

CASA CORPULUI DIDACTIC MEHEDINȚI

REVISTĂ INTERNAȚIONALĂ

Nr. 8 Anul 2017

ISSN 2810 - 224X
ISSN-L 2343 - 791X

EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE

EDITURA

ȘCOALA MEHEDINȚIULUI

EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE

REVISTĂ INTERNAȚIONALĂ

NR. 8 ANUL 2017

CUPRINS

Coaching – the new way to change things in education, Grigore Giorgi	4
Transformational coaching in business, Monica Iuliana Ponea	6
How to create a professional development plan, Sbrnța Simona-Mihaela	7
How to create a professional development plan, Săftoiu Daniela	9
Choosing a University City for Studying in Europe, Rodica Teleguță	11
Rolul profesorului în orientarea și consilierea elevilor privind cariera lor viitoare, Bădescu Minodora.....	12
Părinții și adolescenții – în căutarea carierei visate, Loredana Doinea	14
Consilierea elevilor în carieră-necesitate pentru dezvoltarea socială, Afronie Carmen Georgiana	15
Consiliere in cariera, Alecu Maria	17
consiliere in cariera, Alecu Orlando Daniel	19
Consilierea - activitate de formare a elevului, Almăjanu Olimpia.....	21
Consilierea școlară și integrarea socioprofesională, Amza Oana.....	24
From high school to college, Andrei Ana	26
Take your chances - prepare for job! Anoca Adelita	28
Consilierea carierei și competențele emoționale, Anton Laura-Grațîela.....	31
Consilierea - activitate de formare a elevului, Arjoca Valentina.....	33
Consilierea in carieră a elevilor/ conselling pupils in careers, Avramovici Lavinia	36
Consilierea in cariera elevului (career counseling student), Babau Daniela.....	39
Consilierea școlară pentru carieră a eleviilor de clasa a VIII-a, Baicu Valeria-Ancuța.....	41
Conceptul de orientare școlara și profesională, Bălănescu Claudia	43
Carrer conseling is a necessity for young people / consilierea în carieră, o necesitate pentru tineri, Mirela Ramona Baroga	47
Rolul profesorului în orientarea și consilierea elevilor privind cariera lor viitoare, Bălăcenu Vergina.....	50
Consilierea în carieră: realități și provocări, Bâtmălai Eugenia Georgeta.....	53
Consiliere in cariera, Becheru Mariana	56
Consilierea în carieră: realități și provocări, Bejinaru Alexandra	58
Consilierea elevilor în carieră, Bilavu Mioara.....	60
Competențele consilierului de orientare în carieră al elevilor, Blendea Irina	62
Dirigintele și părintele - factori importanți în consilierea în carieră, Bogdan Iuliana-Adelina	64
Valorificarea educației nonformale în alegerea carierei, Bolba Monica,	66
Proiect "consilierea și formare pentru dezvoltarea tinerilor din mediile vulnerabile", descrierea atelierului rezidențial non-formal de consiliere (părinți-elevi-ong-uri), Bianca Borugă	68
Rolul consilierii elevilor în carieră, Brăgău Alina	70
Consilierea carierei, Brehui Ovidiu.....	72
Rolul consilierii și orientării școlare și profesionale în integrarea școlară, profesională și socială a elevilor cu deficiențe mintale ușoare și moderate, Raluca Antoanela Bucur.....	74
Consilierea elevilor în carieră, Bulata Bianca	77
Proiect educațional național „biblioteca vie”, Bumb Georgeta	79
Tradiție, cultură și educație la școala din Șișești, Adriana Burcu.....	82
Consilierea in cariera – consideratii generale, Buta Elida	84
Sarcinile orientarii profesionale, Butusina Marian.....	86
Ce meserie să aleg?, Călin Violeta.....	87
Consilierea elevilor în carieră, Calmuc Vasilica	89
Rolul profesorilor diriginți în orientarea elevilor privind cariera, Ion Cârțoi.....	91
Rolul profesorului în consilierea elevilor, Cebuc Delureanu Monica	93
Consilierea elevilor in cariera, Cercega Ileana Rodica.....	96
Reforma învățământului și consilierea elevilor în carieră, Cernăianu Elena Rodica	97
Career management teenager / managementul carierei la vârsta adolescenței, Cheia Florin	100
Reflecția personală în educația pentru carieră, Chelba Elena Anca.....	102
The romanian school system influences pupils` career, Chirescu Loredana	105
Career anchors – a possibility of knowledge and self-knowledge, Cioabă Ștefania-Raluca	107
Consilierea carierei – o abordare globală a individului, sub toate aspectele semnificative ale vieții și rolurilor asumate în școală, profesie, viață socială sau comunitară, familie, timp liber si elevi, Ciobanu Niculina.....	109

Consilierea și orientarea școlară și profesională, Ciocan Valentina	111
Consilierea elevilor, Ciopac Emilia	114
Consilierea elevilor în cariera, Ciurel Mariana.....	116
Factorii consilierii și orientării, Colibășanu Lucian	117
Obiective și funcții esențiale ale consilierii, Colibășanu Monica.....	118
Clasic și modern în educația profesională, Constantin Maria-Minodora.....	119
Consilierea elevilor în carieră, Constantinescu Vasilica	121
Consilierea în carieră la vârsta adolescenței, Costescu Maria-Arabela	124
Développement professionnel assisté par des activités innovatives d'orientation scolaire, Cotoroianu Felicia Aurelia	126
Modalități de realizare a activităților de educație pentru societate la preșcolari, Crăciun Doriana Mihaela	128
Consilierea carierei – o abordare globală a individului, sub toate aspectele semnificative ale vieții și rolurilor asumate în școală, profesie, viață socială sau comunitară, familie, timp liber, Craciunescu Nicoleta	131
Consilierea elevilor supradotați, Crețescu Rodica Angelica	134
Competencies and careers guidance, Crișan Cristina-Alina	136
Consilierea elevilor în carieră, Cristescu Ilie	139
Consilierea în carieră – o cale spre succes, Croitoru Valentin Adrian	140
Consilierea și orientarea elevilor în carieră, Curelea Georgeta.....	142
Consilierea elevilor în carieră, Daianu Daniela.....	145
Consilierea elevilor în carieră, Dascălu Ionela-Claudia	147
O carieră de succes, Emilian Deaconescu	148
Consilierea - activitate de formare a elevului, Dinculescu Maria Daniela.....	150
„Jocul didactic, modalitate de stimulare a creativitatii elevilor ”, Iulian-Doruț Dîrpeș.....	151
Career Counseling, Mirela Dorobanțu	155
Cunoașterea de sine – cheia succesului în viață!, Dregheci Elena Manuela.....	158
Counseling – a teaching training activity / consilierea - activitate de formare a elevului, Doandeu Nela Ioana	160
L'orientation dans la carrière – la voie vers le succès, Dulea Gabriel Marian	163
Consiliere și autocunoaștere la ora de limba engleză, Dumitrescu Codruta	165
Rolul consilierii și al orientării elevilor în carieră, Enescu Ion Alin	167
Cariera între dorință și realitate, Fraicor Cristina-Ana-Maria	170
The importance of school in pupils`carrer, Gazdag Andra.....	173
Educația pentru carieră în școală, Mariana Ghenciu	175
Strategiile orientării școlare si profesionale / Educational and vocational guidance strategies, Gheorghescu Mihaela – Paula.....	177
Pupils' opinion of their careers in teachers` interviews, Ghita Emilia.....	180
Planul de carieră al elevului, Ghiță Alina Daniela.....	182
Career Counselling, Giurcău Alina.....	184
Probleme ale orientării școlare la sfârșitul ciclului gimnazial, Giurgi Paul.....	186
Particularitățile orientării profesionale la adolescenții, Groza Elisabeta	189
Importanța cadrului didactic în determinarea profesională a adolescentului, Hansmann Lavinia Loredana	192
Rolul profesorului în orientarea și consilierea elevilor privind cariera lor viitoare, Iacobescu Liliana.....	196
Les valeurs des adolescents et les valeurs dans la carrière et le travail, Profesor Iancu Delia	199
Consilierea educațională la vârstă preșcolară, Iliescu Claudia Venera	201
Consilierea elevilor în carieră – educație și orientare, Ion Verginia Emilia	204
Orientarea carierei și alegerea profesiei, Ionescu Mariana	207
Volunteer in rural areas, Nicolae-Cristian Isop	209
Importanța și rolul consilierii elevilor în carieră, Iuga Aurora Camelia	210
Program de consiliere și orientare a elevilor în carieră, Jakova Nicoleta	212
School role in achieving professional guidance / Rolul școlii în realizarea orientării profesionale, Carmen Violeta Jiglaru	214
Variatatea situațiilor de învățare și diversificarea metodelor de instruire, Jiplea Aretina Carmen.....	217
Cariera mea, încotro?, Joldea Melania	219
Consilierea elevilor în carieră, Lăscău Geta.....	221
Consilierea în carieră : provocări, realități și interpretări, Lepădat-Marian Popescu	223
Consilierea în rândul preșcolarilor, Lungulescu Gabriela-Elena.....	225
Consilierea tinerilor în carieră, Maimuț Roxana Ionela.....	227
CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ, MARCU ALEXANDRA EMILIA.....	230
IMPORTANȚA CADRULUI DIDACTIC ÎN DETERMINAREA PROFESIONALĂ A ADOLESCENTULUI, Rupa Mariana	232
Profesorul - ghid în alegerea carierei, Martinescu Elena	233

“ Consilierea elevilor în carieră”, Matei Cristian	235
Consiliere elvilor în carieră, Meleancă Emilia Fely	238
Familași școala- factori de influență în alegerea carierei, Mercioniu Carmen Ramona.....	240
Advising as Activism, Mihai Onuta-Lacramioara	242
Susținerea părintească în alegerea carierei copilului, Mihalache Cristina Liliana.....	245
Viitorul nu vine spre noi cum îl vrem, ci cum îl pregătim, <i>The future does not come to us how we want, but rather how you prepare</i> , Mihăilescu Carmen	248
Eu și viitorul meu, Mîndreci Lenuța	250
Pupils' Experience of the Careers Service, Mirancea Georgiana	252
Consilierea elevilor în carieră, Mișcodan Nicoleta-Daniela.....	254
Consilierea - activitate de formare a elevului, Mitroi Lizica	256
Rolul profesorului în orientarea și consilierea elevilor privind cariera lor viitoare, Mladin Silvia Monica	259
Consilierea elevilor pentru viitor, Mocanu Ionela -Evelina	260
Identificarea resurselor pentru o carieră de succes, Neagoe Nicolîța	262
Consilierea în carieră, o necesitate pentru elevi, Liviu Nica.....	263
The role of the form teacher in counselling the students, Nicola Ana Nicoleta	265
Rolul profesorului în orientarea și consilierea elevilor privind cariera lor viitoare, Nicolae Cosmin	267
Consilierea și rolul ei în adaptarea școlară, Nicolaescu Georgeta Ionela.....	269
How to help teenagers find their career dreams, Nadina Carmen Nicolici	272
Aujourd'hui pratiquant, demain employé, Nițoi Leontina	274
Mentoratul – cale de impulsioneare și consolidare a carierei profesionale, Oprița-Mândruț Alina-Mihaela	276
Aspecte motivaționale în orientarea profesională a adolescenților, Paloș Claudia Daniela.....	278
Biblioteca vie- modalitate de consiliere a elevilor în carieră, Pană Maria Edith.....	281
Aptitudini și atitudini profesionale, Panescu Mihaela	284
Consilierea carierei elevilor - o necesitate pentru integrarea socială, Pătruț Anişoara Ramona.....	287
Consilierea și formarea elevilor pregătirea pentru carieră, Pătruțescu Stelian- Alin.....	289
Orientarea școlară și profesională, Paunescu Madalina	291
Rolul profesorului în consilierea elevilor privind cariera lor viitoare, Petrescu Gabriela.....	293
Teachers` and Parents' involvement in the home studying activities, Pichineru Elena.....	296
Aspirations et options en ce qui concerne la carrière, Pîrvulescu Mihaela	298
Împreună...pas cu pas!, Pîtea Mădica	300
Consiliere și orientare personala socială și profesionala, Pleșa Mădălina	302
Opțiunea profesională și factorii ce o influențează, Popescu Doina.....	303
Rolul profesorului în orientarea și consilierea elevilor privind cariera, Leontina Popescu.....	305
Activitatea de consiliere a elevilor în carieră, Popescu Alina-Mihaela	308
Program de consiliere și orientare în carieră, Popii Camelia	310
„Direcții relevante pentru managementul carierei”, Popovici-Cătăuță Milena.....	313
Orientarea în carieră a elevilor - obiectiv esențial al activității cadrului didactic într-o societate contemporană, Pricodan Cristina Georgeta.....	315
Rolul profesorului în orientarea și consilierea elevului în carieră, Prîcnă Angela	318
Consilierea în cariera elevului, Prundeanu Dumitru	320
Oare aceasta este cariera pe care doresc să o urmez?, Râbu Minodora.....	323
Autocunoașterea –un pas important în educația carierei, Radu Rodica Maria	325
Consilierea elevilor în carieră, Rățoi Florentina Alina	327
Realizarea proiectului de dezvoltare personală și profesională, Mihaela-Eugenia Roman	330
Consilierea - activitate de formare a elevului, Roman Mirela- Liliana	331
Consilierea în carieră la vârsta adolescenței, Săceanu Eliza	334
Alegerea unei cariere pe baza aptitudinilor individuale, Sava Rodica	337
Consilierea școlară și integrarea socioprofesională, Secu Cristina-Roxana	338
Rolul profesorului în orientarea elevilor privind cariera, Serban Livia	341
Școala de azi, profesia de mâine, Serdan Simona Gabriela	343
Rolul profesorului în orientarea și consilierea elevilor privind cariera lor, Sirbu Daniela.....	345
Meseria, brățară de aur, Vasilica Valerica Șișman	347
Consilierea elevilor în carieră, Sîrbulescu Florentina	349
Educatorea – primul consilier al copilului preșcolar, Slapciu Elena	353
Coordonate legislative privind consilierea elevilor în carieră,slapciu Gheorghîța-Daniela	356
Opțiunea profesională și factorii ce o influențează / Professional option and factors that influence, Socrate Daniela	359
Educația modernă și învățarea prin cooperare, Soponaru Ana-Petronela	362
Consilierea în cariera la vârsta adolescenței, Spiridon Mirela	365

Rolul profesorului in orientarea si consilierea elevilor privind cariera lor viitoare, Stanciu Elena Cristina	367
Consilierea elevilor în alegerea carierei, Stanciu Mihaela	370
Consilierea elevilor in alegerea carierei, Stegaru Ionica Janina	372
Consilierea elevilor în carieră / Advising students on career, Stoian Maria	375
Aspecte ale organizării și desfășurării jocurilor și activităților alese de copii, Strîmbeanu Aurelia,	377
Consilierea elevilor-prioritate in ciclul superior al liceului / Advising students-priority in upper secondary education, Șerban Otilia Ramona	379
Consilierea elevilor în carieră, Ștefan Georgiana	381
Informarea și consilierea privind cariera, Șuitariu Daniela Mihaela	383
Orientare scolara consiliere în carieră, o necesitate pentru tineri, Ticus Mitidoi Valentina.....	386
Consilierea și orientarea elevilor în carieră, Tufiși Nicoleta-Lavinia	388
Rolul cadrului didactic in consilierea elevilor privind cariera lor viitoare, Udrea Ramona Cornelia	391
Consilierea în carieră, o necesitate pentru tineri, Ungureanu Cristina Daniela	395
Educatia pentru cariera, Valentina Cilibia	398
Consilierea elevilor și integrarea socioprofesională, Vărzaru Ana Maria Semiramida	401
Consilierea elevilor în carieră, Vela Anisoara	404
Consilerea elevilor în carieră, Vilae Flori Luminita	405
Choosing a career, Vilceanu Alina	407
Consilierea și orientarea carierei elevilor o sarcină a tuturor, Vlădescu Marinela-Cristiana	409
Consilierea în învățământul preșcolar, Zugravu Diana.....	412
Consilierea părinților în școală pentru alegerea carierei copilului, Daniela Ecobici	414
Orientarea pentru carieră a elevilor de liceu, Daniel GIORGI	416

COACHING – THE NEW WAY TO CHANGE THINGS IN EDUCATION

prof. Grigore Giorgi
Director, Casa Corpului Didactic Mehedinți

The concept of coaching in education has reached a point where most school leaders, if not teachers, will have at least heard the term used in an educational context. Coaching is a partnership to support individuals in meeting their goals. Coaching conversations are intentionally managed conversations that employ active listening, skillful questioning and other coaching skills tempered with high levels of emotional intelligence, in order to raise awareness and encourage responsibility in the coachee.

The process involves clarifying goals, examining reality, exploring options, agreeing on actions and implementing and reviewing them. For educators, coaching can be a highly personalised form of professional learning that enhances learning within classrooms, teams, leadership, and even towards career progression.

Coaching in education can be similar to sports coaching, in some situations, to some forms of sports coaching, but this is generally not a very helpful comparison to make. If we are envisaging the kind of coaching typically given to school or junior league sports teams – directing strategy and attempting to influence play from the sidelines by giving instructions – then we are most likely not talking about the same kind of coaching.

The closest parallel in sport could be individual coaching aimed at improving particular aspects of performance in a sport such as tennis. This kind of coaching addresses what Harvard scholar and tennis expert Timothy Gallwey called ‘the inner game’ and inspired One of the most frequently quoted definitions of coaching by Whitmore (2009, p.10) is the following: “Coaching is unlocking people’s potential to maximize their own performance. It is helping them learn rather than teaching them.”

What’s the difference between coaching and mentoring? The terms coaching and mentoring are often conjoined and their meaning conflated. The key difference between coaching and mentoring is one of intent – what is expected, invited or solicited when entering into each of these collaborative engagements.

Mentoring tends to be a relationship between an expert and a novice, or at least a less experienced individual. Whilst a coach may occasionally move to a mentoring role, the majority of time is devoted to collaborative problem solving stimulated by effective questioning.

The experience of being coached could be described as an opportunity to have focused, non-judgmental conversations aimed at identifying goals and working out ways forward in order to inspire enhanced levels of practice. As a result, professional learning activity can become much

more personalised, discerning, collaborative and purposeful, and ultimately has a more sustained impact on practice.

The best coaching conversations are empowering, respectful and professionalising – they increase the sense of self-efficacy and, over time, begin to positively influence the nature of conversations across the school. Why do I/we need to improve? We could argue that a core component of teacher professionalism is a commitment to life-long learning and continuous improvement within our field. Some teachers, leaders, and even schools, might feel as though they are ‘at the top of their game’. In this scenario coaching can provide a vehicle to enhance or maintain a high level of performance; shine a light on blind-spots; or explore new avenues for professional challenge and growth.

In an ideal learning culture, coaching would be seen as a welcome service or gift that enriches the school community and ultimately benefits students. Knight (2013) describes the effects of striving for our ‘personal bests’ as teachers: “The rewards of challenging ourselves are enormous. When we pursue excellence, we gain deeper understanding of our purpose, a fuller knowledge of the contribution we make, and the satisfaction that comes from doing work that makes us proud. When teachers strive to be the best they can be, they have a more positive impact on the lives of children, and their actions encourage their students to start their own journey – to strive for their own personal bests.”

An individual may begin by ‘doing’ coaching, and developing a range of conversational skills, but the lasting impact of coaching comes from the emergence of a coaching way of being. This way of being is demonstrated in our attitudes and habits when interacting with others. Similarly, coaching in one educational context often leads to the identification of alternative contexts where coaching approaches could make a positive difference. Formal coaching cycles, leaders using coaching approaches and other informal coaching-style conversations become normalised as ‘the way we do things round here’ (van Nieuwerburgh, 2016, p.232). As we have seen, entering through the Professional Practice portal could mean a focus on classroom teaching, with a desire to create a safe space for dialogue about the reality of what is happening in teachers’ classes leading to more discerning and personalised professional learning. Entering through the Educational Leadership portal could be about focusing on the nature of performance and development conversations that leaders have with their teams with a desire to both improve the leadership capacity of the leaders themselves and make these conversations more developmental in nature.

Approaching coaching through the Student Success and Wellbeing portal could be about employing coaching approaches with students, or between students, in order to enable them to better articulate their learning and to set goals and identify strategies to help move them forward. Just as with school leaders, equipping students with coaching skills might also develop their leadership capacity.

“The coach is not a problem solver, a teacher, an adviser, an instructor or even an expert; he or she is a sounding board, facilitator... who raises awareness and responsibility.” (John Whitmore)

References

Whitmore, John, 2009, "Coaching for performance: GROWing human potential and purpose: The principles and practice of coaching and leadership

Campbell, Jason, 2016, "Coaching in schools",

Christian van Nieuwerburgh, 2012, "Coaching in education: Getting Better results for Students, Educators and Parents"

TRANSFORMATIONAL COACHING IN BUSINESS

COACHING TRANSFORMAȚIONAL ÎN DOMENIUL AFACERILOR

Prof. Monica Iuliana Ponea

Inspector școlar, Inspectoratul Școlar Județean Mehedinți

Classical advice in business is the activity according to which a consulting company gets involved in reorganizing, developing and consolidating a business, without involving the managers or the employees in a company. The transformational coach is an expert who transforms the managing team of a company into specialized consultants in business.

Consultanța clasică în domeniul afacerilor este activitatea prin care o companie de consultanță se implică în reorganizarea, dezvoltarea și consolidarea unei afaceri, dar fără să implice directorii sau angajații dintr-o companie.

Procesul prin care un consultant specializat în reorganizarea și dezvoltarea unei afaceri, transferă toată metodologia, metodele, instrumentele și accesul la softurile profesionale de consultanță, către top managementul unei companii, asigurându-se că prin acest transfer directorii din top managementul unei companii, devin consultanți în propria companie și în acest mod, compania este reorganizată, dezvoltată și consolidată cu ajutorul propriilor angajați.

„Consultantul transformațional este un expert care transformă echipa de manageri a unei companii, în consultanți specializați în managementul afacerilor. Echipa de management devine consultant în reorganizarea companiei dar și în a implementa formate performante de conducere a afacerii și angajaților”, explică Petre Nicolae, consultant transformațional & business coach.

Profilul unui candidat pentru meseria de consultant în managementul afacerilor, este următorul: experiență de cel puțin cinci ani într-o funcție de top management, absolvent al unei universități, absolvent al unei școli aprofundate în domeniul managementului (un avantaj), motivat și determinat să reușească în această meserie.

„Majoritatea General Managerilor din România, care au părăsit o companie, preferă să își facă o companie și să dea consultanță companiilor mici și uneori, câștigă mai mult decât ocupând o poziție de General Manager. Cea mai mare problemă în acest context, este dată de faptul că „acest presupus consultant” nu are o metodologie specifică activității de consultanță și atunci se bazează doar pe rutinele acumulate în companiile unde a lucrat. Uneori, aceste rutine sunt asimilate ca fiind instrumente și metode de lucru, total greșit și unul dintre motivele pentru care acești consultați își pierd statutul și revin ca și angajați. Nimeni nu dorește să plătească lunar facturi, dacă un consultant plătit nu aduce nici un plus de valoare companiei”, mai este de părere Petre Nicolae.

Un consultant autentic, pe lângă certificarea cu liberă practică în această meserie, lucrează după o metodologie franciză sau licență și care le oferă: instrumente profesionale de auditare și

diagnoză a companiei, metodologie de stabilire a obiectivelor companiei (MBO), mecanisme de realizare a obiectivelor pe post (MOA), mecanisme profesionale de standardizare a performanțelor și de evaluare a acestora, etc.

A fi consultant transformațional este o profesie sau o modă? Intervine această întrebare deoarece din ce în ce mai mulți consultanți se recomandă a fi...consultanți transformaționali. "Pentru mine este o certificare și o meserie, pe care o fac cu plăcere. Am ales să fac această meserie pentru că în ea pot excela și ajuta companiile aflate în derivă sau haos. La modul general vorbind, este o țară a business coach-ilor și a consultanților transformaționali".

Titlul de consultant transformațional implică o investiție în educație. Este adevărat că la prima vedere, sună puțin cam pretențios titulatura de consultant transformational, dar când oamenii ajung să cunoască beneficiile extraordinare ale acestei specializări și meserii, devin foarte încrezători și dornici să se implice într-un astfel de proces.

Cine are nevoie de un consultant transformațional? „Orice companie care își dorește: să aibă o echipa de top manageri capabilă să reorganizeze compania și să o dezvolte după formate și modele performanțe de business și consultanță, orice companie care își dorește să se reorganizeze, orice companie unde vânzările nu mai reușesc să performeze și au nevoie de o reorganizare strategică dar și de o reformatare a departamentului și nu în cele din urmă, orice companie care se află în situația de insolvență sau faliment financiar.

Orice proprietar de companie, ar trebui să aibă manageri pregătiți și motivați psihologic să își asume eforturile de dezvoltare a companiei. Pentru că acest lucru să se întâmple, este necesar să avem manageri profesioniști în organizarea unei companii, în leadership și management organizațional și nu în cele din urmă, în managementul performanței.

Cei care își doresc să aibă parte de o echipa de management profesionistă, dar și de o metodologie care să le permită să își reorganizeze singuri compania, au opțiuni și în România și pentru asta, trebuie doar să contacteze un consultant transformațional.

HOW TO CREATE A PROFESSIONAL DEVELOPMENT PLAN

*Prof. Sbrencă Simona-Mihaela
Inspector școlar, Inspectoratul Școlar Județean Mehedinți*

Employers want to hire people who will take the initiative to grow and develop their skills in the years to come. Having even a tentative career path in place will help you respond to interview questions about your goals for the future, and assist you in determining the next phase of your career.

In order to gauge your potential, an employer may ask you about your professional development plans in a job interview.

In addition, new hires should definitely expect the question to come up during performance appraisals. Here's how to create a professional development plan.

Tips for Planning Professional Development

Gather Information

If a pay raise or advancement at your current employer is a priority, a good place to start with the process of formulating an effective plan is to meet with your supervisor. Ask her what areas of knowledge or skills you should develop to add the most value to the department.

If you have peers performing similar jobs in your department, examine the background of any stellar performers. Identify any skill or knowledge assets that contribute to their success and consider if it would benefit you to develop comparable strengths.

Review Job Titles

Review typical job titles for your occupation. Here are [lists of job titles](#) for many different positions. Search [major job sites](#) like [Indeed](#) or [Simply Hired](#) for job titles like yours, or any jobs you would like to land.

Look for patterns in the qualifications that employers are seeking. Make a list of the most frequently referenced requirements, compare them to your strengths, and choose a few areas to target in your plan.

Review Seminar Agendas

It can also be beneficial to review the agendas for workshops and seminars offered by your professional organization.

Identify areas of [knowledge and skills](#) that are cutting edge in your field.

Include at least one technology-related objective within your plan, since tech-savvy employees are often the most highly valued by employers whether the job is focused on technology, or not.

Create a Professional Development Plan

It's easier to achieve goals and objectives when they are written down. Compile all the information you have collected:

- Skills Required
- Knowledge Required
- Job Requirements
- Technology Requirements

Upgrade Your Skills

Then consider how and when you can get the skills you need for success in the future. The next step is to identify ways to acquire that knowledge or those skills. Consult with your professional association about local, national, and online seminars, as well as workshops and tutorials related to your interests.

Ask your Human Resources and IT departments about any in-house resources. Review the offerings at local colleges and adult education programs for learning opportunities.

Plan a Career Trajectory Timeline

Then consider how and when you are going to get the skills you need:

- What
- How
- When
- Where

Can you take online classes or seminars? How about a boot camp on evenings or weekends? Are there professional association meetings or development workshops specifically for your occupation that you can attend?

Also consider general classes, especially for upgrading your tech skills.

Then decide how much time you want to invest in professional development. Balance your career needs with your lifestyle needs. Taking on too much at once is a good way to burn out fast. Allocate the time you have to spend on development, then figure out what activities will fit the time you have available.

Plan what you want to accomplish, how you will do it, and when you will do. Include a list of goals with tentative deadlines for each.

The Importance of Following Through

As with most plans, execution will be a critical determinant of your ultimate success. Make sure you follow through and engage in as many professional development activities as possible, and you'll have a compelling story to tell during interviews and performance reviews.

Finally, be sure to update your LinkedIn profile and your resume each time you upgrade your skills. It's important to advertise your qualifications, especially when they are in-demand skills that employers are seeking.

HABILETÉS POUR LA VIE ET HABILETÉS TRANSFERABLES

*Profesor Săftoiu Daniela
Școala Gimnazială „Alice Voinescu”, Dr.Tr.Severin*

Career guidance classes should be organized so that the student should be able to distinguish skills, interests and ambitions, to acquire knowledge, skills and abilities that will help him succeed throughout life. Just so the student can consider new economic and social trends, their impact on people and the labor market to understand better the challenges and opportunities they offer them in the future.

Les classes d'orientation et de formation au cheminement de carrière doivent être organisées de façon à ce que l'élève puisse cerner ses aptitudes, ses intérêts et ses ambitions en plus d'acquérir les connaissances, les habiletés et les compétences qui lui permettront de réussir tout au long de sa vie. Elles doivent donner à l'élève les moyens de bien préparer son avenir en lui permettant de: comprendre les concepts reliés à l'apprentissage la vie durant, les relations interpersonnelles et la planification de carrière; développer les habiletés et les stratégies d'apprentissage, les compétences essentielles, les habiletés sociales, le sens de responsabilité civique ainsi que l'habileté à formuler et à poursuivre ses objectifs scolaires et professionnels; mettre en pratique son apprentissage dans sa vie de tous les jours, en milieu de travail, à l'école et au sein de la communauté et de la collectivité.

Par le biais des cours d'orientation et de formation au cheminement de carrière, l'élève est appelé à développer son identité culturelle et à devenir une apprenante ou un apprenant à la fois plus confiant, motivé et engagé. L'élève apprend à cerner et à évaluer ses compétences, ses caractéristiques et ses ambitions personnelles pour préparer son plan de carrière. Ces cours lui permettent aussi d'explorer diverses avenues, ayant trait aux études post-secondaires, aux débouchés professionnels, à la formation et au monde du travail, ainsi qu'à son rôle dans la communauté, en participant à une variété d'activités scolaires et d'apprentissage par l'expérience. L'élève développe les habiletés et stratégies d'apprentissage et les compétences essentielles qu'il lui faut pour assurer sa réussite tout au long de ses études secondaires et postsecondaires et de sa vie professionnelle. L'élève identifie et développe les compétences d'employabilité et les habitudes de travail requises pour réussir en milieu de travail. De plus, l'élève apprend à maîtriser les habiletés et les attitudes nécessaires à la communication, au travail d'équipe et au leadership efficaces. Dans les cours d'orientation et de formation au cheminement de carrière, l'élève examine les nouvelles tendances sociales et économiques ainsi que leur impact sur les gens, le marché du travail et les perspectives d'emploi afin de mieux comprendre les défis et les possibilités que celles-ci peuvent lui présenter à l'avenir. Les cours fournissent à l'élève des occasions de mettre en pratique les habiletés à développer dans un contexte scolaire et communautaire, et de reconnaître l'importance d'être un membre actif.

Au fur et à mesure que l'élève se familiarise avec le processus de planification de carrière, il précise ses intentions en matière d'études secondaires et postsecondaires, de formation et d'emploi et travaille à acquérir les connaissances et à développer les habiletés requises pour atteindre ses objectifs. Ceux-ci préparent l'élève à envisager un marché de travail en mutation en lui démontrant qu'une carrière n'est pas une fin en soi, mais plutôt un itinéraire qui s'échelonne sur toute la vie

active d'une personne et qui comprend l'ensemble de ses apprentissages, ses emplois ainsi que ses rôles au sein de sa famille et dans son milieu communautaire. L'élève apprend à reconnaître et à créer des possibilités, à faire des choix judicieux et à poursuivre ses objectifs personnels et professionnels avec aplomb.

Enfin, grâce à ce type de classes il acquiert les compétences nécessaires pour gérer des transitions de vie importantes, en commençant par la transition du secondaire aux études postsecondaires, à la formation des apprenties ou apprentis ou au monde du travail. L'acquisition de connaissances et la maîtrise d'habiletés voulues préparent l'élève à faire face à un monde moderne exigeant un haut degré d'adaptabilité et de créativité. Toutes les disciplines du palier secondaire partagent la responsabilité de développer les habiletés de l'élève en matière d'apprentissage, de relations interpersonnelles et de planification de carrière.

L'élève est responsable de son apprentissage. L'élève qui s'applique et fournit l'effort requis pour réussir à l'école découvre très vite le lien entre celui-ci et son rendement, ce qui la ou le motivera à s'appliquer davantage. En dépit de leurs efforts, certains élèves éprouveront cependant des difficultés. Pour réussir, ces élèves doivent pouvoir compter sur l'attention et l'encouragement du personnel enseignant et, dans certains cas, sur un soutien supplémentaire. Toutefois, apprendre à réfléchir à ses apprentissages et à son cheminement culturel, à en assumer la responsabilité et à être l'artisan de son succès doivent faire partie du projet scolaire de tout élève. L'acquisition des concepts et des habiletés en matière d'orientation et de formation au cheminement de carrière requiert un engagement de la part de l'élève envers l'étude et le travail, et le développement d'habiletés appropriées. L'élève doit être encouragé à saisir toutes les occasions possibles en dehors de la salle de classe pour approfondir sa compréhension des concepts étudiés, pour développer ses habiletés et pour explorer le lien entre celles-ci. De plus, tous les cours d'orientation et de formation au cheminement de carrière permettent à l'élève de maintenir son portfolio en y versant les documents attestant des habiletés, des compétences, des expériences et des certifications acquises.

BIBLIOGRAPHIE:

Eva Bocșa, Rareș Munteanu, *Consiliere și orientare în carieră*, 2010

Mihai Jigău, *Consilierea carierei*, 2001

Dumitru Salade; Ion Drăgan, *Orientare școlară și profesională*, 1998

<http://www.mh-procons.ro/>

CHOOSING A UNIVERSITY CITY FOR STUDYING IN EUROPE

Rodica Teleguță

Profesor metodist, Casa Corpului Didactic Mehedinți

Making the decision on where to study abroad is probably one of the most difficult decisions in life. You have to figure out how to finance your studies and to decide which university and which programme is the best for you. But besides all that, it is also important to choose the right city to live in!

Of course big metropolises such as Berlin, Paris or London might come first into your mind when thinking about great cities to study in Europe, but also small cities do have their advantages.

Certainly, choosing a big city for studying has many advantages. European metropolises are very cosmopolitan and therefore it is going to be easy to get along, since people are used to internationals like you. It is easy to meet other internationals, also from your own country, and most probably you do not even have to miss your local food since there are international restaurants and supermarkets spread all over the city. A wide offer of cultural activities as well as an exciting nightlife doesn't let you sleep for seven days in a week if you wish! Are you fed up with the hectic pace of the city? Train stations, buses and airports will be close-by to bring you somewhere else!

But of course, there are downsides as well. As everywhere, life in a metropolis is quite expensive compared to smaller cities. It might be quite a difficult task or even impossible for you to find a good, affordable and centrally located accommodation. Be prepared to pay 400 euros or more for a tiny room in a house which you have to share with numerous housemates. You may think dormitories are a good alternative. Since most universities in Europe's metropolises have existed for hundreds of years and grown continuously they usually do not have a campus. Most students live in private accommodation and there might be no or just very few dormitories.

University buildings are usually spread throughout the whole city, so transportation will take quite some of your free time and money. If you are unlucky, even lectures of the same department and on the same day are held in different buildings, requiring you to travel forth-and-back through the city during the day.

Besides numerous benefits, living in a cosmopolitan environment also has its disadvantages. It might be difficult to get in touch with the locals, experience local culture and cuisine and learn the local language if everybody speaks English and you are surrounded by other people from your country.

So maybe, going to small cities is a better option.

Going to a small city might sound boring at first, and true - considering nightlife and cultural events, it is difficult for a smaller city, to keep up with the bustling metropolises. However, those cities can be still a great choice for your studies abroad, since there are also many advantages.

Living costs in small cities can be very low. You will be surprised how cheap living in a Western Europe small city can be! If you study in a smaller city in Germany for example, you can get a room in a dormitory or a shared flat for way below 200 euros/month. The money you save on accommodation and living is the money you can spend on travelling! There are thousands of exciting destinations to explore and as distances are quite short in Europe, most destinations are just perfect for a weekend trip! Most of the cheap airlines can be found at the airports close to the smaller cities by the way!

Also the student life can be better in smaller cities. In some smaller student cities, students account for more than half of the city's population! That usually means that you can find lots of student friendly restaurants, bars and clubs in the city and that there are lots of student activities

such as sports, concerts or cultural events. Besides, in this cosy atmosphere it is easier to get to know other students than in a rather anonymous metropolis.

A small city makes it also easier for you to experience local culture and learn the local language. Outside the university, you might be one of just very few foreign people in this city. That's a great opportunity to personally develop yourself by overcoming the challenges you will encounter when you are trying to adapt to a new language, culture and environment. Getting out of your comfort zone is one of the best experiences you can make during your studies abroad. Along the way, you might build up great friendships with locals!

Last but not least, universities in smaller cities can provide you with excellent education. Competing with the universities in the metropolises, those universities often offer an excellent learning environment on a compact campus and with state-of-art facilities.

The final decision on choosing between a big or a small city is of course still up to you and based on your individual opportunities and preferences! However, you should keep your eyes open and check all your options! Don't just remove Lappeenranta or Constance from your list, just because you have never heard of those places before. In the end, you might have the best study experiences just right there and it would be too bad if you missed this opportunity! If you are not sure, check out the thousands of student experiences on STeXX.eu and what and why they decided for.

ROLUL PROFESORULUI ÎN ORIENTAREA ȘI CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR VIITOARE

*prof. metodist Bădescu Minodora
C.C.D. Mehedinți*

Student career guidance includes a series of specific methods of knowing the pupils' personality. Knowing the pupils' personality is done through collaboration with the teachers, the family and even the classmates of the pupil.

The goal pursued by these methods must be in agreement with a certain atmosphere of calmness, quiet within the psychological cabinet doubled by an empathic attitude of the psychologist, which can create the level of confidentiality and trust that is absolutely necessary in the orientation process to the career path.

Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor cariere.

Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară sau academice, care să le permită să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive solicitate în profesia pentru care optează elevul. Aceasta activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între *ceea ce vrea*, *ceea ce poate* și *ceea ce trebuie* să facă elevul.

Continutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă, activitatea individuală cu elevii, influența personalității profesorului constituie modalități ce mijlocesc educarea elevului.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului perspectivele de evoluție ale lui.

Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un *sistem* a cărui rezultată este consilierea și îndrumarea.

Direcțiile de evoluție vizează orientarea educativă, legătura dintre orientarea școlară și cea profesională și integrarea lor în învățământ, caracterul permanent al orientării condiționat de conturarea orientării școlare și profesionale, mobilitatea profesiunilor pe verticală - cronologic și pe orizontală - în conținut, de posibilitate a apariției unor modificări în structura persoanei, de erorile posibile în procesul orientării, de extinderea acțiunilor de orientare la nivelul întregului sistem de învățământ, de urmărirea subiecților orientați, de reorientarea școlară și profesională.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde pentru activități de baza, și anume: *cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.*

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei conlucrări cu profesorii diriginți, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, eșantionatul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a ședinței de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă a transformărilor. Este indicat să-și definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul școlar identifică și ghidează căile optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii telurilor fiecărui elev în parte.

Sedința de consiliere și orientare școlară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu părinții în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extrascolare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstructionează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale.

Sedința de consiliere se aprofundează prin întrebuințarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care oferă nenumarate informații referitoare la situația elevului în cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personală, date ce includ unele probleme de sănătate sau diverse atitudini în raport cu activitățile școlare și extrascolare pe diverse paliere.

Finalitatea urmarită prin aceste metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosfera de calm, liniște în cadrul cabinetului psihologic dublată de o atitudine empatică, de echilibru a psihologului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesară în procesul de orientare spre carieră.

PĂRINȚII ȘI ADOLESCENȚII – ÎN CĂUTAREA CARIEREI VISATE

*Inf. Loredana Doinea,
Casa Corpului Didactic Mehedinți*

It is desirable for the parent to show an open attitude without trying to impose his point of view, an attitude of sincere interest towards who he is and how his own child evolves. Numerous studies show that students first turn to their parents to get career information and advice. Dutch specialist in career development Frans Meijers, who has been studying for years how people make decisions about their career, offers a number of useful tips to parents.

Numeroase studii arată faptul că elevii apelează, în primul rând, la părinții lor pentru a obține informații și sfaturi referitoare la carieră. Din păcate, de multe ori, nici părinții nu dețin informații suficiente și corecte cu privire la cerințele diferitelor ocupații din economie sau cu privire la principiile consilierii și orientării în carieră. Tocmai din acest motiv, deși sunt cu siguranță bine-intenționați, uneori, părinții își îndrumă copiii greșit. Cu atât mai regretabil este faptul că părinții nu sunt ajutați să conștientizeze ce anume legat de orientarea în carieră nu cunosc îndeajuns, care sunt informațiile pe care ar mai trebui să le obțină și unde anume le pot găsi, sau, care sunt specialiștii care le-ar putea îndruma copiii mai corect. De asemenea, părinții nu sunt informați cu privire la efectele negative pe care o orientare în carieră deficitară le poate avea asupra viitorului copiilor lor.

Așadar, care este modalitatea cea mai potrivită prin care părinții își pot sprijini copiii în demersul de orientare în carieră? Specialistul olandez în dezvoltarea carierei Frans Meijers, care a studiat ani la rând modul în care oamenii iau decizii cu privire la cariera lor, oferă o serie de sfaturi utile părinților. „În primul rând, nu vă enervați niciodată. În al doilea rând, întrebați, de fiecare dată, ce anume îl pasionează pe copilul dumneavoastră, ce și-ar dori să facă și oferiți-i ocazia să realizeze acea activitate. În al treilea rând, este important să vorbiți cu ei. Întotdeauna este de preferat să le adresați întrebări, fără să le <<faceți morală>>. Îi puteți întreba despre ceea ce au făcut în acea zi, ce impresie le-au creat activitățile desfășurate, validându-le emoțiile.” (interviu inclus în articolul „Atkinson Series: Career education lacking in Canada”, publicat de Neil Sandell în decembrie 2012 pe site-ul thestar.com).

De fapt, Meijers atrage atenția asupra rolului pe care părinții îl au în ceea ce privește o serie de aspecte-cheie ale orientării în carieră a copiilor lor. Părinții își pot ajuta copilul în ceea ce privește alegerea unei profesii potrivite, prin încurajarea autocunoașterii (clarificării acelor caracteristici individuale care sunt relevante pentru alegerile în carieră – interesele copilului, abilitățile și valorile acestuia), precum și prin stimularea explorării realiste a lumii ocupațiilor.

Este de dorit ca părintele să manifeste o atitudine deschisă, fără a încerca să își impună punctul de vedere, o atitudine de interes sincer vis-à-vis de cine este și cum evoluează propriul său copil. Etapele tranzitorii, situațiile de confuzie prin care, inevitabil, va trece adolescentul, încercările aparent haotice de explorare a diferitelor activități care îl atrag – toate aceste situații

sunt foarte frecvent întâlnite, normale și trebuie abordate cu calm. Adesea, este vital să nu facem presiuni asupra tânărului pentru ca el să se decidă mai repede.

Trebuie să îi acordăm timp pentru ca el să obțină informațiile pe care și le dorește și să își clarifice propriul punct de vedere, precum și să îl asigurăm că orice decizie poate fi, ulterior, revizuită – dacă există argumente solide pentru acest lucru. De asemenea, este de dorit ca această etapă de explorare să înceapă din timp, pentru a se evita situațiile-limită, în care o decizie este urgentă și necesară (ex: la finalul clasei a VIII-a sau a XII-a).

O altă modalitate prin care părinții își pot sprijini copiii în explorarea lumii ocupațiilor este oferirea de, sau facilitarea accesului la, informații corecte și relevante despre diferite ocupații. Ei pot oferi tânărului o imagine concretă asupra ocupației pe care ei înșiși o practică sau își pot pune copilul în legătură cu prieteni sau cunoștințe, care practică ocupații diferite și care pot constitui o sursă bogată de informații. De asemenea, părinții pot facilita accesul copiilor la persoane sau structuri specializate în orientarea vocațională (consilieri vocaționali, centre de orientare în carieră, aplicații software pentru orientarea în carieră a adolescenților – ex: CCPonline, Career Cruising). Acestea pot fi surse valoroase de informații și asistență și pentru părinții înșiși, dacă aceștia doresc să afle modalitățile optime de a-și asista copiii în procesul de orientare în carieră.

În viziunea lui Meijers, precum și a numeroșilor altor specialiști din domeniul consilierii vocaționale, tinerii trebuie sprijiniți să devină autonomi în ceea ce privește gestionarea propriei cariere, să ia singuri decizii referitor la ceea ce își doresc să studieze mai departe, precum și să fie capabili să-și argumenteze hotărârile luate.

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ-NECESITATE PENTRU DEZVOLTAREA SOCIALĂ

*Prof. Afronie Carmen Georgiana
Școala Gimnazială Eșelnița*

Career guidance system and strategy to achieve this process aims at supporting the design career. Designing career is an ongoing process within the limits of the person's conscious life, the combination of shares, subordinated to clearly defined finalities-oriented in identifying opportunities for maximum use of the potential individual.

Educația pentru carieră include subiecte care nu sunt, aparent legate de exercitarea unei profesii, precum: viața de familie, petrecerea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, problema economic familială, chestiuni legate de valori și calitatea vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață, decese, divorț, cataclisme naturale, șomaj, privarea de libertate, etc. (Jigău, M., 2001). Educația și orientarea pentru carieră presupune oferirea de mijloace și sprijin indivizilor pentru ca ei să aplice cunoștințelor achiziționate în circumstanțe reale ale pieții muncii și să fie capabili să ia o decizie de alegere a carierei, a viitorului lor profesional. (Jigău, M., 2001).

Consilierea în carieră vizează dezvoltarea abilităților unei persoane sau grup de persoane pentru rezolvarea unei probleme specifice legate de carieră (indecizie, anxietate legată de carieră, insatisfacție academică, plan de carieră, etc., și este în esență o intervenție psihologică.).

Având ca obiectiv central orientarea în carieră, elevul și implicit adolescentul trece prin etapele intermediare de consiliere și educație pentru carieră, care pot fi considerate ca fiind totodată mijloc, metodă și proces de orientare în carieră. Adolescentul în propriul său proces de orientare în carieră este influențat de tot ceea ce îl înconjoară. Sarcina de organizare și desfășurare a acestui

proces îi revine instituției școlare subordonată socialului. Cum în ultima vreme, această preocupare a școlii ocupă un loc special, reforma din învățământ și-a pus amprenta și asupra acestui domeniu de orientare în carieră.

Având ca bază schimbările socio - economice dar și potențialul elevului în diferitele sale etape de evoluție, reforma are ca sarcină să transpună într-o legătură perfectă potențialul bio – psiho – socio - cultural al individului cu cerința și oferta socială, realizabile toate prin programe și oferte educaționale centrate pe orientarea în carieră.

Aria curriculară „ Orientare și consiliere” se regăsește în planul de învățământ al tuturor anilor de studii, dar se constată o accentuare a ei în perioada adolescenței. Această accentuare este bine motivată, deoarece adolescența este perioada de încercări, incertitudini, exaltări dar și de potențări legate de personalitate care pot sta la baza orientării în carieră. Este vârsta care poate îmbina „ceea ce poate”, „ ceea ce dorește” și „ceea ce trebuie” să facă individul. Aspirațiile se decantează mult pe baze cât se poate de realiste.

În acest sens sunt construite și programele de educație pentru carieră prin care elevii, studenții respectiv tinerii își formează competențe în următoarele domenii(Lemeni, G., Miclea, M., 2004) :

- autocunoaștere și dezvoltare personală
- abilități de autoevaluare realistă a propriilor caracteristici și de autoreglare emoțională și comportamentală în situații diverse legate de viață și de carieră;
- comunicare și relaționare interpersonală – capacitate de ascultare activă și exprimare asertivă în vederea creșterii eficienței comunicării în cadrul relațiilor interumane;
- managementul informației și al învățării – abilități de informare necesare în optimizarea performanței în învățare, a procesului de luare a deciziilor și rezolvarea de probleme;
- planificarea carierei - cunoștințe și abilități necesare pentru realizarea unor planuri de carieră realiste și adaptarea la cerințele pieței muncii.;
- educație antreprenorială – stimularea față de domeniul antreprenorial și dezvoltarea unor competențe de analiză și valorificarea oportunităților de afaceri;
- managementul stilului de viață – abilități de management al stilului de viață pentru creșterea calității vieții fizice, psihice, sociale și ocupaționale.

Aceste competențe permit individului un control activ al propriei cariere și adaptarea cu ușurință la un mediu educațional și profesional aflat în schimbare unde:

- crește în permanență complexitatea sarcinilor îndeplinite;
- se accentuează rolul abilităților de comunicare eficientă;
- crește numărul și complexitatea cunoștințelor, deprinderilor și abilităților ce trebuie exercitate la școală și în muncă;
- se exercită o presiune crescută asupra individului de a lua o serie de decizii în mod individual;
- se impune tot mai multă inițiativă, motivație și flexibilitate în realizarea sarcinilor școlare și de muncă.

Bibliografie

- Allport, G.W., (1991), Structura și dezvoltarea personalității EDP, București
 Băban, A., (coord), (2001), Consiliere educațională – Ghid metodologic pentru orele de dirigiență și consiliere, Ed. Ardealul, Cluj
 Băban, A., Petrovai, D., Lemeni, G., (2001), Consiliere și orientare. Ghidul profesorului, Ed. Humanitas Educațional, București
 C Jigău, M., (coord.), (2006), Consilierea carierei. Compendiu de metode și tehnici, Ed.Afir,
 Lemeni, G., Miclea, M., (coord), (2004), Consiliere și orientare, Ed. ASCR, ClujBucurești

CONSILIERE IN CARIERA

Alecu Maria
Scoala Gimnaziala "Zaharia Stancu", Rosiori de Vede, Jud. Teleorman

IDENTIFICAREA RESURSELOR PENTRU O ORIENTARE ÎN CARIERĂ DE SUCCES

Aptitudinile reprezintă însușirile psihice și fizice relativ stabile care-i permit omului să efectueze cu succes anumite activități. Prezența aptitudinilor este pusă în evidență de *ușurința* și *rapiditatea realizării* sarcinilor precum și de *calitatea* superioară a rezultatelor. Există diferite tipologii ale aptitudinilor. După natura proceselor psihice implicate în aptitudini, deosebim: *aptitudini senzoriale* (acuitate vizuală, auditivă, olfactivă), *aptitudini psiho-motorii* (dexteritate manuală), *aptitudini intelectuale* (inteligența). După orientare (grad de specializare), deosebim: *aptitudini generale* (inteligența), *aptitudini speciale* (profesionale: muzicale, sportive, artistice, tehnice). Aptitudinea care a provocat cel mai mare interes din partea psihologilor este *inteligența*.

Paul Popescu-Neveanu face distincție între *aptitudini* și *capacități*. *Aptitudinile* reprezintă însușirile potențiale ce urmează a fi puse în valoare atunci când sunt asigurate condiții optime, iar *capacitățile* sunt aptitudini împlinite care s-au consolidat prin cunoștințe și deprinderi.

O combinare specifică a aptitudinilor ce asigură posibilitatea realizării creatoare și originale a unei activități o constituie *talentul*. Creativitatea (ceea ce în mod obișnuit numim *talent*) se referă la *aptitudinea de a genera idei care sunt simultan noi și valoroase și la modalități noi în a exprima lucruri familiare*. Rezultatele diverselor cercetări arată că între IQ și creativitate nu există o relație strânsă, mai ales la valori mari ale coeficientului de inteligență. Un comportament inteligent desemnează în egală măsură atât abilități practice, specializate, cât și aptitudini generale. Inteligența este influențată de o serie de factori după cum urmează: volumul cunoștințelor, viteza gândirii, reacția în fața noilor situații, succesul școlar, rolul societății. Cele mai importante teorii despre inteligență sunt: teoria genetică și psihometrică.

Teoria genetică

Savantul elvețian Jean Piaget a fost unul dintre pionierii studiului gândirii la copii. Observând modul în care aceștia rezolvă problemele, Piaget (1965) a ajuns să propună o teorie proprie asupra dezvoltării inteligenței, pe care o vede dintr-o perspectivă genetică, *constructivistă*: copiii își *construiesc* propriile mijloace (cunoștințe procedurale), teorii și idei (cunoștințe factuale) despre lumea în care trăiesc pe baza interacțiunii active și a explorării mediului lor fizic și social. Ideea de bază de la care a pornit Piaget a fost aceea că oamenii trebuie să se adapteze la mediul în care trăiesc, iar adaptarea se face prin organizarea comportamentelor și cunoștințelor. El consideră că orice act chiar și cel mai simplu presupune organizare, iar aceasta nu este posibilă fără intervenția a două procese: *asimilarea* (procesul prin care informația nouă este încadrată în cea deja existentă) și *acomodarea* (crearea de noi informații). Piaget afirmă că cele două procese se produc simultan în cunoașterea activă a mediului înconjurător, copiii încearcă concomitent să încadreze noile cunoștințe în rândul celor deja existente și să genereze noi cunoștințe. Specificul teoriei este acela că se referă la inteligență preponderent din perspectiva dezvoltării proceselor intelectuale logice și precizează patru etape ale evoluției cognitive:

- > Stadiul senzorio-motor (0-2 ani);
- > Stadiul preoperațional (2-7 ani);
- > Stadiul operațiilor concrete (7-11 ani);

- Stadiul operațiilor formale (11-15 ani).

Meritul lui Piaget este acela de a fi arătat modul în care evoluează inteligența, faptul că ea își are originea în interacțiunile senzorio-motorii ale copiilor cu mediul înconjurător încă înainte de achiziționarea limbajului.

Teoria psihometrică

Psihometria se referă la conceperea de probe care să permită măsurarea obiectivă a unor calități psihologice. Psihologul Spearman a examinat performanțele mai multor oameni în îndeplinirea unor sarcini (orientarea în spațiu, calcul aritmetic, evaluarea unor sunete muzicale). El a constatat că performanța unei persoane la o singură sarcină corelează pozitiv cu cea de la celelalte sarcini. Pe această bază Spearman a dedus că toate aceste sarcini trebuie să aibă ceva în comun, iar succesul oamenilor depinde de o aptitudine generală numită *factor g*; și pentru că acest *factor g* era atât de important în toate sarcinile, el a fost considerat cel mai important aspect al inteligenței.

Dezvoltând teoria lui Spearman L. L. Thurstone a sugerat că, pe lângă factorul *g* finalizarea oricărei sarcini necesită ca oamenii să posede și o serie de aptitudini specifice (aptitudini mecanice, spațiale, aritmetice) numite *factori s*. Nu se cunoaște exact numărul factorilor *s*, dar există o legătură foarte strânsă între aceștia și factorul *g*.

În concluzie, abordarea psihometrică vede inteligența ca aptitudine generală (factorul *g*) rezultată din combinarea, într-o anumită măsură, a mai multor aptitudini specifice.

Caracterul

Caracterul desemnează *ansamblul însușirilor psihice care privesc relațiile unei persoane cu semenii săi și valorile după care se conduce*. El reprezintă *profilul psihomoral al omului* și se dezvăluie, cu deosebire în faptele de conduită, în relațiile cu ceilalți, cu grupul din care face parte o persoană. Trăsăturile caracteriale exprimă moduri constante, stabilizate în conduită și nu comportamente întâmplătoare, accidentale sau situaționale. Caracterul se formează pe parcursul vieții ca urmare a integrării omului într-un anumit sistem de relații sociale, prin interiorizarea valorilor promovate de familie, grup de prieteni, societate prin însușirea unor modalități de comportament. În formarea trăsăturilor de caracter un rol important îl are familia, mediul școlar, grupul de prieteni și mediul social.

Analiza structurală a caracterului

În componența caracterului intră un ansamblu de atitudini și trăsături exprimate de acesta în comportamentul său. Atitudinea este *o modalitate de raportare față de anumite aspecte ale realității ce implică reacții afective, cognitive și comportamentale*.

Psihologul Andrei Cosmovici (1974) consideră că atitudinea este întotdeauna *expresia unui motiv* și că aceeași atitudine poate ascunde motive foarte diferite. Alături de atitudini, care exprimă orientarea persoanei, în componența caracterului intră și *trăsăturile de voință*, care asigură traducerea în fapt a intențiilor și mobilizarea resurselor personalității pentru a face față solicitărilor. În psihologia românească atitudinile care formează structura caracterului au fost sistematizate în trei grupe:

1. *atitudini față de societate și față de ceilalți oameni* (sinceritatea, cinstea, altruismul, spiritul de răspundere, dar și minciuna, individualismul, egoismul, lașitatea, lingușeala);
2. *atitudini față de activitatea desfășurată* (disciplina, sârguința, conștiinciozitatea, spiritul de inițiativă, dar și indisciplina, lenea, neglijența, rutina, dezorganizarea);
3. *atitudini față de propria persoană* (modestia, încrederea în sine, sentimentul demnității personale, spiritul autocritic, dar și îngâmfarea, aroganța, sentimentul inferiorității).

La aceste atitudini se adaugă trăsăturile voluntare de caracter: *fermitatea, perseverența, stăpânirea de sine, curajul, bărbăția, spiritul hotărât, eroismul*.

Caracterul nu se prezintă ca un conglomerat de trăsături, ci ca un *sistem organizat și bine*

structurat. Pornind de la concepția lui G. Allport (1981) privind trăsăturile de personalitate, Paul Popescu-Neveanu și Mielu Zlate (1998) consideră că trăsăturile de caracter pot fi ierarhizate într-o *piramidă caracterială*. Așa cum există o *piramidă a conceptelor* (la L. S. Vîgotski), o *piramidă a trebuințelor* (la Maslow), tot așa ar putea exista o piramidă a caracterului care este mult diferită de la un individ la altul.

Fiind o componentă de conținut a personalității, caracterul are un rol esențial în adaptarea și integrarea individului în viața socială.

BIBLIOGRAFIE:

CĂPĂLNEANU, I. Orientarea profesională și de specialitate în domeniul militar. București, Editura Militară, 1975.

CENTRUL de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, Fiman, Editura Expert, 1997.

CENTRUL de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, PAEM, Editura Expert, 1997.

COMPUTERS in Careers Guidance. Watts A.G. Cambridge, CRAC/Hobsons, 1989.

DICȚIONAR de orientare școlară și profesională. Tomșa, G(coord). București, Editura Afelin, 1996.

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ

Alecu Orlando Daniel

Colegiul National „Anastasescu”, Rosiori de Vede, Jud Teleorman

O societate care tinde să se dezvolte armonios trebuie să ia în considerare și să susțină activitatea de orientare a carierei, ținând cont de necesitatea acesteia, oferind tuturor posibilitatea de a primi servicii gratuite, consolidând baza de pregătire profesională a celor care lucrează în acest domeniu, oferind posibilități de creare a unei baze materiale fără de care activitatea nu se poate desfășura în condiții optime.

Carierea acoperă și identifică diferite roluri în care individul este implicat : elev, angajat, membru al comunității, părinte etc., modul în care acționează în familie, școală și societate și suita de etape prin care poate trece în viață: căsătorie, pensionare; toate acestea considerate ca un tot unitar, indivizibil. În această accepțiune, orice persoană are o carieră și nu doar cei care exercită cu succes o anumită profesie.

Dezvoltarea carierei semnifică toate aspectele vieții umane aflate în devenire și cu o dinamică specifică în diferite planuri (Gysbers, 1994), adică:

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală,
- educația și formarea profesională inițială,
- asumarea de diferite roluri în viață,
- modul de integrare, trăire și planificare a diferitelor evenimente ale vieții.

Aceste direcții ale dezvoltării particularizate în context școlar semnifică:

- comportarea responsabilă în familie, școală, societate,
- efectuarea de alegeri școlar-profesionale raționale, justificate, motivate,
- utilizarea deplină a oportunităților oferite de școală și comunitate pentru integrarea personală socio-profesională,

- înțelegerea și respectul altora și a sinelui,
- ameliorarea continuă a comunicării cu ceilalți.

Actul consilierii și orientării școlare și profesionale a avut din totdeauna ca obiectiv „persoanelor ca obiectiv cu slujbelor” în cadrul unui model liberal al economiei de piață, simultan cu luarea în considerare a indivizilor cu competențele, abilitățile și concepțiile lor despre sine și muncă (Super, 1987), cu toată diversitatea psihologică individuală, diferită în funcție de structurile și ierarhia socială în care trăiesc și cu modul particular de interpretare a lumii prin prisma imaginilor, informațiilor, mesajelor care le sunt oferite și interpretate de persoane și instituții care au autoritatea socială să o facă : școala, instituții ale administrației publice, organizații, partide, etc.

Consilierea și orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Consilierea și orientarea școlară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formarea profesională,
- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Educația pentru carieră include, adesea, și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum : viața de familie, petrecerea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, chestiuni legate de valori și calitatea vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață : deces, divorț, cataclisme naturale, șomaj.

Consilierea este și o formă de socializare și / sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes și într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor contexte critice ale vieții.

1.1. Conținutul activității de consiliere și orientare a carierei

Serviciile de consiliere, orientare și educare pentru carieră – ca organizare, metode, structură, resursele umane avute în vedere dar și structurile ocupaționale disponibile – au evoluat semnificativ în societatea industrială, post-industrială și informațională. Consilierea și orientarea școlară – profesională îl sprijină pe individ să-și îndeplinească propria carieră, prin aceasta îl ajută să aibă un destin demn în viață. De aceea alegerea unei profesii trebuie să fie un act profund personal, liber, rezultat al procesului deliberării responsabile, în acord cu situațiile concrete, obiective ale realității sociale și economice, cu motivațiile interne și interesele dominante și stabile.

Sistemul socio-economic este într-un proces profund de schimbare în planul structurilor conținutului; drept consecință, și mediul de muncă al oamenilor este în aceeași măsură afectat: locurile de muncă, domeniile profesionale căutate pe piața forței de muncă, valorile individuale și sociale predominante. În acest context orientarea școlară presupune sprijinirea / asistarea elevului în procesul alegerii –justificate și în consens cu preferințele și aspirațiile sale – afilierelor de studii oferite de sistemul de educație și formare profesională existent.

Bibliografie:

- The EUROPEAN Dimension in Vocational Guidance. Luxembourg, Office for Official Publication of The European Communities, 1995.
- ETHICAL Standards. In : Educational and Vocational Guidance. International Association of Educational and Vocational Guidance-IAEVG. Bulletin, Berlin, nr.58,1996.
- FLOYER ACLAND, Andrew. Abilități și aptitudini perfecte. București, Editura Național, 1998.

HOLLAND, J.L. Making Vocational Choices : A Theory of Vocational Personalities and Work Environments. Englewood Cliffs, Prentice-Hall, 1985.
 JIGĂU, MIHAI. Consilierea carierei. Editura Sigma. București, 2001.
 ROE ANNE. The psychology of occupations. New York, John Wiley and Sons, 1956.
 SALADE, Dumitru; DRĂGAN, Ion, Orientare școlară și profesională. Compendiu. București, Editura Paco, 1998.

CONSILIEREA - ACTIVITATE DE FORMARE A ELEVULUI

*Prof. Almăjanu Olimpia
 Școala Gimnazială « Petre Sergescu »
 Dr. Tr. Severin*

School advising and orientation has become more and more important starting from the twentieth century. All the students should be trained so as to be able to make the best decision for their lives.

Advising students for their future careers based on certain fundamental actions: knowing the students' personality, knowing school network and the job market.

Începând cu secolul XX, consilierea și orientarea școlară și profesională, ca fenomen social, a devenit din ce în ce mai important, cu prilejul modificării semnificative atât a raportului între cererea și oferta de locuri de muncă, a dezvoltării industriale, cât și a sporirii nivelului competențelor cerute de utilizarea noilor tehnologii.

În societatea umană, activitatea de consiliere în carieră joacă un rol deosebit, iar țările dezvoltate din punct de vedere economic, cu un nivel de trai crescut i-au acordat importanța cuvenită, elaborând o legislație care să ajute la desfășurarea și dezvoltarea acesteia. Consilierea este centrul unui program de orientare a carierei. Acest fapt are o semnificație nu numai de natură psihologică, ci și educațională (pedagogică). Toți oamenii (elevii, tinerii, adulții) trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a educatorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din el.

Dezvoltarea carierei înseamnă

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală,
- educația și formarea profesională inițială,
- asumarea de diferite roluri în viață,
- modul de trăire și planificare a diferitelor evenimente ale vieții.

Aceste direcții ale dezvoltării particularizate în context școlar semnifică:

- comportarea responsabilă în familie, școală, societate,
- efectuarea de alegeri școlar-profesionale raționale, justificate, motivate,
- utilizarea deplină a oportunităților oferite de școală și comunitate pentru integrarea personală socio-profesională,
- înțelegerea și respectul altora și a sinelui,
- ameliorarea continuă a comunicării cu ceilalți.

Consilierea și orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe acțiuni fundamentale:

- I. Cunoașterea personalității elevului.
- II. Educarea elevului în vederea alegerii carierei.
- III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale.
- IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

I. Cunoașterea personalității elevului

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă. Această activitate înseamnă culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Ea reprezintă o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Cunoașterea personalității elevilor nu se realizează ușor și nici foarte repede. Trebuie să fie parcurse niște etape ierarhice, creșterea și dezvoltarea individului trebuie să fie supuse unui proces de observare continuă. Este vorba de adoptarea unei viziuni longitudinale, care constă în observarea și examinarea evoluției aptitudinilor, capacităților și performanțelor elevilor de-a lungul școlarității. Profesorul, dirigintele și îndeosebi consilierul pot folosi o gamă largă de metode și tehnici de cunoaștere psihologică a elevilor. Ele pot fi grupate în două categorii principale:

- Metode de cunoaștere a individualității elevilor.
- Metode de investigare a grupurilor școlare.

Iată câteva exemple:

- 1. Metode de cunoașterea individualității elevilor:** observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, chestionarul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea, metoda testelor.
- 2. Metode de investigare a grupurilor școlare:** metoda aprecierii obiective a personalității, tehnicile sociometrice.

II. Educarea elevilor în vederea alegerii carierei înseamnă însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt:

- ❖ conținutul obiectelor de studiu;
- ❖ lecția – ca principală formă de organizare a activității didactice;
- ❖ stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă;
- ❖ metodele de instruire;
- ❖ activitatea individuală cu elevii;
- ❖ influența personalității profesorului.

III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale

Pentru ca elevii să facă niște opțiuni școlare și profesionale corecte, ei trebuie informați cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

Astfel sunt folosite următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe

elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea desigur, vizitele în unitățile productive, consultațiile date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise. În final elevul se va deci deasupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate.

IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului

Acțiunea finală a procesului de orientare este îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesii. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Există două metode principale de acțiune:

a) Esența primei metode constă în faptul că “trecutul determină viitorul” – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.

b) Cea de-a doua pornește de la ideea că “viitorul determină prezentul” – educatorul trebuie să știe nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe aceștia pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice.

Bibliografie:

- Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
- Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999
- Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998
- Neamțu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995
- Tomsa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001

CONSILIEREA ȘCOLARĂ ȘI INTEGRAREA SOCIOPROFESIONALĂ

*Prof. Amza Oana
Grădinița cu P.P. Nr. 7*

Educational and vocational guidance means all actions optional and consultative achieved by means teaching general and special subordinate, in terms of content, the technological dimension / applied education and in terms of methodological assistance activity pedagogical and social teachers, students and parents, designed the education system in order to correct educational and career options.

Problema consilierii școlare este una considerată de importanță majoră în țările dezvoltate, preocupate de dezvoltarea tinerei generații. În această etapă istorică, în care rolul școlii este contestat – consilierea educațională pare a fi răspunsul pentru multe dileme. Unii experți consideră că soluția crizei școlii ar sta într-o abordare proactivă a posibilelor probleme cu care actualii elevi, viitorii absolvenți, se pot confrunta peste câțiva ani. Sociologi, antropologi, istorici, analiști economici, asistenți sociali – sunt chemați să facă echipă cu specialiștii în consiliere școlară. Elevul va fi beneficiarul unor programe echilibrate, de prevenire și de intervenție a consilierilor școlari.

În literatura de specialitate, dar chiar și în documentele oficiale internaționale referitoare la acreditarea consilierilor școlari, apar o serie de termeni specifici, care sunt utilizați pentru a desemna aceeași realitate: consiliere școlară, consiliere educațională, orientare școlară, consilier de orientare școlară și profesională.

CLARIFICĂRI CONCEPTUALE

Asociația Britanică de Consiliere: dă următoarea accepție termenului **consiliere**: “vorbim de o relație de consiliere atunci când o persoană (consilierul) este de acord în mod explicit să ofere timp, atenție și respect altei persoane (client). Scopul consilierii este de a oferi clientului șansa de a explora, de a descoperi și de a clarifica modalitățile optime de a-și trăi propria viață, de a avea o existență fericită”. Inițial, domeniul consilierii a fost identificat în mod eronat cu cel al psihoterapiei, pentru ca mai apoi sferile celor două activități să se delimiteze net din punct de vedere teoretic. Între cei doi termeni există diferențe semnificative: consilierea este o acțiune proactivă, în timp ce psihoterapia este intervenția postfactum (de remediare, de terapie).

În momentul actual, s-a conturat clar o serie de tipuri majore de consiliere psihosocială, în funcție de situație și de scopuri: consilierea individuală (tradițională), de grup, de familie, vocațională, consilierea multiculturală (*cross-cultural counseling*: în comunitățile multiculturale, pentru minorități etc) și consilierea educațională (care capătă nuanțe diferite în funcție de nivelul de școlaritate la care se raportează – școala primară, secundară, liceală sau superioară).

Orientarea (*guidance*) a fost termenul folosit pe scară largă în prima parte a secolului XX, ca desemnând totalitatea activităților pe care un consilier școlar le putea desfășura. La mijlocul secolului, în unele țări precum: Franța, Anglia, Olanda termenul preferat pentru acest specialist era *consilier de orientare* (*guidance counselor*).

Orientarea școlară și profesională reprezintă ansamblul acțiunilor opționale și consultative realizate prin modalități pedagogice, generale și speciale, subordonate, din punctul de vedere al conținutului, dimensiunii tehnologice/aplicative a educației, iar din perspectiva metodologică activității de asistență psihopedagogică și socială a cadrelor didactice, elevilor și părinților,

proiectată la nivelul sistemului de învățământ, în vederea unor opțiuni corecte școlare și profesionale.

Pe lângă rolurile generale ale unui consilier (consiliere individuală, consiliere de grup, training, consultanță și dezvoltare organizațională), consilierul școlar mai este pregătit să desfășoare activități de evaluare, asistență în carieră, plasament, prevenire a problemelor de dezvoltare.

Profilul pieței de muncă, dramatic diferit de cel din anii '80, ne determină să considerăm că, pe lângă rolul de specialist în orientarea școlară și profesională, consilierul școlar este chemat să acționeze și pentru **reorientarea școlară și/sau profesională** a elevilor (de liceu) și a studenților. Reorientarea școlară și profesională este un domeniu la care, în România acestui moment, nu se face des apel decât în mod sporadic și nesistematic. În general, elevii sunt cei care decid încotro să se îndrepte, hotărârea lor fiind influențată de părinți, de grupul de prieteni și de propriile aspirații (mai mult bănuite, decât sondate corespunzător), și nu de intervenția efectivă a unui specialist. Reorientarea profesională din proprie inițiativă se face foarte rar sau deloc.

În acest sens, consilierii școlari din licee și facultăți sunt chemați să prezinte în fața viitorilor candidați specificul instituțiilor de învățământ superior pe care le reprezintă. În școlile occidentale, un mare volum de muncă este investit în crearea ofertei specifice (se editează broșuri care sunt distribuite gratuit în școli/licee, se organizează vizite, mese rotunde cu participarea consilierilor, există site-uri pe care orice elev le poate accesa și unde poate pune întrebări etc).

BIBLIOGRAFIE

1. Baban Adriana, *Consiliere educațională*, Ghid metodologic, Imprimeria „Ardealul”, Cluj-Napoca, 2001.
 2. Baker Stanley, *School counseling for the twenty-first century, second edition*, Prentice Hall Publication, NY, 1996.
 3. Ghica Vasile, *Ghid de consiliere și orientare școlară*, Editura Polirom, Iași, 1998.
 4. Schmidt John, *Counseling in schools, Essential Services and Comprehensive Programs, second edition*, Allyn and Bacon Publishing Company, Massachusetts, 1996.
- Neuman Helen, *Arta de a găsi o slujbă bună*, Editura Business TECH Internațional Press, SRL, București, 1994.

FROM HIGH SCHOOL TO COLLEGE

Andrei Ana, Grădinița Valea Mânăstirii, Cătunele, Gorj

One of the most complex periods of adjustment for adolescents is the shift. When adolescents begin to grow up and advance to higher education they are also being asked to become autonomous, abstract thinking, problem solving, planning individuals. This type of transition is unique to their life experience. For many adolescents, this will be the time when they are empowered with decision making power and the independence to explore life in contexts in which they may have previously been limited. In addition to the freedom, adolescents who attend college are also being exposed and prepared for their future, by the means of education, as well as life experience.

The transition from high school to college causes many new issues to emerge in an adolescent's life. The student shifts from a state of dependence to independence. The adolescent may be living away from their parents and family, which would lead to a drastic increase in responsibility. The adolescent may also be facing new types of responsibilities including: financial, career choice, a college-work schedule, family and peers, and other psychological stresses. Of the issues an adolescent faces, there is a psychological separation-individuation adjustment that occurs when they adapt to college life.

Within this separation-individuation transformation that is occurring, in the lives of these adolescents, there are four dimensions of independence that an adolescent will embark upon as they begin to separate from their parents. Functional independence is the ability of the adolescent to manage their personal lives without the assistance of their mother or father. Attitudinal independence refers to the shaping of the individual's personal values, beliefs, and opinions. Emotional independence describes the young adult's ability to move away from the need of approval, closeness, and emotional support. Finally, conflictual independence explains the freedom from excessive guilt, anxiety, and resentment.

As adolescents begin to explore their new independence, there is room for some significant problems and concerns. Since these students are just beginning their collegiate lives, there are some extreme differences from high school that will be observed and internalized. First, college isn't free. One of the most problematic adjustments to higher education is that there are drastic increases in financial costs. Until now, education, books, and other school related costs may have been provided for the student or were the responsibility of others. Tuition, lab fees, parking fees, books, testing materials, school supplies, and many other expenses become the student's responsibility. Financial issues may also include living arrangements, car payments/insurance, credit cards, student loans, grants, savings, and scholarships begin to occupy the adolescent's thoughts.

In order to facilitate their financial needs, adolescents must become assertive and research what resources are available to them. This would include visiting the financial aid office, applying for various grants and loans, and using the Internet to assess options. Seeking out scholarships is also an often-overlooked financial resource. Many first-time college students are unaware of the abundance of scholarships and where to go to find them. Also, adolescents should pay a visit to their personal banks. There are many banks that offer checking accounts with no monthly service charges, and offer low-interest credit cards for college students.

Times have also changed from when a child would follow in the footsteps of their parents regarding career choice. Today, adolescents have limitless career choices and opportunities available to them. There is only one problem, many new college students are still searching for a

path to their career, or for their major. Many adolescents do not adequately explore career on their own and also receive little direction from guidance counselors at their schools. Without career counseling many students don't know where to look to find careers that would best suit them, how to choose the best college, and how to effectively work toward that career goal.

Students often go to college expecting something special however, their ascent from high school to college may be less than ideal. As students are immersed into a new, strange, and distant educational culture, there are many resources available to the student that will make the transition smoother. First, colleges often offer orientation programs for new students to help them get involved in campus life. Students may begin to learn that there are countless activities that parallel the school in college. There are quite often an immense number of student organizations, clubs, athletic teams, and groups that will provide social components for the adolescent.

The college campus also has several functional institutions within it. There are medical resources available to students at little to no charge. Colleges often have health centers where students are able to visit and expenses are met by fees included in tuition costs. Also, many colleges have gyms or fitness centers on campuses that are available for little to no dues.

In order for adolescents to adjust to college these and other resources must be promoted and advertised so that students are able to minimize the financial, social/emotional, and psychological stress that is a regular part of independence.

In addition to the turmoil an adolescent faces when they succeed from high school to college, there is a substantial amount of pressure and separation a young adult may feel when they have finally reached the end of the pathway that leads to their career. For many individuals the process of the resume, interviews, and the concepts of professionalism is often overlooked. However, it is these very core concepts that will either land you the career of your dreams or leave you in a pit of desperation.

Today's young people have many decisions to make as they begin to enter the workplace. They have many career interests, but are unclear on what to commit themselves to. It is also true that some occupations must be chosen early, even before the age of 16, because of the extensive preparation required for different career fields. High school graduates do need to make earlier choices to make good use of training and entry-level career opportunities. "The evidence for the cost of such early decision making is abundant: Many of our adult clients find themselves floundering at the end of these first careers because they have not engaged in adequate exploration in adolescence." (Raskin 1998) This lack of clarity is a built-in safety mechanism that stops us from taking action until we know what we want. When people are unsure of their future, they follow the "path of least resistance" and usually stays stuck or move into a new career that usually turns out to be more of the same drudgery.

Bibliography

1. Counselling in Different Settings. The reality of practice. Edited by Maggie Reid
2. www.google.ro

TAKE YOUR CHANCES - PREPARE FOR JOB!

Anoca Adelita ,
Scoala Gimnaziala „Romul Ladea” Oravita

Summary of the project ERASMUS+

Due to a low participation of our school in guiding the students to choose their career and to a lack of reporting to the students about the opportunities and advantages given by certain high-school, we have decided that we have the same problem and we want to initiate a School Project called „ *Take your chances – prepare for job!*” which theme concerns the industry, the economy and the world of work.

Through applying this project we want to involve the local community and the local and regional companies in the schools’ life, but also to make students aware of their future choice for a career and to make them see the importance of knowing the functioning mechanisms of the EU.

We want to start by organizing an information panel (Comenius Space). Then, we apply questionnaires to both students and parents in order to observe their knowledge about the school and professional orientation of the students. The questionnaires’ results will be discussed at the project reunion in Germany. The participating institutions will work together in order to realize a website. Students will perform poems and songs about their parents’ jobs. The teachers will conceive an optional course for the students about the functioning mechanisms of the EU, entitled „ *Let’s learn about European Union!*”. There will be organized an opportunity fair during the *Open Gates Day*, at which will take part the managers of some local and regional companies, the representatives of our local community and former students. Together with the teachers, the pupils will pay visits to the local and regional companies. There will be made a research regarding what jobs and careers are current and useful on the European job market, done by the students. Pupils will make English portfolios with CVs, letters of intention and interviews. A common play will be written, entitled „ *Looking for a job*” and it will be performed by the students of each participating institution. The students will publish a guide „ *How do I choose my career?*”, which contain gathered information by the pupils which may help other students to choose a proper profession.

Our aims are to:

- Determine the students to learn about the way of living and the world of job in their own country and in the partner countries – in the first year;
- Make them exchange information at school, with the pupils from the partner countries, about the preparation for the world of job – in the first year;
- Make them share with the teachers, their experience and their work in companies/enterprises and support those participating schools where regular practical courses are not part of the school curriculum – in the second year;
- Make them communicate and improve their knowledge of English, one of the three official European languages – during the project;
- Make them learn about the use of modern technology and practise it – during the project.

Expected impact:

- The students realized that Europe exists and influences their way of life, they discovered more and more the chances offered by the European job market and they used them;
- Positive attitude of the parents who encourage their children to search for more contacts in other European countries or to intensify the contacts which has been made during the project;

- The students compared their wishes (starting with the dream job in younger years) with the parents' jobs and the choice of their own job at the end of their school career;
- Increasing interest demonstrated by the members of the school staff regarding different aspects of the organization and the way of teaching in the partner countries which can be adopted;
- The end products used after the end of the project in the following subjects: English and Economy/Preparing for job;
- Cooperation with the local library so teachers, students and parents had another possibility to improve their knowledge about the partner countries;
- Students developed and kept a more open mind on European developments and member countries.

Activities:

- First year:
 - Start of planning the details of the project together with students, parents' representatives and local authorities – September 2006;
 - Introducing the schools of all partners for the website and comparing way of life and school life with those in the partner countries – September 2006;
 - Starting to create a website for the project, organized by the French school, in September 2006 which will contain information about the School Project, information about the participating schools and towns, but also their images, CVs, interviews, letters of application, photos of the activities etc. Contribution of all countries can be found there;
 - Conceiving questionnaires by the pupils from Austrian school, distributing and applying questionnaires in order to find the pupils' knowledge about their parents' jobs and about Europe; evaluating forms – October-December 2006;
 - Exchange with the partner countries. The German school sends the model of the mobile type and each participating school creates and produces the parts of the mobile which contain photos and drawings about the pupils' dream jobs which will be sent back to all partner schools. This activity will be organized by Germany – December 2006-February 2007;
 - Constructing the mobiles in each participating school – February-March 2007;
 - Producing, collecting and performing songs and poems about the parents' work. All the countries will contribute, but the final DVD entitled „My parents' jobs” will be produced by the coordinating school from France – March-April 2007;
 - Project reunion in Germany where we will present the results of the first year and we will plan the activities of the 2nd year of the project – May 2007.
- Second year:
 - Students with teachers will pay visit to the local and regional companies where they will do practical courses which finish with the presentation of their experience accumulated there – September-December 2007;
 - Participation of the students to the interviews in those enterprises – September-December 2007;
 - Making a photo album which contains photos taken in the enterprises visited by the pupils and the teachers – September-December 2007;
 - Students will make some portfolios written in English (the main communication language used by the partnership), which include: their knowledge about the partner countries, about job preparation, their contacts with other students from the partner countries, the help that they can offer to the other students, CVs, letters of application, interviews. All participating institutions work at this activity, but the Polish school is responsible for its achievement – March 2008;

- Organizing the *Open Gates Day*, where the managers of our local and regional companies, the representatives of our local community and parents will be present as well as former students of our school who are going to be interviewed by the current students concerning their chosen career – May 2008;
- Third year:
 - Writing a common play and acting it separately by the students of the members involved. The play is called „*Looking for a job*” and it is a dialogue between two friends who discuss about how to choose a career. This activity will be completed by Romanian school – September-December 2008;
 - Conceiving questionnaires by the teachers for the students, topic: „What has become of my dream job? How do I see my future job?” – March 2009
 - Publishing a guide book, „*How do I chose my career?*” with information gathered by the students and which is useful for all the students who need professional guidance(May 2009). This activity will be a common one, but the school from Austria is responsible for its achievement.

End products:

- A website which will contain information about the School Project, information about the participating schools and towns, but also their images, CVs, interviews, letters of application, photos of the activities etc. This end product is initiated by French school in September 2006, but we can found there the contribution of all the partner countries;
 - A mobile with pictures and photos of students and their dream jobs. Each participating school has to provide the partners with a number of mobile parts in December 2006-February 2007;
 - A DVD containing students’ songs and poems about their parents’ jobs. Each participating institution provides the coordinating school with songs and poems about the parents’ jobs, but this activity will be completed by the French school in March – April 2007;
 - A photo album with images taken during the visits to the local companies. It `s going to be done by each involved member.-September-December 2007
 - Portfolios written in English (the main communication language used by the partnership) which include: their knowledge about the partner countries, about job preparation, their contacts with other students from the partner countries, the help that they can offer to the other students, CVs, letters of application, interviews. These will be done by each participating institution in March 2008 .The Polish school will be responsible for the achievement of this end product;
 - A video tape and a booklet with the play „*Looking for a job*”. This product will be completed by the school from Romania in September – December 2008;
- A small guide book done by the students „*How do I chose my career?*” with all the necessary information for those who need professional guidance. This end product will be completed by the school from Austria in May 2009.

CONSILIEREA CARIEREI ȘI COMPETENȚELE EMOȚIONALE

ANTON LAURA- GRAȚIELA - profesor consilier școlar,
C.J.R.A.E. Mehedinți - Colegiul Tehnic „Domnul Tudor”

Our discourse regards the need to concern that career counseling is to be bounded with training of emotional competence. EQ (emotional intelligence quotient) is more and more considered a main factor for a successful adaptation. Every teacher should be motivated and trained to be able providing pupils, in every class, activities like: assertiveness, problem and conflict solving, negative emotions management, stress control, group work etc. And for these, a national educational politic is needed.

Consilierea în carieră presupune a compatibiliza interesele, resursele unui individ și oferta reală educațională și/ sau de pe piața muncii.

În sens clasic, consilierea carierei presupunea acțiuni limitate oarecum la orientarea școlară și profesională. Realitatea socială de astăzi, când *singura stabilitate pe plan social este schimbarea*, impune consilierea de- alungul întregii vieți, precum și dezvoltarea acelor *abilități transferabile* care ne ajută să facem față schimbărilor, șomajului, reconversiilor profesionale, schimbării locației familiei din cauza job- ului etc.

Până nu de mult, simțul comun atribuia funcțiilor cognitive superior dezvoltate succesul adaptării la cerințele vieții. În urma investigațiilor, formula adaptării și succesului a devenit :

Adaptare cu succes= IQ + Inteligență emoțională

Nivelul ridicat al inteligenței emoționale a devenit un factor important al succesului, care surclasează competența tehnică profesională, mai ales în condițiile schimbărilor rapide ce au loc azi pe plan social, pe piața muncii, în cadrul organizațiilor. Studiile arată că angajatorii preferă personal cu abilități de comunicare, responsabili, flexibili, implicați, punctuali, cu încredere în sine, cu dorința de a învăța, capacitatea de a lua decizii în situații problemă, care lucrează în echipă, cu inteligență emoțională.

Mecanismului succesului îi sunt străine scopurile negative, descurajările, insultele, neîncrederea în sine, lipsa de hotărâre, nesiguranța, resentimentele.

Un elev inteligent emoțional se adaptează cerințelor școlare, este mai puțin agresiv, trăiește proactiv, își face planuri de carieră, își exprimă emoțiile în mod adecvat, își susține drepturile și nu le încalcă pe ale celorlalți.

Definiția dată de *Kallay Eva și Catrinel A. Ștefan* (Ștefan, A. Catrinel; Eva, Kallay, 2007, pag. 11) *inteligenței emoționale* se referă la: abilitatea de a percepe, înțelege și exprima într-un mod adecvat emoțiile, și de a le gestiona astfel încât să faciliteze atingerea scopurilor propuse.

Competența emoțională este o însușire dobândită, întemeiată pe inteligența emoțională, al cărei rezultat este performanța profesională ieșită din comun. Ea reprezintă abilitățile indivizilor de a se adapta la propriile emoții cât și la emoțiile celorlalți. Inteligența emoțională determină potențialul de a însuși abilități practice bazate pe elemente ca și conștiința propriilor afecte, reacții și resurse, motivație, autocontrol, empatie și sociabilitate. Competența emoțională ne arată proporția în care am reușit să transferăm acest potențial, care este inteligența emoțională, în randament profesional.

Managementul emoțiilor se referă la încercarea persoanei de a simți și de a- și exprima emoțiile potrivite în raport cu situații specifice; efortul depus pentru a controla ce simțim. Fiecare om alege ce, când, cât de mult și pentru cine face această prelucrare emoțională. Dar acest efort e foarte important în desfășurarea unor anumite profesii care presupun grad mare de interrelaționare.

Competențele emoționale ajută elevii să trăiască proactiv, să se implice în dezvoltarea carierei proprii, să nu se lamenteze, să își îmbunătățească acceptarea necondiționată de sine și alții, să se redreseze după eșecuri școlare și profesionale, să promoveze relații pozitive la locul de muncă.

Prin urmare, pledăm pentru o consiliere în carieră care să promoveze cele discutate mai sus. Fiecare oră de curs, ca să nu mai amintim de cele desfășurate de consilierul școlar, ar fi necesar să aibă în vedere aceste competențe transferabile : comunicarea asertivă, rezolvarea de probleme, luarea deciziilor, lucrul în grup, controlul stresului, gândirea rațională și critică, responsabilitate socială, managementul emoțiilor negative etc.

O politică la nivel național ar fi utilă pentru intensificare antrenării competențelor emoționale la elevi , prin programe în școli. Este necesară formarea cadrelor didactice pentru a putea desfășura aceste activități. De asemenea, multe cadre didactice , deși sunt conștiente de necesitatea acestor programe , nu sunt motivate pentru a le desfășura. Este vremea să nu mai educăm conform principiului „ pe vremea mea...”

Educarea unor tineri responsabili și rezistenți la stresul de pe piața muncii se realizează prin:

- Tratarea acestora cu respect, ca egali ai adulților; acest lucru înseamnă că elevii învață despre contribuția proprie și consecințe, acasă și la școală;
- Exersarea asumării responsabilității pentru propriile sentimente, descurajarea neajutorării învățate;
- Eliminarea criticii și minimalizarea greselilor;
- Evitarea supraprotecției, ca și a neglijării;
- Caștigarea cooperării în loc de a lupta pentru putere cu adolescentul;
- Să vorbim cu ei, nu lor!
- Respectarea individualității, opțiunilor proprii de carieră; fericirea este difeită pentru oameni diferiți;
- Încurajarea asumării de riscuri acceptabile, a face ceva e mai important decât a face lucrurile perfect.

Inteligența emoțională nu este un dat o dată pentru totdeauna. Ea poate fi dezvoltată, acest lucru neînsemnând că de aici înainte nu e nevoie să o mai dezvoltăm, că vom acționa inteligent emoțional în orice situație a vieții noastre. Ea ne rămâne „temă” pentru toată viața. Dar ea ajută oamenii să obțină succese, să aibă o viață echilibrată, fericită, să suporte eșecurile, să aibă expectanțe realiste, rezonabile față de sine și alții.

Bibliografie:

- DREIKURS, RUDOLF- Cum să crești copii fericiți, Editura IPPA, București 2011
 ȘTEFAN, A. CATRINEL; EVA, KALLAY- Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari- ghid practic pentru părinți, Editura ASCR, Cluj- Napoca, 2007
 WATERS VIRGINIA- Povești raționale pentru copii, Editura ASCR, Cluj- Napoca, 2007

CONSILIEREA - ACTIVITATE DE FORMARE A ELEVULUI

*Profesor Arjoca Valentina
Școala Gimnazială Obîrșia Cloșani*

This type of guidance and counseling to be effective, it must include a wide range of activities, starting at addressing specific problems related individual and continues with school, family and social community concerned. In such a perspective, the student counseling and career guidance is based on four basic actions.

Schimbările care s-au produs la nivelul societății în general au determinat apariția unor tendințe noi în orientarea școlară și profesională. Întrucât în procesul orientării elevii trebuie pregătiți pentru adoptarea unor decizii în plan școlar și profesional, este evident că această activitate are o bază psihopedagogică. Astfel în perioada actuală orientarea nu mai este o simplă activitate de psihodiagnostic și de selecție profesională ci ea presupune structurarea ca proces educativ îndelungat care urmărește dezvoltarea personalității tinerilor în vederea opțiunilor școlare și profesionale și a viitoarelor integrări școlare și profesionale.

Orientarea școlară și profesională presupune un ansamblu de etape și tehnici care se structurează într-un sistem. Componentele acestui sistem sunt: cunoașterea personalității elevului, educarea elevului în vederea alegerii carierei, cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor, consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permită elevului o cât mai bună integrare în societate.

Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe școlii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale:

- I. Cunoașterea personalității elevului.
- II. Educarea elevului în vederea alegerii carierei.
- III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale.
- IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

I. Cunoașterea personalității elevului

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Profesorul, dirigintele și îndeosebi consilierul pot folosi o gamă largă de metode și tehnici de cunoaștere psihologică a elevilor. Ele pot fi grupate în două categorii principale:

- Metode de cunoaștere a individualității elevilor.
- Metode de investigare a grupurilor școlare.

Au fost enumerate doar câteva dintre ele, considerate a fi mai accesibile și în același timp mai eficiente în practica orientării școlare și profesionale.

1. Metode de cunoaștere a individualității elevilor: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, chestionarul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea, metoda testelor.

2. Metode de investigare a grupurilor școlare: metoda aprecierii obiective a personalității, proba “Ghici cine?”, tehnicile sociometrice.

II. Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt:

- conținutul obiectelor de studiu;
- lecția – ca principală formă de organizare a activității didactice;
- stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă;
- metodele de instruire;
- activitatea individuală cu elevii;
- influența personalității profesorului.

III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor

Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

În practica orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea desigur, vizitele în unitățile productive, consultațiile date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise.

În urma diverselor contacte cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu consilierul școlar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii. Rolul consilierului este de a-l învăța pe elev cum să obțină informații utile, cum să le utilizeze eficient, să le coreleze și raporteze corect la posibilitățile sale. Pe parcursul procesului de orientare, consilierul trebuie să-l sprijine și să-l încurajeze pe elev în diversele direcții posibile, cum ar fi: să acționeze în vederea luării unei decizii, să adopte un program specific de pregătire, să-și reevalueze periodic alegerile făcute.

IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Metodologia elaborării sfatului de orientare constă în două metode principale de acțiune:

a) Esența primei metode constă în faptul că “trecutul determină viitorul” – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.

b) Cea de-a doua pornește de la ideea că “viitorul determină prezentul” – educatorul trebuie să știe nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe aceștia pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice.

Ambele metode sunt accesibile atât consilierului cât și tuturor cadrelor didactice, indiferent de specialitatea pe care o predau în școală. În aparență, ele ni se înfățișează ca fiind diferite sau chiar opuse.

Deosebirea sau opoziția dintre ele este de suprafață și deci artificială. Acordarea sfatului de orientare pentru fiecare elev în parte presupune depășirea de către consilier a acestor deosebiri neesențiale și false contradicții și adoptarea unei atitudini pragmatice. Ca urmare, el nu trebuie să se limiteze la nici una dintre cele două metode, ci mai degrabă să încerce combinarea lor.

Metodologia consilierii și orientării elevilor constituie o variabilă cauzală deosebit de importantă, care este răspunzătoare, într-o mare măsură, de rezultatele concrete ale acestei activități. De aceea, cunoașterea și utilizarea ei corespunzătoare de către consilier, diriginte sau alte cadre didactice, reprezintă o condiție fundamentală pentru desfășurarea unei activități de consiliere și orientare științifice și eficiente.

Fără îndoială, divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru componente structurale sau direcții de acțiune (cunoașterea, educarea, informarea și îndrumarea elevilor) este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se intercondiționează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces. Într-o asemenea perspectivă diversele categorii de metode și tehnici ale consilierii și orientării se conturează ca subsisteme polifuncționale care, la rândul lor, se intercondiționează și se completează reciproc.

Bibliografie:

Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998

Neamțu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ A ELEVILOR/ CONSELLING PUPILS IN CAREERS

Avramovici_Lavinia_Scoala Gimnaziala Bala

Your career development is a lifelong process that, whether you know it or not, actually started when you were born! There are a number of factors that influence your career development, including your interests, abilities, values, personality, background, and circumstances. Career Counseling is a process that will help you to know and understand yourself and the world of work in order to make career, educational, and life decisions.

Career development is more than just deciding on a major and what job you want to get when you graduate. It really is a lifelong process, meaning that throughout your life you will change, situations will change, and you will continually have to make career and life decisions. The goal of Career Counseling is to not only help you make the decisions you need to make now, but to give you the knowledge and skills you need to make future career and life decisions.

Consilierea în carieră vizează asistarea indivizilor, indiferent de vârstă și de momentul vieții active, pentru a lua cele mai bune decizii cu privire la propria carieră. Cu alte cuvinte, consilierea în carieră se adresează deopotrivă elevilor, care fac primele alegeri legate de viitorul lor profesional, și persoanelor adulte, care doresc să își dezvolte cariera sau să se orienteze spre o nouă profesie.

În cadrul procesului de consiliere în carieră sunt investigate, pe de o parte, resursele și aspirațiile personale (caracteristici individuale, nivelul de educație, experiența acumulată, obiectivele de carieră), pe de altă parte, oportunitățile existente în mediu (oferta de educație și/sau formare profesională, apariția de noi ocupații, soluții flexibile de angajare). Așadar, consilierea în carieră are ca **scop** compatibilizarea resurselor și aspirațiilor personale cu oportunitățile mediului socio-economic.

Spre deosebire de adulți, în cazul cărora consilierea în carieră îmbracă adesea forma unei intervenții țintite pe rezolvarea unei probleme de carieră (reorientare profesională, reinsertie pe piața muncii după o perioadă de inactivitate etc.), în cazul elevilor, acest tip de consiliere este, mai degrabă, un proces de explorare:

- explorarea caracteristicilor personale (elevii învață de ce este important să se cunoască și identifică metodele prin care poate fi realizată autocunoașterea)
- explorarea lumii ocupaționale (elevii învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele)

- explorarea ocupațiilor potrivite (elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații)
- explorarea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional)

Astfel, la vârsta adolescenței **obiectivele consilierii în carieră** țin de:

- Autocunoaștere – identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră (cunoașterea intereselor, abilităților, valorilor, caracteristicilor de personalitate și conturarea profilului vocațional)
- Explorarea lumii ocupațiilor – acumularea de informații referitoare la ocupații (caracteristicile ocupațiilor și dinamica lor pe piața muncii)
- Explorarea alternativelor de carieră – luarea deciziilor cu privire la carieră (identificarea, explorarea și evaluarea alternativelor, având ca rezultat: alegerea unei ocupații, alegerea unui traseu educațional)
- Planificarea carierei – implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborarea și implementarea unui plan de acțiune) și, în timp, reevaluarea acestora

Etapele procesului de consiliere în carieră

Atunci când ne referim la procesul de consiliere în carieră trebuie să facem distincție între: demersul tipic de consiliere, cu valențe normative, care impune parcurgerea succesivă a mai multor pași, și un demers centrat pe nevoile clientului, asemănător unui proces de rezolvare de probleme, care presupune identificarea și rezolvarea problemei țintă cu care se confruntă clientul.

Acest demers reprezintă, mai degrabă, un standard care se aplică identic în cazul tuturor clienților, fără să țină seama de nevoile individuale ale acestora. Prin prisma unei astfel de abordări, toți clienții au aceleași nevoi și urmăresc aceleași obiective.

În practică însă, lucrurile sunt mult mai nuanțate. În cele mai multe situații, clienții (fie că sunt elevi, fie că sunt persoane adulte) se prezintă la consilierul de orientare în carieră cu probleme țintite care nu necesită abordarea tuturor pașilor menționați. De exemplu, un client poate solicita ajutorul consilierului doar pentru a obține cât mai multe informații despre ocupațiile de pe piața muncii sau pentru a-și întocmi un curriculum vitae, un alt client vrea să-și exploreze interesele, abilitățile și valorile, pe când un altul vrea ajutor în elaborarea planului de carieră. Un bun consilier se va axa pe cerința sau cerințele clientului, fără să îl plimbe prin toți pașii procesului de consiliere. Altfel spus, eficiența procesului de consiliere în carieră nu este dată de implementarea obligatorie a unui demers standard, cât mai ales de competența consilierului în a-și ajuta clientul să-și identifice problema reală cu care confruntă și de a-și centra intervenția pe nevoile acestuia.

În concluzie, identificarea nevoilor este, poate, cel mai important pas din cadrul procesului propriu-zis de consiliere în carieră. Cei mai mulți dintre clienți nu au o reprezentare clară a nevoilor pe care le au în raport cu alegerile pe care trebuie să le facă în planul carierei. Atunci când ajung în fața unui consilier de orientare în carieră, problema pe care acești clienți o acuză, cel mai adesea, ține de incapacitatea de a lua o decizie. Astfel, consilierului îi revine rolul de a-și ghida clientul în identificarea problemelor sale reale, a factorilor care stau la baza acestor probleme și, implicit, în conturarea nevoilor individuale de consiliere.

Cunoștințele, abilitățile și deprinderile dobândite în școală trebuie să le permită acestora să-și dezvolte individual o carieră profesională. Exercițarea unei profesii la un nivel de performanță ridicat necesită un ansamblu de aptitudini specifice, o motivație (interese, valori, atitudini) adecvată, precum și o serie de caracteristici ale personalității care pot constitui resurse cheie ale succesului în acea profesie. Baza formării profesionale se pune încă din școală, începând cu alegerea profilului liceal pe care elevii, absolvenți de clasa a VIII-a, o au de făcut sau a specializărilor universitare, în cazul elevilor de liceu.

Consilierul școlar te poate ajuta să îți descoperi cariera potrivită prin următoarele activități:

1. Realizarea profilului psiho-profesional – prin teste și chestionare de auto-cunoaștere și evaluare;
2. Conceperea proiectului vocațional sau profesional:
 - informare privind posibilitățile educaționale și piața muncii;
 - alcătuirea planului de studii sau de carieră.
3. Realizarea portofoliului personal:
 - redactarea CV-ului;
 - redactarea scrisorii de intenție;
 - obținerea recomandărilor;
 - ilustrarea tuturor proiectelor realizate până în prezent.
4. Simularea interviului (de recrutare, de selecție, pentru obținerea unei burse etc.) sau, în funcție de situație, training de comunicare interpersonală.

Întrebări tipice ale planificării carierei:

- Am identificat complet și sigur problema? Cu ce încep?
- De ce informații am nevoie? Ce nu știu și despre ce?
- De cine am nevoie pentru a obține informații suplimentare, evaluări, sprijin?
- Este necesar să fac o planificare în timp a acestor pași?
- Ce obstacole prevăd că s-ar putea ivi?
- Ce soluții am pentru a face față la aceste obstacole?
- Pe care dintre aceste obstacole aș putea sigur să le înving?
- Care este lista priorităților mele?
- Ce schimbări pot aduce acestei liste?
- Care dintre ideile planului meu nu sunt realiste?

De fapt, consilierea și orientarea în carieră reprezintă una din modalitățile prin care educația își urmează scopul: de proces formativ centrat pe elev, unde sunt valorizate tipuri diverse de elevi și abilități pentru a răspunde nevoilor comunității și a oferi societății persoane competente pentru viața privată, profesională și publică. În plus, consilierea și orientarea în carieră constituie cadrul organizat de întâlnire între consilieri și elevi, în care consilierul poate să lucreze cu dimensiunea afectivă, motivațională, atitudinală și socială a elevului.

În concluzie, dezvoltarea identității vocaționale și pregătirea tinerilor pentru carieră este unul din obiectivele principale ale întregului proces de învățământ. Stima de sine, luarea deciziilor, stabilirea scopurilor, planificarea viitorului, rezolvarea de probleme, dezvoltarea deprinderilor de comunicare, dezvoltarea comportamentelor responsabile, reprezintă principalele teme abordate în cadrul procesului de consiliere vocațională/orientare vocațională.

Bibliografie:

1. Irimescu, G. (coord.), Lupu, A. (2005). Singur acasă! Studiu efectuat în zona Iași asupra copiilor separați de unul sau ambii părinți prin plecarea acestora la muncă în străinătate, Iași.
2. Krueger, A. (2009). Narrowing Spread in Regional Gross Domestic Product, Eurostat.
3. Luca, C., Foca, L., Gulei, A.S., Brebuleț, S.D. (2012). Remigrația Copiilor Români, Asociația Alternative Sociale, Iași.
4. Pitea, M. (2013). Recenzie. Mecanisme funcționale ale economiei sociale, Revista de economie socială, Ed. Hamangiu, vol. III, nr. 1 din 2013, pp. 189 -191, București.

CONSILIEREA IN CARIERA ELEVULUI(CAREER COUNSELING STUDENT)

Babau_Daniela_Scoala Gimnaziala Obirsia Closani

“The aim of education should be to teach us rather how to think than what to think, so make us able to think for ourselves than to fill our minds with thoughts of other people!”

Career counseling work has a special role in human society; Students, young adults need to be trained so they can make better decisions about their lives. Educational and vocational guidance and aspires to make the student co-participant in their own destiny (through information, education, self-training) Mentoring a student to a particular category of schools near the causes of certain social classes and, indirectly, the removal of others. In this context, educational guidance is functional, professional orientation premise.

Activitatea de consiliere în carieră are un rol deosebit în societatea umană, iar țările dezvoltate din punct de vedere economic, cu un nivel de trai crescut i-au acordat importanța cuvenită, elaborând o legislație care să ajute la desfășurare și dezvoltarea acesteia. Consilierea reprezintă inima unui program de orientare a carierei; semnificația acestui fapt este nu numai de natură psihologică, ci și educațională (pedagogică). Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a educatorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din el.

O societate care tinde să se dezvolte armonios trebuie să ia în considerare și să susțină activitatea de orientare a carierei, ținând cont de necesitatea acesteia, oferind tuturor posibilitatea de a primi servicii gratuite, consolidând baza de pregătire profesională a celor care lucrează în acest domeniu, oferind posibilități de creare a unei baze materiale fără de care activitatea nu se poate desfășura în condiții optime.

Dezvoltarea carierei semnifică toate aspectele vieții umane aflate în devenire și cu o dinamică specifică în diferite planuri (Gysbers, 1994), adică:

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală,
- educația și formarea profesională inițială,
- asumarea de diferite roluri în viață,
- modul de integrare, trăire și planificare a diferitelor evenimente ale vieții.

Aceste direcții ale dezvoltării particularizate în context școlar semnifică:

- comportarea responsabilă în familie, școală, societate,
- efectuarea de alegeri școlar-profesionale raționale, justificate, motivate,
- utilizarea deplină a oportunităților oferite de școală și comunitate pentru integrarea personală socio-profesională,
- înțelegerea și respectul altora și a sinelui,
- ameliorarea continuă a comunicării cu ceilalți.

Consilierea și orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Consilierea și orientarea școlară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și

formarea profesională,

- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Consilierea este și o formă de socializare și / sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se întegreze cu succes și într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor contexte critice ale vieții.

Serviciile de consiliere, orientare și educare pentru carieră – ca organizare, metode, structură, resursele umane avute în vedere dar și structurile ocupaționale disponibile – au evoluat semnificativ în societatea industrială, post-industrială și informațională. Consilierea și orientarea școlar – profesională îl sprijină pe individ să-și îndeplinească propria carieră, prin aceasta îl ajută să aibă un destin demn în viață. De aceea alegerea unei profesii trebuie să fie un act profund personal, liber, rezultat al procesului deliberării responsabile, în acord cu situațiile concrete, obiective ale realității sociale și economice, cu motivațiile interne și interesele dominante și stabile. Activitatea de orientare școlară o precede pe cea profesională, ambele fiind componente ale orientării pentru carieră.

Debutul și intensificarea activității de orientare școlară are loc, de regulă, la nivelul anilor școlari care marchează sfârșitul și începutul ciclurilor de învățământ.

Trecerea de la consilierea și orientarea școlară la cea profesională se produce pe măsura apropierii de finalul unui ciclu de învățământ ce reprezintă și potențiale „ieșiri” din sistemul de educație și formare urmată de populația adultă care este în șomaj, cea care dorește schimbarea locului de muncă, ridicarea nivelului personal de competență sau cei care vor să facă față mai bine noilor sarcini de muncă modificate prin proces tehnologic etc.

Activitatea de orientare școlară se centrează asupra celor care intră în noi etape de formare inițială; se fundamentează pe ideea că fiecare persoană se poate realiza maxim numai dacă procesul de formare se desfășoară pe linia celor mai puternice aptitudini sau caracteristici generale de personalitate. Sarcina principală a orientării este în aceste condiții de a asigura concordanța dintre caracteristicile persoanei și obiectivele procesului formativ exercitat asupra sa. Orientarea școlară trebuie să fie rezultatul deciziei copilului sau poate, mai corect spus, al aderării acestuia la acțiunile diferențiate care se exercită asupra sa. În situația în care copilul nu are încă suficientă capacitate de discernământ, decid alți factori: familia, consiliul de tutelă, școala. Incapacitatea de decizie trebuie suplinită. Decizia trebuie să fie făcută în folosul copilului prin aprecierea obiectivă a realității.

Îndrumarea unui elev spre o anumită categorie de școli determină apropierea acestuia de anumite categorii sociale și, indirect, îndepărtarea de altele. În acest context, orientarea școlară constituie, funcțional, premisa orientării profesionale.

Sarcinile orientării profesionale sunt mult mai complexe decât apar la prima confruntare cu realitatea. Orientarea profesională se ridică de la aptitudini la personalitate, de la posibilitatea de rezolvare a sarcinii la posibilitatea de a obține satisfacții, de la omul care execută, la omul care creează. În acest sens, profesiunea trebuie să satisfacă un număr însemnat de parametri umani: fondul aptitudinal, nivelul și direcția pregătirii, nivelul de aspirații, locul social pe care-l merită în raport cu parametrii menționați.

Orientarea profesională încearcă stabilirea unui echilibru adecvat între profesiune, considerată în ansamblul său și personalitatea privită în totalitatea sa. Această preocupare accentuează caracterul uman al orientării profesionale în țara noastră în raport cu aceea exercitată în perioada antebelică, când aptitudinile erau cu preponderență factorul care decidea alegerea.

BIBLIOGRAFIE:

CĂPĂLNEANU, I. Orientarea profesională și de specialitate în domeniul militar. București, Editura Militară, 1975.

CENTRUL de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, Fiman, Editura Expert, 1997.

CONSILIEREA ȘCOLARĂ PENTRU CARIERĂ A ELEVILOR DE CLASA A VIII-A

*Prof. Baicu Valeria-Ancuța
Școala Gimnazială „Mihai Viteazu” Strehaia, Mehedinți*

Summary:

Counseling and career orientation for the students essentially mean a permanent action of guiding the development process of each student's personality towards creating an agreement between what he/she wants (preferences, dreams and wishes), what he/she can do (personal knowledge, abilities and skills) and what the student has to do (work offer, social life requirements).

Motto: Specificul profesiei didactice îl constituie îndrumarea oamenilor – mai ales a generației tinere – spre a-i pregăti pentru sarcinile prezente și de viitor ale societății. Prin munca sa, el îi ajută pe oameni să progreseze, să-și însușească valorile sociale, să servească marile idealuri ale omenirii.

(Victor Țircovnicu)

În societatea umană contemporană, activitatea de consiliere în carieră are un rol deosebit, acesta fiind nu doar de natură psihologică, ci și educațională (pedagogică). Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a educatorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg de aici.

Consilierea și orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare) și, poate, chiar dacă nu în mod integral, chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei. Astfel, consilierea și orientarea în carieră devine un instrument principal în dezvoltarea și afirmarea personalității fiecărui tânăr și în alegerea corectă a profesiei conform aspirațiilor, dorințelor și cunoștințelor sale.

Consilierea elevilor în vederea alegerii carierei este, în esență, un aspect principal al educației generale pe care o asigură școala. Ea presupune formarea de competențe, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, formarea unor atitudini pozitive față de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional, formarea unor trăsături pozitive necesare în exercitarea diverselor profesii pentru care optează elevii.

În acest scop, în prezent, în perioada școlară gimnazială sunt prevăzute o serie de activități de orientare școlară și profesională, cum ar fi: lecții de consiliere și orientare (dirigenție) la clasele a VIII-a, susținute de către diriginții claselor respective; ședințe cu părinții în care este prezentată atât Metodologia de organizare și desfășurare a admiterii în învățământul liceal, cât și „Ghidul Admiterea”; vizite la Târgul Liceelor.

Opțiunea școlară constituie o problemă de stringentă actualitate a familiei și a școlii, în același timp. Îndeplinirea sarcinilor ce revin fiecărei părți impune organizarea de activități în așa fel încât să crească nivelul de interes al copilului ajuns în acest stadiu de dezvoltare. Un prim aspect este determinarea nivelului de aspirație al copilului, corelarea lui cu cel al familiei și, nu în ultimul rând, cu oferta pieței muncii. În multe cazuri, aceste niveluri nu se stabilesc, nu se suprapun sau,

alteori, nivelurile de aspirație sunt peste performanțele elevului, fiind urmate de eșecuri în viața copilului.

Pentru aceasta s-a ajuns la concluzia că este necesară aprofundarea unor aspecte (întrebând efectiv elevii care le este părerea, ce nevoi au, ce-și doresc să știe) prin derularea și a altor activități, cum ar fi: ore suplimentare de orientare și consiliere școlară; proiecte; vizite la licee, întreprinderi și instituții în scopul cunoașterii, al informării, al orientării; prezentarea preocupărilor de timp liber, a hobby-urilor, a pasiunilor; invitarea unor elevi de liceu pentru a purta diverse discuții; invitarea în școală a unor personalități, oameni de diferite profesii și prezentarea activității lor; organizarea de întâlniri cu foști elevi ai școlii și care au realizări profesionale remarcabile; prezentarea profesiilor părinților; consilierea individuală și de grup la solicitarea părinților, a elevilor și a profesorilor; studierea diferitelor lucrări, broșuri, articole, ziare specializate în reportaje economice și despre locuri de muncă, studierea rubricilor de anunțuri, a reclamelor, urmărirea emisiunilor de radio și televiziune, a filmelor documentare etc. care au conținuturi adecvate Consilierii și Orientării.

Ulterior, se impune elaborarea unui plan de activități care să vină în sprijinul elevilor, iar orientarea lor spre un liceu să nu se mai realizeze în funcție de un singur criteriu - media de admitere, ci și în funcție de aptitudinile, înclinațiile și dorințele reale ale candidatului. Este necesar să li se arate elevilor inconsistența unor criterii de alegere a profesiei cum sunt: *este frumoasă, este bună, mi se pare interesantă, îmi place* etc. Elevii oferă în mod frecvent aceste motive ale alegerii profesiei. De aceea, elevilor care invocă asemenea motive să li se ceară să argumenteze, iar dacă nu pot, să se documenteze pentru a putea demonstra că profesia respectivă este frumoasă, bună, interesantă sau să explice de ce le place.

O greșală care îi duce pe elevi spre profesii pentru care nu au înclinații și interese corespunzătoare este alegerea acestora în funcție de șansele de reușită la licee sau școli profesionale. În mod normal, elevii trebuie să-și aleagă în primul rând profesia și în funcție de aceasta să se îndrepte către școala prin care urmează să se califice. Mulți elevi procedează însă invers: întâi își aleg școala în care cred că pot intra mai ușor, profesia rămânând pe plan secundar. În timp, preocuparea principală devine schimbarea locului de muncă și, implicit, a profesiei.

Factorii generali ce influențează activitatea profesională sunt: ereditatea, mediul, experiența de viață și dezvoltarea individuală.

Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor cariere. Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară sau academice, care să le permită să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să fie consiliat, efectiv.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât aceștia să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formarea de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între *ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie* să facă elevul.

Conținutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă, activitatea individuală cu elevii, influența personalității profesorului constituie modalități ce mijlocesc educarea elevului.

Scopul orientării școlare și profesionale este de informare și consiliere a elevilor cu privire la alegerea rutei școlare și profesionale, pe care individul, motivat o consideră optimă pentru sine și care îi va aduce, prin cariera exercitată, satisfacție, un nivel de trai decent, afirmare personală și socială, performanță profesională și participarea la viața publică.

BIBLIOGRAFIE

1. BĂBAN, A.- *Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Ed. Psinet, Cluj-Napoca, 2003;
2. GHICA, V.- *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Ed. Polirom, Iași, 1998;
2. JIGĂU, M.- *Consilierea carierei*, Ed. Sigma, București, 2001;
3. TOMȘA, GH.- *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă Viața Românească, București, 1998.

CONCEPTUL DE ORIENTARE ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ

*Profesor BĂLĂNESCU Claudia
Școala Gimnazială „Alice Voinescu”
Școala Gimnazială „Petre Sergescu”*

Building students` personality and their professional preparation needs educational counseling which leads to self-development and self-knowledge, to interpersonal skills, establishing some healthy psycho-educational markers from the emotional, social and spiritual point of view, which should be in accordance with the objectives of the school orientation, in order to have success and a fast evolution inside the social activity. Through resource evolution, the strong points of the specific work options and with the help of teachers, family and friends will succeed to identify in an as similar manner as possible of the way of the way which we are going to follow, looking for a proper career.

In conclusion, to identify the needs may be the most important step inside the so called real process of career counseling.

Orientarea școlară și profesională se constituie ca un sistem coerent și dinamic de principii, acțiuni și măsuri prin care un individ sau un grup sunt îndrumați să-și aleagă o anumită școală și, la un moment dat, și pentru o anumită profesie dată de o anumită școală, corespunzător înclinațiilor, aptitudinilor și aspirațiilor proprii, în scopul dezvoltării personalității, respectiv al pregătirii pentru o anumită profesie și pentru integrarea social-utilă.

Cele două componente ale orientării școlare și profesionale se realizează atât una în continuarea celeilalte, cât și în interacțiune. Orientarea școlară este o componentă necesară, pregătitoare pentru orientarea profesională, care se realizează, îndeosebi, în școala primară și mai ales în gimnaziu.

Ele continuă să fie prezentate în interacțiune, fie realizând demersul reorientării și pregătirii școlare și profesionale, mai ales în liceu, fie dinamizând accentuarea pregătirii profesionale în cadrul școlilor de profil profesional, al celor postliceale și ale profilelor învățământului superior.

Orientarea profesională are nevoie de un suport psihopedagogic în îndrumarea factorilor educativi și în acceptarea elevilor, în concordantă cu cunoașterea posibilităților și intereselor lor reale, cu locul, rolul și cerințele obiective ale profesiilor, precum și cu condițiile și ofertele societății privind exercitarea profesiei după absolvirea unui anumit grad și profil al învățământului.

Orientarea școlară și profesională, în condițiile contemporane are în vedere asigurarea de șanse egale în dezvoltarea personalității și în formarea profesională a tinerilor. Ținându-se seama de diferențierile obiective ale potențialului genetic psihic și intelectual al indivizilor, precum și de

deosebirea între eforturile depuse și între rezultatele obținute în evoluția tinerilor, orientarea școlară și profesională nu poate egalizarea performanțelor în dezvoltarea elevilor, în acest context, apare în mod obiectiv și necesar clasificarea și ierarhizarea elevilor în funcție de valoarea, nivelul, performanțele și eficiența pregătirii lor în funcție de nevoile social-economice privind forța de munca și specialiștii necesari, calculați diferențiat de la un domeniu de activitate la altul, apare ca necesară selecția școlară și profesională prin intermediul examenului-concurs, bazat pe competiție, unde câștigă cel mai bun, corespunzător cu numărul de locuri stabilite pentru un anumit grad, formă și profil al învățământului.

Desigur, orientarea școlară și profesională nu trebuie condiționată definitiv de selecția școlară și profesională. Dar, în mod suplă, orientarea școlară și profesională trebuie să aibă în vedere selecția școlară și profesională pentru realizarea unei cât mai bune și corecte orientări școlare și profesionale, făcându-i pe elevi să conștientizeze faptul că potențialul individual și interesele lor au caracter polivalent, putându-se realiza la cote înalte de profesionalitate și în alte domenii. De asemenea, orientarea școlară și profesională trebuie să conștientizeze faptul că departajarea este realizată numai prin competiție în acest context, trebuie ca orientarea școlară să formeze elevul, în așa fel încât să țină seama de toate competențele opțiunii - potențialul individual, interese, loc și valoare socială ale școlii și profesiei, deci și de numărul de locuri, pentru ca orientarea școlară și profesională să fie în concordanță și cu selecția școlară și profesională, realizată în cadrul examenelor-concurs.

Modelele teoretice ale procesului conturării deciziei cu privire la profesie disting diferite faze:

- de pregătire (exploatarea alternativelor și acceptarea uneia) și de realizare
- succesiuni decizionale de natură investigatorie și finală
- factori externi declanșatori ai deciziei, analizați în termeni de rezolvare a conflictului resimțit de individ în plan intern, aflat sub presiunea luării unei decizii în condițiile acțiunii diferitelor influențe și existența mai multor alternative

Printre obiectivele consilierii, luarea deciziei este de o importanță specială. Un sprijin și o strategie aparte trebuie puse în lucru atunci când oamenii au dificultăți în alegerea unui plan personal de viață. În ultima vreme se conturează și tendința de a investi individul cu un rol din ce în ce mai important în deciziile pe care-l privesc, de a-i oferi instrumentele care-l fac mai activ în alegerea carierei.

În acest sens va trebui să îi:

- arătăm cum se poate informa, ce și unde să caute informațiile
 - exemplificăm care sunt punctele tari sau slabe ale cuiva
 - arătăm cum se întocmește un CV și o scrisoare de prezentare
 - demonstrăm concret cum se identifică un loc de munca vacant
 - amintim comportamentele dezirabile la locul de munca
- Alegerea carierei presupune :
- o schimbare dinamică, permanentă
 - o anumită stabilitate
 - eșecuri, reveniri, șansă
 - aspirații, preferințe, idealuri

Situația socio-economică face să crească decalajul dintre alegerea și aspirația profesională. În același context pe măsură ce libertatea de alegere se restrânge, sporește ponderea acceptării anumitor compromisuri cu privire la dezvoltarea carierei.

Procesul luării deciziei parcurge următoarele etape:

- Identificarea problemei prin: - culegerea de informații
- sistematizarea datelor
- Analizarea alternativelor: -elaborarea câtorva alternative
- analiza implicațiilor, consecințelor

Selectarea și aplicarea unei soluții:

- identificarea soluției maximal favorabile
- aplicarea soluției în practică .

Principalele probleme care fac dificilă luarea unei decizii sau chiar fac imposibilă o hotărâre privitoare la carieră sunt: -lipsa informațiilor, date insuficiente, irelevante

- lipsa de încredere în sine, ezitarea, amânarea
- indisciplina în aplicarea planului
- imaturitatea psihologica pentru a opera alegeri

Mediul social și educativ constituie sursa principală a influențelor care conduc la maturizarea capacității de a lua decizii .

Factori semnificativi în alegerea carierei:

Familia

Familia contemporană nu mai are ,în totalitate ,caracteristicile avute cu câteva decenii anterioare. Ambii părinți sunt angajați în muncă, copiii sunt duși de dimineață la creșă sau pleacă la școală și sunt singuri până seara târziu când familia se reunește, fără să comunice prea mult, în fața televizorului .

Părinții, forțați de împrejurări, transferă instituțiilor o bună parte din obligațiile și misiunile lor față de proprii copii.

Aceste caracteristici specifice mediului socio-cultural al dezvoltării copilului, modul particular de a înțelege și rezonanța lor pe plan intern determină pattern-uri comportamentale foarte diferite în ceea ce privește decizia cu privire la carieră.

Vom întâlni, astfel, alegeri:

- social orientate: prestigiu, succes, poziție
- altruiste: sprijinirea familiei, a categoriilor defavorizate
- egoiste/autonome: câștig material, confortul personal, munca ușoară și fără responsabilități
- reactive/frustrante: alegerea unui traseu profesional opus dorinței celor cu care este în conflict

-conformiste: acceptarea soluției găsite de adulți și plierea aspirațiilor în acest sens

-narcisiste: motivate prin plăcerea în sine, riscul, romantismul, satisfacția furnizată, viața ușoară.

Ponderea influenței părinților asupra copiilor lor în alegerea carierei este de multe ori decisivă.

Modelele comportamentale ce țin de muncă și care sunt vehiculate în familie vor fi preluate și de copii contribuind, treptat, la conturarea ideilor.

Din unele motive părinții își supraapreciază copiii și le impun trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă cu convingere și astfel sunt supuși unor eșecuri lamentabile.

Grupul de prieteni

Astăzi grupul de prieteni are o mare influență asupra tinerilor deoarece își petrec majoritatea timpului în compania acestora. Astfel aceștia îl pot îndemna pe individ fie să-și urmeze propria cale sau să asculte de părinții săi aceasta depinzând de anturajul în care se găsește.

De multe ori grupul poate avea o influență nefastă asupra individului îndemnându-l la răzvrătire însă deseori îl poate încuraja să aibă o carieră de succes.

Maturitatea

Un aspect practic și important este și maturitatea, necesară în alegerea carierei. Problema este de luat în seama deoarece are implicații profunde asupra stabilității alegerii profesionale.

Componentele cognitive și atitudinile sunt cele care dau notele diferențiatore între vârstă și maturitatea alegerilor raționale privitoare la carieră.

Strategiile orientării școlare și profesionale

Strategiile orientării școlare și profesionale cuprind:

a) Metodele de învățământ folosite adecvat, cum sunt expunerea (explicațiile, îndeosebi), conversația, modelarea, problematizarea, studiul de caz, asaltul de idei etc, pot să asigure cunoașterea și conștientizarea celor necesare unei bune orientări școlare și profesionale.

b) Mijloacele didactice (materialul didactic divers, îndeosebi cel audio-vizual, experiențele de laborator etc.) folosite adecvat pot să asigure cunoașterea și conștientizarea celor cerute de o cât mai bună orientare școlară și profesională.

c) Formele de organizare a procesului de învățământ - lecția în varietatea ei, prin conținuturile și strategiile folosite, vizitele și excursiile, consultațiile pot oferi posibilități convingătoare de asigurare a unei bune orientări școlare și profesionale.

d) Orele de dirigiență, prin tematica lor variată și prin dezbaterile ce se realizează, pot și trebuie să ajute la o bună orientare școlară și profesională a elevilor.

e) Formele de activitate extrașcolare adecvate realizării orientării școlare și profesionale.

Printre acestea putem menționa: întâlnirile cu specialiști de diverse profesii; consultarea de bibliografii ale unor personalități; cunoașterea unor monografii profesionale; urmărirea unor emisiuni radio și de televiziune specifice orientării școlare și profesionale; vizitele și excursiile în anumite unități socioeconomice (întreprinderi, șantiere, unități culturale, de cercetare, comerciale etc); simpozioane și mese rotunde pe diverse teme socioprofesionale; antrenarea elevilor în anumite cercuri pe obiecte, cercuri științifice și tehnice, cercuri artistice-literare, muzicale, de desen, de pictură, de sculptură etc.

f) Strategiile specifice. Pentru asigurarea acțiunii de consiliere competente și eficiente a orientării școlare și profesionale, a găsirii conținuturilor și formelor adecvate conceperii și desfășurării ei sunt necesare să se realizeze următoarele elemente strategice specifice: studierea rezultatelor la învățătură ale elevilor și în activitățile extrașcolare; convorbiri cu toți factorii educativi; convorbiri cu elevii; dezbateri cu elevii; aplicarea de teste docimologice, de inteligență, de interese, de aptitudini, de creativitate, de opinie etc.

Toți cei interesați în finalitatea eficienței învățământului trebuie să fie conștienți de faptul că formarea personalității și realizarea unei calificări, a unei pregătiri profesionale elevate, de performanțe creative, active și responsabile sunt și rezultatul unei bune și eficiente orientări școlare și profesionale. Cine și-a ales școala și profesia în concordanță cu obiectivele și principiile orientării școlare și profesionale va avea, în mod cert, o evoluție elevată și competentă, se va integra cu randament sporit în activitatea social-utilă.

Bibliografie : Nicolae Grosu -, „Strategiile carierei”

Mihai Jigau -, „Consilierea carierei”

CARRER CONSELING IS A NECESSITY FOR YOUNG PEOPLE CONSILIEREA ÎN CARIERĂ, O NECESITATE PENTRU TINERI

*Prof. Mirela Ramona Baroga
Școala Gimnazială Salcia*

In most situations, the family is a major landmark in shaping career options for some young people, but teachers also have an important role in the relationship between school subjects and subsequent professional development.

The school performance in certain subjects go, by certain professions and facilitates career achievements, or in other words, exercise of certain professions requires certain skills.

Opțiunea unui tânăr pentru o anumită carieră fără nici un sprijin extern este un proces dificil, adesea asociat cu alegeri greșite, ezitări, abandon, amânare, și toate acestea cu un serios impact asupra viitorului său profesional.

Mulți dintre noi avem cunoștințe sau prieteni care au renunțat la o anumită facultate și au început alta, pe motiv că nu este ceea ce își doresc. Acesta este cazul fericit. Cazul nefericit este atunci când rămâne în acea facultate (la insistențele părinților sau pur și simplu din comoditate) și se pregătește pentru o meserie pe care nu o dorește sau poate chiar o urăște.

Fiecare ne alegem viitoarea meserie în funcție de anumite criterii. Astfel sunt mai multe tipuri de alegeri:

- social orientate: prestigiu, succes, poziție
- altruiste: sprijinirea familiei, a categoriilor defavorizate
- egoiste: confortul personal, câștigul material, muncă ușoară și fără responsabilități
- frustrante: alegerea unui traseu profesional opus dorinței celor cu care intrăm în conflict
- conformiste: acceptarea soluției găsite de altcineva și plierea aspirațiilor în năcest sens
- narcisiste: motivate prin plăcerea în sine, riscul pe care îl implică, satisfacția furnizată.

Cum în România cele mai multe școli nu au consilieri profesionali, consilierea tinerilor cu privire la carieră revine familiei.

Ponderea influenței părinților asupra copiilor în alegerea unei cariere este, de multe ori, decisivă. Modelele comportamentale ce țin de muncă și sunt vehiculate în familie (de apreciere sau, dimpotrivă, de depreciere a anumitor profesii) vor fi preluate și de copii, contribuind treptat la conturarea alegerilor. Din motive lesne de înțeles, mulți părinți își supraapreciază copii (lucru dealtfel bun până la un anumit punct) și le impun trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă cu convingere sau pentru realizarea cărora vor face față cu greu, în mod penibil, cu eșecuri repetate sau rezultate mediocre, fapt ce se va răsfrânge și asupra satisfacției sau reușitei lor în muncă.

Părinții transferă adesea copiilor nemulțumirile lor profesionale, stereotipurile cu privire la muncă (grea, bănoasă, sigură, de prestigiu, etc) sau propriile aspirații nerealizate, faptul având efecte nefavorabile în alegerea și realizarea carierei acestora. Ponderea în care copii țin seama de dorința părinților cu privire la filiera școlară de urmat și profesia viitoare scade pe măsură ce aceștia sunt incluși în niveluri mai înalte de școlarizare (liceu, facultate). Toți cei abia ieșiți de pe băncile

liceului și-au pus, la un moment dat întrebări cu privire la care profesie ar fi cea mai potrivită pentru ei. În general, „criteriile” pe care le au în vedere părinții în influențarea alegerii școlar-profesionale a copiilor se referă la:

- siguranța și viitorul profesiei pe piața forței de muncă
- durata studiilor pentru a atinge un astfel de obiectiv (timp în care tânărul este dependent material de familie)
- costurile financiare (taxe ale educației)
- avantajele materiale neașteptate
- poziția socială conferită de profesiei
- potențialele riscuri ale muncii

Categoriile de argumente folosite de familie sunt, cel mai adesea, diferite de cele ale specialiștilor în consilierea și orientarea profesională, acestea fiind de natură economică, afectivă, de conservare a tradițiilor, de poziție socială.

Iată ce sfaturi le dă părinților, Mihai Jigău, autorul cărții „Consilierea Carierei”, în vederea consilierii tinerilor:

- tânărul trebuie tratat cu seriozitate și respect, ascultat și încurajat să-și asume responsabilități;
- părinții trebuie să se asigure că vor să-l sprijine în a lua o decizie bună și nu să-și impună punctul de vedere sau profesia lor ca model, pentru a-și compensa propriile nereușite sau pentru a-și realiza propriile aspirații;
- să stea de vorbă cu copii pe tema carierei, să le asculte cu răbdare temerile, ezităările, punctul de vedere;
- să stea de vorbă cu profesorii;
- să se informeze, împreună cu copii, despre ofertele de educare/angajare;
- să le pună la dispoziție și să-i încurajeze să citească ziare și reviste de specialitate pe piața muncii, care conțin anunțuri de angajare și prezentări de companii;
- să le atragă atenția supra conținutului unui anumit anunț care nu este serios (cum ar fi cele care conțin promisiuni exagerate și aluzii transparente la alte activități sau obligații);
- la început, lista opțiunilor profesionale ale tinerilor este mai largă; ei trebuie ajutați treptat să-și contureze interesele cu privire la carieră, prin luarea în considerare a tot mai multor criterii, condiții sau restricții impuse de ralitate și astfel, să se focalizeze pe un număr mai mic de alternative;
- nu trebuie inoculate, în mintea tinerilor, idei preconcepționate și stereotipuri cu privire la anumite profesii;
- tinerii trebuie preveniți că este o realitate a pieței muncii schimbarea profesiei, a locului de muncă, concedierea și șomajul, învățarea continuă sau reorientarea profesională;
- pentru că unii tineri au tendința de a se limita la niveluri de studii mai reduse sau părăsesc un anumit tip de educație înainte de încheierea oficială a duratei acestuia și fără a se înscrie la o altă formă de educație, ei trebuie avertizați asupra faptului că gama ofertei de locuri de muncă și salarizarea sunt în legătură directă cu nivelul de studii finalizate;
- este extrem de utilă cultivarea permanentă a încrederii în sine, în forțele proprii, în capacitatea de a realiza ceva, fără a exagera și fără a valoriza la modul absolut;
- tinerii trebuie ajutați să nu se descurajeze dacă, după ce au mers la mai mulți angajatori, și după luni de căutare, nu și-au găsit încă un loc de muncă. Cautarea unui loc de muncă poate fi foarte frustrantă, de aceea se recomandă apelarea la ajutorul unor specialiști în recrutare;
- tinerii nu trebuie împiedicați, ci dimpotrivă, să se angajeze pentru o lună sau două pe perioada verii;
- tinerii trebuie informați asupra drepturilor ce le revin odată angajați, salarii, carte de muncă, concedii de odihnă și medicale, asigurări, protecția muncii.

În majoritatea situațiilor, familia este reperul major în conturarea opțiunilor pentru o anumită carieră a tinerilor.

Disciplinele școlare și profesia

Există o stânsă legătură între disciplinele școlare și profesia pe care un tânăr o urmează. Spre exemplu, dacă un elev are rezultate bune la:

- limba română/limbi străine, acesta ar putea deveni: profesor de limba română sau de limbi străine, cercetător în lingvistică, bibliotecar, lucrător în publicitate, învățător, educator, ghid, translator, actor, diplomat, jurnalist, critic de artă, corector, editor etc.

- matematică: profesor de matematică, economist-contabil, informatician-programator, inginer în diferite domenii, funcționar bancar, tehnician în construcții, agent comercial, arhitect, pilot, statician, astronom.

- fizică, chimie, biologie: profesor sau cercetător în unul din aceste domenii, fizician, chimist, biolog, biochimist, biofizician, tehnician agricol, inginer, farmacist, medic, stomatolog, agronom, geolog, horticultor, cosmetician.

- istorie: profesor sau cercetător în acest domeniu, ghid turistic, muzeograf, arheolog, diplomat, scriitor.

- informatică: profesor, contabil, informatician-programator, astronom, statician, cartograf, economist, inginer, lucrător în domeniul financiar-bancar, specialist în telecomunicații, arhitect, controlor de trafic aerian.

- educație fizică: profesor de sport, antrenor, fizioterapeut, ofițer în armată, polițist, pompier, comentator sportiv, atlet, fotbalist etc.

Această modalitate de punere în relație a materiilor școlare cu ulterioarele dezvoltări profesionale este posibilă în măsura în care tânărul alege să continue pe domeniul ales. Desigur, rezultatele bune la aceste domenii nu pot împiedica un elev să aleagă un alt domeniu profesional. Performanțele școlare bune la anumite materii duc, cu o posibilitate mai mare, către anumite profesii și facilitează realizările în carieră sau, altfel spus, exercitarea unor profesii presupune anumite aptitudini.

BIBLIOGRAFIE:

CĂPÂLNEANU, I. Orientarea profesională și de specialitate în domeniul militar. București, Editura Militară, 1975.

CENTRUL de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, Fiman, Editura Expert, 1997.

DICȚIONAR de orientare școlară și profesională. Tomșa, G(coord). București, Editura Afelin, 1996.

JIGĂU, MIHAI. Consilierea carierei. Editura Sigma. București, 2001.

SALADE, Dumitru; DRĂGAN, Ion, Orientare școlară și profesională. Compendiu. București, Editura Paco, 1998.

ROLUL PROFESORULUI ÎN ORIENTAREA ȘI CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR VIITOARE

*Prof. învățământ preșcolar: Bălăcenu Vergina
Școala Gimnazială Jiana*

The teacher's role in advising studenta for chosing a future creer is very important. Teaching students to embrace a future career means providing them with information about different fields, with different skilts and intrests. In order to get belter results a teacher must know the students' personality. For this reason teacher shonld use personality tests, sueveys and questionnaires. A good way to help students is talking with them.

Rolul pe care îl are profesorul în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarelor cariere, este foarte important.

Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară sau academice, care să le permită să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între *ceea ce vrea*, *ceea ce poate* și *ceea ce trebuie* să facă elevul.

Pentru a obține rezultate optime trebuie întreprinsă acțiunea de cunoaștere a personalității elevului.

În acest demers au rol profesorii diriginți, familia și chiar colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, eșantionatul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog îl reprezintă începerea ședinței de consiliere a carierei, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă a transformărilor. Este indicat să-și definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional.

Un prim obiectiv al ședinței de consilieri și orientare școlară îl reprezintă o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu părinții în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extrașcolare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstrucționează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de

evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație.

În același timp pot fi utilizate și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui.

Paralel cu metodele expuse anterior psihologul școlar uzează și de analiza rezultatelor activității respectiv o amanunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea Eului propriu fiecărui școlar în parte.

Aceste produse specifice pot fi: compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununează un anumit stil de personalitate care este unică în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

O metodă des folosită este cea a convorbirii, oferind date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Prin întrebuintarea unor chestionare de interese se aprofundează ședința de consiliere obținându-se astfel date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Autocaracterizarea este o altă metodă de investigație psihologică foarte apropiată de analiza datelor biografice și totuși distinctă. Ea constă într-o introspecție profundă, greu accesibilă psihologului, este practic o sursă de informații proprii asupra atitudinii elevului față de el însuși, o autoanaliză profundă corelată de o sinceritate specifică vârstei.

Metoda testelor este un instrument des întrebuintat de psihologul școlar în cadrul evaluării cât mai obiective și standardizate a unor abilități, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidențiate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate în funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat. Testele cele mai întrebuintate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Finalitatea urmărită prin aceste metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosferă de calm, liniște în cadrul cabinetului psihologic dublată de o atitudine empatică, de echilibru a psihologului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesară în procesul de orientare spre carieră.

Prin aplicarea unui model de Orientare și Consiliere cu privire la dezvoltarea carierei, se aduce individul în centrul preocupărilor directe ale activității consilierului simultan cu focalizarea atenției pe următoarele direcții:

- dezvoltarea personală și socială a individului:
 - autocunoașterea generală,
 - autoevaluarea potențialului intelectual,
 - înțelegerea identității sinelui, ca parte și întreg,
- dezvoltarea în planul educației și formării profesionale:
 - înțelegerea lumii educației, a rolului și finalității acesteia,
 - identificarea motivelor care dinamizează activitatea de învățare și dezvoltare intelectuală,
- dezvoltarea în planul carierei:
 - înțelegerea proceselor economice și sociale care îi sunt accesibile: familie, economie, profesie, salariu, proprietate, bani, bunuri materiale și culturale etc.
 - înțelegerea ambianței sociale și economice în care trăiește,

- conștientizarea valorii personale pe piața forței de muncă,
- diversitatea conținutului muncii,
- timp liber, activități comunitare, viața personală, familie etc.

Informarea despre posibilele rețele școlare care pot fi urmate de orice elev care a absolvit un anumit nivel de învățământ, trebuie să cuprindă: denumirea școlii, adresa, numărul de telefon și fax, eventual adresa E-mail; persoanele de contact; tipurile de școli existente în diferite zone sau medii; profilurile de pregătire; condițiile de admitere; condițiile de școlarizare; dotări speciale ale școlii; calitatea pregătirii; modalitățile de a ajunge la sediul școlii. Aceste informații trebuie oferite într-o formă sistematizată, după anumite criterii și, la cerere, în mod neutru, cu avantajele și dezavantajele fiecărei unități (de exemplu: este situată la mare distanță de casă, dar are dotări deosebite: camin, ateliere etc.; este situată în mediul rural, dar cu condiții foarte bune de învățare și rate înalte de plasare / integrare a forței de muncă tinere etc).

Principalele mijloace utilizate în orientarea școlară și profesională, modernizate, actualizate și integrate în noile conținuturi ale învățământului sunt:

- vizitarea altor școli, universități, întreprinderi și instituții în scopul cunoașterii, informării, orientării,
- efectuarea de exerciții de autocunoaștere și interevaluare desfășurate în clasă,
- discutarea preocupărilor de timp liber, a hobby-urilor, pasiunilor personale,
- prezentarea profesiilor părinților,
- invitarea în școala de personalități, oameni de diferite profesii și prezentarea activității lor.

Bibliografie:

Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999

Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998

Neamțu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995

Tomsa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001.

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ: REALITĂȚI ȘI PROVOCĂRI

*Prof. Bâtmălai Eugenia Georgeta
Grădinița cu program prelungit nr. 19
Drobeta Turnu Severin*

Rezumat: *In this article are represented the approaches with refering to the existing realities and possibilities in the field of counseling and career orientation. Are revealed the time challenges and actions of high quality advice.*

Educating students in choosing their career is, essentially, a key aspect of general education that the school provides. It involves acquiring a body of knowledge on the different areas of reality, skills training and skills development interests multilateral and professional dominant skills development general and specific training positive attitudes towards work, development of motivation higher and professional ideal, volitional traits of character formation-positive in the exercise of various professions for students opting etc.

Schimbările ce au loc în societatea contemporană contribuie evident și asupra domeniului de alegere a carierei, astfel încât în viitorul apropiat consilierea și orientarea școlară, profesională va trebui să facă față și următoarelor categorii de provocări și situații noi:

- globalizarea pieței forței de muncă;
- creșterea surplusului de forță de munca și, mai ales, a celei tinere;
- extinderea sistemului economiei de piață în majoritatea țărilor lumii;
- transformarea organizațională a locului de muncă;
- creșterea importanței cunoștințelor, aptitudinilor de lectură, de calcul, comunicare, a alfabetizării informaționale și învățării continue;
- creșterea demografică;
- punerea în aplicare a noilor politici guvernamentale cu privire la dezvoltarea economică, școlarizare și formare profesională.

Procesul consilierii și orientării școlare și profesionale poate viza mai multe aspecte de natură:

- cognitivă: furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă;
- afectivă: ameliorarea imaginii de sine;
- atitudinală: cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă;
- acțională: luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a opțiunii.

Domeniul *Consiliere și orientare*, prin natura sa, impune interesul major pentru dezvoltarea dimensiunilor atitudinale și valorice ale personalității, în context educațional – fundament al caracterului viitorului adult. Prin consiliere și orientare au fost selectate, pentru a fi promovate prin învățare, pe întreg parcursul școlarității, următoarele valori și atitudini:

- respect și încredere în sine și în ceilalți;
- recunoașterea unicității fiecărei persoane;
- receptivitate la emoțiile celorlalți;
- valorizarea relațiilor interpersonale;
- valorificarea critică și selectivă a informațiilor;
- adaptare și deschidere la noi tipuri de învățare;
- motivație și flexibilitate în elaborarea propriului traseu educațional și profesional;
- responsabilitate și disponibilitate pentru decizii și acțiuni privind propria carieră;

- interes pentru învățare permanentă într-o lume în schimbare și în societatea cunoașterii;
- orientare spre o viață de calitate, în prezent și în viitor.

Este cunoscut că rata medie a șomajului la nivel național, cât și pe plan mondial, este ridicată și are o tendință de creștere. În aceste situații, prioritățile, din perspectiva consilierii în carieră sunt:

- oferirea informațiilor pentru a face alegeri adecvate cu privire la carieră;
- asigurarea accesului liber la educație și formare prin flexibilizarea școlii pentru a o face mai relevantă pentru o carieră profesională;
- eliminarea obstacolelor care limitează sau împiedică accesul pe piața forței de muncă;
- tratarea persoanelor cu respect și înțelegere pentru unicitatea lor ca ființe umane și manifestarea comportamentelor demne față de ei;
- asigurarea egalității de șanse în viață și pe piața muncii;
- sprijinirea elevilor în cultivarea flexibilității personale, pentru a fi capabili să-și schimbe ocupația, să reintre cu ușurința pe piața muncii, să se adapteze rapid la diferite contexte sociale și de muncă etc.

Activitățile unei consilieri și orientări a carierei elevilor se întemeiază pe acțiunile fundamentale, precum:

- cunoașterea personalității elevului;
- educarea elevului în vederea alegerii carierei;
- cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiilor;
- consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Punerea în practică a unui model de dezvoltare a carierei la treapta liceală de învățământ presupune focalizarea atenției pe:

- autocunoaștere și dezvoltare personală;
- comunicare și abilități sociale;
- managementul informațiilor și al învățării;
- planificarea carierei;
- promovarea unui stil de viață centrat pe calitatea relațiilor personale, sociale și ale mediului ocupațional.

În învățământul preuniversitar informații cu referire la orientarea școlară și profesională sunt prezentate doar secvențial, în cadrul orelor de dirigiență și educație civică. Actualmente sunt necesare ore de *Consiliere în carieră* care să includă metode ce ar respecta principiul centrării învățării pe persoană și ar conduce la dezvoltarea deprinderilor și competențelor integratoare, transferabile, utile atât în viața școlară, cât și în cea socio-profesională sau familială. Strategiile didactice utilizate trebuie să respecte specificul activităților de consiliere, dar și particularitățile elevilor, ale grupurilor cu care se lucrează.

Destul de vaste sunt activitățile care pot fi folosite în scopul consilierii carierei. Printre aceste activități de orientare școlară și profesională, la nivelul unității școlare, pot fi:

- *lecții de consiliere și orientare* susținute de către diriginții claselor în colaborare cu psihologii, persoanele responsabile în domeniul consilierii carierei;
- *ședințe cu părinții la nivel de școală, la nivelul fiecărei clase;*
- *proiecte educaționale;*
- *orientare școlară și profesională în cadrul Centrelor de Informare și Orientare Profesională, la solicitarea beneficiarilor: elevi, părinți, profesori;*
- *ghidul "Admiterea", care constituie un suport informativ referitor la licee, școli profesionale etc.;*
- *participarea la Tîrgul de oferte educaționale.*

Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a celor care educă trebuie să se orienteze spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din el.

Dezvoltarea carierei semnifică toate aspectele vieții umane aflate în devenire și cu o dinamică specifică în diferite planuri, adică:

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală;
- educația și formarea profesională inițială;
- asumarea de diferite roluri în viață;
- modul de integrare, trăire și planificare a diferitelor evenimente ale vieții.

Aceste direcții ale dezvoltării particularizate în context școlar semnifică:

- comportarea responsabilă în familie, școală, societate;
- efectuarea de alegeri școlar-profesionale raționale, justificate, motivate;
- utilizarea deplină a oportunităților oferite de școală și comunitate pentru integrarea personală socio-profesională;
- înțelegerea, respectul altora și a sinelui;
- ameliorarea continuă a comunicării cu ceilalți.

Consilierea, orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei. Consilierea și orientarea școlară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formarea profesională;
- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Educația pentru carieră include, adesea, și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum: viața de familie, organizarea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, probleme legate de valori și **calitatea** vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață.

În procesul consilierii elevilor, tinerilor cu privire la lumea muncii trebuie permanent încurajate: utilizarea surselor alternative utile obținerii de date necesare, creativitatea, pluralitatea soluțiilor, autonomia investigatorie.

Bibliografie:

Jigau M., *Consilierea carierei*, București, 2007.

Tomșa G., *Consilierea și dezvoltarea carierei la elevi*. București, 1999.

CONSILIERE IN CARIERA

Becheru Mariana
Scoala Gimnaziala "Branistea", Com. Branistea, Jud. Mehedinti

Personalitate între corespondență și necorespondență vocațională ***Corespondența vocațională*** ***Rolul vocației în dinamica personalității***

Dacă vocația s-a definit ca un vector al personalității, prin intermediul căreia persoana se orientează față de structurile de activitate productivă, oprindu-se asupra uneia care corespunde cu modelul său interior, pe care o actualizează în mod optim și prin care se integrează creator în circuitul psiho-social, în cazul acesta vocația constituie incontestabil un factor de direcționare a dinamicii personale.

Dinamica personalității la omul matur, se consumă în mod fundamental prin asumarea și jucarea pe scena vieții sociale a unor roluri sociale; la copil și la adolescent apare ca o pregătire pentru viitoarele roluri sociale. Dintre toate rolurile sociale pe care le joacă, cel care o definește pregnant este rolul profesional. Copilăria, pubertatea, adolescența, nu sunt decât etape ale omului în pregătirea lui într-un rol productiv. Chiar rolul de părinte, care servește finalității umane în perpetuarea speciei, e pus și el în serviciul pregătirii copilului pentru un rol productiv.

Ceea ce interesează, la fel, la personalitățile cu o bună integrare vocațională, e nivelul de aspirație.

Conceptul de nivel de aspirație a fost introdus de Dembo. Orice problemă psihologică implică scopuri și conduite dirijate spre scopuri. Conduita "tensiunii scopului", care survine într-un domeniu plin de dificultăți, constituie nivelul de aspirație¹.

Aspirația este unul dintre cele mai importante mobile care contribuie la succesul realizării în viață. Doi indivizi pot posedea aceleași aptitudini într-un domeniu, dar în timp ce unul vizează scopurile înalte, celălalt se mulțumește a se menține într-un *status quo ante*². Nivelul de aspirație se statornicește în raport de forțele și standardele sociale, de conflict și decizie.

Cum acționează aspirația în planul vocațional ?

Nivelul de aspirație la persoanele cu o conduită vocațională optimă este crescut și determină o dinamică extrem de mobilă și cotinuă în căutarea unui scop. După ce un scop se realizează, se profilează un altul.

Marginalii vocaționali constituie, atât ca satisfacție cât și ca nivel de aspirație, un material uman care fluctuează între indiferență și vocație, dar care prin interveția unor mobile favorabile pot fi antrenați ascensional.

Indiferenții sunt oamenii fără un ideal profesional.

Persoanele din ultima categorie, deși aparțin normalului, sunt încontinuu nesatisfăcute, trec dintr-o profesie în alta, se găsesc mereu în conflict cu ele însele și cu ambianța.

Revenind asupra celor patru grupe reiese că: personalitățile din prima categorie se află total antrenate de activitatea productivă, între ele și rolurile profesionale putându-se pune semnul egalității. Activitatea productivă apare ca o necesitate vitală care trebuie satisfăcută.

¹ K. Levin, *Psychologie dynamique*. Les relations humaines, P.U.F., 1959, p. 136

² H. J. Eysenck, *Les dimensions de la personalite*, P.U.F., 1960, p.144

În ultimă instanță, raportul dintre personalitate, ca vocație și muncă se concretizează în trei tendințe: tendințe spre originalitate, creație și spre realizare liberă. În fond aceste trei tendințe se pot reduce la tendința spre creație, căci creația presupune originalitate și presupune realizare liberă.

Categoria marginalilor constituie o categorie a unei motivații oscilante. Categoria indiferențelor a unei motivații cu centrul de gravitate în alte preocupări. La indiferenți satisfacția nu se găsește în muncă, ci în activități secundare vieții.

Ultima categorie, deși e compusa din oameni, sănătoși mintal, e constituita din indivizi roși de acute conflicte intra și intersubiective (după I. Alexandrescu, 1981, p. 159-161).

Dubla mișcare de ajustare a individului la societate și a societății la individ

Vocația apare ca un factor de echilibrare optimă a persoanei care e acționat de modelul interior al persoanei, de matricea activă a sa, de către finalitatea grupului social concret. În felul acesta, vocația răspunde matricii active a personalității, însă și modelelor social-istorice, acestea din urmă imprimându-i un caracter relativ. În evul mediu astfel, nu se putea vorbi de vocație pentru astronomică, pentru zborul în lună, etc.

Vocația presupune ajustarea individului la dimensiunile istoriei, la dimensiunile sociale. Dar, de asemenea, societatea trebuie să se ajusteze și de la dimensiunea individului care constituie elementul activ al factorului social. Individul impulsionează socialul, însă la rândul său socialul, prin legile sale specifice, acționând asupra unui grup constituit, îl antrenează și pe individ în mișcarea ascendentă a grupului.

Vocația se referă la o formă de muncă. Munca nu-i însă activitate gratuită. Ea are ca scop producerea de bunuri materiale și spirituale care intră în consumul omului. Prin natura sa, chiar în privința bunurilor materiale de consum, omul se află și la nivel biologic antrenat de două categorii de trebuințe, ce-i asigură viața de trebuințele de a introduce în circuitul organic unele elemente pentru a-și conserva sistemul biologic (alimente, băuturi), trebuințe comune tuturor sistemelor vii, și de trebuințe care solicită ca bunurile de consum să aibă o anumită formă, pregătire, gust, culoare, etc. Cea de a doua categorie de trebuințe e specifică omului și reprezintă o condiționare socială.

Într-un grup social individul își însușește un rol profesional și acționează în el, acesta fiind însă explicitat, delimitat și fixat de către prescripții sociale nete, de către un statut social. Rolul profesional e un rol social. Rolurile sociale sunt, funcții sociale. Ele susțin un sistem social, fiind adecvate acestuia; servesc deci finalitatea socială. De aceea unele roluri se găsesc într-un tip de societate, iar altele nu. Așa de pildă, în societatea primitivă se află în mare cinstire rolul de șaman și de vrăjitor. În societatea modernă se dă o deosebită importanță rolului de avocat.

În concluzie, asumarea unui rol constă într-o modelare. Rolul e o expresie a grupului. Într-un rol, prin intermediul imitării celui care ne-a inițiat, noi imităm, cum spune G. H. Mead, pe "altul generalizat"³. Deci individul suportă reglări și autoreglări, adică ajustări în raport de rolurile pe care le joacă, față de regurile sociale, de valorile sociale. Dar societatea nu acționează nici ea asupra unui individ abstract. Individul, la rândul său, influențează și el societatea.

Indivizii sunt creația istoriei, însă și creatori de istorie (după I. Alexandrescu, 1981, p. 162-165).

Bibliografie:

COMPUTERS in Careers Guidance. Watts A.G. Cambridge, CRAC/Hobsons, 1989.

DICȚIONAR de orientare școlară și profesională. Tomșa, G(coord). București, Editura Afelin, 1996.

³ Anne Marie Rocheblave-Spenle. *La notion de role en psychologie social*, P.U.F., 1962, p. 41-42

The EUROPEAN Dimension in Vocational Guidance. Luxembourg, Office for Official Publication of The European Communities, 1995.

ETHICAL Standards. In : Educational and Vocational Guidance. International Association of Educational and Vocational Guidance-IAEVG. Bulletin, Berlin, nr.58,1996.

FLOYER ACLAND, Andrew. Abilități și aptitudini perfecte. București, Editura Național, 1998.

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ: REALITĂȚI ȘI PROVOCĂRI

Prof. Bejinaru Alexandra

*Grădinița nr.2, structură a Școlii Gimnaziale „Dimitrie Grecescu”,
Drobeta Turnu Severin, Mehedinți*

Rezumat:

In this article are represented the approaches with refering to the existing realities and possibilities in the field of counseling and career orientation. Are revealed the time challenges and actions of high quality advice.

Educating students in choosing their career is, essentially, a key aspect of general education that the school provides. It involves acquiring a body of knowledge on the different areas of reality, skills training and skills development interests multilateral and professional dominant skills development general and specific training positive attitudes towards work, development of motivation higher and professional ideal, volitional traits of character formation-positive in the exercise of various professions for students opting etc.

Schimbările ce au loc în societatea contemporană contribuie evident și asupra domeniului de alegere a carierei, astfel încât în viitorul apropiat consilierea și orientarea școlară, profesională va trebui să facă față și următoarelor categorii de provocări și situații noi:

- globalizarea pieței forței de muncă;
- creșterea surplusului de forță de munca și, mai ales, a celei tinere;
- extinderea sistemului economiei de piață în majoritatea țărilor lumii;
- transformarea organizațională a locului de muncă;
- creșterea importanței cunoștințelor, aptitudinilor de lectură, de calcul, comunicare, a alfabetizării informaționale și învățării continue;
- creșterea demografică;
- punerea în aplicare a noilor politici guvernamentale cu privire la dezvoltarea economică, școlarizare și formare profesională.

Procesul consilierii și orientării școlare și profesionale poate viza mai multe aspecte de natură:

- cognitivă: furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă;
- afectivă: ameliorarea imaginii de sine;
- atitudinală: cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă;
- acțională: luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a opțiunii.

Este cunoscut că rata medie a șomajului la nivel național, cât și pe plan mondial, este ridicată și are o tendință de creștere. În aceste situații, prioritățile, din perspectiva consilierii în carieră sunt:

- oferirea informațiilor pentru a face alegeri adecvate cu privire la carieră;

- asigurarea accesului liber la educație și formare prin flexibilizarea școlii pentru a o face mai relevantă pentru o carieră profesională;
- eliminarea obstacolelor care limitează sau împiedică accesul pe piața forței de muncă;
- tratarea persoanelor cu respect și înțelegere pentru unicitatea lor ca ființe umane și manifestarea comportamentelor demne față de ei;
- asigurarea egalității de șanse în viață și pe piața muncii;
- sprijinirea elevilor în cultivarea flexibilității personale, pentru a fi capabili să-și schimbe ocupația, să reintre cu ușurința pe piața muncii, să se adapteze rapid la diferite contexte sociale și de muncă etc.

Activitățile unei consilieri și orientări a carierei elevilor se întemeiază pe acțiunile fundamentale, precum:

- cunoașterea personalității elevului;
- educarea elevului în vederea alegerii carierei;
- cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiilor;
- consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a celor care educă trebuie să se orienteze spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din el.

Dezvoltarea carierei semnifică toate aspectele vieții umane aflate în devenire și cu o dinamică specifică în diferite planuri, adică:

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală;
- educația și formarea profesională inițială;
- asumarea de diferite roluri în viață;
- modul de integrare, trăire și planificare a diferitelor evenimente ale vieții.

Consilierea, orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei. Consilierea și orientarea școlară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formarea profesională;
- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Educația pentru carieră include, adesea, și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum: viața de familie, organizarea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, probleme legate de valori și **calitatea** vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață.

În procesul consilierii elevilor, tinerilor cu privire la lumea muncii trebuie permanent încurajate: utilizarea surselor alternative utile obținerii de date necesare, creativitatea, pluralitatea soluțiilor, autonomia investigatorie.

Bibliografie:

Jigau M., Consilierea carierei, București, 2007.

Tomșa G., Consilierea și dezvoltarea carierei la elevi. București, 1999.

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Bilavu Mioara

Abstract: Students' career guidance and counseling is a complex process of preparing and guiding them towards certain forms of schoolwork and academic studies to enable them then choosing different professional fields and occupations to coincide with their skills and interests. This subordination orientation towards education confirms that both education and orientation have goals that overlap, namely personality development.

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permită elevului o cât mai bună integrare în societate.

Deși zi de zi, în lume apar noi locuri de muncă, iar accesul la informarea competentă și diversificată, accesul la locurile de muncă a crescut considerabil, încă persistă problema tranziției de la un nivel de școlaritate la altul, a tranziției de la școală la locul de muncă, a tranziției de la un loc de muncă la altul, îmbătrânirea activă. Aceste tranziții sunt tot mai complexe, deoarece solicită noi aptitudini și competențe, măsuri și instrumente de lucru din ce în ce mai specifice. Mulți dintre adolescenți sunt nehotărâți în privința carierei pe care o vor urma și caută ajutor pentru a se putea decide. În procesul de decizie vocațională concură o multitudine de factori: familia, școala, grupul de prieteni, mass-media etc.

Familia poate și are datoria să contribuie în procesul consilierii vocaționale prin: sprijinirea copiilor în alegerea liberă a viitoarei cariere, în găsirea unui viitor loc de muncă; eliminarea stereotipurilor și prejudecăților cu privire la muncă; încurajarea mobilității în vederea formării profesionale sau exercitării unei profesii; susținerea formării profesionale; furnizarea de informații cu privire la dinamica economică și ocuparea forței de muncă.

De foarte multe ori influența părinților în alegerea carierei este decisivă. Modelele comportamentale vehiculate în familie și atitudinile parentale autoritare/neutre/de tip compensator vor fi preluate de copii, contribuind la conturarea alegerilor. Datorită legăturilor psiho-afective intrafamiliale specifice, părinții își supraapreciază copiii și le impun trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă sau care nu sunt compatibile cu structura lor de personalitate, cu aptitudinile și interesele lor. Dezacordul dintre părinți și copii cu privire la traseul vocațional va influența alegerea, în sensul că aceasta se va contura dificil iar adeziunea la decizie va fi redusă.

Rolul școlii în realizarea orientării vocaționale poate fi identificat la cel puțin trei niveluri: în organizarea sistemului de educație, în conținutul educației și la nivelul acțiunilor specifice de orientare în școală. Sistemul de educație permite coexistența unor tipuri diferite de instituții școlare, cu profiluri școlare și specializări diferite ce se constituie în elemente favorizante pentru definirea alegerii vocaționale. Conținutul învățământului reprezintă principalul instrument prin care se realizează inițierea cunoașterii realității, afirmarea personalității fiecărui individ.

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesioniști constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Metodologia elaborării sfatului de orientare constă în două metode principale de acțiune:

a) Esența primei metode constă în faptul că “trecutul determină viitorul” – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.

b) Cea de-a doua pornește de la ideea că “viitorul determină prezentul” – educatorul trebuie să știe nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe aceștia pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice

Metodologia consilierii și orientării elevilor constituie o variabilă cauzală deosebit de importantă, care este răspunzătoare, într-o mare măsură, de rezultatele concrete ale acestei activități. De aceea, cunoașterea și utilizarea ei corespunzătoare de către consilier, diriginte sau alte cadre didactice, reprezintă o condiție fundamentală pentru desfășurarea unei activități de consiliere și orientare științifice și eficiente.

Fără îndoială, divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru componente structurale sau direcții de acțiune (cunoașterea, educarea, informarea și îndrumarea elevilor) este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se intercondiționează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces. Într-o asemenea perspectivă diversele categorii de metode și tehnici ale consilierii și orientării se conturează ca subsisteme polifuncționale care, la rândul lor, se intercondiționează și se completează reciproc.

Bibliografie:

Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998

Neamțu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995

Tomșa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001

COMPETENȚELE CONSILIERULUI DE ORIENTARE ÎN CARIERĂ AL ELEVILOR

Blendea Irina

After John Holland, choice of professions is an expression of personality; interest in venteries are in venteries of personality; members of the same domain have similar personalities, and similar histories of personality development; individual shaving a vocational group, similar personalities will answer in many situations and to many problems, in the same way, by putting their environmental footprint, giving it its specific features; professional satisfaction, reliability and achievement in the profession depends on congruence between his own personality and environment in which they work.

Orientarea carierei constă în acele activități și programe prin care indivizii sunt ajutați în asimilarea și integrarea cunoștințelor, a experienței, în corelație cu :

1. autoînțelegerea – care include cunoașterea propriei personalități și raportarea acesteia la personalitățile altora.
2. înțelegerea mecanismelor de funcționare a societății și deci a acelor factori care contribuie la schimbarea continuă a acesteia, incluzând aici și atitudinea față de muncă.
3. conștientizarea rolului pe care-l poate juca timpul liber în viața personală.
4. înțelegerea necesității existenței unei mulțimi de factori cu rol activ în planificarea carierei.
5. înțelegerea necesității informațiilor și a abilităților în obținerea succesului și a satisfacției de muncă, dar și în activitățile desfășurate în timpul liber.
6. învățarea procesului de luare a deciziilor în alegerea și dezvoltarea carierei.

Orientarea profesională este acea activitate în cadrul căreia o persoana este ajutată să se dezvolte și să accepte o imagine completă despre sine, despre rolul său în societate ; testarea concepțiilor acesteia și transformarea lor în conformitate cu realitatea înconjurătoare, astfel încât acea persoana sa obțină satisfacții și să desfășoare o munca benefica societății.

În cadrul sistemului de educație, orientarea și consilierea în carieră a elevilor este asigurată de două categorii de specialiști: psihologul școlar și consilierul școlar.

Psihologul școlar este un specialist în psihologie educațională și/sau consiliere psihologică, care investighează problemele de natură psihologică specifice mediului școlar; explică și promovează înțelegerea procesului de dezvoltare a copilului/adolescentului și a relațiilor dintre acest proces, comportament și învățare; selectează, administrează și interpretează instrumente standardizate de evaluare psihologică; stabilește și comunică diagnosticul; elaborează și implementează planuri individualizate/de grup cu caracter preventiv și/sau de intervenție; oferă consiliere psihologică specializată în domeniul educațional; desfășoară activități de cercetare psihologică.

Competențele specifice necesare psihologului școlar sunt formate și dezvoltate prin programe de pregătire profesională complementară și/sau programe de formare profesională continuă realizate prin forme specifice sau altele decât cele specifice sistemului național de învățământ. Conform standardului ocupațional, competențele profesionale ale psihologului școlar sunt grupate în competențe generale, necesare tuturor specialiștilor care își desfășoară activitatea în sistemul de educație, și competențe specifice, aplicabile doar acestei calificări. Pentru realizarea

activităților specifice procesului de orientare și consiliere în carieră, psihologul școlar trebuie să își formeze și să-și dezvolte acele competențe profesionale care au ca obiectiv:

1. Definirea problemelor de carieră ale elevilor
2. Evaluarea intereselor, abilităților, valorilor și caracteristicilor de personalitate
3. Întocmirea profilului vocațional
4. Explorarea lumii ocupațiilor
5. Asistarea elevilor în elaborarea și implementarea planului de carieră
6. Soluționarea problemelor de carieră și/sau a problemelor psihologice asociate
7. Formarea abilităților de management al carierei

Beneficiarii serviciilor oferite de psihologul școlar sunt: elevii, cadrele didactice și personalul instituției de învățământ, părinții / aparținătorii elevilor.

Consilierul școlar este un specialist în educație care planifică și desfășoară activități de consiliere educațională individuală sau de grup care au drept obiectiv adaptarea elevului la probleme specifice mediului școlar; implementează programele de educație pentru carieră în scopul formării de competențe în domeniile vizate prin aria curriculară “Consiliere și orientare”; organizează programe extracurriculare de orientare vocațională; promovează și implementează programele de educație pentru sănătate care vizează formarea și dezvoltarea la elevi a abilităților de management al stilului de viață. O altă categorie de cadre didactice care sunt abilitate să intervină în orientarea în carieră a elevilor, sunt profesorii diriginți (profesori-consilieri) responsabili cu implementarea curriculumului “Consiliere și orientare”.

După John Holland, alegerea profesiei reprezintă o expresie a personalității; inventarele de interes sunt inventare de personalitate; membrii aceluiași domeniu de activitate au personalități similare, precum și istorii similare ale dezvoltării personalității; indivizii unui grup vocațional, având personalități similare, vor răspunde, în multe situații și la multe probleme, în mod similar, punându-și amprenta asupra mediului de munca, dându-i acestuia anumite caracteristici; satisfacția profesională, stabilitatea și realizarea în profesie depind de congruența dintre propria personalitate și mediul în care lucrează.

Bibliografie

DICȚIONAR de orientare școlară și profesională. Tomșa, G(coord). București, Editura Afelin, 1996.

The EUROPEAN Dimension in Vocational Guidance. Luxembourg, Office for Official Publication of The European Communities, 1995.

ETHICAL Standards. In: Educational and Vocational Guidance. International Association of Educational and Vocational Guidance-IAEVG. Bulletin, Berlin, nr. 58,1996.

DIRIGINTELE ȘI PĂRINTELE - FACTORI IMPORTANȚI ÎN CONSILIEREA ÎN CARIERĂ

*Prof. Bogdan Iuliana-Adelina
Colegiul Tehnic Domnul Tudor*

The perfect functioning of the triangle teacher-student-parent plays an important role when the student chooses his career. Particular importance should be given to the counseling and guiding class as well as to the activity done by the class master.

Knowing their aptitudes, understanding their limits, and receiving the proper advice from both parent and class master, the student will not fail to choose the career and the domain which will allow him to achieve the higher performance

Funcționarea perfectă a triunghiului profesor-elev-părinte are un rol important și în alegerea carierei. Pentru realizarea acestui lucru efortul trebuie depus de toți participanții la realizarea actului educațional.

O importanță deosebită trebuie acordată orei de consiliere și orientare, care trebuie văzută ca o „arie de aplicații, dezvoltări practice, experiențe și atitudini care trebuie învățate a fi exersate în viață.”⁴, precum și activității dirigintelui.

Activitatea dirigintelui este reglementată, la 3 ani după apariția programelor de *Consiliere și orientare* (2006), prin Ordin MECI nr. 5132/10.09.2009, pentru aprobarea *Prevederilor metodologice privind organizarea și desfășurarea activităților specifice funcției de diriginte*. Conform acestui document dirigințele trebuie să realizeze:

- Activități de suport educațional, consiliere educațională și orientare profesională
 - Activități educative extrașcolare
 - Activități de suport educațional și consiliere pentru părinți
- Responsabilitățile acestuia sunt formulate la articolul 5 din ordinul menționat anterior:
1. „răspunde de păstrarea bunurilor cu care este dotată sală de clasă, alături de elevi, părinți și consiliul clasei;
 2. completează catalogul clasei cu datele personale ale elevilor;
 3. motivează absențele elevilor, în conformitate cu procedurile stabilite de *Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar*;
 4. stabilește, împreună cu consiliul clasei și cu consiliul profesoral, după caz, notă la purtare a fiecărui elev, în conformitate cu reglementările *Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar*;
 5. aplică, dacă este cazul, sancțiuni elevilor în conformitate cu *Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar și regulamentul intern al școlii*;
 6. încheie situația școlară a fiecărui elev la sfârșit de semestru și de an școlar și o consemnează în catalog și în carnetele de elev;
 7. realizează ierarhizarea elevilor la sfârșit de an școlar pe baza rezultatelor obținute de către aceștia la învățătură și purtare;
 8. propune consiliului de administrație acordarea de alocații și burse pentru elevi, în conformitate cu prevederile legale;

⁴ Jigău, Mihai, *Consiliere și orientare Ghid*, București, 2000, pag.7

9. întocmește semestrial și anual și prezintă consiliului profesoral spre validare un raport scris asupra situației școlare și comportamentale a elevilor;
10. completează toate documentele specifice colectivului de elevi pe care-l coordonează;
11. elaborează portofoliul dirigintelui.”⁵

Dar activitatea acestui părinte, așa cum mulți îl numesc, recunoscându-i rolul important în destinul elevului, nu se limitează la cele unsprezece responsabilități prezentate anterior. Nu puține sunt situațiile în care problemele grave ale elevului se rezolvă doar cu ajutorul dirigintelui.

Dirigintele trebuie să fie mai mult un organizator al situațiilor educaționale și un element de legătură între element și societate, care mediază și facilitează accesul la informație.

În primul rând, acesta trebuie să pună accent pe o informare corectă, care poate fi realizată prin amenajarea unui centru de informare. Aici vor fi aduse materiale promoționale ale universităților actualizate permanent, care să îndeplinească funcția de consilier de carieră atât profesori – diriginți cât și psihologul școlii. Nu lipsesc nici informațiile legate de specializările postlicealelor din județ, precum și cele legate de locurile de muncă de aici. În acest centru special amenajat pot fi realizate orele de consiliere și orientare, la care vor fi invitați specialiștii din diverse domenii de activitate, care să stea de vorbă cu tinerii interesați..

Părintele contribuie și el la alegerea carierei, însă uneori poate greși. El îi prezintă atât experiența personală pozitivă, dar și aspirațiilor lor nerealizate, anumite stereotipuri cu privire la muncă etc. vor fi transferate sau impuse copiilor în planul construcției carierei acestora. Din această cauză apar și conflictele între părinți și copii. Cei din urmă, fiindcă nu au maturitatea necesară, au tendința să își aleagă greșit viitorul, ajungând la 25 de ani să o ia din nou de la capăt. Aici intervine rolul dirigintelui, care alături de consilierul școlar, va lucra în acest sens, pentru ca elevul, mai ales, cel de liceu, să aibă maturitatea de a lua decizia corectă în ceea ce privește propriul destin. Tot acest efort nu se realizează doar în ora de consiliere și orientare, ci și în cadrul activităților educative extrașcolare: vizitarea unor instituții, organizarea unor întâlniri cu personae ce activează în domeniile de activitate din lista de interes a elevilor, îi vor face pe elevi să înțeleagă ce înseamnă viitoare carieră, care sunt avantajele, dar și restricțiile acesteia.

Cunoscându-și aptitudinile, înțelegându-și limitele, sfătuit corect de părinte și diriginte, elevul nu va eșua în carieră, își va alege domeniul în care, cu siguranță, va face performanță.

Bibliografie:

- Ordin MECI nr. 5132/10.09.2009
- Jigău, Mihai, *Consiliere și orientare Ghid*, București, 2000
- Holban, Ion , 1973, *Orientarea școlară*, Editura *Junimea*, Iași

⁵ Ordin MECI nr. 5132/10.09.2009

VALORIFICAREA EDUCAȚIEI NONFORMALE ÎN ALEGEREA CARIEREI

*Prof. Bolba Monica,
Palatul Copiilor Zalău*

Career orientation can be achieved on several levels. An important vector in this regard is the extracurricular activities, conducted in a specially organized space.

Thus, both the student and the teacher are the actors of a permanent strategy for knowledge and self-knowledge. This process takes time and special methods.

We can be sure that through information, education, self-training and self orientation, the student will be partially co-participant in their career choice.

Una dintre cele mai mari provocari în activitatea unui cadru didactic este cu siguranță cunoașterea elevilor. Atunci când putem spune în mod onest că ne cunoaștem elevii, suntem pregătiți să îi ajutăm în orientarea și consilierea în vederea alegerii viitoarei lor cariere.

Totuși, pentru a ajunge la aceasta situație trebuie să punctăm care sunt valorile și atitudinea profesorilor care pot spune că ajung cu adevărat să își cunoască elevii.

Numai câteva dintre acestea sunt: încrederea, empatia, conștientizarea și eliminarea prejudecăților, interes autentic, respectul, creativitatea, disponibilitatea, etc.

Elevul care descoperă la profesor așteptările sale, este pregătit la rândul său să ofere, încredere, sprijin, confidențialitate și mai departe, totul se înserează pas cu pas.

Astfel înarmați, putem iniția formarea de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive solicitate în profesia pentru care optează elevul.

Un alt punct de plecare pentru orientarea în carieră este autocunoașterea. Fiecare tânăr trebuie să descopere, printr-o analiză proprie, ce fel de persoană este. Dezvoltarea cunoașterii de sine la tineri este un proces continuu; ei încep să ia decizii la o vârstă fragedă, pe baza înțelegerii limitate a sinelui și a lumii înconjurătoare. Pe măsură ce cresc, deciziile devin mai rafinate și logice, vor începe să înțeleagă consecințele acțiunilor lor și dacă o decizie nu a reușit să ia în considerare toți factorii relevanți.

În procesul de autocunoaștere un rol foarte important îl au activitățile prin care elevul face ceea ce îi place și prin care acesta înțelege mai ușor lumea înconjurătoare. Aceste activități, reprezintă în sine o intervenție educațională de dezvoltare a deprinderilor și abilităților necesare pentru dezvoltarea propriei cariere.

Coroborând cele două aspecte, care țin de cunoașterea elevului și de autocunoaștere, ar fi de interes să descoperim cadrul în care acestea se regăsesc.

Prin participarea elevilor la activități extrașcolare se realizează transmiterea și însusirea unor informații din diferite domenii și formarea de priceperi și deprinderi care duc la dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, precum și la formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive solicitate în profesia pentru care optează elevul.

Acesta este cadrul în care se poate păstra echilibrul între ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie să facă elevul.

În procesul de cunoaștere a elevului, este important ca informarea și educarea să se intercondiționeze, astfel consilierea sau îndrumarea se constituie ca o rezultată firescă.

Participarea cu plăcere la unele activități determină posibilitatea de a-i forma elevului, abilitățile necesare unei bune dezvoltări, a formării personalității care își va găsi astfel (prin aceste activități) înclinațiile, talentul în domeniile în care el poate fi performant.

Activitățile extrașcolare realizează prin excelență o corespondență optimă dintre aptitudini și talente, contribuie la cultivarea unui stil de viață civilizată și stimulează comportamentul creativ în diferite domenii.

Prin adoptarea unei viziuni longitudinale, care constă în observarea și examinarea evoluției aptitudinilor, capacităților și performanțelor elevilor pe parcursul mai multor ani de studiu, se realizează implicit o bună cunoaștere a elevului.

Ținta în cadrul activităților extrașcolare trebuie să fie dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor cu scopul dobândirii unei motivații superioare și atingerea idealului profesional.

Atmosfera intelectuală în care există mai multe puncte de acces este ceea ce are nevoie fiecare elev în parte pentru a se descoperi și a înțelege ceea ce își dorește cu adevărat.

Pentru valorificarea și dezvoltarea individuală a fiecărui elev în parte trebuie să ținem seama de particularitățile și de modul de manifestare al fiecăruia, acest lucru se poate realiza prin expunerea sa la situații variate care să-i ofere posibilitatea de a se manifesta intens motivat în domeniul în care capacitățile lui sunt mai evidente.

Astfel, gama de strategii manageriale și educaționale cum ar fi : instruire în grup mic, studiu asociat sau studiu individual, trebuie abordată și susținută pe parcursul întregii tematici planificată pentru instruire într-o succesiune de activități, pe o durată de timp proiectată astfel încât să traseze evoluția. Atunci, elevul este pregătit și dornic să extindă ceea ce a ajuns să cunoască. Atunci, elevul privește viitoarea carieră în față.

Proiectarea carierei fiind un proces permanent, el reprezintă un ansamblu de acțiuni subordonate unor finalități clar definite, orientate spre identificarea posibilităților de maximă valorificare a potențialului individual. Acțiunile întreprinse în cadru activităților extrașcolare au în vedere implicit constituirea unui sistem de ghidare în carieră prin extinderea procesului de educație formală.

Pentru a avea însă, o finalitate concretă, trebuie avut în vedere modernizarea suportului conceptual-metodic în proiectarea didactică specifică fiecărei activități pe fiecare domeniu în parte, tehnico- științific, cultural- artistic și sportiv cu delimitarea clară a competențelor care se doresc a fi atinse .

Prin informare, educare, autoformare și auto orientare, elevul va fi coparticipant parțial la alegerea și dezvoltarea carierei, demers la care aspiră și ideea de consiliere și orientare școlară.

Educația pentru carieră include cu siguranță, petrecerea timpului liber, context în care rolul activităților extrașcolare este bine definit prin faptul că privit și din perspectiva unei forme de socializare, elevii au parte de noi experiențe și informații prin care pot să-și contureze și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine.

Consilierea carierei presupune, descoperirea pasiunii elevilor pentru un anumit tip de activitate sau altul, definind astfel formarea vocației profesionale și contribuind la descoperirea de sine și opțiunea către un tip de educație adecvat propriilor abilități și interese.

Astfel, activitățile practice, specifice instituțiilor de profil, ocupă o poziție cheie, deoarece acestea devin o verigă esențială în demersul minuțios al orientării în carieră al elevilor.

BIBLIOGRAFIE

Educația nonformală și informală: realități și perspective în școala românească, Octavia Costea (coord.), Matei Cerkez, Lilia Sarivan, ... - București: Editura Didactică și Pedagogică, 2009
Consiliere și orientare. Ghid de educație pentru carieră, Autor(i): Mircea Miclea, Gabriela Lemeni , **Editura:** Asociația de Științe Cognitive din Romania

Psihologia carierei. București: Editura Studențească, Autor Negovan, V., 2004

Consilierea și orientarea în școală București: Editura Credis, Autor Tomsa, Gh. 2001.

HOLLAND, J.L. Making Vocational Choices : A Theory of Vocational Personalities and Work Environments. Englewood Cliffs, Prentice-Hall, 1985.

PROIECT ”CONSILIEREA ȘI FORMARE PENTRU DEZVOLTAREA TINERILOR DIN MEDIILE VULNERABILE” DESCRIEREA ATELIERULUI REZIDENȚIAL NON-FORMAL DE CONSILIERE (PĂRINȚI-ELEVI-ONG-URI)

Prof. Bianca BORUGĂ

Acest atelier organizat rezidențial au participat elevii selectați în grupul țintă împreună cu unul dintre părinți, dar și reprezentanți ai Ong-urilor, utilizând metodele educației outdoor.

Obiectivul general al atelierului – implicarea elevilor din mediile vulnerabile în dezvoltarea propriilor competențe necesare accesului pe piața muncii.

Obiectivele specifice – La sfârșitul atelierului, participanții vor fi capabili:

1. Să planifice propria carieră profesională și personală;
2. Să folosească adecvat elementele comunicării nonverbale în cadrul comunicării în echipă și a leadershipului;
3. Să demonstreze un comportament asertiv în comunicare în cadrul grupului;
4. Să folosească tehnici de negociere în situații reale de viață;

Atelierul și-a propus să abordeze următoarele teme, care s-au derulat pe parcursul a trei zile:

- Comunicare: ascultare activă, feedback, comunicare asertiva/caracteristicile comportamentului asertiv și refuzul asertiv,
- Lucrul în echipa: cooperare/competiție, roluri în echipa, decizie, lucrul în echipa/lucrul individual,
- Leadership: stiluri de leader, leader situațional, roluri/capacități ale leaderului,

Prima zi a vizat intercunoașterea participanților și capacitatea acestora de lucru în echipă, dar și introducerea în prima temă ”Comunicare”. Activitatea a debutat prin exerciții de prezentare a participanților (se folosește aplicația ”Lunile anului”), apoi vor exersa competiția și cooperarea în activități de dezvoltare a echipei (Turnul de pahare). De asemenea, în prima zi participanții au făcut cunoștință cu colegii de grup - spargerea gheții – în grupurile de lucru folosind aplicația ”Balzonul personal”, apoi au fost listate temerile și așteptările participanților în legătură cu obiectivele și temele abordate în cadrul atelierului (se folosește aplicația ”Rufe la întins”). La final, s-au stabilit regulile de grup, iar elevii au completat chestionarul inițial din studiul de de impact și alte aspecte administrative specifice atelierelor non-formale. După cina a fost aplicat elevilor și testul LSI (Learning Styles Inventory) pentru identificarea stilului de învățare al fiecăruia.

În a doua zi s-a continuat cu tema „Comunicare” prin exersarea rolului comunicării non-verbale asertive în comunicare, analiza elementelor comportamentului asertiv în comunicare - comparativ cu comportamentul pasiv/ pasiv-agresiv și agresiv, exersarea refuzului asertiv, experimentarea ascultării active utilizând aplicații în diade verbal/nonverbal, simularea/joc de rol părinte-copil sau profesor-elev.

În cadrul sesiunii ” Leadership și lucru în echipă”, participanții au exersat diferite stiluri de leadership. Pentru a realiza acest lucru s-au organizat activități outdoor, o expediție în cadrul căreia participanții împărțiți în 2 grupuri, au parcurs un traseu prestabilit, cu sarcini prestabilite. De-a lungul traseului, fiecare grup a avut aceleași sarcini de îndeplinit și a fost condus pe rând de către voluntar care și-a asumat un anumit tip de lider: democrat, participativ, consultativ și laissez-faire. La finalul expediției, când participanții au ajuns înapoi în sala de lucru, a avut loc discutarea și analiza împreună cu expertul consilier, a activității derulate, a modului de rezolvare a sarcinilor primite și a ipostazelor celor patru tipuri de lider. Tinerii au fost orientați spre autoanaliza propriului comportament pe parcursul expediției, indiferent că au ocupat poziția de lider sau de membru în echipă, totodată tinerii au fost ghidați spre identificarea comportamentelor care au afectat grupul în mod pozitiv sau negativ și au fost încurajați să ofere și să solicite feed-back.

În a doua parte a zilei, în sesiunea ”Conflict și negociere”, activitatea a debutat cu un energizant (”Lupul, scufița și vânătorul ”), după care s-a continuat cu aplicația ”Profit sigur” prin care se urmărea ca fiecare echipă să obțină profit, jucând împreună cu celelalte două echipe. Aici, participanții au fost împărțiți în 3 grupe, iar fiecare grupă a primit un anumit număr de piese colorate cu care a jucat în 10 runde, având la dispoziție maxim 4 runde de negocieri, dacă toate echipele erau de acord. Aplicația se concentrează pe efectele încrederii pentru a dezvolta alternative benefice ambelor părți într-o situație competitivă de soluționare a problemei. Beneficiarii au fost orientați să analizeze rolul negocierii pe baza unei experiențe personale, situații în care grupurile sau indivizii trebuie să coopereze pentru a îndeplini eficient o sarcină, dar ele nu cooperează, ci concurează, ceea ce este în detrimentul tuturor.

În continuare, s-a aplicat chestionarul de interese Holland, unde fiecare beneficiar și-a identificat interesele și profilul vocațional.

Ziua s-a încheiat prin realizarea unei analize SWOT personală și profesională, iar apoi prin definirea propriei viziuni a apogeei profesionale.

Prima parte a celei de-a treia zile s-a continuat cu ”Planul de dezvoltare profesională”, prin care s-a pornit de la analiza SWOT în vederea identificării obiectivelor de dezvoltare, a acțiunilor/măsurilor fiecărui obiectiv și realizării unui plan de măsuri; în cele din urmă beneficiarii au transformat obiectivele/acțiunile/măsurile în propriul traseu educațional.

La final a avut loc analiza activității desfășurate împreună cu expertul consilier, fiecare tânăr a tras concluzii privind sentimentele trăite în timpul activităților, învățăturile personale și aspecte asupra cărora mai va mai lura din punct de vedere al dezvoltării personale și profesionale. De asemenea, tinerii și-au trasat linii directoare ce vor putea fi utilizate în situații din viața reală.

În ultima parte a atelierului s-au reanalizat așteptările și temerile participanților din perspectiva împlinirii, respectiv depășirii acestora, s-a completat chestionarul de evaluare a atelierului și chestionarul final ARCS.

ROLUL CONSILIERII ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Prof. Brăgău Alina – Școala Gimnazială Hinova

Romanian society is in a continuously changing, like the economy. Therefore, an essential role in individual evolution and therefore of the society is the correlation of students needs, aspirations and abilities with the requirements of the current economy. Careers counselling aimed the assisting of individuals, whatever age and the moment of active life, to make the best decisions about their own career. In other words, career counseling also addresses both students who make the first choices about their professional future, but also adults who want to develop their career or move towards a new profession.

Societatea românească este în continuă schimbare, la fel ca și economia. De aceea, un rol esențial în evoluția individuală și, implicit, a societății îl are corelarea nevoilor, aspirațiilor și putințelor elevilor cu cerințele economiei actuale. Consilierea în carieră vizează asistarea indivizilor, indiferent de vârstă și de momentul vieții active, pentru a lua cele mai bune decizii cu privire la propria carieră. Cu alte cuvinte, consilierea în carieră se adresează deopotrivă elevilor, care fac primele alegeri legate de viitorul lor profesional, dar și persoanelor adulte, care doresc să își dezvolte cariera sau să se orienteze spre o nouă profesie.

În cadrul procesului de consiliere în carieră sunt investigate, pe de o parte, resursele și aspirațiile personale (caracteristici individuale, nivelul de educație, experiența acumulată, obiectivele de carieră), pe de altă parte, oportunitățile existente în mediu (oferta de educație și/sau formare profesională, apariția de noi ocupații, soluții flexibile de angajare). Așadar, consilierea în carieră are ca scop compatibilizarea resurselor și aspirațiilor personale cu oportunitățile mediului socio-economic.

Spre deosebire de adulți, în cazul cărora consilierea în carieră îmbracă adesea forma unei intervenții ținute pe rezolvarea unei probleme de carieră (reorientare profesională, reinsertie pe piața muncii după o perioadă de inactivitate etc.), în cazul elevilor, acest tip de consiliere este, mai degrabă, un **proces de explorare**:

- explorarea caracteristicilor personale (elevii învață de ce este important să se cunoască și identifice metodele prin care poate fi realizată autocunoașterea);
- explorarea lumii ocupaționale (elevii învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele);
- explorarea ocupațiilor potrivite (elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații);
- explorarea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional).

Astfel, la vârsta adolescenței obiectivele consilierii în carieră țin de:

- **Autocunoaștere** – identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră (cunoașterea intereselor, abilităților, valorilor, caracteristicilor de personalitate și conturarea profilului vocațional)

- *Explorarea lumii ocupațiilor* – acumularea de informații referitoare la ocupații (caracteristicile ocupațiilor și dinamica lor pe piața muncii);
- *Explorarea alternativelor de carieră* – luarea deciziilor cu privire la carieră (identificarea, explorarea și evaluarea alternativelor, având ca rezultat alegerea unei ocupații, alegerea unui traseu educațional);
- *Planificarea carierei* – implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborarea și implementarea unui plan de acțiune) și, în timp, reevaluarea acestora.

Tendențele actuale în consilierea carierei pun accent pe necesitatea *formării și dezvoltării abilităților de management al carierei* încă din timpul anilor de școală. Astfel, prin programele de educație pentru carieră, elevii își însușesc primele noțiuni legate de: promovarea personală, strategiile de căutare a unui loc de muncă, identificarea surselor de satisfacție profesională, învățarea permanentă, îmbinarea optimă a vieții profesionale cu viața de familie etc.

Procesul tipic de consiliere în carieră presupune parcurgerea următorilor pași:

1. Evaluarea caracteristicilor personale (interese, abilități, caracteristici de personalitate, valori) și întocmirea profilului vocațional al elevului;
2. Explorarea lumii ocupațiilor (caracteristici ale ocupațiilor);
3. Identificarea și evaluarea alternativelor (ocupații potrivite, trasee educaționale);
4. Elaborarea planului de carieră (scop și obiective de carieră, plan de acțiune);
5. Dezvoltarea abilităților de management al carierei (promovare și dezvoltarea personală).

În concluzie, identificarea nevoilor este, poate, cel mai important pas din cadrul procesului propriu-zis de consiliere în carieră. Cei mai mulți dintre elevi și părinți nu au o reprezentare clară a nevoilor pe care le au în raport cu alegerile pe care trebuie să le facă în planul carierei. Astfel, consilierului îi revine rolul de a ghida pe elevi în identificarea problemelor, a factorilor care stau la baza acestor probleme și, implicit, în conturarea nevoilor individuale de consiliere.

Bibliografie:

- Băban, A., Petrovai, D., Lemeni, G. – „Consiliere și orientare. Ghidul profesorului”, București, Humanitas Educațional, 2002;
- Jigău, M. – „Consilierea carierei. Compendiu de metode și tehnici”, București, Editura Sigma, 2007.

CONSILIEREA CARIEREI

*Profesor BREH
UI OVIDIU
Școala Gimnazială Ilovița*

Rezumat

Professional skills are those traits relatively stable physical and mental condition of a person in a profession yield. They are developing components of personality they are acquired by practicing the activity. Are important factors in choosing a career / profession, therefore, career counselors are responsible for helping young people to reach a realistic picture regarding personal skills. Career reorientation person in the act are important transferable skills (professional skills components) which helps the person in the new work by transferring old habits. Skills are divided into general fitness or general intelligence that helps the person to handle any situation, and specific skills (verbal fluency, memory, spatial representation, manual dexterity) which determines the success of certain categories of activities.

Professional attitude is a provision or general orientation of the person to work or complex ideas, reason and knowledge about a profession that determines how to report the individual to a particular profession. Attitudes are bipolar can be positive or negative, favorable or unfavorable. Depending on the image that is the subject about certain professions will demonstrate positive or negative attitudes to them. Professional success is conditional on positive attitudes.

Aria curriculară consiliere și orientare este o componentă a Planului de învățământ, introdusă în Curriculum-ul național din România începând cu anul 1998 pentru a oferi un program de educație pentru carieră elevilor din toate nivelurile de învățământ. Se urmărește prin această arie curriculară pregătirea elevilor pentru o bună integrare socială și profesională, dezvoltarea personală a acestora în consens cu interesele, aspirațiile și capacitățile proprii. Obiectivele educaționale sunt: autocunoașterea elevilor, informarea cu privire la oportunitățile de dezvoltare a carierei personale, dobândirea tehnicilor de muncă intelectuală, a tehnicilor de găsire a unui loc de muncă, rezolvarea problemelor de comunicare între elevi etc.

Carieră profesională

Cariera profesională reprezintă parcursul profesional format din ocupații succesive asumate de un individ în termenii aceleiași ocupații de bază. Pregătirea pentru carieră se face obligatoriu pe căi formale (școlarizare, formare continuă), dar și informale (studiu individual, experiență de muncă în alt domeniu sau pe altă poziție ierarhică). Conceptul cu semnificație pentru zona profesională trebuie delimitat de cel peiorativ din expresia “a face carieră”.

Consilierul carierei

Persoana calificată (prin studii superioare speciale) care asistă clienții în managementul propriei cariere: oferă informații, acordă consultanță, consiliere, orientare, evaluare și sprijin pentru construirea și dezvoltarea planului personalizat pentru carieră, prin activități de autocunoaștere, dezvoltare și diversificare a strategiilor de învățare, dezvoltarea abilităților de a face față tranziției de la mediul educațional la piața muncii, autoevaluare și luarea deciziilor, conștientizarea șanselor

și oportunităților de (re)integrare socio-profesională, instruire și formare continuă sau complementară.

Consilierul carierei își poate desfășura activitatea în domeniul educațional: a) la nivel preuniversitar (cabinete de asistență psihopedagogică / cabinete OSP); b) la nivel universitar (cabinetele de informare și consiliere din universități), în cadrul oficiilor de forță de muncă și șomaj (consilier pentru îndrumare și orientarea profesională), în instituții private sau alte instituții de stat de profil.

Grupurile țintă vizate prin acest proces includ: elevi, studenți, tineri, adulți / șomeri, persoane defavorizate socio-cultural, persoane cu deficiențe etc. și care întâmpină dificultăți în luarea și punerea în practică a deciziilor cu privire la opțiunile de viitor și integrarea socio-profesională.

Ocupație; funcție; meserie; profesie

Ocupația este o activitate socialmente utilă care-i aduce beneficii sau constituie o sursă de existență pentru persoana care o exercită. Ocupația se exprimă prin funcție sau meseria exercitată de o anumită persoană activă. Calificarea într-o ocupație se realizează (în general) la locul de muncă. Ocupațiile pot fi clasificate pe baza unor criterii, precum: domeniul de activitate, nivelul de pregătire profesională, complexitatea sarcinilor de îndeplinit și au ca elemente specifice: uneltele, instrumentele utilizate, spațiul de lucru, durata muncii, condițiile de salarizare.

Funcția semnifică o activitate exercitată într-o anumită ierarhie funcțională (de conducere sau execuție).

Meseria reprezintă ansamblul de cunoștințe și deprinderi de activitate dobândite prin procesul de educație (inițială sau continuă) și formare practică, necesare exercitării anumitor servicii și activități.

Profesia reprezintă specializarea obținută prin studii (în general de niveluri mai înalte). Profesia poate constitui: sursă de venituri, modalitate de a obține satisfacții, realizări, prestigiu social, formă de valorificare a pregătirii profesionale, cadru de socializare și de identificare a unor modele de viață.

Piața muncii

Piața muncii este „spațiul” în care se dezvoltă raporturi între oferta și cererea de muncă, se stabilesc condițiile de angajare și salarizare ale persoanelor apte de muncă, se realizează schimburi de informații cu privire la cererea și oferta de forță de muncă și se evidențiază oportunitățile profesionale pentru persoanele care doresc să găsească un loc de muncă sau să îl schimbe pe cel existent. Piața muncii impune adaptarea structurilor de formare profesională inițială și continuă la cerințe angajatorilor, precum și dezvoltarea resurselor umane prin policalificare și recalificare.

Planificarea și dezvoltarea carierei

Planificarea carierei este procesul de identificare a pașilor care trebuie parcurși pentru dezvoltarea carierei și presupune stabilirea obiectivelor, acțiunilor care vor fi realizate, resurselor necesare (umane, financiare), termenelor, responsabilităților, rezultatelor concrete așteptate, eliminarea obstacolelor. În cadrul unui program de consilierea carierei planificarea se desfășoară după etapele de autocunoaștere și explorare ocupațională, educațională.

Planificarea carierei include aspecte ce țin strict de locul de muncă, dar și activitățile de timp liber, viață personală etc. În vederea realizării unei planificări a carierei este necesară o privire în perspectivă, care să puncteze aspecte precum: scopul în viață, imaginea de sine, tipul de muncă dorit, relațiile cu ceilalți, tipul de locuință dorită, realizările globale de pe parcursul vieții.

Dezvoltarea carierei este un proces de învățare și adaptare la diferite roluri exercitate de către o persoană pe parcursul vieții, include diferite stadii, aflate în succesiune cronologică și presupune medierea între factorii de personalitate și cerințele sociale, în beneficiul individului.

Acest proces cuprinde totalitatea factorilor psihologici, sociologici, educaționali, fizici, economici care combinați influențează natura și importanța muncii pe parcursul întregii vieți a unei persoane.

Bibliografie:

- SALADE, Dumitru; DRĂGAN, Ion, Orientare școlară și profesională. Compendiu. București, Editura Paco, 1998.
- FLOYER ACLAND, Andrew. Abilități și aptitudini perfecte. București, Editura Național, 1998.
- DICȚIONAR de orientare școlară și profesională. Tomșa, G(coord). București, Editura Afelin, 1996.
- CENTRUL de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, Fiman, Editura Expert, 1997.

ROLUL CONSILIERII ȘI ORIENTĂRII ȘCOLARE ȘI PROFESIONALE ÎN INTEGRAREA ȘCOLARĂ, PROFESIONALĂ ȘI SOCIALĂ A ELEVILOR CU DEFICIENȚE MINTALE UȘOARE ȘI MODERATE

*Profesor psihopedagog Raluca Antoanela Bucur
Școala Gimnazială Specială Nr.7, București*

Rezumat:

The counseling and educational and vocational guidance to students with mental disabilities mild to moderate from special school exert a major role in setting the route their education after graduation and, later, in their social and professional insertion, according to psychological peculiarities, their potential, skills and choices made about occupations in the labor market, by which they can orient. A program of counseling and career guidance is useful for the student, helping to identify the link between achievement and personal qualities, as well as career planning.

În literatura de specialitate, consilierea școlară se axează pe unitatea triadică familie-copil-școală, ea fiind preocupată de realizarea unei armonii în cei trei termeni ai relației, în vederea desfășurării unei educații eficiente și a dezvoltării optime a personalității copilului.

Consilierea școlară are strânse legături cu:

- consilierea de reabilitare, centrată pe recuperarea persoanelor cu deficiențe și a celor devenite inapte pe parcursul vieții;
- consilierea pentru angajare și plasare pe piața forței de muncă, preocupată de găsirea unor slujbe adecvate pentru persoanele care sunt aflate în căutare de lucru - șomeri și tineri absolvenți.

Consilierea școlară trebuie să asigure oportunități, astfel încât elevul să-și urmărească propria sa dezvoltare mentală și să înțeleagă că acest lucru este jalonul său principal de atins. De asemenea, consilierul trebuie să înțeleagă că fiecare experiență a copilului este unică, fapt pentru care el trebuie să fie atent în alegerea momentelor în care pot fi atinse scopurile.

Consilierea psihopedagogică a familiilor/persoanelor cu deficiențe/cerințe educaționale speciale vizează sprijinul psihologic și educațional pentru schimbarea percepțiilor, atitudinilor, pentru formarea unei serii de abilități, deprinderi, în practicile parentale pentru rezolvarea situațiilor ce țin de: relațiile intra și extrafamiliale, conflicte, adaptarea școlară a copiilor etc.

Orientarea școlară și profesională trebuie să țină seama nu numai de trăsăturile psihoindividuale ale celor orientați, ci și de particularitățile perioadei în care ne aflăm, de faptul că piața forței de muncă este astăzi foarte pretențioasă și oscilantă, iar șomajul poate oricând să pună individul în situații neașteptate și dificile.

Pentru elevii cu deficiență mintală ușoară și moderată, obiectivul fundamental al orientării școlare și profesionale îl reprezintă pregătirea acestora pentru muncă manuală productivă și pentru o viață socio-profesională.

Întregul proces de pregătire practică este orientat ergoterapeutic-compensator. În prezent, se manifestă o intensă preocupare pentru perfecționarea învățământului pentru elevii cu deficiențe mintale, cu accent pe orientarea și calificarea profesională, plasarea în producție, pe cât posibil alături de celelalte persoane.

Procesul complex de corectare-compensare prin muncă, de orientare profesională și de pregătire pentru activitatea socială se desfășoară în următoarele etape:

- etapa de abilitare manuală, care corespunde învățământului preșcolar și primelor patru clase ale școlii speciale;
- etapa de formare a unor deprinderi elementare de muncă, de inițiere practică în două-trei sectoare de activitate, corespunzătoare claselor V-VIII ale școlii speciale;
- etapa de calificare într-o meserie în școala profesională specială;
- etapa încadrării și stabilizării în producție (prezintă o serie de probleme, din cauza dificultăților de adaptare ale copilului cu deficiență mintală).

Pregătirea școlară temeinică, o bună informare profesională, consolidarea prin educație a unor structuri motivaționale specifice procesului de formare și de încadrare profesională, determină individul să-și consolideze potențialul, capacitățile și atitudinile, să-și câștige și să-și asume independența și responsabilitatea.

Se consideră că, în procesul muncii, elevii cu deficiențe mintale ușoare/moderate sunt mai puțin deficițari decât în activitatea școlară. Această situație se explică prin prezența unei motivații mai puternice și mai adecvate. În plus, reușita profesională nu necesită aceeași factori pe care îi implică reușita școlară.

Astfel, sunt unele activități care nu se bazează în primul rând pe gândirea abstractă, ci pe prezența unor deprinderi practice corelate cu anumite trăsături de voință și de caracter: Specificul orientării școlare și profesionale a deficientului mintal este dat de incapacitățile fizice și intelectuale ale acestuia; acestea își pun amprenta asupra personalității sale, scăzându-i capacitatea de autoapreciere obiectivă, de unde și diminuarea posibilităților de autoorientare. Pe deficientul mintal îl caracterizează lipsa realismului în aprecierea propriilor posibilități, exprimându-și frecvent preferința pentru meserii ce nu îi sunt accesibile, demonstrând o puternică discordanță între nivelul de aspirație și posibilități. De asemenea, motivația alegerii meseriei este puerilă.

Odată ajuns în învățământul profesional, adolescentul deficient întâmpină în continuare dificultăți de adaptare. Meseriile alese și pregătirea din școlile speciale trebuie să permită ocuparea unor locuri de muncă existente pe piața muncii. Majoritatea deficientilor mintal manifestă în procesul muncii o anumită inerție și fixitate, care le limitează posibilitatea acțiunilor; în același timp, ei păstrează tendința clar exprimată de a înlocui acțiunile dificile cu modalitățile de activitate mai simple și primitive. Principala problemă la elevii cu deficiență mintală este instalarea și manifestarea instabilității comportamentale și în procesul derulării activităților practice.

Copilul deficient mintal manifestă incapacitatea de a adapta liber capacitățile la natura morală sau intelectuală a comportamentului. Gândirea lui este lipsită de imaginație creatoare, iar absența fanteziei este considerată drept cea mai importantă trăsătură a acestor copii. Deficientul mintal manifestă o deosebită tenacitate și energie în urmărirea unui scop și o mare concentrare a atenției asupra unui singur lucru, precum și o diferențiere mult mai redusă, față de copilul cu intelect normal de aceeași vârstă. Se remarcă o mobilitate dinamică mai redusă a sistemelor sale psihice și o rigiditate a acestor sisteme.

La vârsta de 15-16 ani (când gândirea face salt spre operațiile formale), diferența dintre handicap intelectual ușor și intelect normal este una calitativă, operaționalitatea intelectuală a deficientului mintal este parțial sau total frustrată de pragul operațiilor formale.

Potențialul intelectual deficitar constituie o frână în continuarea școlarizării. El rămâne un neinstruit școlar, un analfabet, în raport cu solicitările cognitive abstracte ale societății.

Factorul determinant în evoluția și în manifestarea deficienței mintale ușoare îl reprezintă mediul social cu dimensiunile sale psihosociale, culturale și economice.

Întrucât mediul social este variabila prin care se dimensionează deficiența mintală ușoară, frecvența acestora nu are o reprezentare de tip gaussian.

În realitatea concretă, numărul deficiențelor mintal ușor și nivelul integrării lor în mediu depind de calitatea mediului social, atât la nivelul societății, cât și la nivelul grupurilor relațional-umane.

Pentru elevul cu deficiență mintală din clasa a VIII-a, orientarea școlară și profesională reprezintă o soluție de adaptare a deficitului său unei școli sau profesii corespunzătoare.

Se recomandă ca până la câștigarea unei stabilități, a unei independențe, școala specială să ajute elevii cu sfaturi și îndrumări. Această grijă trebuie să se manifeste în mod deosebit în cazurile în care familiile nu pot să-i ofere elevului cu deficiență mintală un model profesional și social pozitiv, fără a avea pretenții de încurajări sau alt suport moral.

Consilierea și orientarea școlară și profesională au drept scop definirea și înțelegerea unor termeni specifici, precum și compatibilitatea abilităților și aspirațiilor personale cu oportunitățile mediului socio-economic.

Consilierea profesională în cazul elevilor se prezintă precum un proces de explorare, față de adulți, în care consilierea profesională este o intervenție ținută pe rezolvarea unei probleme în carieră (reorientare profesională și reinsertie pe piața muncii).

Obiectivele consilierii în carieră a puberilor/adolescenților au la bază:

⇒ autocunoașterea prin identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră (cunoașterea intereselor, abilităților, valorilor, caracteristicilor de personalitate și conturarea profilului vocațional);

⇒ explorarea lumii ocupațiilor prin acumularea de informații referitoare la ocupații (caracteristicile ocupațiilor și dinamica lor pe piața muncii);

⇒ explorarea alternativelor prin luarea deciziilor cu privire la carieră (identificarea, explorarea și evaluarea alternativelor, având ca rezultat: alegerea unei ocupații, alegerea unui traseu educațional);

⇒ planificarea carierei prin implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborarea și implementarea unui plan de acțiune) și, în timp, reevaluarea acestora.

Reabilitarea funcțională și inserția socio-profesională reprezintă un sistem de acțiuni complexe care vizează înlăturarea barierelor de natură fizică, medicală, psihopedagogică, psihologică și socială, care pot să apară în calea inserției socio-profesionale a elevilor cu deficiențe mintale ușoare/moderate.

În cadrul cabinetului de psihodiagnoză din școala specială, se desfășoară activități de evaluare psihologică, psihopedagogică a elevilor, activități de terapie cognitivă, comportamentală, socio-afectivă, dar și activități de consiliere și orientare școlară și profesională prin care elevii cu deficiențe mintale ușoare și moderate sunt îndrumați în privința continuării studiilor în școlile profesionale speciale, după absolvirea celor 8 clase ale școlii speciale.

Totodată, activități de consiliere și orientare școlară și profesională se întreprind și de către dirigintele clasei în cadrul orelor de consiliere, elevii învățând despre meserii, despre calitățile necesare practicării acestora, vizitând școli profesionale speciale și diverse instituții unde iau contact cu meseriași, cu uneltele acestora și produsul finit.

Un rol important în consilierea și orientarea carierei, în vederea inserției socio-profesionale,

îl au elaborarea și aplicarea unui program care vizează următoarele obiective: identificarea relației dintre calitățile personale, valorile personale și reușita personală; proiectarea unei strategii de comunicare eficientă în familie; exersarea abilităților de elaborare a planului de carieră de scurtă și lungă durată; analiza consecințelor (avantaje și dezavantaje) privind continuarea traseului educațional sau inserția profesională.

În vederea atingerii acestor obiective, se succed etape de: autocunoaștere și dezvoltare personală (exerciții pentru stabilirea criteriilor de autocunoaștere, pentru dezvoltarea autoeficacității), comunicare și abilități sociale (tehnici de comunicare asertivă în diferite situații, dezbateri cu diverse teme în colectivele de părinți pe clase, identificarea cu unele roluri ale adultului, realizarea unor activități de grup pe tema calității relațiilor sociale), planificare a carierei (dezbateri în colectivele de elevi în vederea stabilirii de scopuri, evidențierea de opțiuni alternative – consecințe, avantaje, limite – continuarea traseului educațional, inserția profesională).

Strategiile, prin care obiectivele programului de consiliere și orientare sunt atinse, cuprind: consiliere individuală și de grup, conversații tematice, aplicare de chestionare, jocuri de rol, creații plastice, interviuri, discuții individuale și de grup etc.

Bibliografie:

1. Gherguț, A., (2005), *Sinteze de psihopedagogie specială*, Editura Polirom, Iași;
 2. Lemeni G., Miclea M., (2004), *Consiliere și orientare. Ghid de educație pentru carieră*, Editura ASCR, Cluj-Napoca;
 3. Tomșa, Ghe., (2003), *Consilierea și orientarea școlară*, Editura Credis, București;
- Verza, E., Verza, F. E., (2011), *Tratat de psihopedagogie specială*, Editura Universității București.

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

*Bulata Bianca, Liceul Teoretic Dr. Victor Gomoiu Vinju Mare
Mehedinți*

Abstract

Individual career counselling help students to evolve in a changing environment. Career guidance guides the student to a profession according to his aspirations. Professional education includes self-awareness, self-assessment, communication, social integration, managing life situations. School orientation, vocational guidance and career counselling are steps to be taken to make decisions in this regard.

În contextul societății actuale, când piața forței de muncă se află într-o continuă transformare, sociologii atrag atenția asupra instabilității carierei. Individul evoluează într-un mediu aflat în schimbare, comportamentul său constituie un răspuns la acțiunea factorilor de mediu, intervenind conceptele de adaptabilitate, flexibilitate și învățare permanentă (Logofătu, 2011, p. 4).

Consilierea reprezintă orientarea existenței și aparține atât celui consiliat, cât și celui care consiliază. Consilierea în carieră îl ajută pe cel consiliat, pe elev, să-și dezvolte capacitatea de planificare și management a carierei, să-și rezolve anumite dificultăți care apar în momentul orientării și luării deciziilor în ceea ce privește cariera (Dima, Smeureanu și Covaci, 2011, p. 4).

Orientarea carierei implică îndrumarea elevului către una sau mai multe profesii potrivit cu posibilitățile și aspirațiile acestuia, fiind incluse aici orientarea școlară, orientarea profesională și consilierea pentru carieră (Dima, Smeureanu și Covaci, 2011, p. 4). Pentru a ajunge la consilierea în carieră, este necesară parcurgerea unei prime etape și anume orientarea școlară, care oferă elevilor

posibilitatea de a accede la instituții școlare conforme cu cariera profesională pe care aceștia doresc să o urmeze la terminarea școlii (Dima, Smeureanu și Covaci, 2011, p. 5). Următoarea etapă, consilierea profesională, presupune două obiective. Primul obiectiv se referă la a oferi elevului oportunitatea de a găsi o activitate prin care să-și dezvolte din plin capacitățile și să-i ofere satisfacție profesională, iar al doilea obiectiv implică alinierea aspirațiilor individuale la interesul social (Dima, Smeureanu și Covaci, 2011, p. 5). În vederea atingerii acestor obiective este necesară urmărirea a trei direcții, potrivit Dima, Smeureanu și Covaci (2011, p. 5), și anume: cunoașterea de sine, cunoașterea lumii profesiilor și ghidarea opțiunii profesionale.

Prin consilierea profesională, elevul își descoperă propriile interese, valori și aspirații raportate la profesiile respective, discută cu părinții, prieteni sau alte persoane care fac parte din diverse domenii profesionale (Dima, Smeureanu și Covaci, 2011, p. 5). Consilierea în carieră îl ajută pe elev să se informeze, să ia parte la realizarea propriului destin prin educare, autoformare, autoorientare, să ia decizii raționale, justificate și motivate (Dima, Smeureanu și Covaci, 2011, p. 5.).

Educația profesională, ca parte a curriculum-ului, cuprinde următoarele teme: autocunoaștere, autoevaluare, aspecte ale pieței muncii (salariu, șomaj, antreprenoriat); aspecte psiho-sociale și juridice, comunicare, cercetare asupra profesiilor și meseriilor, aplicarea cunoștințelor școlare în viața practică (Jigău, Botnariuc, Chiru, Ghinea, Trandafir, 2000, p. 7).

Școala, în calitate de instituție care oferă educație, care formează și orientează elevul, trebuie să îl ajute pe acesta să se integreze rapid în societate și să fie flexibil în alegerea profesională (Jigău, Botnariuc, Chiru, Ghinea, Trandafir, 2000, p. 7).

„Educația pentru carieră” (Jigău, Botnariuc, Chiru, Ghinea, Trandafir, 2000, p. 8) presupune, alături de temele menționate mai sus, și alte subiecte care, la prima vedere, nu par să fie legate de alegerea unei profesii: metode și tehnici de muncă intelectuală, viață de familie, timp liber, educarea copiilor, aspecte economice familiale, valori și calitatea vieții, gestionarea situațiilor dramatice din viață (Jigău, Botnariuc, Chiru, Ghinea, Trandafir, 2000, p. 8).

Consilierea și orientarea carierei este importantă deoarece, fără sprijin și îndrumare atât din partea unui consilier de carieră, cât și din partea familiei, un elev poate să ia decizia greșită, fapt ce ar putea avea un impact negativ asupra carierei sale profesionale (Dima, Smeureanu și Covaci, 2011, p. 5).

Bibliografie:

- Dima, G.; Smeureanu, M.; Petrescu, M. C. (2011). „Manualul consilierului VIA”, Brașov, Profiles International SRL: <http://www.via-consiliere.ro/uploads/File/pdf/Manual%20de%20furnizare%20al%20serviciilor%20de%20orientare%20si%20consiliere%20profesionala%20in%20sistemul%20national%20de%20invatamant%20-%20VIA.pdf> accesat la data de 08.02.2015.
- Jigău, M.; Botnariuc, P.; Chiru, M.; Ghinea, D.; Trandafir, A. (2000). Consiliere și orientare. Ghid, București, CNROP România: <http://www.ise.ro/wp-content/uploads/2000/08/Ghid-Consiliere-si-Orientare.pdf> accesat la data de 08.02.2015.
- Logofătu, E. C. (2011). „Consilierea adolescenților indeciși în alegerea carierei” (Teză de doctorat. Rezumat, Universitatea din București): http://www.unibuc.ro/studies/Doctorate2011Noiembrie/Logofatu%20Elena%20Cristina%20-%20Consilierea%20adolescentilor%20indecisi%20in%20alegerea%20carierei/rezumat_LOGOFATU_STARICA_ELENA%20CRISTINA.pdf accesat la data de 08.02.2015.

PROIECT EDUCAȚIONAL NAȚIONAL „BIBLIOTECA VIE”

*Prof. BUMB GEORGETA
COLEGIUL TEHNIC „LORIN SĂLĂGEAN*

The national educational project , named "Biblioteca Vie" (*the Live Library) was realized by the Drobeta-Turnu Severin Penitentiary, in according with the help of Technical College "Lorin Salagean".

The penitentiary staff , explained to the students, the bad consequences, behind of a life based on violence.

The experience of this meeting ,made from this team a "living library" ,who "opened his book covers" if front of the young students.

Componentă a Educației pentru societate, Educația civică reprezintă unul dintre elementele esențiale ale civilizației moderne.

Proiectul a fost realizat cu sprijinul PENITENCIARULUI DROBETA-TURNU-SEVERIN, reprezentat prin : Director adj. Educație și asistență psihosocială: VALERICĂ CIOCEA și Șef birou educație VALENTIN BRÂNDUȘESCU.

Activitățile propuse a se derula în cadrul proiectului au ca formă specifică de desfășurare întâlnirile directe cu agenți din penitenciar, persoane private de libertate și alte persoane autorizate, activități menite să-i îndemne pe elevi să învețe, să cunoască și să respecte întotdeauna legile.

Întâlnirile cu persoanele specializate vor avea loc la CASA TINERETULUI în data de 26.06.2015.

Prin caracterul dinamic și atractiv al temelor, cât și prin caracterul educativ, se asigură în permanență cultivarea la elevi a calităților morale, educarea voinței, a stăpânirii de sine, dezvoltarea acuității vizuale, auditive, a spiritului de observație.

„Prin violență se înțelege utilizarea puterii ori agresiunii fizice sau psihice sau psihice, fie amenințarea cu acestea a unei alte persoane, grup sau comunități.” (A. Rosan) Violența are drept rezultat diverse grade de lezare a celuilalt, moartea, trauma psihologică, marginalizarea sau excluderea dintr-un grup social.

În mediul școlar violența se exprimă prin agresiune verbală, excludere intenționată, intimidare, bătaie, hărțuire/abuz sexual și port arme. Acest tip de violență poate fi orientat împotriva elevilor, a personalului didactic, a reprezentanților unei instituții și comunități.

Violența școlară afectează starea de sănătate mentală, cauzând frică, anxietate, percepția nesiguranței.

Violența poate deveni un cerc vicios: elevii care au fost agresați au tendința de a avea puțini prieteni cu care să poată comunica ușor și adesea au sentimentul izolării și al singurătății. Asemenea tineri simt incapacitatea lor de a se angaja în situații sociale, se simt neajutorați și incapabili să controleze propriul mediu. Acest fapt determină diverse grade de marginalizare, punându-l pe copil într-o ipostază de confruntare personală cu ceilalți, ceea ce împiedică formarea unor deprinderi sociale non-violente. Acești elevi, la rândul lor, au tendința de a-i agresa pe ceilalți.

Violența influențează în mod negativ educația eficientă. Elevii care sunt victime ale actelor violente absentează de la școală, prezintă probleme de concentrare, întreaga lor dezvoltare cognitivă fiind afectată. Elevii expuși violenței școlare fie refuză să frecventeze școala din cauza amenințărilor, fie poartă la ei diverse arme pentru a se apăra. În multe cazuri elevii sunt exmatriculați din școală datorită numeroaselor acte de violență pe care le comit. La nivelul corpului profesoral apare sindromul „bourn out”, stare de epuizare psihică ce apare ca rezultat al confruntării îndelungate cu probleme de disciplină, acte de violență, precum și cu amenințări de natură agresivă din partea elevilor.

Înțelegerea determinismului unui astfel de comportament facilitează identificarea modalităților optime de intervenție în astfel de cazuri. O intervenție optimă poate reduce agresivitatea. Pe de altă parte, tratarea cu superficialitate sau lipsa de implicare în corectarea unui astfel de comportament poate favoriza apariția comportamentului agresiv și mai târziu a comportamentului antisocial. Acest program de parteneriat educațional vine în întâmpinarea unei nevoi reale și își propune să educe elevii pentru a preveni și a reduce violența în școli.

GRUP ȚINTĂ

Elevii claselor a X –a de la COLEGIUL TEHNIC „LORIN SĂLĂGEAN” **Cadre didactice, agenți din penitenciar și părinți implicați în proiect.**

REZULTATE AȘTEPTATE:

- conștientizarea respectului pentru viața personală și a celor din jur;
- formarea de comportamente și atitudini pozitive față de disciplina ce se impune în viață;
- valorificarea de către elevi și cadre didactice a informațiilor obținute în timpul derulării proiectului;
- implicarea a cât mai multor elevi în acțiuni de participare și colaborare;
- realizarea de expoziții cu lucrări și produse confecționate în cadrul proiectului: desene, lucrări plastice ale elevilor și fotografii din timpul derulării proiectului;
- promovarea imaginii unității și acțiunilor desfășurate.

TRADIȚIE, CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE LA ȘCOALA DIN ȘIȘEȘTI

Prof. ADRIANA BURCU

„Buna creștere este cea dintâi trebuință a unui neam; ea este temelia și cheazășia pentru paza așezămintelor obștești” preciza în urmă cu aproape două secole Regulamentul Organic.1)

Tot aici, în articolul 364, se prevedea că „Învățarea publică trebuie asemeni a fi obiectul îngrijirei și privegherei stăpânirii; creșterea tinerilor trebuie să fie întemeiată pe începuturile celui mai sănătos moral”. 2)

Pentru români, deci și pentru șișeșteni, „Anul 1838 este demn de a fi însemnat între cei mai buni ai culturii naționale, căci în acest an se agită mai întâi întrebări despre organizarea învățământului sătesc”. 3)

La 28 noiembrie 1838, Școala sătească oficială de stat din Șișeștii de Jos își deschidea porțile, având un efectiv de 15 elevi, iar ca dascăl-învățător pe tânărul Dumitru Stan Marin. 4)

„Nu se cunoaște, din lipsă de documente, dacă până la închiderea școlilor, ordonată în urma revoluției din 1848, această școală a funcționat fără întreruperi sau nu” 5), dar unul dintre puținii băștinași - știutori de carte – scria într-un jurnal intim: „La 1863 am intrat în școală la Șișești, fiind învățător Ion Moșteoru (...), șezând până la 1865, când desființându-se școala în 1865 și 1866 am fost la școala Ciovârnașani, învățător fiind Ion Schinteescu. În 1867 fiindându-se iarăși școala din Șișești, m-am înapoiat aici, fiind învățător Dumitru Răducan din Corcova, apoi în 1866 m-am dus la Ilovăț, la școala model, profesor fiind Barbu Popescu sub care am terminat ca premiant clasa a IV-a, în 1870”. 6)

Legea Instrucțiunii Publice din 1864 așezase învățământul românesc pe temelii noi, progresiste. În județul Mehedinți (implicit în comuna Șișești), din cauza lipsei de local pentru școală, a atitudinii obstructionaiste a marilor proprietari, a participării copiilor la muncile agricole permanente, a lipsei de învățători calificați, rețeaua școlilor comunale se restrânge. 7)

„În comuna Șișești, școala primară s-a întemeiat în 1864 și a funcționat mai mulți ani într-o odaie cu chirie” consemnează învățătorul Ioan Gionea în „Cartea de Aur” 8) , dar în „Statu de lefile invatatorilor și Revizorului Scoalelor Satesci din Districtulu Mehedinți” pentru anul 1857, întâlnim și numele învățătorului Ioan Moșteoru care „este orânduitor” cu această nobilă meserie la școlile din „Șișeșcii de sus și de jos”, având retribuția lunară de 100 de lei 9), iar localul unde își desfășura lecțiile „era un șopron unde iernau vitele” 10).

Preotul Constantin Ionescu, tatăl academicianului Gheorghe Ionescu-Șișești, întregeste afirmația recentă, adăugând că fratele său, Pârvu „intra în școala din satul nostru în anul 1857, unde sta până în 1862, când s-a dus la jocărie.” 11) Același autor, în monografia comunei Șișești, scriere publicată în anul 1905, specifică faptul că școala șișeșteană „exista din 1858; au mai fost și întreruperi.” 12)

Cert este că „Din anul 1879 și până în prezent (școala-n.n.) a funcționat fără întreruperi, sub denumiri diferite, cu patru, cinci, cu șapte și opt clase, cu o bază materială și un corp didactic în creștere și cu o tot mai cuprinzătoare tendință de cuprindere a populației locale de vârstă școlară. Astfel, Școala sătească de la Șișeștii de Jos devine după 1860 școală comunală și funcționează până în 1870 cu această denumire, iar din 1879 ca școală primară, școală primară rurală, școală primară rurală mixtă, școală elementară de 7 și 8 ani (după 1948) și apoi ca școală generală cu opt și zece clase. Până în 1860, școala a funcționat cu trei, apoi cu patru clase până în anul școlar 1884-1885. Din acest an și până în 1926-1927 a funcționat cu cinci clase, iar din perioada 1928-1929 și până în 1947-1948 cu șapte clase primare.” 13)

Cel ce avea să dea strălucire deplină școlii șiseștene a fost învățătorul Ion Trandafirescu. Prin strădania sa, cu ajutorul sătenilor (și mai puțin a autorităților), în anul 1895 a fost dat în folosință primul local de școală, având două săli de clasă și o cancelarie. De la începuturi, localul s-a dovedit a fi neîncăpător pentru o populație școlară în creștere, însă îi ferea dascăli de situația de a mai fi chiriașii unor proprietari capricioși.

Abia în vara anului 1939, prin eforturile academicianului Gheorghe Ionescu-Șișești, cu concursul autorităților naționale și județene, dar și al locuitorilor comunei, la Șișești este dat în folosință unul dintre cele mai frumoase și moderne localuri de școală din România acelor vremuri. Evenimentul este elogios salutat în presă, între care „Universul” din 4 iulie 1939, sau „Neamul Românesc” din 13 martie 1940. 14)

Acum este asigurată școlarizarea tuturor copiilor, este posibilă desfășurarea unui învățământ modern, încadrarea cu personal didactic calificat, competent. Spre exemplu, ca maestru-învățător al atelierului de ceramică pentru băieți, este încadrat Dumitru Popescu, absolvent al unei instituții superioare de specialitate: „Belle - Arte” din București. Pentru fete, la atelierul de țesături, covoare și lucruri de mână, sunt încadrate Elvira Păsat și Elena Sitaru, specialiste calificate. Ambele ateliere au constituit o sursă importantă de venituri pentru școală, dar și un excelent mijloc de instruire și educare a elevilor, până în anul 1948. Sunt anii de glorie ai școlii șiseștene care a dat națiunii române profiluri de dascăli cu nume nepieritoare: Ioan Gionea, Titu Rovența, Constantin Murgilă, Victor Ionescu, Sevastița Gârbovan, Victor Cățea.

Băteau însă vânturi dinspre răsărit, iar apele Coșuștei s-au tulburat câteva decenii de un soare ce devenise prea roșu pentru mlădițele olarilor de la poalele Dealului Gârdoaia. Dar focarul de spirit, de exigență și de împliniri de la Șișești, cota ridicată și constantă, tradiția și valoarea școlii, seriozitatea actului de instrucție și educație au continuat să străbată vremurile, în ciuda vicisitudinilor ori a intemperiilor sociale, grație unor inimoși dascăli băștinași: Iancu și Aurora Bârneanu, Ion și Angela Daia, Maria și Petre Drăghia, Alice și Gheorghe Istodorescu, Angela și Ion Partenie, Constanța și Dragoș Ebetiuc, Maria și Titu Pariș, Mia și Ionel Răducan, Viorica și Doru Murgilă, Paula Gujbă, Elena Diaconu, Sevastița Mudava.

Pe ulița școlii șiseștene a răsărit un soare promițător în vara anului 1962, atunci când la Șișești s-a înființat „Școala Medie”, devenită ulterior liceul care a funcționat cu rezultate foarte bune până în anul 1972, când, din erori de calcul comuniste, a fost desființat.

Neștearsă rămâne în suflete și în memorie amintirea dascălului care te-a ridicat către lumina cărții. El este vatra caldă în care arde veșnic focul sacru al virtuții, indiferent de sigiliile vremii, de capriciile furtunilor, ori de culoarea norilor.

Revoluția din decembrie a anului 1989 a redat comunei Șișești strălucirea de odinioară și prin reînființarea în anul 1997 a liceului teoretic, unde noua generație de cadre didactice continuă tradițiile vajnicilor înaintași, chemând la duel spiritual puiul de român din văile Coșuștei milenare, căci este de datoria urmașilor să țină neconținut trează conștiința de neam și de glie, plecându-se cu venerație și pioșie în fața apostolilor satului și ai țării, fiindcă ei au constituit piatra de hotar la care ne vom raporta în ceasurile de cumpănă ale vieții.

BIBLIOGRAFIE:

- 1) Constantin Papacostea-Pajură, „Istoria școlii primare mehedintene”, Tipografia I.N.Bojneagu, Tr. Severin, 1940, pag. 18.
- 2) Stanciu Ioan-Gheorghe, „150 de ani de la înființarea învățământului pedagogic în Țara Românească”, în „Revista de pedagogie” nr.6-1988, pag. 57.
- 3) V.A. Urechia, „Școlile sătești din România”, Tipografia Națională, București, 1868, p. 5.
- 4) G.D. Iscru, „Începuturile învățământului public la sate, în județul Merhedinți (1838-

1848. Mersul învățaturii” în revista „Drobeta”, Dr.Tr.Severin, 1976, pag.185.
- 5) Ileana Mateescu, Stelian Petrescu, „Școala primară mixtă Șișești”, în „Studii și articole de istorie”, buletin al D.G.A.N. Mehedinți, Dr.Tr.Severin, 1993, pag. 11.
 - 6) Dragoș Ebetiuc, „Aspecte ale dezvoltării învățământului din Șișești”, în „Școala Mehedințiului”, Dr.Tr.Severin, 1976, pag. 55.
 - 7) Viorica Sima, Mite Măneanu, „Școlile rurale din județul Mehedinți în a doua jumătate a secolului al XIX-lea”, în „Școala Mehedințiului”, vol. 10-11, Dr.Tr.Severin, 1983, pag. 72.
 - 8) Dragoș Ebetiuc, op. cit., pag. 56.
 - 9) G.D. Iscru, op. cit., pag. 194 (Anexe).
 - 10) Petre Partenie, „Nu e caz de divorț (nuvele, schițe, amintiri)”, Imprimeria Penitenciarului Văcărești, 1930, pag. 59.
 - 11) Dragoș Ebetiuc, op. cit., pag. 55.
 - 12) Pr. Constantin Ionescu, „Monografia Comunei Șișeștii de Jos, județul Mehedinți”, Imprimeria Statului, București, 1905, pag. 33.
 - 13) Ileana Mateescu, Stelian Petrescu, op. cit., pag. 12.
 - 14) Veronica Mihalca, Speranța Ionescu-Șișești, „Gheorghe Ionescu-Șișești (viața și opera savantului)”, Editura Ceres, București, 1974, pag. 15.
 - 15) Titu Dinuț, „Șișești (reper monografice)”, capitolul „Cronica școlii”, Editura M.J.M., Craiova, 2003, pag. 66.

CONSILIEREA IN CARIERA – CONSIDERATII GENERALE

Prof. Buta Elida, Scoala Gimnaziala “ Mihai Viteazu “ Strehaia

Career counseling has a very important role in every society. It is the heart of a guidance career program. Students should be trained in order to take proper decisions regarding their lives. In this respect, teachers should create the optimum environment for every student to take decisions for themselves and also to be able to assume the consequences that come with them.

O societate care se dezvolta echilibrat trebuie sa sustina activitatea de orientare a carierei , tinand cont de necesitatile sale si sa ofere posibilitatea de a primi servicii gratuite de consiliere dar si de formare profesionala.

Carierea acopera si identifica diferite roluri in care individul este implicat : elev, angajat , parinte etc, modul in care interactioneaza in familie , scoala si societate si multimea de etape prin care trece in viata , considerate ca un tot unitar. Astfel, orice persoana are o cariera si nu doar cei care exercita cu succes o anumita profesie.

Actul consilierii si orientarii scolare si profesionale are ca obiectiv sa-l faca pe elev coparticipant la propriul destin, prin informare, educare, autoformare, autoorientare si de ce nu, chiar autorul aceluia demers de alegere si dezvoltare a carierei.

Consilierea si orientarea profesionala si scolara vrea sa rezolve simultan doua aspect extrem de importante:

-asigurarea echitatii sociale prin democratizarea permanenta a accesului la educatie si formare profesionala

-ameliorarea continua a bunei utilizari a resurselor umane de care dispune societatea.

Educația pentru cariera include și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii precum: viața de familie, petrecerea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, chestiuni legate de valori și calitatea vieții.

Consilierea este o formă de socializare și învățare socială pentru că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes, pentru a putea depăși anumite contexte critice ale vieții.

Consilierea profesională este precedată de consilierea și orientarea școlară. Consilierea și orientarea școlară-profesională îl sprijină pe individ să-și îndeplinească propria carieră. De aceea alegerea unei profesii trebuie să fie un act profund liber, rezultat al procesului deliberării responsabile, în acord cu situațiile concrete, obiective ale realității sociale și economice, cu motivațiile interne și interesele dominante și stabile. Sarcina principală a orientării este de a asigura concordanța între caracteristicile persoanei și obiectivele procesului formative exercitat asupra sa.

Orientarea școlară trebuie să fie rezultatul deciziei copilului. În situația în care copilul nu are suficientă capacitate de discernământ, decid alți factori: familia, persoana tutelară, școala care trebuie să ia o decizie în folosul copilului.

Orientarea profesională se ridică de la aptitudini la personalitate, de la posibilități de rezolvare a sarcinii la posibilitatea de a obține satisfacții, de la omul care execută la omul care creează. Orientarea profesională încearcă stabilirea unui echilibru adecvat între profesiune și personalitate.

Școala ca instituție de educație, formare și orientare trebuie să se adapteze conținutului, structurilor și funcțiilor sale, să creeze premise favorabile pentru elevi care să le permită integrarea socială rapidă, flexibilitatea, diminuarea hazardului în alegerea carierei.

Procesul de educare și formare profesională în școală constituie puntea necesară trecerii spre lumea muncii și viața socială adultă.

Activitatea de orientare școlară și profesională, în ceea ce privește latura informativă sau de furnizare de date și sfaturi practice cu finalitate imediată, poate fi preluată și dezvoltată de toți profesorii din școală nu numai de profesorii consilieri.

Bibliografie: 1. Centrul de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, Fiman, Editura Expert, 1997.

2. Computers in Carrers Giudance. Watts A.G. Cambridge, CRAC/ Hobson, 1989.

3. Salade, Dumitru; Dragan, Ion, Orientare școlară și profesională. Compendiu, București, Editura Paco, 1998.

4. Jigau, Mihai, Consilierea carierei, Reditura Sigma, București, 2001.

SARCINILE ORIENTĂRII PROFESIONALE

Butusina_Marian_Colegiul_National_Economic

Career guidance and counseling programs aim to help students make more informed and better educational and career choices. Among other things, programs offer information about course offerings, career options, the type of academic and occupational training needed to succeed in the workplace, and opportunities that are associated with their field of interest. Programs also often provide teachers, administrators, and parents with information they can use to support students career exploration and educational opportunities.

Sarcinile orientării profesionale sunt mult mai complexe decât apar la prima confruntare cu realitatea. Orientarea profesională se ridică de la aptitudini la personalitate, de la posibilitatea de rezolvare a sarcinii la posibilitatea de a obține satisfacții, de la omul care execută, la omul care creează. În acest sens, profesiunea trebuie să satisfacă un număr însemnat de parametri umani: fondul aptitudinal, nivelul și direcția pregătirii, nivelul de aspirații, locul social pe care-l merită în raport cu parametrii menționați .

Orientarea profesională încearcă stabilirea unui echilibru adecvat între profesiune, considerată în ansamblul său și personalitatea privită în totalitatea sa. Această preocupare accentuează caracterul uman al orientării profesionale în țara noastră în raport cu aceea exercitată în perioada antebelică, când aptitudinile erau cu preponderență factorul care decidea alegerea. Astăzi problema aptitudinilor trece pe un loc secund, pe primul situându-se personalitatea văzută în ansamblul său, prin dominantele ei specifice.

Consilierea și orientarea vocațională urmărește ca prin tehnicile practice utilizate să contribuie la descoperirea de sine și să faciliteze opțiunea către un tip de educație adecvat propriilor abilități și interese.

Spre deosebire de consilierea tradițională care ia în considerație problemele psihologice și emoționale punând accent pe relația directă consilier-beneficiari, pe modul particular de comunicare cu aceștia, consilierea carierei dă o mai mare importanță informării, evaluării cantitative și calitative a resurselor profesionale ale clienților urmărind conturarea unui echilibru în interiorul relației om-activitate.

Prin caracterul său mai cuprinzător noțiunea de consiliere a carierei și practica implicită ce stă în spatele acesteia răspund pe deplin exigențelor și priorităților actuale indivizilor și societății.

Cariera acoperă și identifică roluri în care individul este implicat: elev, student, angajat, părinte precum și modul în care acționează în familie, școală și societate în etapele prin care poate trece în viața: căsătorie, pensionare. Toate acestea sunt considerate ca un tot unitar, indivizibil. În această accepție, orice persoană are o carieră și nu doar cei care exercită cu succes o anumită profesie.

În procesul de modelare a aptitudinilor în funcție de cerințele sociale, care începe din copilărie și se continuă chiar după terminarea studiilor, orientarea vocațională are în atenție îndrumarea către o meserie sau alta, reorientarea celor care practică deja o anumită profesie, remodelarea potențialului uman și chiar recuperarea resurselor umane. La ora actuală consilierea și orientarea vocațională este considerată ca fiind a treia forță în educație alături de școală și administrația școlii, fiind prezentată ca o dezvoltare a carierei, de trecere de la o poziție la alta în cadrul aceleiași meserii sau dintr-un domeniu de activitate la altul cu secvențe și sarcini specifice .

În sens larg vocația este ansamblul înclinațiilor, aptitudinilor, intereselor, atitudinilor structurate în jurul unui nucleu comun de preocupări de natură profesională.

În perioada 12-18 ani se consideră că personalitatea puberului și adolescentului își

cristalizează orientarea vocațională.

Pasiunile elevilor pentru un anumit tip de activitate sau altul definesc formarea vocației profesionale. Aceste pasiuni nu se dezvoltă pe un teren gol, ele au o relație de puternică interdependență cu capacitățile specifice formate și au un rol decizional în alegerea meseriei sau profesiunii.

Consilierea vocațională reprezintă în acest sens ansamblul acțiunilor proiectate, organizate, desfășurate în procesul educațional cu scopul identificării, stimulării, structurării capacităților specifice și pasiunilor complementare acestor capacități.

Consilierea este și o formă de socializare și/sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes și într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor situații critice ale vieții.

Consilierea și orientarea școlară și profesională intenționează să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare) dacă nu în mod integral, chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Considerată ca o chestiune de natură educativă și comunicațională, consilierea și orientarea școlară și profesională au dus la schimbarea ansamblului de metode și tehnici cu care se operează, conținutului activității consilierului, rolului și poziției acestui domeniu în sistemul formării inițiale și continue a tinerilor și adulților.

Bibliografie

JIGĂU, MIHAI. Consilierea carierei. Editura Sigma. București, 2001.

WATTS, A.G; GUICHARD, J; PLANT, P; RODRIGUEZ, M.I. Educational and Vocational Guidance in the European Community. Brussels, Commission of the European Communities, 2013.

CE MESERIE SĂ ALEG?

*Prof. Călin Violeta
C.N. "George Coșbuc"-Motru*

Career guidance gives young people the opportunity to make an informed and rational decision about their professional perspectives. The activity "What profession should I choose?" proposed to the students of class VIII-A aims at raising awareness regarding the necessary steps in career planning, at finding answers to questions related to self-knowledge, self-assessment, available professions, offers from educational institutions and the possibility to make such a decision based on their set of skills and level of knowledge.

Orientarea în carieră le oferă tinerilor oportunitatea de a lua o decizie informată și rațională privind viitorul profesional, bazat pe evaluarea abilităților, intereselor, aspirațiilor proprii și nu în ultimul rând a tendințelor de pe piața muncii. Orientarea în carieră le permite elevilor să își cunoască și să-și evalueze potențialul, să-și planifice viitorul profesional și să identifice acțiunile și resursele necesare pentru a-și urma cariera.

Consilierea și orientarea școlară și profesională are drept scop să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin prin informare, educare, autoformare, autoorientare.

Cunoașterea și autocunoașterea personalității elevilor în vederea alegerii unei profesii adecvate profilului lor personal ar trebui să fie în strânsă legătură cu realitățile de pe piața muncii.

Întrebările elevului:

Ce profil îmi aleg la liceul pe care vreau să îl urmez ? Ce facultăți sunt? Care sunt cele mai bune? După finalizarea studiilor unde pot să lucrez?

Un prim element în stabilirea traseului educațional îl constituie autoevaluarea: Cine sunt eu? Ce știu să fac? La ce mă pricep? Cum sunt eu?

Pentru fixarea unor scopuri, idealuri, vise : Ce este important pentru mine? Ce vreau? Ce urmăresc?

Pașii de urmat: Cum ajung acolo? Care sunt etapele? Ce e de făcut?

Ce înțelegem prin carieră? Astăzi noțiunea de carieră desemnează traseul parcurs de o persoană prin învățare și muncă.

Cariera constă, de fapt, într-o succesiune de posturi într-o ierarhie, într-o succesiune de experiențe separate corelate între ele, prin care orice persoană trece de-a lungul vieții.

Temele dezvoltate în cadrul orelor de orientare școlară și profesională derulate în anul școlar 2015-2016 la clasa a VIII-A :

Autocunoașterea; Chestionare de interese; Chestionare de aptitudini; Imaginea de sine; Cariera mea și valorile mele; Caracteristici personale și domenii ocupaționale; Tipuri de licee (teoretice, vocaționale, tehnologice) ; Completarea fișei de înscriere la liceu.

Foarte importante sunt pregătirea psihologică pentru examene și cunoașterea unor metode și tehnici de învățare eficiente.

Eu ce meserie aleg?

Activitatea pe care o propun îi va sprijini pe elevi să recunoască principalele meserii, ocupații, profesii care corespund principalelor domenii de activitate, să identifice cât mai multe profesii din domeniul dat. Să găsească corespondența dintre materiile școlare și anumite meserii posibile.

Prin consiliere și orientare, beneficiarii, elevii vor fi mai bine informați cu privire la traseul profesional, evitând luarea unor decizii greșite, pierderea inutilă a timpului și a banilor pregătindu-se pentru profesii care nu li se potrivesc. Pregătirea pentru căutarea unui loc de muncă trebuie începută cu mult înainte de a obține diploma de licență sau de master. Dar ce înseamnă această pregătire?

Când trebuie să încep să mă pregătesc pentru construirea unei cariere? Pentru a reuși trebuie să ne formăm abilități. Această dezvoltare a abilităților trebuie începută în copilărie, continuată în perioada adolescenței dar și în perioada adultă, adică pe tot parcursul vieții profesionale. În zilele noastre, cariera profesională este însoțită de reorientări profesionale, șomaj, reveniri în sistemul de formare profesională. Prin activitățile de orientare în carieră, pot fi rezolvate o serie de probleme și anume: insatisfacție în activitatea școlară, dificultăți de învățare, greutăți în luarea unor decizii, anxietatea legată de carieră.

Planificarea carierei presupune etape:

1. Autocunoașterea . Pentru a alege profesia cea mai potrivită trebuie să ne cunoaștem bine însușirile de personalitate, aptitudinile, abilitățile, competențele, interesele și valorile. Autocunoașterea presupune formarea conceptului de sine, care cuprinde totalitatea ideilor și sentimentelor pe care o persoană le are despre ea însăși. Include două aspecte : imaginea de sine și stima de sine. Formarea unei imagini de sine realiste și a unei stime de sine ridicate depind de atitudinea celor din jur, în special a părinților, cadrelor didactice, prietenilor. Este greșit atunci când dorind să-i motivăm pe copii le impunem cerințe exagerate, în raport cu posibilitățile lor. Astfel vor urma eșecuri și copilul va avea sentimente de vinovăție pentru că nu se poate ridica la nivelul așteptărilor. O altă greșală este etichetarea copilului ca fiind rău, prost, incapabil care duc la conturarea unei imagini negative de sine. Pentru a crește stima de sine elevul trebuie să-și conștientizeze calitățile, competențele, punctele tari, să-și îmbunătățească tehnicile de învățare și mai ales să renunțe la standarde exagerate în raport cu posibilitățile sale.

2. Explorarea profesiilor. Trebuie să aibă cât mai multe informații despre profesiile existente, despre ofertele instituțiilor de învățământ pentru a găsi școala care îi poate pregăti cel mai bine.

3. Luarea deciziei, va fi urmată de admitere și de frecventarea cursurilor școlii care formează specialiști în domeniul respectiv.

4. Angajarea, iar apoi dezvoltarea carierei. Există abilități apreciate de mulți angajatori, precum cele de comunicare, de cooperare, de adaptabilitate în munca de echipă, de inițiativă, toleranță, conștiinciozitate, stabilitate emoțională etc.

Profesorul diriginte are rolul de a sprijini luarea de către tineri a unor decizii profesionale realiste bazate pe motivații, perseverență aptitudini, însușire de cunoștințe și deprinderi. De asemenea trebuie să contribuie la asigurarea unei tranziții ușoare a elevilor de la școală către muncă.

Bibliografie

Consiliere și orientare în carieră.

Ghid pentru studenți și absolvenți de Eva Bocșa și Rareș Munteanu

Consiliere Educațională

Ghid metodic pentru orele de dirigenție și consiliere de Băbană Adriana

Clasificarea Ocupațiilor din România (COR)

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Calmut_Vasilica_Liceul Tehnologic Turceni

The education, the learning process, the professional activity and the career are key aspects of the budding individual, thus being essential for their integration in society. Both the school and the professional environment provide the student with the possibility to acquire general and specialized knowledge, therefore granting them access to a multitude of professional domains. Nonetheless, the perpetual changes in society oblige the individual to take personal decisions regarding “future professions”.

Offering career counseling to students is a very important step in guiding them to a professional domain in accordance to their personality, style and inclinations.

Educația, învățământul, activitatea profesională, cariera sunt aspecte cheie ale activității individului în devenire, acestea fiind necesare integrării unei persoane în societate.. Mediul școlar, profesional asigură tuturor elevilor posibilități să-și formeze o cultura generală și de specialitate, pentru a avea acces la diverse domenii profesionale. Însă tendința continuă a schimbărilor sociale plasează omul în fața unor decizii personale vizavi de „profesiile cu viitor”.

Alegerea unei cariere și parcurgerea demersurilor necesare formării unui tânăr ca specialist în domeniul ales este un proces complex care are un impact definitoriu în viitorul său profesional. Studiile arată că derularea acestui proces fără niciun sprijin extern este asociat adesea cu alegeri greșite ale domeniului de studiu sau ale carierei, ezitări, abandon, amânare, performanțe profesionale slabe, stări de nemulțumire continuă vizavi de viața profesională. Alegerea unei cariere și pregătirea pentru aceasta nu este un proces ce nu poate fi schimbat, însă alegerea corectă a carierei și existența unor mecanisme care să ajute la dezvoltarea tuturor competențelor necesare tranziției către piața muncii pot reprezenta garanția unei bune investiții a timpului și a altor resurse în educația unei persoane. În acest sens, existența unor servicii de consiliere și orientare în carieră pare mai mult decât necesară, atât pentru beneficiile individuale pe care acestea le aduc persoanelor

care apelează la astfel de servicii, cât și pentru beneficiile aduse la nivelul societății. Este recunoscut faptul că serviciile de consiliere și orientare în carieră pot contribui la dezvoltarea maximă a potențialului profesional al elevilor în acord cu abilitățile și aspirațiile lor, la reducerea abandonului școlar, la tranziția tinerilor între diferitele nivele ale învățământului, la creșterea participării la educație, la dezvoltarea incluziunii și echității sociale în sistemul educațional sau la creșterea angajabilității prin facilitarea accesului către piața muncii.

În cadrul procesului de consiliere în carieră sunt investigate, pe de o parte, resursele și aspirațiile personale, pe de altă parte, oportunitățile existente în mediu. Așadar, consilierea în carieră are ca scop compatibilizarea resurselor și aspirațiilor personale cu oportunitățile mediului socio-economic.

Spre deosebire de adulți, în cazul cărora consilierea în carieră îmbracă adesea forma unei intervenții țintite pe rezolvarea unei probleme de carieră, în cazul elevilor, acest tip de consiliere este, mai degrabă, un proces de explorare:

- explorarea caracteristicilor personale (elevii învață de ce este important să se cunoască și identifică metodele prin care poate fi realizată autocunoașterea)
- explorarea lumii ocupaționale (elevii învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele, acest fapt duce la o alegere corectă a profesiei)
- explorarea ocupațiilor potrivite (elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații)
- explorarea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional)

În concluzie, educația, învățământul, activitatea profesională, cariera sunt aspecte cheie ale activității individului în devenire, deci consilierea elevilor în carieră este un lucru mai mult decât necesar prin dezvoltarea și orientarea persoanei către aria profesională potrivită stilului, pasiunilor și personalității.

BIBLIOGRAFIE

1. BĂBAN, A. Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere, ed. PSINET, Cluj-Napoca, 2003 (p.215-217)
2. DANCSULYI, A. Ciurea, R., LASZLOFFY, I. "Autocunoașterea, condiție esențială a orientării școlare și profesionale" în SALADE, D. "Contribuții la orientarea școlară și profesională", E.D.P., București, 2001 (p.29)
3. JIGĂU, M., Consilierea carierei, ed.SIGMA, București, 2001 (p.49-52)
4. LEMENI, G.,MICLEA M., "Consiliere și orientare" ghid de educație pentru carieră, ed. ASCR, Cluj-Napoca, 2004 (p.28-39)
5. TOMȘA, GH., Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi, Casa de Editură și Presă "Viața Românească", București, 1998 (p.78)

ROLUL PROFESORILOR DIRIGINȚI ÎN ORIENTAREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA

*Profesor ION CĂRȚOI
Liceul Tehnologic Halânga, jud. Mehedinți*

The paper deals with a topic on the role of tutor to the students' career orientation. This includes good practice activities to be undertaken, the importance of collaboration with school counselors. The paper inserted a series of electronic addresses, where to find the best information on the students' career orientation. He recounted an example of good practice developed in Romania in 2011-2013. The paper may be useful in the work of teachers masters to conduct activities in middle school and high school students.

Orientarea in carieră a elevului, reprezintă un ansamblu de acțiuni și măsuri prin care acesta este ajutat sa opteze pentru o anumită profesie care să corespundă aspirațiilor si aptitudinilor sale. Acest sistem coerent și dinamic se realizează începând cu școala primară, continuă cu gimnaziul si mai ales in liceu. Rolul primordial pe toata perioada de școlarizare, o are profesorul diriginte ținând cont de faptul ca o mare parte din evolutia intelectuala a elevului se petrece in scoala.

Prin ordinul M.E.N. nr.4683/1998, privind înființarea ariei curriculare “Consiliere si orientare”, se accentueaza aceasta activitate desfasurata de catre profesorii diriginți.

Activitățile de orientare si consiliere se realizeaza in școala prin:

1. Orele desfașurate de catre profesorii diriginți in cadrul ariei curriculare “ Consiliere si orientare”
2. Activitatea desfașurată prin cabinetele de asistență psihopedagogică
3. Autorități sau instituții locale sau naționale, care derulează diferite proiecte de consiliere a tinerilor privind cariera.
4. Participarea la diferite proiecte educaționale, ce cuprind activități de vizitare a unor unitați economice sau instituții din țară si U.E., care sa aibă ca scop orientarea profesională.
5. Informarea parinților in cadrul ” lectoratelor cu parinții” desfașurate de catre diriginți in colaborare cu psihologii școlari, privind alegerea carierei de catre elevi.

Activitățile de orientare si consiliere privind cariera elevilor, desfașurate de catre profesorii diriginți, tind să rezolve simultan o serie de aspecte legate de:

- O informare cât mai bună a elevilor in legatură cu oportunitățile de orientare si formare profesională din România si țările membre U.E.
- Dezvoltarea abilităților personale pentru managementul propriei vieți.
- Sprijinirea unei bune inserții socio-profesionale viitoare a tinerilor.

Beneficiile pe care tinerii le dobândesc prin desfașurarea acestor activități, derulate sub coordonarea profesorilor diriginți, sunt remarcabile și se referă la:

- Formarea convingerii că între deprinderile și cunoștințele dobândite in școală pe de o parte si succesul profesional pe altă parte există o relație de interdependență.
- Formarea de abilități specifice, privind exploatarea oportunităților privind alegerea si accesarea in carieră.
- Dezvoltarea abilităților de relaționare interpersonală si a unor deprinderi relevante privind cariera.

- Înbunătățirea performanțelor școlare personale.
- Creșterea ratei de integrare profesională.
- Înbunătățirea ratei mobilității pozitive a forței de muncă.

Un exemplu de succes privind orientarea în carieră, este cel implementat în zona Moldovei în perioada 2011-2013 denumit “ Abilitați în carieră pentru tineri-investiție în viitor”(ACTIV). La acest proiect au participat peste 850 de cadre didactice, 30 000 de elevi și 19 000 de părinți. Scopul principal al proiectului, a fost orientarea profesională pentru carieră a elevilor. Proiectul s-a soldat printre alte beneficii cu editarea a două ghiduri:” Orientarea și consilierea în carieră- ghidul profesorului” și “Orientare și consiliere în carieră-manualul elevului”.

Evaluarea proiectului, a dovedit că acesta a fost necesar și util atât pentru cadrele didactice cât și pentru elevi, formarea competențelor cadrelor didactice de a implementa la clasă, activități de consiliere în carieră fiind esențiale.

În activitatea de consiliere și orientare privind cariera pot fi utile și informațiile care se găsesc la următoarele adrese:

www.edu.ro – oferă informații despre oportunitățile de studiu, formare profesională inițială și continuă.

www.cnrop.ise.ro – facilitează accesul la informații despre posibilitățile de educație și formare profesională la nivel național și European.

www.go.ise.ro – cuprinde un ghid al ocupațiilor destinat utilizatorilor care au nevoie de asistență în alegerea ocupației. Ghidul oferă informații privind:

- Aproximativ 700 de ocupații.
- Moduri de a alege cea mai potrivită ocupație
- Intrarea cu succes pe piața muncii.

www.un.ro/ilo.html, - drepturile fundamentale de muncă.

<http://europa.eu.int/ploteus/portal/home.jsp> – PLOTEUS (portalul ofertelor de educație în spațiul European), urmărește să îi ajute pe elevi, părinți și profesori să găsească informații privind oportunitățile de studiu și muncă în Europa.

http://europass.cedefop.europa.eu/europass/preview.action?locale_id=23 – Europass oferă posibilitatea de a se documenta privind dobândirea abilităților și competențelor profesionale necesare în U.E., EFTA/EEA și țările candidate, precum și să se miște oriunde în Europa.

Cercetările arată că pentru facilitarea unei tranziții ușoare de la școală la piața muncii, elevii trebuie să fie pregătiți, să ia cele mai bune decizii legate de carieră, cu ajutorul profesorilor diriginți și consilierilor școlari, care lucrează în parteneriat.

În școlile în care serviciile psihopedagogice sunt limitate, rolul acestora trebuie preluat de către profesorii diriginți care în colaborare cu comunitatea locală largită, incluzând părinți, angajatori, grupuri de colegi profesori, pot susține procesul de orientare în carieră a elevilor, prin furnizarea de informații despre locuri de muncă și progresul în carieră.

Surse bibliografice:

1. Dumitru, I., Al., - Consiliere psihopedagogică, Ed. Polirom, Iasi, 2008.
2. Mois, A., Plosca, M., - Consiliere privind cariera, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2001.
3. www.cariereonline.ro

ROLUL PROFESORULUI ÎN CONSILIEREA ELEVILOR

Cebuc Delureanu Monica, Școala Gimnazială Salcia

In the following material we focus primarily on the goals and objectives of the orientation in Choice of career by pupils. I mentioned four fundamental directions on which it is based counseling and the orientation of the students.

Knowledge of the personality of the pupil, learner education in order to choose the career, knowledge of the scholar network and the world, professional advice and guidance of actual pupil. Because finalitate should be those expected assumed from teacher an involvement and an information to continue.

Consilierea și orientarea carierei elevilor este un process complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară în funcție de aptitudinile și interesele lor care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația cât și consilierea au scopuri care se suprapun și anume – cunoașterea și dezvoltarea personalității elevului. În timp ce **educația** are în vedere dezvoltarea în conformitate cu alegerea carierei, elevul să fie informat cu privire la orientarea școlară, la profesiile existente, să fie îndrumat efectiv, **orientarea** urmărește o finalitate practică și anume dezvoltarea de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor și aptitudinilor generale și specifice solicitate de profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie să facă elevul.

Obiectivele consilierii în carieră țin de:

- *Autocunoașterea* – identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră (cunoașterea intereselor, abilităților, valorilor, caracteristicilor de personalitate, conturarea profilului vocațional);
- *Explorarea lumii ocupațiilor* – acumularea de informații referitoare la ocupații;
- *Explorarea alternativelor de carieră* – luarea deciziilor cu privire la carieră (identificarea, explorarea și evaluarea alternativelor);
- *Planificarea carierei* – implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborarea și implementarea unui plan de acțiune).

Identificarea nevoilor este, poate, cel mai important pas din cadrul procesului propriuzis de consiliere în carieră.

Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe școlii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale:

- Cunoașterea personalității elevului,
- Educarea elevului în vederea alegerii carierei
- Cunoașterea rețelei școlare și alumii profesiilor,
- Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

I. Cunoașterea personalității elevului, presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev prin utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității, fie prin observarea directă în interacțiunea cu acesta, fie din alte medii: familie, școală, prieteni etc. Această activitate reprezintă o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Cunoașterea personalității elevului, nu se realizează ușor și nici într-o perioadă scurtă de timp. Ea necesită parcurgerea unor etape ierarhice, observarea continuă a dezvoltării individului, a atitudinilor, sale, în urma unor evenimente apărute sau provocate. Cu alte cuvinte este vorba de adoptarea unei viziuni longitudinale, care constă în observarea și examinarea evoluției aptitudinilor, capacităților și performanțelor elevilor de-a lungul școlarizării. Ele pot fi grupate în două categorii principale: metode de cunoaștere a individualității și metode de investigare a grupurilor școlare, **Metode de cunoaștere a individualității**: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, chestionarul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea, metoda testelor.

Profesorul diriginte poate folosi în activitatea cu elevii și în cadrul orelor de consiliere și orientare o gamă largă de metode și tehnici de cunoaștere psihologică în derularea unor teme cum ar fi: *Asertivitatea, Comportamentul asertiv, Ce putem afla despre noi în comunicare?, Cunoaște-te pe tine însuși, Cunoaște-te pe tine, cunoaște-ți colegii, Dacă lumea ar fi... mi-ar plăcea să fiu..., Eficiența muncii în echipă și rolul liderului, Eu cine sunt, cum sunt? Inteligența fără caracter nu înseamnă nimic, Luarea deciziilor, Petale de suflet, Timiditate și îndrăzneală, Cum reacționăm la presiunea grupului? Cum rezolv o problemă?* etc. Am derulat acete teme în lecțiile cu elevii mei și am urmărit atingerea unor obiective precum: elevii să dezvolte abilități sociale și de luare a deciziilor; să-și dezvolte stima de sine și respectul pentru ceilalți, să comunice eficient; să se autoanalizeze și să conștientizeze în ce măsură comportamentul lor este asertiv; să-și dezvolte stima de sine; să-și identifice punctele tari și punctele slabe, să-și valorifice propriul potențial; să colaboreze cu membrii echipei de lucru pentru îndeplinirea sarcinilor; să-și identifice calitățile și defectele; să caracterizeze alte persoane; să-și elaboreze un stil propriu de autoexprimare; să-și dezvolte capacitatea empatică; să-și exprime propriile trăiri; să-și exprime deschis punctul de vedere fără a se teme de consecințe etc.

Metode de investigare a grupurilor școlare: metoda aprecierii obiective, a personalității, tehnici sociometrice.

II. Educarea elevului în vederea alegerii carierei, presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale, și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și specifice, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt: conținutul obiectelor de studiu; lecția – ca principală formă de organizare a activității didactice; stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă; metodele de instruire; activitatea individuală cu elevii; influența personalității elevului.

În cadrul orelor de consiliere și orientare pe care le desfășurăm la clasă propun câteva teme: *Ce profesie să-mi aleg?; Ce ar trebui să știu când aleg o profesie?; CV-l meu; Tradiții profesionale ale școlilor din județul meu; Opțiuni profesionale* etc. Din aceste activități elevii trebuie să distingă

între ceea ce vor, ceea ce pot și ceea ce trebuie; să decidă ce rol au înclinațiile, interesele și aptitudinile în succesul unei activități; să exprime un ideal profesional; să cunoască cât mai multe domenii ocupaționale; să coreleze aptitudinile personale cu cerințele profesiei alese; să adopte decizii motivate în alegerea profesiei; să selecteze date bibliografice și experiențe necesare adoptării unui CV profesional; să se autocunoască prin motivație; să-și dezvolte abilitatea de informare privind cariera; să-și formeze capacitatea de decizie.

III. Cunoașterea rețelei școlare și alumii profesiilor. Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată au și vizitele în unitățile productive, consultațiile date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise. În urma diverselor contacte cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu profesorii elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate elevului, profesorul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii. Rolul profesorului, consilierului, este de a-l învăța pe elev cum să obțină informațiile utile, cum să le utilizeze eficient, cum să le coreleze și să le raporteze corect la posibilitățile sale.

IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului. Îndrumarea elevului spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesii, constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Bibliografie:

Sălăgean, D. și colaboratori, *Ora educativă – în sprijinul profesorului diriginte*, EuroDidact, 2004, Cluj-Napoca

Bălan, A., *Consiliere educativă – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca,

Butnaru, D., *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Tomșa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001.

CONSILIEREA ELEVILOR IN CARIERA

*Prof. CERCEGA ILEANA RODICA
GRADINITA CU PP.NR19-DR.TR.SEVERIN*

„We're saying that the process of counseling and orientation in the career of pupils requires an permanent guidance action in training process of pupil's personality between what he wants, what he can do and what he has to do. “

Un rol esential,fundamental in asigurarea conduitelor sociale ale elevului, este caracterul. Ca latura relationala a personalitatii responsabila de felul in care oamenii interactioneaza unii cu altii in cadrul societatii,caracterul a fost definit ca o amprenta in comportament,ca un mod de „a fi” al individului.

Un elev daca considera despre sine ca este inteligent si ca altii au aceeasi parere despre ei , va face eforturi deosebite pentru a se comporta ca atare, chiar daca nivelul sau real de inteligenta(masurat in teste) este mediu. Astfel se creaza o imagine pozitiva,buna ,favorabila sau negative,proasta,nefavorabila despre sine sau despre altii.

Fiecare persoana dispune de un potential psihologic atat pentru gandirea rationala cat si pentru cea irationala.Astfel spus,subiectul are tendinta biologica si cultural de a gresi si de a-si crea probleme. Consilierea individului/elevului necesita un sprijin atent ce asigura succesul activitatii de consiliere.

În prezent, s-a impus si in societatea noastra, ca necesară o amplă reformă educațională ,ce aduce ca noutate, activitatea de consiliere și orientare școlară privind cariera, începând de timpuriu. În acest mod, elevul nu mai este doar un simplu colector de informație, ci este format pentru o societate care este intr-o continua schimbare iar idealul educational are ca tinta dezvoltarea personalitatii intreprinzatoare si libere.

În acest sens, consilierea în cariera elevului devine o cheie importanta in dezvoltarea si afirmarea personalitatii fiecaruia ,dand posibilitatea dezvoltarii aspiratiilor si aprofundarea cunostintelor sale in alegerea profesiei sale.

Inainte de consiliere ,elevul necesita o cunoastere aprofundata de catre consilier. Acest lucru fiind o activitate complexa de colectare de date din diferite medii(familie,scoala,grupuri de prieteni etc.) folosind anumite metode de investigare,interviuri ,toare acestea pentru determinare cat mai clara a personalitatii elevului. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și a desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Există o serie de instrumente care pot fi utilizate doar de către psiholog în cunoașterea personalității elevului:

- metoda observatiei
- metoda experimentului
- metoda comvorbirii
- metoda anchetei psihologice, etc,

cel mai frecvent utilizate fiind testele în aplicarea cărora trebuie să se țină seama de anumite condiții precum și anunțarea rezultatelor.

Pe de altă parte, autocunoașterea are un rol important in dezvoltarea orientării școlare și profesionale.

Acest proces complex necesita un nivel de dezvoltare a constinetei elevului , un volum de cunostinte marit atat social cat si despre propia persoana.

Ca o concluzie putem spune ca procesul de consiliere si orientare in cariera unui elev ,presupune o actiune permanenta de dirijare a procesului de formare a personalitatii elevului intre ceea ce vrea ,ceea ce poate si ceea ce trebuie sa faca elevul.

BIBLIOGRAFIE

1. BĂBAN, A. Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere,ed. PSINET, Cluj-Napoca, 2003 (p.215-217)
2. DANCSULYI, A., CIUREA, R., LASZLOFFY, I. “Autocunoașterea, condiție esențială a orientării școlare și profesionale” în SALADE, D. “Contribuții la orientarea școlară și profesională”, E.D.P., București, 2001 (p.29)
3. JIGĂU, M., Consilierea carierei, ed.SIGMA, București, 2001(p.49-52)
4. LEMENI, G., MICLEA M., „ Consiliere și orientare” ghid de educație pentru carieră, ed.ASCR, Cluj-Napoca, 2004(p.28-39)
5. TOMȘA, GH., Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi, Casa de Editură și Presă “Viața Românească”, București, 1998 (p.78)

REFORMA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ȘI CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Cernăianu Elena Rodica - Școala Gimnazială Voloiac

Education reform results in the re-evaluation of the importance of psycho-pedagogical counseling and guidance and vocational school. School and professional orientation field is so broad that all teachers can bring something new without repeats, but nor so common as not to be subject to concerns and specialization in its own right. Some facets of the work involve direct contacts and direct experiences with people, materials and physical and intellectual activities in the world of work.

Consilierea și Orientarea nu trebuie să fie o activitate ocazională, printre cele care au în vedere informarea periodică a copiilor cu privire la siguranța circulației, SIDA, droguri, educația sexuală, violența etc. „Infuzia” de informații din sfera orientării școlare și profesionale în tot curriculum-ul sau în scopul interiorizării metodelor și tehnicilor muncii intelectuale, a tehnicilor de a găsi un loc de muncă, a rezolvării problemelor psiho-afective, de comunicare ale elevilor etc. se dovedește una din experiențele bune în acest domeniu.

Stilul personal, informațiile și experiența particulară a fiecărui cadru didactic în acest plan îmbogățesc imaginea copiilor asupra profesiilor, le deschid alternative și orizonturi mai largi de integrare socio-profesională ulterioară. Acest lucru nu exclude preocuparea sistematică pentru o orientare științifică, consecventă și profesionistă.

Pe viitor, în măsura în care activitatea de orientare școlară și profesională capătă un statut mai ferm, o consistență sporită a activităților sale și o eficiență externă incontestabilă, vor trebui introduse module de formare inițială a persoanelor care lucrează în această arie, cât și în cadrul stagiilor de perfecționare a personalului didactic, desfășurate în cadrul Universităților de profil, Case ale Corpului Didactic sau prin cursuri pentru toți profesorii susținute de echipe itinerante și care merg direct în școli.

Aria curriculară „Consiliere și Orientare” reprezintă un domeniu nou în planul de învățământ.

Conținutul ariei curriculare poate fi următorul:

- consiliere în probleme legate de tehnici de învățare eficientă;
- consiliere și orientare școlară;

- consiliere în situații de rămânere în urmă la învățatură a unor elevi;
- consiliere și orientare școlară pentru elevii performanți;
- consiliere în chestiuni legate de viața personală;
- consiliere de specialitate, relative la predarea/învățarea disciplinelor școlare.

Această arie curriculară pune accent pe următoarele aspecte:

- facilitarea participării la viața socială a clasei, școlii și comunității locale;
- dezvoltarea unor strategii personale de evitare a eșecului școlar;
- familiarizarea cu fișele de post ale unor familii ocupaționale;
- formarea atitudinilor de acceptare a schimbărilor din mediul social, economic, cultural și politic în care absolventul își va desfășura activitatea;
- participarea motivată la inițierea și la derularea propriului traseu de învățare.”

Activitatea de Consiliere și Orientare poate conferi școlii o eficiență externă ridicată și un prestigiu dorit de întreaga echipă de cadre didactice. Acest lucru se poate atinge atunci când direcțiile de acțiune ale consilierilor școlari și profesorilor diriginți sunt concordante pe deplin cu intențiile copiilor, părinților, școlii și societății prin:

- a. asigurarea educației și formării profesionale de calitate,
- b. continuarea studiilor după absolvire în niveluri și trepte superioare,
- c. angajarea cât mai rapidă în muncă în posturi pentru care aceștia sunt pregătiți, și le-au dorit, le aduc satisfacție etc.

Punerea în aplicare a unui model de dezvoltare a carierei, în mod uzual, presupune (re)aducerea individului în centrul preocupărilor directe ale activității consilierului simultan cu focalizarea atenției pe următoarele direcții principale:

1. dezvoltarea personal și socială a individului;
2. dezvoltarea în planul educației și formării profesionale;
3. dezvoltarea în planul carierei;

Atunci când facem „educație pentru carieră” și, mai ales când acest aspect este o parte a curriculum-ului, se au în vedere și teme precum:

- autocunoașterea, autoevaluarea, lumea muncii: producție, salariu, șomaj, antreprenariat,
- aspecte psiho-sociale, juridice ale muncii, muncă și comunicare,
- explorarea diversității profesiilor, meseriilor etc. din mediul de viață imediat, cel comunitar, regional, exemple de aplicare a cunoștințelor școlare în viața practică.

Reacția școlii, ca instituție de educație, formare și orientare, la mobilitatea socială și economică, trebuie să fie de adaptare rapidă a conținutului, structurilor și funcțiilor sale, de crearea de premise favorabile pentru elevi care să le permită integrarea socială rapidă, flexibilitatea, inițiativa și rezolvarea de probleme, diminuarea imprevizibilului, a hazardului în alegerea carierei.

Școala trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru valorizarea maximă a fiecărui individ prin mai raționala stimulare intelectuală a elevilor, sistemului lor aptitudinal, a atitudinilor și trăsăturilor lor de personalitate.

Procesul de educație și formare profesională desfășurat în școală constituie puntea necesară trecerii spre lumea muncii și a vieții sociale adulte.

În această întreprindere Consilierea și Orientarea nu trebuie să se constituie ca un obiect de studiu sau o disciplină școlară în înțelesul ei cotidian, ci ca o arie de aplicații, dezvoltări practice, experiențe și atitudini care trebuie învățate a fi exersate în viață.

Școlile trebuie să vizeze nu numai educarea și formarea unor tineri bine instruiți, ci și pregătirea de absolvenți direct angajabili și imediat productivi.

Descreșterea constantă a ofertei de locuri de muncă necalificată sau puțin calificată, dezvoltarea rapidă în plan tehnologic, diseminarea și punerea rapidă în practică a noilor idei economice, manageriale etc. cer din parte școlii o din ce în ce mai mare flexibilitate, capacitate de adaptare și obținerea unui ridicat nivel de educație și formare a viitoarei forțe de muncă pentru ca

aceasta să se dovedească rapid angajabilă și productivă.

Educația pentru carieră include, adesea, și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum: metode și tehnici de muncă intelectuală, viața de familie, petrecerea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, chestiuni legate de valori și calitatea vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață: deces, divorț, cataclisme naturale, șomaj etc.

Sporirea duratei școlarizării, cu toate că determină o creștere a gradului de calificare a forței de muncă, nu duce, în mod necesar, și la ridicarea ratei angajabilității, în mod absolut, ci la sporirea șanseii de a găsi un loc de muncă în domeniul de pregătire sau în altele conexe.

Relativ la același mod funcționează și o altă realitate: nu este suficientă școlarizarea sau ridicarea nivelului aptitudinilor și deprinderilor de muncă ale anumitor categorii de populații defavorizate sau discriminate pe piața forței de muncă (persoane de o anumită etnie, vârstă, un anumit sex, cu unele handicapuri etc.) pentru ca acestea, automat să și beneficieze, în mod democratic, de oferta pieței muncii; va fi necesară, concomitent și atenuarea sau demolarea și altor „bariere” care stau în calea accesului liber la bursa locurilor de muncă.

În consecință, Consiliera și Orientarea trebuie să fie influentă și activă în planul adecvării cu realitatea pieței muncii și schimbările sociale, cât în cel psihologic și al educației, devenind astfel, un continuu de intervenții, de o natură psihologică, pedagogică, socială, educativă, din domeniul legislativ, medical, financiar etc.

Sondajele efectuate în rândul elevilor din nivelurile de învățământ mai ridicate (în liceu sau ultimul an al gimnaziului) arată că ei au cunoștințe relativ puține despre ocupații, căpot enumera un număr relativ mic de profesii, funcții sau meserii și au cu atât mai puține informații despre conținutul muncii presupus de exercitarea acestor activități. Evident, că în astfel de situații și aria opțiunilor lor profesionale (realiste și justificate) este restrânsă, fapt care are implicații nefaste asupra carierei profesionale ulterioare, care va fi marcată de alegeri greșite, eșecuri, insatisfacții, frecvente schimbări ale slujbelor, alternate cu perioade de șomaj și descurajare.

Nu de puține ori, în alegerea școlii și a unei profesii, un rol de luat în seamă îl are întâmplarea, șansa sau coincidența fericită.

Pentru a veni în „întâmpinarea șanseii”, trebuie, așadar, multiplicat ocaziile favorabile opțiunii, alegerii, deciziei școlar-profesionale. Acest demers se poate realiza și prin efectuarea de vizite în potențiale locuri de muncă viitoare, de întâlniri informale cu oameni de diferite profesii, inclusiv părinți ai elevilor, lectura, analiza și comentarea unor biografii ale persoanelor cu succes profesional în domeniul lor, confirmat social.

Oscilațiile personale între aspirații, dorințe, atracții, preferințe sunt puternic corelate cu nivelul maturizării psihologice, gradul de cristalizare a personalității, circumstanțele particulare de viață, vârsta, sexul etc. Din această perspectivă, aspirația profesională o putem eticheta ca realistă, autentică, dacă se sprijină pe resurse, potențialități și evaluări pertinente ale condițiilor care pot facilita sau obstructiona realizarea acesteia.

Bibliografie

Dr. Mihai JIGĂU – coordinator, Drd. Maria Liana STĂNESCU, Petre Botnariuc, Mihaela Chiru, Diana Aurelia GHINEA - Consiliere și orientare. Ghid, București 2000

Educational and Vocational Guidance in the European Community, European Commission, 1993.

Jigau, M. Consilierea carierei. Bucuresti, 2000.

Salade, D., Drăgan, I. Orientare școlară și profesională. Compendiu. București, Editura Paco, 1998.

***<http://www.via-consiliere.ro/uploads/File/pdf/Manual%20de%20furnizare%20al%20serviciilor%20de%20orientare%20si%20consiliere%20profesionala%20in%20sistemul%20national%20de%20invatamant%20-%20VIA.pdf>

*** <http://consilieresorientare.ro/>

***http://www.upm.ro/facultati_departamente/depPregatirePersonal/docs/carti/curs_Consiliere_si_orientare_Nivelul_II.pdf

CAREER MANAGEMENT TEENAGER MANAGEMENTUL CARIEREI LA VÂRSTA ADOLESCENȚEI

CHEIA FLORIN, profesor învățământ primar, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CRISTOFOR SIMIONESCU-PLOPENI”

In the process of management careers are investigated, on the one hand, resources and personal aspirations (individual characteristics, level of education, experience, career goals), on the other hand, the opportunities existing in the environment (offer education and / or training, development of new occupations, flexible employment solutions). So career management process aims to resources and personal aspirations compatible with socio-economic opportunities.

Aimed at assisting individuals in career management, regardless of age and active time of life, to make the best decisions about their own career. In other words, career counseling also addresses students who are the first choices about their professional future, and adults who want to develop their career or move towards a new profession.

Current trends in career counseling stress the need for training and career management skills development even during school years. Thus by career education programs, students are learning the basics related to: personal promotion strategies for a job search, identify the sources of job satisfaction, lifelong learning, optimal combination of professional and family life etc.

În cadrul procesului de management în carieră sunt investigate, pe de o parte, resursele și aspirațiile personale (caracteristici individuale, nivelul de educație, experiența acumulată, obiectivele carierei), pe de altă parte, oportunitățile existente în mediu (oferta de educație și/sau formare profesională, apariția de noi ocupații, soluții flexibile de angajare). Așadar, procesul managementului în carieră are ca scop compatibilizarea resurselor și aspirațiilor personale cu oportunitățile mediului socio-economic.

Managementul în carieră vizează asistarea indivizilor, indiferent de vârstă și de momentul vieții active, pentru a lua cele mai bune decizii cu privire la propria carieră. Cu alte cuvinte, consilierea în carieră se adresează deopotrivă *elevilor*, care fac primele alegeri legate de viitorul lor profesional, și *persoanelor adulte*, care doresc să își dezvolte cariera sau să se orienteze spre o nouă profesie.

Spre deosebire de adulți, în cazul cărora consilierea în carieră îmbracă adesea forma unei intervenții țintite pe rezolvarea unei probleme de carieră (reorientare profesională, reinscriere pe piața muncii după o perioadă de inactivitate etc.), în cazul elevilor, acest tip de consiliere este, mai degrabă, un proces de explorare.

- explorarea caracteristicilor personale (elevii învață de ce este important să se cunoască și identifică metodele prin care poate fi realizată autocunoașterea)
- explorarea lumii ocupaționale (elevii învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele)
- explorarea ocupațiilor potrivite (elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații)

– explorarea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional)

Astfel, la vârsta adolescenței **obiectivele managementului în carieră** țin de:

- *Autocunoaștere* – identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră (cunoașterea intereselor, abilităților, valorilor, caracteristicilor de personalitate și conturarea profilului vocațional)
- *Explorarea lumii ocupațiilor* – acumularea de informații referitoare la ocupații (caracteristicile ocupațiilor și dinamica lor pe piața muncii)
- *Explorarea alternativelor de carieră* – luarea deciziilor cu privire la carieră (identificarea, explorarea și evaluarea alternativelor, având ca rezultat: alegerea unei ocupații, alegerea unui traseu educațional)
- *Planificarea carierei* – implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborarea și implementarea unui plan de acțiune) și, în timp, reevaluarea acestora

Tendențele actuale în consilierea carierei pun accent pe necesitatea *formării și dezvoltării abilităților de management al carierei* încă din timpul anilor de școală. Astfel, prin programele de educație pentru carieră, elevii își însușesc primele noțiuni legate de: promovarea personală, strategiile de căutare a unui loc de muncă, identificarea surselor de satisfacție profesională, învățarea permanentă, îmbinarea optimă a vieții profesionale cu viața de familie etc.

Etapele procesului de management în carieră

Atunci când ne referim la procesul de management în carieră trebuie să facem distincție între: *demersul tipic de consiliere*, cu valențe normative, care impune parcurgerea succesivă a mai multor pași, și un *demers centrat pe nevoile clientului*, asemănător unui proces de rezolvare de probleme, care presupune identificarea și rezolvarea problemei țintă cu care se confruntă clientul.

Procesul tipic de management în carieră presupune parcurgerea următorilor pași:

1. Evaluarea caracteristicilor personale (interese, abilități, caracteristici de personalitate, valori) și întocmirea profilului vocațional al clientului.
2. Explorarea lumii ocupațiilor (caracteristici ale ocupațiilor).
3. Identificarea și evaluarea alternativelor (ocupații potrivite, trasee educaționale).
4. Elaborarea planului de carieră (scop și obiective de carieră, plan de acțiune).
5. Dezvoltarea abilităților de management al carierei (promovare și dezvoltarea personală).

Acest demers reprezintă, mai degrabă, un standard care se aplică identic în cazul tuturor clienților, fără să țină seama de nevoile individuale ale acestora. Prin prisma unei astfel de abordări, toți clienții au aceleași nevoi și urmăresc aceleași obiective.

În practică însă, lucrurile sunt mult mai nuanțate. În cele mai multe situații, clienții (fie că sunt elevi, fie că sunt persoane adulte) se prezintă la consilierul de orientare în carieră cu probleme țintite care nu necesită abordarea tuturor pașilor menționați. De exemplu, un client poate solicita ajutorul consilierului doar pentru a obține cât mai multe informații despre ocupațiile de pe piața muncii sau pentru a-și întocmi un curriculum vitae, un alt client vrea să-și exploreze interesele, abilitățile și valorile, pe când un altul vrea ajutor în elaborarea planului de carieră. Un bun consilier se va axa pe cerința sau cerințele clientului, fără să îl plimbe prin toți pașii procesului de consiliere. Altfel spus, eficiența procesului de consiliere în carieră nu este dată de implementarea obligatorie a unui demers standard, cât mai ales de competența consilierului în a-și ajuta clientul să-și identifice problema reală cu care confruntă și de a-și centra intervenția pe nevoile acestuia.

În concluzie, *identificarea nevoilor* este, poate, cel mai important pas din cadrul procesului propriu-zis de consiliere în carieră. Cei mai mulți dintre clienți nu au o reprezentare clară a nevoilor pe care le au în raport cu alegerile pe care trebuie să le facă în planul carierei. Atunci când ajung în fața unui consilier de orientare în carieră, problema pe care acești clienți o acuză, cel mai adesea,

ține de incapacitatea de a lua o decizie. Astfel, consilierului îi revine rolul de a-și ghida clientul în identificarea problemelor sale reale, a factorilor care stau la baza acestor probleme și, implicit, în conturarea nevoilor individuale de consiliere.

Metodele tehnice și instrumentele utilizate în procesul de management al carierei sunt selectate în funcție de *nevoile individuale ale persoanei consiliate* și de *competențele consilierului*, conferite acestuia prin pregătirea de specialitate.

BIBLIOGRAFIE:

- Anderson, W., (2000), *Curs practic de încredere în sine*, Editura Curtea Veche, București
 Cosmovici Andrei, Luminița Iacob, *Psihologie școlară*, Editura Polirom, Iași, 1999
 Cosmovici Andrei, Luminița Iacob, *Psihologie generală*, Editura Polirom, Iași, 1999
 Cucos, C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 1996
 Elias, M., (2001), *Emotional Intelligence*
 Ford-Martin, P., (2001), *Emotional intelligence*, Gale Encyclopedia of Psychology
 Goleman, D., *Inteligența emoțională*, Editura Curtea Veche, București, 2001
 Les, G.,(2000), *Arta relațiilor interumane*, Editura Curtea Veche, București Roco,
 M.,(2001), *Creativitate și inteligență emoțională*, Polirom, Iași M.E.C.
 /U.M.P.I.R.(2005), *Să ne cunoaștem elevii*, Bucuresti
 *** <http://www.glef.org/>,(2003), George Lucas Educational Foundation
 ***www.eiconsortium.org,(2003), The Consortium for Research on Emotional Intelligence

REFLECȚIA PERSONALĂ ÎN EDUCAȚIA PENTRU CARIERĂ

*Chelba Elena Anca,
Școala Gimnazială Cristofor Simionescu Plopeni*

Reflection is a gradual approach that can solve a conflict, certainly the experience that you lived it can not be ignored nor suppressed, but serves as an impetus for personal growth to become stronger in the future to find an effective solution, even if initially it might seem obvious to be unable to do so. Personal development of each of us is linked to the reflection because the reflection can assess each individual making at a time and so can evolve in the desired direction.

Termenul de reflecție semnifică: meditație, cugetare, gândire. Filosofii Leibniz și J.Locke defineau reflecția ca fiind *cunoașterea proceselor care se petrec înăuntrul conștiinței, reîntoarcerea gândirii asupra ei înșiși.*

Reflecția personală poate fi privită ca:

- Metodă de cunoaștere activă și profundă;
- Metodă pentru dezvoltarea gândirii critice;
- Metodă de educație pentru carieră.

Reflecția personală- metodă de cunoaștere activă și profundă. Dovadă a unui spirit activ și critic- constructiv, reflecția personală presupune concentrare interioară, precum și focalizarea și acțiunea gândirii asupra unei idei, a unui eveniment, a unei probleme și derularea unui dialog interiorizat în legătură cu acestea.

Numind-o “reflecție interioară și abstractă”, Jan Piaget(1972) arată că ea reprezintă o metodă de învățare activă și cu mare valoare euristică, fără ea nu există cunoaștere, elaborare, creație.

Reflecția poate fi utilizată o dată cu dezvoltarea la elevi a gândirii conceptuale și reflexive, a inteligenței reflexive, deci începând cu vârsta de 10-11 ani, când nu se mai bazează doar pe acțiuni concrete, materiale, ci pe operații formale. Treptat se formează germeii gândirii ipotetico-

deductive și apare posibilitatea reflecției libere, independente de real, proiectată în planul posibilului.

Reflecția personală- metodă pentru dezvoltarea gândirii critice. Gândirea critică este o teorie care ține de constructivism. În cadrul teoriilor pedagogice asupra gândirii critice menționăm contribuția profesorilor americani Charles Temple, Jeannie Steele și Kurtis Meredith, care au conceput un program coerent bazat pe strategii de lectură și scriere, prin care se dezvoltă capacitatea de a gândi critic.

Cel mai important aspect al programului, *Cadrul Evocare/Realizarea sensului/ Reflecție*, reprezintă mai mult decât o secvență de învățare pentru că include și momentul de reflecție asupra sarcinii de învățare realizate. Folosirea cadrului de învățare bazat pe *evocare, realizarea sensului, reflecție*, creează un cadru favorabil pentru stimularea reflecției personale.

Reflecția personală- metodă de educație pentru carieră. Cadrul conceptual în care trebuie văzută reflecția personală în domeniul carierei este planificarea carierei.

Termenii utilizați pentru a defini atât procesul cât și produsul planificării sunt cei de proiect personal, plan de dezvoltare personală, proiect profesional, plan de carieră.

Un plan de dezvoltare personală privește ființa umană în general, în totalitatea modalităților ei de expresie, este un amestec complex de nevoi și roluri, potențialități și direcții de acțiune. Deoarece fiecare individ se va simți împlinit numai atunci când se va dezvolta pe mai multe direcții, nu numai profesional, planul de carieră poate fi privit ca partea unui plan de dezvoltare personală.

În domeniul orientării pentru carieră, există două direcții principale:

- Consilierea pentru carieră care vizează dezvoltarea abilităților unei persoane pentru rezolvarea unei probleme specifice, legate de carieră(indecizie, anxietate legată de carieră) și este în esență o intervenție psihologică;

- Educația pentru carieră care reprezintă o intervenție educațională de dezvoltare, în avans, a deprinderilor și abilităților necesare tinerilor pentru dezvoltarea propriei cariere.

Activitățile privind consilierea și orientarea carierei sunt desfășurate, în special, de către psihologi, psihopedagogi și profesori abilitați în consiliere școlară, în sesiuni individuale și de grup, la orele de consiliere sau în cursul activităților extracurriculare. O altă posibilitate ar putea fi o disciplină opțională de educație pentru carieră. Scopul unor activități specifice educației pentru carieră este acela de a oferi elevilor repere în planificarea viitoarei cariere cât și jaloane practice pentru păstrarea unei stări de sănătate mentală, emoțională, fizică și spirituală de nivel înalt.

În ceea ce privește termenul de carieră, trebuie înțeles în sensul său pozitiv, de traseu educativ, profesional, social, de complexă dezvoltare personală și integrare socio- profesională reușită a unui individ, proces derulat pe întreaga perioadă a vieții.

Planul de carieră este ca o hartă a vieții profesionale. Obiectivele planului de carieră ar trebui să decurgă din misiunea personală, profund conectată la caracteristicile personale, rațiunea de a fi a individului, la modul lui de a fi, la cele mai înalte nevoi personale.

Puterea unui plan stă în flexibilitatea lui, iar flexibilitatea vine din cunoaștere și autocunoaștere, este așadar rezultatul reflecției personale. Pentru a se atinge obiectivelor ar trebui prevăzute planuri alternative, bazate pe toate scenariile posibile, inclusiv pe cele referitoare la anumite riscuri. Acestea ar trebui conștientizate încă de la început, pentru a se evita „riscul suprem”, și anume eșecul. Elevii ar trebui să reflecteze, de asemenea și la faptul că nimic nu se obține fără effort și fără sacrificii: mai multe responsabilități sau renunțarea la micile plăceri cotidiene, mai puțin timp liber, renegocierea unor valori personale, etc.

Întrucât o carieră profesională presupune fenomene precum: tatonări și decizii ca și reorientări profesionale, reveniri în sistemul de formare profesională, perfecționare, reactualizarea cunoștințelor, etc., iar societatea modernă presupune învățare permanentă, se impune, ca o necesitate, nu doar orientarea continuă (lifelong guidance), direct asociată învățării permanente (lifelong learning), ci și reflecția personală în fiecare moment al acestui parcurs.

Reflecția personal poate fi utilizată atunci când, aflați în vizite sau întâlniri cu personalități, elevii observă comportamentul celor care exercită anumite ocupații și își pun întrebări în legătură cu acestea, tatonează strategii proprii de acțiune, cu posibile revizui, formulează ipoteze, căi de rezolvare, fac predicții, etc.

În procesul de planificare a carierei, elevii sunt, de asemenea, îndrumați să reflecteze la următoarele aspect: criteriile de alegere a școlii și profesiei, pașii luării unei decizii, propriile nevoi educaționale, propriile nevoi de dezvoltare, principalele obstacole/dificultăți cu care se confruntă, modalități de depășire a acestora, corelațiile dintre cerințele unei profesii și propriile resurse, oferta existent pe piața muncii. Voi exemplifica printr-un exercițiu de reflecție asupra valorilor:

Alegeți din lista de mai jos trei aspect pe care le considerați cele mai importante pentru activitatea voastră viitoare. Argumentați răspunsurile.

A avea o slujbă sigură.	10. A confecționa lucruri.
A face deplasări profesionale	11. A lucra în aer liber.
A avea numeroase relații profesionale.	12. A avea posibilități de formare continuă.
A conduce pe alții.	13. A-ți asuma riscuri.
A desfășura activități variate.	14. A munci în spații închise.
A avea un orar compatibil cu viața de familie.	15. A concepe, a planifica, a organiza activități.
A dovedi inițiative.	16. A avea posibilități de avansare.
A avea o muncă sedentară cu program fix.	17. A munci cu plăcere.

Avantajele exercițiului: favorizează autocunoșterea, permite utilizarea la maxim a potențialului de luare a unor decizii adecvate și adaptarea corespunzătoare la cerințele vieții cotidiene, contribuie la elaborarea proiectelor personale, determină cauzele unei motivații sau realizări de sine scăzute, a conflictelor de rol (ex. profesie și familie), este percepută ca fiind mai puțin amenințătoare decât metodele tradiționale.

Dezavantajele exercițiului: nu furnizează totdeauna consilierului informații relevante în alegerea carierei.

Concluzii. În domeniul educației pentru carieră, metodele și procedeele nu se folosesc în mod izolat, ci sunt integrate în sisteme metodologice, proiectate în viziune sistemică. De altfel, la nivel micro nici nu ar fi de dorit o izolare a metodelor, tocmai datorită faptului că ele dispun de posibilități compensatorii, acționând complementar și convergent în direcția atingerii anumitor obiective educaționale. Eficiența metodei depinde, în mod decisiv, de modul în care este valorificată în contextul dat, de măsura în care antrenează eforturile elevilor, de cantitatea de effort intelectual și practice solicitată, de influența pe care o are asupra alegerilor ulterioare. Mai mult, metodele se află într-o continuă interacțiune și combinare, sprijinindu-se reciproc, astfel încât devine posibilă valorificarea avantajelor lor și nominalizarea limitelor uneia sau alteia dintre ele.

Bibliografie:

- Dumitru, Al.Ion, *Consilierea psihopedagogică*, Polirom, Iași, 2009;
 Băban, Adriana (coord.), *Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de consiliere și dirigenție*, Editura Psinet, Cluj- Napoca, 2001;
 Bernat, S.Elena, *Tehnica învățării eficiente*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj- Napoca, 2003.

THE ROMANIAN SCHOOL SYSTEM INFLUENCES PUPILS' CAREER

*Chirescu Loredana,
Școala Gimnazială nr 1 Mirzanesti,
jud. Teleorman*

Romania, which until 1989 had been led by Ceausescu's communist regime, had had a European-type system of education ensuring a series of primary objectives characterizing this system: "the high degree of inclusion of school age population in the education system, the duration of the compulsory education, the process of gradually extending pre-school and pre-university education etc." (A. MIROIU, PASTI, CODIȚĂ, IVAN & M. MIROIU, 1998, p.17). Yet, the Romanian education was essentially conceived to prepare the manpower which was necessary for the socialist industry, and by means of distinct forms to ensure staff for the communist party. Within the limits of the realities of a totalitarian social and political system, the functioning of the Romanian education system as ideological and administrative project suffered some changes as a response to the pressure of the society's elite for the development of Information Technology (IT) and for the study of foreign languages. Besides this, as it was considered unproductive, education was underfinanced, the infrastructure was thus outdated and deteriorated and the teaching staff was undervalued and underpaid. [1]

After 1989 the institutional structure of education in the Romanian society as inherited from the communist regime underwent many changes. This problem is consistently analyzed in many empirical research works as well as in diagnoses which manage to outline the current situation of the Romanian education system. Such a study is "The Romanian Education Today" (MIROIU et al., 1998) which among others analyzes the features and the tendencies of Western forms of education introduced in Romania during the eight years of transition. Eight years later, in a different study (STOICA, 2006, p.245), the changes produced in the education are evaluated as follows: "... In Romania the field of education is probably one which has undergone as many changes as possible during the last 15 years. The structure of the education system has gone through many changes, creating chaos for the students in the final grades of school cycles, because of the changes brought to graduation exams and to the content of the education grid." [4]

In an important study on the "Social Policies in Romania during the Transition Period" ZAMFIR (2000) pertinently analyzes "a series of critical points which can turn themselves in a similar number of crises" in the education system. Among them, the author quotes: "The relationship between school and society remains critical. The capacity of the school to establish integrated relationships with the students' families remains severely underdeveloped" (p.28). [5]

Rural education represents the most vulnerable part of the system. If I take into account the fact that 40% of the population lives in rural areas, then I can talk about a real crisis. The study "Rural Education in Romania" (JIGAU et al., 2002) published the results of the investigation: "The Diagnosis of the State of Education in Rural Areas. Causes and Malfunctions." Within the proposed work frames, the relationships between school, family and community were approached in a different way in the rural environment. The research considered the fact that decentralization and the autonomy of educational institutions represent one of the main objectives of the reformation of Romanian education. Starting from this assumption, the partnership between school, family and

community must become an important instrument in the efficient functioning of the educational institutions. Thus, the new regulations stress the necessity of parents' active involvement in the school activity. [6]

All the attempts at reforming the education system have been so far the result of political decisions. Yet, I deal with a paradox, as one realizes that while the politicians in power strongly state that the reformation represents a priority for them, the political sphere remained indifferent towards the content of this reformation and left it to the education institutions and to the teachers. But it is impossible to make a reformation without a financial support, and this is why November 2005 saw the longest strike of the Romanian teachers so far, and it was mainly the result of the fact that the government did not respect the law stating the gradual allocation, until 2008 of a 6% of the GDP for education, and thus the promises of granting salary raises for teachers were not respected. Mircea MICLEA—the minister of Education and Research during that period gave up his position because of this, but not before sending to the Romanian Parliament "A Report on the State of the National Education System" (2005). Among the problems which the national education system is confronted with, as it is shown in this report, the following are of utmost importance:

1. Chronic under financing: Although the European average in financing education represents 5,22% of the GDP and in case of the newly entered states this percent is 5,31%, in Romania the financing of education has remained of 4%.

2. The quality of education: The results at the international tests (PISA, TIMSS, and PIRLS) show that the Romanian education system is situated at the median level or below the average of the OECD countries. These results tell even more about the intrinsic functioning of the system than the Olympics' exceptional results do. The latter are largely the result of personal qualities and not of the system performances. In such circumstances, it becomes a necessity to implement mechanisms which ensure the quality at the system and at the institution level.

3. Decentralization of the pre-university system of education: The decentralization process which was started must be continued resolutely, by means of a coherent strategy. All important decisions regarding the personnel, as well as regarding obtaining and spending the budget *must reach* the level of the school and the level of the local council. This is the main way of rationalizing the school network (which in the rural areas is of 10 students/1 teacher) and of reducing the costs. [8]The report is the first one in Romania to make a detailed analysis on the grounds of a system of educational indicators, drawn up according to international systems (OECD, EUROSTAT). The author of the report considers that the successful implementation of the measures and of the action plans deriving from the report involves two conditions: political and financial support. [9]

References

- Agabrian, Mircea & Millea, Vlad (2005). Parteneriate școală – familie – comunitate. Studiu de caz. Iași: Editura Institutul European.
- Barnes, John (1972). Social networks. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Blaikie, Norman (2000). *Designing social research. The logic of anticipation*. Cambridge: Polity Press.
- Clark, Maxine (1991). Social identity, peer relations, and academic competence of African-American adolescents. *Education and Urban Society*, 24(1), 41-52
- Coleman, James (1987). Families and schools. *Educational Research*, 16(6), 32-38.
- Eisner, Elliot (1991). *The enlightened eye: Qualitative inquiry and the enhancement of educational practice*. New York: Macmillan Publishing Company

CAREER ANCHORS – A POSSIBILITY OF KNOWLEDGE AND SELF-KNOWLEDGE

Cioabă Ștefania-Raluca
Educational Assistance and Resources Center of Dr.Tr. Severin,
Călugăreni Street, No.1 Bis 220037 Dr.Tr.Severin, Romania

Starting from Edgar Schein's theory about the career anchors, this research paper pursues the identification of the career anchors of 25 managers from Mehedinți County, working in pre-collegiate educational institutions and in firms from the domains of manufacture, commerce, construction. Rigorously following the phases of a scientific research and using the adequate methodology, our research is in measure to demonstrate that knowing the career anchors of each employee is very useful. Knowing the professional anchor is important not only from the perspective of the employee but also from the point of view of the company, in order to place the right person in the right position.

Keywords: career, anchor, student, manager

Introduction

The human factor represents the strategic element on which the optimal performances of the businesses around the world depend on. It is being estimated that the future will bring a rise in the human resources' flexibility, that there will be changes in the structure of the staff, in the significance of the professions and job functions. Preparation in a number of professions will grow further and new jobs and positions will appear. A new behavioral pattern and new values will be imposed so the human activity will have to rely more and more on competence, increased individual responsibility and increased efficiency. It happens more often that employees occupy a series of positions in different companies where they are needed. This fact makes it necessary for the employees to be preoccupied with their own career. The most important tasks that the manager has are to ensure that the best employees are kept in the company and to develop their potential. Therefore knowing the employees is very important.

A useful way to know the employees is to know their career anchor. This is the reason why our study is based on a research performed on the career anchors of 25 managers from the Mehedinți County. **Our objective** is to point out the agreement or disagreement between the career anchor and the job position occupied at the moment. It is important to observe in what extent the self-knowledge of an employee will help him in his career. We want our study to be useful for the student and human resources department in order to include the anchors test in the recruitment and selection process. This information gives the HR department the opportunity to establish better training programs and employ people on jobs that are right for them.

Schein's theory about career anchors

The professional career is perceived as: promotion, profession, a series of positions during one's life. A distinction has to be made between the **objective** career (includes staff development and implies promotions, specialization, motivation, human resources planning) and the **subjective** career (self-perception and the role that the job has in one's life).

Human resources literature speaks about two major theories: Holland's theory about career types and Schein's theory about career anchors. Holland's theory about career types identifies six different career patterns: conventional, artistic, realistic, social, entrepreneur and investigative. These are the six ideal career patterns. The way someone orientates for one or another depends on

one's qualities although everybody has more than one quality. It is advisable that people try to find themselves in these patterns and plan their career accordingly. Our research has its base in Schein's theory about career anchors and this is why we will continue to pursue this approach.

Schein identified 8 anchors:

- TF - technical – funcțional competence
- MG - managerial competence
- AU - autonomy
- SE – security/stability
- CA – entrepreneurial competence
- SD – dedication for a cause
- PR – pure challenge
- SV – life style

Some add pure challenge and dedicating one's life to a cause or a life style.

In the same way anchors keep a boat from floating away, career anchors keep one focused on certain types of activities like the technical and functional competence, managerial competence, safety, autonomy and creativity. For those who developed a **technical/functional competence** the most important factor is the choice of a career is the actual content of the work. The possibility of a transfer to a domain that moves them away from their competence presents no interest to them. The person that develops a **managerial competence** focuses on reaching positions that imply higher responsibilities.

The perspective that the occupied position offers is more important than the work content. What matters is the opportunity to develop analytical abilities and to gain useful experience. People with this anchor want to become managers. Other jobs are seen as ways to develop the needed competences in order to get a managerial position.

Safety is an anchor that orientates people to occupy a secure position. People with this anchor need to maintain stability at work and they prefer jobs in firms or domains with low staff fluctuation. Those who have the **autonomy** anchor won't stay for a long in a domain or place that hasn't clear promotion plans. This type of person needs freedom and no constraints. Independence and freedom are more important than promoting. This type of people is able to decline a promotion if it means losing one's independence.

Creativity is an anchor that focuses people on activities where they can create something on their own feeling satisfied by the fact that they create something new.

The differences that arise from these theories show that people are different and that they shouldn't be treated in the same way. A manager has to take all those differences into consideration when they organize and guide the human resource.

In order to find out what anchor suits best we can use a questionnaire and a test that contains 40 statements. Each statement is evaluated by a score from 1 to 6 depending on the measure in which the statement is true to that person. Finally the answers are arranged as a matrix. Then three representative statements from the statements with the highest values are chosen. 4 points will be added to each of those three values. In the end they are summed up along the column. The final score is divided by 5 and arranged in descending order.

Reference

1. Cioabă Ștefania Raluca – Career anchors – a possibility of knowledge and self-knowledge, dissertation paper, session from February 2009, University of the West Timișoara, Faculty of Economics and Business Administration, (coordinated by Valentina Oargă) – in progress of publishing
2. Oargă, V. (2006), Human resources management. Tests, case studies, examples, Publisher Augusta, Timișoara
3. Schein, E. (1987)- Handbook of Organizational Behavior- Individual and careers, Prentice Hall, Englewood Cliffs, New Jersey

CONSILIEREA CARIEREI – O ABORDARE GLOBALĂ A INDIVIDULUI, SUB TOATE ASPECTELE SEMNIFICATIVE ALE VIEȚII ȘI ROLURILOR ASUMATE ÎN ȘCOALĂ, PROFESIE, VIAȚĂ SOCIALĂ SAU COMUNITARĂ, FAMILIE, TIMP LIBER ȘI ELEVI

Prof. Inv. Primar Ciobanu Niculina

Aptitudini și atitudini profesionale

Aptitudinile profesionale sunt acele însușiri fizice și psihice relativ stabile ale unei persoane care condiționează randamentul într-o profesie. Acestea sunt componente dobândite ale personalității dezvoltându-se prin exersarea în activitate. Sunt factori importanți în alegerea unei cariere / profesii, de aceea, consilierilor carierei le revine sarcina de a ajuta pe tineri să ajungă la o imagine realistă în ceea ce privește aptitudinile personale. În actul reorientării persoanei în carieră importante sunt deprinderile transferabile (componente ale aptitudinilor profesionale) care ajută persoana în noua muncă prin transferul vechilor deprinderi. Aptitudinile se împart în aptitudinea generală sau inteligența generală care ajută persoana să se descurce în orice situație, și aptitudini specifice (fluiditate verbală, memoria, reprezentarea spațială, dexteritatea manuală) care condiționează reușita în anumite categorii de activități.

Atitudinea profesională este o dispoziție sau orientare generală a persoanei spre activitate sau complexul de idei, motive și cunoștințe despre o anumită profesie care condiționează modul de raportare a individului la o anumită profesie. Atitudinile sunt bipolare, pot fi pozitive sau negative, favorabile sau nefavorabile. În funcție de imaginea pe care o are subiectul despre anumite profesii va demonstra atitudini pozitive sau negative pentru acestea. Reușita profesională este condiționată de existența unor atitudini pozitive.

Aria curriculară consiliere și orientare este o componentă a Planului de învățământ, introdusă în Curriculum-ul național din România începând cu anul 1998 pentru a oferi un program de educație pentru carieră elevilor din toate nivelurile de învățământ. Se urmărește prin această arie curriculară pregătirea elevilor pentru o bună integrare socială și profesională, dezvoltarea personală a acestora în consens cu interesele, aspirațiile și capacitățile proprii. Obiectivele educaționale sunt: autocunoașterea elevilor, informarea cu privire la oportunitățile de dezvoltare a carierei personale, dobândirea tehnicilor de muncă intelectuală, a tehnicilor de găsire a unui loc de muncă, rezolvarea problemelor de comunicare între elevi etc.

Carieră profesională

Cariera profesională reprezintă parcursul profesional format din ocupații succesive asumate de un individ în termenii aceleiași ocupații de bază. Pregătirea pentru carieră se face obligatoriu pe căi formale (școlarizare, formare continuă), dar și informale (studiu individual, experiență de muncă în alt domeniu sau pe altă poziție ierarhică). Conceptul cu semnificație pentru zona profesională trebuie delimitat de cel peiorativ din expresia “a face carieră”.

Consilierul carierei

Persoana calificată (prin studii superioare speciale) care asistă clienții în managementul propriei cariere: oferă informații, acordă consultanță, consiliere, orientare, evaluare și sprijin pentru construirea și dezvoltarea planului personalizat pentru carieră, prin activități de autocunoaștere, dezvoltare și diversificare a strategiilor de învățare, dezvoltarea abilităților de a face față tranziției

de la mediul educațional la piața muncii, autoevaluare și luarea deciziilor, conștientizarea șanselor și oportunităților de (re)integrare socio-profesională, instruire și formare continuă sau complementară.

Consilierul carierei își poate desfășura activitatea în domeniul educațional: a) la nivel preuniversitar (cabinete de asistență psihopedagogică / cabinete OSP); b) la nivel universitar (cabinetele de informare și consiliere din universități), în cadrul oficiilor de forță de muncă și șomaj (consilier pentru îndrumare și orientarea profesională), în instituții private sau alte instituții de stat de profil.

Grupurile țintă vizate prin acest proces includ: elevi, studenți, tineri, adulți / șomeri, persoane defavorizate socio-cultural, persoane cu deficiențe etc. și care întâmpină dificultăți în luarea și punerea în practică a deciziilor cu privire la opțiunile de viitor și integrarea socio-profesională.

Ocupație; funcție; meserie; profesie

Ocupația este o activitate socialmente utilă care-i aduce beneficii sau constituie o sursă de existență pentru persoana care o exercită. Ocupația se exprimă prin funcție sau meseria exercitată de o anumită persoană activă. Calificarea într-o ocupație se realizează (în general) la locul de muncă. Ocupațiile pot fi clasificate pe baza unor criterii, precum: domeniul de activitate, nivelul de pregătire profesională, complexitatea sarcinilor de îndeplinit și au ca elemente specifice: uneltele, instrumentele utilizate, spațiul de lucru, durata muncii, condițiile de salarizare.

Funcția semnifică o activitate exercitată într-o anumită ierarhie funcțională (de conducere sau execuție).

Meseria reprezintă ansamblul de cunoștințe și deprinderi de activitate dobândite prin procesul de educație (inițială sau continuă) și formare practică, necesare exercitării anumitor servicii și activități.

Profesia reprezintă specializarea obținută prin studii (în general de niveluri mai înalte). Profesia poate constitui: sursă de venituri, modalitate de a obține satisfacții, realizări, prestigiu social, formă de valorificare a pregătirii profesionale, cadru de socializare și de identificare a unor modele de viață.

Piața muncii

Piața muncii este „spațiul” în care se dezvoltă raporturi între oferta și cererea de muncă, se stabilesc condițiile de angajare și salarizare ale persoanelor apte de muncă, se realizează schimburi de informații cu privire la cererea și oferta de forță de muncă și se evidențiază oportunitățile profesionale pentru persoanele care doresc să găsească un loc de muncă sau să îl schimbe pe cel existent. Piața muncii impune adaptarea structurilor de formare profesională inițială și continuă la cerințe angajatorilor, precum și dezvoltarea resurselor umane prin policalificare și recalificare.

Planificarea și dezvoltarea carierei

Planificarea carierei este procesul de identificare a pașilor care trebuie parcurși pentru dezvoltarea carierei și presupune stabilirea obiectivelor, acțiunilor care vor fi realizate, resurselor necesare (umane, financiare), termenelor, responsabilităților, rezultatelor concrete așteptate, eliminarea obstacolelor. În cadrul unui program de consilierea carierei planificarea se desfășoară după etapele de autocunoaștere și explorare ocupațională, educațională.

Planificarea carierei include aspecte ce țin strict de locul de muncă, dar și activitățile de timp liber, viață personală etc. În vederea realizării unei planificări a carierei este necesară o privire în perspectivă, care să punteze aspecte precum: scopul în viață, imaginea de sine, tipul de muncă dorit, relațiile cu ceilalți, tipul de locuință dorită, realizările globale de pe parcursul vieții.

Dezvoltarea carierei este un proces de învățare și adaptare la diferite roluri exercitate de către o persoană pe parcursul vieții, include diferite stadii, aflate în succesiune cronologică și presupune medierea între factorii de personalitate și cerințele sociale, în beneficiul individului.

Acest proces cuprinde totalitatea factorilor psihologici, sociologici, educaționali, fizici, economici care combinați influențează natura și importanța muncii pe parcursul întregii vieți a unei persoane.

În sprijinul a tot ce am spus mai sus am citit odată o poveste care m-a făcut să iau greutatea ca pe un obstacol ce trebuie depășit și trecut, la fel le-am explicat și elevilor mei că trebuie să facă.

POVESTEA UNUI MĂGAR

"Într-o bună zi, măgarul unui țaran căzu într-o fântână. Nefericitul animal se puse pe zbierat, ore întregi, în timp ce țaranul căuta să vadă ce e de făcut. Până la urmă, țaranul hotărî că măgarul era oricum bătrân, iar că fântâna, fiind secată, tot trebuia să fie acoperită odată și-odată. Astfel a ajuns la concluzia că nu mai merită osteneala de a-l scoate pe măgar din adâncul fântânii.

Așa că țaranul își chemă vecinii, ca să-i dea o mână de ajutor. Fiecare dintre ei apucă pe dată câte o lopată și începu să arunce de zor pământ înăuntrul fântânii. Măgarul pricepu de îndată ce i se pregătea și se puse și mai tare pe zbierat. Dar, spre mirarea tuturor, după câteva lopeti bune de pământ, măgarul se potoli și tăcu. Țaranul privi în adâncul fântânii și rămase uluit de ce văzu.

Cu fiecare lopată de pământ, măgarul cel bătrân făcea ceva neașteptat: se scutura de pământ și pășea deasupra lui. În curând, toata lumea fu martoră cu surprindere la momentul când măgarul, ajuns până la gura fântânii, sări peste ziduri și ieși."

Morala:

Viata va arunca poate și peste tine cu pământ și cu tot felul de greutate... Însă, secretul pentru a ieși din fântână este să te scuturi de acest pământ și să-l folosești pentru a urca un pas mai sus. Fiecare din greutățile noastre este o ocazie pentru un pas înainte. Putem ieși din adâncurile cele mai profunde dacă nu ne dăm bătăuți. Folosește pământul pe care ti-l aruncă ceilalți peste tine ca să mergi înainte."

CONSILIEREA ȘI ORIENTAREA ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ

Ciocan_Valentina_Scoala nr. 3

The methodology of student counseling and guidance is a particularly important causal variable, which is largely responsible for the concrete results of this activity. Therefore, its knowledge and appropriate use by counselors, masters or other teachers is a fundamental condition for carrying out a scientific and effective counseling and guidance activity.

Consilierea și orientarea școlară și profesională a elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii, care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Dezvoltarea identității vocaționale și pregătirea tinerilor pentru carieră este unul dintre obiectivele principale ale întregului proces de învățământ.

Orientarea școlară și profesională presupune un ansamblu de etape și tehnici care se structurează într-un sistem. Componentele acestui sistem sunt: cunoașterea personalității elevului,

educarea elevului în vederea alegerii carierei, cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor, consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru direcții de acțiune este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se intercondiționează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces.

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permită elevului o cât mai bună integrare în societate.

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Metodologia elaborării sfatului de orientare constă în două metode principale de acțiune:

a) Esența primei metode constă în faptul că “trecutul determină viitorul” – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.

b) Cea de-a doua pornește de la ideea că “viitorul determină prezentul” – educatorul trebuie să știe nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe aceștia pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice.

Ambele metode sunt accesibile atât consilierului cât și tuturor cadrelor didactice, indiferent de specialitatea pe care o predau în școală. În aparență, ele ni se înfățișează ca fiind diferite sau chiar opuse. Deosebirea sau opoziția dintre ele este de suprafață și deci artificială. Acordarea sfatului de orientare pentru fiecare elev în parte presupune depășirea de către consilier a acestor deosebiri neesențiale și false contradicții și adoptarea unei atitudini pragmatice. Ca urmare, el nu trebuie să se limiteze la nici una dintre cele două metode, ci mai degrabă să încerce combinarea lor. Astfel, pornind de la cunoașterea personalității elevilor, într-o manieră longitudinală, prin intermediul metodelor și tehnicilor descrise mai sus și prin utilizarea fișei psihopedagogice, pot fi întrezărite, cu destulă certitudine, tendințele și direcțiile de evoluție ale personalității elevilor. Cu alte cuvinte, știind ceea ce a fost elevul și apreciind ceea ce ar putea să fie, consilierul poate să pună un diagnostic de adaptabilitate.

Metodologia consilierii și orientării elevilor constituie o variabilă cauzală deosebit de importantă, care este răspunzătoare, într-o mare măsură, de rezultatele concrete ale acestei activități. De aceea, cunoașterea și utilizarea ei corespunzătoare de către consilier, diriginte sau alte cadre didactice, reprezintă o condiție fundamentală pentru desfășurarea unei activități de consiliere și orientare științifice și eficiente.

Bibliografie:

- Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigentie și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
- Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999
- Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigentie*, Editura Polirom, Iasi, 1998

Neamtu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1995

Tomsa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viata Românească”, București, 2001

CONSILIEREA ELEVILOR

Ciopac Emilia, prof. inv. Primar Scoala Primara Larga

In most of schools there is a school counselor who s supporting students needs.

Sometimes, the one who s asking for help at psychopedagogical assistance cabinet is the student , the class mater or the student parent concerned.

It s easy to realize that we can t give assistance to childrens in the same mood as we can do with mature, adults.

I most oten adults request help for an school counselor, childrens occasionallyrealise they have difficulties and they can request professional help'

The school counselor has an essential part in students motivation, in llreir confidence relationship.At first meet it is watchinq for estabilish positive relationship between student and school

The assistance psychopendagogical follows more than the salving of students problems.

It suppose he ll make then to be able to fight with the different problems of their future life.

În majoritatea școlilor există un consilier școlar care vine în sprijinul nevoilor elevilor. Uneori cel care apelează la serviciile oferite de cabinetul de asistență psihopedagogică al școlii este însuși elevul, alteori dirigintele acestuia sau părintele elevului în cauză. În cadrul comunității se întrebă: Oare ce fac elevii la consilierul școlar? Stau întinși pe o canapea și vorbesc despre conflictele cu părinții? Își împărtășesc visele? Sau poate că ascultă ceea ce consilierul școlar le spune că este bine sau greșit în comportamentul lor?

O posibilă explicație pentru apariția acestor întrebări stă în dorința de a înțelege care este specificul consilierii în cazul copiilor, cu ce se deosebește față de consilierea adulților (cunoscută mai mult). În acest articol, pentru a fi mai specifică, mă voi raporta la consilierea adresată elevilor din clasele primare.

Este ușor de intuit că nu putem acorda consiliere copiilor așa cum o facem cu adulții. Dacă de cele mai multe ori adulții apelează din proprie inițiativă la serviciile unui consilier pentru propria persoană, foarte rar copiii au conștiința faptului ca au dificultăți sau că pot apela la ajutor specializat. De cele mai multe ori, persoanele din jurul copilului îl "aduc/ trimit" la psihologul școlar. Adultul este motivat să facă o schimbare, se implică în procesul de consiliere cu ușurință și deschidere, spre deosebire de copil care nu este conștient sau motivat să rezolve ceva. Astfel că, în cazul adulților e simplu: îi invităm să vorbească, iar ei o fac încercând să pună punctul pe i, abordând direct problema percepută de ei. Lucrurile stau diferit în rândul copiilor. Elevii din clasele primare nu au întotdeauna capacitatea de a-și verbaliza problema, așa cum au adulții, nu știu să analizeze sau să își exprime într-o manieră directă emoțiile negative față de cei din jur. Este firesc că întrebări de genul: Care este motivul pentru care ți-ai dorit să ne întâlnim? sau Ce poți să îmi spui despre ceea ce te deranjează în această perioadă a vieții tale? adresate copiilor să producă un blocaj în relația dintre acesta și consilier și să inhibe comunicarea, respectiv rezolvarea situației. Evident că apelăm la alte strategii pentru a stimula exprimarea comunicării despre problemele dureroase sau nemulțumirile lor și mai ales fără a se plictisi.

Consilierul școlar are un rol esențial în a-l motiva pe elev să se implice în activitățile de consiliere, să construiască o relație de încredere și comunicare cu acesta. La prima întâlnire se urmărește stabilirea unei relații pozitive între elev și consilier, cunoașterea celor două părți. Este ușor să câștigi încrederea unui copil, pentru ca acesta nu testează consilierul dându-i credit din

prima, spre deosebire de unii adulți. Elevul va veni la cabinet pentru a se juca, ca o recompensă și nu ca o pedeapsă. Desigur, jocul este vindecător și transformator.

Consilierul va stimula copilul să împărtășească informații despre el, emoții, gânduri și comportamente în diferite situații printr-un joc, un desen, o poveste, un dans, exercițiu de imaginație, sau îl poate determina să se folosească de jucării, plastilină ori alte obiecte. Indiferent de metoda aleasă, sarcina consilierului este aceea de a înțelege din aceste jocuri care sunt apăsările, problemele elevilor și fără a ieși din joc să îl ajute să identifice soluții ale acestora.

O întrebare pe care o adresez elevilor (indiferent de vârstă) la prima întâlnire este Ce ai face dacă ai avea o bagheta magică care îndeplinește absolut orice? Aproape întotdeauna ei răspund despre visele / dorințele lor. Răspunsurile, însoțite de observațiile pe care le fac asupra limbajului nonverbal și paraverbal, vorbesc despre o schimbare, despre un gol împlinit, despre ceea ce de fapt îi nemulțumește și și-ar dori să fie altfel. Uneori elevii îmi spun că și-ar dori o bicicletă, alții că și-ar dori ca unul dintre părinți să nu mai fie plecat în străinătate, alții că și-ar dori să fie mai slabi (pentru a nu mai râde colegii de ei) etc. Cer mai multe informații cu privire la răspunsul lor: La ce te-ar ajuta să ai...(acel lucru menționat)?sau Ce s-ar schimba dacă tatăl tău ar fi acasă? Descopăr prin astfel de întrebări dacă situația care îl nemulțumește pe adultul care a solicitat consilierea elevului, coincide cu ceea ce simte însuși copilul.

O altă metodă utilă și aplicată cu succes în consilierea școlărilor mici este cea a desenului. Această metodă este expresia inteligenței și afectivității lor, gradul de maturitate psihomotorie în raport cu vârsta pe care o au. Reprezintă un mijloc ușor de exprimare liberă, în care elevul își proiectează dorințele, sentimentele, experiențele trecute ori prezente. Este foarte importantă simbolistica culorilor. Nu în mod întâmplător elevul alege o culoare în detrimentul alteia. Putem da ca sarcină elevului să realizeze un desen liber (orice, despre ce ce vrea el) sau să îi indicăm tema (desenează o familie/ un copac/o casă/un băiat etc) depinde de scopul urmărit în ședința de consiliere.

O imagine arătată elevului și rugămintea de a descrie ceea ce vede furnizează informații valoroase despre realitatea percepută. Întrebările suplimentare, ca de exemplu Care personaj din imagine îți este cel mai drag? Care dintre ei ți-ar plăcea să fii? Cu cine te-ai juca? Cine ar putea să ajute pisicuța să coboare din copac? etc dezvăluie de asemenea prin răspunsurile primite aspecte despre universul interior al școlarului.

Utilizez povești în timpul ședințelor de consiliere într-o diversitate de moduri: uneori, după ce le selectez cu atenție, le citesc elevilor pentru a induce subtil soluția, rezolvarea unei situații cu care aceștia se confruntă. În acest caz, povestea este o metaforă terapeutică. Alții, mă joc cu elevul, oferind eu începutul unei povești, iar el are ca sarcină să o continue așa cum dorește. Este interesant ceea ce descopăr printr-un banal început: A fost odată ca niciodată un copil care s-a născut în familia greșită (în care nu trebuia să se nască).

Metodele utilizate în timpul activităților de consiliere sunt diverse, aplicate în funcție de vârsta elevilor, de specificul situației, de scopul și obiectivele urmărite și mai ales de contextul în care se desfășoară acestea. Nu există o rețetă universal valabilă, cum nu toți copiii sunt la fel. Consilierea elevilor urmărește mai mult decât rezolvarea unei probleme, găsirea unei soluții. Ea presupune dobândirea unor abilități necesare în mai multe situații ale vieții., așa cum spune și un proverb chinezesc: Dacă dai un pește unui om, îl hrănești pentru o zi; dacă îl înveți să pescuiască, îl hrănești pentru o viață.

Bibliografie:

- Adriana Baban, Consiliere educatională, Imprimeria "Ardealul", Cluj-Napoca
- Vasile Ghica, Ghid de consiliere si orientare școlară, Polirom, 1998

CONSILIEREA ELEVILOR IN CARIERA

*Prof. CIUREL MARIANA
C.S.E.I. „Ctin Pufan
Drobeta Turnu Severin*

Suntem contemporani cu schimbarile profunde care s-au derulat in tara noastra in ultima vreme si totul confirma ca acestea vor continua, probabil, intr – un ritm in continua accelerare.

Carierea acopera si identifica diferite roluri in care individul este implicat: elev, angajat, membru al comunitatii, parinte, etc., modul in care actioneaza in familie, scoala si societate si suita de etape prin care poate trece in viata: casatorie, pensionare etc., toate acestea considerate ca un tot unitar , indivizibil.

Dezvoltarea carierei semnifica toate aspectele vietii umane aflate in devenire si cu o dinamica specifica in diferite planuri, adica: - autocunoasterea si formarea deprinderilor de relationare interpersonală

- educatia si formarea profesionala initiala
- asumarea de diferite roluri in viata
- modul de integrare, traire si planificare a diferitelor evenimente ale vietii.

Aceste directii ale dezvoltarii particularizate in context scolar semnifica comportarea responsabila in familie, scoala, societate

- efectuarea de alegeri scolar – profesionale rationale, justificate, motivate
- utilizarea deplina a oportunitatilor oferite de scoala si comunitate pentru integrarea personala socio – profesionala
- intelegerea si respectul altora si al sinelui
- ameliorarea continua a comunicarii cu ceilalti.

Actul consilierii si orientarii scolare si profesionale a avut dintotdeauna ca obiectiv „potrivirea persoanelor cu slujbele“ in cadrul unui model liberal al economiei de piata, simultan cu luarea in considerare a indivizilor cu competentele, abilitatile si conceptiile lor despre sine si munca (Super, 1987).

Consilierea si orientarea scolară si profesională tinde sa rezolve, simultan, doua aspect extreme de importante in prezent:

- asigurarea echitatii sociale prin democratizarea permanenta a accesului la educatie si formare profesionala si
- ameliorarea continua a bunei utilizari a resurselor umane de care dispune societatea.

De oferta serviciilor de consiliere si orientare scolară si profesională trebuie sa poata beneficia toti tinerii aflati inca in scoala , cei care au absolvit-o sau adultii. Serviciile de consiliere si orientare scolară si profesională se ofera nu doar la cererea parintilor sau profesorilor pentru acei elevi care nu sunt decisi inca asupra traseului lor scolar si profesional, ci si pentru cei care au dificultati de invatare , de adaptare psihosociala, au anumite handicapuri in grade diferite de gravitate. Oferta de consiliere si orientare – mai ales cea publica – nu trebuie sa faca diferentieri in privinta diferitelor grupuri de beneficiari , solicitanti sau populatii tinta . In acelasi timp, consilierea si orientarea scolară si profesională are in vedere atat sistemul educatiei formale, cat si educatia informala, actionand permanent in beneficiul tuturor categoriilor de varsta ale populatiei active, indiferent de nivelul de studii, gen, mediu de rezidenta, categorie socio – profesionala. Este de preferat ca orientarea scolară si profesională sa se autolimitaze la consiliere, sfatuire, recomandare etc. lasand loc totdeauna pentru libera optiune, alegere sau decizie a individului.

Decisive în conturarea unui sfat de orientare școlar – profesională se dovedesc a fi aptitudinile, experiența și studiile individului, dar și sistemul său de valori, motivații și interese. Activitatea de consiliere și orientare școlară o precede pe cea profesională, ambele fiind componente ale consilierii și orientării pentru carieră.

Bibliografie: Mihai Jigau, Consilierea carierei, Editura SIGMA
Sava Nut, Orientare, Consiliere și Cariera, Editura AUGUSTA

FACTORII CONSILIERII ȘI ORIENTĂRII

Prof. Colibășanu Lucian Șc. Malovăț MH.

The main factors involved and with tastes and responsibilities in educational counselling and professional guidance are: schooling, family, economical organisations, mass media and other specialized institutions.

The school counselor activities target, especially the support of the process of adaptation and integration of students (pupils) in the school and local community, adequate pedagogical design of the teaching and education activity but also the development of differentiated training programs.

Principalii factori implicați și cu responsabilități în consiliere și orientare școlară și profesională sunt: școala, familia, unitățile economice, mass-media, alte instituții specializate.

Școala joacă un rol esențial atât prin structurile sale, ciclurile și tipurile de programe, cât și prin diversitatea obiectelor de învățământ, a arilor curriculare, a acțiunilor specifice de orientare școlară și profesională (ore de dirigenție, activitatea consilierilor și psihopedagogilor).

Familia exercită o influență puternică asupra opțiunilor școlare și profesionale atât prin transferul unor modele ale părinților către urmași, cât și prin proiecția unor ambiții, neîmpliniri către aceștia.

Unitățile economice, prin parteneriatul cu instituțiile de formare a forței de muncă, devin un factor important în determinarea unor opțiuni profesionale atât prin propaganda pe care o fac produselor și producătorilor, cât și prin întâlniri ale elevilor cu specialiști, sponsorizări, burse oferite celor mai buni elevi sau studenți.

Mass-media, prin programele sale educative, prin prezentarea diverselor tipuri de școli și specializări etc., se înscrie în ansamblul factorilor implicați în orientarea școlară și profesională.

Instituțiile specializate cuprind: cabinetele și laboratoarele de orientare școlară și profesională, Institutul de Științe ale Educației, organizațiile de tineret – prin programele „Infotin”, direcții ale muncii și solidarității sociale, iar pe plan internațional – Asociația Internațională de Orientare Școlară și Profesională (Geneva).

Cei doi agenți implicați direct în procesul de consiliere sunt cei doi factori umani: consilierul – ca specialist, și, respectiv, „clientul” – elevul, studentul, părinți.

În anul 1995 apare Legea Învățământului, care reglementează și înființarea *centrelor de asistență psihopedagogică a elevilor, profesorilor și părinților*, care funcționează în fiecare județ și în București. Statutul consilierului școlar este reconsiderat și prin *Regulamentul de organizare și de funcționare a centrului de asistență psihopedagogică și a cabinetelor interșcolare de asistență psihopedagogică*, elaborat în anul 1998.

În acord cu documentele legale amintite mai sus, consilierul școlar român este un cadru didactic (profesor-consilier), care a absolvit studii universitare de Pedagogie, Psihologie, Sociologie și care îmbină activitățile de asistență psihopedagogică cu un sfert de normă de predare și care își

poate desfășura activitatea în centrele de asistență psihopedagogică județene, în cabinetele interșcolare de orientare a carierei, în cabinetele școlare de consiliere.

În activitățile curente ale consilierului școlar sunt incluse aspecte ale *informării de specialitate* (în domeniile teoriilor educației, curriculum, didactică, psihologie și metode de cunoaștere psihologică a elevilor, managementul și sociologia educației), *consultare și examinare de specialitate, perfecționare, cercetare pedagogică, orientare școlară și profesională* cu implicarea factorilor responsabili – școala, familia, comunitatea.

Activitățile consilierului școlar vizează în special sprijinirea procesului de adaptare și integrare a elevilor în comunitatea școlară și locală, proiectarea pedagogică adecvată a activității didactice și educative, dar și elaborarea de programe de formare diferențiată.

OBIECTIVE ȘI FUNCȚII ESENȚIALE ALE CONSILIERII

Prof. Colibășanu Monica-Șc. Malovăț MH

The fundamental aim of educational counseling is to ensure optimum performance of the individual or group goal that can be achieved by fulfilling the objectives of counseling: promoting health and wellbeing; Personal Development; prevention.

Counseling for the correct educational and vocational guidance has well defined goals and specialized functions.

Scopul fundamental al consilierii educaționale este asigurarea unei funcționări optime a individului sau grupului, scop care se poate atinge prin împlinirea obiectivelor consilierii: promovarea sănătății și a stării de bine; dezvoltare personală; prevenție.

Consilierea în vederea unei corecte orientări școlare și profesionale are *obiective și funcții specializate* bine definite:

- cunoaștea și autocunoașterea personalității elevilor, în vederea corelației cât mai eficiente între posibilități-aspirații și cerințe socioprofesionale; stimularea elevilor capabili de performanțe superioare să opteze pentru domenii profesionale în concordanță cu aptitudinile speciale de care dispun etc.;

- educarea elevilor în vederea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste; facilitarea percepției categoriilor socioprofesionale și de apreciere a situațiilor reale de muncă, de respect pentru fiecare domeniu de activitate;

- îndrumarea și consilierea elevilor în scopul planificării propriilor studii în raport de viitoarele proiecte profesionale și de carieră; sprijinirea elevilor în prefigurarea proiectivă a devenirii;

- informarea școlară și profesională, ce vizează cunoașterea unor informații corecte și suficiente despre profesie și domenii profesionale, cunoașterea realităților economice și sociale, precum și a riscurilor și avantajelor profesionale; informarea părinților cu privire la posibilitățile de formare ale elevilor, precum și cu dinamica obiectivă a rutelor școlare și profesionale;

- corectarea opțiunilor formulate eronat, reorientarea prin consiliere;

- consilierea elevilor, profesorilor și părinților are în vedere elemente de examinare psihologică și psihosocială a elevilor în general, și a elevilor-problemă în special, aspecte ale adaptării acestora la mediul școlar, familial și informal, prevenirea și rezolvarea cazurilor de eșec și abandon școlar, orientarea școlară și profesională a elevilor, adaptarea în școală-familie-comunitate;

- proiectarea măsurilor specifice pentru optimizarea activităților educative;

- sprijinirea activităților de perfecționare și de cercetare pedagogică organizate zonal de instituțiile de specialitate;
- elaborarea materialelor necesare administratorilor școlari pentru optimizarea activităților manageriale educaționale, desfășurate la nivel teritorial și local.

În ceea ce privește consilierea și orientarea persoanelor cu cerințe educative speciale, în România domeniul nu este pe deplin conturat, până în acest moment nici o instituție de învățământ superior neavând un program adecvat de pregătire a unui asemenea tip de specialist. Practic, în aceste momente, specialiștii în domeniul Psihopedagogiei speciale sunt abilitați să ofere servicii de consiliere persoanelor cu handicap intelectual sau motor, cu probleme de auz sau de vedere, de comunicare, de comportament, de învățare. O categorie specială o reprezintă copiii supradotați – pentru care, în câteva zone ale țării, au fost puse la punct programe educative de excepție, care înglobează și asistență de tip consiliere și orientare.

CLASIC ȘI MODERN ÎN EDUCAȚIA PROFESIONALĂ

*Prof. Constantin Maria-Minodora
Școala Gimnazială „Pamfil Șeicaru” Orșova*

In a dynamic and rapidly changing world, the preparation of human resources for the labor market is becoming more and more complex and diverse. In Romanian education it was proposed by OUG 94 of 2014 to set up dual education as a form of professional training for the school and the interested economic agents.

Educația profesională are ca scop pregătirea absolvenților de învățământ pentru o activitate social-utilă, pentru o profesie sau meserie, într-un anumit domeniu al vieții social-economice. Educația profesională are următoarele obiective:

- Dobândirea de cunoștințe profesionale de specialitate (obiectiv cognitiv) care să contribuie la dezvoltarea culturii generale, dar și a culturii profesionale și care să asigure o pregătire cu profil larg în specialitate și în specialitățile înrudite. Profilul larg are menirea e a permite abordarea profesională competentă a evoluției științei și tehnicii în domeniul de activitate și adaptarea la progres și noutate.
- Formarea de deprinderi practice și intelectuale de specialitate (obiectiv psiho-motoriu). Acest obiectiv se poate realiza în atelierele, labortoarele și cabinetele școlare, dar și în unitățile de profil unde elevii pot realiza practica.
- Formarea și dezvoltarea competențelor și aptitudinilor profesionale, printre care gândirea științifică, economică, tehnică, interesul pentru noutate și progres, imaginația creatoare etc. Corelate cu acestea, mai sunt unele precum:
 - Formarea și dezvoltarea limbajului de specialitate;
 - Utilizarea calculatorului în domeniul de activitate ales;
 - Formarea unor atitudini de deontologie profesională;
 - Dezvoltarea competențelor manageriale;
 - Formarea unor sentimente pozitive față de profesia aleasă, etc.

Școala cu instrucția și educația pe care le presupune, nu constituie un scop în sine, ci are menirea de a pregăti resursa umană pentru viață, pentru oferirea de competențe care să permită accesul absolvenților pe piața muncii într-o poziție avantajoasă.

Educația profesională se realizează atât prin educația formală, oficială, cât și prin educația nonformală și informală.

Din cele mai vechi timpuri, oamenii se pregăteau pentru a fi vânători-culegători, mai târziu crescători de animale și cultivatori, preluând experiența celor din jur. Meșteșugurile precum olăritul, confecționarea veșmintelor sau a uneltelor erau preluate tot prin observare directă de către ucenici a meșteșugarilor.

Odată cu apariția școlii, metodele de educație profesională s-au diversificat, dar chiar și în istoria conemporană instituția uceniciei s-a păstrat în multe domenii de activitate mai simple. Dezvoltarea științei, culturii, civilizației în general a dus la apariția unor profesii tot mai complexe și care necesită tot mai multă pregătire prealabilă. Ca urmare, școala trebuie să fie capabilă a oferi baza pentru tot mai multe profesii, prin cunoștințe tot mai avansate, prin deprinderi intelectuale și acționale tot mai precise și diversificate, atitudini tot mai deschise pentru nou, pentru dinamism și schimbare.

Se spune că un specialist este un om care știe din ce în ce mai multe lucruri, despre din ce în ce mai puține lucruri. Adică specialistul trebuie să aprofundeze, tot mai mult, un domeniu din ce în ce mai îngust.

Școala și chiar universitatea nu mai poate oferi tot ce trebuie pentru totdeauna într-o anumită profesie, ci doar o bază care se cere dezvoltată. Dar școala trebuie să formeze atitudinile pozitive față de studiu, față de cunoaștere pentru tot restul vieții, deoarece conceptul de *educație permanentă* are și dimensiunea sa temporală, adică *educația continuă*, sau *de-a lungul întregii vieți* pentru a putea face față schimbărilor accelerate de pe piața muncii.

Ocupațiile bazate pe forța fizică sunt tot mai rare, în schimb vorbim despre noi profesii tot mai înalt specializate.

În țara noastră, absolvenții de școli gimnaziale au în prezent următoarele posibilități de continuare a studiilor în vederea profesionalizării:

- învățământul liceal;
- învățământul profesional.

Învățământul liceal asigură continuarea studiilor în învățământul obligatoriu (clasele a IX-a și a X-a) și în ciclul superior (clasele a XI-a și a XII-a), dezvoltând, aprofundând și particularizând competențe (cunoștințe, abilități și atitudini) formate în ciclurile anterioare ale învățării.

Învățământul liceal cuprinde următoarele filiere și profiluri:

- a) filiera teoretică, cu profilurile umanist și real;
- b) filiera tehnologică, cu profilurile tehnic, servicii, resurse naturale și protecția mediului;
- c) filiera vocațională, cu profilurile militar, teologic, sportiv, artistic și pedagogic.

Absolvenții învățământului liceal, filierele tehnologică și vocațională, care promovează examenul de certificare, dobândesc certificat de calificare de nivel 4 al Cadrului național al calificărilor (tehnician) și suplimentul descriptiv al certificatului, conform Europass.

Învățământul profesional se organizează pentru calificări stabilite în funcție de nevoile pieței muncii, identificate prin documente strategice de planificare a ofertei de formare regionale, județene și locale, pe baza unui contract de pregătire practică, încheiat între unitatea de învățământ – agentul economic și elev.

Învățământul profesional are următoarele forme de organizare:

- învățământ profesional, cu durata de minimum 3 ani, organizat după finalizarea clasei a VIII-a, ca parte a învățământului secundar superior, începând cu anul școlar 2014/ 2015;
- stagii de pregătire practică cu durata de 720 de ore, organizate după finalizarea clasei a X-a de liceu, formă de organizare specifică în prezent programelor de tip „A doua șansă”.

În anul 2014, prin OUG 94, a fost introdusă posibilitatea de organizare a învățământului profesional în sistem dual, după învățământul obligatoriu (începând cu vârsta de 16 ani), desfășurat pe baza unui contract de muncă. Formarea profesională în sistem dual combină învățarea la locul de muncă într-o companie cu educația și formarea profesională într-o unitate de învățământ, cu scopul

de a obține o calificare profesională, concomitent cu oferirea posibilității continuării studiilor. Preponderentă în acest caz, spre deosebire de învățarea bazată pe școală, este învățarea la locul de muncă, în companie, pe baza unui contract încheiat între companie și cel care se formează.

BIBLIOGRAFIE:

1. Adriana Baban (coord.): *Consiliere educationala – Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Cluj Napoca, 2003.
2. Gabriela Lemeni, Mircea Miclea (coord.): *Consiliere și orientare – Ghid de educație pentru cariera*, Editura ASCR, Cluj Napoca, 2004.
3. A Silvaș: *Managementul carierei*, curs, Universitatea „Petru Maior” DPPD, Tîrgu Mureș, 2004
4. „Curriculum National pentru invatamantul obligatoriu. Cadru de referinta”. M.E.C., C.N.C., Bucuresti, Editura Corint, 1998

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

*Profesor CONSTANTINESCU VASILICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ C.R. MOTRU BUTOIEȘTI*

To streamline the process of student counseling and career guidance needs to focus on four fundamental actions:

- I. Know the student's personality.
- II. Educating the student in choosing careers.
- III. Knowing the school network and the professional world.
- IV. Effective guidance and counseling to the student.

Schimbările care s-au produs la nivelul societății în general au determinat apariția unor tendințe noi în orientarea școlară și profesională. Întrucât în procesul orientării elevii trebuie pregătiți pentru adoptarea unor decizii în plan școlar și profesional, este evident că această activitate are o bază psihopedagogică. Astfel în perioada actuală orientarea nu mai este o simplă activitate de psihodiagnostic și de selecție profesională, ci ea presupune structurarea ca proces *educativ îndelungat care urmărește dezvoltarea personalității tinerilor în vederea opțiunilor școlare și profesionale și a viitoarei lor integrări școlare și profesionale.*

Orientarea școlară și profesională presupune un ansamblu de etape și tehnici care se structurează într-un sistem. Componentele acestui sistem sunt: cunoașterea personalității elevului, educarea elevului în vederea alegerii carierei, cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor, consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru direcții de acțiune este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se interconditionează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces.

Pentru eficientizarea procesului de consiliere și orientare a carierei elevului trebuie să ne axăm pe patru acțiuni fundamentale:

- I. Cunoașterea personalității elevului.
- II. Educarea elevului în vederea alegerii carierei.
- III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale.
- IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

I. Cunoașterea personalității elevului

Cunoasterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Cunoasterea personalității elevilor nu se realizează ușor și nici într-o perioadă scurtă de timp. Ea necesită parcurgerea unor etape ierarhice, observarea continuă a creșterii și dezvoltării individului precum și a atitudinilor sale, în urma unor evenimente apărute sau provocate. Cu alte cuvinte, este vorba de adoptarea unei viziuni longitudinale, care constă în observarea și examinarea evoluției aptitudinilor, capacităților și performanțelor elevilor de-a lungul școlarității. Profesorul, dirigintele și îndeosebi consilierul pot folosi o gamă largă de metode și tehnici de cunoaștere psihologică a elevilor. Ele pot fi grupate în două categorii principale:

- Metode de cunoaștere a individualității elevilor.
- Metode de investigare a grupurilor școlare.

Au fost enumerate doar câteva dintre ele, considerate a fi mai accesibile și în același timp mai eficiente în practica orientării școlare și profesionale.

1. Metode de cunoaștere a individualității elevilor: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, chestionarul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea, metoda testelor.

2. Metode de investigare a grupurilor școlare: metoda aprecierii obiective a personalității, proba "Ghici cine?", tehnicile sociometrice.

II. Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însusirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt:

- conținutul obiectelor de studiu;
- lecția – ca principală formă de organizare a activității didactice;
- stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă;
- metodele de instruire;
- activitatea individuală cu elevii;
- influența personalității profesorului.

III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor

Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

În practica orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea desigur, vizitele în unitățile productive, consultările date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise.

În urma diverselor contacte cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu consilierul școlar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor

decizii. Rolul consilierului este de a-l învăța pe elev cum să obțină informații utile, cum să le utilizeze eficient, să le coreleze și raporteze corect la posibilitățile sale. Pe parcursul procesului de orientare, consilierul trebuie să-l sprijine și să-l încurajeze pe elev în diversele direcții posibile, cum ar fi: să acționeze în vederea luării unei decizii, să adopte un program specific de pregătire, să-și reevalueze periodic alegerile făcute.

IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Metodologia elaborării sfatului de orientare constă în două metode principale de acțiune:

- a) Esența primei metode constă în faptul că “trecutul determină viitorul” – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.
- b) Cea de-a doua porneste de la ideea că “viitorul determină prezentul” – educatorul trebuie să știe nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe acestia pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice.

Metodologia consilierii și orientării elevilor constituie o variabilă cauzală deosebit de importantă, care este răspunzătoare, într-o mare măsură, de rezultatele concrete ale acestei activități. De aceea, cunoașterea și utilizarea ei corespunzătoare de către consilier, diriginte sau alte cadre didactice, reprezintă o condiție fundamentală pentru desfășurarea unei activități de consiliere și orientare științifice și eficiente.

Fără îndoială, divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru componente structurale sau direcții de acțiune (cunoașterea, educarea, informarea și îndrumarea elevilor) este conventională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se interconditionează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces. Într-o asemenea perspectivă diversele categorii de metode și tehnici ale consilierii și orientării se conturează ca subsisteme polifuncționale care, la rândul lor, se interconditionează și se completează reciproc.

În concluzie,

... putem afirma că orientarea școlară și profesională realizată corect, reprezintă premise unei reușite integrări socio-profesionale și a unei afirmări sigure în domeniul pentru care individul a optat.

Se evidențiază rolul profesorului diriginte, în ridicarea calității orientării școlare și profesionale și chiar în deciderea viitorului unui școlar pentru că el clarifică o situație, formulează un mod de gândire, intervine și îndrumă elevul și familia în luarea deciziilor.

Bibliografie:

- Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigentie și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
- Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999
- Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigentie*, Editura Polirom, Iasi, 1998
- Neamtu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1995
- Tomsa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viata Românească”, București, 2001

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ LA VÂRSTA ADOLESCENȚEI

*Profesor COSTESCU MARIA-ARABELA
Școala Gimnazială Ilovița*

Identifying needs is perhaps the most important step of the process itself career counseling. Most customers do not have a clear understanding of the needs that we have in relation to the choices they have to make career plan. When you arrive in front of a career guidance counselor, issue an indictment that customers most often, the inability to take a decision. Thus, the counselor's role is to guide the client in identifying its real problems, the factors underlying these problems and thus in shaping individual needs counseling.

Scopul și obiectivele consilierii în carieră

Consilierea în carieră vizează asistarea indivizilor, indiferent de vârstă și de momentul vieții active, pentru a lua cele mai bune decizii cu privire la propria carieră. Cu alte cuvinte, consilierea în carieră se adresează deopotrivă *elevilor*, care fac primele alegeri legate de viitorul lor profesional, și *persoanelor adulte*, care doresc să își dezvolte cariera sau să se orienteze spre o nouă profesie.

În cadrul procesului de consiliere în carieră sunt investigate, pe de o parte, resursele și aspirațiile personale (caracteristici individuale, nivelul de educație, experiența acumulată, obiectivele de carieră), pe de altă parte, oportunitățile existente în mediu (oferta de educație și/sau formare profesională, apariția de noi ocupații, soluții flexibile de angajare). Așadar, consilierea în carieră are ca **scop** compatibilizarea resurselor și aspirațiilor personale cu oportunitățile mediului socio-economic.

Spre deosebire de adulți, în cazul cărora consilierea în carieră îmbracă adesea forma unei intervenții țintite pe rezolvarea unei probleme de carieră (reorientare profesională, reinsertie pe piața muncii după o perioadă de inactivitate etc.), în cazul elevilor, acest tip de consiliere este, mai degrabă, un **proces de explorare**:

- explorarea caracteristicilor personale (elevii învață de ce este important să se cunoască și identifică metodele prin care poate fi realizată autocunoașterea)
- explorarea lumii ocupaționale (elevii învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele)
- explorarea ocupațiilor potrivite (elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații)
- explorarea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional)

Astfel, la vârsta adolescenței **obiectivele consilierii în carieră** țin de:

- *Autocunoaștere* – identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră (cunoașterea intereselor, abilităților, valorilor, caracteristicilor de personalitate și conturarea profilului vocațional)
- *Explorarea lumii ocupațiilor* – acumularea de informații referitoare la ocupații (caracteristicile ocupațiilor și dinamica lor pe piața muncii)
- *Explorarea alternativelor de carieră* – luarea deciziilor cu privire la carieră (identificarea, explorarea și evaluarea alternativelor, având ca rezultat: alegerea unei ocupații, alegerea unui traseu educațional)

- *Planificarea carierei* – implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborarea și implementarea unui plan de acțiune) și, în timp, reevaluarea acestora

Tendențele actuale în consilierea carierei pun accent pe necesitatea *formării și dezvoltării abilităților de management al carierei* încă din timpul anilor de școală. Astfel, prin programele de educație pentru carieră, elevii își însușesc primele noțiuni legate de: promovarea personală, strategiile de căutare a unui loc de muncă, identificarea surselor de satisfacție profesională, învățarea permanentă, îmbinarea optimă a vieții profesionale cu viața de familie etc.

Etapele procesului de consiliere în carieră

Atunci când ne referim la procesul de consiliere în carieră trebuie să facem distincție între: *demersul tipic de consiliere*, cu valențe normative, care impune parcurgerea succesivă a mai multor pași, și un *demers centrat pe nevoile clientului*, asemănător unui proces de rezolvare de probleme, care presupune identificarea și rezolvarea problemei țintă cu care se confruntă clientul.

Procesul tipic de consiliere în carieră presupune parcurgerea următorilor pași:

1. Evaluarea caracteristicilor personale (interese, abilități, caracteristici de personalitate, valori) și întocmirea profilului vocațional al clientului.
2. Explorarea lumii ocupațiilor (caracteristici ale ocupațiilor).
3. Identificarea și evaluarea alternativelor (ocupații potrivite, trasee educaționale).
4. Elaborarea planului de carieră (scop și obiective de carieră, plan de acțiune).
5. Dezvoltarea abilităților de management al carierei (promovare și dezvoltarea personală).

Acest demers reprezintă, mai degrabă, un standard care se aplică identic în cazul tuturor clienților, fără să țină seama de nevoile individuale ale acestora. Prin prisma unei astfel de abordări, toți clienții au aceleași nevoi și urmăresc aceleași obiective.

În practică însă, lucrurile sunt mult mai nuanțate. În cele mai multe situații, clienții (fie că sunt elevi, fie că sunt persoane adulte) se prezintă la consilierul de orientare în carieră cu probleme țintite care nu necesită abordarea tuturor pașilor menționați. De exemplu, un client poate solicita ajutorul consilierului doar pentru a obține cât mai multe informații despre ocupațiile de pe piața muncii sau pentru a-și întocmi un curriculum vitae, un alt client vrea să-și exploreze interesele, abilitățile și valorile, pe când un altul vrea ajutor în elaborarea planului de carieră. Un bun consilier se va axa pe cerința sau cerințele clientului, fără să îl plimbe prin toți pașii procesului de consiliere. Altfel spus, eficiența procesului de consiliere în carieră nu este dată de implementarea obligatorie a unui demers standard, cât mai ales de competența consilierului în a-și ajuta clientul să-și identifice problema reală cu care confruntă și de a-și centra intervenția pe nevoile acestuia.

În concluzie, *identificarea nevoilor* este, poate, cel mai important pas din cadrul procesului propriu-zis de consiliere în carieră. Cei mai mulți dintre clienți nu au o reprezentare clară a nevoilor pe care le au în raport cu alegerile pe care trebuie să le facă în planul carierei. Atunci când ajung în fața unui consilier de orientare în carieră, problema pe care acești clienți o acuză, cel mai adesea, ține de incapacitatea de a lua o decizie. Astfel, consilierului îi revine rolul de a-și ghida clientul în identificarea problemelor sale reale, a factorilor care stau la baza acestor probleme și, implicit, în conturarea nevoilor individuale de consiliere.

Bibliografie:

- JIGĂU, MIHAI. Consilierea carierei. Editura Sigma. București, 2001
 DICȚIONAR de orientare școlară și profesională. Tomșa, G(coord). București, Editura Afelin, 1996.
 SALADE, Dumitru; DRĂGAN, Ion, Orientare școlară și profesională. Compendiu. București, Editura Paco, 1998.

DÉVELOPPEMENT PROFESSIONNEL ASSISTÉ PAR DES ACTIVITÉS INNOVATIVES D'ORIENTATION SCOLAIRE

*Profesor Cotoroianu Felicia Aurelia
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Odobleja”, Dr.Tr.Severin*

The purpose of the report „Professional development assisted by innovative activities in school guidance” is to inform and popularize benefits of professional orientation among students. In all the specific activities the student must understand he needs to prepare for life and choose responsibly his career, the most important step in this process of orientation in career consisting of identifying needs, task who belong to teachers.

This report is based on good practice guide realised in the project POSDRU/161/2.1./G/137245, Professional development assisted by innovative activities and practical advice.

En général, pour établir les objectifs de communication avec un élève, on part des prémisses suivantes: en général les élèves sont informés en ce qui concerne les activités d'orientation professionnelle; le degré de participation à ce type d'activités dérive du fait que, dans les lycées il y a l'aire curriculaire "Orientation professionnelle", qui est obligatoire et représente l'attribut du professeur principal; la perception des élèves à l'égard de l'orientation professionnelle est que l'activité est nécessaire sur l'entier parcours de la scolarisation et non seulement dans les années terminales.

En établissant une relation directe avec les élèves, en suscitant la curiosité et l'intérêt, on élève le degré de confiance et d'implication des élèves dans ces activités d'orientation, pour conscientiser l'importance du choix de la carrière adéquate dans la vie.

L'activité d'orientation ne doit pas être vue comme une obligation scolaire de l'élève, mais elle doit concorder avec les besoins de l'élève, le motiver de participer à cette activité, pour en réjouir des bénéfices à long terme.

Informé et populariser les bénéfices de l'orientation professionnelle parmi les élèves représente le but principal de l'activité. Dans toutes les activités spécifiques de communication, l'élève doit comprendre qu'il faut se préparer pour la vie et choisir sa carrière future responsablement.

Le choix que chaque élève doit faire doit le définir et le succès dans la carrière dépend du choix correcte. De plus, on doit transmettre le message que l'élève n'est pas seul dans cette démarche et qu'une carrière de succès peut commencer par une orientation professionnelle déroulée en présence des personnes avisées, capables de leur accorder support et orientation.

Une aide importante qu'un conseiller peut offrir aux élèves est de se rapporter objectivement à sa personne, de ne pas se laisser influencer par les préjugés, en abordant les problèmes systématiquement, en planifiant une stratégie efficace pour dépasser les obstacles. L'orientation dans la carrière est une technique d'information et d'évaluation, un moyen pour modifier le comportement, une expérience de communication, mais, surtout, une recherche en commun du sens.

L'orientation dans la carrière est un processus de courte durée par lequel un spécialiste conseiller offre appui à un élève pour dépasser une série d'obstacles. Dans le processus d'orientation dans la carrière sont investiguées, d'une part, les ressources et les aspirations personnelles (caractéristiques individuelles, niveau d'éducation, expérience accumulée, objectifs de carrière) et d'une autre part les opportunités existantes (offre d'éducation et de formation professionnelle, solutions flexibles d'emploi). Donc, l'orientation dans la carrière a comme but de compatibiliser les

ressources et les aspirations personnelles avec les opportunités de l'environnement socio-économique. Au cas des élèves ce type d'orientation dans la carrière est plutôt un processus d'exploration: l'exploration des caractéristiques personnelles – les élèves apprennent pourquoi il est important à se connaître et ils identifient les méthodes par lesquelles on peut réaliser l'autoconnaissance; l'exploration du monde occupationnel - les élèves apprennent où chercher les informations sur les emplois, quelles sont les caractéristiques des emplois et comment les comparer; l'exploration des emplois adéquats - les élèves apprennent à identifier les occupations compatibles à leur profil vocationnel; l'exploration des alternatives/routes éducationnelles qui peuvent les conduire vers des occupations compatibles - les élèves apprennent à identifier les alternatives éducationnelles et à les évaluer.

Ainsi, à l'âge de l'adolescence, les objectifs de l'orientation dans la carrière tiennent de l'autoconnaissance – identifier et comprendre les caractéristiques personnelles relevantes pour l'orientation dans la carrière (connaissance des intérêts, des habiletés, des valeurs, des caractéristiques de personnalité pour contourner un profil vocationnel) et de la planification de la carrière (implémenter les décisions, établir des buts et des objectifs à court et moyen terme, élaborer et implémenter un plan d'action).

Les tendances actuelles dans l'orientation dans la carrière mettent l'accent sur la nécessité de former et développer des habiletés du management de la carrière dès les années de l'école. Ainsi, par des programmes d'éducation pour la carrière, les élèves acquiescent les premières notions liées au développement personnel, aux stratégies de chercher un emploi, à l'identification des sources de satisfaction professionnelle, l'apprentissage permanent.

En conclusion, identifier les besoins est peut-être le plus important pas du processus d'orientation dans la carrière, parce que, la plupart des élèves n'ont pas une représentation claire des besoins qu'ils ont par rapport aux choix qu'ils doivent faire dans le plan de la carrière. Donc c'est au professeur qu'il revient la tâche de guider les élèves à identifier leurs problèmes réels, les facteurs qui sont à la base de ces problèmes et, implicitement à contourner les besoins individuels d'orientation.

BIBLIOGRAPHIE: Ghid bune practici proiect POSDRU/161/2.1./G/137245, *Dezvoltare profesională asistată prin activități inovative de consiliere și practică.*

MODALITĂȚI DE REALIZARE A ACTIVITĂȚILOR DE EDUCAȚIE PENTRU SOCIETATE LA PREȘCOLARI

*Prof. CRĂCIUN DORIANA MIHAELA,
Grădinița cu P. P. Nr. 3 Drobeta Turnu Severin – Mehedinți*

There are various methods to achieve children's education for society. For the 3 or 4 years old pre-school the education for society starts by forming the first representations about the familiar and social environment in which the child lives. As an efficient method of achieving the education for society at the big group, we can tell about developing the area of representations about the town where we live and our country, the development of the love for our history. The methods used in the education for society put the foundations of child's behavior, manners and his education.

Școala, cea mai rentabilă investiție a unei națiuni a contribuit la păstrarea și consolidarea ființei noastre naționale și universale. Imaginea și rolul învățământului preșcolar în contextul integrării învățământului românesc și valorilor europene, se conturează din perspectiva acestei generații care acum se formează pentru o societate ce se proiectează printr-o dinamică rapidă.

Educația copilului pentru societate începe încă din perioada antepreșcolară, iar preșcolarul aduce schimbări importante în acest sens în viața copilului. Preșcolarul de 3-4 ani are dificultăți de adaptare la nivelul grădiniței, deoarece este dependent de mamă, dar și datorită faptului că nu înțelege prea bine ce i se spune și nu știe să se exprime clar. Educația pentru societate la această grupă începe prin formarea primelor reprezentări despre mediul familial și social în care trăiește copilul, despre casa părintească, strada și orașul în care locuiește. Acest obiectiv poate fi realizat prin activitățile obligatorii prevăzute de programa învățământului preșcolar dar și prin activitățile libere care sunt foarte îndrăgite de preșcolarii mici. În acest context putem exemplifica jocul - exercițiu „Cum te numești”, joc prin care copiii de grupa mică se familiarizează cu numele colegilor lor. De asemenea prin educația pentru societate la copiii de vârstă mică se urmărește formarea unei vieți afective prin cultivarea sentimentelor de prietenie între copii, respectul față de părinți, educatoare și toți angajații din grădiniță, față de unitatea în care își petrec o bună parte din zi. În acest sens putem aminti activitățile de memorizare cu tema „Grupa mică”, „Grădinița” sau „Educatorea”, activitățile muzicale „Grădinița mea”, jocul muzical „Ne jucăm”. În acest context un obiectiv de referință îl reprezintă formarea deprinderilor de a fi ordonați, de a participa la activitatea în colectiv cât și formarea unor deprinderi de a îndeplini cerințele formulate de educatoare, păstrarea jucăriilor, a mobilierului în sala de grupă, exemplu activitățile gospodărești din cadrul activităților libere ce se practică în partea a III-a a zilei. În cadrul educației pentru societate, la grupa mică un rol important îl are însușirea de către copii a unor reguli elementare de politețe, să știe să se comporte cu adulții pe stradă, la magazin sau în alte locuri, edificatoare este memorizarea „Să fim politicoși” de Mădălina Sin, dar copiii trebuie să fie învățați să folosească obiecte de toaletă și de uz personal, exemplu poezia și cântecul „Batistuța”. Preșcolarii mici, încă de la această vârstă sunt familiarizați cu zilele importante ale istoriei și mai ales cu tradițiile și marile sărbători religioase, cu ocazia cărora se organizează de către educatoare serbări de „Moș Nicolae”, de Crăciun și de Paști.

Dacă la preșcolarul mic, formele de adaptare la educația pentru societate sunt mai dificile, la preșcolarul mijlociu preocupările lui devin mult mai variate, jocul mai bogat în conținut și cercul cunoștințelor despre lume și societate se îmbogățește simțitor. Maxima receptivitate a preșcolarului mijlociu față de educația pentru societate îi dezvoltă percepția, care devine un proces orientat, cu sarcini și modalități proprii de realizare. Prin observări, povestiri, convorbiri, lecturi după imagini, se va educa sentimentul de dragoste pentru familie, membrii acesteia, despre limba maternă, spre exemplu observări „Casa” sau „Strada în care locuim”, lecturi după imagini „Familia mea”, desen „Drapelul tricolor”. La această vârstă, în cadrul educației pentru societate se pun bazele unui „mic eu personal” se conturează o personalitate a copilului și se dezvoltă în continuare premisele conștiinței și conduitei morale. Exemplu, jocul exercițiu „Mă descurc singur” sau convorbirea „Eu sunt mic”, unde copilul începe să-și definească propria identitate. Alte obiective de referință ce se urmăresc la acest segment sunt lărgirea sferei de reprezentări despre familie și membrii acesteia, educarea sentimentului de prietenie între colegi, formarea unei conduite și exigențe a copilului despre prezența lui în societate. Putem aminti povestea educatoarei „Maricica murdărica” ce poate fi prezentată ca dramatizare. Fără să mai amintesc toate activitățile programei planificate la această temă, vreau să mă refer în special la importanța convorbirilor și discuțiilor libere pe care le avem în fiecare moment cu preșcolarii grupei. Tot la această vârstă se poate vorbi de formarea unor calități morale cum ar fi: sinceritatea, hărnicia, spiritul de înțajutorare și curajul, folosind de exemplu lectura după imagini „O faptă bună”. Acum copilul ia contact mai accentuat cu evenimente istorice care au marcat istoria poporului nostru, cum ar fi „1 Decembrie” sau „24 Ianuarie”, dar copilul conștientizează și tradițiile naționale și religioase, unde gama de activități este mult mai amplă, prin memorizări cum ar fi „Moș Crăciun”, „Uite vine Moș Crăciun” sau prin activități muzicale, colinde, etc. Toate aceste activități sunt concretizate prin serbări ample de Crăciun, Paști, serbări care se prezintă atât în unitate în fața părinților și chiar în afara unității. Datorită acestor acțiuni și activități din cadrul educației pentru societate, reacțiile emotive ale preșcolarului mijlociu sunt mai controlate și în acord cu cerințele educatoarei și ale colectivului de copii.

Preșcolarul mare se adaptează rapid nu numai la mediul grădiniței, ci și în contact cu orice tip de situație socială. La această vârstă, programul formativ este mai dens, copiii dispun de un volum de cunoștințe mai bogat și de posibilități de a înțelege cu multă ușurință diferite aspecte ale vieții sociale, ce creează condiții pentru modalități mult mai variate de a realiza educația copiilor pentru societate. Ca o modalitate eficientă de realizare a educației pentru societate la grupa mare, putem aminti lărgirea sferei de reprezentări cu privire la orașul în care locuim și țara noastră, cunoașterea numelui țării, a capitalei acesteia, denumirea județului în care locuim și a reședinței de județ. Acest deziderat poate fi realizat, după părerea mea, prin vizionarea de diapozitive sau c.d.-uri, „Turul orașului meu” sau „Călătorie de vis prin țara mea”, prin plimbări, vizite sau excursii.

Modalități de dezvoltare la copii a dragostei pentru istoria neamului și momente importante din istoria poporului se pot realiza prin povestiri ca „Moș Ion Roată și Unirea”, convorbiri ca „1 Decembrie - Ziua Națională a românilor”, activități muzicale „Ardealul” sau „Hora Unirii”, sau în cadrul activităților alese prin colecționarea de către copii a unor obiecte de artă populară, pirogravarea unor lucrări din lemn cu motive naționale, audiții de cântece patriotice, vizionarea de spectacole TV pentru copii, etc. Familiarizarea și informarea copiilor despre tradițiile religioase ale locuitorilor acestor meleaguri, despre viața și sacrificiul unor sfinți marcanți ai religiei ortodoxe,

care se realizează prin memorizări ca „Moș Crăciun”, „Moș Nicolae”, colinde, dramatizări - „Nașterea Domnului” sau activități de pictură - „Să încondeiem ouă de Paște”.

Este unanim recunoscut faptul că perioada între 5 și 6 ani din viața copilului, lasă cele mai profunde urme asupra personalității, sensibilității, mobilității și flexibilității psihice a acestuia, de aceea metodele folosite în educația pentru societate pun bazele comportamentului, manierelor copilului și a educației acestuia, exemplul tema „Ce sunt, cum mă îmbrac, cum măncânc”, folosită în mai multe variante, sau lectura educatoarei „Ce a uitat Fănuță să spună”, cântecul cu rol „Un copil politicos”. La grupa mare, copiii află despre drepturile și condițiile precare de viață ale altor copii, singurătatea și dorința de afecțiune a copiilor instituționalizați, participând la activități ca: lectura educatoarei „Un zâmbet dureros” sau „Fetița cu chibriturile” și prin activități libere, etc. Orice copil de grupă mare, încă de la începutul anului școlar se gândește la momentul când va părăsi grădinița dragă și va păși pragul școlii. Programa învățământului preșcolar oferă foarte multe activități în acest sens, dar un rol important îl au activitățile libere cum sunt: vizitele copiilor de la grupa mare-pregătitoare la școală, pentru a cunoaște atât școala cât și curtea școlii, clasa unde vor învăța, învățatoarea de la clasa întâi. Cu acest prilej ei vor înțelege că la școală nu se vor mai juca atât de mult, învățătura va trece pe primul loc, nu vor mai fi atât de protejați cum sunt la grădiniță deoarece la școală vor întâlni copii mai mari decât ei.

Pentru a pune în aplicare variate modalități de educație pentru societate în învățământul preșcolar, se impune ca noi, educatoarele, să ne îmbogățim cunoștințele despre ultimele cerințe în domeniu, prin autoinformare și prin participarea la activități organizate de Inspectoratul Școlar și de unitatea în care ne desfășurăm activitatea, aceasta ducând la obținerea performanței și la modernizarea învățământului preșcolar, iar așa cum spunea domnul profesor doctor Virgil Radulian "modernizarea este o lege generală a progresului, cerută de dezvoltarea științei și în mod concret de gradul de cultură și civilizație al țării noastre."

BIBLIOGRAFIE:

1. Agabrian Mircea, Millea Vlad - „Parteneriate Școala-Familia-Comunitate”, Ed. Institutul European, 2005;
2. Bunescu Gheorghe - „Școala și valorile morale”, EDP, R:A:, București, 1998
3. Șincan E., Alexandru Ghe. - „Școala și familia”, Editura „Gheorghe – Cârțu Alexandru”, Craiova, 1993
4. Zăpârțan Marioara - „Eficiența cunoașterii factorilor de personalitate în orientarea școlară și profesională a elevilor”, Editura Dacia, Cluj, 1990
5. Stoica Cornelia - „Educație și comportament”, EDP, R:A:, București, 1998

CONSILIEREA CARIEREI – O ABORDARE GLOBALĂ A INDIVIDULUI, SUB TOATE ASPECTELE SEMNIFICATIVE ALE VIEȚII ȘI ROLURILOR ASUMATE ÎN ȘCOALĂ, PROFESIE, VIAȚĂ SOCIALĂ SAU COMUNITARĂ, FAMILIE, TIMP LIBER

*Craciunescu Nicoleta
Scoala Gimnaziala “Jiana”, Judetul Mehedinti*

Aptitudini și atitudini profesionale

Aptitudinile profesionale sunt acele însușiri fizice și psihice relativ stabile ale unei persoane care condiționează randamentul într-o profesie. Acestea sunt componente dobândite ale personalității dezvoltându-se prin exersarea în activitate. Sunt factori importanți în alegerea unei cariere / profesii, de aceea, consilierilor carierei le revine sarcina de a ajuta pe tineri să ajungă la o imagine realistă în ceea ce privește aptitudinile personale. În actul reorientării persoanei în carieră importante sunt deprinderile transferabile (componente ale aptitudinilor profesionale) care ajută persoana în noua muncă prin transferul vechilor deprinderi. Aptitudinile se împart în aptitudinea generală sau inteligența generală care ajută persoana să se descurce în orice situație, și aptitudini specifice (fluiditate verbală, memoria, reprezentarea spațială, dexteritatea manuală) care condiționează reușita în anumite categorii de activități.

Atitudinea profesională este o dispoziție sau orientare generală a persoanei spre activitate sau complexul de idei, motive și cunoștințe despre o anumită profesie care condiționează modul de raportare a individului la o anumită profesie. Atitudinile sunt bipolare, pot fi pozitive sau negative, favorabile sau nefavorabile. În funcție de imaginea pe care o are subiectul despre anumite profesii va demonstra atitudini pozitive sau negative pentru acestea. Reușita profesională este condiționată de existența unor atitudini pozitive.

Aria curriculară consiliere și orientare este o componentă a Planului de învățământ, introdusă în Curriculum-ul național din România începând cu anul 1998 pentru a oferi un program de educație pentru carieră elevilor din toate nivelurile de învățământ. Se urmărește prin această arie curriculară pregătirea elevilor pentru o bună integrare socială și profesională, dezvoltarea personală a acestora în consens cu interesele, aspirațiile și capacitățile proprii. Obiectivele educaționale sunt: autocunoașterea elevilor, informarea cu privire la oportunitățile de dezvoltare a carierei personale, dobândirea tehnicilor de muncă intelectuală, a tehnicilor de găsire a unui loc de muncă, rezolvarea problemelor de comunicare între elevi etc.

Carieră profesională

Cariera profesională reprezintă parcursul profesional format din ocupații succesive asumate de un individ în termenii aceleiași ocupații de bază. Pregătirea pentru carieră se face obligatoriu pe căi formale (școlarizare, formare continuă), dar și informale (studiu individual, experiență de muncă în alt domeniu sau pe altă poziție ierarhică). Conceptul cu semnificație pentru zona profesională trebuie delimitat de cel peiorativ din expresia “a face carieră”.

Consilierul carierei

Persoana calificată (prin studii superioare speciale) care asistă clienții în managementul propriei cariere: oferă informații, acordă consultanță, consiliere, orientare, evaluare și sprijin pentru construirea și dezvoltarea planului personalizat pentru carieră, prin activități de autocunoaștere,

dezvoltare și diversificare a strategiilor de învățare, dezvoltarea abilităților de a face față tranziției de la mediul educațional la piața muncii, autoevaluare și luarea deciziilor, conștientizarea șanselor și oportunităților de (re)integrare socio-profesională, instruire și formare continuă sau complementară.

Consilierul carierei își poate desfășura activitatea în domeniul educațional: a) la nivel preuniversitar (cabinete de asistență psihopedagogică / cabinete OSP); b) la nivel universitar (cabinetele de informare și consiliere din universități), în cadrul oficiilor de forță de muncă și șomaj (consilier pentru îndrumare și orientarea profesională), în instituții private sau alte instituții de stat de profil.

Grupurile țintă vizate prin acest proces includ: elevi, studenți, tineri, adulți / șomeri, persoane defavorizate socio-cultural, persoane cu deficiențe etc. și care întâmpină dificultăți în luarea și punerea în practică a deciziilor cu privire la opțiunile de viitor și integrarea socio-profesională.

Ocupație; funcție; meserie; profesie

Ocupația este o activitate socialmente utilă care-i aduce beneficii sau constituie o sursă de existență pentru persoana care o exercită. Ocupația se exprimă prin funcție sau meseria exercitată de o anumită persoană activă. Calificarea într-o ocupație se realizează (în general) la locul de muncă. Ocupațiile pot fi clasificate pe baza unor criterii, precum: domeniul de activitate, nivelul de pregătire profesională, complexitatea sarcinilor de îndeplinit și au ca elemente specifice: uneltele, instrumentele utilizate, spațiul de lucru, durata muncii, condițiile de salarizare.

Funcția semnifică o activitate exercitată într-o anumită ierarhie funcțională (de conducere sau execuție).

Meseria reprezintă ansamblul de cunoștințe și deprinderi de activitate dobândite prin procesul de educație (inițială sau continuă) și formare practică, necesare exercitării anumitor servicii și activități.

Profesia reprezintă specializarea obținută prin studii (în general de niveluri mai înalte). Profesia poate constitui: sursă de venituri, modalitate de a obține satisfacții, realizări, prestigiu social, formă de valorificare a pregătirii profesionale, cadru de socializare și de identificare a unor modele de viață.

Piața muncii

Piața muncii este „spațiul” în care se dezvoltă raporturi între oferta și cererea de muncă, se stabilesc condițiile de angajare și salarizare ale persoanelor apte de muncă, se realizează schimburi de informații cu privire la cererea și oferta de forță de muncă și se evidențiază oportunitățile profesionale pentru persoanele care doresc să găsească un loc de muncă sau să îl schimbe pe cel existent. Piața muncii impune adaptarea structurilor de formare profesională inițială și continuă la cerințe angajatorilor, precum și dezvoltarea resurselor umane prin policalificare și recalificare.

Planificarea și dezvoltarea carierei

Planificarea carierei este procesul de identificare a pașilor care trebuie parcurși pentru dezvoltarea carierei și presupune stabilirea obiectivelor, acțiunilor care vor fi realizate, resurselor necesare (umane, financiare), termenelor, responsabilităților, rezultatelor concrete așteptate, eliminarea obstacolelor. În cadrul unui program de consilierea carierei planificarea se desfășoară după etapele de autocunoaștere și explorare ocupațională, educațională.

Planificarea carierei include aspecte ce țin strict de locul de muncă, dar și activitățile de timp liber, viață personală etc. În vederea realizării unei planificări a carierei este necesară o privire în perspectivă, care să puncteze aspecte precum: scopul în viață, imaginea de sine, tipul de muncă dorit, relațiile cu ceilalți, tipul de locuință dorită, realizările globale de pe parcursul vieții. Dezvoltarea carierei este un proces de învățare și adaptare la diferite roluri exercitate de către o persoană pe parcursul vieții, include diferite stadii, aflate în succesiune cronologică și presupune medierea între factorii de personalitate și cerințele sociale, în beneficiul individului. Acest proces

cuprinde totalitatea factorilor psihologici, sociologici, educaționali, fizici, economici care combinați influențează natura și importanța muncii pe parcursul întregii vieți a unei persoane.

În sprijinul a tot ce am spus mai sus am citit odată o poveste care m-a făcut să iau greutățile ca pe un obstacol ce trebuie depășit și trecut, la fel le-am explicat și elevilor mei că trebuie să facă.

POVESTEA UNUI MĂGAR

"Într-o bună zi, măgarul unui țaran căzu într-o fântână. Nefericitul animal se puse pe zbierat, ore întregi, în timp ce țaranul căuta să vadă ce e de făcut. Până la urmă, țaranul hotărî că măgarul era oricum bătrîn, iar că fântîna, fiind secată, tot trebuia să fie acoperită odată și-odată. Astfel a ajuns la concluzia că nu mai merită osteneala de a-l scoate pe măgar din adîncul fîntîinii.

Așa că țaranul își chemă vecinii, ca să-i dea o mîna de ajutor. Fiecare dintre ei apucă pe dată cîte o lopată și începu să arunce de zor pămînt înăuntru fîntîinii. Măgarul pricepu de îndată ce i se pregătea și se puse și mai tare pe zbierat. Dar, spre mirarea tuturor, după cîteva lopeti bune de pămînt, măgarul se potoli și tăcu. Țaranul privi în adîncul fîntîinii și rămase uluit de ce văzu.

Cu fiecare lopată de pămînt, măgarul cel bătrîn făcea ceva neașteptat: se scutura de pămînt și pășea deasupra lui. În curînd, toata lumea fu martoră cu surprindere la momentul cînd măgarul, ajuns pînă la gura fîntîinii, sări peste ziduri și ieși."

Morala:

Viata va arunca poate și peste tine cu pămînt și cu tot felul de greutăți... Însă, secretul pentru a ieși din fîntînă este să te scuturi de acest pămînt și să-l folosești pentru a urca un pas mai sus. Fiecare din greutățile noastre este o ocazie pentru un pas înainte. Putem ieși din adîncurile cele mai profunde dacă nu ne dăm bătuti. Folosește pămîntul pe care ti-l aruncă ceilalti peste tine ca să mergi înainte."

SUPER, D.E. Career and life development. În Career choice and development. (Brown Eds), San Francisco, Jossey-Bass Publishers, 1987.

WATTS, A.G; GUICHARD, J; PLANT, P; RODRIGUEZ, M.I. Educational and Vocational Guidance in the European Community. Brussels, Commission of the European Communities, 1993.

CONSILIEREA ELEVILOR SUPRADOTAȚI

*Profesor, Crețescu Rodica Angelica
Colegiul Național „Gheorghe Țițeica”*

În sens larg consilierea (Tomșa, 1999) reprezintă o acțiune complexă prin care se urmărește sugerarea modului de a proceda sau a modului de comportare ce trebuie să fie adoptat într-o situație dată, sau în general, în viața și activitatea cotidiană. **Consilierea școlară** reprezintă un proces intensiv de acordare a asistenței psihopedagogice elevilor și celorlalte persoane implicate în procesul educațional (profesori, părinți, tutori și autorități școlare). Rolul consilierii este unul proactiv, ce presupune prevenirea situațiilor de criză personală și educațională a elevilor. Consilierea școlară se axează pe unitatea triadică: familie - copil-școală, în vederea desfășurării unei educații eficiente și a dezvoltării optime a personalității copilului. **Consilierea psihopedagogică** are drept obiectiv în școală dezvoltarea unui sistem coerent de scopuri în viață și întărirea comportamentului intențional. O persoană orientată spre scop este capabilă să pună în acțiune modele alternative de comportament, să abordeze problemele de viață din perspective diferite, dar fără a se cantona rigid în anumite soluții prefabricate (Tomșa, 2000). Prin urmare, în procesul de consiliere se încearcă “provocarea” unei schimbări voluntare în atitudinile și comportamentul persoanei consiliate, astfel încât persoana sau grupul „să funcționeze optim din punct de vedere psihosocial” (Băban, 2001).

Supradotarea este o manifestare umană deosebită, cu multiple fațete, având ca element comun excepționalitatea și este realizată prin combinarea unor capacități intelectuale și aptitudini cu anumite trăsături de personalitate. Reprezintă un grad superior mediei convenționale de dezvoltare a aptitudinilor generale sau specifice, care necesită experiențe de învățare diferențiate prin volum și profunzime de experiențele obișnuite furnizate de școală.

Copiii supradotați și talentați dau dovada de abilitați înalte și performanță în anumite domenii academice specifice sau în arii de înalte abilități intelectuale, creative, artistice, sau de conducere, și au nevoie de programe și servicii speciale care nu sunt, de regulă, oferite de școli obișnuite, în lipsa acestora neputându-se dezvolta complet, la adevărata lor capacitate. Acești copii provin din toate mediile sociale și pot fi descoperiți în orice tip de comunitate culturală fiind în general expuși riscului social și respingerii grupului social. Deși ei au un uriaș potențial nu se pot dezvolta integral decât în condițiile unui sistem educativ specializat, deoarece, fiind mult mai avansați intelectual, pot învăța foarte mult și repede, studiind problemele în profunzimea și complexitatea lor, depășindu-și cu ușurință atât colegii de aceeași varstă cât și programa școlară, care este oferită în general pentru un nivel mediu în sistemul de învățământ obișnuit. Asincronia lor în dezvoltare îi face sensibili atât la problemele globale sau locale pe care le resimt puternic din punct de vedere emoțional, cât și la rezolvarea acestor probleme.

Lucrul cu copiii supradotați presupune un profil intelectual special al pedagogului, un antrenament didactic specializat și de asemenea, o consultantă psihologică specializată.

Este important astfel ca tot mai mulți tineri cu abilități înalte să se formeze și dezvolte pentru a-și atinge potențialul maxim, iar acest lucru nu se poate realiza decât prin oferirea unei educații specifice, corespunzătoare nevoilor și cerințelor acestora.

Rapiditatea cu care înțelege și memorează un supradotat face ca el să se plictisească ușor în clasă și aceasta chiar de la începutul școlarizării, așa că, cel puțin pentru unii dintre ei, entuziasmul debutului învățării devine repede un balast afectiv.

În pofida tuturor eforturilor făcute până în prezent, atât la nivel național, cât și internațional, problema cunoașterii și sprijinirii copiilor și tinerilor superior dotați continuă să rămână un teren cu multe necunoscute, un domeniu în care confruntarea de idei și ipoteze de lucru, adesea contradictorii, continuă să rețină atenția specialiștilor. Întrebările care revin cu asiduitate sunt de genul: este o persoană dotată în general sau numai pentru un anumit tip de activitate; reprezintă sau nu coeficientul de inteligență un semn cert al supradotării; ce anume constituie dotare superioară și, respectiv, talent la o anumită persoană; cât de relevantă este relația dintre supradotare și creativitate; ce raporturi există între dotarea superioară și precocitate; care sunt strategiile și metodele adecvate/eficiente pentru identificarea și sprijinirea copiilor superior dotați etc.? Răspunsurile date de specialiști, fie aceștia cercetători sau practicieni, au adesea un caracter discutabil, puțin sau deloc convingător.

De actualitate rămân în continuare problemele care se referă la identificarea și asistența psihopedagogică a copiilor și tinerilor superior dotați, pregătirea educatorilor (părinți, profesori, consilieri, manageri) în vederea gestionării optime a fenomenului dotării superioare și la elaborarea și implementarea unor programe de evaluare a eficacității acțiunilor întreprinse.

Scopul urmărit în acțiunea de identificare este de a evidenția în cadrul grupurilor școlare, pe bază de criterii științifice, categoria/categoriile de elevi care în limbaj uzual sunt etichetați ca superior dotați, talentați, creativi, excepționali, performanți, supradotați, isteți etc. În practica curentă, recunoașterea copiilor capabili de performanțe superioare fie că nu se urmărește ca obiectiv instructiv semnificativ, fie că se realizează cvasi-empiric, pe bază de observare spontană, de analiză a notelor școlare sau a rezultatelor obținute la diverse concursuri.

Primele încercări de ajutorare a copiilor superior dotați au apărut în S.U.A. (1868–1873), sub îndrumarea lui W. T. Harris, și aveau la bază ideea promovării accelerate a studiilor. La începutul secolului trecut au fost organizate școli și clase 10 A. Băban, Tendințe noi în cercetarea psihologică: metodologia calitativă, „Cogniție, creier, comportament”, 2000, vol. 4, 2–3, p. 223–244. 7 Asistența psihopedagogică a copiilor superior dotați 13 pentru instruirea diferențiată a supradotaților în țări ca: Germania, Franța, Belgia, U.R.S.S. ș.a.⁶ În țara noastră, preocupările au fost mai mult de ordin teoretic și ele își găsesc expresia în lucrările elaborate de Fl. Ștefănescu-Goangă, L. Rusu, Al. Roșca, T. Bogdan ș.a.

În zilele noastre, se bucură se pare de o răspândire mai largă printre specialiști, orientarea, conform căreia instruirea și educarea copiilor superior dotați și talentați are șanse sporite de realizare în cadrul școlii obișnuite de masă, cu condiția elaborării și aplicării unor programe speciale, suplimentare, care să le ofere posibilitatea de a se dezvolta în ritm propriu și în direcții preferate. Pe această cale se asigură și condițiile necesare pentru înfăptuirea dreptului individual la „unicitate și specificitate”. Asemenea idei au fost exprimate în lucrările multor autori români⁷ și străini⁸, publicate în ultimii 10–12 ani. Forma obișnuită, frecventă de sprijinire a copiilor superior dotați și talentați o reprezintă conlucrarea directă, informală dintre „magister” și discipoli săi. Sunt numeroși dascăli care, sesizând „harul” unor elevi, caută să-i antreneze în activități suplimentare, corespunzătoare dotării, voinței și preocupărilor lor „de suflet”. În cadrul programului obișnuit de lucru, dar mai ales al activităților din afara clasei, al cercurilor științifice, artistice etc., aceștia sunt îndemnați, sprijiniți, îndrumați pentru a da curs liber dotării lor naturale, pentru a-și dezvolta potențialul de care dispun la un moment dat. Numeroși oameni de știință, artă, cultură etc. evocă în amintirile lor ajutorul, deseori apreciat ca hotărâtor, primit din partea dascălilor lor.

Școala, familia, statul, în general, au obligația, cel puțin morală, de a asigura oportunități educative diferențiate, corespunzătoare înclinațiilor și intereselor fiecărui copil sau tânăr. Soluțiile propuse pentru tratarea copiilor superior dotați și talentați variază de la o țară la alta sau chiar de la o localitate la alta. Dintre acestea menționăm: școli și clase speciale, grupe de dotați în cadrul claselor obișnuite, activități școlare suplimentare, programe suplimentare etc., pentru sprijinirea și pregătirea elevilor supradotați.

Consilierea copiilor supradotați se diferențiază de consilierea generală prin faptul că urmărește ceea ce copilul știe sau poate mai bine și nu ceea ce nu cunoaște sau sursa de eșec, încercându-se în primul rând o potențare a performanței. Cele mai multe situații de consiliere a copiilor supradotați se centrează pe dezvoltarea și optimizarea personalității, prin stimularea creativității și creșterea încrederii în forțele proprii, precum și pe modalitățile de punere în valoare a performanțelor.

Există la nivel național centre de excelență și performanță Iași, Cluj, etc., înființate conform Metodologiei de organizare și funcționare a centrelor de excelență, emisa de MECTS 07.10.2011, publicată în M.O. nr. 775/02.11.2011.

În concluzie, pentru ca școala să ofere oportunități de dezvoltare copilului supradotat, este nevoie ca profesorii să aibă o atitudine deschisă.

⁶ L. Bandura, Elevii dotați și dirijarea instruirii lor, București, Edit. Didactică și Pedagogică, 1978; D. V. Ușakov, Odarionnâe deti v sisteme vseobșcego obrazovaniia, în: Psihologhiia odarionnosti, D. V. Ușakov (red.), Moscova, Perse, 2000, p. 5–10.

⁷ M. Jigău, Copiii supradotați și problemele actuale ale învățământului, „Revista de pedagogie”, 1991, 3, p. 9–12; C. Crețu, op. cit., nota 11, p. 59–114, 143–160; M. L. Stănescu, Instruirea diferențiată a elevilor supradotați, Iași, Edit. Polirom, 2002, p. 69–116.

⁸ Y. Benito, Copiii supradotați. Educație, dezvoltare emoțională și adaptare socială, Iași Edit. Polirom, 2003, p. 119–133; D. R. George, Instructional Strategies and Models for Gifted Education, în International Handbook of Research and Development of Giftedness and Talent, K. A. Heller, F. J. Mönks, A. H. Passow (eds.), Oxford, Pergamon Press Inc., 1993.

Bibliografie:

1. Băban, A. (2001), Consiliere educațională, Ghid metodologic, Imprimeria „Ardealul”, Cluj-Napoca;
2. Berar, I. (2005). Aspecte ale problemei copiilor superior dotați. În Anuarul Institutului de Istorie „George Bariț” din Cluj-Napoca. Series Humanistica
3. Jigău, M. (2001), Consilierea carierei, Editura Sigma, București.
4. Tomșa G. Consilierea și orientarea în școală. București, Casa de editură și presă Viața românească , 1999.
5. http://www.nou.ueb.ro/dppd/Lector_univ.dr.Simona_Glaveanu_Consiliere_si_orientare_DFP.pdf

COMPETENCIES AND CAREERS GUIDANCE

Crișan Cristina-Alina, Școala Gimnazială Theodor Costescu

Rezumat: În articol este reflectată importanța competențelor în alegerea carierei. Competența - reprezintă o caracteristică personală, ce permite executarea optimă unei sarcini particulare într-o anumită organizație. De-a lungul anilor termenul de competență s-a schimbat, și de asemenea s-a schimbat și rolul ei în alegerea viitoareii cariere. În acest articol veți afla cum și prin ce diferă procedura de a face un bilanț a competențelor în Anglia, Italia și Franța și în ce scopuri poate fi folosit bilanțul competențelor, atât în companiile publice, cât și cele private.

The term competencies (singular competency) has become widely used in Human Resources management and recently in training and especially in career guidance.

In the American approach, a competency can be defined as: Each personal characteristic which usually in combination with others allows the optimum execution of a particular task in a given organization (McClelland 1973).

In this acceptation, competencies are the pre-determining factors which make possible good work performance. It is worth highlighting that in this definition competences are not ‘concrete’ factors in the same way as personal characteristics such as ability and aptitude. The term competency is only a generic term used to indicate the personal characteristics which, from all those possible, are considered important each time. The term allows reference to such factors without having to list them every time.

Competencies generally identified by this approach can be subdivided into three large groups [4]:

- knowledge: of a technical nature and of a general nature
- technical ability or transferable skills (eg: being able to communicate effectively)
- other personal characteristics (for example, character traits, professional interests and values, aptitudes, visual acuteness, etc.).

Formulating a profile of competencies then becomes simply a matter of working out a ‘set’ list of those characteristics possessed by an individual which the adviser, based on his/her frames of reference, considers useful for work purposes. However, from the initial approach, the idea remains that work performance depends not only on general intelligence and technical knowledge, but also on other factors such as, for example, personal traits and values.

The observation of competencies/competences is characterized as being an identification or assessment process depending on the aim of the method used. For example, in staff selection, observation is an assessment process as the aim is to obtain an ‘objective’ profile of each candidate which can then be compared with the job description in question and with the profiles of the other candidates. The same applies in training where knowledge levels and individual technical abilities

are compared to those expected on training programs. Methods of observing competencies/competences depend on the approach adopted.

The simplest method of identifying most of a person's knowledge and technical ability is to look at his/her vocational training whereas, in the case of transferable skills, the client's account of his/her work or life experiences is used. In the process of identification, competencies/competences are a discrete variable, either they exist or they don't. It is not concerned with measuring them but only with establishing their presence. Once assessed, competencies/competences can be recognized or certificated. In Italy, 'recognition of competencies/competences' is when a person is awarded a training credit or gains a qualification from a given training establishment or employer and as it relates specifically to that particular establishment or employer it will not be recognized by other organizations.

As is well known, the purpose of Careers Guidance is to help people construct fully satisfying career paths [2]. In careers guidance in Italy, there is a clear distinction between providing information and giving advice. The latter involves carrying out an in depth examination of the client's background and qualities. Some clients who turn to careers guidance services do not have a professional goal. According to Parsons [5], professional goals must be identified taking into consideration three large groups of factors: (1) a clear understanding of yourself, your aptitudes, abilities, interests, ambitions, resources, limitations, and their causes; (2) a knowledge of the requirements and conditions of success, advantages and disadvantages, compensation, opportunities, and prospects in different lines of work; (3) true reasoning on the relations of these two groups of facts.

In selection and training, observation of competencies/competences has an, 'outward' significance, so to speak, because it is carried out in order to be able to distinguish one person's characteristics from those of others or compare them with specific standards, and provide external parties with useful facts on which to base a decision. So, for this reason and also because of the possibility that the person being interviewed may try to deceive the selectors, observation of competencies/competences must be extremely detailed and, therefore, takes on the character of an assessment.

Whereas, in careers guidance, observation of competencies/competences has a particularly 'inward' significance because it is carried out in order to allow the person, with the help of the adviser, to improve awareness of their characteristics and, based on this, identify a professional goal. As there is no necessity to precisely evaluate levels of competencies/competences, and the relationship between client and adviser is one of complete trust, the observation will assume the character of an identification process and will often involve the use of methods such as looking at the person's education and training background and self-evaluation files.

In France the bilan de competences was introduced by law to promote the use of competency based human resources management in all organisations. However, it fundamentally failed in its objective (the bilan de competences has had a frail development and its 'institutional continuation' is uncertain, Boyatzis [1]; at present, companies use it mainly for negotiating terms for resignations or redundancies. However, in France's careers guidance sector, the bilan de competences has seen a large expansion. This is probably because, at the time of its introduction, adult careers guidance services had still not been developed. Two thirds of bilan de competences are carried out with young people over the age of 23 who have never had a job, and with adults seeking employment.

In Italy the bilancio di competenze has developed along similar lines and, today, the term is used to indicate activities which have in common the observation of personal competencies/competences, but which are very different both as regards the philosophy behind them and the practical methods used to carry them out. For example, the term is used to indicate methods for candidate assessment during staff selection, to assess the potential of those already in

employment, to identify professional goals and draw up action plans during careers guidance activities.

The bilancio di competenze carried out in the guidance sector differs from that carried out in other sectors because a) clients request it of their own volition, b) it allows a lot of scope for identifying professional goals and drawing up action plans, c) in the guidance sector, competencies are identified and not evaluated. In other sectors, for example, selection, a) participation can be obligatory, b) the professional goal has already been identified (or is irrelevant as, for example, in systems for the recognition of training credits), c) action plans are not drawn up, d) competencies are assessed. For these reasons, it is useful to differentiate between the bilancio di competenze carried out in careers guidance and those carried out in other spheres, and it should not be regarded as a separate service, but simply as one of the possible methods of carrying out in depth guidance interviews.

To summarize, the meaning of the term competency has changed over time. Initially, it was defined as a personal characteristic which allows optimum work performance in a specific task carried out within a specific organization, then, as a characteristic which may allow a good general work performance, and finally, as a characteristic that is simply utilizable in the workplace.

Bibliography

1. Boyatzis R., *The Competent Manager: A Model for Effective Performance*. Chichester: 1992, John Wiley.
2. Employment NTO National occupational standards what are they? Contained on CD 'Advice, Guidance & Advocacy Standards', 2002.
3. Evangelista, L. Bilancio di competenze, fine di un mito, in *Rivista dell'Istruzione*, 4/2002. A revised version is available see www.orientamento.it at <http://www.orientamento.it/orientamento/3i.htm>.
4. Kierstead J., Competencies and KSAO's. Retrieved 18 January 2006 from Public Service Human Resources Management Agency of Canada at http://www.hrma-agrh.gc.ca/research/personnel/comp_ksao_e.asp.
5. MCCLELLAND, David. C. Testing for competence rather than intelligence. In: *American Psychologist*, No.28(1), p. 1-14, Washington: American Psychological Association, 1973.
6. Parsons F., *Choosing a vocation*. Boston: Houghton Mifflin, 1999.

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Cristescu_Ilie_Scoala-Gimnaziala-Traian-Lalescu-Cornea

Vocational orientation and counseling follow that practical techniques used contribute to self discovery and facilitate an educational option appropriate to students skills and interests. A successful career for the child starts when he takes the decision to succeed, when he choose from dozens of existing possibilities, the one on which he will focus all his forces. Vocational and career counselings suppose a personality assessment using psychological tools and their correlation with labor market information.

Consilierea și orientarea școlară și profesională a elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii, care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Dezvoltarea identității vocaționale și pregătirea tinerilor pentru carieră este unul dintre obiectivele principale ale întregului proces de învățământ.

Cunoștințele, abilitățile și deprinderile dobândite în școală trebuie să le permită acestora să-și dezvolte individual o carieră profesională. Exercițarea unei profesii la un nivel de performanță ridicat necesită un ansamblu de aptitudini specifice, o motivație adecvată, precum și o serie de caracteristici ale personalității care pot constitui resurse cheie ale succesului în acea profesie. Baza formării profesionale se pune încă din școală, începând cu alegerea profilului liceal a absolvenților de clasa a VIII-a.

Ședintele de consiliere pot fi individuale (pentru parcurgerea etapei de auto-cunoaștere, conceperea proiectului vocațional sau profesional, realizarea portofoliului personal) sau de grup (simularea interviului, training de comunicare).

Toți tinerii trebuie să „își dezvolte o gamă de cunoștințe, abilități, cum ar fi cunoașterea de sine, managementul propriei persoane, lucrul cu alții” și trebuie să „coordoneze propria planificare, revizuire și orientare pentru a-și susține programul, a-și consolida învățarea și a face alegeri bazate pe informații relevante”. Elevii trebuie să aibă o înțelegere clară a pieței muncii pentru a putea lua decizii realiste legate de viitorul lor profesional. Orientarea în carieră este metoda prin care elevii sunt asistați să analizeze informații despre posibile opțiuni profesionale, prin înțelegerea propriilor talente, cunoștințe și experiențe comparate cu oportunitățile de pe piața muncii. Prin urmare, este important ca profesorii din școli să susțină acest proces, făcând o legătură între disciplinele de studiu și opțiunile pentru o meserie și să fie conștienți de schimbările viitoare. Școlile profesionale fac acest lucru în mod automat. Cadrele didactice care predau anumite discipline pot susține procesul de orientare în carieră ajutându-i pe elevi să-și dezvolte abilități de luare a deciziilor care să le permită să facă alegeri realiste de-a lungul vieții lor școlare.

Orientarea în carieră are scopul de a-i ajuta pe tineri să își folosească cunoștințele și abilitățile pe care le dobândesc din educația pentru carieră atunci când iau decizii. Este extrem de important ca orientarea să fie imparțială. Orientarea în carieră și educația pentru carieră se întrepătrund și depind una de cealaltă în ceea ce privește eficiența lor și fiecare este necesară pentru a o susține și completa pe cealaltă. Educația pentru carieră „îi ajută pe tineri să își dezvolte cunoștințele și abilitățile de care au nevoie pentru a face alegeri bune, a administra tranzițiile legate de învățare și a intra pe piața muncii”, în timp ce orientarea în carieră „îi ajută pe tineri să folosească cunoștințele și abilitățile pe care și le dezvoltă pentru a lua decizii legate de tipurile de învățare și muncă care sunt adecvate pentru ei”

Atât profesorii, cât și consilierii școlari joacă un rol important în a-i susține pe elevi în timpul activității școlare, pentru ca aceștia să-și dezvolte abilitățile de luare a deciziilor și a-i ghida în legătură cu opțiunile legate de orientarea în carieră. Furnizarea educației și orientării în carieră în

școli trebuie văzută ca un parteneriat între profesori și consilierii școlari, care joacă fiecare un rol important în dezvoltarea abilităților elevilor de a lua decizii. În școlile în care sprijinul din partea serviciilor psihopedagogice este limitat este important ca diriginții să-și dezvolte abilitățile de educație și orientare bazată în carieră.

BIBLIOGRAFIE:

- (1) „Ghidul de metodologie de formare activă pentru formatori” publicat în cadrul proiectului Phare EuropeAid/121446/D/SV/RO „Asistență tehnică pentru sprijinirea Centrului Național pentru Formarea Personalului din Învățământul Preuniversitar”
- (2) [www.teachernet.gov.uk/teachingand learning/library/careerseducation](http://www.teachernet.gov.uk/teachingandlearning/library/careerseducation)
- (3) „Educația antreprenorială în Europa – stimularea mentalității antreprenoriale prin educație și învățare” la Conferința Internațională găzduită de Comisia Europeană și guvernul norvegian, Oslo, 26-27 octombrie 2006
- (4) „Să ajutăm la crearea unei culturi antreprenoriale”, 2006 www.ec.europa.eu/enterprise/entrepreneurship

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ – O CALE SPRE SUCCES

Croitoru Valentin Adrian, Palatul Copiilor Dr.Tr.Severin

Career counseling helps the methods and tools to identify skills needed for successful practice of a profession, interests or preferences for the discovery of a profession and the assessment in a realistic way the chances of success.

Benefits counseling process leading towards self-knowledge and personal development skills training, information about effective career planning, selecting a suitable profession aspirations, values, interests and personal skills.

Alegerea drumului pe care vrei să îl urmezi în viață sau a ceea ce vrei să faci te duc la alegerea unei cariere. Eficiența alegerii unei cariere se bazează în principal pe informațiile pe care le ai în momentul deciziei. Informația înseamnă putere. Cu cât ai mai multe informații la îndemână, cu atât este mai ușor să ajungi la o decizie. Faptul că nu poți alege o cale a unei cariere din mai multe opțiuni posibile este, aproape întotdeauna, un indiciu că nu ai suficiente informații. Scopul este să îți dai seama care este informația care îți lipsește și să o găsești pentru a o analiza. Dificultățile în procesul de luare de decizii cu privire la cariera sunt numeroase. Adolescența este o etapă de maturizare, o trecere de la rolul de copil alintat la cel de adult care trebuie să-și găsească o slujbă.

Campbell și Cellini (1988), doi cercetători importanți din domeniul psihologiei școlare, au identificat 4 ramuri principale în cadrul acestui proces: demararea procesului de luare a deciziei; obținerea de informații; evaluarea și alegerea alternativelor; formularea planului de punere în aplicare a deciziei. În ceea ce privește demararea procesului de luare a deciziei, problemele se manifestă în modul următor: adolescentul încă nu conștientizează nevoia de a lua o decizie; nu are suficiente cunoștințe despre ceea ce înseamnă a lua o decizie atât de importantă; tânărul evită să-și asume responsabilitatea în a lua o decizie pentru că a fost obișnuit să se bazeze întotdeauna pe părinți.

Obținerea de informații este un alt palier care prezintă dificultăți în următoarele situații: informațiile la care are acces sunt contradictorii; informațiile sunt inadecvate și chiar insuficiente: nu știe unde anume să caute informațiile, pe site-ul facultății, consultând broșurile etc; poate să apară supraîncărcarea informațională atunci când există informații din diverse surse, creându-i confuzie; nu cunoaște suficiente surse din care ar putea obține informații. Mulți cred că pot să se

ghideze și să se înscrie la admitere doar pe baza a ceea ce au auzit de la prieteni, însă aceste surse nu sunt suficiente. Este recomandabil ca procesul de căutare a informațiilor să înceapă cât mai devreme, deoarece multe facultăți au condiții speciale de admitere (un anumit tip de examen, o anumită bibliografie etc); nu este dispus să accepte informații care sunt în contradicție cu imaginea de sine a adolescentului. Generarea, evaluarea și alegerea alternativelor pot să favorizeze apariția unor dificultăți cum ar fi: alegerea unei cariere având o paleta prea largă de opțiuni; teama de eșec, teama de respingere și dezaprobare din partea societății, a grupului din care face parte adolescentul; teama chiar de un angajament de durată prea lungă sau nedeterminată; alegeri nerealiste; factori personali precum conflicte cu părinții, resurse materiale reduse, probleme de sănătate; incapacitatea de a evalua realist alternativele pe care le are la dispoziție.

Nu în ultimul rând trebuie să amintim că formularea planului de implementare a deciziei poate să aducă cu sine probleme de organizare și structurare a informației, motivație scăzută sau dezinteres în a cere un ajutor extern.

Astfel, aplicând o strategie corectă de orientare a elevilor în carieră, le putem facilita o proiectare a unui parcurs profesional al elevului în conformitate cu abilitățile, interesele și valorile sale vocaționale.

Beneficiile procesului de consiliere profesională conduc spre o autocunoaștere a competențelor de dezvoltare personală și profesională, informare despre planificarea eficientă a carierei profesionale (informații despre un loc de muncă; instituții care au rol în consilierea profesională; înțelegerea realității economice de pe piața muncii); selectarea unei profesii corespunzătoare aspirațiilor, valorilor, intereselor și aptitudinilor personale; familiarizarea cu instrumente de management al carierei (elaborarea unui curriculum vitae, a unei scrisori de intenție, de motivație, a unui ghid de interviu).

Consilierea în carieră ajută, prin metode și instrumente specifice, la identificarea aptitudinilor necesare pentru practicarea cu succes a unei profesii, la descoperirea intereselor sau preferințelor pentru o meserie dar și la evaluarea, într-un mod realist a șanselor de reușită.

Procesul de consiliere în carieră urmărește să ajute elevul să atingă punctul în care își cunoaște pe deplin caracteristicile de personalitate, punctele tari, valorile personale, interesele profesionale, abilitățile și competențele sale, adică acele elemente care îi vor indica domeniul profesional în care va obține cele mai mari satisfacții.

Consilierea în carieră urmărește ca, dincolo de soluționarea unei probleme punctuale, să sprijine elevul în dezvoltarea propriilor abilități de gestionare a carierei pe toată perioada vieții, învățând să-și dezvolte cum să-și evalueze abilitățile, valorile, interesele; cum să ia decizii în mod corect; cum să-și seteze obiectivele și cum să-și construiască planuri de acțiune pentru atingerea lor.

Desigur, orientarea școlară și profesională nu trebuie condiționată de selecția școlară și profesională. Dar, în mod suplă, orientarea școlară și profesională trebuie să aibă în vedere selecția școlară și profesională pentru realizarea unei cât mai bune și corecte orientări școlare și profesionale, făcându-i pe elevi să conștientizeze faptul că potențialul individual și interesele lor au caracter polivalent, putându-se realiza la cote înalte de profesionalitate și în alte domenii. De asemenea, orientarea școlară și profesională trebuie să conștientizeze faptul că departajarea este realizată numai prin competiție. În acest context, trebuie ca orientarea școlară să formeze elevul, în așa fel încât să știe seama de toate competențele opțiunii - potențialul individual, interese, loc și valoare socială ale școlii și profesiei, deci și de numărul de locuri, pentru ca orientarea școlară și profesională să fie în concordanță și cu selecția școlară și profesională, realizată în cadrul examenelor-concurs.

Bibliografie:

Bălan, A., Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigentie și consiliere, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru, D. (coord.), Consiliere și orientare școlară, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999

Ghica, V., Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigentie, Editura Polirom, Iasi, 1998

Neamtu, C., Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II, Editura Spiru Haret, Iasi, 1995

Tomsa, Gh., Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi, Casa de Editură și Presă „Viata Românească”, București, 2001

CONSILIEREA ȘI ORIENTAREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

*Profesor învățământ primar,
Curelea Georgeta
Șc. Gimnazială Obârșia Cloșani*

Counselling is a process by which a professional establishes a trusting relationship with a person who needs support. This advised person provides individual assistance in exploring and understanding one's identity and supports the development of strategies for problem solving and decision making. Group counselling implies a relationship between the counselor and a group whose members have a common problem. The counselling process turns to advantage the experience and knowledge of each person assisted.

MOTTO :

" Consilierul este un gen de artist care lucrează cu posibilitățile omului, iar consilierea - o căutare în comun a sensului vieții omului, cu dezvoltarea dragostei ca element esențial."

Consilierea este un proces prin care un profesionist stabilește o relație bazată pe încredere cu o persoană care are nevoie de sprijin. Această relație asigură exprimarea ideilor și sentimentelor în legătură cu o problemă și oferă sprijin în clarificarea sensurilor fundamentale, în identificarea unor paten-uri valorice pe baza cărora se pot formula soluții.

Prin procesul de consiliere se poate ajunge la o înțelegere mai profundă a gândurilor, a trăirilor emoționale care asigură șansele unui nivel optim de dezvoltare a resurselor personale.

Aceasta asigură asistența individului în explorarea și înțelegerea propriei identități, îl sprijină în dezvoltarea unor strategii de rezolvare a problemelor și luare a deciziei. În consiliere s-au conturat patru direcții de abordare a problemelor cu care se poate confrunta individul pe parcursul evoluției sale: intervenția în situații de criză, intervenția ameliorativă, prevenția, intervenția formativă și de dezvoltare .

Consilierea individuală este o interacțiune personală între consilier și client, în cadrul căreia consilierul asistă clientul în rezolvarea problemelor mentale, emoționale sau sociale. Consilierea individuală se desfășoară în ședințe care oferă clientului maximă confidențialitate ceea ce permite explorarea ideilor, sentimentelor sau atitudinilor problematice. Consilierul și persoana consiliată formează împreună o echipă.

Consilierea de grup presupune o relaționare a consilierului cu un grup ai căror membri au o problemă comună. Procesul de consiliere valorifică experiența și cunoștințele fiecărei persoane asistate. La nivelul grupului se stabilește o rețea socială prin care sunt dezvoltate, pentru fiecare individ în parte, metodele și planurile de clarificare a situației existente, ajungându-se la individualizarea problemei. Acest tip de interacțiune contribuie nu numai la dezvoltarea individului dar și a grupului ca întreg. În consilierea de grup se cristalizează un sentiment de comunitate având

la bază nevoia de afiliere, apartenența, se clarifică dorințe, nevoi și opțiuni, iar autorealizarea pozitivă a fiecărui membru este raportată la dinamica grupului.

Obiectivele consilierii de grup vizează crearea unui mediu care să dezvolte participanților capacitatea de a obține informații și abilități, de a-și forma atitudini constructive.

Scopurile consilierii au în vedere:

- sprijinirea persoanei consiliate în dezvoltarea propriei individualități;
- asistarea în procesul de autocunoaștere, sprijin în procesul de căutare
- formare a identității;
- dezvoltarea unei imagini de sine pozitive și autoacceptare;
- dezvoltarea abilităților sociale, de interacțiune cu ceilalți;
- formarea abilităților de rezolvare a problemelor și de luare a deciziilor;
- sprijinirea în formularea de scopuri specifice și măsurabile.

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permită elevului o cât mai bună integrare în societate.

Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe școlii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale:

- I. Cunoașterea personalității elevului.
- II. Educarea elevului în vederea alegerii carierei.
- III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale.
- IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Consilierea educațională este un proces complex care se derulează urmând anumite etape și tehnici specifice în funcție de problema și personalitatea celui consiliat.

Etapă inițială în consiliere presupune stabilirea unei relații efective între consilier și elev. Stabilirea acestei relații este absolut necesară pentru a se produce schimbări pozitive. Numai acceptarea și încrederea oferită de o astfel de relație asigură acest lucru. Formularea scopurilor împreună privind schimbări comportamentale, dezvoltarea abilităților de luare a deciziei și eliminarea gândurilor negative este de asemenea un pas care trebuie realizat. În această etapă este foarte important ca elevul să primească semnale că este acceptat așa cum este el, cu problemele pe care le are. Acest lucru este indispensabil pentru continuarea procesului de consiliere. Tot în această etapă comunicarea are un rol deosebit: împreună se evidențiază elementele esențiale, rămân în centrul atenției aspectele principale putându-se întrezări de acum anumite opțiuni.

Etapă secundară în consiliere va progresa cu asistarea copilului pentru a-și dezvolta interesele sociale, de cooperare și comunicare cu ceilalți. Se va pune accent pe ajutorul oferit copilului să se cunoască și să se autoevalueze. Se va asigura atmosfera caldă și empatia, fără să fie excluse interpretările și confruntarea constructivă. În această etapă se va putea utiliza ca tehnică de lucru informarea, acest lucru însemnând că foarte multe informații vor fi dirijate de la consilier spre copil. Totodată utilizarea sugestiei poate fi de un real folos pentru elev. Se pot sugera eventuale opțiuni care se vor adăuga la cele deja identificate de copil și chiar modalități, care pot fi luate în discuție. Tehnica adresării întrebărilor este utilă deoarece poate ajuta mult în modul de a vedea lucrurile și de a scoate în evidență anumite aspecte care altfel ar putea rămâne în umbră.

Etapă finală a consilierii va pune accentul pe dirijarea atenției copilului spre acte și comportamente constructive. Vor fi învățate proceduri specifice, dezvoltate planuri de acțiune

începând cu cele mai simple și până la cele mai complexe în vederea adoptării unui nou comportament. În această etapă confruntarea va asigura sprijin acordat copiilor pentru asumarea propriei responsabilități. Încurajarea este una din cele mai bune mijloace de a ajuta copilul să-și realizeze nevoile și să-și asimileze noi comportamente.

Aria de consiliere educațională se desfășoară pe 3 compartimente:

Consilierea elevilor - în probleme legate de: autocunoaștere, imaginea de sine, adaptare și integrare socială, reușita școlară, crize de dezvoltare, situații de criză, rezolvarea și depășirea unui conflict, însușirea de tehnici de învățare eficiente, orientare a carierei.

Consultații cu profesorii - în probleme legate de: cunoașterea elevilor, înțelegerea problemelor elevilor, sprijin în dezvoltarea lor, asigurarea echilibrului între cerințele școlare și posibilitățile elevilor, în identificarea cauzelor inadapării școlare, optimizarea relației școală - elev.

Consultații cu părinții - în probleme legate de : cunoaștere a copiilor lor, înțelegerea nevoilor și a comportamentului lor, identificarea factorilor de risc în integrarea familială, școlară, socială, ameliorarea relației cu proprii copii, sprijinirea școlii în educația copilului.

Consilierea educațională este realizată de către specialiști formați în domeniul psihologiei, psihopedagogiei, pedagogiei sau sociologiei. Aceasta poate fi definită ca liant al problemelor personale, educative, sociale și de orientare, are grade diferite de profunzime și intensitate, solicitând coroborarea eforturilor consilierului cu a altor persoane din viața consiliatului. Cheia tuturor intervențiilor consilierii este reprezentată de dezvoltarea unor noi strategii de evoluție existențială, activarea resurselor blocate, complementare sau compensare, astfel încât persoanele în dificultate să-și găsească propriile soluții, utilizându-și potențialul de care dispun. În munca de consiliere scopul este sprijinirea beneficiarilor în a-și rezolva problemele prin resursele proprii, prin modificarea atitudinilor, concepțiilor și comportamentelor manifestate în contexte existențiale specifice.

Relația de consiliere se configurează dinamic între doi poli și anume consilierul și consiliatul. Consilierul (implicit și cel școlar) are mai multe roluri precum cel de educator formator; de consultant în probleme de educație, instruire, sociale, etc.; de mediator în conflicte; de psiholog pentru elevi, familiile acestora și profesori.

S-a constatat că personalitatea consilierului, dincolo de pregătirea sa profesională, este foarte importantă. Au fost, astfel, identificate o serie de caracteristici personale ale consilierului care contribuie, alături de cunoștințe și experiență practică, la succesul consilierii. Calitățile personale ale consilierului sunt reprezentate de interesul crescut față de oameni, trebuie să fie cald și comunicativ în relațiile cu oamenii, pentru a putea stabili cât mai ușor relația de încredere consilier - client, de asemenea este important să fie tolerant, sensibil la sentimentele celuilalt, analitic/sintetic, cu un bun autocontrol, creativ, să aibă capacitatea de a tolera ambiguitatea, să fie flexibil, realist și nu în ultimul rând să aibă umor.

Așadar, consilierul lucrează cu propriile sale competențe , scopul profesionistului fiind acela de a-l oglindi pe client în contextul situației cu care se confruntă, având ca scop ajutorarea acestuia în a-și conștientiza mai adecvat și mai complet propriile nevoi, așteptări și posibilitatea de a rezolva și depăși problemele cu care se confruntă.

Principala sarcină a consilierului școlar este de a ajuta elevii să parcurgă pașii unui demers de conștientizare, prin clarificarea, evaluarea și actualizarea sistemului propriu de valori.

"Capacitatea de a stabili relații interpersonale și de a comunica cu orice tip de client indiferent de nivelul său de pregătire și de manifestările psihocomportamentale ale acestuia, pare să fie cea mai dezirabilă abilitate pentru toate categoriile de consiliere".

Majoritatea comportamentelor, mai ales modul în care comunicăm, le-am învățat cu toții în timpul copilăriei, prin imitarea persoanelor pe care le-am considerat modele. Primele modele au fost părinții, apoi profesorii. La fel ca și noi, elevii învață să comunice observându-i pe cei din jur. Noi, profesorii, reprezentăm modele pentru mulți dintre elevii noștri. Profesorii pe care îi preferă elevii și cărora le comunică problemele pe care le au, sunt cei care știu să asculte. Unele probleme

pe care le are elevul se pot rezolva la acest nivel, al ascultării, deoarece fiind ascultat, copilul are ocazia să-și exprime dificultatea, s-o conștientizeze mai bine, s-o analizeze, în felul acesta, uneori, ajunge singur la o soluție.

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Daianu Daniela

Școala Gimnazială "Dr. Alexandru M. Popescu", Ponoarele

The vocational counseling represents the ensemble of the projected, organized, unfolded in the educational process actions with a view to identify, to stimulate and to structure the specific capacities and the complementary passions of these capacities.

The counseling is a form of socialization and/ or social learning because it offers to the fellows new experiences and informations that they can use to outline better, to develop the identity and the own image, to integrate successfully and in a way that can bring them satisfactions or can facilitate the overtaking of certain critical life's situations.

Orientarea profesională este acea activitate în cadrul căreia o persoană este ajutată să se dezvolte și să accepte o imagine completă despre sine, despre rolul său în societate ; testarea concepțiilor acesteia și transformarea lor în conformitate cu realitatea înconjurătoare, astfel încat acea persoană să obțină satisfacții și să desfășoare o muncă benefică societății.

Orientarea carierei constă în acele activități și programe prin care indivizii sunt ajutați în asimilarea și integrarea cunoștințelor , a experienței, în corelație cu :

- autoînțelegerea – care include cunoșterea propriei personalități și raportarea acesteia la personalitățile altora.
- înțelegerea mecanismelor de funcționare a societății și deci a acelor factori care contribuie la schimbarea continuă a acesteia, incluzând aici și atitudinea față de muncă.
- conștientizarea rolului pe care-l poate juca timpul liber în viața personală.
- înțelegerea necesității existenței unei mulțimi de factori cu rol activ în planificarea carierei.
- înțelegerea necesității informațiilor și a abilităților în obținerea succesului și a satisfacției de muncă, dar și în activitățile desfășurate în timpul liber.
- învățarea procesului de luare a deciziilor în alegerea și dezvoltarea carierei.

Procesul consilierii și orientării școlare și profesionale vizează aspecte de natură: cognitivă (furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă); afectivă (ameliorarea imaginii de sine, cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă); acțională (luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a acțiunii).

Ambele procese de consiliere au aceleași caracteristici și obiective de bază, reprezintă două acțiuni care intervin în procesul de realizare a persoanei, se susțin și se întregesc având caracteristici și obiective distincte.

Activitatea de orientare școlară o precede pe cea profesională, ambele fiind componente ale orientării pentru carieră.

Debutul și intensificarea activității de orientare școlară are loc, de regulă, la nivelul anilor școlari care marchează sfârșitul și începutul ciclurilor de învățământ.

Trecerea de la consilierea și orientarea școlară la cea profesională se produce pe măsura apropierii de finalul unui ciclu de învățământ ce reprezintă și potențiale „ieșiri” din sistemul de educație și formare urmată de populația adultă care este în șomaj, cea care dorește schimbarea locului de muncă, ridicarea nivelului personal de competență sau cei care vor să facă față mai bine noilor sarcini de muncă modificate prin proces tehnologic etc.

Activitatea de orientare școlară se centrează asupra celor care intră în noi etape de formare

inițială; se fundamentează pe ideea că fiecare persoană se poate realiza maxim numai dacă procesul de formare se desfășoară pe linia celor mai puternice aptitudini sau caracteristici generale de personalitate. Sarcina principală a orientării este în aceste condiții de a asigura concordanța dintre caracteristicile persoanei și obiectivele procesului formativ exercitat asupra sa. Orientarea școlară trebuie să fie rezultatul deciziei copilului sau poate, mai corect spus, al aderării acestuia la acțiunile diferențiate care se exercită asupra sa. În situația în care copilul nu are încă suficientă capacitate de discernământ, decid alți factori: familia, consiliul de tutelă, școala. Incapacitatea de decizie trebuie suplinită. Decizia trebuie să fie făcută în folosul copilului prin aprecierea obiectivă a realității.

Îndrumarea unui elev spre o anumită categorie de școli determină apropierea acestuia de anumite categorii sociale și, indirect, îndepărtarea de altele. În acest context, orientarea școlară constituie, funcțional, premisa orientării profesionale.

Orientarea profesională (pentru carieră) este un fenomen social, care s-a conturat în societate atât cu diferențierea formelor de activitate cât și cu libertatea persoanei, în vederea asigurării pentru tână generație a posibilităților de alegere a profesiei. Ea își propune adaptarea persoanei la condițiile muncii, la paleta largă a profesiunilor existente pe piața muncii în acord cu abilitățile, aptitudinile, caracteristicile generale de personalitate, aspirațiile persoanei și cu necesitățile sociale, urmărind stabilirea unui echilibru în interiorul relației om-activitate.

Sarcinile orientării profesionale sunt mult mai complexe decât apar la prima confruntare cu realitatea. Orientarea profesională se ridică de la aptitudini la personalitate, de la posibilitatea de rezolvare a sarcinii la posibilitatea de a obține satisfacții, de la omul care execută, la omul care creează..

Orientarea profesională încearcă stabilirea unui echilibru adecvat între profesiune, considerată în ansamblul său și personalitatea privită în totalitatea sa. Această preocupare accentuează caracterul uman al orientării profesionale în țara noastră în raport cu aceea exercitată în perioada antebelică, când aptitudinile erau cu preponderență factorul care decidea alegerea. Astăzi problema aptitudinilor trece pe un loc secund, pe primul situându-se personalitatea văzută în ansamblul său, prin dominantele ei specifice.

În procesul de modelare a aptitudinilor în funcție de cerințele sociale, care începe din copilărie și se continuă chiar după terminarea studiilor, orientarea vocațională are în atenție îndrumarea către o meserie sau alta, reorientarea celor care practică deja o anumită profesie, remodelarea potențialului uman și chiar recuperarea resurselor umane. La ora actuală consilierea și orientarea vocațională este considerată ca fiind a treia forță în educație alături de școală și administrația școlii, fiind prezentată ca o dezvoltare a carierei, de trecere de la o poziție la alta în cadrul aceleiași meserii sau dintr-un domeniu de activitate la altul cu secvențe și sarcini specifice .

În sens larg vocația este ansamblul înclinațiilor, aptitudinilor, intereselor, atitudinilor structurate în jurul unui nucleu comun de preocupări de natură profesională.

În perioada 12-18 ani se consideră că personalitatea puberului și adolescentului își cristalizează orientarea vocațională.

Pasiunile elevilor pentru un anumit tip de activitate sau altul definesc formarea vocației profesionale. Aceste pasiuni nu se dezvoltă pe un teren gol, ele au o relație de puternică interdependență cu capacitățile specifice formate și au un rol decizional în alegerea meseriei sau profesiei.

Bibliografie:

- Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigentie și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
- Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999
- Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigentie*, Editura Polirom, Iasi, 1998
- Neamtu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1995

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

*Prof. Dascălu Ionela-Claudia- Școala Gimnazială
„Gheorghe Enescu” Tâmba*

In today's global economy, the competition for the jobs becomes very severe. All children must from an early age be prepared, trained, educate, and most important motivated to learn that in life by smart planning and effort is vital for achieving a good future in life. Most important is that the child has to be motivated to become his own „lifetime manager”. The life is going to be full of problems, the children, the young and the students must focus and engage on problem-solving, create solutions, instead of the problem. This is the duty of the teacher from the kinder garden through post high school. The kids must be helped to open their mind to the beauty of life and difficulties with it, as well.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei care se concretizează în pregătirea elevilor în vederea efectuării unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este, în esență, un aspect principal al educației generale pe care o asigură școala. Ea presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, formarea de abilități și deprinderi, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, formarea unor atitudini pozitive față de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional, formarea unor trăsături volitiv-caracteriale pozitive necesare în exercitarea diverselor profesii pentru care optează elevii etc. (Tomșa, G. Consilierea și dezvoltarea carierei la elevi. București, Casa de Editură și Presă Românească, 1999).

Activități de orientare școlară și profesională derulate la nivelul unității școlare pot fi:

1. Lecții de consiliere și orientare (dirigenție) la clasele a VIII-a - susținute de către dirigenții claselor respective în colaborare cu profesorul psihopedagog sub forma:

- atelierelor de lucru (simularea alegerii anumitor cariere sau modele ale dezvoltării personale);
- temelor aplicative despre posibilitățile unei dezvoltări reușite în diferite cariere;
- sesiunilor de informare, proiectelor despre carieră, simulării anumitor situații specifice unor profesii;
- testelor psihologice și metodelor de consiliere vocațională.

Pentru conturarea unui plan de educare și dezvoltare a carierei, este necesară identificarea realistă a resurselor și anticiparea posibilelor obstacole. Resursele interne vizează: talentul, aptitudinile, deprinderile, cunoștințele, perseverența, motivația, interesul. Resursele externe sunt de obicei familia, prietenii, școala, instituțiile specializate în consiliere. Obstacolele de natură internă ar putea fi: teama de eșec, amânarea, ezitarea, emotivitatea, îndoiala, neîncrederea în propriile posibilități. Mai semnificative par a fi piedicile externe: nivelul insuficient de pregătire, lipsa/insuficiența resurselor financiare, lipsa de suport moral.

Procesul de educație pentru carieră furnizează mijloace și exersează formarea unor deprinderi pentru dezvoltarea cunoștințelor individului despre ofertele de educație și formare ale școlilor, facilitează achiziționarea mecanismelor necesare luării deciziilor avizate cu privire la viitorul școlar și profesional, informează beneficiarii despre posibilitățile de angajare și succes profesional, le dezvoltă elevilor capacitatea de a-și pune în valoare calitățile, de a le face valoroase și vandabile.” (Jigău, M. Consilierea carierei. București, Editura Sigma, 2001).

2. Ședințe cu părinții:

-la nivel de școală (susținute de directori);

- la nivelul fiecărei clase (susținute de către diriginții claselor respective în colaborare cu profesorul psihopedagog).

La fiecare ședință cu părinții de la clasele a VIII-a se discută Metodologia de organizare și desfășurare a admiterii în învățământul liceal. Scopul orientării școlare și profesionale este de informare și consiliere a persoanelor cu privire la alegerea rutei școlare și profesionale motivat considerată de individ ca optimă pentru sine și care să-i aducă acestuia, prin cariera exercitată, satisfacție, un nivel de trai decent, afirmare personală și socială, performanță profesională și participarea la viața publică. Totodată, activitatea consilierului cu privire la carieră vizează și sporirea capacității individului de autodecizie, autoevaluare realistă de sine, inițiativă, flexibilitate în diferite situații specifice.

Bibliografie

- Tomșa, G. - „Consilierea și dezvoltarea carierei la elevi”, București, Casa de Editură și Presă Românească, 1999;
- Jigău, M. -, „Consilierea carierei”, București, Editura Sigma, 2001.

O CARIERĂ DE SUCCES

*Prof. Emilian Deaconescu
Școala Gimnazială “Nichita Stănescu”
Comuna Ceptura
Județul Prahova*

“Omul își poate lua cunoștințele numai de la om. Așa, bazinul se umple cu apă, focul se aprinde cu foc, iar sufletul se modelează datorită sufletului altui om”

R. Tagore

School counseling involves a system of principles, based on which an individual or group can decide their future.

Thus, the school and the profession can choose according to their own aspirations and skills that contribute to the formation and development of their personalities.

Educational and vocational orientation is a complex process, involving: a psycho-pedagogical support, acceptance student's interests, offer society an objective selection and real competition.

School counseling is a pedagogical action, important and well defined, that school choice and career decisively contribute to a successful career.

Consilierea școlară, respectiv procesul de orientare școlară și profesională, presupune un sistem de principii, în baza cărora, fie un individ, fie un grup, sunt îndrumați sau dirijați, ca în baza unor argumente serioase, să poată decide asupra viitorului acestora, respectiv, să aibă capacitatea de a-și alege școala, profesia, în concordanță cu aptitudinile și aspirațiile proprii, care să contribuie la formarea propriei personalități.

Componentele orientării școlare și profesionale sunt complementare, dar și interactive în același timp.

Ce presupune de fapt acest proces complex?

- Un suport psihopedagogic;
- Acceptul elevilor, conform opțiunilor acestora;

- Cunoașterea intereselor reale ale elevilor;
- Oferta societății;
- Asigurarea de șanse egale pentru formarea profesională;
- Selecție obiectivă în funcție de performanțe;
- Concurs bazat pe competiție, transparență, unde reușita să fie a celui mai bun;

Consilierea școlară este determinată de factori care interacționează și contribuie la desăvârșirea acesteia, precum:

Cercetarea psihopedagogică-asigură fundamentul științific necesar pentru investigarea științifică, realizată de ISE, cadrele didactice, îndeosebi a celor cu preocupări și abilități psihopedagogice.

Școala-este preocupată prin persoanele cele mai autorizate să realizeze acest lucru, deoarece, pe parcursul școlarizării, elevii sunt într-o continuă interacțiune cu profesorii. Un rol deosebit, determinant în acest sens îl au profesorii care îndeplinesc funcția de diriginte.

Familia-reprezintă primul factor educativ care influențează hotărâtor evoluția elevului.

Din păcate, familia nu influențează întotdeauna pozitiv, deoarece nu cunoaște adevăratul potențial al elevului.

Pornește fie de la eșec, fie de la succes, dar judecat pur și simplu numai la un moment dat, nu este nici hotărâtor, nici relevant.

Fundațiile, ONG-urile-pot contribui alături de școală, prin relațiile partenieriale dezvoltate, la orientarea școlară și profesională a elevilor.

Beneficiarii procesului educațional-organismele socio-economice, respectiv industriale, agricole, economice, sanitare, culturale, de servicii, etc, sunt beneficiari ai învățământului, prin intermediul procesului educațional desfășurat.

Acestea trebuie să fie negreșit parteneri ai școlii, pentru ca împreună, să contribuie la realizarea orientării școlare și profesionale.

Mass-media-reprezentată prin televiziune, presă, radiou, prin intermediul cărora, mesajul audio-vizual ajunge la beneficiarii direcți și indirecti, care pot lua astfel deciziile corespunzătoare.

Cabinetele de consiliere-reprezintă locațiile specializate unde elevul, tânărul, poate să ia cele mai bune decizii, având cu siguranță nevoie de sfaturi.

Acestea pot fi oferite de către psihologi, pedagogi, asistenți sociali, specialiști în interrelaționarea pedagogică.

Consilierea școlară reprezintă o acțiune pedagogică, cu un rol important și bine definit în societate.

Orientare școlară și profesională contribuie la dezvoltarea și formarea omului cu o cultură generală bogată și instruit temeinic.

Din această perspectivă, alegerea școlii, precum și a profesiei, sunt vitale pentru o carieră de succes.

Epilog

„Majoritatea eșecurilor din viață sunt ale oamenilor care nu-și dau seama cât de aproape sunt de succes atunci când renunță.”

Thomas Edison

Bibliografie

- 1.Cosma, T. - *Ora de dirigenție în gimnaziu*, Ed. Didactică și Pedagogică, R.A., București, 2007
- 2.Băban, A. - *Consiliere educațională*, Ed. Psinet, Cluj – Napoca, 2009

CONSILIEREA - ACTIVITATE DE FORMARE A ELEVULUI

*Prof. înv. primar Dinculescu Maria Daniela
Școala Gimnazială Constantin Rădulescu Motru*

The school as an institution of education, training and guidance must adapt content, structures and functions, create favorable conditions for students to enable them social integration rapidly, flexibility, initiative and problem solving, reducing unpredictable, hazard choosing career. The education and training conducted in school is necessary bridge transition to the adult world of work and social life.

In perioada actuală, una dintre cele mai importante decizii pe care orice tânăr trebuie să o ia în viață este aceea a alegerii profesiei. A lua o decizie în domeniul carierei înseamnă a alege o soluție de dezvoltare în carieră din mai multe variante posibile. Dezvoltarea carierei este un proces desfășurat pe parcursul întregii vieți și trebuie să înceapă de foarte timpuriu, proces continuu, pentru că orice individ poate fi ajutat să-și descopere potențialul, să și-l valorifice, să se orienteze sau reorienteze în carieră.

Consilierea educațională este un proces complex în cadrul căruia se stabilesc unele reperi psihoeducaționale pentru sănătatea mentală, emoțională, fizică, socială și spirituală a copiilor. Ea vine în întâmpinarea nevoilor fundamentale ale fiecărui școlar și anume: cunoașterea de sine, dezvoltarea personală, relaționarea interpersonală, deprinderea unor tehnici de învățare eficientă, dezvoltarea capacității de a lua decizii și a rezolva probleme, formarea unui stil de viață sănătos.

Atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permită elevului o cât mai bună integrare în societate. Școala asigură formarea de competențe, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, formarea unor atitudini pozitive față de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional, formarea unor trăsături pozitive necesare în exercitarea diverselor profesii pentru care optează elevii.

Consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale: cunoașterea personalității elevului, educarea elevului în vederea alegerii carierei, cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale, consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Cunoașterea constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii - familie, școală, grupuri de prieteni, utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Cunoașterea personalității elevilor se realizează într-o perioadă lungă de timp prin observarea continuă a creșterii și dezvoltării individului precum și a atitudinilor sale, în urma unor evenimente apărute. Profesorul, dirigintele și îndeosebi consilierul pot folosi metode și tehnici de cunoaștere psihologică a elevilor ca:

- Metode de cunoaștere a individualității elevilor: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, chestionarul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea, metoda testelor.
- Metode de investigare a grupurilor școlare: metoda aprecierii obiective a personalității, proba "Ghici cine?", tehnicile sociometrice.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea

preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional.

Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor presupune informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului - îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesioni constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a celor care educă trebuie să se orienteze spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare elev să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și - în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din el.

Bibliografie:

Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998

Neamtu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995

Tomsa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească, București, 2001

„ JOCUL DIDACTIC, MODALITATE DE STIMULARE A CREATIVITATII ELEVILOR ”

*Prof. Iulian-Doruț Dîrpeș
Școala Gimnazială Breznița Ocol, Mehedinți*

Jocurile și distracțiile sunt mai intense la vârstele copilăriei și tinereții. Știm cu toții că, copii de vârstă ante sau preșcolară se joacă tot timpul. Aceasta le conferă conduitelor lor multă flexibilitate și mai ales le dezvoltă imaginația și creativitatea; tot prin joc este exprimat și gradul de dezvoltare psihică.

Jocul presupune un plan, fixarea unui scop și fixarea anumitor reguli, ca în final să se poată realiza o anumită acțiune ce produce satisfacție. Prin joc se afirmă eul copilului, personalitatea sa. Adultul se afirmă prin intermediul activităților pe care le desfășoară, dar copilul nu are altă posibilitate de afirmare decât cea a jocului. Mai târziu, el se poate afirma și prin activitate școlară. Activitatea școlară se valorifică prin note, acestea se sumează în medii, rezultatul final al învățării fiind tardiv din punct de vedere al evaluării, pe când jocul se consumă ca activitate creând bucuria și satisfacția acțiunii ce o cuprinde.

Pedagogia ne învață că *jocul* satisface în cel mai înalt grad nevoia de activitate a copilului, generată de trebuințe, dorințe, tendințe specifice copilului.

De aceea, jocul constituie o formă de manifestare întâlnită la copiii tuturor popoarelor; din cele mai vechi timpuri, a fost, este și va rămâne tovarășul nedespărțit al copilăriei.

Îmbrăcând forma jocului, activitatea este tot atât de necesară dezvoltării psihice și fizice a copilului, ca și lumina soarelui.

Jocul este una dintre activitățile prin care copilul învață să cunoască lumea reală. El influențează toate aspectele dezvoltării școlarului : percepția, memoria, gândirea, imaginația, sentimentele, interesele, voința.

Pentru învățământul primar, jocul didactic „ este o specie de joc care îmbină armonios elementul instructiv și educativ cu elementul distractiv „ , este „ un tip de joc prin care învățătorul consolidează, precizează și verifică cunoștințele predate elevilor, le îmbogățește sfera de cunoștință „ .

Orice joc are :

- o structură (conținutul);
- reguli sub forma unor succesiuni ordonate .

Rolul regulii este acela de a păstra structura și desfășurarea jocului.

În cadrul activității de învățare a citit – scrisului, *jocul didactic* este utilizat într-o mare măsură.

În primul rând, materialul lingvistic se caracterizează printr-un mare grad de abstractizare, în contradicție cu gândirea concret-intuitivă a copilului de 6-7 ani, elev în clasa I. Armonizarea acestor aspecte contradictorii se poate realiza prin intermediul *jocului didactic*.

În continuare, voi prezenta câteva exemple de jocuri didactice utilizate în vederea realizării pronunției corecte, element de bază în învățarea citit-scrisului.

Jocul silabelor

Scop: formarea de cuvinte bisilabice și trisilabice, pornind de la o silabă dată.

Desfășurare : Învățătorul angajează în joc elevii pe rânduri de bănci

Vizează copii (în final pe toți) propunându-le o silabă, de la care vor forma cuvinte bisilabice sau trisilabice;

bu - nic

- ni-ca.

Ritmul vocii va fi accentuat de rostirea sacadată a versurilor:

„Noi si-la-be am gă-sit

Și co-rect le-am po-tri-vit. „

Citește și potrivește !

Scop: activizarea vocabularului, sesizarea componentei grafice și ortografice a cuvântului.

Materiale : jetoane cu imagini ale unor obiecte, ființe și jetoane cu cuvinte scrise cu litere de tipar.

Desfășurare: fiecare elev extrage dintr-un plic un jeton cu o ima-

gine; recunoaște imaginea, apoi caută jetonul cu cuvântul corespunzător imaginii.

Eu spun una, tu spui multe!

Scop: familiarizarea elevilor cu forme flexionare ale substantivelor după număr.

Desfășurare: învățătorul rostește un substantiv la numărul singular elevii trebuie să găsească și să rostească (sau să scrie) forma de plural corespunzătoare:

școală - școli

Variantă : „ Eu spun multe, tu spui una!”

CLASA a II-a

Cuvinte enigmatice

a) Rescrieți cuvintele, începând cu ultima literă !

CUC	UNU
APA	AȘA

b) Peste tot scrieți același cuvânt care să se poată citi din orice direcție!

Cuvinte ... cuvinte!

(ortografie)

Să descoperim, în propoziții, sensul cuvintelor :

1. aceea, acea, aceia, aceeași, aceiași, același, aceleași.
însumi, însuși, însăși, însuși.

Atât exercițiul cât și jocul didactic cunosc o multitudine de variante, unele identificate în culegeri de exerciții și jocuri, altele fiind create de învățător.

Valențele acestor metode se înscriu în aria *formativ- educativului*, fiind acceptate și preferate de elevi.

În vederea măririi eficienței acestora, învățătorul trebuie să respecte unele condiții și anume:

- să fie efectuate în mod conștient, să antreneze elevul în găsirea soluțiilor corecte;
- să se evite folosirea acelorași exerciții sau jocuri didactice, deoarece aceasta duce la instalarea monotoniei și a lipsei de interes ;
- să se asigure gradarea acestora, privind dificultățile de înțelegere și rezolvare pentru a contribui la dezvoltarea gândirii, imaginației și creativității elevilor;
- exercițiile și jocurile didactice să asigure elemente de noutate și de diversitate, pentru a stârni interesul și curiozitatea elevilor;
- să îmbine armonios activitatea individuală cu cea în grup, activitatea independentă cu cea frontală, mărindu-se astfel, caracterul activ – participativ al acestor metode didactice

„ELEVUL RÂDE: ÎNTELEPCIUNEA ȘI IUBIREA MEA E JOCUL...”

Jocul reprezintă un ansamblu de acțiuni și operații care, paralel cu destinderea, buna dispoziție și bucuria, urmărește obiective de pregătire intelectuală, morală și fizică a școlarului. Utilizat în cadrul lecției, jocul dobândește funcții psihopedagogice semnificative, asigurând participarea activă a elevului în cadrul lecțiilor, sporind interesul pentru cunoaștere.

De ce folosirea elementului de joc în activitatea didactică este benefică?

În primul rând, jocul didactic sporește atractivitatea lecției, aduce acea stare de bună dispoziție funcțională, de bucurie și destindere, menită să prevină apariția monotoniei și oboselii. Totodată, jocul fortifică energiile intelectuale și fizice, generând o motivație secundară stimulativă.

Prin natura meseriei sale, învățătorul rămâne mereu copil, înțelegând mai bine ca oricine dorința și nevoia de joc a acestuia.

Pentru a deveni „joc didactic”, o activitate trebuie să îndeplinească următoarele exigențe:

- să realizeze un scop și o sarcină didactică;
- să folosească elemente de joc în vederea realizării sarcinii propuse;
- să aibă un conținut accesibil și atractiv;
- să utilizeze reguli de joc, cunoscute anticipat și respectate de către elevi.

În jocurile didactice se pot alege diverse elemente de joc: întrecerea (emulația/competiția) individuală sau pe grupe, cooperarea între participanți, recompensarea rezultatelor bune sau penalizarea greșelilor, jocuri de rezolvare a exercițiilor sau a problemelor, bazate pe surpriză, așteptare, aplauze, cuvântul stimulativ etc.

Reușita jocului didactic este în strânsă legătură cu calitatea materialului didactic, diversitatea acestuia, adaptarea sa cât mai bună la conținutului jocului. Se pot utiliza planșe, fișe de lucru (individuale sau de grup), cartonașe, jetoane, trusa de figuri geometrice etc.

Pentru a eficientiza cu adevărat învățarea, este nevoie ca învățătorul să acorde o maximă atenție proiectării, organizării și desfășurării metodice a jocului didactic, să asigure corelația dintre elementele care îl definesc.

Desfășurarea jocului didactic va trebui să cuprindă următoarele etape:

- introducerea în joc (discuții pregătitoare);
- anunțarea titlului jocului și scopului acestuia;
- prezentarea materialului;
- explicarea și demonstrarea secvențelor jocului;
- fixarea regulilor;
- executarea jocului de către elevi;
- complicarea jocului; evaluarea (inclusiv a conduitei).

Se știe că folosirea consecventă a jocului didactic conduce la îmbunătățirea performanțelor școlare, la dezvoltarea factorilor intelectuali și nonintelectuali, începând cu spiritul de observație și continuând cu imaginația creatoare, gândirea, atitudinile de ordin caracterial.

Pentru aceasta, învățătorul va trebui să aibă în vedere crearea unei atmosfere permissive pe parcursul desfășurării jocului astfel încât elevii să fie eliberați de tensiune, teama de pedeapsă ori admonestare. Este necesar să se favorizeze comunicarea, consultarea, conlucrarea în activitatea de învățare. În felul acesta vor putea fi mai ușor integrați copiii timizi ori cei cu tendințe spre pasivitate, neobișnuiți cu efortul intelectual. Ei vor prinde repede gustul activității, se vor mobiliza

în plan psihic, vor dori chiar să se afirme. Putem fi astfel convinși de contribuția noastră în planul educării spiritului creator al elevului, al grupului din care el face parte.

O lecție, oricât de bine pregătită în plan metodic, este supusă și ea legilor memoriei, iar cunoștințele în cadrul ei, supuse perisabilității dacă nu se vor găsi acele căi care să le fixeze în memoria copilului. Și unul dintre marile secrete rămâne jocul didactic, prin contribuția sa la creșterea valorii formative a cunoștințelor, la dezvoltarea capacității creatoare ale elevilor.

Rămâne de îndeplinit încă o condiție esențială: învățătorul va trebui să fie el însuși creator, creativitatea fiind cea care îl va deosebi întotdeauna pe învățătorul foarte bun de cel bun.

CAREER COUNSELING

Mirela Dorobanțu
Școala Gimnazială "Mihai Viteazu"

Professional and school guidance and counseling aim at making the student proactive when it comes to their own destiny (through information, education, self-development, self-orientation).

A society which tends towards harmonious development must take into account and support activities such as career orientation, taking into account its necessity, by offering everybody the possibility of receiving free services and enhancing the professional training of any person working in this field, offering the possibility of material resources without which this activity could not develop in proper conditions.

Career counseling has a special role in our society and economically developed countries with high living standards acknowledged its importance, by drafting a legislation meant to improve its course of development. Students must develop in such a way that they are able to make optimal decisions regarding their lives. In this regard, their attention as well as their educators' must be aimed at creating circumstances which allow every attendant to make their own decisions and, at the same time, assume their consequences.

The career covers and identifies various roles in which the individual is involved: student, employee, community member, parent and so on, the way they act in family, school, society and the steps they might follow in life: marriage, retirement; all of these are considered an indivisible whole. In this regard, every person has a career, not only those who are successful in a certain profession. (*Mihai Jigău, 2001, Consilierea carierei, pg.10*).

Counseling is also a form of socialization and/or social learning as it offers individuals new experiences and information through which they can develop their identity and self-image, as well as integrate themselves into society in a way that brings them satisfaction or helps them overcome certain critical moments in life.

Counseling as well as school and professional orientation, as a social phenomenon, emphasized its importance at the beginning of the XX century, when significant modifications occurred in the supply and demand job market and industrial development, as well as the increased job requirements due to technological advancement.

As such, professional counseling is preceded by school counseling and orientation. Despite this, professional counseling has a much more consistent historical background. The first pursuits in this area regarded the industry, the transports and the army. An increase in labor efficiency and

productivity as well as the increase in terms of responsibilities through a better correlation between human resources and the work environment. At first, counseling, school and professional orientation were mainly activities related to social assistance, with a high level of control held by the authorities.

Compared to professions pursued by adults, school orientation and professional pre-orientation deployed in schools to the students' benefit. Pre-orientation must be seen as a process of general delineation – through information, assistance, self-knowledge – of the preferences and aspirations regarding the professional path.

Career counseling, education and orientation services have evolved significantly in the industrial, post-industrial and information societies. Counseling and orientation help individuals fulfill their careers. That is essentially why choosing a profession must be a profoundly personal act, resulted from responsible deliberation, in accordance with the concrete socio-economical realities, while at the same time strengthened by internal motives and dominant, stable interests.

The socio-economical system is in a process of constant change when it comes to content structure. As a consequence, the labor environment is equally affected: jobs, professional fields in demand, as well as prevalent social and individual values. In this context, school orientation involves assisting the student when making a choice – a process which must be justified and in accordance with their preferences and aspirations.

The school, as an educational institution must adapt to the content, its structures and functions, in order to create favorable premises for students, which would allow them a fast integration in society, flexibility, initiative spirit and the ability to solve problems, the narrowing of the unpredictable and the hazard when it comes to choosing a career.

The education and professional training processes developing in school make up the bridge necessary towards labor market and generally, adulthood.

Counseling and orientation do not need to be school subjects, but an application area, practical developments, experiences and attitudes that need to be learned and applied throughout life. Both counseling and orientation are compatible with hesitation, giving up, successive choices. The final decision often involves covering these phases too.

The factors which influence the professional options of students, both subjective and objective (external) are crucial elements for the paths students choose after graduating.

It is necessary that students acknowledge the inconsistency of some criteria when it comes to choosing a career, such as: *it is beautiful, it seems interesting, I like it*, etc. It is important to note that students are often guided by such criteria. As a result, students who give similar answers will be asked to provide more details and therefore argue their point of view.

One mistake which leads students towards choosing professions they have no inclination for is choosing professions depending on their results in school (high schools or professional schools). Normally, students should first choose the profession they have an interest in and only afterwards attend the type of school which prepares them for their chosen profession. However, many students do the complete opposite. (V. Lăscuș, 1972, p. 42-44).

The general factors which influence the professional activity are: heredity, environment, life experience and personal development;

Heredity – the biological state of the human organism, but also the aptitudinal and temperamental potential;

Environment – It's important to mention that the two factors (heredity and environment) may influence one another, both positively and negatively. The environment involves, first of all, the significant persons from the life of the individual, while the genetic structure influences the occupational level they aspire to. This affirmation is only available if we accept the idea that the level of aspiration directly proportional with the intellectual potential of the individual. However, reality has proven that some environmental factors such as isolation or financial deficit make up circumstances which prevent the individual from reaching their full potential.

Life experience (childhood):

- we strive for occupations in which we have the possibility being in contact with other people, or occupations which involve working alone (depending on the family background of the individual);
- we avoid activities we did not like but actively seek the ones which brought satisfaction;
- we learn to adopt behaviors which fulfill us, or behaviors which have brought validation from others;
- we mature and form our own lifestyle along with our own personality and the requirements of the world we live in;

Individual development – we cannot ask for vocational maturity from a 14 year old child, since at that age the interests and values of that person are not yet identified. Usually, they change from one moment to another, but they stay relatively constant around the age of 25;

Since it's a process which involves a certain dynamic, the students' professional options can be comprehended only if they're studied from the perspective of their own development, depending on subjective and objective factors.

BIBLIOGRAPHY

HOLLAND, J.L. Making Vocational Choices : A Theory of Vocational Personalities and Work Environments. Englewood Cliffs, Prentice-Hall, 1985.

JIGĂU, MIHAI. Consilierea carierei. Editura Sigma. București, 2001.

ROE ANNE. The psychology of occupations. New York, John Wiley and Sons, 1956.

SUPER, D.E. Career and life development. În Career choice and development. (Brown Eds), San Francisco, Jossey-Bass Publishers, 1987.

CUNOAȘTEREA DE SINE – CHEIA SUCCESULUI ÎN VIAȚĂ!

Prof. DREGHICI ELENA MANUELA

Colegiul Tehnic Motru

Each person has a unique personality and identity; there are no two identical people.

It is good that all those who have special skills to cultivate for their own good and everyone of jur. Este natural that in such cases the family, school, society to encourage and support the affirmation of authentic talents, rewarding effort and hard work of these people "outstanding". Each must know himself, to discover their talents and put them in his office and others, to be aware of all the qualities that can be supported, but all faults and against whom must fight!

A fight with their weaknesses and take it over again whenever necessary are the most precious victories! Be objective! There will overstated generous disparage! Trust yourself and your forces! In life there are many ways in which you can succeed and does! Each has a "but" hidden! You just need to find and to redeem! Do not stop in the road and not abandoned!

Fiecare om are identitate proprie și o personalitate unică, neexistând doi oameni identici (nici chiar gemenii univitelini care au luat ființă prin diviziunea aceluiași ou , având coduri genetice diferite) .

În profida diferențelor dintre ei, în orice societate democratică oamenii se nasc liberi și egali în drepturi , toți pornim de la aceleași premise și putând beneficia de egalitatea șanselor de reușită în viață.

În ciuda acestor “egalități” oamenii evoluează diferit. Fiecare trebuie să înțeleagă și să accepte acest lucru, făcând totul pentru a se cunoaște mai bine pe sine însuși și învățând, cu răbdare și perseverență, să-și accepte limitele și să se simtă bine “în propria piele” .

În mod cu totul nejustificat se consideră că o persoană “este realizată”, numai dacă este permanent “sub lumina reflectoarelor”, mereu în atenția presei, a radioului , a televiziunii, cu alte cuvinte fiind “în vogă” și având o carieră politică, artistică, sportivă etc . , stralucită. De prea multe ori se uită că aceste profesii necesită aptitudini speciale, cu care ne naștem și pe care le cultivăm ani de-a rândul. În caz că nu le avem este bine să acceptăm acest lucru pentru a nu fi deziluzionați și a nu suferi.

Talentul este o calitate omenească deosebită, dar statistic vorbind, talentul de excepție este extrem de rar. Cele mai multe persoane sunt “oameni obișnuiți” care trăiesc, muncesc și se bucură de viața alături de semenii lor la fel de “obișnuiți” .

De acest realism în aprecierea propriei persoane trebuie să dea dovadă fiecare dintre noi – copil ,tânăr, adult – atunci când se autoanalizează și se autoevaluează.

Fără îndoială că oamenii de excepție pot contribui prin realizările lor la înfăptuirea unor progrese uimitoare, inimaginabile, la un moment dat, pentru oamenii “obișnuiți”, dar nici contribuția acestora din urmă nu trebuie nesocotită, nici munca lor - fără de care bunăstarea și confortul nostru zilnic nu ar fi posibil - nu trebuie neglijată, sau minimalizată.

Este bine ca toți cei care au aptitudini deosebite să și le cultive pentru binele lor și al celor din jur. Este firesc ca în asemenea cazuri familia, școala, societatea să încurajeze și să sprijine afirmarea talentelor autentice, răsplătind efortul și munca asiduă a acestor oameni “deosebiți”.

Este necesar - în același timp - ca fiecare să se analizeze lucid și să accepte situația de fapt, renunțând la visurile iluzorii, care nu pot deveni realitate decât dacă se bazează pe talente autentice, dar și pe muncă, efort și dăruire.

Greșită este și atitudinea celor care deși au talent - și stiu că îl au - îl iroiesc și nu fac nimic pentru a se perfecționa, șlefuidnd ceea ce natura le-a dat cu generozitate.

Munca este o parte esențială a vieții. Acest lucru este inevitabil. Însă deciziile care privesc tipul de educație și instruire pe care ți-l dorești și perioada de timp pe care esti dispus să o petreci pe băncile școlii, ca și cele privind domeniul în care ți-ai dori să lucrezi în viitor, îți aparțin.

Fiecare trebuie să se cunoască pe sine însuși, să-și descopere talentele și să le pună în slujba sa și a celorlalți, să fie conștient de toate calitățile pe care poate să se sprijine, dar și de toate defectele împotriva cărora trebuie să lupte! Trebuie ca fiecare să-și exploreze abilitățile, interesele și valorile care vor conta în luarea deciziilor asupra educației, carierei și propriilor finanțe.

Abilitățile și aptitudinile reprezintă talentele tale și la ce ești bun. Multe abilități și aptitudini se dezvoltă și se educă în școală și sunt folosite mai târziu în viață. Interesele sunt activități sau hobby-uri pe care îți face plăcere să le faci. Anumite interese se pot confunda cu abilitățile; totuși poți fii bun la ceva (o abilitate), dar să nu-ți placă să faci acel lucru (un interes). Pe de altă parte, poate că ți-ar plăcea să faci ceva la care nu ești bun. Experiența este cea care te ajută să-ți dezvolți aptitudinile și abilitățile. Iar experiența o dobândești acasă, la școală, în firma de exercițiu, în activități de voluntariat, în activități extrașcolare, etc.

Profesiile variază mult din punct de vedere al nivelului de instruire și calificare necesar. În general cu cât acest nivel este mai ridicat, cu atât slujba respectivă este mai bine plătită. Un alt factor, numit cerere, este și el important. Profesiile mai bine plătite sunt de obicei cele pentru care există o cerere mai mare de lucrători calificați și instruiți adecvat.

Foarte curând ai să trăiești pe cont propriu, poate vei avea chiar și o familie. Salariul tău va depinde de abilitățile și aptitudinile pe care le-ai dobândit, ca și de cererea existentă pentru ele. Și depinde numai de tine să îți transformi abilitățile în aptitudini pe care le caută angajatorii. Această transformare necesită instruire, iar instruirea necesită, de obicei, alocare de bani și timp. De exemplu, multe slujbe – dacă nu cumva majoritatea lor – necesită cunoștințe de utilizare a calculatorului, deci va trebui să te instruiști și tu în acest domeniu. Vei fi nevoit să plătești pentru aceste cursuri și, bineînțeles, să dedici timp dobândirii acestei noi abilități.

Există două tipuri de costuri asociate cu dobândirea unei noi abilități. În primul rând vorbim de costurile directe, care sunt costurile financiare presupuse de dobândirea acestei noi abilități. Costul orelor de curs, al manualelor și deplasărilor spre și dinspre sala de curs sunt exemple relevante pentru aceea ce numim costuri directe.

În al doilea rând, există costuri de oportunitate, care reprezintă veniturile și timpul liber la care tu renunți, pentru a dobândi abilitatea respectivă. Cu alte cuvinte, orele pe care tu le petreci la cursul de calculatoare sunt ore pe care nu le poți folosi pentru a câștiga bani. Și, foarte probabil, vei fi nevoit să renunți și la unele activități de timp liber care îți fac plăcere, pentru a dedica timpul respectiv studiului. Veniturile și timpul la care tu renunți reprezintă costurile de oportunitate ale dobândirii cunoștințelor de utilizare a calculatorului.

De ce plătesc oamenii ca să învețe lucruri noi? De ce investesc timp și bani în propria educație, când ar putea să folosească aceste două resurse pentru a se distra? Răspunsul constă în faptul că oamenii își doresc ca abilitățile și aptitudinile dobândite să le permită să obțină mai mulți bani și mai multe satisfacții profesionale. Ei sunt convinși că faptul că investind acum timp și bani, își construiesc un viitor mai bun.

A lupta cu propriile slăbiciuni și a o lua de la capăt ori de câte ori este necesar constituie cele mai prețioase victorii! Fiți obiectivi! Nu vă supraevaluați, dar nici nu vă desconsiderați! Aveți încredere în voi și în forțele voastre!

În viață există multe mijloace prin care puteți reuși și afirma! Fiecare are un "dar" ascuns! Trebuie doar să îl găsiți și să îl valorificați! Nu vă opriți din drum și nu abandonați!

"Audaces fortuna iuvat." (Lat.) "Pe cei îndrăzneți îi ajută norocul." -Virgiliu)

Bibliografie:

1. Marinescu, Silvia și Dinescu, Rodica - Invitație la educație, Editura Carminis, Pitești, 2003
2. Covey, R., Stephen – Managementul timpului sau cum ne stabilim prioritățile, București, Editura Allfa, 2000
3. *** Start pentru succes: Auxiliar în proiectul TRAFĂ, București, Editura All4Zou, 2009.
4. *** Din școală în viață prin firma de exercițiu – București, Editura Didactică și Pedagogică, 2005.

Surse online:

- <http://www.jaromania.org>
- <http://www.dexx.ro/index.php>
- <http://ro.wikipedia.org/wiki/Controlling>

COUNCELING – A TEACHING TRAINING ACTIVITY CONSILIEREA - ACTIVITATE DE FORMARE A ELEVULUI

*Profesor Doandea Nela Ioana
Grădinița Priotești, Școala Gimnazială Ponoarele
Judetul Mehedinti*

School and professional orientation involves a set of stages and techniques which are structured in a system. The components of this system are: knowing the student's personality, educating the student in choosing a career, knowledge of the school network and professions, counseling and effective guidance of the student.

Schimbările care s-au produs la nivelul societății în general au determinat apariția unor tendințe noi în orientarea școlară și profesională. Întrucât în procesul orientării elevii trebuie pregătiți pentru adoptarea unor decizii în plan școlar și profesional, este evident că această activitate are o bază psihopedagogică. Astfel în perioada actuală orientarea nu mai este o simplă activitate de psihodiagnostic și de selecție profesională, ci ea presupune structurarea ca proces *educativ îndelungat care urmărește dezvoltarea personalității tinerilor în vederea opțiunilor școlare și profesionale și a viitoarei lor integrări școlare și profesionale.*

Divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru direcții de acțiune este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se intercondiționează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultată a întregului proces.

Cuvinte cheie: orientare școlară și profesională, consiliere

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și

anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permită elevului o cât mai bună integrare în societate.

Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe școlii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale:

- I. Cunoașterea personalității elevului.
- II. Educarea elevului în vederea alegerii carierei.
- III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale.
- IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

I. Cunoașterea personalității elevului

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Cunoașterea personalității elevilor nu se realizează ușor și nici într-o perioadă scurtă de timp. Ea necesită parcurgerea unor etape ierarhice, observarea continuă a creșterii și dezvoltării individului precum și a atitudinilor sale, în urma unor evenimente apărute sau provocate. Cu alte cuvinte, este vorba de adoptarea unei viziuni longitudinale, care constă în observarea și examinarea evoluției aptitudinilor, capacităților și performanțelor elevilor de-a lungul școlarității. Profesorul, dirigintele și îndeosebi consilierul pot folosi o gamă largă de metode și tehnici de cunoaștere psihologică a elevilor. Ele pot fi grupate în două categorii principale:

1. Metode de cunoaștere a individualității elevilor: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, chestionarul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea, metoda testelor.

2. Metode de investigare a grupurilor școlare: metoda aprecierii obiective a personalității, proba "Ghici cine?", tehnicile sociometrice.

Au fost enumerate doar câteva dintre ele, considerate a fi mai accesibile și în același timp mai eficiente în practica orientării școlare și profesionale.

II. Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor

Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

În practica orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea desigur, vizitele în unitățile productive, consultările date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise.

În urma diverselor contacte cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu consilierul școlar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii. Rolul consilierului este de a-l învăța pe elev cum să obțină informații utile, cum să le utilizeze eficient, să le coreleze și raporteze corect la posibilitățile sale. Pe parcursul procesului de orientare, consilierul trebuie să-l sprijine și să-l încurajeze pe elev în diversele direcții posibile, cum ar fi: să acționeze în vederea luării unei decizii, să adopte un program specific de pregătire, să-și reevalueze periodic alegerile făcute.

IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Metodologia elaborării sfatului de orientare constă în două metode principale de acțiune:

- a) Esența primei metode constă în faptul că “trecutul determină viitorul” – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.
- b) Cea de-a doua porneste de la ideea că “viitorul determină prezentul” – educatorul trebuie să știe nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe aceștia pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice.

Ambele metode sunt accesibile atât consilierului cât și tuturor cadrelor didactice, indiferent de specialitatea pe care o predau în școală. În aparență, ele ni se înfățișează ca fiind diferite sau chiar opuse. Deosebirea sau opoziția dintre ele este de suprafață și deci artificială. Acordarea sfatului de orientare pentru fiecare elev în parte presupune depășirea de către consilier a acestor deosebiri neesențiale și false contradicții și adoptarea unei atitudini pragmatice. Ca urmare, el nu trebuie să se limiteze la nici una dintre cele două metode, ci mai degrabă să încerce combinarea lor. Astfel, pornind de la cunoașterea personalității elevilor, într-o manieră longitudinală, prin intermediul metodelor și tehnicilor descrise mai sus și prin utilizarea fișei psihopedagogice, pot fi întrezărite, cu destulă certitudine, tendințele și direcțiile de evoluție ale personalității elevilor. Cu alte cuvinte, știind ceea ce a fost elevul și apreciind ceea ce ar putea să fie, consilierul poate să pună un diagnostic de adaptabilitate.

Metodologia consilierii și orientării elevilor constituie o variabilă cauzală deosebit de importantă, care este răspunzătoare, într-o mare măsură, de rezultatele concrete ale acestei activități. De aceea, cunoașterea și utilizarea ei corespunzătoare de către consilier, diriginte sau alte cadre didactice, reprezintă o condiție fundamentală pentru desfășurarea unei activități de consiliere și orientare științifice și eficiente.

Bibliografie:

Bălan, A., *Consiliere educatională – ghid metodologic pentru orele de dirigentie si consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru, D. (coord.), *Consiliere si orientare scolară*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999

Ghica, V., *Ghid de consiliere si orientare scolară pentru orele de dirigentie*, Editura Polirom, Iasi, 1998

Neamtu, C., *Orientarea scolară si profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat si gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1995

Tomsa, Gh., *Orientarea si dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură si Presă „Viata Românească”, Bucuresti, 2001

L'ORIENTATION DANS LA CARRIÈRE – LA VOIE VERS LE SUCCÈS

*Profesor Dulea Gabriel Marian
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Odobleja”, Dr.Tr.Severin*

This report is based on good practice guide realised in the project POSDRU/161/2.1./G/137245, Professional development assisted by innovative activities and practical advice and offer some suggestions acquired in the project to convince students that a proper career guidance will generate benefits and improve the prospects of entering on the labor market, facilitating easier transition from school to work.

L'orientation des élèves dans la carrière a comme objectif l'amélioration des perspectives d'insertion sur le marché du travail des élèves de l'enseignement préuniversitaire, par l'optimisation des services d'orientation professionnelle, en suivant le développement des compétences pratiques des élèves, leur offrir des services d'orientation, d'appui spécialisé pour une orientation correcte dans la carrière, à long terme contribuant à diminuer le décalage existant à présent entre les connaissances acquises à l'école et les besoins concrets du marché du travail, en augmentant ainsi les chances de réaliser une transition plus facile de l'école à la vie active.

Le présent ouvrage a à la base l'expérience acquise dans un projet européen lié à ce thème, auquel j'ai participé, *PROCONS – Développement professionnel assisté par des activités innovatives d'orientation et de pratique*, un projet auquel ont participé 480 élèves des lycées technologiques et un lycée théorique de notre département, un projet dans lequel les élèves ont pris part à des séances d'orientation dans la carrière et à des stages pratiques dans les entreprises.

L'orientation professionnelle des élèves de l'enseignement préuniversitaire leur offre la possibilité de prendre une décision informée et correcte vis-à-vis de la continuation des études et/ou l'intégration sur le marché du travail. Les services d'orientation professionnelle offerts aux élèves contribuent à la diminution du décalage de la demande et de l'offre sur le marché du travail, en offrant aux absolvents de lycée l'opportunité de choisir le trajet professionnel en fonction de leur propre personnalité (compétences, habiletés etc.) et en fonction de la dynamique du marché du travail.

L'orientation dans la carrière générera des bénéfices pour les élèves, tels que: l'identification des préférences et des aptitudes des élèves envers les options d'emploi pour se coréler avec les

demandes des employeurs; le développement et l'implémentation d'un système de stages de préparation pratique spécifiques aux emplois disponibles parmi les employeurs; la participation des élèves du système national d'enseignement à un stage pratique moderne et efficace; le développement des aptitudes des élèves pour le travail en équipe; l'insertion plus facile sur le marché du travail; la création des habiletés et compétences pratiques pour grandir les chances d'occuper un emploi à la fin des études, par l'intermédiaire des activités déroulées dans les firmes d'exercice construites au lycée théorique dans le cadre du projet. A moyen et long terme, par l'intermédiaire de la corrélation des nécessités sur le marché du travail en ce qui concerne les compétences et les habiletés des ressources humaines et le perfectionnement de celles-ci, on va déterminer une croissance du degré d'occupation, une attractivité des programmes de formation, en déterminant en même temps un développement économique basé sur la connaissance, dans l'appui de la transition de l'école à la vie active. Celle-ci est, je crois, la raison pour laquelle on doit convaincre les élèves d'accorder d'importance aux démarches d'orientation dans la carrière.

L'orientation professionnelle est définie comme une activité dans laquelle une personne qui occupe habituellement ou temporairement le rôle du conseiller offre ou il est d'accord à offrir du temps, de l'attention et du respect à une autre personne située pour le moment dans le rôle du client. L'orientation des élèves dans la carrière est un processus pour faciliter le développement de la carrière d'un individu réalisé par un professionnel en orientation, qui se propose à développer et implémenter un plan d'évolution professionnelle en fonction des intérêts, des valeurs, des capacités et des désirs de la personne conseillée.

Le rôle de l'orientation est lié à la conscientisation des compétences qui vont être développées, leur compréhension au niveau des connaissances, habiletés et aptitudes.

Une décision de carrière se réfère au processus qui conduit à la sélection d'une alternative de carrière de la multitude des variantes disponibles à un moment donné. Quand il s'agit des décisions importantes qui vont influencer le futur, les spécialistes recommandent une approche informée et rationnelle. "Que veux-je faire après la fin des études?", "Quel est le domaine qui me plaît le plus?", "Quels sont les autres domaines adéquats pour moi?" représentent les questions que chaque élève se pose en vue du choix d'une alternative proposée.

L'autoconnaissance, la clarification des priorités professionnelles et éducationnelles, la réalisation d'un profil occupationnel, l'orientation individuelle avec des instruments spécifiques, la suivie du parcours des élèves, la liste d'attentes, la matrice des compétences, l'autoévaluation des compétences, l'identification des intérêts sont autant de problèmes qui nécessitent une réponse pour le choix en connaissance d'une carrière professionnelle.

Il est nécessaire ainsi l'élaboration d'une matrice des compétences transversales, qui comprennent les compétences suivantes qui doivent être évaluées/autoévaluées: compétences d'initiation d'une affaire, compétences d'organisation processuelle et structurelle, compétences d'utilisation des ressources, compétences d'accomplissement des tâches, capacité décisionnelle, leadership, esprit entrepreneurial, la sélection des renseignements utiles pour réaliser une tâche.

Ainsi, l'orientation des élèves dans la carrière représente l'utilisation de la relation interpersonnelle pour faciliter l'autoconnaissance, l'acceptation émotionnelle, le développement optimal des ressources personnelles.

En guise de conclusion, les élèves doivent comprendre le motto: *Seulement ayant de grandes attentes, on peut faire de grandes choses!*

BIBLIOGRAPHIE:

Ghid bune practici proiect POSDRU/161/2.1./G/137245, Dezvoltare profesională asistată prin activități inovative de consiliere și practică.

<http://www.mh-procons.ro/>

CONSILIERE ȘI AUTOCUNOAȘTERE LA ORA DE LIMBA ENGLEZĂ

Prof. DUMITRESCU CODRUTA
COLEGIUL TEHNIC "DOMNUL TUDOR"

"Profesorul cu adevărat înțelept nu te invită să intri în casa înțelepciunii sale ci, mai curând, te călăuzește către pragul minții tale"
Kahlil Gibran

Abstract

It is well-known that career counseling or career guidance is a complex process which combines giving advice with counseling techniques that support pupils/teenagers in making decisions and facing difficult situations. As long as we are not professional career counselors how can we help our pupils find the right path in their future career? The purpose of the present article is to illustrate how the English teacher can help students discover more about themselves and their abilities at the English class. By involving the students in various projects, creating portfolios or other related activities, we can contribute to an optimal transition of young people between different educational levels or support them in gaining a better understanding of what really matters for them personally and how they can plan their careers independently.

Consultând Dicționarul Explicativ al Limbii Române vom găsi nu mai puțin de patru termeni sinonimici pentru verbul „a consilia” și anume: a *îndruma*, *învăța*, *povățui*, *sfătui*. Dar cine sunt beneficiarii sfaturilor noastre ținând cont de calitatea de dascăli pe care o avem? Nimeni alții decât elevii de vârste diferite a căror personalitate și mentalitate căutăm să o formăm și modelăm în decursul anilor. Această activitate zilnică este influențată în mare parte și de reglementările forurilor superioare (Ministerul Educației și Învățământului, inspectorate școlare, comunitate locală) care își pun amprenta asupra modului de lucru cu elevii noștri. Curriculumul național, planul de învățământ, programele și manualele școlare sunt elementele - cheie ale activității noastre. Se subliniază, de mulți ani încoace, în cadrul formulelor de reformă adoptate de sistemul de învățământ, rolul educației în contextul procesului instructiv-educativ.

De fiecare dată se caută noi soluții la probleme cu care ne confruntăm zilnic în activitatea noastră: programe și manuale școlare stufoase, elevi suprasolicitați din punct de vedere teoretic, dar în mare parte deficițari la secțiunea practică, un abandon școlar în creștere din variate motive și exemplele pot continua.

În acest context rolul dascălului este esențial, deoarece la clasă acesta trebuie să găsească metode adecvate de transmitere a informației, dar și de captare a atenției și interesului elevului în același timp. Totodată trebuie să ținem cont și de faptul că, odată ajunși pe băncile liceului, elevii din ciclul liceal aduc cu ei bagaje informaționale și comportamentale diferite, iar profesorul are rolul de a descoperi ce este valoros în fiecare și a-i acorda șanse egale în formarea viitoare indiferent de stilul de învățare individual și aptitudinile personale.

În calitate de profesor de limba engleză, voi încerca să mă raportez la modul în care la orele de limbă străină elevii reușesc să se descopere, să se cunoască din perspectiva abilităților pe care le posedă și mai târziu chiar să reușească să-și contureze un traseu educațional sau profesional

adecvat. Dacă ne referim strict la modul în care manualele școlare sunt structurate la clasele a IXa și a Xa vom observa că cele mai multe teme de discuție au ca motiv central elevul și universul său înconjurător. Prin activitățile desfășurate în cadrul orei de limba engleză elevii ajung să se cunoască mai bine, să ofere informații despre ei înșiși, dar și să-și prezinte caracteristicile de personalitate care îi vor ajuta mai târziu să stabilească moduri de comunicare și relaționare adecvate cu colegii de clasă și chiar cu cei din școală.

Este recomandat ca la debutul fiecărui an școlar, după aplicarea testărilor inițiale, orice cadru didactic să realizeze planificări calendaristice personalizate, care să țină cont în primul rând de nivelul real de cunoștințe al elevilor, precum și de abilitățile, trăsăturile de personalitate și interesele elevilor. Important este de asemenea să avem în vedere tot timpul și specializarea pe care elevii o urmează, dar și așteptările lor în ceea ce privește o viitoare carieră.

Astfel, la clasele a IXa și a Xa în portofoliile elevilor se vor regăsi lucrări variate care se vor constitui ca o adevărată oglindă pentru fiecare elev în parte. Aici se vor regăsi lucrări care să le pună în valoare nu doar competențele lingvistice, ci și pe cele artistice sau trăsături specifice, precum creativitatea și originalitatea. Totodată, la ora de curs, prin exerciții de tipul activitate în echipă colegii vor ajunge să își formeze o imagine cât mai clară nu doar despre ei, ci și despre colegul de echipă și în acest fel vor reuși să-și îmbunătățească și componenta de relaționare și socializare.

Mai târziu, la clasele a XIa și a XIIa, pe lângă dezvoltarea competenței de practică rațională a limbii pe de o parte și formarea și dezvoltarea de competențe de comunicare și interacțiune pe de altă parte, profesorul va căuta ca elevul să-și dezvolte tehnici de muncă intelectuală în vederea învățării pe toată durata vieții. Astfel, elevul va învăța să utilizeze strategii și tehnici de studiu cu ajutorul cărora să valorifice cunoștințe și deprinderi achiziționate și prin studiul altor discipline.

În această etapă, la ora de limba engleză încercăm cât mai multe exerciții de tip simulare de BAC. Astfel, elevii au șansa să redacteze un CV european, să scrie o scrisoare de intenție și chiar să simuleze dialoguri pe teme diverse, dialoguri care să se apropie și de modelul interviurilor de angajare. În felul acesta, ei au o șansă reală să descopere cum se pregătesc pentru examenul de bacalaureat, dar în același timp să observe cum reacționează în situații concrete de viață.

Pe lângă toate modalitățile și practicile de descoperire și consiliere menționate anterior, consider de asemenea că și proiectele realizate în grup prezintă numeroase avantaje pentru elevi contribuind semnificativ la formarea de competențe cheie care să-i ajute pe elevi să poată face față provocărilor noi și complexe din ziua de azi.

Din punct de vedere pedagogic, desfășurarea de activități de învățare diferențiate (pe grupe de elevi, pe niveluri, pe aptitudini) susține și încurajează elevii să fie autonomi în învățare utilizând de multe ori tehnologia informațională modernă. Se vorbește tot mai mult astăzi de formarea și dezvoltarea de competențe pentru cetățeanul secolului XXI, iar proiectele sunt benefice în acest sens căci ele îi pregătesc pe elevi să gestioneze nu doar informații din domenii variate, ci și instrumente și resurse în format digital utile pentru profesiile lor viitoare. Mai mult, ele îi pregătesc pe elevi să acționeze responsabil și în siguranță (conștienți de riscuri) în mediul digital.

Prin urmare, observăm cum la ora de limba engleză profesorul poate veni în ajutorul elevului pentru ca acesta să se descopere și să acționeze conștient în vederea stabilirii traseului profesional viitor.

Bibliografie:

1. Butnaru, D. și colaboratorii, Consiliere și orientare școlară, Editura Spiru Haret, Iași, 1996
2. Jigău, Mihai, Consilierea carierei, Editura Sigma, București, 2001
3. Cristea, Sorin, Dicționar de termeni pedagogici, București, 1998

ROLUL CONSILIERII ȘI AL ORIENTĂRII ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Enescu Ion Alin – „C.S.E.I. Constantin Pufan”

Educating students in choosing careers is, essentially, a main aspect of general education by the school. It involves the formation of skills, development of multilateral interests and professional dominant interests, General and special skills development, formation of positive attitudes towards work, the development of a superior and motivations of ideal professional formation of positive traits required for the exercise of various professions chosen students.

Opțiunea școlară constituie o problemă de stringent actualitate a familiei și a școlii în același timp. Îndeplinirea sarcinilor ce revin fiecărei părți impune organizarea de activități în așa fel încât să crească nivelul de interes al copilului ajuns în acest stadiu de dezvoltare. Un prim aspect este determinarea nivelului de aspirație al copilului și corelarea lui cu cel al părinților. În multe cazuri aceste nivele nu se stabilesc, nu se suprapun sau alteori nivelele de aspirație sunt peste performanțele elevului, fiind urmate de eșecuri în viața copilului.

Rolul consilierii și orientării școlare este un element esențial în restructurarea sistemului educativ. Eficiența consilierii prin relația profesor - elev este favorizată de însuși sistemul de învățământ, care-i oferă cadrul legal necesar. În procesul educativ, din perspectiva instruirii diferențiate, profesorul trebuie și poate să devină un sfătuitor, un dirijor al elevului și al grupului. El indică pentru aceștia sursele de informare, îi asistă în autoformare, îl orientează școlar și profesional și totodată organizează activitatea didactică.

Consilierea individuală sau de grup îl poate conduce pe dascăl la descoperirea cauzelor lipsei de motivație pentru școală, pentru o anumită disciplină sau pentru un anumit profesor. Procesul de observație, pe care profesorul îl parcurge continuu, îl conduce la sesizarea stării de spirit a adolescenților, a dificultăților pe care aceștia le pot întâmpina în familie, școală, societate. Dar mai cu seamă, acest proces își justifică menirea în măsura în care profesorul trebuie să observe potențialul elevului, să-i observe abilitățile și să le valorifice pentru eul personal și pentru societate.

Acționând astfel, profesorul își asumă rolul de consilier și astfel, ajută adolescenții să exploreze alternative, să-și clarifice așteptările, îi ghidează spre decizii optime, le susține încrederea în propriile forțe sufletești și îi canalizează spre laturile în care ei își demonstrează aptitudini.

În procesul educativ, din perspectiva instruirii diferențiate, profesorul trebuie și poate să devină un sfătuitor, un consilier al elevului. Rolul acestuia este cu atât mai dificil cu cât diferențele între elevi sunt mascate, iar notele nu pot măsura cu exactitate calitatea cunoștințelor, ci doar cantitatea lor. Profesorul evaluează alături de cantitate și calitatea aplicării cunoștințelor, stilul de lucru al elevului, pasiunea pe care o are pentru studiu și consecvența cu care se pregătește.

Stilul personal, informațiile și experiența particulară a fiecărui cadru didactic în acest planîmbogățesc imaginea copiilor asupra profesiilor, le deschid alternative și orizonturi mai largide integrare socio-profesională ulterioară. Acest lucru nu exclude preocuparea sistematică pentru o orientare științifică, consecventă și profesionistă. De fapt, domeniul orientării școlare și profesionale este atât de larg încât toți profesorii pot aduce ceva nou fără a se repeta, darnici atât de comun încât să nu facă obiectul unei preocupări și specializări de sine stătătoare.

În plus, anumite fațete ale muncii nu pot fi transmise în cadrul unor ore obișnuite de curs;acestea presupun contacte directe și experiențe nemijlocite cu oameni, materiale și activități fizice și intelectuale din lumea muncii.

Profesorul trebuie să pornească de la evaluări inițiale, după care conduce elevul spre adoptarea unei tehnici de pregătire care să-l ducă spre succes și satisfacție personală. Unii elevi au putere de adaptare și dorință de afirmare încât vor impresiona profesorul cu răspunsuri corecte,

dorind note maxime. Alți elevi manifestă un interes slab pentru buna lor pregătire și nepăsare față de notă punând profesorului probleme dificil de rezolvat.

Consilierea individuală îl va conduce pe dascăl la descoperirea cauzelor lipsei de motivație pentru școală, pentru o anumită disciplină sau pentru un anumit profesor. Ajutorul pe care profesorul cu rolul de consilier îl va da adolescentului cu deficiențe în comportament și pregătire este important pentru toată viața. Unul dintre cele mai importante lucruri pe care trebuie să le deprindă o persoană menită să se ocupe de educație și prin aceasta înțelegem și consiliere (profesor, părinte, consilier, psiholog), este acela de a înțelege nevoile elevilor:

1. Fizice / de bază: nevoia de căldură, nevoia de hrană și de odihnă, de îngrijire și igienă; nevoia de a fi ocrotiți în fața primejdiilor.

2. Afective: contactul fizic, admirația și tandrețea, timpul acordat, atenția și observarea comportamentelor, aprobarea și compania în diferite activități.

3. De securitate: îngrijire permanentă, mediu predictibil, modele de îngrijire permanentă și respectare a unor reguli elementare, reguli de control, o familie unită și stabilă, un grup de familie / un grup școlar armonios.

4. De stimulare a potențialului înăscut: încurajarea curiozității și comportamentelor de explorare; dezvoltarea deprinderilor de participare la joc și de a răspunde la întrebări; promovarea ocaziilor de afirmare și de dezvoltare.

5. De direcționare și control: se referă la deprinderea elevilor cu comportamentele sociale adecvate, de disciplină, cultivarea de valori precum: cinstea și respectul față de celălalt;

6. De responsabilizare, care are în vedere atragerea copilului, la început în lucruri minore, pe parcurs, însă, dându-i-se responsabilități din ce în ce mai mari: implicarea în deciziile importante legate de familie sau de școală (consiliul de familie / consiliul elevilor), învățarea din propriile greșeli sau succese.

7. De independență, prin care se înțelege a ajuta elevul să înțeleagă că trebuie să ia propriile decizii.

Autocunoașterea are o importanță particulară în Consiliere și Orientare. Procesul respectiv este chiar mai semnificativ decât luarea la cunoștință a rezultatelor evaluărilor psiho-diagnostice sau aprecierilor externe, pentru că autocunoașterea înseamnă confruntarea impresiilor despre sine cu cele ale altora și extragerea unei concluzii realiste, punerea în balanță a realizărilor personale, potențialităților, calităților și trăsăturilor individuale etc. de care individul este conștient că le are și le poate pune în valoare. Cunoașterea de sine, ca act de reflectare a personalității complexe a unui individ în propria-i conștiință, presupune și o bună capacitate de auto-analiză, realism, intuiție, luciditate, interiorizarea și utilizarea corectă pentru sine a criteriilor de evaluare, responsabilitate. Pentru ca autocunoașterea să fie obiectivă, individul trebuie să aibă maturitatea psihologică să o facă, să cunoască și să interpreteze corect reperele sau indicatorii definatorii ai personalității, metodele și tehnicile individuale de evaluare, mecanismele de compensare și auto-stimulare ale unor trăsături insuficient dezvoltate etc.

Autocunoașterea reprezintă un produs al maturizării și diversificării experiențelor sinelui în contact cu lumea și un proces discontinuu de acumulări, restructurări, adaptări reciproce ale individului la realitatea socială. Nici când pe deplin împlinită, autocunoașterea se configurează prin proiecții succesive ale individului în spațiul său de exprimare, ca reflectare și autorefectare ideatică / acțională.

Autocunoașterea se învață și școala este principalul loc de realizare a acestui proces, alături de familie, cerc de prieteni etc. În măsura în care individul consideră realiste mesajele evaluatorii care-i parvin și aderă la acestea, se conturează treptat o imagine de sine în conformitate cu aceste informații. În sfera mesajelor externe de confirmare (sau nu) acapacităților și trăsăturilor proprii, orice persoană include și propriile constatări, ca urmare a activității sale încununate de succes sau eșec.

Procesul auto-cunoașterii are dinamica sa marcată de subiectivism, reevaluări, corecții, confirmări, re-ierarhizări valorice și se poate concretiza în suport psihologic pentru acțiunea de concretizare a unor proiecte cu privire la carieră sau pot rămâne la un simplu act de introspecție pasivă.

Implicarea membrilor comunității în consilierea derulată în școală se poate dovedi extrem de benefică și instructivă pentru viitorii absolvenți ai anumitor etape de școlarizare.

Contactul nemijlocit al elevilor cu patroni, diferiți alți angajatori, manageri ai unităților de toate tipurile (economice, culturale, de servicii etc.), cu angajații reprezentativi pentru anumite domenii profesionale etc. se dovedesc experiențe de comunicare inter-personală benefice pentru ambele părți ale pieței muncii: angajatori și viitori solicitanți de locuri de muncă.

Uneori sfaturile venite din partea acestora pot fi greșite sau unilaterale. Elevii pot învăța și din aceasta: cum să alegi în cazul unor conflicte de interese sau de valori.

Elevul este prins într-o rețea de tipul parteneriatului social, în cadrul căreia cele mai semnificative legături le are cu comunitatea locală (familie, școală, primărie, poliție) prin reprezentanții săi. Atâta vreme cât aceștia îl vor considera o persoană imatură, intervențiile lor vor fi la nivel superficial.

Reală apreciere a adolescentului ar însemna conceperea unor proiecte de colaborare autentică, de exploatare a disponibilităților multiple ale generației tinere, în vederea armonizării discursului democratic al adulților investiți cu autoritate.

Rămâne în grija consilierului să dezvolte și să completeze tabloul prin activități personalizate cu elevii / părinții / profesorii.

Bibliografie

Drevillon, J. - Orientarea școlară și profesională, București, EDP, 1973.

Educational and Vocational Guidance in the European Community European Commission, 1993.

Jigau, M. - Consilierea carierei, București, 2000.

Salade, D., Drăgan, I. - Orientare școlară și profesională. Compendiu. București, Editura Paco, 1998.

Tomșa, Gheorghe - Consilierea și orientarea în școală. București, Casa de editură și presă, Viața Românească, 1999.

Tomșa, Gheorghe (coord.). - Dicționar de orientare școlară și profesională. București, Editura Afelin, 1996.

Ungureanu, D. - Copii cu dificultăți de învățare, București, EDP, 1999.

*** <http://consilieresorientare.ro/>

*** http://www.upm.ro/facultati_departamente/depPregatirePersonal/docs/carti/

CARIERA ÎNTRE DORINȚĂ ȘI REALITATE

*Prof. Consilier
Fraicor Cristina-Ana-Maria*

Careers advice aimed at assisting individuals, regardless of age and active time of life, to make the best decisions about their own career. In other words, career counseling also addresses students who are the first choices about their professional future, and adults who want to develop their career or move towards a new profession. In the process of career counseling are investigated, on the one hand, resources and personal aspirations on the other hand, the opportunities existing in the environment. Therefore, career counseling aims compatible resources and personal aspirations with opportunities for socio-economically.

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permită elevului o cât mai bună integrare în societate.

Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe școlii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale:

- Cunoașterea personalității elevului.
- Educarea elevului în vederea alegerii carierei.
- Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale.
- Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

➤ **Cunoașterea personalității elevului**

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Cunoașterea personalității elevilor nu se realizează ușor și nici într-o perioadă scurtă de timp. Ea necesită parcurgerea unor etape ierarhice, observarea continuă a creșterii și dezvoltării individului precum și a atitudinilor sale, în urma unor evenimente apărute sau provocate. Profesorul, dirigințele și îndeosebi consilierul pot folosi o gamă largă de metode și tehnici de cunoaștere psihologică a elevilor. Ele pot fi grupate în două categorii principale:

1. Metode de cunoaștere a individualității elevilor: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, chestionarul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea, metoda testelor.

2. Metode de investigare a grupurilor școlare: metoda aprecierii obiective a personalității, proba “Ghici cine?”, tehnicile sociometrice

- **Educarea elevilor în vederea alegerii carierei** presupune însusirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt:

- conținutul obiectelor de studiu;
- lecția – ca principală formă de organizare a activității didactice;
- stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă;
- metodele de instruire;
- activitatea individuală cu elevii;
- influența personalității profesorului.

➤ **Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor**

Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

În practica orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea desigur, vizitele în unitățile productive, consultațiile date de specialistii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise.

În urma diverselor contacte cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu consilierul școlar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii. Pe parcursul procesului de orientare, consilierul trebuie să-l sprijine și să-l încurajeze pe elev în diversele direcții posibile, cum ar fi: să acționeze în vederea luării unei decizii, să adopte un program specific de pregătire, să-și reevalueze periodic alegerile făcute.

➤ **Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului**

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Metodologia elaborării sfatului de orientare constă în două metode principale de acțiune:

a) Esența primei metode constă în faptul că “trecutul determină viitorul” – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.

b) Cea de-a doua pornește de la ideea că “viitorul determină prezentul” – educatorul trebuie să știe nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe aceștia pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice.

Ambele metode sunt accesibile atât consilierului cât și tuturor cadrelor didactice, indiferent de specialitatea pe care o predau în școală. În aparență, ele ni se înfățișează ca fiind diferite sau chiar opuse. Deosebirea sau opoziția dintre ele este de suprafață și deci artificială. Acordarea sfatului de orientare pentru fiecare elev în parte presupune depășirea de către consilier a acestor deosebiri neesențiale și false contradicții și adoptarea unei atitudini pragmatice. Ca urmare, el nu trebuie să se limiteze la nici una dintre cele două metode, ci mai degrabă să încerce combinarea lor.

Tendențele actuale în consilierea carierei pun accent pe însușirea de către elevi a primelor noțiuni legate de : promovarea personală, strategii de căutare a unui loc de muncă, identificarea surselor de satisfacție profesională, învățarea permanentă, îmbinarea optimă a vieții profesionale cu viața de familie. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se intercondiționează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultată a întregului proces.

Bibliografie:

- BĂLAN, A., *Consiliere educatională – ghid metodologic pentru orele de dirigentie si consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
- BUTNARU, D. (coord.), *Consiliere si orientare scolară*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999
- GHICA, V., *Ghid de consiliere si orientare scolară pentru orele de dirigentie*, Editura Polirom, Iasi, 1998
- JIGĂU, M., *Consilierea carierei*, ed.SIGMA, București, 2001(p.49-52)
- NEAMȚU, C., *Orientarea scolară si profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat si gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1995
- TOMSA, Gh., *Orientarea si dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură si Presă „Viata Românească”, Bucuresti, 2001

THE IMPORTANCE OF SCHOOL IN PUPILS`CARRER

Gazdag Andra-Școala Gimnazială nr 1 Mirzanesti, jud. Teleorman

Theoretical development and recent research demonstrate that the organizations based on communities, such as schools, serve the social strategy of the organization and mobilization of the groups of people in order to achieve actions with specific objectives. They embody their members' ideals and they give value to the public debate and to the decisions of social politics. These kinds of organizations represent democracy in action to solve the local problems. [1]

Schools are the key of the communities' welfare and the future prosperity of nations. Their health is a barometer of the democratic way of life and, that is why, one of the important problems during the transition period is represented by the *school transformation into centers of the community life*. This social change is being built on people's desire to make the schools become better and better for all the children. I state that for the Romanian society, trapped into a too long and difficult transition, *the partnerships centered on schools representan important dimension of the civil society's construction*. [2]

Schools of all kinds are organizations which are responsible for children and adolescents' formal education. The schools which successfully and more efficiently carry out this responsibility consider themselves and their students as part of the social system which includes families and communities. The research developed in the USA and in some European countries shows that when schools, families and communities work together as partners, the beneficiaries are the students. The partnerships between schools, families and communities can: (a) help teachers with their work; (b) improve students' scholarly abilities; (c) improve the curriculum and the school environment; (d) improve parents' educational abilities; (e) develop parents' leadership abilities; (f) connect families to school and community members; (g) stimulate community's service to the use of schools; (h) offer services and support to families; (i) create a safer environment in schools. [3]

The main reason for the creation of such partnerships is the desire to help students be successful at school and later in life. When parents, students and other members of a community consider each other as partners in education, a support network for students starts to function. [4]

Recent syntheses of several studies indicate the fact that since the first years of childhood, *the family, the school and the community influence simultaneously the children's growth and development*. The continuous importance of these contexts in each stage of the child's development is minutely described by a number of theoretical connected perspectives. These include *the paradigm of the social network* (BARNES, 1972), *the concept of social capital* of COLEMAN (1987) and *the theory of the intersection of influence spheres* of EPSTEIN (1992). [5]

The paradigm of the social network refers to the connections between individuals, the groups and the institutions with which a person has contact and of whose support is dependent. The capacity of sharing values and common interests enables a community to develop strong feelings of loyalty and a high level of trust among individuals. Social networks create a strong community affiliation which creates a system of safety, of belonging which restates our existence as social beings. They generate the feeling of responsibility for the entire group, which goes beyond the individual interest. Strong social networks also lead to the understanding of the community ego and they successfully contribute to community adjustment and support. Thus the community forms a

network of trust like a social support which is an imperative necessity in a transition society with sudden changes. [6]

The importance of school led to the re-emergence of the term "social capital" as a concept with strong relevance for educators' community. Because of its axiological nucleus in the field of school the concept of social capital is approached with the same priority as the human and financial capital. One gave up the common idea that it is enough for a school to have adequate financing and a professional management. "Finance the system and we will make schools better" represents the argument used in order to convince the state institutions that have this responsibility as well as the people that adequate funds are needed. The message of the social capital is almost opposite. It states that: "We work hard to make schools better, now offer us your money." In other words, before the social capital it is first necessary that institutions and the community support education. [9]

EPSTEIN and her colleagues have conceptualized the relationships among school-family-community as action strategies of parents, of the school and of the community that efficiently support the students' success in school, their satisfaction and welfare in the family and school environment as well as in the wider frame of the community in which they live. A framework of six major types of involvement has evolved from many studies and from many years of work by educators and families in elementary, middle and high schools¹. Each strategy has its specific objectives and its own activities to achieve the objectives, but the integration and implementation of standards must be based on the local needs and particularities. In order to fulfill this requirement, besides the focus group used by adolescents, the case study also includes the following research activities:

- in-depth interview with principals, teachers, chairmen and members in the Parents' Representatives Council;
- in-depth interview with the students' parents;
- investigation based on a questionnaire filled out by parents and students. [13]

I used qualitative research methods to find out the perceptions, faiths, attitudes, opinions and meanings that students, parents and teachers attribute to their experiences in the relationships with school, family and community and, thus to build a theory and a project of implementing partnerships which fit to the particular social context in which they live. [14]

References

- Agabrian, Mircea & Millea, Vlad (2005). *Parteneriate școală – familie – comunitate*. Studiu de caz. Iași: Editura Institutul European.
- Barnes, John (1972). *Social networks*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Blaikie, Norman (2000). *Designing social research. The logic of anticipation*. Cambridge: Polity Press.
- Clark, Maxine (1991). Social identity, peer relations, and academic competence of African-American adolescents. *Education and Urban Society*, 24(1), 41-52
- Coleman, James (1987). Families and schools. *Educational Research*, 16(6), 32-38.

EDUCAȚIA PENTRU CARIERĂ ÎN ȘCOALĂ

*Profesor învățământ preșcolar: Mariana Ghenciu
Școala Gimnazială „Dimitrie Grecescu”, Dr.Tr. Severin*

**„Alege o profesie care îți place și nu va trebui să muncești nici o zi în viața ta”
(Confucius)**

Summary: *Nowadays tendencies which are projected in the contemporary society more and more technologised and industrialized have changed radically the finality of education, which puts the accents on building a new creative human being, not one of consumerism. A responsible citizen it is built in school, and the choice of a prosper profession and suitable to each personality/character and stands for an outstanding future. The school is the one which must offer to the pupil all resource and available methods which will create for the student the alternative the option for the future career.*

Rezumat: *Tendențele actuale care se proiectează în societatea contemporană tot mai industrializată și tehnologizată au schimbat radical finalitățile educației, care plasează accentele pe crearea unui om creativ, dar nu unul de consum. Un cetățean responsabil se formează pe băncile școlii, iar alegerea unei profesii corespunzătoare și compatibile personalității proprii prefigurează un viitor trainic. Școala este cea care trebuie să pună la dispoziția elevului toate sursele și mijloacele posibile care îi vor crea elevului alternativa, opțiunea pentru viitoarea profesie.*

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului, perspectivele lui de evoluție. Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un sistem a cărui rezultat este consilierea și îndrumarea.

Pornind de la convingerea că un sistem de învățământ bine gândit poate face dintr-un elev obișnuit unul excepțional, am fixat două teorii pe care le vom demonstra în acest articol, și anume:

- Pentru a educa profesioniști capabili, trei lucruri sunt necesare: natura, studiul și practica.
- Orientarea în carieră trebuie și e posibil de efectuat, atât în cadrul lecției, cât și în cadrul disciplinelor opționale.

În activitatea practică, zi de zi, în cadrul școlii, încercăm, și în bună parte reușim, să direcționăm activitatea noastră întru-ajutorarea elevilor în a-și proiecta, fie și superficial, opțiunile profesionale. La toate etapele lecției, este posibilă o astfel de perspectivă, care de altfel, este observată și apreciată de către elevi.

Motivația: Cât ar părea de straniu, ne ajută în orientarea în carieră deoarece: de fiecare dată alegem citate, aforisme ale unor personalități din diferite domenii de activitate, diferite clase sociale și din diferite epoci istorice. În cazul unor personalități propunem un scurt biografic cu descrierea activității profesionale ale acestora, de regulă sunt scriitori, economiști, bancheri, politicieni, misionari, doctori, avocați, savanți. Se aplică la etapa captare a atenției.

Impactul: Elevii își creează un ideal, exemplu, despre care vor să cunoască mai mult, să le semene, culeg practici și experiențe necesare pentru viitoarea profesie.

Pentru a ști cum să-i pregătim pentru o viitoare carieră realizăm la începutul fiecărui an o scurtă anchetă cu doar trei întrebări:

- ce profesie îți dorești?
- de ce calități și cunoștințe ai nevoie pentru această profesie?
- cum te-ar putea ajuta disciplina pe care o studiem?

Impactul: putem să ne proiectăm o lecție cu conținut individualizat, specific fiecărui copil, care l-ar apropia de profesia pentru care acesta optează. Putem să ajutăm elevii în elaborarea unui plan individual de acțiuni pentru a se apropia de viitoarea carieră. Pentru elevii absolvenți, această anchetă ne permite să-l consiliem la o anumită instituție, să-i ținem la curent cu orarul ușilor deschise la diferite instituții de învățământ, să le organizăm vizite la diferite instituții de profil, precum fabrici, ateliere, arhive, biblioteci, muzee, centre de cercetare etc. Totodată, ne străduim să anunțăm absolvenții despre toate programele educaționale pe care le propune Ministerul Educației, toate bursele la care pot aplica.

Impactul: Elevii se familiarizează cu profesia, descoperă avantaje și dezavantaje, își aprofundează studiul, se adresează profesorului în vederea consultării unei literaturi suplimentare de profil, adresează întrebări și, în fine, se implică în lecție, și simte un aport personal în concordanță cu ceea ce îi place și ce vrea pentru viitor.

Excursii pentru orientarea în carieră: locul destinației este foarte variabil, se pot vizita Institutii publice, Stația Meteorologică, Muzeul de Etnografie, Expozițiile de Artă etc. Și, cel mai important este, că nu doar vizita se efectuează, dar insist ca și ghidul să ne povestească despre profesia sa, despre etapele parcurse în carieră, elevii putând adresa întrebări, la rândul lor, de regulă, sunt întrebări, legate de profesia celui care ne ghidează.

Pe parcursul vieții, întotdeauna apar intersecții de drumuri, care necesită alegerea drumului corect, fără multe indicații. Aceste drumuri sunt vîltoarele vieții, iar drumul ales reprezintă specialitatea aleasă. În viața omului sunt două lucruri importante: cariera profesională și educația aleasă. Ele sunt de o importanță majoră, deoarece o alegere incorectă atrage după sine, o continuitate greșită a vieții. Omul întotdeauna este pus în fața luării unor decizii, din momentul necesității alegerii instituției de învățământ, pînă la alegerea specialității, postului de muncă, a alesei inimii, numelui copilului, etc. Toate aceste decizii, luate personal, afectează comunitatea în care activează individul în cauză, din toate punctele de vedere. Problema alegerii specialității este acută, din considerentele că, situația dată apare la o vîrstă fragedă, în care subconștientul încă nu realizează importanța acestui eveniment și consecințele ei, în cercul alegerilor, ce se tot țin lanț, pe parcursul vieții, alegerea specialității, indicând începerea unei vieți mature.

Bibliografie:

- Jugău Mihai, Ghid de Consiliere și Orientare a Carierei. (nivel peruniversitar), București, 1999.
- Butnaru Dan ș.a. Consiliere și Orientare Școlară. ed „Spiru Haret”, 1999.
- Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere, Adriana Baban, Ed. ASCR

STRATEGIILE ORIENTARII SCOLARE SI PROFESIONALE EDUCATIONAL AND VOCATIONAL GUIDANCE STRATEGIES

*Profesor,
Gheorghescu Mihaela – Paula
Scoala Gimnaziala Isverna*

„All students in each grade shall receive curriculum-based education covering each area of the goals of guidance; students who require educational and vocational counselling for satisfactory achievement shall receive it; and the counselling staff shall have the necessary competencies to deliver the coun - selling effectively „

Most vocational counselors work the traditional nine-month school year, but are usually employed on full-year contracts. The hours they work mirror that of the teachers. However, college and career planning counselors often work more irregular hours to make better advantage of students' free time and student recruiting periods.

Guidance counselors must possess high physical and emotional energy to handle the array of problems that they encounter throughout a normal work day. They must also be prepared for the unexpected. Dealing with these types of problems on a daily basis is a predictor for higher levels of stress. Because privacy and professionalism are two extremely important characteristics of counselors, they are usually given their own private offices. It is here where they will conduct most of their private discussions with students and/or parents.

With the job market requirements constantly changing, and the student enrollment climbing, many high school guidance counselors have been challenged by an extremely large work load. Fortunately, other staff members in the building are able to help students reach their full potential in career development . More recently, teachers have been picking up the slack in the guidance arena by incorporating career awareness programs into their course curriculum. These programs do not take significant time or attention away from other course work, and they have proven to provide a very valuable and often neglected service to the students. Students are able to receive this information easily from teachers because they are accustomed to learning from them. They respect this information as needed, and see teachers as a positive role models.

Teachers are able to help students make self-assessments to make it easier to choose possible career paths. The most important goal here is to help students help themselves. This goal is also addressed in the Business and Marketing Education department. Utilizing these teachers can be seen as an advantage from many angles:

There are certain things that the teacher must have in preparation for student counseling. They must have access to the necessary student personnel files so that they may adequately advise based on their interests, activities, and background. A private office is necessary so that students can have security with their information. It would also be beneficial for the office to be comfortable so that the student will be able to relax more and feel as though he can really open up.

Necessary information must be gathered to find out the skills of the student. Not necessarily skills such as writing or speaking, but skills such as:

- Self-management skills
- Transferable skills
- Specific job skills

Taking the role of school counselor, the teacher must help students solve their personal, school, and occupationally related problems through the use of the problem-solving decision-making model. Through counseling sessions, the student's problem is defined, and alternative

solutions are gathered; the consequences are discussed; the solutions are prioritized until one can be chosen. The more input from the student, the better off the session is. The goal is to make the student more independent with a problem-solving process. The teacher must make sure to be sensitive to the student, but not to solve the student's problems. The teacher should remain as more of a guide to the student and should be able to use the teacher's experiences as a stepping stone towards the best outcome.

The most important influence in a student's life should be reflected through the parental influences. However, many parents don't have all the information needed to make educated decisions about a child's future career plans. However, all parents should be involved in their child's future planning, not just financially. The parents know just as much, if not more about their children than the child does.

- Discuss the information in available career guides that are available in almost every guidance office at the schools. Look at all programs that are available at local Career and Technical Centers, even if the child was not necessarily planning to look for courses there.

- Talk to your children about what you, as a parent, value most in your career.

- Encourage your child to branch out and look for career possibilities in multiple areas. Make sure that your child knows that it is acceptable, and very normal, to change your mind over the course of the maturing and edification process.

- Discuss with your child their likes and dislikes throughout their lifetime. Parents may find out that their child has/had interests that have not been cultivated even yet.

- Look through the classified ads with your child. Discuss all types of jobs, the advantages, and the disadvantages of them.

- Make a running list of your child's likes and dislikes, current skills, interests, values, and personality traits that will eventually apply to employment possibilities..

- Make an appointment to meet with the child's counselor. Together, the child may feel more comfortable talking when someone is there that they already are comfortable with.

- Encourage your child to get involved in extra-curricular activities. Parents have the ability to e-mail teachers via this site, if they have any questions. In addition, at the mid-point of every 9-week marking period, parents are contacted by student

services coordinators to discuss the progress of their child. At the end of the period, a postcard is sent to parents informing them of report card pick-up at Lenape during the day or evening to promote their contact with teachers in an effort to inform and involve parents. If parents cannot participate in this event the report card is sent to them by mail.

I think this process is extremely important to combat the distance that seemsto have come between parent and student over the years, especially through important decision-making processes such as this.

Guidance is a term associated with an act, a department, and a goal. Guidance can and should be given to students through multiple avenues for it to be successful. In certain periods of your life, certain decisions are almost impossible to make without outside influences. During a child's edification process at the high school level, it is essential that he have adequate resources and support from his parents, school, community, but most importantly, himself.

Guidance helps students in planning their education and developing their skills so that they may be more employable in the future. They are made more aware of their current talents, so that they may be able to appreciate them and relate them effectively to others. This ability, in turn, would allow them to explore career alternatives, develop appropriate educational training possibilities, and brainstorm strategies that would allow them to implement these plans into an effective career plan that they can be happy with, while being a functional member of the community. Guidance and education go hand in hand because they allow students to utilize all the learning opportunities available. To a greater degree, guidance can be responsible for increasing the skills of the labor force and increasing the overall potential of the country.

REFERENCES

- Austin, Helen S., 1985, The Meaning of Work in Women's Lives: A Sociopsychological Model of Career Choice and Work Behavior, *The Counseling Psychologist*, 12:4 p.117-126.
- Azrin, Nathan H., and Besalel, Victoria A., 198(), *A Job Club Counsellor's Manual: a Behavioral Approach to Vocational Counselling* University Park Press, Baltimore,
- Bessert, Carol, Crazier, Sharon D., and Violato, Claudio, 1988, *Strategies for Career and Life Management*, Edmonton, Weigl,
- California State Department of Education, School Climate and Student Support Services Unit, (1987) *Program Quality Reviews for Guidance and Counselling*
- CareerWare. Choices, ISM Corporation, Ottawa,
- Davison, Catherine V., and Tippett, L. Glen, 1977, *Creating a Career: Career Planning and Job Search Workbook*, Ottawa-Hull, Employment and Immigration,
- Davison, Catherine V., and Tippett L. Glen, 1977, *Creating a Career: Instructor's Manual*, Ottawa-Hull, Employment and Immigration,
- Engel, E., Castille, R., and Neely, J., (1978, March) Why have a traumatic time creating an accountable developmental guidance program when somebody else already had that particular nervous breakdown? Paper presented to the convention of the American Personnel and Guidance Association, Washington, DC.
- Gysbers, Norman C., and Henderson, Patricia, 1988, *Developing and Managing Your School Guidance Program*, AACD,
- Herr, Edwin L., and Cramer, Stanley H., 1988, *Career Guidance and Counseling Through the Life Span*, Glenview, Scott Foresman,

PUPILS' OPINION OF THEIR CAREERS IN TEACHERS' INTERVIEWS

Ghita Emilia-Gradinita Marchengarten, Bucuresti

A majority of pupils rated their interview as useful; 5th years were slightly less positive than 4th years (Table 1). Among 4th years there was some variation in opinion depending on the CSC. The most critical factor in whether pupils rated their careers interview as useful was whether it had happened at the right time for them. A number of other factors also had a positive effect, for example, if they had discussed their plans with their parents; discussed them with teachers on an individual basis; if they had a positive opinion of their careers education classes; and if their careers education classes had happened on a regular basis throughout the school year.

Pupils were confident about the impartiality of the Careers Adviser: that s/he gave honest information and advice (Table 2). Most thought that the Careers Adviser had explained their post-school options and a majority felt that the Careers Adviser had helped to think about careers they had not considered before. Overall, therefore, pupils judged their careers interview as effective in providing them with a good overview of their future possibilities. Most felt that the Careers Adviser had let them make up their own mind and around half said that the Careers Adviser had accepted their ideas without question. In interpreting this last finding, it should be remembered that while Careers Advisers should let pupils make their own decisions and not 'put them off' any of their ideas, they do also need to ensure that pupils have reflected properly on them. A substantial minority of pupils did not think the Careers Adviser had helped them to relate their career ideas to their personal characteristics. There were differences across the Careers Service Companies in pupils' views about the Careers Adviser and what had happened in their interview and how their interview had been conducted.

Careers information is an important part of the interview for some pupils. Those planning to go on to further or higher education were more likely to think they had received relevant information than those intending to enter the labour market. Potential labour market entrants were more likely to get information on FE than they were to get information on jobs and training places.

Implications

Variation in pupils' contact with the CS. The research found considerable variation in the likelihood of 4th and 5th year pupils having any contact with the Careers Service and also having an interview with a Careers Adviser. The latter was not explained by CSCs' policies on interviewing. The critical question is whether this variation was in response to differences in pupil needs or for other reasons. The level of variation which the research found (for example, in 4th years' chances of an interview), suggests that differences in pupil needs is not the only explanation. The research with CSC staff and teachers suggests that other factors are likely to contribute, for example, how well the school-CS link was operating in different schools; pupils' awareness of the CS and their understanding of how the interviewing system operated; and how effectively individual Careers Advisers and teachers were operating in their respective roles. A task for Careers Scotland is to address this issue of variation in pupils' chances of contact with the Careers Service.

Variation in effectiveness. Careers Advisers were judged by pupils to be more effective in respect of some aspects of the careers interview than others. This points to the need for greater attention to the monitoring of Careers Advisers' careers guidance practice in interviews (and elsewhere) and to appropriate staff development. Pupils' opinion of the interview process and its effectiveness varied across Careers Service Companies which raises a question about pupils' entitlement to a common minimum standard. To what extent are pupils in some areas less well served by the Careers Service (and by their schools) than those in other places? A common standard is something that Careers Scotland is committed to addressing.

A more varied approach. CS work in schools with 4th years and especially 5th years was dominated by the individual vocational guidance interview. There was a common view among

Careers Advisers and teachers that the interview is the ‘best’ sort of input for a pupil. But there is evidence to suggest that various combinations of short and long interviews, group sessions and personal action points for using careers information and guidance systems are more effective in moving clients forward in their career skills and thinking (Morris *et al*, 1995). However, it is important that the use of different approaches is based on a proper identification of need rather than a concern to save money.

CSCs have started to move away from an overwhelming focus on the individual interview and the creation of Careers Scotland provides an opportunity for a review of the traditional pattern of inputs.

Identification of needs. CSCs and schools used a variety of approaches to identifying pupils’ needs but did not have a comprehensive and systematic approach. CSC staff were themselves critical of the diagnostic questionnaires in common use. They also recognised that client evaluations focused on pupils’ satisfaction with CSC inputs rather than the direct identification of their careers guidance needs. Considerable work has now been done on instruments to assess individuals’ careers guidance needs and the right type and level of input (eg Sampson *et al*, 1999). Used appropriately, such developments may offer Careers Scotland a practical way forward on the identification of individual need. But it is essential that such methods are not used in a mechanistic way: clients’ need and career inputs should not simply be based on their score in an assessment but should involve personal discussion and negotiation with them.

Discussion with parents and teachers. It appears that discussing their careers ideas with a teacher (both guidance and non-guidance teachers) benefited pupils’ career development in several respects and points to the value of schools enabling them to have as much opportunity to do so as possible. Discussion with their parents was also a positive factor and reinforces the importance of the CS supporting parents in their informal careers guidance role.

References

Morris, M., Simkin, C. and Stoney, S. (1995) “The role of the Careers Service in Careers Education and Guidance in Schools”, *Report No. QADU/RD7*, DfEE. Sheffield.

Sampson, J.P., Palmer, M. and Watts, A.G. (1999) “Who Needs Guidance?”, *Occasional Paper*. Derby: Centre for Guidance Studies, University of Derby.

Scottish Executive (2001) **Careers Scotland – The Way Forward**, Edinburgh: Scottish Executive.

PLANUL DE CARIERĂ AL ELEVULUI

*Prof. Ghiță Alina Daniela
Liceul Teoretic Bechet*

The personality represents a person's unique way of thinking, feeling and dealing with other people. The common sense says that the personality is the most important thing when somebody has to choose a job. The shopkeepers must be forthcoming. The accountants must be meticulous, though the researches don't support the direct connection between the personality features and a job. The educational and working environments accept a diversity of personality patterns. Different persons with the same personality features can achieve good results in different jobs, and the persons with different personality features might prefer the same jobs or, at least, something similar.

În construirea planului de carieră intervin mai multe aspecte ce pot fi grupate în două categorii: generale (ajută la conturarea planului de carieră) și particulare (etape concrete urmate de elev în căutarea unei ocupații).

Caracteristici personale relevante pentru carieră

Unul dintre elementele importante pentru managementul carierei este cunoașterea de sine. Aspectele care prezintă o relevanță mai mare pentru deciziile de carieră sunt: interesele elevului, valorile personale, aptitudinile și personalitatea ca element integrator. a. Interesele reprezintă preferințele cristalizate ale unei persoane pentru anumite domenii de cunoștințe sau de activitate. Acestea reprezintă factori motivaționali esențiali în alegerea carierei, de aceea este foarte importantă investigarea lor în trasarea planului individual de carieră al elevului. Cea mai simplă modalitate de a grupa și identifica tipurile de interese este modelul hexagonal propus de Holland. Acesta cuprinde următoarele tipuri de interese:

- realiste – se manifestă prin tendința spre activități care presupun manipularea – obiectelor și instrumentelor;
- Orientarea carierei – perspective europene investigative – presupun o atracție pentru activități de cercetare, investigare în – cele mai diverse domenii;
- artistice – se manifestă prin înclinație spre activitățile care presupun o rezolvare – creativă și oferă posibilitatea de autoexprimare;
- sociale – presupune orientarea spre activități care necesită relaționare – interpersonală;
- antreprenoriale – se manifestă prin preferința pentru activități care permit inițiativă – și coordonare a propriei activități sau a unui grup;
- convenționale – presupun preferința pentru activități ordonate și sistematice întrun – cadru bine organizat.

Pentru investigarea acestor tipuri de interese se utilizează Inventarul de Interese Profesionale Holland. Acesta are la bază teoria conform căreia trebuie să existe o congruență între interesele proprii și cerințele unei ocupații pentru ca persoana să fie mulțumită și motivată în activitatea pe care o desfășoară.

Valorile reprezintă convingeri bazale ale unei persoane; ele descriu ceea ce este important în viață, în muncă, în relaționarea cu ceilalți. Alături de interese, acestea sunt etaloane prin care persoanele se raportează la oportunitățile de carieră. Dacă valorile legate de muncă (securitate, câștiguri mari, realizare, statut, apreciere, putere etc.) sunt concordante cu valorile personale, atunci

ele vor ghida persoana în alegerea carierei (dacă elevul are ca valoare personală securitatea, el va căuta cu preponderență medii de muncă care să îi ofere securitate). Conturarea la elevi a valorilor legate de muncă este influențată de mai mulți factori dintre care amintim: familia (prin oferirea de modele), școala (prin promovarea anumitor cerințe și metode de predare), grupul de prieteni, experiențe concrete de muncă. c. Aptitudinile reprezintă ansamblul de însușiri care diferențiază oamenii între ei în ceea ce privește maniera de desfășurare a diferitelor activități și mai ales în ceea ce privește randamentul calitativ și cantitativ al acestora. Acestea stau la baza performanțelor în muncă și asigură parcurgerea cu succes a diverselor forme de pregătire academică și profesională. Printre modalitățile de identificare a aptitudinilor la elevi, putem enumera: inventarierea activităților pe care aceștia știu să le facă cel puțin la nivel mediu și → fără un efort deosebit; aplicarea de chestionare destinate identificării acestora. → Orientarea carierei – perspective europene. Personalitatea reprezintă modul unic de gândi, simți, de a acționa, de a relaționa al unei persoane. Simțul comun spune că personalitatea este variabila centrală, determinantă în alegerea și adaptarea la carieră (“Vânzătorii trebuie să fie extraverți”, “Contabilii trebuie să fie meticuloși”), însă cercetările nu au confirmat relația directă dintre anumite caracteristici de personalitate și ocupații. Mediile educaționale sau de muncă acceptă o diversitate de tipuri de personalitate; persoane cu caracteristici de personalitate similare pot obține performanțe bune în ocupații diferite, așa cum persoane cu caracteristici diferite pot să prefere aceeași ocupație sau ocupații similare. Este important ca elevii adolescenți și profesorii diriginți să cunoască aceste caracteristici personale pentru ca în demersul de orientare a carierei să relaționeze cât mai bine posibilitățile proprii cu cerințele unei ocupații.

3. Comportamentul explorator

Pentru obținerea de informații privind deciziile de carieră și cunoașterea mediului profesional este necesară declanșarea unui comportament explorator prin care adolescentul să investigheze diverse medii ocupaționale și să cunoască mai multe posibilități de carieră. În acest sens, se pot folosi mai multe modalități de explorare:

- a. Observația – aduce informații despre modul în care își desfășoară activitatea diverse persoane (membri ai familiei, cunoștințe, prieteni); o altă sursă o reprezintă vizionarea filmelor despre carieră ca modalitate de observare a cerințelor și responsabilităților ce definesc o anumită ocupație.
- b. Interviu cu persoane angajate în activități de interes pentru elev poate aduce informații utile.
- c. Consultarea materialelor scrise despre diverse ocupații (dicționare de meserii, monografiile profesionale, site-uri de internet).
- d. Experimentarea diverselor activități și reflectarea asupra reacțiilor personale la aceste experiențe (voluntariat). Aceste modalități trebuie exersate pe parcursul întregului ciclu liceal, nu doar în anii terminali, pentru ca efectul formativ să fie vizibil.

Decizia de carieră reprezintă procesul de selecție a unei alternative de carieră din mulțimea de variante disponibile la un moment dat.

Aceasta se referă, pe de o parte, la decizia ce trebuie luată și, pe de altă parte, la procesul decizional. Decizia se referă la următoarele aspecte posibile:

- a. alegerea școlii și a profilului de studiu;
- b. Orientarea carierei – perspective europene alegerea unei profesii;
- c. alegerea unui anumit traseu educațional;
- d. alegerea unor modalități de formare a competențelor profesionale

Procesul decizional poate parcurge următorul traseu: definirea deciziei și identificarea alternativelor (“Trebuie să iau o decizie”, “Trebuie să identific alternativele posibile”); explorarea și evaluarea alternativelor existente (“Care dintre opțiuni corespund valorilor și stilului de viață dorit?”); planul de carieră (“Cum pun în practică decizia luată?”); implementarea deciziei (“Trebuie să aplic planul stabilit”); reevaluarea deciziei (“Am ales bine?”).

Bibliografie:

1. Cerghit, I., Sisteme de instruire alternative și contemporane. Structuri, stiluri și strategii, Editura Aramis, București, 2007;
2. Alexandrescu, I., Personalitate și vocație, Editura Junimea, Iași, 1981

CAREER COUNSELLING

Giurcău Alina, Grădinița Larga, Samarinești, Gorj

Career Counselling is aimed at helping you determine your strengths, values, and interests in order to make choices regarding your career or major. It is a collaborative partnership between you and your counselor. You are an expert on yourself, while your counselor is an expert on career exploration and decision-making.

Because every student's career exploration needs are unique, the counselor will listen to you and ask questions to help determine: (1) the goals you want to achieve with the help of counseling and (2) a concrete plan for achieving those goals. This plan will serve as a flexible guide for the things you and your counselor will talk about, the career assessments you will take, and the career exploration tools you will acquire.

A variety of students can benefit from career counselling.

- Are you having trouble choosing a major?
- Despite switching majors, are you still unable to find a major that “fits”?
- Do you want to figure out what career/occupation/job you should to go into after graduation?
 - Do you want to know if graduate/professional school is right for you?
 - Do you want to find tools to help you make a career-related decision?
 - Do you want to take assessments/tests to help you better understand your interests, skills, values, and personality so you can choose a major or career?
 - Do you want to create a career plan that will help you make informed, thoughtful career-related decisions?
- The career counseling is flexible, and confidential. You and your counselor will work together to determine what's most important to discuss and do each session. Here are some of the topics that students frequently discuss with their counselors:

Their interests, skills, values, personality attributes, cultural background, and past and present relationship experiences
 How each of the above factors influence what majors, careers, and graduate/professional training might be a good fit for their career aspirations
 How to understand and overcome difficulties in making career-related decisions.
 How to manage their parent's expectations regarding majors and careers, and how to talk with their parents about these topics. How to effectively cope with the stress, sadness, and anxiety associated with career exploration and other life circumstances
 Whether personal, family, or cultural factors may be affecting their career decision process, and how to sort through these difficult issues.

The four main school counseling program interventions used include: school counseling core curriculum classroom lessons and annual academic, career/college readiness, and personal/social planning for every student; and group and individual counseling for some students. School counseling is an integral part of the education system in large numbers of countries

and in others it is emerging as a critical support for elementary, middle, and high school learning and/or student health concerns.

An outdated term for the profession was *guidance counselor*; *school counselor* is preferred due to school counselors' role in advocating for every child's academic, career, college readiness, and personal/social success in every elementary, middle, and high school. In the Americas, Africa, Asia, Europe, and the Pacific, some countries with no formal school counseling programs use teachers or psychologists to do school counseling with a primary emphasis on career development.

Countries vary in how a school counseling program and services are provided based on economics (funding for schools and school counseling programs), social capital (independent versus public schools), and school counselor certification and credentialing movements in education departments, professional associations, and national and local legislation. In 2013, school counseling is established in 62 countries and emerging in another seven.

An international scoping project on school-based counseling showed school counseling is mandatory in 39 countries, 32 USA states, one Australian state, 3 German states, 2 countries in the United Kingdom, and three provinces in Canada. The largest accreditation body for Counselor Education/School Counseling programs is the Council for the Accreditation of Counseling and Related Educational Programs. International Counselor Education programs are accredited through a affiliate, the International Registry of Counselor Education Programs.

In some countries, school counseling is provided by school counseling specialists. In other cases, school counseling is provided by classroom teachers who either have such duties added to their typical teaching load or teach only a limited load that also includes school counseling activities.

Bibliography

1. Counselling in Different Settings. The Reality of practice. Edited by Maggie Reid

www.google.ro

PROBLEME ALE ORIENTĂRII ȘCOLARE LA SFÂRȘITUL CICLULUI GIMNAZIAL

*Prof. Giurgi Paul, Colegiul Național "Gh. Țițeica",
Drobeta Tr. Severin*

Summary

In the last couple of years, due to economic and social transformation of the Romanian society, a broad educational reform became more and more necessary in order to bring new topics of discussion into the matter as counseling activities and a career guidance, starting even from the first schooling stages.

Throughout school, this counseling activity and career guidance task lies primarily in the form teacher and school counselor attributions, which should know the peculiarities of age, certain aptitudes and skills of young people and also know how to use various counseling methods and strategies.

The counseling activity and career guidance strategies are of great importance especially for students at the end of secondary school (8th grade) and high school (12th grade) and the effectiveness of this activity is favored by our educational system, which offers the necessary legal environment.

În ultimii ani, ca urmare a transformărilor economice și sociale ale societății românești, s-a impus a fi necesară o amplă reformă educațională ce aduce ca noutate, alături de alte aspecte, activitatea de consiliere și orientare școlară privind cariera, începând chiar din primele cicluri școlare. În acest mod, copilul și, ulterior, adolescentul va fi format pentru o societate dinamică, aflată într-o permanentă schimbare, conform idealului educațional, care dorește să dezvolte personalități libere, creative, întreprinzătoare. În aceste condiții, consilierea și orientarea în carieră devine un instrument principal în dezvoltarea și afirmarea personalității fiecărui tânăr și alegerea corectă a profesiei lui, în concordanță cu dorințele, înclinațiile și cunoștințele sale.

În etapa preadolescenței și adolescenței, elevii, aflați în perioada căutării identității personalității lor și a locului lor în societate, au nevoie de cineva care să-i ajute să se descopere, să se cunoască pe sine și care să le sugereze, să le "lumineze" multiplele căi pe care ei le pot urma în viață. În școală, acest "cineva" trebuie să fie dirigintele sau (și) consilierul școlar sau o altă persoană calificată, care să cunoască particularitățile de vârstă, anumite aptitudini și competențe ale tinerilor, precum și diverse metode și tehnici de consiliere.

Contribuția dirigintelui este hotărâtoare prin modul în care știe să organizeze și să stimuleze dorința și ambiția elevilor de a-și îndeplini, cu simț de răspundere, toate obligațiile școlare. A le insufla conștiința datoriei realizate și autocontrolul înseamnă a-i ajuta să-și înțeleagă corect statutul de elev și să dobândească un comportament adecvat. Învățându-i cum să învețe, cum să-și organizeze timpul și munca, cum să-și formeze priceperi, deprinderi și atitudini corespunzătoare în activitatea de instruire, dirigintele îi ajută, de fapt, să se integreze cu succes în colectivul/grupul școlar, ulterior în echipa de lucru și să-și găsească drumul propriu al autorealizării și al autoformării.

Pentru cunoașterea elevului este necesară o activitate complexă din partea dirigintelui, în conlucrare cu un psiholog sau cu consilierul școlii, care trebuie să se concretizeze în culegerea unor

date personale despre elev, din diverse medii – familie, grupuri de prieteni, școală ș.a., în realizarea unor interviuri (atât cu elevul, dar și cu persoane din mediile menționate), precum și utilizarea unor tehnici specifice de investigare a personalității tânărului. Aceste activități constituie o condiție esențială pentru organizarea și desfășurarea eficientă a procesului de consiliere și orientare școlară și profesională.

În acest sens, pot fi utilizate în cunoașterea personalității elevului, alături de necesarele interviuri amintite, anumite teste periodice, în aplicarea cărora trebuie să se țină seama de anumite condiții specifice, precum și anunțarea rezultatelor.

În același timp, trebuie avut în vedere faptul că autocunoașterea este o condiție esențială în vederea unei bune orientări școlare și profesionale și, în final, al unor bune alegeri în carieră și în viață.

Pentru dezvoltarea capacității elevilor de autocunoaștere, în toate preocupările, temele și activitățile sale, dirigințele trebuie să urmărească a dezvoltarea elevilor săi:

- autoevaluarea realistă a potențialului propriu (intelectual, fizic, aptitudinal);
- cunoașterea cât mai clară a calităților personale și a punctelor slabe;
- capacitatea de analiză a propriilor greșeli, erori, eșecuri;
- sporirea responsabilității față de sine, față de colectivitatea apropiată și față de societate;
- cristalizarea unei imagini de sine pozitive;
- adoptarea și conturarea unei atitudini active, optimiste, față de cariera personală.

Toate acestea trebuie să determine la nivelul fiecărui tânăr un proces cognitiv complex, permanent, în dorința de dezvoltare a conștiinței, de ridicare a nivelului și a volumului de cunoștințe, atât despre mediul social înconjurător, cât și despre propria persoană. Acest lucru presupune și un profund proces de autoanaliză, însoțit de înțelegerea și aprecierea celor din jur, o autoapreciere a propriului comportament, a rezultatelor obținute în activitățile desfășurate în comparație cu cei din jur.

Unii specialiști sunt de părere că până în clasa a VIII-a nu pot fi utilizate decât exerciții preliminare, pregătitoare, care au în vedere formarea capacității de a raporta la propria conduită criterii aplicate pentru evaluarea condiției altor persoane.

Totuși, chiar și la această fragedă vârstă, dacă procesul de autocunoaștere la care a lucrat dirigințele a reușit în bună măsură, elevul, ajuns la sfârșitul ciclului gimnazial, poate proceda la alegerea profesiei mai matur, orientându-se nu atât după criterii exterioare și formale sau după anumite influențe ale momentului, ci pe baza unei confruntări între calitățile personale și exigențele liceului și, respectiv, a profesiei preferate/dorite.

Problema aptitudinilor și a alegerii școlii și, ulterior, a profesiei, a devenit o problemă educativă de un larg interes. Mai ales în clasele terminale ale ciclurilor școlare, munca diriginților a devenit un suport solid al orientării elevilor. Nu numai informațiile furnizate, ci și punerea elevilor în contact cu diverse sectoare de activitate, joacă un rol esențial în consolidarea preferințelor profesionale spre care se pot îndrepta opțiunile tinerilor.

Problemele apar și se vor accentua atunci când tânărul nu reușește în mod corect să realizeze un acord între fondul său aptitudinal și aspirațiile pe care le-ar putea realiza. Din păcate, mulți tineri își făuresc planuri de viitor fără să se gândească dacă posedă și calitățile necesare îndeplinirii acestora. La acest lucru pot contribui și mulți părinți, care doresc pentru copiii lor un viitor mai fericit, mai bogat în mari realizări, decât al lor.

Pentru absolvenții clasei a VIII-a se pune spre rezolvare o problemă importantă de orientare: alegerea școlii/liceului și a ocupației în viitor, a pregătirii lor viitoare în direcția profesiei alese. În acest sens însă, nu toți elevii aflați la sfârșitul ciclului gimnazial sunt pregătiți din timp; unii se gândesc la acest lucru abia în ultimele săptămâni ale clasei a VIII-a și de aceea apelează, pentru soluționarea problemei, în mod grăbit, la membrii ai familiei, prieteni (nici aceștia, în astfel de

situații, prea bine informați), anunțuri în mass-media sau, uneori, la cadre didactice. Procedând în grabă, de cele mai multe ori, ei nu vor face alegerea cea mai bună.

Deoarece numărul profilurilor și al specialităților în licee este foarte mare, doar elevii singuri sau ajutați de către părinți nu-și vor putea alege, într-o bună cunoștință de cauză, tipul de liceu sau profilul în care să se realizeze din punct de vedere profesional. De multe ori, ei singuri, nu-și pot cunoaște aptitudinile și capacitățile proprii, nu-și pot orienta interesele și aspirațiile în direcția corespunzătoare formării și dezvoltării lor depline.

De aceea, elevii trebuie ajutați, îndrumați de școală să se cunoască și să-și însușească informațiile necesare cu privire la profilul școlar/liceal spre care optează, în conformitate cu fondul lor aptitudinal și cu necesitățile viitoare de cadre specializate în domeniul respectiv, pe piața muncii locale sau naționale.

În acest sens, elevii au nevoie de sprijin continuu din partea unor profesori, a diriginților, care să acționeze într-un cadru general de educație și orientare în carieră. Rolul cadrelor didactice în procesul de orientare în carieră este atât acele de a furniza informații despre domenii de activitate și profesii, dar, în același timp, să se constituie în repere morale și atitudinale pentru acei tineri elevi care au nevoie de o orientare bazală în carieră.

În concluzie, un bun program de orientare în carieră este necesar să se structureze pe trei obiective majore: - dezvoltarea personală (autocunoașterea);

- explorarea carierei (cunoașterea oportunităților);
- managementul carierei (luarea deciziilor și planificarea unor perioade de tranziție).

Orientarea în carieră are scopul de a-i ajuta pe tineri să-și folosească cunoștințele și abilitățile pe care le dobândesc în viață și în școală atunci când iau decizii pentru viitorul lor. Pentru facilitarea unei tranziții ușoare de la școală pe piața muncii, este necesar ca elevii să-și dezvolte abilitățile de explorare a carierei și să fie pregătiți să ia decizii bune legate de cariera lor, cu ajutorul diriginților și al consilierilor școlari, care trebuie să lucreze în parteneriat.

Rolul consilierii și orientării școlare și profesionale face parte din propunerile și angajamentul MEN în vederea integrării în Uniunea Europeană, ca element esențial în restructurarea sistemului educativ. Eficiența consilierii și orientării școlare, privind relația dintre profesor și elev, este favorizată de sistemul de învățământ, care-i oferă cadrul legal necesar.

PARTICULARITĂȚILE ORIENTĂRII PROFESIONALE LA ADOLESCENȚII

*Prof. Groza Elisabeta
Grădinița nr.2, structură a Școlii Gimnaziale „Dimitrie Grecescu”
Drobeta Turnu Severin, Mehedinți*

Abstract

Peculiarities of professional orientation in urban and rural areas is a part specifically for each space. Rural teenagers facing difficulties due to living conditions communicate with a restricted circle of people about unknown professions. Teenagers of urban areas have high communication and organizational skills, as compared to those from rural areas have more opportunities to communicate with different people and making friends from different areas.

La vârsta adolescenței planurile de viitor, autodeterminarea socială și profesională conțin gânduri despre modul și căile de atingere a scopurilor. De la visul de viitor adolescentul trece la planul de viitor, care devine din ce în ce mai evident un plan de activitate. Acest plan se materializează, în primul rând, în orientarea profesională.

Luarea deciziei concrete, alegerea practică a profesiei îi revine adolescenței. La această vârstă personalitatea concepe atât aspectul valoric, social al profesiei (adică, ce poate oferi profesia dată societății), cât și aspectul subiectiv (ce dorește, ce așteaptă ea însăși de la profesie, dacă dispune sau nu de aptitudinile necesare).

Autodeterminarea profesională presupune luarea deciziilor referitoare la trei aspecte ale activității: la profesie, la specialitate, la modul și căile de pregătire profesională. Din punct de vedere al diferențierii acestor decizii adolescenții diferă foarte mult. Unii se orientează numai la profesie („vreau să devin businessman”, „vreau să devin medic”), specialitatea concretă și modul de pregătire profesională fiind neclare și deseori lăsate la voia întâmplării. Unii se orientează, în primul rând, la continuarea profesiei („vreau să obțin studii universitare”), pe când profesia și specialitatea sunt trecute pe planul doi. Cercetările psihologice arată că aceste lacune la alegerea profesiei le au majoritatea adolescenților, ceea ce se explică, în mare măsură, prin nivelul nesatisfăcător al muncii de orientare profesională în liceu și în familie. Unii adolescenți continuă să rămână la nivelul preadolescentin de autodeterminare profesională, ceea ce duce la dereglarea procesului de integrare în muncă.

Adolescenții din mediul rural la această etapă a vieții sunt și ei preocupați de orientarea profesională și luarea deciziei pentru fiecare. Ca și toți tinerii, cei din mediul rural întâmpină multe dificultăți cu care încearcă să se confrunte și să facă față problemelor ce apar.

Adolescența rurală este dezavantajată: tinerii rurali primesc mai puțină educație, sunt mai slab pregătiți profesional și au mai puține posibilități de a-și alege locul de muncă decât alți adolescenți.

Cei nemulțumiți se referă la faptul că sunt „puține distracții”, iar munca în agricultură este prea grea sub raport fizic și venitul este nesatisfăcător.

Deosebirea constă în gradul de cunoaștere a orașului, deoarece mersul la oraș s-a amplificat cu vremea în cele mai diverse forme (comerț, navetă etc), iar cunoașterea orașului prin mass-media este deosebit de eficientă.

Și, totuși, satul continuă să aibă o forță de atracție importantă, datorită condițiilor naturale de viață (aer curat, apă bună, liniște etc.), faptului că oamenii sunt mai sinceri și mai ospitalieri, se cunosc unii pe alții, cheltuielile de trai sunt mai reduse, fiecare este stăpînul său și nu poate rămîne fără lucru, iarna se lucrează mai puțin etc. La oraș avantajele principale sunt: posibilitatea unei vieți culturale și distractive mai bogate, muncă mai ușoară, odihnă mai multă, îmbrăcăminte mai frumoasă, posibilități de școlarizare mai mari, libertate mai mare pentru tineri.

Adolescenții educați în mediul rural sunt mai dependenți de părinți în ceea ce privește organizarea timpului său și a muncii, comparativ cu adolescenții educați la oraș. De asemenea ei întâmpină greutăți în orientarea la situații dificile, lipsa spiritului întreprinzător, absența inițiativei și exigenței. Nu sunt dispuși spre munca organizatorică și independență. Nu au încredere în forțele proprii. Toate acestea se datorează modului de viață pe care îl duc și activităților pe care le au zi de zi. Posibilitățile de dezvoltare și avansare a tinerilor rurali sunt limitate, ei fiind nevoiți să îndeplinească munca în gospodăriile lor, cultivarea pămîntului și restul muncii pe care o fac. Ponderea influenței părinților asupra copiilor în alegerea unei profesii este, de multe ori, decisivă. Modelele comportamentale ce țin de muncă sunt vehiculate în familie (de apreciere sau, dimpotrivă, de depreciere a anumitor profesii), ele vor fi preluate și de copii, contribuind treptat la conturarea alegerilor. Din motive lesne de înțeles, mulți părinți își supraapreciază copiii și le impun trasee educaționale, la care aceștia nu aderă sau aderă și se termină cu eșecuri repetate sau rezultate mediocre, fapt ce se va răsfrînge și asupra satisfacției sau reușitei lor în muncă.

Persoanele din mediul rural preferă activități bine structurate, cu caracter stereotipic, concret și practic. Ei selectează scopuri care le permit să manifeste energie, entuziasm, impulsivitate. Deoarece adolescenții din mediul rural sunt deprinși cu același fel de muncă, ei nu iubesc noul și preferă munca stereotipică de la sat. Ei preferă așa profesii ca: agronom, mecanic, șofer, electric, medic, învățător, botanist, fizic. Această alegere se datorează faptului că ei nu au posibilități mari de a descoperi și alte profesii, mai noi și mai diferite de cele ce se găsesc în spațiul rural. Ei sunt bine informați despre profesii, însă doar de acelea care se află permanent în vizorul lor și nu de cele noi și moderne.

Adolescenții din mediul rural, în comparație cu cei din mediul urban, dispun de o maturitate profesională nu prea favorabilă. Ei nu au un plan bine determinat, nu sunt siguri pe sine, sunt dependenți de părinți, dar știu să ia decizii ce sînt în favoarea lor. De asemenea sunt informați despre grupul de profesii care le plac și care le cunosc ei sau care profesie intenționează să o îmbrățișeze. În comparație cu tinerii de la oraș, cei de la sat sunt preocupați de orientarea profesională, însă întâmpină mai multe dificultăți din cauza necunoașterii altor profesii în afară de cele legate de sat. Deaceia este nevoie de a oferi cît mai multe informații adolescenților de la sat și de a-i ajuta în autodeterminarea profesională pentru a nu permite să se facă greșeli ca renunțarea la o anumită facultate, pe motiv că nu ar fi ceea ce își dorește sau a continua o facultate de care nu este interesat și a se pregăti pentru o profesie pe care nu o vrea, sau poate chiar o urăște.

La această vîrstă adolescentul este în căutarea sensului vieții, autodeterminării profesionale. Fiecare adolescent este liber să aleagă ce dorește, ceea ce îl caracterizează, îndeosebi, pe adolescenții de la oraș. Aceștia sunt mai mult orientați la domeniile artei, tehnicii, naturii. Ei preferă profesii de actor, cîntăreț, pictor, dansator, tehnician, designer, inginer, arhitect, șofer, ecologist și altele care diferă de la un tînăr la altul. Tinerii din mediul urban, în comparație cu cei din mediul rural, au o posibilitate mai mare de a face cunoștință cu diverse profesii și să aleagă ce își doresc mai mult.

Adolescenții din spațiul urban dețin aptitudini înalte de comunicare și organizatorice, deoarece în comparație cu cei din spațiul rural au mai multe posibilități de a comunica cu persoane diferite și a-și face prieteni din diferite domenii. Ei au interese pentru comunicare, se acomodează

facil la un nou colectiv, sunt predispuși spre contact cu persoane necunoscute. Adolescenții de la oraș au capacități ridicate de orientare în situații dificile, sunt perseverenți, exigenți, predispuși spre muncă organizatorică, independenți și autocritici. Ei duc un mod de viață mai independent de părinți, sunt stăpîni pe sine și fermi în ceea ce fac. În comparație cu adolescenții de la sat, cei de la oraș au mai multă libertate în activitatea sa, sunt mai siguri pe sine și mai încrezuți în forțele proprii. În cadrul școlii li se oferă diverse activități și activități extrașcolare mai multe și mai variate.

Tinerii din mediul urban tind spre personalitate profesională realistă, întreprinzătoare, convențională și artistică. Ei sunt mai mult orientăți la prezent, sunt mai raționali și stabili emoțional în comparație cu cei din mediul rural, însă întâmpină dificultăți în luarea deciziei și planificării carierii. Adolescenții de la orașe preferă riscul, sunt dominanți și le place să conducă, să dispună de putere și statut. Ei dispun de aptitudini atât verbale, cât și neverbale dezvoltate armonios. Aceasta se datorează condițiilor în care trăiesc, fiindcă în comparație cu cei de la sate, au mai multă libertate și posibilități de a-și organiza timpul, activitățile, li se permite să aleagă ce doresc. Tinerii de la oraș posedă o imaginație, intuiție înaltă, sunt originali și siguri pe sine. Preferă așa profesii ca: mecanic, electric, inginer, artist, jurnalist, director, operator TV, diplomat, profesii legate de cancelarie și calcul, muzică, pictură, artă literară.

Adolescenții din mediul urban, din punct de vedere psihologic, au o maturitate profesională favorabilă, deoarece sunt independenți de părinți, în comparație cu cei din mediul rural. Tinerii de la oraș de la determinările externe ale comportamentului său trec la autodeterminarea independentă, conștientizînd imaginea ideală a „Eu”-lui său. Ei își planifică viața profesională conștient, își lansează un scop, obiective, după care trec la realizarea celor propuse. Adolescenții educați la oraș sunt conștienți de barierele ce pot apărea pe parcurs și dispun de opțiuni de rezervă pentru depășirea dificultăților. De asemenea ei posedă o atitudine emoțională favorabilă față de planul profesional ales și sunt implicați emoțional în orice li se întâmplă în legătură cu orientarea profesională.

În concluzie putem menționa că atât adolescenții din mediul urban, cât și adolescenții din mediul rural întâmpină anumite dificultăți în alegerea profesiei, alegerea domeniului preferat și concretizarea aptitudinilor pe care le posedă. De asemenea am observat că adolescenții din mediul rural se confruntă cu anumite dificultăți din cauza condițiilor în care trăiesc și a cercului restrîns de persoane cu care comunică, a cunoștințelor reduse despre profesii necunoscute și noi pentru ei. Adolescenții din mediul urban au o posibilitate mai mare de a face cunoștință cu diverse profesii și să aleagă ce își doresc mai mult, spre deosebire de cei din mediul rural, însă întâmpină dificultăți în luarea deciziei și planificării carierii. Particularitățile orientării profesionale din mediul urban și mediul rural au un anumit specific pentru fiecare spațiu în parte.

Bibliografie:

- Butnaru Dan, Marinela Gulei, Consiliere și orientare școlară. Editura Spiru Haret, 1999, 156p.
Dobson James, Pregătire pentru adolescență, Timișoara, 1994, 166p.
Ploșca Marin, Consiliere privind cariera. Cluj-Napoca, Editura Dacia, 2001, 112 p.

IMPORTANȚA CADRULUI DIDACTIC ÎN DETERMINAREA PROFESIONALĂ A ADOLESCENTULUI

*Prof. Hansmann Lavinia Loredana
CSEI "Constantin Păunescu"
Recaș, Timiș*

*„Marea artă a unui profesor constă în cizelarea
manierilor și informarea minții; el trebuie să
sădească în elevul său bunele obiceiuri și principiile
virtuți și ale înțelepciunii, să-i dea dreptat o viziune
asupra omenirii și de a iubi și imita tot ce este
excelent și demn de laudat”
(John Locke)*

Rezumat: *The problem of determining professional is a social dilemma that the teacher - as a promoter of moral values and educational trying to address. One of the issues facing teen is indecision and lack of professional motivation. Therefore teachers bear a heavy burden of finding the key to success at the heart of a child ...*

Analizând situația din economia națională și de pe piața muncii, evidențiem o serie de discrepanțe în domeniul fundamentelor teoretice și practice legate de motivație și orientare profesională. Copilul de azi, adolescentul de mîine dezamăgit încercă să facă față cu greu alegerii sale. Pe de o parte se orientează spre domeniile de activitate cele mai moderne, considerate cu un potențial crescut de valorizare socială, de reușita materială, sau spre cele care conferă șanse sporite pentru găsirea unui loc de muncă. Pe de altă parte speriat de alternativa șomajului, sub limita expectanțelor sale, a uitat să privească spre sine pentru a vedea ce-i place, ce i s-ar potrivi, ce capacități, interese, aptitudini are. E cert faptul că perioada adolescentină este ultima perioadă în care decizia alegerii unei cariere nu mai poate fi amînată. Opțiunea adolescentului pentru o anumită profesie este rezultatul unor procese afective, mai mult influențată de dorință decît de recunoaștere obiectivă a posibilităților. Cadrul didactic este ca o punte între tînăra generație și un viitor ale cărui dominante sunt moralitatea, libertatea corect înțeleasă și mulțumirea lucrului bine făcut. Societatea de azi are așteptări din ce în ce mai ridicate de la profesor.

Orientarea școlară și profesională este o activitate sistematică, de natură educativă, desfășurată în școală în mod periodic și realizată în cadrul orelor de dirigenție, discipline școlare și activități extrașcolare. Orientarea are trei direcții de abordare:

- ✓ Orientarea școlară privind opțiunile școlare și sprijinirea elevilor;
- ✓ Orientarea profesională privind opțiunile și plasarea în rolurile ocupaționale și locurile de muncă;
- ✓ Orientarea/consilierea individuală.

Școala facilitează dezvoltarea personală a elevului pentru luarea unor decizii, în concordanță cu cerințele personale și realitățile sociale. Succesul profesional poate fi definit ca o adaptare performantă la cerințele pieței muncii. Elevul este propriul său manager, el trebuie să-și evalueze resursele cu realism, să-și stabilească obiectivele și să elaboreze proiecte existențiale pe termen

lung, mediu și scurt, să se folosească de oportunități pentru a-și atinge scopurile în viață. **“Cînd vrei ceva cu tot dinadinsul, întreg Universul conspiră în favoarea ta”** (Paolo Coelho).

Acivitatea dirigintelui în determinarea profesională

Dirigintele este persoana care facilitează cunoașterea și stimularea autocunoașterii de la caracteristicile mai generale ale elevului, la cunoașterea intereselor și opțiunilor profesionale. El este persoana care cunoaște cel mai bine potențialul copilului, interesele, capacitățile lui, aptitudinile, etc. Pentru asimilarea unor informații inițiale despre planurile viitoare ale elevului, dirigintele trebuie să realizeze o convorbire individuală în procesul căreia se clarifică intențiile și interesele elevilor. Se pot adresa întrebări de tipul:

Interesele elevului:

Care sunt disciplinele preferate ale elevului?

Realizează anumite acțiuni în vederea autodeterminării profesionale?

Realizează unele acțiuni de pregătire pentru însușirea profesiei dorite?

Este ajutat și susținut de părinți în activitățile de dezvoltare a intereselor școlare și profesionale? Ce ajutor îi acordă părinții?

Intențiile elevului:

Cu ce se va ocupa după finisarea gimnaziului, liceului? Își va continua studiile? Va începe activitatea de lucru?

Ce cunoaște despre studiile viitoare sau profesia aleasă, conținutul activității, condițiile de învățare, muncă?

Cunoaște elevul exigențele profesiei față de caracteristicile fiziologice, psihologice, sociale și fizice ale subiectului?

Care este părerea părinților față de activitatea elevului după absolvirea liceului? Este de acord elevul cu opinia părinților?

Analizînd răspunsurile elevilor, dirigintele constată:

dacă elevul dispune de un plan profesional și în ce măsură acesta este format;

și-a ales profesia conștient, au fost luate în considerare interesele și experiența anterioară a personalității;

coincide profesia aleasă cu interesele manifestate în activitățile școlare anterioare, sunt adecvate motivele alegerii profesiei.

Acestea și multe alte activități pot fi desfășurate de diriginte cu mult înainte de a observa pe chipul copiilor indecizia și neclarități privind eventuala profesie. Cadrul didactic, ca și profesionist într-un anumit domeniu, poate avea doar acele cunoștințe specifice profilului său și poate înfrîna unele dificultăți în determinarea tînarului pentru alegerea viitoarei profesii. El va face profilaxie, consiliere de grup, va organiza vizite la întreprinderi, va aplica teste de autocunoaștere și explorare a profesiilor și să colaboreze în permanență cu psihologul școlar. Una din activitățile necesare și importante în determinarea adolescentului este consilierea.

Consilierea – ca activitate importantă

Consilierea este un proces în care un profesionist stabilește o relație bazată pe încredere cu o persoana care are nevoie de sprijin. Această relație asigură exprimarea ideilor și sentimentelor în legătură cu o problemă și oferă sprijin în clarificarea sensurilor fundamentale, în identificarea unor

pattern-uri valorice pe baza cărora se pot formula soluții. Succesul consilierii este asigurat de implicarea activă și responsabilă a psihologului și cadrului didactic în realizarea unei alinațe autentice.

Obiectivele consilierii:

promovarea sănătății și stării de bine (somatic, psihic, emoțional, social);
dezvoltarea personală (cunoașterea de sine, imaginea de sine, capacitatea de luare a deciziei responsabile, opțiuni vocaționale, etc.);
prevenție (neîncrederea și stima de sine scăzută, dispoziție afectivă negativă, comportament de risc, dezadaptare socială, situații critice, etc.)

Abilitățile consilierului:

ascultare activă (încurajarea elevului să vorbească deschis și liber);
abilitatea de observare (a comportamentului pentru informații suplimentare)
adresarea întrebărilor (pentru clarificarea sentimentelor, convingerilor, atitudinilor și valorilor personale);
oferirea de feed-back eficientă este o abilitate care susține comunicarea dintre profesor și elev;
furnizarea de informații (identificarea cunoștințelor, atitudinilor și abilităților pe care le au elevii);
parafrizarea (reformularea a ceea ce nu se pare esențial în mesaj);
sumarizarea (recapitularea conținutului discursului);
reflectarea (exprimarea înțelegerii a conținutului informației, a stării emoționale).

Etapele consilierii:

Definirea problemei
Descrierea problemei
Identificarea posibilor factori de formare și dezvoltare a problemei
Identificarea factorilor de menținere și de activare a problemei
Plan de intervenție (totalitatea modalităților de realizare a obiectivelor de intervenție)
Evaluarea intervenției

Metode și tehnici de lucru în consiliere:

brainstorming
dezbateră în grupuri și perechi
jocul de rol
problematizarea
vizionarea de filme și comentarea lor.

Căi de comunicare neadecvate în consiliere:

de a da sfaturi
a face morală
a te abate de la subiect
a fi ironic
a folosi întrebări de tipul de ce?
a gesticula exagerat
a privi la ceas
a compătimi.

Principală sarcină a dirigintelui consilier este de a învăța elevul să ia decizii corecte, responsabile și să-și asume consecințele acțiunilor, să parcurgă pașii unui demers de conștientizare, clarificare, evaluare și actualizare a sistemului personal de valori. Profesorul-diriginte nu poate să se substituie consilierului-psiholog, însă între cei doi trebuie să existe relații de colaborare. La acestea se adaugă și activitatea de psihodiagnostic realizată de specialist-psihologul școlar prin aplicarea unor probe psihologice: teste de aptitudini, teste de interese profesionale, teste și chestionare de personalitate, de inteligență.

Astfel, efectuând un *sondaj* de opinie pe un eșantion de 50 elevi ai claselor a IX-a din școală, care avea ca scop identificarea tipului profesional, am constatat că circa 30% din elevi nu sunt

siguri de profesia care le place și nu cunosc nici instituțiile în care ar putea continua traseul educațional.

Rezultatele arată în felul următor: 5% din elevi menționează că - decizia în alegerea profesiei le revine părinților, 10% din elevi consideră că mai au timp până la finisarea liceului, 15% din elevi - nu știu pur și simplu ce li se potrivește. Indecizia copiilor poate cauza dificultăți în alegerea de mai apoi. Experimental în acest sens au fost luate următoarele măsuri: consiliere individuale și de grup, consiliere cu părinții, documentarea cu categorii de profesii, chestionare și testarea psihologică.

Astfel efectuând *Chestionarul lui Super* „V-ați ales bine profesia?” se evidențiază o cotă de 60 % de copii care indică ca valoare primordială în alegerea profesiei siguranța și avantajele materiale, relația cu superiorii. Numai 15% din copii aleg ca valoare primară altruismul, creativitatea și stimularea intelectuală. Ordinea ierarhică a factorilor nu diferă mult de la un elev la altul.

Aplicînd *Chestionarul de delimitare a intereselor profesionale Klimov*, putem relata că pentru fete predomină tipul profesional om-om, om- imagine artistică și pentru băieți om-tehnică, om- imagine artistică. Pentru efectuarea unei corelații între teste am aplicat proba *Holland* pentru *determinarea tipului profesional* și putem menționa că circa 70% din elevi au caracteristic ca tip de personalitate profesională tipul social și artistic, 20% tipul întreprinzător , 10 % - celelalte tipuri.

În urma efectuării acestor pași în colaborare cu diriginții am observat că numărul elevilor nederminați s-a micșorat la 10 % într-un timp scurt. De aceea putem relata că implicarea în consilierea și orientarea elevilor trebuie desfășurată la o vîrstă timpurie.

Concluzii:

Orientarea profesională a adolescenților nu se mai poate rezuma doar la asistența unor momente în alegerea carierei, ci trebuie să devină o modalitate de dezvoltare a abilităților necesare pentru construirea propriei cariere;

Greșelile privind decizia în alegerea unei cariere se resimt după mulți ani: individul este nemulțumit de munca sa, de sine, de cei din jurul său, nu face față cerințelor meseriei pe care o practică;

Lipsa de informare la nivelul elevilor în problema alegerii și deciziei profesiei;

Uneori familia este cea care influențează sau chiar decide instituția, specializarea și chiar meseria adolescentului;

Adolescenții nu cunosc etapele luării unei decizii, nu au abilități decizionale, sunt ușor influențabili.

Recomandări pentru părinți și profesori:

Nu fiți indiferenți față de interesele, înclinațiile, aptitudinile adolescentului;

Aveți o atitudine binevoitoare și înțeleghătoare față de adolescent;

Lăsați-l pe tînăr singur să-și aleagă meseria care îi place, dvs. doar susțineți-l, expuneți-vă părerea;

Nu-l ofensați, nu-l ignorați, încercați să-l înțelegeți cît mai bine cu putință;

Apelați de cîte ori aveți nevoie la specialist pentru îndrumări, recomandări, nu încercați să găsiți singuri soluții.

Bibliografie:

Baban A., *Consiliere educațională, Ghid metodologic*, Cluj Napoca, 2001.

Ghica V., *Ghid de consiliere și orientare școlară*, Editura Polirom, Iași, 1998.

Dandara O., *Orientarea școlară și profesională- dimensiune a educației pentru și prin profesie*, 2005.

Tomșa G., *Consiliere și orientare școlară*, București, 1999.

ROLUL PROFESORULUI IN ORIENTAREA SI CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR VIITOARE

*Iacobescu Liliana, Grădinița Nr. 3
Drobeta Turnu Severin*

"Counselling and career guidance for students essentially involves a permanent action for routing the process of forming each student's personality, partly in realizing a match between what he wants (system preferences, aspirations and desires), what he can (knowledge, abilities and the capabilities they own) and what the student needs to do (the job offer, demands of social life). Knowledge, information and educating students constitute a system whose resultant is advising and guidance."

Consilierea în carieră vizează asistarea indivizilor, indiferent de vârstă și de momentul vieții active, pentru a lua cele mai bune decizii cu privire la propria carieră. Cu alte cuvinte, consilierea în carieră se adresează deopotrivă elevilor, care fac primele alegeri legate de viitorul lor profesional, și persoanelor adulte, care doresc să își dezvolte cariera sau să se orienteze spre o nouă profesie.

Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor cariere.

Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară sau academice, care să le permită să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive sollicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie să facă elevul.

Conținutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă, activitatea individuală cu elevii, influența personalității profesorului constituie modalități ce mijlocesc educarea elevului.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului perspectivele de evoluție ale lui.

Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un sistem a cărui rezultat este consilierea și îndrumarea.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde patru activități de baza, și anume: cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei conlucrări cu profesorii diriginți, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza

rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, eșantionul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a ședinței de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă a transformărilor. Este indicat să-și definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Ședința de consiliere și orientare școlară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu părinții în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extrașcolare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstrucționează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Concomitent se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui.

Paralel cu metodele expuse anterior psihologul școlar uzează și de analiza rezultatelor activității respectiv o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea Eului propriu fiecărui școlar în parte.

Aceste produse specifice pot fi : compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununează un anumit stil de personalitate care este unică în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere ; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Ședința de consiliere se aprofundează prin întrebuintarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care oferă nenumărate informații referitoare la situația elevului în cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personală, date ce includ unele probleme de sănătate sau diverse atitudini în raport cu activitățile școlare și extrașcolare pe diverse paliere.

Autocaracterizarea este o altă metodă de investigație psihologică foarte apropiată de analiza datelor biografice și totuși distinctă. Este practic o sursă de informații proprii asupra atitudinii elevului față de el însuși, o autoanaliză profundă corelată de o sinceritate specifică vârstei.

Metoda testelor este un instrument des întrebuintat de psihologul școlar în cadrul evaluării cât mai obiective și standardizate a unor abilități, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidențiate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate în funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat. Testele cele mai întrebuintate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Finalitatea urmărită prin aceste metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosferă de calm, liniște în cadrul cabinetului psihologic dublată de o atitudine empatică, de echilibru a psihologului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesară în procesul de orientare spre carieră.

Aplicarea unui model de orientare și consiliere cu privire la dezvoltarea carierei, presupune aducerea individului în centrul preocupărilor directe ale activității consilierului simultan cu focalizarea atenției pe următoarele direcții:

- dezvoltarea personală și socială a individului:

- autocunoașterea generală,
- autoevaluarea potențialului intelectual,
- înțelegerea identității sinelui, ca parte și întreg,
- dezvoltarea în planul educației și formării profesionale:
 - înțelegerea lumii educației, a rolului și finalității acesteia,
 - identificarea motivelor care dinamizează activitatea de învățare și dezvoltare intelectuală,
 - dezvoltarea în planul carierei:
 - înțelegerea proceselor economice și sociale care îi sunt accesibile: familie, economie, profesie, salariu, proprietate, bani, bunuri materiale și culturale etc.,
 - înțelegerea ambianței sociale și economice în care trăiește,
 - conștientizarea valorii personale pe piața forței de muncă,
 - diversitatea conținutului muncii,
 - timp liber, activități comunitare, viața personală, familie etc.

Informarea despre posibilele rețele școlare care pot fi urmate de orice elev care a absolvit un anumit nivel de învățământ, trebuie să cuprindă: denumirea școlii, adresa, numărul de telefon și fax, eventual adresa E-mail; persoanele de contact; tipurile de școli existente în diferite zone sau medii; profilurile de pregătire; condițiile de admitere; condițiile de școlarizare; dotări speciale ale școlii; calitatea pregătirii; modalitățile de a ajunge la sediul școlii.

Aceste informații trebuie oferite într-o formă sistematizată, după anumite criterii și, la cerere, în mod neutru, cu avantajele și dezavantajele fiecărei unități. Principalele mijloace utilizate în orientarea școlară și profesională, modernizate, actualizate și integrate în noile conținuturi ale învățământului sunt:

- vizitarea altor școli, universități, întreprinderi și instituții în scopul cunoașterii, informării, orientării,
- efectuarea de exerciții de autocunoaștere și interevaluare desfășurate în clasă,
- discutarea preocupărilor de timp liber, a hobby-urilor, pasiunilor personale,
- prezentarea profesiilor părinților,
- invitarea în școală de personalități, oameni de diferite profesii și prezentarea activității lor,
- analizarea diferitelor lucrări, cărți, articole, emisiuni de radio și televiziune, filme documentare, ziare specializate în reportaje economice și despre muncă, a ziarelor de reclamă și a rubricilor de anunțuri etc. care au conținuturi ajutătoare Consilierii și Orientării,
- încurajarea participării elevilor la cercurile de specialitate organizate în școală și/sau în afara acesteia,
- invitarea de directori de școli profesionale, de licee, rectori din instituțiile de învățământ superior,
- organizarea de întâlniri cu foști elevi ai școlii și care au realizări profesionale remarcabile,
- organizarea de întâlniri comune elevi, părinți, profesori pe teme de Consiliere și Orientare.

În concluzie, identificarea nevoilor este, poate, cel mai important pas din cadrul procesului propriu-zis de consiliere în carieră. Cei mai mulți dintre clienți nu au o reprezentare clară a nevoilor pe care le au în raport cu alegerile pe care trebuie să le facă în planul carierei. Atunci când ajung în fața unui consilier de orientare în carieră, problema pe care acești clienți o acuză, cel mai adesea, ține de incapacitatea de a lua o decizie. Astfel, consilierului îi revine rolul de a-și ghida clientul în identificarea problemelor sale reale, a factorilor care stau la baza acestor probleme și, implicit, în conturarea nevoilor individuale de consiliere.

Bibliografie:

- Băban A., „Consilierea educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere”, Editura Psinet, Cluj-Napoca, 2003;
- Jingău, M., „Consilierea carierei”, Editura Sigma, București, 2001;

Lemeni G., Miclea M., „Consiliere și orientare” ghid de educație pentru carieră, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2004:
Tomșa Gh., „Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi”, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 1998.

LES VALEURS DES ADOLESCENTS ET LES VALEURS DANS LA CARRIÈRE ET LE TRAVAIL

*Profesor Iancu Delia
Colegiul Național Economic „Theodor Costescu”, Dr.Tr.Severin*

This work is meant to be an incentive for introduce in the curriculum the classes of counseling and professional orientation, to give students a clear vision of their personality, of their motivation and skills, a list of jobs that correspond to their profile, a study project and professional project, with visibility on the future. By summoning the student to change their concepts, put them in relation to emotions, values, knowledges, the student can build his identity.

Il est clair pour tout le monde qu'on doit offrir aux élèves des services d'orientation dans la carrière, pour choisir une filière, pour mieux se connaître, pour rechercher un stage de fin d'études ou un premier job. Les classes d'orientation dans la carrière doivent les accompagner pendant toute la durée de leur scolarité. Les années de lycée représentent des années charnières, quand ils doivent choisir leur orientation scolaire. Cette orientation va déterminer la suite de leurs cursus et leur entrée dans la vie active. D'abord on doit dresser un bilan d'orientation, qui les aidera s'ils ne savent pas quelle voie professionnelle choisir, quelles études correspondent le mieux à leurs aspirations profondes. Ils ont besoin de mieux se connaître pour faire le bon choix. Un bilan peut aussi leur permettre de valider leur projet professionnel. Le but d'un bilan est de faire le point sur sa personnalité, ses motivations et ses aptitudes afin de dessiner un projet scolaire et professionnel réaliste sur lequel ils pourront s'investir durablement. Les bénéfices à l'issue du bilan d'orientation, leur apportent: une vision claire de leur personnalité, de leur motivation et de leurs aptitudes, une liste de métiers qui correspondent à leur profil, un projet d'études et un projet professionnel, de la visibilité sur leur avenir.

Pour réussir efficacement dans l'orientation de la carrière, on doit créer aux élèves un véritable projet professionnel en fonction de: leur parcours professionnel; leurs aptitudes; leurs qualités; leurs centres d'intérêt; leurs motivations. L'orientation de leur carrière passe indéniablement par le choix du secteur dans lequel ils souhaitent évoluer; pour bien choisir leur voie, il faut savoir définir quels sont les objectifs, les passions, le projet et les intérêts. Bien se connaître est important pour choisir une orientation de carrière.

Les services d'orientation offerts dans le réseau scolaire ne sont pas bien développés, ne sont pas faits par les spécialistes et c'est pourquoi le degré d'attraction pour les élèves est pratiquement inexistant dans notre système scolaire. On doit traiter à la fois le sentiment d'appartenance à une profession, des motivations qui poussent l'individu à faire le choix d'un domaine de travail et des stratégies d'adaptation mises en place lorsque la transition de carrière est faite contre son gré, on doit leur proposer une recherche explorant le lien entre l'identité professionnelle et la performance au travail.

Les services d'orientation rendent compte du rôle de l'identité professionnelle dans le développement de la confiance, des connaissances et des compétences. Plus l'individu accorde d'importance à sa carrière, plus son identité est susceptible d'être ébranlée par une transition forcée. Concernant les motivations à l'oeuvre dans une transition volontaire vers la profession enseignante, la plupart des élèves soulèvent le désir d'avoir une carrière plus stable et des horaires plus flexibles. Ces services permettent d'informer les professionnels du développement de carrière sur les facteurs à considérer lors d'une transition de carrière et sur les impacts de l'utilisation de différentes stratégies d'adaptation.

Les droits des élèves à assurer leur rôle éducatif sont reconnus à travers : un droit d'information sur le suivi de la scolarité et du comportement scolaire, un droit de réunion s'exerçant dans le cadre de réunions collectives ou de rencontres individuelles.

Les attentes des cours du programme-cadre d'orientation et de formation au cheminement de carrière assurent le cheminement de l'élève aux plans personnel, interpersonnel et professionnel. En incitant l'élève à échanger sur des concepts-matière et à les mettre en relation avec des émotions, des valeurs et des connaissances antérieures, elle ou il développe simultanément l'expression de la pensée et le courage d'exposer un point de vue et de le confronter à d'autres avec sagesse et tolérance. Ainsi, les attentes constituent un tremplin à partir duquel l'élève peut construire son identité tout en perfectionnant ses compétences linguistiques.

Les classes d'orientation et de formation au cheminement de carrière doivent jouer un rôle central dans le curriculum de l'école secondaire en fournissant à l'élève les outils nécessaires pour réussir à l'école, en milieu de travail et dans sa vie de tous les jours. Le programme doit se fonder sur les trois principes du développement de carrière : l'autoévaluation objective, la compréhension du monde du travail et la capacité d'établir des liens entre ces deux derniers principes. Plus précisément, le curriculum doit viser à développer chez l'élève ses compétences à communiquer, ses compétences en numératie et ses habiletés de gestion personnelle et des ressources, et à lui apprendre à maintenir de bonnes relations interpersonnelles afin d'accroître ses possibilités de succès à l'école et dans la vie.

BIBLIOGRAPHIE:

S.Gaskell, J. Leadbetter, *Educational psychology in practice*, 2009

E.L. Mellin, B. Hunt et L. Nichols, *Journal of counseling & development*, 2011

CONSILIEREA EDUCAȚIONALĂ LA VÂRSTĂ PREȘCOLARĂ

*Prof.înv.preșcolar: Iliescu Claudia Venera
Grădinița cu P.P. Nr.21, Drobeta Turnu
Severin*

Pre-school educational counseling is a complex process which implies a wide area of interventions of the governess towards the children in order to help them developing their personality. The governess represents the main social link in forming the next generation of citizens, by having an important mission: forming the pre-school child. The governess has an important part of how the child thinks and acts, the child being in the limelight.

Consilierea educațională la vârsta preșcolară este un proces complex ce cuprinde o arie largă de intervenții ale educatoarei asupra copiilor, dezvoltându-le personalitatea.

Încă din cele mai vechi timpuri, unde au trăit oameni, în orice parte a pământului s-a manifestat interes pentru educație și în mod special pentru cea a copiilor.

Educația este una din funcțiile esențiale și permanente ale societății.

Mai mult, în epoca modernă, științele educației și-au îndreptat atenția asupra vârstei copilăriei valorificând datele cercetărilor pedagogice și psihologice și sugerând noi teme pentru a veni în sprijinul practicii educative.

Educatoarea reprezintă prima verigă socială cu răspundere formativă a viitorilor cetățeni, având o misiune de maximă importanță: educarea copilului preșcolar.

Nici o perioadă a dezvoltării psihice umane nu are sarcini atât de numeroase, explozive și neprevăzute pe perioada preșcolară, cu etapele ei. Pentru fiecare etapă există două coordonate fundamentale ce stau la baza constituirii reperelor psihologice de bază: tipul de activitate care dezvoltă procesele psihice și tipul de relație care dezvoltă conduitele.

Cercetarea pedagogică a psihologiei copilului, cunoașterea profilului său psihologic face ca întreg sistemul de influențe educative să fie organizat și planificat în mod conștient, de a alege cele mai eficiente metode pentru a cunoaște copilul și pentru a-l educa. Vârsta de 3-7 ani reprezintă o perioadă caracterizată prin înalte ritmuri de dezvoltare, în care se pun bazele formării personalității. Este o perioadă în care universul cunoașterii este în continuă expansiune, stimulând capacitățile și mijloacele de comunicare ale copilului aflat într-o strânsă relaționare cu cei din jur, ceea ce duce la evoluția personalității sale.

În dezvoltarea copilului, o influență educativă o au mai mulți factori și anume: genotipul moștenit (trăsături fizice, temperament, trăsături de personalitate), la medii educaționale (familie, grădiniță) și relații, parteneri (părinții, educatoare, copiii, comunitatea) până la factorii benefici (climatul stimulat, bună comunicare cu copilul, colaborare între mediile educaționale, suport emoțional favorabil, responsabilitate și implicare) sau perturbatori (familie dezorganizată, lipsă de implicare, ajutor, stresul, lipsa de informare, dispariția unui membru din familie).

În evoluția și dezvoltarea psiho-fizică, copilul este supus unor condiționări tot mai complexe care se finalizează, pe de o parte, cu îmbogățirea vieții anterioare, iar, pe de altă parte, cu elaborarea de conduite prin care se exprimă personalitatea umană. Atât vârsta psihologică, cât și

vârsta cronologică, fără să coincidă în totalitate, se constituie ca repere din punctul de vedere al maturizării psihologice și sociale. Vârsta cronologică are un caracter mai constant, fiind relativ egală pentru toți cei născuți în perioada respectivă, cu raportări la complexul biologic, care sunt deosebit de active, pe când vârsta psihologică facilitează o diferențiere mai fermă între diferitele personae cu specificarea unui avans sau a unui retard în dezvoltare. Prin urmare, sunt o serie de *factori sau condiții* care favorizează *dezvoltarea biologică și psihică* a copilului, grăbesc procesul de achiziție a experiențelor și informațiilor, proiectează o personalitate viguroasă și armonioasă, așa cum sunt și situații care frânează evoluția normală sau contribuie la fragilizarea subiectului, cu efecte negative nu numai pentru vârstele copilăriei ci și pentru perioade de vârstă ulterioare. Cele din urmă, frânele, trebuie cunoscute de educatoare și învățătoare deopotrivă, pentru a le putea preveni sau pentru a crea un alt context educațional care să anihileze factorii de fragilizare printr-o dezvoltare compensatorie a palierelelor psihice ce corespund particularităților psihoindividuale ale copilului.

Toate aceste fenomene pot fi stăpânite de educator, copiii pot fi ajutați să le depășească și se poate ajunge la un confort psihic favorabil copilului, dacă acesta este cunoscut și evaluat sub toate aspectele, pentru a putea ști ce modalități de intervenție psihoeducațională trebuie adaptate la nivel individual sau la nivel de colectivitate.

Acest lucru o îndeamnă pe cea care a îmbrățișat misiunea de educatoare să fie la înălțimea chemării. „*În profesia de educatoare se îmbină mai mult ca oriunde știința cu arta, tehnica de lucru cu talentul, experiența cu inițiativa, tactul cu măiestria, calmul cu entuziasmul, căutările cu siguranță*” (Dumitru Salade, *Didactica*, Editura didactică și pedagogică 1982)

Educatoarea este „arhitect al sufletului de copil”, oferind dragoste, fără de care nu poate exista nici o legătură de viitor, nici colaborare, nici învățare cu copiii. Educatoarea oferă iubire necondiționată, prin tot ce întreprinde, prin exemplul personal, prin căutare și dăruire contribuie la modelarea personalității copilului, în stadiul cel mai hotărâtor al devenirii sale - preșcolaritatea. Educatoarea să aibă tact, răbdare, mobilizare, creativitate, dăruire, colaborare, unitate de cerințe cu familia și școala.

Copilul trece prin perioade diferite din punct de vedere fizic și comportamental, modificările acestea necesitând o adaptare permanentă a părinților și educatoarei în privința atitudinii față de el.

Orice activitate în grădiniță se întemeiază pe cunoașterea copiilor și observarea comportamentului zilnic al acestora. Observația asupra copilului furnizează cele mai bogate date despre copil privind deprinderile, obișnuințele, conduita pe care o are față de colegi și adulții din grădiniță.

Educatoarea va stimula dezvoltarea socială a copilului, el fiind ajutat în relația cu alții: de a se juca, de a coopera, de a respecta regulile.

Pentru a-și forma atitudini corecte față de sine (construirea imaginii pozitive despre sine) și față de alții, copilul trebuie să fie în contact cu alții și cu mediul înconjurător, răspunsul lui manifestat prin comportament fiind pe măsura atitudinii celor din jur.

Educatoarea va fi atentă la toate transformările care intervin în comportamentul lor facilitând manifestările favorabile și împiedicând manifestarea unor acțiuni nefavorabile.

Fiecare copil va fi tratat în funcție de temperamentul său, dar va fi trebui să respecte cerințele grupei din care face parte, să se supună regulilor acesteia, învățând că va avea datorii față de sine și față de colegi și educatoare și că va trebui să-și modeleze comportamentul și atitudinea.

În munca fiecărei educatoare se întâlnesc două realități: trăsăturile comune copilăriei și unicitatea fiecărui copil. A cunoaște, a descifra, a identifica, a intui, a descoperi ceea ce caracterizează profilul psihologic al fiecărui copil este o sarcină delicată care o poate îndeplini cu experiență, intuiție și tact pedagogic.

Dacă educatorul nu este capabil să orienteze copilul spre depășirea acestor factori fragilizanți, atunci își va dezvolta o personalitate capricioasă, egoistă, instabilă, negativistă, neadaptată la normele de conviețuire socială. În cazul colectivelor în care predomină relațiile

interpersonale negative sau de inadaptare, rezultatele activității sunt inferioare colectivelor în care predomină colaborarea și este redusă tensiunea psihică.

Este foarte important ca în calitate de educatoare să ținem cont de diferențele existente în individualitatea copiilor. Fiecare copil are o anumită personalitate și propriul său potențial intelectual în construirea unei atitudini pozitive despre sine, copilul trebuie supus la cât mai multe experiențe pozitive, pentru că așa cum sublinia Vasile Nedelcu „în activitatea cu altul, alături de altul și uneori împotriva altuia, se desăvârșește cunoașterea de sine” .(Vasile Nedelcu- *Invitație la cunoașterea de sine*, Editura științifică, 1970)

Copilul trebuie tratat în funcție de vârsta de lui, ajutat să străbată unele treceri grele, luminându-i calea pe care se angajează și mergând chiar puțin dincolo de posibilitățile sale, numai puțin căci mult ar fi inutil, ba chiar periculos uneori, căci maturarea lentă a sistemului său nervos și a creierului nu-i permite să sară peste etape.

Trebuie să știm să profităm nici prea devreme, nici prea târziu de fazele sensibile ale creșterii sale. Nu putem realiza aceasta decât urmărindu-i evoluția cu mare grijă și respectând-o, fiecare etapă reprezentând o succesiune de transformări neîntrerupte în cursul cărora creierul se construiește, se perfecționează.

Memoria este neselectivă dar se realizează cu mare ușurință la vârsta preșcolară. Sarcina educatoarei este de a exersa și educa memoria.

Atenția este instabilă. Desfășurarea activităților trebuie să se desfășoare în limite adecvate de timp pentru a nu obosi copilul. Captarea atenției trebuie să se realizeze prin procedee adecvate vârstei, trebuințelor și intereselor copilului.

Procesele afective sunt puternice, copilul admiră „modelele”, părinți și educatoare și-i imită. Este emotiv, impresionabil. Se dezvoltă reprezentările, imaginația, comportamentul.

Învățământul preșcolar este învățământ diversificat, care permite și stimulează rute individuale de pregătire; un învățământ care încurajează competiția și favorizează înnoirea, un învățământ compatibilizat cu sistemele europene, un învățământ orientat spre valori.

Prin funcțiile sale, învățământul preșcolar asigură dezvoltarea normală, valorificând potențialul fizic și psihic al copilului, ținând seama de ritmul propriu, de nevoile sale afective, și de activitatea fundamentală- jocul;

îmbogățirea capacității copilului preșcolar de a intra în relație cu ceilalți copii și adulți, de a interacționa cu mediul, de a-l cunoaște și de a-l stăpâni prin explorări; descoperirea de către fiecare copil a propriei identități și formarea unei imagini de sine pozitive; sprijinirea copilului pentru dobândirea cunoștințelor, capacităților și atitudinilor necesare activității viitoare în școală, precum și în activitățile sale viitoare.

Copiii sunt diferiți. Educația diferențiată și individualizată ar trebui să asigure realizarea idealului educațional în pregătirea copilului pentru școală. Starea de pregătire psihologică prin care va fi asigurată adaptarea și integrarea copilului în mediul școlar va apare ca un rezultat al dezvoltării multilaterale a copilului în grădiniță.

Educatoarea aduce mari schimbări în modul de a gândi și acționa al copilului, acesta situându-se în centrul atenției. Ea este preocupată de crearea unui mediu educațional favorabil dezvoltării, bogat și adecvat, prin stimularea continuă a învățării temeinice, favorizând procesul înțegării copilului în ciclul primar, de învățământ și în societate.

Bibliografie

- Ezechil, Liliana,- *Laborator preșcolar* , Editura V& Integral, București, 2004
 Dumitrana, Magdalena – *Didactica preșcolară*, Editura V& Integral, București, 1998
 Băban, Adriana, (coord.), (2001), *Consiliere educațională*, Ed. Imprimeria Ardealului, Cluj Napoca;
 Nedelcu, Vasile - *Invitație la cunoașterea de sine*, Editura științifică, 1970)
 Revista învățământului preșcolar, Nr. 3-4/ 1998 pag. 23).

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ – EDUCAȚIE ȘI ORIENTARE

Cum reușesc tinerii să ia decizii realiste și informate în ceea ce privește cariera?

*Profesor consilier școlar
ION VERGINIA EMILIA*

The massive structural changes that are taking place in the world of work mean that high-quality career education and guidance is more important than ever before. Innovative thinking is needed if those responsible for such programmes are to respond creatively to the new expectations and demands that will be made of them. It highlights two aspects:

- One is the attention that is given to the needs of young people who are seeking early entry into the labour market rather than going on immediately to higher education. It is critical that all young people be helped to build careers, in the broader sense of lifelong progression in learning and work because of the flexible labour markets.
- The second is the recognition of the importance of developing models of career education and guidance that involve not just the school but also the wider community. Career education and guidance must not remain detached from broader learning processes, but must seek to activate and utilise all resources that can help young people to learn how to manage their careers.

The foundations for lifelong career development need to be laid in schools, in partnership with their local communities.

Consilierea reprezintă inima unui program de orientare a carierei; semnificația acestui fapt este nu numai de natură psihologică, ci și educațională (pedagogică). Consilierea în carieră este un proces în cadrul căruia consilierul și persoana consiliată se află într-o relație dinamică și colaborativă care se centrează pe identificarea și atingerea scopurilor de carieră ale elevului. Consilierii calificați pentru orientare în carieră, cel mai adesea consilieri școlari, furnizează consiliere și orientare în carieră calificată elevilor. Consilierul va lucra în conformitate cu Codul de Etică și Standardele de Calitate pentru Orientare în Carieră care stabilește standardele pentru furnizarea unui serviciu profesionist. Profesorii care consideră că elevii au nevoie de acest nivel de sprijin trebuie să îi pună în legătură cu serviciile psihopedagogice din școala lor. Atât profesorii, cât și consilieri școlari joacă un rol important în a-i susține pe elevi în timpul activității școlare, pentru ca aceștia să-și dezvolte abilitățile de luare a deciziilor și a-i ghida în legătură cu opțiunile legate de orientarea în carieră. Furnizarea educației și orientării în carieră în școli trebuie văzută ca un parteneriat între profesori și consilieri școlari. Scopul orientării pentru carieră în școli este să îi ajute pe tineri să ia decizii realiste și bine documentate legate de viitorul lor profesional. Pentru a-i ajuta să facă acest lucru, ei vor trece printr-un proces în care își vor corela propriile preocupări și abilități cu oportunitățile care apar pentru ei. Este de dorit ca elevii să își exploreze propriile idei și să descopere singuri dacă oportunitățile sunt realiste.

Prin urmare, este important ca profesorii din școli să susțină acest proces, făcând o legătură între disciplinele de studiu și opțiunile pentru o meserie (de exemplu, un elev interesat de discipline de studiu științifice poate studia medicina în viitor) fiind conștienți de schimbările viitoare și facilitând o tranziție ușoară de la școală spre piața muncii. Rolul cadrelor didactice în procesul de orientare în carieră este să furnizeze informații și despre profesii, dar, în același timp, să se constituie și ca repere pentru acei elevi care au nevoie de orientare bazală în carieră.

Activitatea de consiliere în carieră a elevilor trebuie să ia în considerare contextul socio-economic și în special tendințele înregistrate pe piața forței de muncă. Elevii trebuie să înțeleagă importanța unei flexibilități sporite în ceea ce privește tipurile de locuri de muncă și pregătirea necesară de care au nevoie pentru a ocupa un loc de muncă. Piața muncii se schimbă cu rapiditate. Se face trecerea de la locuri de muncă organizate în jurul unor servicii clar definite, cu un set de sarcini previzibile, către locuri de muncă în care activitatea este alcătuită dintr-un set de proiecte în care sarcinile de lucru se modifică în funcție de priorități. Tineri care intră pe piața muncii nu vor mai alege un „loc de muncă pentru întreaga viață”, ci va fi nevoie ca ei să dobândească o înțelegere clară a talentelor și intereselor lor și a modului în care acestea pot fi aplicate într-o piață a muncii aflată într-o continuă schimbare. De aceea, este important ca școlile să furnizeze un *program cuprinzător de educație și orientare în carieră*. Orientarea în carieră și educația pentru carieră se întrepătrund și depind una de cealaltă în ceea ce privește eficiența lor și fiecare este necesară pentru a o susține și completa pe cealaltă.

Educația pentru carieră este un program planificat de activități curriculare și experiențe de învățare. Educația pentru carieră „*îi ajută pe tineri să își dezvolte cunoștințele și abilitățile de care au nevoie pentru a face alegeri bune, a administra tranzițiile legate de învățare și a intra pe piața muncii*”, în timp ce orientarea în carieră „*îi ajută pe tineri să folosească cunoștințele și abilitățile pe care și le dezvoltă pentru a lua decizii legate de tipurile de învățare și muncă care sunt adecvate pentru ei*”.

Educația pentru carieră îi ajută pe elevi:

- să investigheze oportunitățile de învățare și pe cele legate de carieră;
- să analizeze în cunoștință de cauză oportunitățile de studiu și opțiunile profesionale;
- să înțeleagă cum îi vor ajuta alegerile educaționale și profesionale să își îndeplinească aspirațiile;
- să îi ajute să își administreze cu succes principalele momente ale perioadei de tranziție.

Elevii au nevoie de ajutor pentru:

- a învăța cum să își evalueze realizările, preocupările și aptitudinile;
- a învăța cum să dezvolte planuri de acțiune;
- a insera respectivele planuri într-un document scris;
- a pune planurile în aplicare.

Orientarea școlară și profesională include “*ansamblul acțiunilor consultative, a activităților de asistență psihopedagogică și socială a cadrelor didactice, elevilor și părinților, proiectată la nivelul sistemului de învățământ, în vederea unor alegeri corecte școlare și profesionale*”.

Procesul consilierii și orientării școlare și profesionale vizează aspecte de natură: cognitivă (furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă); afectivă (ameliorarea imaginii de sine, cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă); acțională (luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a acțiunii). Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a educatorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din el.

Consilierea și orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei. Prin urmare, este esențial ca tinerilor din școli să li se ofere oportunitatea de a-și asuma responsabilitatea pentru planificarea și dezvoltarea propriei cariere.

Activitatea de orientare școlară o precede pe cea profesională, ambele fiind component ale orientării pentru carieră. Termenul de carieră trebuie înțeles în sensul său pozitiv, de traseu educativ, profesional, social și de dezvoltare personală complexă și integrare socio-profesională reușită a unui individ, proces derulat pe întreaga perioadă a vieții sale active.

Activitatea de *orientare școlară* se centrează, mai ales, pe cei care intră în noi etape de formare școlară inițială; activitatea de *orientare profesională* se axează prioritar pe elevii aflați în ultimele clase ale școlilor de orice nivel, dar și pe adulții care caută un nou loc de muncă sau doresc schimbarea acestuia etc. Pe de altă parte, trebuie să menționăm că de fiecare dată orientarea școlară conține în mod implicit și o anumită opțiune / orientare profesională, după cum o anumită opțiune profesională presupune și o anumită opțiune școlară concretizată în stadii de formare suplimentară, perfecționare etc. În mod practic, orientarea pentru carieră este o activitate continuă, cu perioade de interes mai ridicat sau mai redus, în funcție de situațiile concrete ale vieții sociale și profesionale ale fiecărui solicitant al acestor servicii. Atingerea scopurilor consilierii (școlar-profesionale) nu va duce oricum la un “risc de supra educație”, ci doar le va furniza beneficiarilor acele informații și instrumente care să le permită să ia decizii singuri, să fie capabili ca în urma unei inserții socio-profesionale reușite, viața lor să-și mențină un anumit standard și o anumită calitate, să le stimuleze resursele personale de adaptabilitate și flexibilitate la situațiile dinamice ale vieții.

Activitatea de *orientare școlară și profesională* poate fi o componentă a curriculum-ului sau nu, poate fi un subiect de sine stătător în școală sau poate fi legată de predarea / învățarea diferitelor discipline școlare. Important este însă ca toți profesorii să-și asume în afara sarcinilor educative și altele de natură socială și/sau externe școlii. “Infuzia” de informații din sfera orientării școlare și profesionale în tot curriculum-ul se dovedește una din experiențele bune în acest domeniu. Stilul personal, informațiile și experiența particulară a fiecărui cadru didactic și consilier școlar în acest plan îmbogățesc imaginea copiilor asupra profesiilor, le deschid alternative și orizonturi mai largi de integrare socio profesională ulterioară.

Acest lucru nu exclude preocuparea sistematică pentru o orientare științifică, consecventă și profesionistă. De fapt, domeniul orientării școlare și profesionale este atât de larg încât toți profesorii pot aduce ceva nou fără a se repeta, dar nici atât de comun încât să nu facă obiectul unei preocupări și specializări de sine stătătoare. În plus, anumite fațete ale muncii nu pot fi transmise în cadrul unor ore comune de clasă; acestea presupun contacte directe și experiențe nemijlocite cu oameni, materiale și activități fizice. Deci, scopul orientării școlare și profesionale este de informare și consiliere a persoanelor cu privire la alegerea rutei școlare și profesionale motivat considerată de individ ca optimă pentru sine și care să-i aducă acestuia, prin cariera exercitată, satisfacție, un nivel de trai decent, afirmare personală și socială, performanță profesională și participarea la viața publică.

Actul orientării școlare și profesionale a avut din totdeauna ca obiectiv “potrivirea persoanelor cu slujbele” în cadrul unui model al economiei de piață, simultan cu luarea în considerare a indivizilor cu competențele, abilitățile și concepțiile lor despre sine (Super, 1987), cu toată diversitatea lor psihologică individuală, diferită de structurile și ierarhia socială în care ei trăiesc și cu modul particular de interpretare a lumii prin prisma imaginilor, informațiilor, mesajelor etc. care le sunt oferite și interpretate de persoane și instituții care au autoritatea socială să o facă (școala, instituții ale administrației publice, organizațiile, partidele etc.)

În concluzie, activitatea consilierului cu privire la carieră vizează și sporirea capacității individului de auto-decizie, auto-evaluare realistă de sine, inițiativă, flexibilitate în diferite situații specifice economiei de piață. Decisive în conturarea unui sfat de orientare școlar-profesională se dovedesc aptitudinile, experiența și studiile individului, dar și sistemul lui de valori, motivații și interese. Ponderea acestor componente ale personalității individului este extrem de variabilă de la un om la altul; mecanisme compensatorii, activități recuperatorii, conjuncturi specifice de viață etc. pot modifica filierele potențiale ale carierei, gradul de integrare, satisfacția în muncă, succesul profesional sau ascensiunea socială personală. Tot mai mulți specialiști ai acestui domeniu consideră că atitudinea cea mai potrivită față de solicitantul serviciilor de consiliere în problem educaționale și profesionale este cea a unei neutralități binevoitoare, a

oferirii tuturor informațiilor, tehnicilor, metodelor, procedeelelor și instrumentelor pentru ca acesta să poată fi liber să decidă singur asupra viitorului său, în cunoștință de cauză. În orice situație, respectul individului, a vieții sale personale, a șanselor egale în fața ofertelor de educație și muncă trebuie să fie elemente de bază ale codului deontologic al consilierului.

BIBLIOGRAFIE:

JIGĂU, MIHAI. **Consilierea carierei**. Editura Sigma. București, 2001.

BĂBAN A., **Consiliere educațională**. Cluj-Napoca, 2001.

GHICA, Vasile. **Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigiență**. Iași, Polirom, 1998.

Ghid metodologic pentru orientarea școlară și profesională. București, EDP, 1989.

ȘUTEU, T. **Orientarea școlară și profesională**. Cluj-Napoca, Univ. Babeș-Bolyai, 1985.

TOMȘA, Gheorghe. **Consilierea și orientarea în școală**. București, Casa de editură și presă Viața Românească, 1999.

Ministerul Educației și Cercetării (2004) **Cod etic și standarde de calitate în consilierea carierei**. București, (www.cnrop.ise.ro)

Ministrul Educației și Cercetării (2005) **Aria curriculară Consiliere și orientare**. București, (www.cnrop@ise.ro)

ORIENTAREA CARIEREI ȘI ALEGEREA PROFESIEI

Prof. Ionescu Mariana

Liceul Teoretic Bechet

The youngsters career orientation represents an item of great importance for an efficient education and teaching because it ensures its continuity through the development of the educational scholar orientation, preferably at all levels of their formation. It can be realized by the listing curricular ability, using the digital tools through by adapting the curriculum at the students needs and by using proper methodological resources.

Choosing their profession is a crucial moment on the life of each and every individual as it is one of the major facts in the social integration. Still it happens in a larger context which includes several and different factors such as those of personal, educational, economical and contextual nature.

Provocările lumii contemporane impun o serie de restructurări ale diferitelor aspect educaționale, îndeosebi ale celor ce privesc echilibrul între formative și informativ, permanentizarea acțiunii educaționale, egalizarea șanselor, accentuarea caracterului prospectiv al educației, necesitatea pregătirii tinerilor pentru inserție socio-profesională. În acest context, orientarea carierei tinerilor reprezintă un pilon de rezistență al unui învățământ eficient prin asigurarea continuității, prin extinderea orientării școlare și profesionale la toate nivelele de pregătire, prin abilitarea curricular durabilă, cu ajutorul instrumentelor digitale, prin adaptarea curriculei la nevoile elevilor, prin asigurarea unor resurse metodologice adecvate. Alegerea profesiei este un moment important în viața fiecărui individ, constituind una dintre premisele majore ale inserției sociale, dar ea are loc într-un context mai larg în care sunt implicați factori de natură personală, educațională, economică, contextuală. Din acest motiv, planificarea carierei implică demersuri ca: orientarea școlară, orientarea profesională, consilierea pentru carieră, fiecarecu un specific propriu.

De ce este importantă cariera și planificarea ei?

Viața noastră reprezintă suma tuturor alegerilor pe care le-am făcut până în momentul de față și a celor pe care le vom face în continuare. Întrucât suntem liberi să alegem, avem controlul vieții noastre și o putem proiecta așa cum ne dorim sau visăm. Crearea carierei profesionale este un proces care se desfășoară de-a lungul vieții, începând de timpuriu cu traseul educațional și continuând cu cel profesional. Cariera nu înseamnă neapărat prestigiu sau câștiguri materiale mari, ci înseamnă un echilibru între lucrurile care contează cel mai mult pentru tine, indiferent de profesia pe care o ai. Profesia este unul din domeniile principale ale vieții, alături de familie, prietenie, etc. Oamenii petrec la muncă o mare parte din timpul lor. Nu este totuna să ai sentimentul că ți se potrivește ceea ce faci, lucrezi cu plăcere, ești bun în munca ta, ești apreciat de colegi, șefi, sau faci o muncă doar pentru a câștiga bani, fără plăcere, mulțumire și bucuria împlinirii profesionale. Satisfacția în muncă și satisfacția în viață depind de măsura în care persoana găsește modalități de a-și dezvolta aptitudinile și interesele, personalitatea și imaginea de sine. Prin urmare, alegerea profesiei este o decizie care merită toată atenția. Fiecare este bun sau cel mai bun într-un anumit domeniu. Dacă descoperi la ce te pricepi cel mai bine, deja ai făcut primul pas spre succes. Dar nu există o singură carieră potrivită pentru o persoană. Fiecare ocupație are o configurație flexibilă de cerințe aptitudinale și de personalitate, care permite o variabilitate a persoanelor în raport cu o ocupație, și în același timp o variabilitate a ocupațiilor în raport cu o persoană. O decizie și un plan bun de carieră cresc șansele de reușită. Dar, alegerea carierei nu este un proces ireversibil. Performanța adevărată se naște din pregătiri minuțioase; oamenii care au mare succes, indiferent de domeniu, folosesc mult mai mult timp pentru pregătire și planificare decât cei care au mai puțin succes.

Delimitări conceptuale

Cariera este ansamblul rolurilor profesionale performate de-a lungul vieții active a căror succesiune poate urma traiectorii diferite în timp. Traiectoria în carieră depinde nu numai de resursele acționale ale persoanei la începutul carierei și pe parcursul ei, ci și de oportunități și, mai ales, de modul în care individul are obiective de carieră clare și este capabil să se folosească de aceste oportunități pentru a le atinge. Profesia reprezintă specialitatea (calificarea) pe care o persoană o dobândește prin studii. Ocupația este activitatea pe care o desfășoară efectiv o persoană, într-o unitate economico-socială și care reprezintă pentru aceasta sursa de existență. Specific alegerea profesiei este un moment important în viața fiecăruia, constituind una dintre premisele majore ale inserției sociale, dar ea are loc într-un context mai larg în care sunt implicați factori de natură personală, educațională, economică, contextuală. Din acest motiv, planificarea carierei implică demersuri ca: orientarea școlară, orientarea profesională, consilierea pentru carieră, fiecare cu specific propriu.

Factori care influențează alegerea carierei

a. Familia Practica modernă a consilierii și orientării solicită în acțiunile sale și implicarea părinților; aceștia pot contribui la actul consilierii prin sprijinirea propriilor copii în alegerea liberă a viitoarei lor cariere, găsirea unui loc de muncă, slăbirea stereotipurilor și prejudecăților cu privire la muncă, încurajarea mobilității în vederea formării profesionale sau exercitării unei profesii. Posibilitățile de influență ale părinților sunt variate și se pot concretiza în: discuții pe tema alegerii carierei cu scopul de ale cunoaște punctul de vedere, temerile, ezitățile, succesele; oferirea de sugestii, dar fără impunerea punctului de vedere; discuții cu profesorii; încurajări permanente; informarea în legătură cu ofertele de muncă, etc.

b. Grupul de prieteni reprezintă o sursă semnificativă de influență asupra planurilor de carieră ale adolescenților. În accepțiune pozitivă, acesta îl ajută pe copil să își contureze propria identitate și modul de relaționare socială.

c. Școala În școală se face orientare școlară și preorientare profesională. Pentru ca elevul să devină un adult responsabil de propriile decizii privind cariera, școala trebuie să se axeze performarea următoarelor competențe: utilizarea calculatorului; rezolvarea problemelor; managementul resurselor umane, materiale, financiare; planificare personală și a carierei; relaționare interpersonală; valorificarea informațiilor.

d. Mass-media are o pondere tot mai mare în informarea tinerei generații privind dinamica pieței muncii, mobilitatea profesională, în promovarea unor modele ale succesului în carieră (site-uri specializate, anunțuri în ziare, târguri ale locurilor de muncă).

Bibliografie:

1. Arnold, J., Career concepts in the 21st century. The Psychologist, vol. 24, part 2, pg. 106-109, The British Psychological Society, 2011, (<http://www.thepsychologist.org.uk>)
2. Bâclea, D., Consiliere școlară, Editura Logos, Cluj, 2002;
3. Bontaș, I., Pedagogie, Editura All, București, 1996

VOLUNTEER IN RURAL AREAS

*Prof. Nicolae-Cristian Isop
Școala Gimnazială Căzănești, Mehedinți*

Volunteering in rural areas, volunteer performed by school students in the country, involves a wide range of actions that can bring benefits to the communities where they live, thus increasing confidence in education as an institution, increasing, also, and respect for it.

Students can conduct a series of activities aimed at them accountable, to make them understand the active role it can play, so the skills daily, such as chores in the household, to educate respond positively situations emergency, here are some issues to be taken into account to make students responsible citizens, proactive and able to make the right decisions depending on the situation arisen.

These activities can be conducted as a supplement to the time of civic education/civic culture, either as a separate project, by itself, under the supervision and guidance of the teacher responsible for it, as a corollary of activities in class. Thus, children can learn about environmental responsibility and Embodiment be local waste collection, sorting, labeling and storing them in a safe space. Also, under the guidance of different people can learn to be active in the community, in the perimeter of the neighborhood, for example, helping elders in various activities at home, or at school, repair various educational materials designed to help them in the process educational, this of course with the help of specialist teachers, who can guide them to achieve this goals. Here, then, a lot of volunteering meant he would make students more understanding, closer and more sensitive to the needs of the community in which they live, undoubtedly, the community will be established later of these students, what will, in turn, provide the next generation of personal example of good behavior in the community, the importance of volunteering and support provided.

This volunteer may, for later basis to participate in further action by volunteering, be it high school, be it college, so many fine of healthy habits in defining students as able to "build" something durable, to be involved in making decisions, in understanding what must be done to harmonize links a community to be able to ask about the needs, hopes and desires of the community in which their part, and vice versa. Usually rural communities are small Semi-closed, where most people know each other, so that the non-participation of students in volunteer activities within the locality may have repercussions, these students do not participate in the "marked" as is, consequently They are excluded from some activities and feel that people who can be trusted. These situations should be avoided, if possible, by attracting students to volunteer, explaining the need for its role that volunteering has in shaping the character later, the image that they will have in the community (lazy, wicked, ignorant, if not participate). Whether a young person can build in this way, through involvement in various volunteer activities, especially as, being at an age "critical", the teenage, can be 'lost' easily if is not guided properly, if is not it provides educational models and life (teachers, parents, people notable in the community) models to them trace a certain pattern in order to make young man, a man fully integrated in society, able to discern right from wrong, what is right from what is unjust.

IMPORTANȚA ȘI ROLUL CONSILIERII ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Iuga Aurora Camelia

Abstract

The counseling of students in career is a complex process, a social phenomena, which appeared in the society at the beginning of the twenty century. This process has an essential role in the student's life, because it makes them to choose a career that will reflect their personality. This phenomena makes students to understand what are their abilities, their competences in order to succeed in this changing society, and also makes them to be prepared for life.

Consilierea și orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei, deoarece cariera va reprezenta personalitatea sa.

Orientarea profesională este un fenomen social, care s-a conturat în societate atât cu diferențierea formelor de activitate cât și cu libertatea persoanei, în vederea asigurării pentru tânăra generație a posibilităților de alegere a profesiei. Ea își propune adaptarea persoanei la condițiile muncii, la paleta largă a profesiunilor existente pe piața muncii în acord cu abilitățile, aptitudinile, caracteristicile generale de personalitate, aspirațiile persoanei și cu necesitățile sociale, urmărind stabilirea unui echilibru în interiorul relației om-activitate.

Consilierea și orientarea școlară și profesională și-a reliefat importanța la începutul secolului XX, cu prilejul modificării semnificative atât a raportului între cererea și oferta de locuri de muncă, dezvoltării industriale, cât și a sporirii nivelului competențelor cerute de utilizarea noilor tehnologii. Consilierea profesională este precedată de consilierea și orientarea școlară. Cu toate acestea, consilierea profesională are o istorie mai consistentă. Primele preocupări în acest domeniu au vizat industria, transporturile și armata. S-a urmărit sporirea eficienței muncii, a productivității și creșterea responsabilității printr-o mai bună corelare a resurselor umane cu anumite caracteristici ale locului de muncă. Inițial consilierea, orientarea școlară și profesională a fost o activitate, în principal, de asistență socială, cu un nivel ridicat de control al acesteia de către autorități.

În România, orientarea școlară și profesională are tradiție, aceasta desfășurându-se în cabinete și laboratoare care au funcționat eficient. Cele mai multe au fost situate în centre universitare, fiind dotate cu aparatură psihologică și personal de specialitate.

În comparație cu preocupările de orientare profesională pentru adulți, activitatea de orientare școlară și preorientare profesională desfășurată în școli în beneficiul elevilor, a demarat relativ târziu.

Consilierea și orientarea școlară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formarea profesională,
- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Consilierea elevilor în carieră are un rol deosebit de important, în sensul că acesta conduce la alegerea unei profesii de către elev, direct sau indirect, în funcție de atitudinile și aptitudinile acestuia. În prezent consilierea și orientarea școlară și profesională este un demers de natură educativă – pentru că „educația și orientarea sunt două funcții ale școlii, complementare, dar distincte”, afirma Raffestin.

Ca să putem înțelege cât de importantă este consilierea și orientarea profesională a elevilor trebuie să definim conceptual, ceea ce este consilierea școlară, rolul și importanța consilierii școlare care poate influența dezvoltarea armonioasă a tinerilor care se afla pe bancile școlii.

Orientarea școlară și profesională reprezintă ansamblul acțiunilor opționale și consultative realizate prin modalități pedagogice, generale și speciale, subordonate, din punctul de vedere al conținutului, dimensiunii tehnologice/aplicative a educației, iar din perspectiva metodologică activității de asistență psihopedagogică și socială a cadrelor didactice, elevilor și părinților, proiectată la nivelul sistemului de învățământ, în vederea unor opțiuni corecte școlare și profesionale care pe viitor îi poate ajuta să se orienteze nu numai în carieră, dar și în alegerile pe care le au de făcut. Pe lângă rolurile generale ale unui consilier (consiliere individuală, consiliere de grup, training, consultanță și dezvoltare organizațională și formare), consilierul mai este pregătit să desfășoare activități de evaluare, asistență în carieră, plasament, orientare, mediere, prevenire a problemelor de dezvoltare. Principalii factori implicați și cu responsabilități în consiliere și orientare școlară și profesională sunt: școala, familia, unitățile economice, mass-media, alte instituții specializate.

Sistemul socio-economic este într-un proces profund de schimbare în planul structurilor conținutului; drept consecință, și mediul de muncă al oamenilor este în aceeași măsură afectat: locurile de muncă, domeniile profesionale căutate pe piața forței de muncă, valorile individuale și sociale predominante. În acest context orientarea școlară presupune sprijinirea / asistarea elevului în procesul alegerii –justificate și în consens cu preferințele și aspirațiile sale – afilierelor de studii oferite de sistemul de educație și formare profesională existent.

Orientarea școlară trebuie să fie rezultatul deciziei copilului sau poate, mai corect spus, al aderării acestuia la acțiunile diferențiate care se exercită asupra sa. În situația în care copilul nu are încă suficientă capacitate de discernământ, decid alți factori: familia, consiliul de tutelă, școala. Incapacitatea de decizie trebuie suplinită. Decizia trebuie să fie făcută în folosul copilului prin aprecierea obiectivă a realității. Îndrumarea unui elev spre o anumită categorie de școli determină apropierea acestuia de anumite categorii sociale și, indirect, îndepărtarea de altele. În acest context, orientarea școlară constituie, funcțional, premisa orientării profesionale.

În viziunea lui M. Ghivirigă „orientarea devine simultan școlară și profesională și vizează împlinirea în timp a unei vocații ca segment particular al unei personalități permanent dinamice”

Bibliografie

- DICȚIONAR de orientare școlară și profesională. Tomșa, G(coord). București, Editura Afelin, 1996.
- The EUROPEAN Dimension in Vocational Guidance. Luxembourg, Office for Official Publication of The European Communities, 1995.
- ETHICAL Standards. In : Educational and Vocational Guidance. International Association of Educational and Vocational Guidance-IAEVG. Bulletin, Berlin, nr.58,1996.
- FLOYER ACLAND, Andrew. *Abilități și aptitudini perfecte*. București, Editura Național, 1998.
- GHIVIRICA, M., *Tendențe Contemporane ale orientării școlare și profesionale*. București, EDP, 1976.
- JIGĂU, MIHAI. *Consilierea carierei*. Editura Sigma. București, 2001.
- SALADE, Dumitru; DRĂGAN, Ion, *Orientare școlară și profesională*. Compendiu. București, Editura Paco, 1998.

PROGRAM DE CONSILIERE SI ORIENTARE A ELEVILOR ÎN CARIERĂ

PROFESOR: JAKOVA NICOLETA

Rezumat

For counseling and career guidance of students, educating of cognitive and professional interests and also of their skills present an important aspect. This can be reached through directing aspirations towards social supply according to the labor demand and also through cultivating a superior motivation which are basic educational and vocational options.

În condițiile transformărilor economice și sociale ce caracterizează societatea românească în prezent, s-a impus ca necesară o amplă reformă educațională ce aduce ca noutate, alături de multe alte aspecte, activitatea de consiliere și orientare școlară privind cariera, începând chiar din ciclul primar. În acest mod, elevul nu mai este doar un simplu receptor de informație, ci este format pentru o societate dinamică, o societate aflată în schimbare, conform idealului educațional care dorește să dezvolte personalități libere, creatoare, întreprinzătoare. În acest sens, consilierea și orientarea în carieră devine un instrument principal în dezvoltarea și afirmarea personalității fiecărui tânăr și alegerea corectă a profesiei conform aspirațiilor, dorințelor și cunoștințelor sale.

În etapa preadolescenței și adolescenței, elevii, aflați în perioada căutării identității lor și a locului lor în această lume, au nevoie nu de cineva care să gândească pentru ei, ci de cineva cu multă experiență care să-i ajute să se cunoască pe sine și să releve multiplele căi ce pot fi urmate în viață. Acest cineva, teoretic, ar putea fi oricare adult, dar practic acest lucru nu-l poate realiza decât un specialist care să cunoască particularitățile de vârstă și, nu în ultimul rând, tehnicile și metodele de consiliere.

Conform teoriei și practicii consilierii, consilierul școlar este interesat de acele aspecte ale dezvoltării elevilor care conduc către definirea identității sale și îl abilitază pentru a face opțiuni și a lua decizii care vor conduce către integrarea armonioasă în lumea din care face parte.

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni, etc.) în realizarea unor interviuri și utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o

condiție fundamentală a organizării și a desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Există o serie de instrumente care pot fi utilizate doar de către psiholog în cunoașterea personalității elevului, cel mai frecvent utilizate fiind testele în aplicarea cărora trebuie să se țină seama de anumite condiții precum și anunțarea rezultatelor.

Pe de altă parte, autocunoașterea este o condiție esențială a orientării școlare și profesionale. Este un proces complex ce necesită un anumit nivel de dezvoltare a conștiinței, un anumit nivel și volum de cunoștințe atât despre nivelul social înconjurător, cât și despre propria persoană. Ea presupune un profund proces de autoanaliză, însoțit de înțelegerea și aprecierea celor din jur, o autoapreciere a propriului comportament, a rezultatelor obținute în muncă în comparație cu cei din jur.

Unii autori (Dancsuly, I. Laszloffy, pag. 29) sunt de părere că până în clasa a VIII-a nu pot fi utilizate decât exerciții preliminare pregătitoare ce au în vedere formarea capacității de a raporta criteriile aplicate pentru evaluarea condiției altora la propria conduită. Autocunoașterea îl ajută să discearnă interesele sale trainice, durabile de cele trecătoare, instabile, ce apar mai curând ca năzuințe, aspirații, dorințe mai mult sau mai puțin conștientizate. Pe de altă parte, autocunoașterea presupune posibilitatea de autostăpânire, autodeterminare în vederea perfecționării personalității. Aceasta înseamnă că elevul își cunoaște nu numai calitățile și posibilitățile sale, dar și defectele, insuficiențele voinței și ale caracterului, ale intelectului.

Cunoscându-le, el poate proceda la alegerea profesiei mai matur, orientându-se nu atât după criterii exterioare și formale sau după influențele momentului, ci pe baza unei confruntări a calității persoanei cu exigențele liceului și respectiv profesiunii preferate.

Pentru consilierea și orientarea carierei elevilor, o importanță deosebită o prezintă educarea intereselor cognitive și profesionale, precum și a aptitudinilor acestora, dirijarea aspirațiilor în direcția ofertei sociale privind necesarul forței de muncă și cultivarea unei motivații superioare, care stau la baza opțiunilor școlare și profesionale. Modalitățile cele mai eficiente de educare a acestor variabile de personalitate, care în procesul formării și dezvoltării lor se intercondiționează, sunt reprezentate de acele preocupări școlare și extrașcolare care au o puternică rezonanță în personalitatea elevului, preocupări “în care elevul este angajat și în care pe baza disponibilităților sale psihice și fizice, copilul poate obține satisfacții” (pag. 78, Tomșa). Această pregătire psihologică a elevilor nu înseamnă grăbirea luării unei decizii și nici constrângerea și împingerea lor spre anumite tipuri de studii sau ramuri de activitate profesională. Ea constituie, în esență, o acțiune permanentă de dirijare a procesului de formare a personalității fiecărui elev în parte în direcția realizării unei concordanțe între ceea ce vrea (sistemul de preferințe, aspirații și dorințe), ceea ce poate (cunoștințe, abilitățile și capacitățile de care dispun) și ceea ce trebuie să facă elevul (oferta de muncă, cerințele vieții sociale).

Pentru asigurarea succesului în profesiune, în viață, trebuie să se stabilească un acord între fondul aptitudinal și aspirații pe care le poate realiza. Mulți tineri își făuresc planuri de viitor fără să se gândească dacă posedă și calitățile necesare îndeplinirii acestora. La fel fac și foarte mulți părinți care doresc pentru copiii lor un viitor mai fericit, mai plin de realizări mari, decât al lor. Dar părinții înțeleg că numai năzuințele singure, fără capacitățile interne și externe de realizare, rămân sterile, după cum nici fondul aptitudinal nu se poate fructifica de la sine fără condiții interne și externe.

Întrucât numărul profesiilor și specialităților liceale este foarte mare, elevii singuri sau ajutați numai de către părinți nu-și pot alege în cunoștință de cauză tipul de liceu sau profilul în care să se realizeze din punct de vedere profesional. De asemenea, ei singuri nu-și pot cunoaște

aptitudinile și capacitățile proprii, nu-și pot orienta interesele și aspirațiile în direcția formării și dezvoltării lor depline. De aceea elevii trebuie ajutați de școală să se autocunoască și să-și însușească informațiile necesare cu privire la profilul școlar și profesional spre care optează, în conformitate cu fondul lor aptitudinal și cu necesitățile viitoare de cadre în profilul respectiv.

BBLIOGRAFIE:

1. BĂBAN, A. Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere, ed. PSINET, Cluj-Napoca, 2003 (p.215-217).
2. DANCSULYI, A., CIUREA, R., LASZLOFFY, I. "Autocunoașterea, condiție esențială a orientării școlare și profesionale" în SALADE, D. "Contribuții la orientarea școlară și profesională", E.D.P., București, 2001 (p.29).
3. JIGĂU, M., Consilierea carierei, ed.SIGMA, București, 2001(p.49-52).
4. LEMENI, G., MICLEA M., „ Consiliere și orientare” ghid de educație pentru carieră, ed.ASCR, Cluj-Napoca, 2004(p.28-39).
5. TOMȘA, GH., Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi, Casa de Editură și Presă "Viața Românească", București, 1998 (p.78).

SCHOOL ROLE IN ACHIEVING PROFESSIONAL GUIDANCE

ROLUL ȘCOLII ÎN REALIZAREA ORIENTĂRII PROFESIONALE

*prof. Carmen Violeta Jiglaru
Școala Gimnazială Carpen*

In addition to parents, school plays an important role in the career choices by students. The students obtain then eight key competences European, after following the program.

In addition to eight to skills the counselor must find the real problems, the factors that underlie these problems, for individual counseling of students. These are applied tools that support career counseling: questionnaires, interview guides information sources.

Deși zi de zi, în lume apar noi locuri de muncă, iar accesul la informarea competentă și diversificată, accesul la locurile de muncă a crescut considerabil, încă persistă problema tranziției de la un nivel de școlaritate la altul, a tranziției de la școală la locul de muncă, a tranziției de la un loc de muncă la altul, îmbătrânirea activă.

Mulți dintre adolescenți sunt nehotărâți în privința carierei pe care o vor urma și caută ajutor pentru a se putea decide. În procesul de decizie vocațională concurează o multitudine de factori: familia, școala, grupul de prieteni, mass-media etc.

Rolul școlii în realizarea orientării vocaționale poate fi identificat la cel puțin trei niveluri: în organizarea sistemului de educație, în conținutul educației și la nivelul acțiunilor specifice de orientare în școală. Sistemul de educație permite coexistența unor tipuri diferite de instituții școlare, cu profiluri școlare și specializări diferite ce se constituie în elemente favorizante pentru definirea alegerii vocaționale. Conținutul învățământului reprezintă principalul instrument prin care se realizează inițierea cunoașterii realității, afirmarea personalității fiecărui individ. Acțiunile specifice de cunoaștere a personalității elevului și de informare școlară contribuie, de cele mai multe ori, decisiv la realizarea maturizării vocaționale a elevilor.

După criteriul raporturilor dintre școală și serviciile de consiliere și orientare vocațională se disting patru tipuri de sisteme de consiliere:

- sisteme în care orientarea se realizează în afara școlii, prin servicii specializate;

- sisteme în care orientarea școlară se realizează în școală iar cea profesională în afara școlii, prin servicii de plasare;
- sisteme în care orientarea se realizează în școală prin conținutul învățământului și prin alte activități educative;
- sisteme în care orientarea se realizează în școală prin consultații pentru elevi și părinți.

Specialiștii în consiliere vocațională sunt de părere că serviciile oferite de școli au o mai mare adresabilitate, o rată de exactitate a recomandărilor mai înaltă în comparație cu serviciile oferite în afara școlii, o stabilitate și o rată de succes a alegerilor mai mare.

Într-o societate bazată pe cunoaștere, competențele-cheie sub formă de cunoștințe, abilități și atitudini adecvate fiecărui context au un rol fundamental în cazul fiecărui individ. Acestea asigură o valoare adăugată pentru piața muncii, coeziunea socială și cetățenia activă, oferind flexibilitate și adaptabilitate, satisfacție și motivație. Întrucât toată lumea ar trebui să le dobândească, această recomandare propune un instrument de referință pentru țările Uniunii Europene (UE), pentru a asigura integrarea deplină a acestor competențe-cheie în cadrul strategiilor și infrastructurilor țărilor respective, în special în contextul învățării pe tot parcursul vieții.

Competențele-cheie ar trebui dobândite de către: tinerii aflați la sfârșitul perioadei obligatorii de învățământ și formare; competențele-cheie i-ar pregăti pe aceștia pentru viața adultă, în special pentru câmpul muncii, constituind totodată o bază pentru continuarea învățării; adulți pe tot parcursul vieții, printr-un proces de dezvoltare și actualizare a abilităților.

Aceste competențe-cheie sunt:

- comunicarea în limba maternă,
- comunicarea în limbi străine,
- competența matematică și competențe de bază privind știința și tehnologia
- competența digitală
- capacitatea de a învăța
- competențe sociale și civice
- simțul inițiativei și al antreprenorialului
- conștiința și expresia culturală

Aceste competențe-cheie sunt interdependente, iar accentul cade, în fiecare caz, pe gândirea critică, creativitate, inițiativă, rezolvarea problemelor, evaluarea riscurilor, luarea deciziilor și gestionarea constructivă a sentimentelor

Pot fi aplicate instrumente, ce vor sprijini în orientarea și consilierea carierei : chestionare, ghiduri de interviu, surse de informare.

Exemplu de chestionare:

- *Teoria inteligenței multiple* - elaborată de H. Gardner are implicații puternice și în procesul de învățare și dezvoltare, oferindu-ne o nouă perspectivă prin care să ne analizăm modul de viață, pasiunile și viitoarea meserie. Prin intermediul unor programe de dezvoltare personală, ne putem descoperi înclinațiile care ne pot asigura succesul în învățare și mai târziu în carieră.
- *Chestionar de interese profesionale* - Holland John Holland vine în ajutorul nostru cu un chestionar de interese cu ajutorul căruia putem identifica domeniul profesional potrivit, în funcție de abilitățile și interesele noastre. Pentru a realiza acest test, Holland a plecat de la o teorie a personalității elaborată de el. Holland considera că alegerile vocaționale constituie o exprimare a personalității, iar mediile de muncă, la fel ca personalitățile, pot fi structurate în categorii bine determinate și definite. Aceste categorii sunt denumite astfel: realist, intelectual, social, convențional, întreprinzător și artistic. Oamenii caută medii și vocații care să le permită să-și pună în aplicare deprinderile, aptitudinile, valorile, în care să rezolve probleme și să joace roluri agreabile, precum și să le evite pe cele dezagreabile. Iar comportamentul unei persoane poate fi explicat prin interacțiunea personalității sale cu mediul. La baza teoriei personalității a lui Holland stau 6 concepte:

1. Alegerea profesiei reprezintă a expresie a personalității.
2. Inventarele de interese sunt inventare ale personalității.
3. Stereotipurile vocaționale au implicații psihologice și înțelesuri sociologice.
4. Membrii unui același domeniu de activitate au personalități similare și istorii similare ale dezvoltării personalității.
5. Având personalități similare, indivizii unui grup vocațional vor răspunde în multe situații și la multe probleme în mod similar, punându-și amprenta asupra mediului de muncă, dându-i acestuia anumite caracteristici.
6. Satisfacția vocațională, stabilitatea și realizarea în profesie depind de congruența dintre propria personalitate și mediul în care lucrează.

În concluzie, identificarea nevoilor este, poate, cel mai important pas din cadrul procesului propriu-zis de consiliere în carieră. Cei mai mulți dintre tineri nu au o reprezentare clară a nevoilor pe care le au în raport cu alegerile pe care trebuie să le facă în planul carierei.

Consilierului îi revine rolul de a-și ghida clientul în identificarea problemelor sale reale, a factorilor care stau la baza acestor probleme și, implicit, în conturarea nevoilor individuale de consiliere.

Bibliografie

1. Baban, Adriana , 2001, Consiliere educațională, Cluj -Napoca
2. Holban, Ion, 1973, Laboratorul școlar de orientare, București, EDP
3. Holban, Ion, 1973, Orientarea școlară, Iași, Editura Junimea
4. Jigău, Mihai , 2001, Consilierea carierei, Sigma, București
5. Super, D.E., 1978, Dezvoltarea carierei in Psihologia procesului educațional (J. R. Davitz si S. Ball), București, EDP
6. Tomșa, Gheorghe, 1999, Consilierea si orientarea in școală București, Viața Românească
7. Baban, Adriana , 2001, Consiliere educațională Cluj -Napoca

VARIETATEA SITUAȚILOR DE ÎNVĂȚARE ȘI DIVERSIFICAREA METODELOR DE INSTRUIRE

*Prof. Jiplea Aretina Carmen
Școala Gimnazială Breznita Ocol – Mehedinti*

Există o mare diversitate de moduri în care învață copiii și tinerii în școală și în afară de școală. În acest univers al diversității pedagogice, nici o situație de învățare nu este identică una cu alta, cea care trece cu cea care vine; fiecare diferă de celelalte prin sarcini și conținuturi noi, prin ambianță psihopedagogică și feluri deosebite de reacție colectivă; fiecare copil, adolescent sau tânăr trăiește în felul lui - unic - actul învățării în care se găsește angajat la un moment dat; toți pun în joc forme variate de reprezentare a realității în funcție de evoluția lor intelectuală, afectivă și volițională pe care au parcurs-o.

Alta este trăirea și disponibilitatea profesorului de fiecare dată. În afară de acestea, fiecare activitate este structurată pe niveluri și ca atare diferă, prin specificul ei, cea pentru învățământul primar de cea pentru învățământul gimnazial, cea pentru ciclul liceal de cea pentru treapta universitară sau post-universitară ori pentru adulți, în genere.

Infinita varietate de situații este implicit izvorul unei mari diversități de proceduri de lucru; ea pledează în favoarea pluralismului metodelor de instruire și de educație; justifică practicarea unor modalități dintre cele mai diverse de organizare a învățării, căci stimularea personalității, a multilateralității ei, nu se poate obține prin uniformizarea învățării și a procedurilor uniforme de învățare.

Aceasta înseamnă că nici pe departe nu poate fi, deci, vorba de existența unor metode absolute, general valabile, utilizabile în mod exclusiv, în măsură să răspundă cerințelor și specificului fiecărei situații în parte; nici o metodă nu reprezintă singurul și unicul mod universal și eficient în care s-ar putea să se procedeze; nici unei metode nu i se poate acorda valoare extensivă, nu poate fi recomandată ca "rețetă" atotcuprinzătoare, tot așa după cum nici o metodă nu poate fi la fel de eficace pentru toți. Fiecare metodă este doar o posibilitate între alte posibilități de p.: învățare; fiecare este o nouă încercare de a găsi o cale în ace; acțiunii și al creației pedagogice; fiecare metodă reprezintă doar un eimez.: al unei strategii pedagogice mai cuprinzătoare. "Se r didacticii tradiționale - susține Gilbert Leroy - constă r. recurge la învățământul excatbedra, ci în extinderea ap. -activitățile școlare, admițând că această tehnică pca: e atinge toate obiectivele". învățământul tradițional este criticat tocmai pentru că a recurs prea mult la metode considerate în mod fals universale, transferându-le mecanic de la o disciplină la alta, de la un caz la altul; cum se spune -didactica veche a căutat să compenseze sărăcia metodelor prin universahtatea lor. Din acest punct de vedere sânt vii și rămân mereu în actualitate cuvintele marelui pedagog american John Dewey după care "dorința exorbitantă de a uniformiza procedeele și de a obține rezultate exterioare imediate sunt principalii dușmani pe care-i întâlnește atitudinea receptivă în școală. Profesorul care nu permite și nu încurajează diversitatea operațiilor în tratarea problemelor, pune ochelari de cal intelectului elevilor-restrângându-le viziunea doar în direcția în care mintea profesorului este întâmplător de acord. Probabil că principala cauză a devoțiunii față de rigiditatea metodei este faptul că ea, totuși, pare a promite rezultate concrete, rapide și cu precizie măsurabile. Zelul față de "răspunsuri" este explicația marelui zel față de metodele rigide și mecanice.

Din asemenea considerente, pedagogia modernă a optat cu toată convingerea pentru o metodologie de cât mai mare diversitate și flexibilitate; ea tinde să opereze cu un registru din ce în ce mai larg de metode, de procedee și mijloace de predare-învățare, în neântreruptă îmbogățire și

diferențiere, nuanțare și particularizare. Cu toată inerția și rezistența încă a multora dintre slujitorii școlii, inovația pedagogică contemporană, izvorâtă din îmbinarea experienței practice cu cercetarea științifică, va lărgi și va diversifica cu și mai mare subtilitate și finețe acest repertoriu. Dovadă sunt, între altele, numeroasele centre de cercetare care au luat ființă în ultimele decenii în diferite țări ale lumii, ca și la noi, consacrate perfecționării și modernizării metodologiilor didactice și educaționale. Se estimează, așa cum subliniază Skinner, că în fond pot fi puse în acțiune tot atâtea metode de învățare, câte comportamente umane există. La vechile metode se vor adăuga alte și alte noi metode, așa după cum fiecare metodă, la rândul ei, va ține să-și etaleze o mai vădită polifuncționalitate, să îmbrace forme dintre cele mai variate și interesante.

A merge pe linia multiplicării dispozitivului de modalități practice de instruire, cât mai eficiente și mai suplă, nu înseamnă a găsi echivalentul metodic al fiecărei situații de învățare în parte. Acest lucru ar fi practic imposibil. Dar ținând seama de faptul că situațiile de învățare, cu toată autenticitatea și unicitatea lor, prezintă și numeroase asemănări și trăsături comune, există, totuși, posibilitatea unei oarecare tipizări metodologice, care cu toate limitele ei inerente, lasă suficient câmp liber diversificărilor, particularizărilor, nuanțărilor etc. în adaptarea tehnicilor concrete de acțiune.

Numai o asemenea diversificare a procedurilor de acțiune didactică poate facilita alternarea activităților teoretice cu cele practice, îmbinarea lor efectivă, deziderat primordial al învățământului modern. Aplicarea diversificată a metodelor ușurează trecerea cu rapiditate de la o activitate la alta, de la un nivel cognitiv la altul, de la concret la abstract și invers, de exemplu, și prin aceasta condiționează un studiu mai aprofundat, asimilarea deplină a noțiunilor datorită integrării fazelor verbo-conceptuale și practice ale învățării, oferă posibilități mai bune de transfer, de generalizări, de concretizări. Varietatea previne instituirea unor deprinderi sau strategii cognitive rigide, mereu aceleași; ea oferă individului șanse multiple punându-l în situația să-și realizeze adevăratele sale performanțe. Și dacă metodele șablonare, uniforme, adorm și sting forțele creatoare care sălășluiesc în fiecare copil și tânăr, varietatea acțiunilor și a tehnicilor ce le presupun stimulează afirmarea și dezvoltarea inițiativei și a inovației, a fanteziei și a inteligenței creatoare, favorizează diversitatea expresiilor naturii umane pe care vrem să le cultivăm, pregătește, deci, altfel individul pentru cerințele schimbătoare ale lumii moderne, pentru adaptarea lui activă și creatoare la evoluția și transformarea rapidă a sarcinilor și funcțiilor social-profesionale de mai târziu.

Diversitatea răspunde unei nevoi fundamentale de variație în viață și munca fiecărui ins și colectivității școlare în parte, previne și înlătură monotonia și plictiseala, oboseala și riscurile unei scăderi a randamentului în activitatea de pregătire teoretică și practică; înviorează, face mai interesantă și mai atractivă munca din clasă, ca și învățarea independentă, individuală, introduce un ritm mai viu și de mai mare seriozitate și răspundere atât în activitatea profesorului, cât și a elevilor săi. Varietatea metodelor oferă, de asemenea, un teren mai favorabil diversificării relațiilor profesor-elevi, elevi-elevi, elev-echipă, elev-colectiv și multiplică rolurile pe care ei pot să și le asume în procesul de învățământ.

În același timp, diversitatea metodelor și procedeele practice largeste și îmbogățește în mod considerabil experiența didactică și educativă a profesorului, o clarifică și îi atribuie o mai pronunțată semnificație personală, și dimpotrivă, uniformitatea duce la rutină și la eficiența scăzută a muncii. Varietatea metodologiei oferă o strategie pedagogică mai cuprinzătoare, de mai mare suplețe și adecvare la multitudinea sarcinilor și mobilitatea situațiilor de învățare ce survin. O astfel de metodologie extinde câmpul de decizie a profesorului, îi oferă o gamă mai largă de alternative posibile în activitatea didactică și educativă și totodată, posibilități de a lua decizia cea mai ac.; afă, adoptarea soluției optime pentru o situație sau alta de învățare. În fine, varietatea tehnicilor de acțiune este răsplătită și cu o maibună relevare și cunoaștere a înclinațiilor și aptitudinilor individuale ale elevilor, ceea ce vine încă o dată în sprijinul creșterii eficienței instrucției.

Tocmai din aceste multiple considerente, un bun profesor trebuie să cunoască și să știe să utilizeze toate metodele compatibile cu materia pe care o predă, adaptându-le creator la obiectivele

urmărite, la variatele moduri și stiluri proprii în care învață copiii și tinerii de astăzi, având firește, grijă de a nu le cere mai mult decât ar putea să dea în mod real, dar și de a acorda preferință ori de câte ori unele ar prezenta o superioritate incontestabilă față de altele.

BIBLIOGRAFIE

1. Dumitriu, Emilian, Idealul educațional și tehnologia învățământului, în "Revista de pedagogie", nr. 10, 1970.
2. Drăguleț, Marin, Procedee de activizare a elevilor, București, Editura didactică și pedagogică, 1974
3. Ferry, Gilles, Practica muncii în grupuri, (trad.), București, Editura didactică și pedagogică, 1975.
3. Fraisse, Paul, Psihologia experimentală, (trad.), București, Editura științifică, 1970.
4. Furlan, Ivan, Învățământul modern și instruirea intensivă, (trad.), București, Editura didactică și pedagogică, 1975.

CARIERA MEA, ÎNCOTRO?

*prof. JOLDEA Melania
Colegiul Tehnic "Alexandru Roman"
loc. Aleșd, jud. Bihor*

This paper is aimed to provide suggestions for both students and graduates who want to plan their career in advance. The first part of this writing refers to the decision on their career, and the second part treats the importance of career guidance in choosing the right job. The decision about the right career is the process which leads to the selection of an alternative job from among the available existing variants. Vocational guidance can help us take those career decisions which capitalize our personal traits and our professional competences, taking us closer to the dreamt success. The creation of a professional career is a life process, started very early in life both in the educational and professional domain. School through various activities must support students in identifying, developing, enhancing and promoting their own qualities and skills, in order to become able to integrate themselves in a rapidly changing society.

Cariera mea, încotro?

Luarea unei asemenea decizii este un proces complicat, fiind uneori greu a găsi direcția potrivită.

Oricare ar fi circumstanțele trebuie să reflectăm asupra propriilor planuri privind cariera și asupra factorilor care influențează alegerea carierei.

Deciziile eficiente referitoare la carieră necesită:

- o înțelegere clară a propriei persoane: abilități, aspirații, ambiții, personalitate și limitări;
- alegerea școlii și a profilului de studiu;
- alegerea unei profesii;
- alegerea traseului educațional;
- alegerea unor modalități de formare a competențelor profesionale;
- selectarea unei opțiuni;
- planul de carieră;
- implementarea deciziei, aplicarea planului în practică.

Planul de carieră poate fi considerat o adevărată hartă ce va ghida persoana spre atingerea destinației dorite. În marketingul personal, în ceea ce privește pregătirea pentru inserția pe piața muncii, elevii trebuie să se familiarizeze dinainte cu instrumente precum:

- Scrisoarea de intenție;
- CV-ul;
- Interviul.

Sugestii pentru completarea instrumentelor mai sus menționate:

Scrisoarea de intenție este cunoscută și sub denumirea de scrisoare de motivație sau de prezentare.

Este primul contact pe care îl stabilești cu angajatorul și reprezintă puntea de legătură dintre CV-ul tău și locul de muncă pe care îl soliciți.

Scrisoarea de intenție:

- trebuie să reflecte personalitatea celui care caută un loc de muncă;
- nu trebuie copiată de la alte persoane.Redactarea unui CV reprezintă un pas important atunci când ești în căutarea unui loc de muncă el trebuie să demonstreze motivele pentru care dorești să fii interviuat și scoate în evidență punctele tale forte. Interviul de angajare este o fază a procesului de selecție. Școala este considerat un factor principal în orientarea carierei.Sistemul de învățământ, prin structura lui (tipuri de școli, profile, nr. de locuri, etc.) determină cadrul în care se realizează orientarea profesională. Procesul instructiv- educativ poate avea o contribuție însemnată în egalizarea șanselor, dezvoltă diferitele aptitudini, stimulează interesul, furnizează o serie de informații despre profesii, etc.Totodată școala participă în mod direct la activitatea de orientare a carierei. Orientarea/consilierea privind cariera realizată de psiholog se bazează pe activitatea desfășurată de profesori în școală. O decizie și un plan bun de carieră cresc șansele de reușită. Dar, alegerea carierei nu este un proces ireversibil. Performanța adevărată se naște din pregătiri minuțioase; oamenii care au mare succes, indiferent de domeniu, folosesc mult mai mult timp pentru pregătire și planificare decât cei care au mai puțin succes. Orientarea în carieră este o acțiune de îndrumare a persoanei către o profesie, grup de profesii în conformitate cu posibilitățile și dorințele sale; ea include, într-un tot unitar, orientarea școlară ca etapă pregătitoare pentru viitoare alegeri în carieră, orientarea profesională și consilierea pentru carieră. Orientarea profesională are un dublu scop: pe de o parte, să-i ofere individului șansa de a găsi o activitate care să-i permită o dezvoltare deplină a capacităților, să-i ofere satisfacție personală în muncă; pe de alta parte, ea servește societății, prin compatibilizarea aspirațiilor individuale cu interesul social. Închei lucrarea cu speranța că va prezenta interes pentru toți cititorii.

Bibliografie:

- 1.Dr. Shirley, J., Ghidul carierei pentru absolvenții universitari, Cum să demarați cu succes către un viitor strălucitor, Editura: Curtea Veche Publishing, București, 2010;
- 2.Dăneț A., Managementul proiectelor, Brașov, 2000;
- 3.Băban, A., Consiliere educațională. Cluj Napoca: Imprimeria Ardealul (2001);
- 4.Jigău M., Consilierea carierei. București: Editura Sigma (2001).

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Lăscău_Geta_Școala Dr. Alexandru M. Popescu Ponoarele Jud.Mehedinți

In this article are represented the approaches with refering to the existing realities and possibilities in the field of counseling and career orientation. Are revealed the time challenges and actions of high quality advice.

Consilierea și orientarea profesională a elevilor poate rezolva două aspecte extrem de importante: asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formarea profesională, precum și ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Consilierea este și o formă de socializare și / sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes și într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor contexte critice ale vieții.

Educația pentru carieră abordează și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum : viața de familie, petrecerea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, chestiuni legate de valori și calitatea vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață : deces, divorț, cataclisme naturale, șomaj.

În condițiile transformărilor economice și sociale ce caracterizează societatea românească în prezent, s-a impus ca necesară o amplă reformă educațională ce aduce ca noutate, alături de multe alte aspecte, activitatea de consiliere și orientare școlară privind cariera, începând chiar din ciclul primar.

În acest mod, elevul nu mai este doar un simplu receptor de informație, ci este format pentru o societate dinamică, o societate aflată în schimbare, conform idealului educațional care dorește să dezvolte personalități libere, creatoare, întreprinzătoare. Astfel, consilierea și orientarea în carieră devine un instrument principal în dezvoltarea și afirmarea personalității fiecărui tânăr și alegerea corectă a profesiei conform aspirațiilor, dorințelor și cunoștințelor sale.

În etapa preadolescenței și adolescenței, elevii, aflați în perioada căutării identității lor și a locului lor în această lume, au nevoie nu de cineva care să gândească pentru ei, ci de cineva cu multă experiență care să-i ajute să se cunoască pe sine și să releve multiplele căi ce pot fi urmate în viață. Acest cineva, teoretic, ar putea fi oricare adult, dar practic acest lucru nu-l poate realiza decât un specialist care să cunoască particularitățile de vârstă și, nu în ultimul rând, tehnicile și metodele de consiliere. Conform teoriei și practicii consilierii, consilierul școlară este interesat de acele aspecte ale dezvoltării elevilor care conduc către definirea identității sale și îl abilitază pentru a face opțiuni și a lua decizii care vor conduce către integrarea armonioasă în lumea din care face parte.

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni, etc.) în realizarea unor interviuri și utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității.

Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și a desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară. Există o serie de instrumente care pot fi utilizate doar de către psiholog în cunoașterea personalității elevului, cel mai frecvent utilizate fiind testele în aplicarea cărora trebuie să se țină seama de anumite condiții precum și anunțarea rezultatelor

Autocunoașterea este o condiție esențială a orientării școlare și profesionale. Este un proces complex ce necesită un anumit nivel de dezvoltare a conștiinței, un anumit nivel și volum de

cunoștințe atât despre nivelul social înconjurător, cât și despre propria persoană. Ea presupune un profund proces de autoanaliză, însoțit de înțelegerea și aprecierea celor din jur, o autoapreciere a propriului comportament, a rezultatelor obținute în muncă în comparație cu cei din jur. Unii autori (Dancsuly, I. Laszloffy, pag. 29) sunt de părere că până în clasa a VIII-a nu pot fi utilizate decât exerciții preliminare pregătitoare ce au în vedere formarea capacității de a raporta criteriile aplicate pentru evaluarea condiției altora la propria conduită.

Autocunoașterea îl ajută să discearnă interesele sale trainice, durabile de cele trecătoare, instabile, ce apar mai curând ca năzuințe, aspirații, dorințe mai mult sau mai puțin conștientizate. Pe de altă parte, autocunoașterea presupune posibilitatea de autostăpânire, autodeterminare în vederea perfecționării personalității. Aceasta înseamnă că elevul își cunoaște nu numai calitățile și posibilitățile sale, dar și defectele, insuficiențele voinței și ale caracterului, ale intelectului. Cunoscându-le, el poate proceda la alegerea profesiei mai matur, orientându-se nu atât după criterii exterioare și formale sau după influențele momentului, ci pe baza unei confruntări a calității persoanei cu exigențele liceului și respectiv profesiei preferate.

Pentru consilierea și orientarea carierei elevilor, o importanță deosebită o prezintă educarea intereselor cognitive și profesionale, precum și a aptitudinilor acestora, dirijarea aspirațiilor în direcția ofertei sociale privind necesarul forței de muncă și cultivarea unei motivații superioare, care stau la baza opțiunilor școlare și profesionale.

Modalitățile cele mai eficiente de educare a acestor variabile de personalitate, care în procesul formării și dezvoltării lor se interconstruiesc, sunt reprezentate de acele preocupări școlare și extrașcolare care au o puternică rezonanță în personalitatea elevului, preocupări “în care elevul este angajat și în care pe baza disponibilităților sale psihice și fizice, copilul poate obține satisfacții” (pag. 78, Tomșa). Această pregătire psihologică a elevilor nu înseamnă grăbirea luării unei decizii și nici constrângerea și împingerea lor spre anumite tipuri de studii sau ramuri de activitate profesională. Ea constituie, în esență, o acțiune permanentă de dirijare a procesului de formare a personalității fiecărui elev în parte în direcția realizării unei concordanțe între ceea ce vrea (sistemul de preferințe, aspirații și dorințe), ceea ce poate (cunoștințe, abilitățile și capacitățile de care dispun) și ceea ce trebuie să facă elevul (oferta de muncă, cerințele vieții sociale).

Consilierea și orientarea carierei elevilor presupune, în esență, o acțiune permanentă de dirijare a procesului de formare a personalității fiecărui elev în parte în direcția realizării unei concordanțe între ceea ce vrea (sistemul de preferințe, aspirații și dorințe), ceea ce poate (cunoștințe, abilitățile și capacitățile de care dispun) și ceea ce trebuie să facă elevul (oferta de muncă, cerințele vieții sociale).

BIBLIOGRAFIE

1. BĂBAN, A. Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere, ed. PSINET, Cluj-Napoca, 2003 (p.215-217)
2. DANCSULYI, A., CIUREA, R., LASZLOFFY, I. “Autocunoașterea, condiție esențială a orientării școlare și profesionale” în SALADE, D. “Contribuții la orientarea școlară și profesională”, E.D.P., București, 2001 (p. 29)
3. JIGĂU, M., Consilierea carierei, ed. SIGMA, București, 2001(p.49-52)
4. TOMȘA, GH., Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi, Casa de Editură și Presă “Viața Românească”, București, 1998 (p.78)

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ : PROVOCĂRI, REALITĂȚI ȘI INTERPRETĂRI

Lepădat-Marian POPESCU – I.Ș.J.Mehedinți

Student counseling for career choice is a key aspect of general education provided by school and involves acquiring knowledge about different areas of reality, skills and skills training.

Procesul consilierii și orientării școlare și profesionale poate viza mai multe aspecte de natură:

- afectivă: ameliorarea imaginii de sine;
- atitudinală: cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă;
- cognitivă: furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă;
- acțională: luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a opțiunii.

Educația pentru carieră înglobează și subiecte care nu sunt direct legate de exercitarea unei profesii, precum: organizarea timpului liber, viața de familie, modul de a face față situațiilor dramatice ivite, creșterea și educarea copiilor, economie familială, probleme legate de valori și **calitatea** vieții.

Punerea în practică a unui model de dezvoltare a carierei la treapta liceală de învățământ presupune focalizarea atenției pe:

- planificarea carierei;
- promovarea unui stil de viață centrat pe calitatea relațiilor personale, sociale și ale mediului ocupațional.
- comunicare și abilități sociale;
- autocunoaștere și dezvoltare personală;
- managementul informațiilor și al învățării.

În sistemul de învățământ preuniversitar, informații cu referire la orientarea școlară și profesională sunt prezentate izolat, cu informații lacunare, în cadrul orelor de dirigiență/consiliere.

Analizând nevoia tinerilor în ceea ce privește nevoia de consiliere, numeroși specialiști de formație diferită (sociolog, psiholog, economist și psihiatru) consideră că primii 25 de ani ai unei persoane se pot împărți în trei mari perioade:

- ◆ perioada fanteziei;
- ◆ perioada tentativelor/tatonărilor;
- ◆ perioada realistă.

a. *Perioada fanteziei (primii zece ani din viață)* este caracteristică vârstei copilăriei, iar alegerile copilului sunt acum arbitrare din cauza neputinței sale de a se ancora în real, lucru care se reflectă în preocupările sale din această perioadă. Copiii își afirmă clar preferințele vocaționale la vârsta de 4-5 ani. Aceste preferințe sunt motivate de ceea ce autorii numesc “funcția plăcerii”. La început, plăcerea este intrinsecă activității desfășurate, apoi, o dată cu creșterea copilului, ea este dată și de factorii extrinseci activității (de faptul că-și bucură părinții, sunt lăudați, obțin o recompensă).

În perioada fanteziei copiii ignoră realitatea, abilitățile lor, potențialul de care dau dovadă, precum și modalitatea de abordare a timpului în perspectivă – factorii considerați de către autori ca fiind deosebiți de importanți în procesul alegerii carierei.

b. *Perioada tentativelor/tatonărilor (11-18 ani)* cuprinde, patru etape:

- *Stadiul intereselor (11-12 ani)* – etapă în care copiii încep să realizeze necesitatea identificării unei direcții vocaționale. Alegerea se realizează în funcție de potențialitatea intrinsecă a activității în sine, de cât de plăcută este aceea activitate. Adesea, alegerea reflectă o identificare cu unul dintre părinți, de regulă cu tatăl.

- *Stadiul capacității (13-14 ani)* are ca noutate introducerea noțiunii de abilitate în cadrul considerațiilor vocaționale. Descreește gradul de identificare cu tatăl și influența acestuia în alegerea vocațională; crește influența altor persoane.

- *Stadiul valorilor (15-16 ani)* introduce ideea de a servi societatea. Adolescenții par să devină conștienți că prin muncă își pot satisface propriile nevoi; este perioada când pot să apară primele semnale ale unei viitoare cariere (de exemplu, cea de medic, profesor, avocat) motivate mai curând umanitar decât prin statutul acelei activități.

- *Stadiul tranziției (17-18 ani)* reprezintă o etapă calmă. Tinerii înțeleg că trebuie să-și asume responsabilitatea consecințelor propriilor lor decizii. Această etapă diferă de cea anterioară prin faptul că tânărul are mai multă independență în acțiunile sale. Începe conștientizarea factorilor externi ai muncii.

c. *Perioada realistă (18 – 22/24 ani)* are o durată variabilă iar factorii biologici de maturizare au o influență mică. Autorii împart și această perioadă în mai multe stadii/etape:

1. *Stadiul de explorare* coincide cu intrarea în mediul universitar, care le oferă tinerilor și mai multă libertate de acțiune. Indecizia generală continuă însă, datorită faptului că interesele nu sunt încă stabile. Principalul obiectiv al acestui stadiu îl constituie selectarea unui domeniu de interes. Adolescenții percep timpul ca stresant, în sensul că vor trebui să ia o hotărâre privind propriul lor viitor.

2. *Stadiul de cristalizare.* Tinerii se implică, mai mult sau mai puțin într-un domeniu major de activitate. În momentul în care apare necesitatea alegerii, decizia le este fermă. Acest stadiu este specific majorității cursanților pentru perioada de timp în care ei își finalizează studiile universitare. Totuși pentru unii apare un stadiu de “pseudocristalizare”, caracteristic pentru cei care gândesc și acționează luând decizii ferme, dar pentru care, mai târziu, evenimentele ce se succedă contrazic deciziile inițiale.

3. *Stadiul de specificare,* constituie punctul final al dezvoltării unei cariere. Individul alege un anumit loc de muncă sau un anumit program specializat de pregătire. Deși se realizează o matrice a procesului de alegere a carierei, specialiștii recunosc existența abaterilor, ce pot apărea datorită factorilor biologic, psihologici și de mediu, astfel încât unele persoane își fac alegerea vocațională mai devreme, fără ca ulterior să mai facă schimbări esențiale (aparitia unor abilități de care individul este conștient). Deviațiile de la matrice se pot datora și circumstanțelor financiare și emoționale severe. În concluzie, specialiștii concluzionează că există patru aspecte care contribuie la procesul alegerii ocupaționale încă din perioada adolescenței:

- Abilitatea de a-și oferi recompense;
- Aprecieria adecvată a timpului văzut în perspectivă;
- Testarea realității;
- Abilitatea de a accepta compromisuri în elaborarea planurilor vocaționale.

Destul de vaste sunt activitățile care pot fi folosite în scopul consilierii carierii. Printre aceste activități de orientare școlară și profesională, la nivelul unității școlare, pot fi:

- *lecții de consiliere și orientare* susținute de către diriginții claselor în colaborare cu psihologii, persoanele responsabile în domeniul consilierii carierii;
- *ședințe cu părinții la nivel de școală, la nivelul fiecărei clase;*
- *proiecte educaționale;*
- *orientare școlară și profesională în cadrul Centrelor de Informare și Orientare Profesională, la solicitarea beneficiarilor: elevi, părinți, profesori;*

- *ghidul ”Admiterea”, care constituie un suport informativ referitor la licee, școli profesionale etc.;*

- *participarea la Tîrgul de oferte educaționale.*

Bibliografie:

1. Jigău, M.(2007) - Consilierea carierei, București.
2. Lemeni, G.,Miclea, M.(2004)-Consiliere și orientare-ghid de educație pentru carieră,Cluj-Napoca.
3. Marcu, A.,Dumitrescu, C.(2006)-Orientare și consiliere pentru carieră în politicile pentru tineret, Oradea.
- 4.Tomșa, G. (1999)-Consilierea și dezvoltarea carierei la elevi. București, 1999.

CONSILIEREA ÎN RÂNDUL PREȘCOLARILOR

*Prof.înv.preșc.LUNGULESCU GABRIELA-ELENA
GRĂDINIȚA CU P.P. NR.1 MOTRU*

It is not enough just to hand out advice; we need to offer help as well. The mentoring and coaching are absolutely essential.

Consilierea educațională în viziunea noastră reprezintă procesul de orientare – învățare – care se adresează subiecților educaționali (elevi, studenți, adulți care învață), ca și partenerilor educaționali ai acestora (părinți, profesori, angajatori) cu scopul abilitării acestora cu cele mai eficiente metode, tehnici și procedee de gestionare și rezolvare a problemelor lor educaționale. Problema educațională este o situație educațională dificilă pentru subiectul care se adresează consilierului (educațional) având caracteristici cognitive (neclaritate, ceață psihologică, ambiguitate), afective (tensiune, nemulțumire, neliniște), volitive (indecizie, îndoială) conducând spre blocajul comportamental (subiectul nu poate rezolva singur problema). Ca urmare el se adresează unui specialist – consilierul educațional care să-l ajute să rezolve această situație dificilă.

Consilierea vizează în mod special eul conștient, intervenția de criză eul conștient și tulburat, psihoterapia vizează eul inconștient în relație cu cel conștient. Consilierea urmărește să restabilească echilibrul cu mediul, ca și intervenția de criză în mod preponderent, psihoterapia urmărește să restabilească echilibrul intern, cu sine.

Consilierea școlară a fost definită în acest sens ca acțiunea de dirijare a copilului spre formele de învățământ care-i convin și care sunt conforme disponibilităților și aspirațiilor sale în scopul de a-i dezvolta toate posibilitățile la maxim. Orientarea școlară vizează asigurarea dezvoltării armonioase a personalității în formare ținând cont atât de posibilitățile și predispozițiile individului cât și de cerințele sociale caracteristice epocii și societății date. Modul în care se realizează consilierea școlară acționează nu numai la intrarea în școală a copilului ci în toate etapele școlarizării, premergând și asigurând o eficientă integrare în viața social-economică. Prima intervenție de dirijare și consiliere se face în perioada preșcolară. La sfârșitul gimnaziului are loc o consiliere școlară mai complexă însoțită de forme de selecție în liceu (capacitate, testare națională, admiterea în liceu). Pentru admiterea în învățământul superior exigențele devin și mai complexe și mai diferențiate. Consilierea școlară are o importanță foarte mare și constituie un instrument socio-pedagogic și economic foarte important al societății moderne. Ea se realizează în școli, în laboratoare de consiliere școlară, prin mass-media.

Consilierea școlară în condițiile societății contemporane are în vedere asigurarea de șanse egale în formarea și dezvoltarea personalității.

Consilierea școlară trebuie să aibă în vedere selecția școlară pentru realizarea unei cât mai bune consilieri școlare și profesionale conștientizând elevii că potențialul lor are un caracter polivalent.

Deși poate părea o înlănțuire de întâlniri și discuții între un specialist (consilierul) și o persoană normală dar cu anumite probleme de viață consilierea este un proces cu obiective, conținut și o strategie organizată. Definiția consilierii ca un proces de orientare-învățare (J.W. Gustad) subliniază caracterul ei preponderent psiho-pedagogic. Cu atât mai mult consilierea educațională care vizează subiecții educaționali, problematica educațională având o strategie specifică de lucru. Considerăm procesul consilierii educaționale un proces care se caracterizează prin obiective, conținut, strategie specifică prin analogie cu procesul educațional – analogie susținută de argumentul „spațiului educațional” în care se realizează (școală, facultate) și al specificului formativ al acestuia.

În evoluția și dezvoltarea psiho-fizică copilul este supus unor condiționări tot mai complexe care se finalizează, pe de o parte, cu îmbogățirea vieții anterioare, iar, pe de altă parte, cu elaborarea de conduite prin care se exprimă personalitatea umană. Atât vârsta psihologică, cât și vârsta cronologică, fără să coincidă în totalitate, se constituie ca repere din punctul de vedere al maturizării psihologice și sociale. Vârsta cronologică are un caracter mai constant, fiind relativ egală pentru toți cei născuți în perioada respectivă, cu raportări la complexul biologic, care sunt deosebit de active, pe când vârsta psihologică facilitează o diferențiere mai fermă între diferitele persoane cu specificarea unui avans sau a unui retard în dezvoltare. Toate persoanele au nevoie de sprijin, ajutor și îndrumare pe parcursul procesului de creștere și dezvoltare a personalității. Consilierea preventivă focalizată pe copil are succes, numai dacă se desfășoară concomitent cu dezvoltarea competențelor parentale. Una din principalele preocupări ale consilierului din grădiniță este de a motiva părinții să se implice activ în educația copiilor. Este o modalitate de bază în prevenirea apariției situațiilor problematice.

BIBLIOGRAFIE:

1. Miclea, M., 1999, Psihologia cognitivă – Modele teoretico-experimentale, Polirom, Iași
2. Băban, A., 2001, Consiliere educațională, Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere
3. Julieta, Alexandru – *Cunoasterea copilului prescolar*, Colectia Catedra, Bucuresti ,1992;
4. Adriana, Balan – *Consilierea educationala*, Editura Aramis, București 2002;

CONSILIEREA TINERILOR ÎN CARIERĂ

MAIMUȚ ROXANA IONELA
SC.GIMN.,,DR.ALEXANDRU M.POPESCU,,PONOARELE

The child's successful career begins when he decides to win, chooses only the possibility around it he will concentrate all his forces in spite of the dozens existing possibilities. It is necessary that he should receive an objective prospect regarding the personal possibilities, the chosen domain's requirements and the necessary efforts to make a careful and conscious choice.

The surest method to avoid the tardy regrets is a team composed of the parent and his own child which can make possibly the achievement of this project that is his future.

Activitatea de consiliere în carieră are un rol deosebit în societatea umană, iar țările dezvoltate din punct de vedere economic, cu un nivel de trai crescut i-au acordat importanța cuvenită, elaborând o legislație care să ajute la desfășurare și dezvoltarea acesteia. Consilierea reprezintă inima unui program de orientare a carierei; semnificația acestui fapt este nu numai de natură psihologică, ci și educațională (pedagogică). Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a educatorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din el.

O societate care tinde să se dezvolte armonios trebuie să ia în considerare și să susțină activitatea de orientare a carierei, ținând cont de necesitatea acesteia, oferind tuturor posibilitatea de a primi servicii gratuite, consolidând baza de pregătire profesională a celor care lucrează în acest domeniu, oferind posibilități de creare a unei baze materiale fără de care activitatea nu se poate desfășura în condiții optime.

Opțiunea unui tânăr pentru o anumită carieră fără nici un sprijin extern este un proces dificil, adesea asociat cu alegeri greșite, ezitări, abandon, amânare, și toate acestea cu un serios impact asupra viitorului său profesional.

Mulți dintre noi avem cunoștințe sau prieteni care au renunțat la o anumită facultate și au început alta, pe motiv că nu este ceea ce își doresc. Acesta este cazul fericit. Cazul nefericit este atunci când rămâne în acea facultate (la insistențele părinților sau pur și simplu din comoditate) și se pregătește pentru o meserie pe care nu o dorește sau poate chiar o urăște.

Fiecare ne alegem viitoarea meserie în funcție de anumite criterii. Astfel sunt mai multe tipuri de alegeri :

- social orientate: prestigiu, succes, poziție
- altruiste: sprijinirea familiei, a categoriilor defavorizate
- egoiste: confortul personal, câștigul material, muncă ușoară și fără responsabilități
- frustrante: alegerea unui traseu profesional opus dorinței celor cu care intrăm în conflict
- conformiste: acceptarea soluției găsite de altcineva și plierea aspirațiilor în năcest sens
- narcisiste: motivate prin plăcerea în sine, riscul pe care îl implică, satisfacția furnizată.

Cum în România cele mai multe școli nu au consilieri profesionali, consilierea tinerilor cu privire la carieră revine familiei.

Ponderea influenței părinților asupra copiilor în alegerea unei cariere este, de multe ori, decisivă. Modelele comportamentale ce țin de muncă și sunt vehiculate în familie (de apreciere sau, dimpotrivă, de depreciere a anumitor profesii) vor fi preluate și de copii, contribuind treptat la conturarea alegerilor. Din motive lesne de înțeles, mulți părinți își supraapreciază copii (lucru dealtfel bun până la un anumit punct) și le impun trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă cu convingere sau pentru realizarea cărora vor face față cu greu, în mod penibil, cu

eșecuri repetate sau rezultate mediocre, fapt ce se va răsfrânge și asupra satisfacției sau reușitei lor în muncă.

Părinții transferă adesea copiilor nemulțumirile lor profesionale, stereotipurile cu privire la muncă (grea, bănoasă, sigură, de prestigiu, etc) sau propriile aspirații nerealizate, faptul având efecte nefavorabile în alegerea și realizarea carierei acestora. Ponderea în care copii țin seama de dorința părinților cu privire la filiera școlară de urmat și profesia viitoare scade pe măsură ce aceștia sunt incluși în niveluri mai înalte de școlarizare (liceu, facultate). Toți cei abia ieșiți de pe băncile liceului și-au pus, la un moment dat întrebări cu privire la care profesie ar fi cea mai potrivită pentru ei. În general, „criteriile” pe care le au în vedere părinții în influențarea alegerii școlar-profesionale a copiilor se referă la:

- siguranța și viitorul profesiei pe piața forței de muncă
- durata studiilor pentru a atinge un astfel de obiectiv (timp în care tânărul este dependent material de familie)
- costurile financiare (taxe ale educației)
- avantajele materiale neașteptate
- poziția socială conferită de profesiei
- potențialele riscuri ale muncii

Categoriile de argumente folosite de familie sunt, cel mai adesea, diferite de cele ale specialiștilor în consilierea și orientarea profesională, acestea fiind de natură economică, afectivă, de conservare a tradițiilor, de poziție socială.

Iată ce sfaturi le dă părinților, Mihai Jigău, autorul cărții „Consilierea Carierei”, în vederea consilierii tinerilor:

- tânărul trebuie tratat cu seriozitate și respect, ascultat și încurajat să-și asume responsabilități;
- părinții trebuie să se asigure că vor să-l sprijine în a lua o decizie bună și nu să-și impună punctul de vedere sau profesia lor ca model, pentru a-și compensa propriile nereușite sau pentru a-și realiza propriile aspirații;
- să stea de vorbă cu copii pe tema carierei, să le asculte cu răbdare temerile, ezitățile, punctul de vedere;
- să stea de vorbă cu profesorii;
- să se informeze, împreună cu copii, despre ofertele de educare/angajare;
- să le pună la dispoziție și să-i încurajeze să citească ziare și reviste de specialitate pe piața muncii, care conțin anunțuri de angajare și prezentări de companii;
- să le atragă atenția supra conținutului unui anumit anunț care nu este serios (cum ar fi cele care conțin promisiuni exagerate și aluzii transparente la alte activități sau obligații);
- la început, lista opțiunilor profesionale ale tinerilor este mai largă; ei trebuie ajutați treptat să-și contureze interesele cu privire la carieră, prin luarea în considerare a tot mai multor criterii, condiții sau restricții impuse de ralitate și astfel, să se focalizeze pe un număr mai mic de alternative;
- nu trebuie inoculate, în mintea tinerilor, idei preconcepute și stereotipuri cu privire la anumite profesii;
- tinerii trebuie preveniți că este o realitate a pieței muncii schimbarea profesiei, a locului de muncă, concedierea și șomajul, învățarea continuă sau reorientarea profesională;
- pentru că unii tineri au tendința de a se limita la niveluri de studii mai reduse sau părăsesc un anumit tip de educație înainte de încheierea oficială a duratei acestuia și fără a se înscrie la o altă formă de educație, ei trebuie avertizați asupra faptului că gama ofertei de locuri de muncă și salarizarea sunt în legătură directă cu nivelul de studii finalizate;
- este extrem de utilă cultivarea permanentă a încrederii în sine, în forțele proprii, în capacitatea de a realiza ceva, fără a exagera și fără a valoriza la modul absolut;

- tinerii trebuie ajutați să nu se descurajeze dacă, după ce au mers la mai mulți angajatori, și după luni de căutare, nu și-au găsit încă un loc de muncă. Cautarea unui loc de muncă poate fi foarte frustrantă, de aceea se recomandă apelarea la ajutorul unor specialiști în recrutare;

- tinerii nu trebuie împiedicați, ci dimpotrivă, să se angajeze pentru o lună sau două pe perioada verii;

- tinerii trebuie informați asupra drepturilor ce le revin odată angajați, salarii, carte de muncă, concedii de odihnă și medicale, asigurări, protecția muncii.

În majoritatea situațiilor, familia este reperul major în conturarea opțiunilor pentru o anumită carieră a tinerilor.

Există o stânsă legătură între disciplinele școlare și profesia pe care un tânăr o urmează. Spre exemplu, dacă un elev are rezultate bune la:

- limba română/limbi străine, acesta ar putea deveni: profesor de limba română sau de limbi străine, cercetător în lingvistică, bibliotecar, lucrător în publicitate, învățător, educator, ghid, translator, actor, diplomat, jurnalist, critic de artă, corector, editor etc.

- matematică: profesor de matematică, economist-contabil, informatician-programator, inginer în diferite domenii, funcționar bancar, tehnician în construcții, agent comercial, arhitect, pilot, statician, astronom.

- fizică, chimie, biologie: profesor sau cercetător în unul din aceste domenii, fizician, chimist, biolog, biochimist, biofizician, tehnician agricol, inginer, farmacist, medic, stomatolog, agronom, geolog, horticultor, cosmetician.

- istorie: profesor sau cercetător în acest domeniu, ghid turistic, muzeograf, arheolog, diplomat, scriitor.

- informatică: profesor, contabil, informatician-programator, astronom, statician, cartograf, economist, inginer, lucrător în domeniul financiar-bancar, specialist în telecomunicații, arhitect, controlor de trafic aerian.

- educație fizică: profesor de sport, antrenor, fizioterapeut, ofițer în armată, polițist, pompier, comentator sportiv, atlet, fotbalist etc.

Această modalitate de punere în relație a materiilor școlare cu ulterioarele dezvoltări profesionale este posibilă în măsura în care tânărul alege să continue pe domeniul ales. Desigur, rezultatele bune la aceste domenii nu pot împiedica un elev să aleagă un alt domeniu profesional. Performanțele școlare bune la anumite materii duc, cu o posibilitate mai mare, către anumite profesii și facilitează realizările în carieră sau, altfel spus, exercitarea unor profesii presupune anumite aptitudini.

Bibliografie:

JIGĂU, MIHAI. Consilierea carierei. Editura Sigma. București, 2001.

HOLLAND, J.L. Making Vocational Choices : A Theory of Vocational Personalities and Work Environments. Englewood Cliffs, Prentice-Hall, 1985.

CENTRUL de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, Fiman, Editura Expert, 1997.

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Marcu Alexandra Emilia

Career counseling to students and teenagers have a very important role and began from elementary school. Students and teenagers need to be trained to take the best decisions in life.

In this sense counseling and career orientation, it becomes a key tool in the development and affirmation of the personality of each young people and the correct choice of profession, according to the aspirations, desires and knowledge.

In the career counseling of students are also involved and the school, parents and the people from whom they could learn.

The students and young people should know themselves and to know the strengths and weaknesses when they thinking about a career in a particular field.

It's about self-knowledge. Self-knowledge implies the possibility of possession, self-determination in order to improve personality.

In conclusion, counseling and career orientation, is very important.

Consilierea în carieră a elevilor și adolescenților are un rol foarte important, este chiar inima unui program de orientare a carierei: fiind de natură psihologică și educațională. Elevii și adolescenții trebuie formați, pentru a lua cele mai optime decizii în viață.

Este important să educăm elevii în vederea alegerii carierei, este un aspect principal al educației generale pe care o asigură școala.

Activitatea de consiliere și orientare școlară privind cariera, începe încă din ciclul primar. Elevul nu mai este un simplu receptor, el este format pentru o societate dinamică, în continuă mișcare, conform idealului educațional care dorește să dezvolte personalități libere, creatoare și întreprinzătoare.

O societate care tinde să se dezvolte armonios trebuie să ia în considerare și să susțină activitatea de orientare a carierei.

În acest sens consilierea și orientarea în carieră, devine un instrument principal în dezvoltarea și afirmarea personalității fiecărui tânăr și alegerea corectă a profesiei, conform cu aspirațiile, dorințele și cunoștințele sale.

Pentru consilierea și orientarea carierei elevilor, o importanță deosebită o prezintă educarea intereselor:

- cognitive: furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă;
- afective: ameliorarea imaginii de sine;
- atitudinale: cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă;
- acționale: luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a opțiunii.

Cele mai eficiente modalități de educare a personalității în procesul formării și dezvoltării sunt reprezentate activitățile școlare și extrașcolare, preocupări “ în care elevul este angajat și în care pe baza disponibilităților sale psihice și fizice, copilul poate obține satisfacții.”

Prin actul de consiliere și orientare școlară și profesională, elevul devine coparticipant la propriul destin prin informare, educare, autoformare, autoorientare, dar nu este în mod integral autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

În procesul de consiliere a elevilor în carieră sunt implicate, de asemenea și școala, părinții și persoanele de la care au ce învăța.

Totul pleacă din școală, cadrele didactice, în special dirigintele, trebuie să își dea seama de potențialul fiecărui elev, și să-l îndrume spre o anumită carieră. Să-l ajute să se perfecționeze.

Cea mai mare nevoie de consiliere și orientare școlară o au elevii de clasa a XII-a, deoarece termină ciclul liceal, și este foarte important ce facultate aleg, de asta depinde tot viitorul lor și cariera pe care doresc să o urmeze. Atunci începe adevărata viață și provovare pentru ei.

Dirigintele trebuie să știe să-l asculte, să îi adreseze întrebările exacte pentru a-și clarifica sentimentele și convingerile sale.

Principala sarcină a dirigintelui consilier este de a învăța elevul să ia decizii corecte, responsabile și să-și asumeconsecințele acțiunilor, să parcurgă pașii unui demers de conștientizare, clarificare, evaluare și actualizare a sistemului personal de valori.

Profesorul-diriginte nu poate să se substitue consilierului-psiholog, însă între cei doi trebuie să existe relații de colaborare. La acestea se adaugă și activitatea de psihodiagnostic realizată de specialist-psihologul școlar prin aplicarea unor probe psihologice: teste de aptitudini, teste de interese profesionale, teste și chestionare de personalitate, de intelegență.

Părinții, de asemenea au un rol foarte important în decizia elevilor de a-și croi o carieră într-un anumit domeniu. Aceștia îi pot sfătui în a le arăta dacă este bine sau nu să aleagă o cale în viață.

Ei pot veni cu experiențele lor de viață, arătându-le unde au greșit și unde au procedat corect, ca din asta să învețe și copiii lor. Le pot arăta avantajele și dezavantajele unei cariere, dar în final, tot tinerii vor avea ultimul cuvânt. Evident, ca orice părinte, ei își doresc tot ce-i mai bun pentru ei, să fie fericiți în cariera pe care și-o aleg.

De asemenea, elevii și adolescenții trebuie să se cunoască pe sine și să-și știe punctele forte și pe cele slabe, atunci când se gândesc la o carieră într-un anumit domeniu.

Este vorba despre **autocunoaștere**. Aceasta îl ajută pe elev să dicearnă interesele sale trainice, durabile de cele trecătoare, instabile, ce par mai curând ca năzuințe, aspirații.

Autocunoaștere presupune posibilitatea de autostăpânire, autodeterminare în vederea perfecționării personalității. Ceea ce înseamnă că elevul își cunoaște calitățile și posibilitățile sale, dar și defectele. Astfel, el poate proceda la alegere profesiei matur.

Aspectele care au o relevanță mai mare pentru deciziile de carieră:

Interesele- reprezintă preferințele unei persoane pentru anumite domenii de activitate;

Valorile- reprezintă convingerile bazale ale indivizilor;

Caracteristicile de personalitate- reprezintă pattern-uri tipice de gândire, comportament, afectivitate și relaționare pe care o manifestă o persoană;

Aptitudini și deprinderi- reprezintă potențialul unei persoane de a învăța și a obține performanță într-un anumit domeniu. Aptitudinea devine abilitate, iar abilitatea devine deprindere.

Consilierea și orientarea elevilor în carieră este foarte importantă, nu este vorba numai de asistența unor momente în alegerea carierei, ea trebuie să devină o modalitate de dezvoltare a abilităților necesare pentru construirea propriei cariere.

Greselile privind cariera îl pot afecta mai târziu prin nemulțumirea față de muncă, de sine, de cei din jur și nu va face față cerințelor meseriei pe care o practică.

Bibliografie

1. Dandara, Otilia, *Orientarea școlară și profesională- dimensiune a educației pentru și prin profesie*, Chișinău, 2005.
2. Ghica, Vasile, *Ghid de consiliere și orientare școlară*, Editura Polirom, Iași, 1998.
3. Jigău, Mihai, *Consilierea carierei*. Editura Sigma, București, 2001.
4. Lemeni, Gabriela, Miclea, Mircea, *Consiliere și orientare, ghid de educație pentru carieră*, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2004.
5. Salade, Dumitru, *Contribuții la orientarea școlară și profesională*, Editura D.P., București, 2001.

6. Salade, Dumitru, Drăgan, Ion, *Orientare școlară și profesională. Compendiu.*, Editura Paco, București, 1998.
7. Tomșa, Gheorghe, *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă "Viața Românească", București, 1998.

IMPORTANȚA CADRULUI DIDACTIC ÎN DETERMINAREA PROFESIONALĂ A ADOLESCENTULUI

Prof. Rupa Mariana

Summary

In the following I tried to explain the importance of education, of the teaching staff and the importance of the choice of the careers for students. Preparing for the quarry shall be made on the formal (Program, continuous training), but the formal and informal (study individually, work experience in another field or the other hierarchical position). The concept with significance for the professional area must be bounded by the catch of the 'make career". The profession may constitute: source of income, way to get satisfaction, achievements social prestige, the form of exploitation of the training, frame of socialization and identification of some models of life.

De regulă, consultantul dintr-o instituție educațională este consilierul școlar. Consultantul școlar trebuie să evalueze atât funcționarea sănătoasă, cât și, funcționarea nesănătoasă a școlii. Acest lucru se face la nivelul întregului sistem și la nivelul profesorilor, individual. Procesul de consultanță înseamnă multe lucruri pentru elevi. În primul rând, el poate fi văzut ca o soluție facilă, în care consultantul nu este decât o altă persoană asupra căreia elevul poate transfera problemele sale. Prin urmare, școlile sunt instituții foarte complexe. În cadrul lor există un flux organizațional a cărui direcție și comunicare se desfășoară de la director către profesor și elevi. Influențele în domeniul dezvoltării și schimbării pot fi exercitate, într-un mod deschis, prin includerea tuturor participanților în sistemul școlar. Se urmărește prin această arie curriculară pregătirea elevilor pentru o bună integrare socială și profesională, dezvoltarea personală a acestora în consens cu interesele, aspirațiile și capacitățile proprii.

Pregătirea pentru carieră se face obligatoriu pe căi formale (școlarizare, formare continuă), dar și informale (studiu individual, experiență de muncă în alt domeniu sau pe altă poziție ierarhică). Conceptul cu semnificație pentru zona profesională trebuie delimitat de cel peiorativ din expresia "a face carieră".

Profesia poate constitui: sursă de venituri, modalitate de a obține satisfacții, realizări, prestigiu social, formă de valorificare a pregătirii profesionale, cadru de socializare și de identificare a unor modele de viață.

Planificarea carierei este procesul de identificare a pașilor care trebuie parcurși pentru dezvoltarea carierei și presupune stabilirea obiectivelor, acțiunilor care vor fi realizate, resurselor necesare (umane, financiare), termenelor, responsabilităților, rezultatelor concrete așteptate, eliminarea obstacolelor. În cadrul unui program de consilierea carierei planificarea se desfășoară după etapele de autocunoaștere și explorare ocupațională, educațională.

Planificarea carierei include aspecte ce țin strict de locul de muncă, dar și activitățile de timp liber, viață personală etc. În vederea realizării unei planificări a carierei este necesară o privire în perspectivă, care să puncteze aspecte precum: scopul în viață, imaginea de sine, tipul de muncă

dorit, relațiile cu ceilalți, tipul de locuință dorită, realizările globale de pe parcursul vieții.

Dezvoltarea carierei este un proces de învățare și adaptare la diferite roluri exercitate de către o persoană pe parcursul vieții, include diferite stadii, aflate în succesiune cronologică și presupune medierea între factorii de personalitate și cerințele sociale, în beneficiul individului. Acest proces cuprinde totalitatea factorilor psihologici, sociologici, educaționali, fizici, economici care combinați influențează natura și importanța muncii pe parcursul întregii vieți a unei persoane. Dirigintele este persoana care facilitează cunoașterea și stimularea autocunoașterii de la caracteristicile mai generale ale elevului, la cunoașterea intereselor și opțiunilor profesionale. El este persoana care cunoaște cel mai bine potențialul copilului, interesele, capacitățile lui, aptitudinile, etc. Pentru asimilarea unor informații inițiale despre planurile viitoare ale elevului, dirigintele trebuie să realizeze o convorbire individuală în procesul căreia se clarifică intențiile și le elevilor.

Principala sarcină a dirigintelui consilier este de a învăța elevul să ia decizii corecte, responsabile și să-și asume consecințele acțiunilor, să parcurgă pașii unui demers de conștientizare, clarificare, evaluare și actualizare a sistemului personal de valori.

Profesorul-diriginte nu poate să se substitue consilierului-psiholog, însă între cei doi trebuie să existe relații de colaborare. La acestea se adaugă și activitatea de psihodiagnostic realizată de specialist-psihologul școlar prin aplicarea unor probe psihologice: teste de aptitudini, teste de interese profesionale, teste și chestionare de personalitate, de inteligență

Bibliografie

Dumitru, i. Al., 2008, Consiliere psihopedagogică. Baze teoretice și sugestii practice, Iași, Editura Polirom. Buzducea, D., 1997, Terapia realitate – transparentă, umor și responsabilitate – primul pas spre schimbare, în I. Mitrofan (coord), Psihoterapia experiențială, București, Infomedica

PROFESORUL - GHID ÎN ALEGEREA CARIEREI

PROF. MARTINESCU ELENA

*Școala Gimnazială „ Dr. Alexandru M. Popescu ” Ponoarele
Județul Mehedinți*

Although daily in the world appear new jobs, and the acces of competent information and diversified is bigger, even the acces of jobs is grown up considerably, there's still a problem of transition by one level of schooling to other, of active transition.

That's why teacher has the lead role because he discovers the concern of pupils and he can help them in choosing their career.

Se spune că alegerea carierei reprezintă primul pas pe care orice tânăr îl face spre maturitate, de aceea alegerea unei profesii reprezintă o decizie importantă în viața unui tânăr.

De cele mai multe ori părinții sunt cei care pot influența deciziile acestora, fapt ce nu este tocmai benefic. „ Să facă el ce n-am făcut eu! ” este una din sintagmele tot mai des întâlnite în astfel de situații. Este total greșită această idee, considerând că este foarte important ca tânărul să își aleagă profesia pe care o dorește, fără să fie constrâns ținând cont de pregătire și atracție sau talent într-un anumit domeniu. Reușita în viață înseamnă adaptare la societate, iar adaptarea la societate nu poate fi separată de alegerea corectă a unei cariere.

Pentru a facilita integrarea socio-profesională a tinerilor absolvenți, consider că este necesar ca orice profesor, indiferent de disciplină predată, să desfășoare o serie de activități prin care să sprijine elevii în ceea ce privește orientarea profesională a acestora. Alături de părinți, profesori și

elevi, un rol deosebit îl are și comunitatea locală. Rolul primordial îl are însă dascălul. Contribuția lui este valoroasă deoarece cadrele didactice pot descoperi înțelepciunile elevilor la disciplinele predate și îi pot orienta sau, după caz, reorienta pe elevi în alegerea carierei. Nu numai dirigintele, în orele de consiliere și orientare, trebuie să pună accent pe orientarea profesională, ci fiecare profesor în parte, deoarece există o strânsă legătură între educația pentru carieră și disciplinele școlare. Profesorii la clasă, profesorul diriginte și specialistul în asistență psihopedagogică trebuie să depună efort în echipă, astfel încât finalitatea acestui efort să se concretizeze într-o imagine realistă a profilului vocațional al fiecărui elev. Nu trebuie neglijat aspectul utilității activităților de consiliere a părinților privind orientarea carierei elevilor încă de când aceștia sunt în școala primară. Serviciile de consiliere și orientare profesională aduc multiple beneficii în plan școlar și social precum: creșterea motivației școlare, reducerea absenteismului și abandonului școlar, creșterea performanțelor școlare, a rezultatelor la examenele naționale, a gradului de adaptare școlară și de integrare socio-profesională și satisfacției cu viața cetățenilor, în general.

Prin activitățile de consiliere și orientare profesională profesorul urmărește :

- dezvoltarea competențelor de a forma elevilor abilitați de management al stilului de viață pentru creșterea calității socio-ocupaționale;
- dezvoltarea competențelor de a stimula autocunoașterea elevilor în vederea orientării în carieră ;
- dezvoltarea competențelor de comunicare și relaționare interpersonală în mediul educațional și social;
- dezvoltarea competențelor în realizarea unor planuri de carieră realiste, în acord cu propriile interese, aptitudini, dar și cu cerințele pieței muncii.

Deși zi de zi în lume apar noi locuri de muncă, iar accesul la informare competentă și diversificată este tot mai mare, cu toate că accesul la locurile de muncă a crescut considerabil, încă persistă problema tranziției de la un nivel de școlaritate la altul, a tranziției de la școală la locul de muncă, a tranziției de la un loc de muncă la altul, adică îmbătrânirea activă.

Pe plan mondial se constată o cerere tot mai mare a forței de muncă poli-calificată, dar are loc o scădere a numărului locurilor de muncă, aspecte care ilustrează că cererea pentru forța de muncă este un fenomen dinamic caracterizat prin lipsă de omogenitate .

Foarte bună înțelegere a cerințelor unei profesii și a dinamicii acesteia, evident este instrumentul esențial pentru planificarea și proiectarea educației, este instrumentul esențial în orientarea și instruirea profesională, este cheia integrării în societate.

Procesul de luare a deciziilor este unul puternic dependent de informații, în termeni de modalități de favorizare, adecvare, management, acuratețe, calitate, procesare cognitivă de către utilizatori. Întregul proces (care nu este unul în întregime rațional și străin intuiției sau inspirației) presupune înțelegerea, achiziția, interiorizarea informației și prelucrarea acesteia, secvențe temporale de alternanță între decizie și indecizie sau între independență și dependență.

Unele din alegerile făcute de diferite persoane se datorează unor întâmplări semnificative apărute în viața lor, iar în alte situații se iau decizii în planul dezvoltării carierei în funcție de modul în care interpretează sau iuțeala informațiilor pe care le primesc din diferite surse (cu credibilitate și o calitate redusă) toate fiind în legătură cu felul în care se văd pe sine în contexte reale de viață, cu alte cuvinte acestea își „crează” viitorul prin ceea ce cred și fac.

Mihai Jigău în lucrarea „ Consilierea carierei” (2001), realizează o sinteză a principiilor ce ghidează consilierea vocațională :

- consilierea carierei trebuie să fie un proces educativ dinamic și continuu;
- consilierea trebuie să fie în concordanță cu sistemul de interese motivații și aptitudini ale consiliatului;
- beneficiarii serviciilor de consiliere vocațională trebuie să fie informați asupra situației socio-economice în plan național, regional și local, cât și asupra evoluției probabile a pieței forței de muncă;

- orientarea profesională trebuie să asigure o concordanță între ce poate și ce dorește și ce opțiuni are consiliatul;

În etapele mai mici de vârstă „criteriile” alegerii vocaționale sunt afectiv-motivaționale. Pe măsură ce copiii sunt incluși în niveluri mai înalte de școlarizare „criteriile” pe care le au în vedere părinții în influențarea deciziei vocaționale se referă la: siguranța și viitorul profesiei pe piața muncii, durata studiilor necesare atingerii obiectivelor în carieră, costurile financiare, avantajele materiale estimate, poziția socială conferită de profesie, potențiale riscuri ale muncii în exercitarea profesiei, conservarea anumitor tradiții familiale, supra-protecția copilului. Rolul școlii în realizarea orientării vocaționale poate fi identificat la cel puțin trei niveluri: în organizarea sistemului de educație, în conținutul educației și la nivelul activităților specifice de orientare în școlară. Specialiștii în consiliere vocațională sunt de părere că serviciile oferite de școli cu o mai mare adresabilitate, cu o rată de exactitate a recomandărilor mai înaltă, în comparație cu serviciile oferite în afara școlii, oferă o stabilitate și o rată de succes a alegerilor mai mare.

Bibliografie

Jigău, M. Consilierea carierei, București, Editura Sigma 2001.

Băban, A. Consiliere educațională Cluj Napoca, Imprimeria Ardealul 2001

<https://ro.wikipedia.org>

“ CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ ”

Consilier școlar : Matei Cristian

*Unitatea de învățământ : Liceul Tehnologic “Tudor Vladimirescu “Șimian
C.J.R.A.E. Mehedinți*

“Career counseling students is an educational intervention of skills development and skills required to manage their own careers.

Career counseling aims to develop skills to solve problems, specific problems related to careers (dissatisfaction in school activities, learning difficulties, difficulties in career decision making, career related anxiety, etc.) it is an intervention that is psychological nature related. “

“Consilierea carierei elevilor este o intervenție educațională de dezvoltare a deprinderilor și abilităților necesare pentru managementul propriei cariere.

Consilierea în carieră vizează dezvoltarea abilităților pentru rezolvarea unor probleme, dificultăți specifice legate de carieră(insatisfacție în activitatea școlară, dificultăți de învățare, greutăți în luarea unor decizii privind cariera, anxietatea legată de carieră, etc.) adică este o intervenție de natură psihologică.”

Activitățile de orientare urmăresc dezvoltarea personală și înzestrarea elevilor cu cunoștințe și abilități, necesare pentru realizarea unui management eficient al propriei cariere. Acest fapt se impune cu necesitate în condițiile unei piețe de muncă flexibile și în mare parte imprevizibile, aflată într-o schimbare atât a configurației sale externe (ponderea diverselor profesii pe piața muncii și schimbarea relației dintre ele), cât și interne (modificări în cerințele impuse de diverse profesii).

Așa cum preciza Savickas (1999), activitățile de orientare trebuie să vizeze educarea elevilor pentru independență și flexibilitate în cinci domenii de competență :

- cunoștințe despre sine;
- informații ocupaționale;

- luarea deciziei;
- planificarea;
- rezolvarea de probleme;

Aceste competențe dobândite permit exercitarea unui control asupra propriei dezvoltări și asigură flexibilitatea în managementul carierei.

Identitatea vocațională în accepțiunea lui E. Erikson (1980) include aspecte legate de :

- caracteristicile legate de personalitate, înnăscute și dobândite (temperament, introversiune, pasivitate);
- talentele și abilitățile personale (cunoștințe și deprinderi);
- identificarea cu modelele (părinții, colegii sau alte figuri semnificative);
- modalitățile de interacțiune;
- modalitățile de soluționare a conflictelor;
- modalitățile de reglare a comportamentului;
- rolurile sociale;
- rolurile vocaționale adoptate de individ;

Identitatea vocațională reprezintă conștiința clară a individualității unei persoane, formată prin integrarea într-un construct unic a percepției de sine și a percepției expectanțelor celorlalți față de propria persoană. Identitatea se formează progresiv, pe măsura organizării și structurării informațiilor despre sine. Deci, identitatea este în permanentă construcție și reconstrucție. Ea se structurează încă din copilăria mică, însă putem vorbi despre identitate în special din perioada adolescenței, când abilitățile cognitive și de interacțiune socială sunt suficient de mature pentru a putea permite reflectarea asupra propriei persoane și a dezvoltării acesteia.

Identitatea vocațională combină aspecte despre cunoașterea propriilor interese, valori, abilități și competențe, pe de o parte, cu preferință pentru un anumit tip de activități și stiluri de interacțiune și medii de viață, pe de altă parte.

Procesul de dezvoltare al identității vocaționale(Ginzberg, 1972). Copilul între 3 și 10 ani se identifică în planul intereselor vocaționale cu diverse persoane semnificative din mediul familial sau școlar și imită comportamentul acestora în cadrul jocurilor(ex: jocul de-a doctorul, de-a învățătoarea, de-a pilotul).

Pentru dezvoltare vocațională acest stadiu este însă foarte important, pentru că astfel, profesia devine o componentă a imaginii de sine aflată în dezvoltare. Cu alte cuvinte, vom spune: copilul va dori să aibă o profesie când va fi mare.

Pe măsură ce se apropie de finalul ciclului primar, interesele copiilor devin tot mai diferențiate. Ei învață importanța cunoașterii și înțelegerii aptitudinilor, preferințelor proprii pentru alegerea traseului educațional și profesional. Urmează o perioadă a tatonărilor (11-17 ani). În ciclul gimnazial elevii dezvoltă un comportament explorator, își explorează propriile interese vocaționale, experimentează mai multe tipuri de activități și observă necesitatea de a lua în considerare balanța interese-aptitudini în exprimarea unei alegeri educaționale și profesionale. Alegerile pe care le face adolescentul în această perioadă pot avea un caracter tranzitoriu și vag, putând fi abandonate relativ ușor în momentul în care apare o altă direcție vocațională care pare să-i ofere satisfacții.

Munca este forma fundamentală a activității umane, desfășurată în mod conștient și voluntar și orientată spre un scop determinant. În mod esențial, scopul și rolul muncii constau în satisfacerea nevoilor umane.

Ocupația este desfășurarea concretă a unei activități productive (a unei munci) asociate unei profesii.

Profesia reprezintă o formă (un gen) de activitate socială specializată în care persoana răspunde unor solicitări (cerințe) valorificându-și potențialul(cunoștințele, capacitățile, abilitățile,

deprinderile etc.) de care dispune la un moment dat, ca rezultat al pregătirii/învățării și formării specifice.

Consilierea privind cariera se referă la un ansamblu de activități educațional-formative destinate pregătirii persoanei pentru a-și alege în cunoștință de cauză studiile și profesiile, dar mai ales, traseul ce urmează a fi parcurs pentru a atinge un nivel/stadiu de împlinire socială și personală cât mai ridicat.

Consilierea privind cariera se focalizează pe individ, ajutându-l și asistându-l :

- să se cunoască în mod realist;
- să cunoască lumea profesiilor și a ocupațiilor, dinamica acestora;
- să ia decizii corespunzătoare, concretizate în opțiuni privind traseul profesional și social personal;
- să-și modifice opțiunile (să-și schimbe slujba, ocupația și chiar profesia) dacă cerințele sociale și aspirațiile personale impun acest lucru;
- să obțină satisfacții în muncă, în activitățile sociale și în viața personală;
- să aibă sentimentul autorealizării, al autoîmplinirii;

Pentru ca o persoană să aibă o carieră de succes este necesar să se realizeze o evaluare realistă a personalității, a atitudinilor și comportamentelor. De asemenea, evaluarea abilităților, a cunoștințelor și a stilului de învățare, a valorilor, intereselor și a mediului de muncă.

Pentru a reuși în carieră, trebuie să ne formăm numeroase abilități. Dezvoltarea abilităților de management al carierei trebuie să înceapă în copilărie și continuată în perioada adolescenței, tinereții, dar și în perioada adultă, adică pe tot parcursul vieții profesionale.

Orientarea privind cariera trebuie să devină un proces continuu (lifelong guidance) care să însoțească procesul de învățare continuă (lifelong learning). Acestea sunt cu atât mai necesare cu cât în zilele noastre cariera profesională este însoțită (mult mai frecvent decât cu câteva decenii în urmă) de fenomene ca reorientări profesionale, reveniri în sistemul de formare profesională, șomaj etc.

Activitățile de orientare privind cariera urmăresc dezvoltarea personală și înzestrarea individului cu cunoștințe și abilități necesare pentru realizarea unui management eficient al propriei cariere.

Orientarea în carieră presupune activități de informare, de consiliere și educație pentru carieră.

Vom conchide spunând că unul dintre cele mai importante elemente ale orientării vocaționale îl constituie dezvoltarea imaginii de sine, prin activități de explorare și autocunoaștere și o orientare pozitivă asupra caracteristicilor personale.

Bibliografie:

„Consiliere educațională – Ghid metodologic pentru orele de dirigiență și consiliere”, coordonator Adriana Băban, conferențiar la Facultatea de Psihologie și Științele Educației, Universitatea Babeș – Bolyai, Editura Cluj-Napoca, Cluj - Napoca, 2003.

“Consiliere psihopedagogică - Baze teoretice și sugestii practice”, Autor Ion Al. Dumitru, Editura Polirom, Iași, 2008.

„Consiliere privind cariera – aplicații în școală ”, autori Marin Plosca și Augusta Mois, Editura Dacia, Cluj – Napoca, 2001.

CONSILIERE ELVILOR ÎN CARIERĂ

*Prof.pentru învăț, primar Meleancă Emilia Fely
Școala Gimnazială Rogova-Mehedinți*

The school is the institution that influences the personality of the citizen of tomorrow. Students, young adults need to be trained so they can make better decisions about their lives. Counseling and vocational guidance aspire to make it on their own destinies student co-participant (through information, education, self-forming, self guidance), if not even the author of this whole approach of choice and career development. Career counseling and guidance is compatible with hesitation, waivers, errors, successive elections.

Școala, ca instituție fundamentală de instruire și educație a apărut și a dobândit un cadru instituțional încă din antichitate, din nevoia de organizare și dirijare a influențelor asupra copiilor pentru a le forma o personalitate ce poate răspunde nevoilor societății.

I.A. Comenius considera că „activitatea de formare a omului trebuie să imite precizia legilor naturii”, astfel societatea, sub aspectul nevoilor culturale, a ridicat treptat existența pregătirii omului, școala reprezentând procesul de realizare a educației culturale, economice, axiologice afirmându-se ca un factor al dezvoltării societății. Pe măsura dezvoltării societății și a creșterii complexității vieții sociale, s-au amplificat și intensificat cerințele pentru pregătirea omului.

Școala a cunoscut o permanentă dezvoltare și perfecționare, organizându-se pe grade, tipuri și profiluri, desfășurându-și activitatea într-o relație funcțională unitară care a adoptat denumirea de sistem de învățământ.

Învățământul se află în multe corelații cu dezvoltarea societății de aceea orice acțiune educațională se realizează între minim două personae – educatorul și educatul – devenind o relație educațională.

Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a educatorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din el.

Consilierea și orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Consilierea și orientarea școlară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formarea profesională,
- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Consilierea este și o formă de socializare și / sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes și într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor contexte critice ale vieții.

Procesul de educație și formare profesională desfășurat în școală constituie puntea necesară trecerii spre lumea muncii și viața social adultă.

Consilierea și orientarea nu trebuie să constituie un obiect de studio sau o disciplină școlară ci o arie de aplicații, dezvoltări practice, experiențe și atitudini care trebuie învățate și exersate în viață. Consilierea și orientarea pentru carieră este compatibilă cu ezitățile, renunțările, erorile, alegerile succesive.

În consecință, rolul consilierii și orientării constă în:

- a acorda informații credibile, exacte și direct utilizabile, suport moral și emoțional celor aflați în situații de indecizie cu privire la viitorul lor social și profesional,
- a ajuta tinerii să se adapteze cu ușurință la dinamica socială și economică,
- a face educație antreprenorială,
- a reduce distanța dintre lumea școlii și cea a muncii,
- a nu le da celor care apelează la serviciile consilierilor false speranțe și așteptări exagerate; realismul și caracterul practic al consilierii trebuie să fie predominant,
- a combate stereotipurile cu privire la profesii: curate-murdare, bănoase-prost plătite, de înalt statut social-degradante, rezervate anumitor clase social,
- a învăța tinerii ce și cum să aleagă, având libertate în luarea deciziilor fiind în cunoștință de cauză,
- a reduce presiunea emoțională a statutului de șomer prin găsirea de soluții alternative,
- a acorda atenție și sprijin special persoanelor cu handicap, copiilor străzii, grupurilor minoritare etnic, celor cu un nivel redus de educație sau formare profesional, etc.

Activitatea de orientare școlară și profesională în anumite limite ce țin de latura informativă, de furnizarea de date și sfaturi practice cu finalitate imediată pot fi preluate și dezvoltate și de ceilalți profesori din școală, sarcină care nu trebuie să fie în totalitate atribuită profesorilor consilieri.

Bibliografie:

1. Nicolae Oprescu, Pedagogie, Ed. Fundației „România de Măine”, București 1996
2. Gheorghe Tomșa, Psihopedagogie preșcolară și școlară, București 2005
3. Marcel Căpraru, Managementul clasei de elevi, Ed. APA Dr. Tr. Severin 2009
4. JIGĂU, MIHAI. Consilierea carierei. Editura Sigma. București, 2001

FAMILIAȘI ȘCOALA- FACTORI DE INFLUENȚĂ ÎN ALEGEREA CARIEREI

*Profesor Mercioniu Carmen Ramona
Școala Gimnazială Prunișor, jud. Mehedinți*

Summary: Our life is the sum of the decisions that we take at a time. With family and friends, the profession is a key area of life. Job satisfaction and life satisfaction depend on the extent that the person finds ways to develop their skills and interests, personality and self-image regardless of influencing factors. Therefore, the choice of profession is a decision that deserves all attention even during childhood and adolescence.

Rezumat: Viața noastră reprezintă suma tuturor deciziilor pe care le luăm la un moment dat. Alături de familie și prieteni, profesia este un domeniu principal al vieții. Satisfația în muncă și satisfacția în viață depind de măsura în care persoana găsește modalități de a-și dezvolta aptitudinile și interesele, personalitatea și imaginea de sine indiferent de factorii de influență. Prin urmare, alegerea profesiei este o decizie care merită toată atenția încă din timpul copilăriei și adolescenței.

Consilierea și orientarea școlară și profesională a elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii, care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Dezvoltarea identității vocaționale și pregătirea tinerilor pentru carieră este unul dintre obiectivele principale ale întregului proces de învățământ.

Cunoștințele, abilitățile și deprinderile dobândite în școală trebuie să le permită acestora să-și dezvolte individual o carieră profesională. Exercițarea unei profesii la un nivel de performanță ridicat necesită un ansamblu de aptitudini specifice, o motivație (interese, valori, atitudini) adecvată, precum și o serie de caracteristici ale personalității care pot constitui resurse cheie ale succesului în acea profesie. Baza formării profesionale se pune încă din școală, începând cu alegerea profilului liceal pe care elevii, absolvenți de clasa a VIII-a, o au de făcut sau a specializărilor universitare, în cazul elevilor de liceu.

În procesul de decizie vocațională concură o mulțime de factori (familia, școala, grupul de prieteni, mass-media, etc.).

Tinerii de astăzi au o mare problemă legată de alegerea unei cariere, întrebări ca „Ce o să fac după bacalaureat? Ce facultate să aleg? Sunt pregătit din punct de vedere profesional și personal să îmi aleg această carieră? La cine să apelez pentru ajutor? Ce aptitudini posed?” sunt printre cele mai frecvente întrebări pe care și le pun elevii pe parcursul școlii.

Această dificultate a tinerilor de a-și alege o carieră pe care să o urmeze în viitor, reprezintă una din marile probleme ale societății. Ei au nevoie de ajutor pentru a depăși această etapă problematică a dezvoltării personale și profesionale.

Aceștia găsesc ușor acest sprijin în sânul familiei care poate și are datoria de a sprijini copiii în alegerea liberă a viitoarei cariere prin eliminarea stereotipiilor și prejudecăților cu privire la muncă, prin susținerea formării profesionale și încurajarea mobilității în vederea formării profesionale.

De foarte multe ori influența părinților în alegerea carierei este decisivă. Fără niciun dubiu, în etapele mai mici de vârstă, în alegerea unui traseu vocațional primează „criteriile” afectiv-motivaționale. Datorită legăturilor psiho-afective intrafamiliale specifice, părinții își supraapreciază copiii și le impun trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă sau care nu sunt compatibile cu structura lor de personalitate, cu aptitudinile și interesele lor. Astfel se poate ajunge

la dezacorduri între părinți și copii care vor influența negativ alegerea unui traseu profesional în sensul că acesta se va contura dificil, iar adeziunea la decizie va fi redusă.

Un alt factor care influențează alegerea traseului profesional al unui elev este grupul de prieteni care are o reală valoare pozitivă, de sprijinire a socializării și dezvoltării comunicării cu semenii, de întărire a sentimentului de securitate personală, de suport emoțional în situații de stres, de refugiu în caz de conflict cu alte persoane. Din păcate însă, de cele mai multe ori părinții percep acest grup ca pe un factor nociv, un real inamic interpus în relația cu propriii copii și nu caută să înțeleagă preocupările și activitățile care îl leagă pe copil de acest grup, nu acceptă discuții deschise, calme, argumentate, fiind convinși că doar ei cunosc ce este bine pentru copilul lor.

În astfel de situații este și mai evident rolul școlii în orientarea profesională directă a elevilor, dar și indirect prin medierea conflictelor care apar între părinți și copii în această privință.

Rolul școlii în realizarea orientării vocaționale poate fi identificat la cel puțin trei niveluri:

- în organizarea sistemului de educație care permite coexistența unor tipuri diferite de instituții școlare, cu profiluri școlare și specializări diferite ce se constituie în elemente favorizante pentru definirea alegerii vocaționale;
- în conținutul educației, acesta reprezentând principalul instrument prin care se realizează inițierea cunoașterii realității, afirmarea personalității fiecărui individ.
- la nivelul acțiunilor specifice de consiliere și orientare în școală care contribuie, de cele mai multe ori, decisiv la realizarea maturizării vocaționale a elevilor.

S. Savickas (1999) precizează că activitățile de orientare trebuie să vizeze educarea tinerilor pentru independență și flexibilitate în cinci domenii de competență: cunoștințe despre sine; informații ocupaționale; luarea deciziei; planificarea; rezolvarea de probleme.

Competențele enunțate permit exercitarea unui control asupra propriei dezvoltări și asigură flexibilitate în managementul carierei. Consilierea vocațională trebuie centrată pe nevoile elevului. Ea va încuraja atitudinea activă a elevului prin:

- promovarea principiului „Ajută-te singur”;
- promovarea sistemului de autoevaluare;
- urmărirea progreselor înregistrate la nivelul elevului.

Domeniul Consiliere și orientare, prin natura sa, impune interesul major pentru dezvoltarea dimensiunilor atitudinale și valorice ale personalității, în context educațional- fundament al caracterului viitorului adult. Prin consiliere și orientare au fost selectate, pentru a fi promovate prin intermediul învățării, pe lângă parcursul școlarității, următoarele valori și atitudini:

- respect și încredere în sine și în ceilalți
- recunoașterea unicității fiecărei persoane;
- receptivitate la emoțiile celorlalți;
- valorizarea relațiilor interpersonale;
- valorificarea critică și selectivă a informațiilor;
- adaptare și deschidere la noi tipuri de învățare;
- motivație și flexibilitate în elaborarea propriului traseu educațional și profesional;
- responsabilitate și disponibilitate pentru decizii și acțiuni privind propria carieră;
- interes pentru învățare permanentă într-o lume în schimbare și în societatea cunoașterii;
- orientare spre o viață de calitate, în prezent și în viitor.

Școala facilitează dezvoltarea personală a elevului pentru luarea unor decizii, în concordanță cu cerințele personale și realitățile sociale. Succesul profesional poate fi definit ca o adaptare performantă la cerințele pieței muncii. Elevul este propriul său manager, el trebuie să-și evalueze resursele cu realism, să-și stabilească obiectivele și să elaboreze proiecte existențiale pe termen lung, mediu și scurt, să se folosească de oportunități pentru a-și atinge scopurile în viață.

Cel mai implicat factor școlar în aceste acțiuni ale elevului este cu siguranță profesorul-diriginte. Acesta este cel care facilitează cunoașterea și stimularea autocunoașterii de la

caracteristicile mai generale ale elevului, la cunoașterea intereselor și opțiunilor profesionale. El este persoana care cunoaște cel mai bine potențialul copilului, interesele, capacitățile lui, aptitudinile, etc. Tocmai de aceea este singurul care poate consilia inclusiv părinții elevului în alegerea unui traseu vocațional potrivit cu interesele și aptitudinile acestuia. Pentru asimilarea unor informații inițiale despre planurile viitoare ale elevului, dirigintele trebuie să realizeze o convorbire individuală în procesul căreia se clarifică intențiile și interesele elevilor. În timpul orelor de dirigiență, consilierea profesională este, de cele mai multe ori colectivă și se desfășoară prin aplicarea unor chestionare, prin jocuri de rol, prin vizionarea unor filme și comentarea acestora.

Principala sarcină a dirigintelui este de a învăța elevul să ia decizii corecte, responsabile și să-și asume consecințele acțiunilor, să parcurgă pașii unui demers de conștientizare, clarificare, evaluare și actualizare a sistemului personal de valori. Activitatea acestuia trebuie însă dublată de activitatea unui consilier școlar care oferă avantajul consilierii individuale.

În acest sens, orientarea profesională a adolescenților trebuie să devină o modalitate de dezvoltare a abilităților necesare pentru construirea propriei cariere, astfel încât individul să nu mai fie nemulțumit de munca sa, de sine sau de cei din jur din cauza unei decizii greșite asupra carierei.

Bibliografie:

1. Baban Adriana, *Consiliere educațională, Ghid metodologic*, Cluj Napoca, 2001.
2. Jigău, Mihai, *Consilierea carierei Sigma*, București, 2001
3. Tomșa, Gheorghe, *Consilierea și orientarea în școală*, București, *Viața Românească* 1999

<http://www.via-consiliere.ro/>

ADVISING AS ACTIVISM

Mihai_Onuta-Lacramioara_Scoala GimnazialaCristofor Simionescu Plopeni

I admit it -- advising is one of the best parts of my job. I love teaching, but connecting with students one-on-one gives me the opportunity to know them as people. Advising is more than guiding students through graduation requirements and academic bureaucracy. It is one of the most powerful ways we can reach vulnerable students who need guidance to get through and succeed in college. Frankly, advising is one of the most important kinds of activism that we do as professors.

There is a metaphor about the individual who walks down a street, falls in a hole in the sidewalk, gets up, and then does it again, and again. Initially, the individual feels no responsibility for the outcome. Then enlightenment comes and the individual simply chooses to walk down another street to get to the same destination. This metaphor reminds me of students who visit with advisors yet continue to engage in behaviors detrimental to academic success. Even after advisors recommend different directions, the students continue to miss classes, utilize poor study habits, and employ poor self-management skills. Then they are surprised to find themselves on continued academic probation or returning from prior academic dismissal to experience the same outcome. Is there some way advisors can help these students overcome their ambivalence to change and initiate a new type of behavior?

Prescriptive advising is based on authority, with the primary responsibility for the dispensing of information and the prescribing of remedies for problems falling to advisors (Winston & Sandor, 1984). But advice and information are only effective if the individuals receiving them actually internalize and engage in the behaviors being prescribed. Compare this approach to developmental advising, which involves the facilitation of rational processes, environmental and interpersonal

interactions, behavioral awareness, problem-solving, decision making, and evaluation skills (Crookston, 1972). The developmental approach encourages the use of a variety of communication and motivational skills, including motivational interviewing.

Motivational interviewing (MI) as defined by Miller and Rollnick (1991) is a directive, client-centered counseling technique for eliciting behavior change by helping clients explore and resolve ambivalence. This method has the advisor leading the session in a way that is subtle, gentle, responsive, and imaginative, as opposed to prescribing a solution to solve a problem. The implicit theory behind motivational interviewing is that MI will lead to an increase in client (in our case, student) change talk and diminish student resistance. The extent to which a student defends the status quo will be inversely related to behavior change, and the extent to which a student verbally argues for change will be directly related to behavior change. For an advisee to initiate productive behaviors, the advisee must be ready, able, and willing to make a change.

Motivational interviewing is based on four general principles: expressing empathy, developing discrepancy, rolling with resistance, and supporting self-efficacy. Empathy has been defined as experiencing an accurate understanding of the student's awareness of his or her own experience, to sense the student's private world as if it were our own, but without ever losing the 'as if' quality (Rogers, 1957). Developing discrepancy involves helping the student recognize the difference between the current behavior and the desired behavior. Rolling with resistance requires the advisor to avoid arguing with the student, but continue to use open-ended questions to draw the student back to the discrepancy in the current behavior. Perceived self-efficacy is defined as people's beliefs about their capabilities to produce designated levels of performance that exercise influence over events that affect their lives (Bandura, 1994). Even when an advisee recognizes the need to change a current behavior, actual change will require both a belief in the capability to engage in the new behavior and belief in the likelihood that this change will lead to a desired outcome.

One challenge to using Motivational Interviewing in the advising environment is maintaining the 'spirit' of MI in the typical constraints of the environment. The three characteristics that represent the spirit of MI include collaboration, evocation, and autonomy (Miller & Rollnick, 2002). Collaboration involves setting a nonjudgmental, supportive environment conducive for self-exploration, and evocation involves facilitation of the issues related to behavior change, both pro and con. Autonomy involves respect for the student's decision-making process as the student is the ultimate agent of change. The advisor must establish principles for the use of MI that maintain the integrity of the concept, but work within the time constraints and number of sessions available for working with the advisee on behavior change.

Strategies for using MI in the advising setting vary. One approach that has been used in the community-based intervention field is to negotiate the student's agenda. Rollnick asserts that starting with the student's agenda for the session is an effective way to establish rapport and focus on student priorities (Rollnick, Mason, & Butler, 1999). The advisor may state that the purpose of the meeting is to look at the reasons for academic dismissal, but allow the student to talk about the main concerns he or she holds right now, rather than try to choose an issue for the student. Another approach might include the use of a decisional balance scale worksheet to examine the pros and cons of the targeted behavior (Hecht, Borrelli, Breger, DeFrancesco, Ernst, & Resnicow, 2005) with the student. A final strategy may involve providing personal feedback to the advisee based on testing and monitoring results. This approach would assist in helping the advisee develop awareness of the behavior and examine the discrepancy between the current behavior he or she is engaging in, and the desired behavior and outcome.

Motivational Interviewing was developed to treat addictive behaviors, but has also been found to be effective in changing health behaviors such as physical activity (Hecht et al., 2005), dietary behaviors (Burke, Arkowitz, & Menchola, 2003), and obesity (Carels et al., 2007). Advisors may recognize a number of advisee behaviors that may benefit from the use of MI. Poor study skills, low engagement, low academic self-efficacy, and poor time-management skills all can negatively impact the academic success of students. Instead of handing materials to the student or giving advice in a prescriptive manner, MI would allow the student and advisor to work in collaboration, with the student choosing initial behavioral changes to improve the current situation. These small first steps can lead to additional behaviors beneficial to the academic success of the student, and this facilitative, empathic approach can enhance the advisor-advisee relationship in future interactions.

References

- Bandura, A. (1994). Self-efficacy. In V. S. Ramachandran (Ed.), *Encyclopedia of human behavior* (Vol. 4, pp. 71-81). New York: Academic Press.
- Burke, B.L., Arkowitz, H., & Menchola, M. (2003). The efficacy of motivational interviewing: A meta-analysis of controlled clinical trials. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 71, 843-861.
- Carels, R.A., Darby, L., Cacciapaglia, H.M., Konrad, K., Coit, C., Harper, J., et al. (2007). Using Motivational Interviewing as a supplement to obesity treatment: A stepped-care approach. *Health Psychology*, 26 (3), 369-374.
- Crookston, B.B. (1972). A developmental view of academic advising as teaching. *Journal of College Student Personnel*, 13, 12-17.
- Hecht, J., Borrelli, B., Breger, R.K.R, DeFrancesco, C., Ernst, D., & Resnicow, K. (2005). Motivational Interviewing in community-based research: Experiences from the field. *Annals of Behavioral Medicine*, 29, 29-34.
- Miller, W.R., & Rollnick, S. (1991). *Motivational Interviewing: Preparing people to change addictive behavior*. New York: Guilford Press.
- Miller, W.R. & Rollnick, S. (2002). *Motivational Interviewing: Preparing people to change* (2nd ed.). New York: Guilford.
- Rogers, C.R. (1957). The necessary and sufficient conditions of therapeutic personality change. *Journal of Consulting Psychology*, 21, 95-103.
- Rollnick, S., Mason, P., & Butler, C. (1999). *Health behavior change: A guide for practitioners*. London: Churchill Livingstone.
- Winston, R.B., & Sandor, J.A. (1984). Developmental academic advising: What do students want? *NACADA Journal*, 4 (1), 5-13.

SUSTINEREA PĂRINTEASCĂ ÎN ALEGEREA CARIEREI COPILULUI

*Prof. Mihalache Cristina Liliana
Școala Gimnazială Vrata
Mehedinți*

Rezumat: *Any teenager looking for the answer to two questions: who I am and what I become. In this quest with them are parents. The family was and remains an important factor in deciding child professional. This article presents the types of parental involvement in the child's career choice. Among the mistakes committed frequently by parents were listed insufficient information about professions, not knowing the person their child, knowing the rules of choice of profession etc. Election rules were established professions. Finally they were elaborated recommendations on child support parental choice of career.*

Influența părinților asupra alegerii profesiei copiilor este evidentă. Elevii anchetați susțin că pentru ei o mai mare valoare au sfaturile părinților cu referire la profesia aleasă decât recomandările școlii, profesorilor.

Se cunosc 5 situații de implicare a părinților în alegerea profesiei:

- părinții acordă libertatea totală în alegerea profesiei, cerând de la copil independență, responsabilitate, inițiativă;
- părinții nu sunt de acord cu alegerea copilului, propunându-i o altă oportunitate, considerându-l mic și incompetent;
- părinții insistă asupra alegerii profesiei buneilor, argumentând tradiția profesională;
- părinții discută cu copilul, împreună decid profesia optimă pentru copil;
- părinții sunt indiferenți față de alegerea copilului.

Nu sunt părinți, care nu ar dori binele copiilor săi. Ei își fac griji pentru viitorul copiilor, le doresc fericire și vor să-i ajute în alegerea corectă a profesiei. Desigur, grija părinților pentru viitoarea profesie a copilului este înțeleasă: ei sunt responsabili de cum evoluează viața copilului. O piedică frecventă în alegerea profesiei sunt montajele parentale, care tind ca copiii să compenseze neajunsurile lor în viitor, în acea activitate pe care ei nu au putut s-o realizeze. Este vorba de visul nerealizat al părinților.

Părinții trebuie să țină cont că asupra alegerii carierei copilului influențează și alți factori: părerea prietenilor, colegilor, părerea profesorilor, dirigintelui, psihologului, planurile profesionale personale, capacitățile copilului, așteptările copilului, gradul de informare, aptitudinile copilului.

E necesar ca părinții să pună accent pe dezvoltarea capacităților, formarea intereselor copiilor, dar nu să impună alegerea profesiei. Adolescenții au nevoie de ajutor, de sfat, dar în același timp nu suportă presiunea, controlul. Ca urmare poate apărea revolta, manifestată fie sub forma de neînțelegere cu părinții, exprimată prin tendința de a se opune alegerii părinților, fie prin acceptarea totală a destinului său, exprimată prin apatie profundă [1].

Printre condițiile unei interacțiuni eficiente a părintelui cu copilul se evidențiază [3]:

- Cunoașterea de către părinte a intereselor și trebuințelor copilului;
- Capacitatea de a consolida colaborarea în realizarea scopului comun;
- Comunicarea cu copilul natural, manifestând deschidere și flexibilitate;
- Capacitatea de a retrăi, a fi empatic, de a fi pe poziția copilului, de a vedea o personalitate în copil;
- Capacitatea de a gestiona propriile emoții, comportament, de a exclude în relațiile cu copiii brutalitatea, autoritarismul, orgoliul, amicitia;
- Capacitatea de a cere, stimula și pedepsi.

Dar părinții pot greși... Și aceste greșeli pot influența nefast soarta copilului: supraaprecierea capacităților copilului; alegerea unei profesii prestigioase, părinții fiind îngrijorați de aranjarea profitabilă, fără pierderi, comodă a propriului copil; refuzarea unei profesii utile societății, dar considerate indecente sau respingătoare.

În situația creată e necesară cunoașterea de către părinți a tuturor factorilor care pot influența alegerea profesiei: interesele și capacitățile copilului, aspirațiile copilului, starea sănătății, planurile profesionale, autoaprecierea, nivelul de informare, gradul de solicitare pe piața muncii, și desigur părerea persoanelor semnificative (părinți, rude, profesor, prieten) [2].

Printre cele mai frecvente greșeli în alegerea profesiei au fost evidențiate [3, 6]:

Insuficienta informare despre profesii.

Elevii sunt orientați la un diapazon îngust de profesii.

Elevii nu dețin informația despre caracteristica, conținutul profesiei.

Mulți părinți nu pot oferi un sfat copilului în alegerea profesională, deoarece ei puțin știu despre profesii, despre cerințele lor, despre instituții.

Frecvent părinții nu realizează dacă profesia corespunde capacităților, aptitudinilor copilului, sunt pregătiți copiii lor moral, social, psihologic de a corespunde cerințelor profesiei.

Atracția doar de partea externă sau o latură a profesiei;

Nu se cunosc dezavantajele profesiei. Printre dificultăți profesionale putem evidenția: dificultăți în angajare în câmpul muncii, dificultăți în coordonarea planurilor profesionale și personale, dificultăți în aprecierea rezultatelor muncii, riscurile profesionale pentru sănătate, atât fizice, cât și psihologice.

Necunoașterea propriei persoane: a sănătății, capacităților sale, incapacitatea de a le raporta la cerințele profesiei. ***Incapacitatea de a analiza propriile calități, aspirații, aptitudini, gradul de pregătire*** Aprecierea reală a capacităților proprii, aprecierea părților puternice și slabe a propriei persoane, va avantaja copilul în alegerea profesiei. Orice profesie înaintea anumite cerințe, deseori dure către personalitatea și organismul lucrătorului, de aceea în alegerea profesiei e necesar de a ține cont de starea sănătății copilului.

Necunoașterea regulilor de alegere a profesiei. Alegerea profesiei după chemarea sufletului include și alegerea modului de viață legat de această profesie și a activității corespunzătoare. Pentru o profesie e necesară perseverența, pentru alta riscul permanent. O persoană detestă monotonia, alta nu suportă haosul și gălăgia. Trebuie totul să fie luat în considerație.

Nu trebuie să fim influențați de stereotipuri. Trebuie să aflăm și partea mai puțin vizibilă a profesiei. Nu poate fi sigură și motivantă alegerea profesiei sau a locului de muncă sub influența prietenilor, colegilor: „profesia prietenului”.

Transferul automat al interesului elevului față de o disciplină școlară asupra profesiei: sunt lucruri diferite de a lectura și de a fi profesor fără capacități pedagogice. Nu sunt apreciate real propriile posibilități.

Nu se ține cont de posibilitatea de a se angaja la terminarea studiilor.

Prejudecățile existente, când unele profesii și servicii importante pentru societate, sunt considerate repugnante, respingătoare și indecente.

Atitudinea față de profesie ca față de o alegere definitivă, orientarea spre o profesie cu calificare înaltă.

Propunem în continuare *regulile alegerii unei profesii* [4, 5]:

- E necesar de studiat cât mai multe profesii, de determinat ce profesii și specialități sunt necesare în regiunea în care trăiți;

- E important de a te cunoaște pe tine însuși (interese, capacități, aptitudini, temperament, trăsături de caracter, particularitățile proceselor cognitive, sănătatea, autoaprecierea, nivelul de aspirații etc.);
- E necesar de ales cea mai atractivă și potrivită profesie;
- De a studia cât mai amănunțit profesia aleasă: profesiograma, determinarea formulei profesiei, a clarifica conținutul profesiei, condițiile de muncă și cerințele înaintate față de om, de cercetat posibilitățile alegerii ei și perspectivele creșterii profesionale;
- De a-ți încerca puterile în profesia aleasă (în cercurile extrașcolare, în munca pe „șantier”);
- De a compara cunoștințele acumulate despre profesii cu posibilitățile proprii, de a te sfătui cu părinții, profesorii, medicul, psihologul, de a primi o consiliere în vederea alegerii carierei calitative;
- La determinarea corespunderii posibilităților proprii profesionale cu cerințele profesiei alese, de a primi în școală sau în afara ei o pregătire primară, de a efectua un autocontrol al pregătirii proprii în autodeterminarea profesională;
- În lipsa corespondenței de a găsi o variantă rezervă în alegerea profesională.

Alegându-ți viitoarea profesie trebuie să manifesti perseverență în realizarea dorinței și însușirea profesiei în perfecțiune.

Nu uitați că alegerea profesiei nu este definitivă și pe toată viața. Copilul are dreptul la greșală. Dacă copilul a greșit, nu-l învinovați-ți. Greșeala se poate corecta. Nimic nu este veșnic. Totul este în schimbare. Sarcina părintelui este de a fi alături de adolescent în autodeterminarea lui profesională, de a fi util copilului, de a fi pe aceeași „undă” cu copilul, de a nu evita întrebările dificile, de a simți starea lui de spirit.

Nu uitați că ***omul este format din suflet, corp și activitate, care îl hrănește, îmbracă și încălzește***. Deaceia omul alege nu profesia în formă ideală, dar ceva mai mult – condițiile și securitatea muncii, salariul, mediul și climatul de comunicare, adică nivelul și modul de viață.

În concluzii venim cu unele recomandări utile pentru Dumneavoastră, dragi părinți [1, 6]:

- Susțineți interesele copilului;
- Citiți și informați-vă despre conținutul profesiilor;
- Comunicați cu copilul deschis despre profesiile existente;
- Oferiți posibilitate copilului de a se întâlni cu specialiști din alte profesii;
- Aflați dezavantajele profesiei, riscurile ei. Discutați cu copilul despre avantajele și dezavantajele profesiei;
- Aflați starea reală a sănătății copilului;
- Nu supra- sau subapreciați capacitățile și posibilitățile copilului;
- Nu presați copilul în alegerea carierei, se poate crea un conflict deschis între voi;
- Analizați alegerea viitoarei profesii nu numai de pe poziția beneficiului material, dar și de pe poziția satisfacției morale;
- Nu uitați de formula succesului profesional: vreau, pot și trebuie, ce presupune corespunderea dorinței, capacităților și cererii pe piața muncii;
- Țineți minte, fiecare generație și fiecare copil are dreptul la propria individualitate, are dreptul la alegerea proprie, la propriul drum, în care dvs. puteți să-l ajutați.

VIITORUL NU VINE SPRE NOI CUM ÎL VREM, CI CUM ÎL PREGĂTIM

THE FUTURE DOES NOT COME TO US HOW WE WANT, BUT RATHER HOW YOU PREPARE

Prof. Mihăilescu Carmen, Colegiul Tehnic "Domnul Tudor"

Example of good practice "model" career counseling students, implemented by POSDRU ID 62 350, had the following characteristics: its center was a pupil at the base of interventions in the educational system; He proposed a permanent evaluation of attitude, skills and personal interests of the student; conducted a planned intervention through counseling and education provided by the school student's career.

Consilierea elevilor în carieră este un proces complex care presupune *explorarea caracteristicilor personale*, atunci când elevii învață de ce este important să se cunoască și identifică metodele prin care poate fi realizată autocunoașterea, *explorarea lumii ocupaționale*, atunci când elevii învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele, *explorarea ocupațiilor potrivite*, când elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații, *explorarea alternativelor educaționale* care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile, atunci când elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional.

Implementarea proiectului POSDRU/87/13/S/62350 "Model de consiliere centrat pe Consilierea și Educarea Carierei elevilor", al cărui beneficiar a fost Casa Corpului Didactic Mehedinti, a constituit unul din cele mai bune ocazii de pregătire a cadrelor didactice și a consilierilor școlari din județele Mehedinti și Timiș, prin dezvoltarea "modelului" care a presupus o nouă abordare centrată pe consilierea în carieră a elevilor.

Modelul de Consiliere a carierei elevilor, implementat prin proiect a avut următoarele caracteristici:

- în centrul său a fost **elevul** aflat la baza intervențiilor în cadrul sistemului educațional;
- a propus o **evaluare permanentă** a atitudinii, abilităților și intereselor personale ale elevului;
- a realizat o **intervenție planificată** prin serviciile de consiliere și educare a carierei elevului oferite de școală.

Activitățile de consiliere propuse de Modelul de consiliere dezvoltat în cadrul proiectului a avut un caracter planificat și a conținut **mai multe tipuri de intervenție**:

- activități de dezvoltare personală prin proiecte și programe;
- consiliere asistată și consiliere de specialitate.

Schimbarea majoră implementată prin "model" a fost centrarea pe prevenție (și minimizarea intervențiilor punctuale/de criză), *valorificând resursele legate de implicarea activă a cadrelor didactice și a comunității în activitățile de consiliere și educarea carierei elevului.*

Viziunea privind activitatea de Consiliere și Educare a Carierei elevilor dezvoltată în cadrul proiectului a presupus că: *Fiecare unitate de învățământ, deschisă spre comunitate, capabilă să valorifice prin activitatea de consiliere și educare pentru carieră potențialul personal al fiecărui copil, să-l sprijine să-și găsească locul profesional, ca un mediu generator de satisfacții profesionale, personale și sociale.*

Pentru îndeplinirea viziunii s-au urmărit următoarele **direcții strategice**:

- **Direcția strategică curriculară** –abordarea consilierii la nivelul fiecărei discipline de studiu (acest aspect presupune intervenția specifică activității de consiliere pe care o face fiecare cadru didactic la nivelul propriei discipline); abordarea consilierii în cadrul unor CDS-uri având ca temă specifică Consilierea și Educarea Carierei sau teme foarte apropiate;
- **Direcția strategică extracurriculară**– care se regăsește în proiectele specifice de Consiliere și Educare a Carierei derulate în cadrul școlii;
- **Direcția strategică extrașcolară / comunitară** – nivel care presupune proiectele derulate de școală în cadrul comunității sau proiectele derulate de agenții de dezvoltare din comunitate care implică și școală;
- **Direcția strategică de Promovare și Advocacy** pentru adoptarea politicii publice.

Direcția strategică curriculară a avut ca și obiective:

Obiectivul 1: *Abordarea prioritară, unitară și corelată a elementelor de Consiliere și Educare a Carierei (CEC) de către toți factorii implicați în actul didactic:* valorificarea structurilor existente în școală (consiliul profesoral al clasei, comisia pentru curriculum, comitetul de părinți al clasei, CEAC etc.) pentru implicarea lor în procesul de CEC; elaborarea unui set de instrumente specifice, necesare cadrului didactic în activitatea de consiliere și educare a carierei.

Obiectivul 2: *Valorificarea elementelor specifice Consilierii și Educării Carierei la nivel curricular:* analizarea și adaptarea programelor la nivelul ariilor curriculare, din perspectiva consilierii și educării carierei; folosirea de tehnici și metode (strategii) specifice (interactive, centrate pe competențe) la nivelul fiecărei arii curriculare / discipline; planificarea activităților de educare specifice disciplinelor, în consens cu principiile CEC.

Obiectivul 3: *Folosirea comunității locale ca resursă curriculară:* folosirea comunității locale ca resursă didactică în abordarea curriculară; responsabilizarea și motivarea resursei umane pentru implicarea comunității locale în actul didactic.

Direcția strategică extracurriculară a avut ca și obiective:

Obiectivul 1: *Îmbunătățirea capacității școlii de a valorifica resursele educaționale din școală și comunitate:* înființarea de grupuri de lucru, grupuri de inițiativă, ONG-uri pe teme specifice CEC; programe de educare a carierei elevilor prin valorificarea mediului profesional din comunitate în cadrul activităților derulate în școală: cercuri, cluburi; programe de educare a carierei cadrelor didactice și părinților.

Obiectivul 2: *Creșterea capacității școlii de a furniza servicii de consiliere și Educare a Carierei:* dezvoltarea de pachete de programe de lucru cu tinerii/elevii – bazate pe educația non-formală; punerea la dispoziția elevilor a tendințelor europene pe piața muncii.

Obiectivul 3: *Creșterea capacității de a accesa programe care finanțează activități dedicate dezvoltării personale a tinerilor:* constituirea unui grup de lucru în fiecare școală – cu scopul atragerii de finanțări pentru programe de consiliere și educare a carierei elevilor; dezvoltarea parteneriatelor cu instituții și organizații din comunitate.

Direcția strategică extrașcolară / comunitară a avut ca și obiective:

Obiectivul 1: *Creșterea gradului de implicare al structurilor asociative din comunitate în educarea carierei elevilor și părinților:* facilitarea înființării de structuri asociative care să sprijine educația pentru carieră a elevilor;

Obiectivul 2: *Creșterea interacțiunii dintre mediul de afaceri și educarea carierei elevilor în școală:* întâlniri comune cu mediul de afaceri pentru a identifica interese comune cu acesta.

Obiectivul 3: *Îmbunătățirea relației cu mediul universitar:* participarea mediului universitar la elaborarea de programe școlare pe tema *Consiliere în carieră*.

Obiectivul 4: *Îmbunătățirea relației cu autoritatea publică locală și a demersurilor de educare a carierei*: implicarea tinerilor în deciziile locale prin proiecte de tipul: ”O zi primar”, ”Consiliul local al elevilor” etc.

Obiectivul 5: *Corelarea demersurilor de consiliere în carieră cu oportunitățile oferite de piața muncii*: educarea și stimularea mobilității educaționale și profesionale.

Bibliografie:

documente elaborate în cadrul Proiectului POSDRU/87/13/S/62350 ”Model de consiliere centrat pe Consilierea și Educarea Carierei elevilor”.

EU ȘI VIITORUL MEU

*Prof. Mîndreci Lenuța
Colegiul Tehnic „Domnul Tudor”*

Counselling for professional orientation is closely related to the election, change or evolution of the profession.

Careers advice aimed at assisting individuals, regardless of age and active time of life, to make the best decisions about their own career

Theories on career development targeting how people learn to manage their own careers. They provide descriptions on how to choose an occupation, explanations on the causes and advancing predictions about what could happen under certain conditions.

Unlike adults, where career counseling often takes the form of targeted interventions on solving a career (re-training, reinsertion into the labor market after a period of inactivity etc.) for students, this kind of advice is, rather a process of exploration:

- Exploring personal characteristics
- Exploring the employment world
- Explore suitable occupations
- Exploration of alternatives / educational routes that can lead to occupations compatible

In a market labor movement built up in bulk there is pressure on values and not just employees. In the competitive environment of the market economy, managers prompting employees to adhere to the values circumscribed career and especially to those of entrepreneurs.

Consilierea pentru orientarea profesională este strâns legată de alegerea, schimbarea sau evoluția profesiei. Ea se îmbină cu orientarea școlară atunci când se acordă elevilor care se îndreaptă spre o școală profesională, o școală de specialitate (liceu tehnologic, liceu de muzică, liceu sportiv, etc.) sau care doresc să urmeze o facultate.

Consilierea în carieră vizează asistarea indivizilor, indiferent de vârstă și de momentul vieții active, pentru a lua cele mai bune decizii cu privire la propria carieră. În cadrul acestui proces sunt investigate, pe de o parte, resursele și aspirațiile personale (caracteristici individuale, nivelul de educație, experiență acumulată, obiectivele de carieră), pe de altă parte, oportunitățile existente în mediu (oferta de educație și/sau formare profesională, apariția de noi ocupații, soluții flexibile de angajare). Așadar, consilierea în carieră are ca scop compatibilizarea resurselor și aspirațiilor personale cu oportunitățile mediului socio-economic.

Consilierea pentru orientare profesională se acordă și adulților care doresc să acționeze pe plan profesional din diferite motive : sunt șomeri și se află în căutarea unui loc de muncă ; nu sunt șomeri, dar doresc un loc de muncă mai bun ; au un loc de muncă și vor să îl păstreze; intenționează să-și schimbe profesia, deoarece această nu le mai oferă satisfacții profesionale sau materiale, le

crează probleme familiale, etc. ; nu intenționează să-și schimbe profesia, dar doresc să evolueze profesional prin specializări, calificări suplimentare, perfecționări.

Teoriile privind dezvoltarea carierei vizează modul în care oamenii învață să-și administreze propriile cariere. Ele oferă descrieri privind modul de alegere a ocupației, explicații privind cauzele și avansează predicții despre ceea ce se poate întâmpla în anumite condiții. Spre deosebire de adulți, în cazul cărora consilierea în carieră îmbracă adesea formă unei intervenții țintite pe rezolvarea unei probleme de carieră (reorientare profesională, reinsertie pe piața muncii după o perioadă de inactivitate etc.), în cazul elevilor, acest tip de consiliere este, mai degrabă, un proces de explorare:

- explorarea caracteristicilor personale (elevii învață de ce este important să se cunoască și identifica metodele prin care poate fi realizată autocunoașterea)
- explorarea lumii ocupaționale (elevii învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele)
- explorarea ocupațiilor potrivite (elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații)
- explorarea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional)

Într-o piață a forței de muncă aflată în continuă mișcare există o presiune asupra valorilor salariaților și nu numai. În mediul competitiv al economiei de piață, managerii îi determina pe angajați să adere la valorile circumscrise carierei și în special la cele ale întreprinzătorilor. În economia de piață tot mai multe reguli, roluri și valori ale salariaților sunt puse sub semnul întrebării de celelalte seturi de valori (ale întreprinzătorului și celui ce dorește să facă o carieră). Întrebarea care se pune este dacă se pot schimba seturile de valori. Consilierea poate facilita acest proces prin încercarea de a supune atenției clientului ciocnirea dintre noile valori și vechile valori. Este indicat să privim cele trei seturi de valori că fiind complementare și nu opuse. Fiecare perspectivă are ceva de oferit : cel ce vrea să facă o carieră este pasionat de muncă lui ; salariatul este echilibrat, iar întreprinzătorul este flexibil. În orice activitate ar trebui să le regăsim pe toate trei. Consilierul îi ajută pe clienți să mențină echilibrul între aceste trei perspective.

Bibliografie:

Butnaru, D. (coord.), *Consiliere si orientare scolară*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999

Ghica, V., *Ghid de consiliere si orientare scolară pentru orele de dirigentie*, Editura Polirom, Iasi, 1998

Neamtu, C., *Orientarea scolară si profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat si gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1995

Tomsa, Gh., *Orientarea si dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură si Presă „Viata Românească”, Bucuresti, 2001

PUPILS' EXPERIENCE OF THE CAREERS SERVICE

Mirancea Georgiana-Școala Gimnazială nr 1 Mirzanesti, jud. Teleorman

Careers guidance is recognised as increasingly important as young people experience longer and more complicated post-school transitions into and through education, training and the labour market. They may need to change career several times over their lifetime and to undertake continuing education and training. The Careers Service is the main provider of careers guidance to young people. This *Briefing* reports the experiences and views of some of the Careers Service's young clients – 4th and 5th year pupils – who were surveyed as part of a wider research project on the Effectiveness of Careers Services.

The research was commissioned by the Scottish Office in 1997 to map Careers Service provision across Scotland and consider its effectiveness after a period of major change to its organisation and management. The research involved: review of national documentation and statistics and interviews with key informants; collection of documents and statistics and interviews with Heads of Service and Careers Advisers in all 17 CSCs. From this data, a typology of CSCs was created and used to select five CSCs for further in-depth study. In each of the five CSCs a programme of interviews was carried out with a range of CSC personnel; school staff; and representatives of Careers Service Boards, LECs, LAs, and Education Business partnerships. Three surveys were conducted: S4, S5 and S6 pupils in 10 schools were surveyed twice, a year apart; a second survey covered 300 employers; and the third survey was of 60 Training Organisations.

Introduction

From the early 1970s until the mid 1990s, each local authority was responsible for its own Careers Service. The management of the Careers Service was changed in 1995 when Careers Services moved out of local authority control. Since 1995 there have been 17 Careers Service Companies in Scotland, the majority operating as companies limited by guarantee with charitable status.

This position will change in April 2002 with the creation of a national Careers Service 'Careers Scotland'. Careers Scotland has a wide remit that covers the provision of all-age careers guidance and which encompasses a variety of functions previously carried out by other organisations than the Careers Service. As Careers Scotland considers how to meet its new areas of responsibility, it also needs to reflect on how its service to one of its long-standing core client groups – young people in school – might be developed and enhanced. This *Briefing* focuses on 4th and 5th year pupils' experiences and opinion of the Careers Service and the implications for Careers Scotland.

The data

The data reported in this *Briefing* come from the survey of a 50% sample of 4th, 5th and 6th year pupils in 10 case study schools in five Careers Service Companies (CSCs). The overall response rate was 52% but responses from 6th year pupils were particularly low in some schools and their results are not reported.

Client contact systems

CSCs in Scotland do not take a uniform approach to contact with pupils in schools. In the first stage of the research with all 17 CSCs in Scotland, we found that CSCs generally talked in terms of three types of contact systems: 'blanket', 'selective' and 'self-referral/open access'. We found, however, that definitions of these systems varied across and within CSCs and that there were also discrepancies between stated policies on contact systems and what happened in practice.

Pupils' contact with the Careers Service

Contact before 4th year

The main Careers Service (CS) client group in school has generally been pupils in 4th year and above but Careers Services have often had inputs before then, especially in second year. The research found that just over half of 4th years had come into contact with the Careers Service in earlier years, most commonly through a class or group session. The chances that a young person would have encountered the Careers Service before 4th year not only varied across Careers Service Companies but also between schools in the same CSC. This suggests that early contact with the Careers Service is not only a matter of CSC policy about work before S4 but also depends on the wishes and circumstances of individual schools.

Contact in 4th and 5th years

The large majority of 4th and 5th year pupils had some sort of contact with the Careers Service at some point in their school career. Whether or not they did so varied across CSCs and in some cases, within schools in the same CSC. By far the main way that pupils encountered the CS was by having an interview on an individual basis with a Careers Adviser. For 4th years, having an introductory talk was also a common experience.

Having an interview with the Careers Adviser

Overall, around three-fifths of S4 and S5 had an interview(s) with a Careers Adviser but pupils in certain CSCs were more likely to have an interview compared with pupils in other CSCs. This variation is not explained by differences in the CSCs' policies on interviewing, for example, whether the CSC had a policy that pupils should themselves request an interview (a self-referral system) or a policy where the Careers Adviser assesses who should be interviewed (a selective system). In addition to the CSC that pupils were in and the school they attended, a number of other factors each had an effect on their chances of having an interview.

Factors which increased pupils' chances of an interview included being a high attainer and if pupils had discussed their plans on their own with guidance and/or other teachers. 4th year pupils who were serious truants were less likely to have been interviewed (and were less likely to have had any contact with the Careers Service). Having no ideas about their post-school plans decreased the chances that pupils would have an interview compared with those who had some ideas or a definite plan. The fact that pupils who had not developed any post-school plans did not have an interview suggests a lack of understanding by pupils of the purposes of a careers interview.

The timing of interviews

A majority of 4th and 5th year pupils who had an interview with a Careers Adviser thought it had been at the right time for them (S4: 60%; S5: 75%). There was no difference across the CSCs in this respect although this might have been expected since the Companies varied in their interview policy and practices. Pupils in a CSC with a policy of self-referral (where they ask for an interview at a time when they perceive a need) were no more likely to think that their interview had been at the right time than those in Companies with a selective or blanket policy.

Despite the high levels of satisfaction with the timing of interviews, there was still a demand for earlier timing of interviews in 4th and 5th year and for interviews before 4th year. Around a third of 4th year pupils who had an interview responded that they had known what to expect from it.

References

- No. 5: "Guidance in Secondary Schools: Careers and the World of Work" by C.Howieson and S.Semple
 No. 22: "How Would You Know? Assessing the Effectiveness of Careers Guidance Services" by C.Howieson and S.Semple

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

*Mișcodan Nicoleta-Daniela
Școala Gimnazială "Dimitru Crașoveanu"
Izvoru Bîrzii*

Integrating career and academic advising is an important consideration for advisors who seek to better assist students as they make decisions that will impact the rest of their lives. In order to consider the why and how of integrating career advising in academic advising, it is important to clearly define career advising. Virginia Gordon (2006) describes it as a dynamic, interactive process that "helps students understand how their personal interests, abilities, and values might predict success in the academic and career fields they are considering and how to form their academic and career goals accordingly". It is different from the more psychologically intense career counseling that seeks to assist students with the complex career-related personal concerns. (Gordon, 2006).

Consilierea privind cariera asistă individul în rezolvarea problemelor școlare, profesionale, dezvoltă și aplică intervenții bazate pe cercetările psihologiei vocaționale. Consilierea privind cariera este activitatea prin intermediul căreia elevilor le este facilitată cunoașterea obiectivă a propriilor capacități, a competențelor și resurselor personale.

În cadrul procesului de consiliere în carieră sunt investigate, pe de o parte, resursele și aspirațiile personale (caracteristici individuale, nivelul de educație, experiența acumulată, obiectivele de carieră), pe de altă parte, oportunitățile existente în mediu (oferta de educație și/sau formare profesională, apariția de noi ocupații, soluții flexibile de angajare). Așadar, consilierea în carieră are ca scop compatibilizarea resurselor și aspirațiilor personale cu oportunitățile mediului socio-economic.

Spre deosebire de adulți, în cazul cărora consilierea în carieră îmbracă adesea forma unei intervenții țintite pe rezolvarea unei probleme de carieră (reorientare profesională, reinsertie pe piața muncii după o perioadă de inactivitate etc.), în cazul elevilor, acest tip de consiliere este, mai degrabă, un proces de explorare:

- explorarea caracteristicilor personale (elevii învață de ce este important să se cunoască și identifică metodele prin care poate fi realizată autocunoașterea)
- explorarea lumii ocupaționale (elevii învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele)
- explorarea ocupațiilor potrivite (elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații)
- explorarea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional)

Astfel, la vârsta adolescenței obiectivele consilierii în carieră țin de:

- Autocunoaștere – identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră (cunoașterea intereselor, abilităților, valorilor, caracteristicilor de personalitate și conturarea profilului vocațional)
- Explorarea lumii ocupațiilor – acumularea de informații referitoare la ocupații (caracteristicile ocupațiilor și dinamica lor pe piața muncii)
- Explorarea alternativelor de carieră – luarea deciziilor cu privire la carieră (identificarea, explorarea și evaluarea alternativelor, având ca rezultat: alegerea unei ocupații, alegerea unui traseu educațional)

- Planificarea carierei – implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborarea și implementarea unui plan de acțiune) și, în timp, reevaluarea acestora

Tendențele actuale în consilierea carierei pun accent pe necesitatea formării și dezvoltării abilităților de management al carierei încă din timpul anilor de școală. Astfel, prin programele de educație pentru carieră, elevii își însușesc primele noțiuni legate de: promovarea personală, strategiile de căutare a unui loc de muncă, identificarea surselor de satisfacție profesională, învățarea permanentă, îmbinarea optimă a vieții profesionale cu viața de familie etc.

Atunci când ne referim la procesul de consiliere în carieră trebuie să facem distincție între: demersul tipic de consiliere, cu valențe normative, care impune parcurgerea succesivă a mai multor pași, și un demers centrat pe nevoile clientului, asemănător unui proces de rezolvare de probleme, care presupune identificarea și rezolvarea problemei țintă cu care se confruntă clientul.

Procesul tipic de consiliere în carieră presupune parcurgerea următorilor pași:

1. Evaluarea caracteristicilor personale (interese, abilități, caracteristici de personalitate, valori) și întocmirea profilului vocațional al clientului.
2. Explorarea lumii ocupațiilor (caracteristici ale ocupațiilor).
3. Identificarea și evaluarea alternativelor (ocupații potrivite, trasee educaționale).
4. Elaborarea planului de carieră (scop și obiective de carieră, plan de acțiune).
5. Dezvoltarea abilităților de management al carierei (promovare și dezvoltarea personală).

Consilierea și orientarea școlară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formarea profesională;

- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Școala, ca instituție de educație, formare și orientare trebuie să se adapteze conținutului, structurilor și funcțiilor sale, să creeze premise favorabile pentru elevi care să le permită integrarea socială rapidă, flexibilitatea, inițiativa și rezolvarea de probleme, diminuarea imprevizibilului, a hazardului în alegerea carierei.

Procesul de educație și formare profesională desfășurat în școală constituie puntea trecerii spre lumea muncii și viața socială adultă.

Consilierea și orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Bibliografie:

- Lemeni, G., Miclea, M. (coord.). (2004) Consiliere și orientare - Ghid de educație pentru carieră, Cluj-Napoca: Editura ASCR;
- Stevenson, L., Miclea M., Opre A. (2007) - Orientarea în carieră, București, Atelier Didactic;
- Jigau, M. (2001). Consilierea carierei. București: Editura Sigma;
- Grigoraș, M., Soldănescu, P. (2001) Consilierea și orientarea în alegerea carierei. Brăila, Editura Danubius.

CONSILIEREA - ACTIVITATE DE FORMARE A ELEVULUI

*Prof.înv.preșcolar: Mitroi Lizica
Grădinița cu P.P. Nr.21, Drobeta Turnu Severin*

The changes that have been produced lately in general in our society lead to new directions in school and professional orientation. In other words Counseling is not only a simple activity of psihodiagnostic or a professional selection, the main aim of this activity is to develop the personality of the young people towards the scholar and professional options and to their embeddedness at school and work. Getting to know pupils personality is not an easy task and it is a process that takes time. This is made upon some methods and techniques. These methods and techniques take the form of multifunctional subsystems which in their turn, they connect and complete each other.

Schimbările care s-au produs la nivelul societății în general au determinat apariția unor tendințe noi în orientarea școlară și profesională. Întrucât în procesul orientării elevii trebuie pregătiți pentru adoptarea unor decizii în plan școlar și profesional, este evident că această activitate are o bază psihopedagogică. Astfel în perioada actuală orientarea nu mai este o simplă activitate de psihodiagnostic și de selecție profesională, ci ea presupune structurarea că proces educativ îndelungat care urmărește dezvoltarea personalității tinerilor în vederea opțiunilor școlare și profesionale și a viitoarei lor integrări școlare și profesionale.

Orientarea școlară și profesională presupune un ansamblu de etape și tehnici care se structurează într-un sistem. Componentele acestui sistem sunt: cunoașterea personalității elevului, educarea elevului în vederea alegerii carierei, cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor, consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru direcții de acțiune este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practică consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se interconditionează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie că un corolar, că o rezultantă a întregului proces.

Cuvinte cheie: orientare școlară și profesională, consiliere.

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permită elevului o cât mai bună integrare în societate.

Pentru că acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe școlii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale:

- I. Cunoașterea personalității elevului.
- II. Educarea elevului în vederea alegerii carierei.
- III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale.
- IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

I. Cunoașterea personalității elevului

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Cunoașterea personalității elevilor nu se realizează ușor și nici într-o perioadă scurtă de timp. Ea necesită parcurgerea unor etape ierarhice, observarea continuă a creșterii și dezvoltării individului precum și a atitudinilor sale, în urmă unor evenimente apărute sau provocate. Cu alte cuvinte, este vorba de adoptarea unei viziuni longitudinale, care constă în observarea și examinarea evoluției aptitudinilor, capacităților și performanțelor elevilor de-a lungul școlărității. Profesorul, dirigintele și îndeosebi consilierul pot folosi o gamă largă de metode și tehnici de cunoaștere psihologică a elevilor. Ele pot fi grupate în două categorii principale:

- Metode de cunoaștere a individualității elevilor.
- Metode de investigare a grupurilor școlare.

Au fost enumerate doar câteva dintre ele, considerate a fi mai accesibile și în același timp mai eficiente în practică orientării școlare și profesionale.

1. Metode de cunoaștere a individualității elevilor: observația, analiză rezultatelor activității elevilor, convorbirea, chestionarul, analiză datelor biografice, autocaracterizarea, metodă testelor.
2. Metode de investigare a grupurilor școlare: metodă aprecierii obiective a personalității, proba "Ghici cine?", tehnicile sociometrice.

II. Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt:

- Ø conținutul obiectelor de studiu;
- Ø lecția – că principală formă de organizare a activității didactice;
- Ø stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă;
- Ø metodele de instruire;
- Ø activitatea individuală cu elevii;
- Ø influența personalității profesorului.

III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor

Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamică ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

În practică orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practică orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu muncă productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea desigur, vizitele în unitățile productive, consultațiile date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise.

În urmă diverselor contate cu surse de informare și în urmă discuțiilor purtate cu consilierul școlar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii. Rolul consilierului este de a-l învăța pe elev cum să obțină informații utile, cum să le

utilizeze eficient, să le coreleze și raporteze corect la posibilitățile sale. Pe parcursul procesului de orientare, consilierul trebuie să-l sprijine și să-l încurajeze pe elev în diversele direcții posibile, cum ar fi: să acționeze în vederea luării unei decizii, să adopte un program specific de pregătire, să-și reevalueze periodic alegerile făcute.

IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesioniști constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramură de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Metodologia elaborării sfatului de orientare constă în două metode principale de acțiune:

a) Esența primei metode constă în faptul că “trecutul determină viitorul” – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.

b) Cea de-a doua pornește de la ideea că “viitorul determină prezentul” – educatorul trebuie să știe nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe aceștia pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice.

Ambele metode sunt accesibile atât consilierului cât și tuturor cadrelor didactice, indiferent de specialitatea pe care o predau în școală. În aparență, ele ni se înfățișează că fiind diferite sau chiar opuse. Deosebirea sau opoziția dintre ele este de suprafață și deci artificială. Acordarea sfatului de orientare pentru fiecare elev în parte presupune depășirea de către consilier a acestor deosebiri neesențiale și false contradicții și adoptarea unei atitudini pragmatice. Că urmare, el nu trebuie să se limiteze la nici una dintre cele două metode, ci mai degrabă să încerce combinarea lor. Astfel, pornind de la cunoașterea personalității elevilor, într-o manieră longitudinală, prin intermediul metodelor și tehnicilor descrise mai sus și prin utilizarea fișei psihopedagogice, pot fi întrezărite, cu destulă certitudine, tendințele și direcțiile de evoluție ale personalității elevilor. Cu alte cuvinte, știind ceea ce a fost elevul și apreciind ceea ce ar putea să fie, consilierul poate să pună un diagnostic de adaptabilitate.

Metodologia consilierii și orientării elevilor constituie o variabilă cauzală deosebit de importantă, care este răspunzătoare, într-o mare măsură, de rezultatele concrete ale acestei activități. De aceea, cunoașterea și utilizarea ei corespunzătoare de către consilier, diriginte sau alte cadre didactice, reprezintă o condiție fundamentală pentru desfășurarea unei activități de consiliere și orientare științifice și eficiente.

Fără îndoială, divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru componente structurale sau direcții de acțiune (cunoașterea, educarea, informarea și îndrumarea elevilor) este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practică consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se interconditionează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, că o rezultantă a întregului proces. Într-o asemenea perspectivă diversele categorii de metode și tehnici ale consilierii și orientării se conturează ca subsisteme polifuncționale care, la rândul lor, se interconditionează și se completează reciproc.

Bibliografie:

Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigentie și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999

Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigentie*, Editura Polirom, Iasi, 1998

Neamtu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1995

Tomsa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viata Românească”, București, 2001

ROLUL PROFESORULUI IN ORIENTAREA ȘI CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR VIITOARE

*Prof. Mladin Silvia Monica
Școala Gimnazială "Th. Costescu", Dr. Tr. Severin*

The article presents the role of the teacher in counseling students in order to help them choose the best career taking into account their personalities, interests and , of course, the market demands throughout the world. The approaches and ways used in guiding the process of career orientation are described in the paragraphs below.

Profesorul are un rol deosebit de important in orientarea și consilierea elevilor in vederea alegerii viitoarei lor cariere. Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, in funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară sau academice, care să le permită să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa in vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se indrume efectiv. Educarea elevilor in vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive solicitate in profesia pentru care optează elevul. Continutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legaturi permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă, activitatea individuală cu elevii, influența personalității profesorului constituie modalități ce mijlocesc educarea elevului. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are in vedere trecutul elevului perspectivele de evoluție ale lui. Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un *sistem* a cărui rezultat este consilierea și îndrumarea. Direcțiile de evoluție vizează orientarea educativă, legatura dintre orientarea școlară și cea orientarea profesională și integrarea lor in învățământ, caracterul permanent al orientării condiționat de conturarea orientării școlare și profesionale, mobilitatea profesiunilor pe verticală - cronologic și pe orizontală - in conținut, de posibilitate a apariției unor modificari in structura persoanei, de erorile posibile in procesul orientării, de extinderea acțiunilor de orientare la nivelul întregului sistem de învățământ, de urmărirea subiecților orientați, de reorientarea școlară și profesională. Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde patru activități de bază, și anume: *cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare* a elevilor spre scopul propus.

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei conlucrări cu profesorii diriginți, consilierul școlar, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, esantionatul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode in funcție de fiecare caz in parte.. Testele cele mai întrebuițate in cadrul activităților de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Finalitatea urmărită prin aceste metode trebuie să fie in acord cu o anumită atmosferă de calm, liniste dublată de o atitudine empatică, de echilibru a profesorului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesară in procesul de orientare spre

carieră. Aplicarea unui model de Orientare și Consiliere cu privire la dezvoltarea carierei, presupune aducerea individului în centrul preocupărilor directe cu focalizarea atenției pe următoarele direcții:

- dezvoltarea personală și socială a individului
- dezvoltarea în planul educației și formării profesionale:
- dezvoltarea în planul carierei:

Informarea despre posibilele rețele școlare care pot fi urmate de orice elev care a absolvit un anumit nivel de învățământ, trebuie să cuprindă: denumirea școlii, adresa, numărul de telefon și fax, eventual adresa E-mail; persoanele de contact; tipurile de școli existente în diferite zone sau medii; profilurile de pregătire; condițiile de admitere; condițiile de școlarizare; dotări speciale ale școlii; calitatea pregătirii; modalitățile de a ajunge la sediul școlii.

Bibliografie:

- Jigau M., Consilierea carierei, București, 2007.
- Tomșa G., Consilierea și dezvoltarea carierei la elevi. București, 1999.
- Lemeni G., Miclea M., Consiliere și orientare - ghid de educație pentru carieră, Cluj-Napoca 2004.

CONSILIEREA ELEVILOR PENTRU VIITOR

*Prof. Mocanu Ionela -Evelina
Școala Gimnazială "Petre Sergescu"
Loc. Dr. Tr. Severin, Jud. Mehedinți*

Summary

Counseling is a process that stimulates the child's personality and helps him/her to define goals, to make decisions, to solve educational and career issues. Career guidance and counseling is performed by teachers, parents and school counselors.

The family actively intervenes in this process through the example of the parent's professions with the help of professional information held by them. School plays a decisive part in the guidance and the counseling of the students in their future career through organizing the educational system, through the contents of the learning process, through the personal example provided by teachers and through information and knowledge of the student's personality.

All these contribute to the maturity of the student's vocation.

Alegerea rutei școlare și a carierei este un moment important în viața fiecărui elev și nu este o decizie simplă. Elevii au nevoie de consiliere pentru a depăși această etapă, pentru a-și da seama în ce direcție trebuie să meargă, cum să înceapă și cum să își stabilească obiective realiste.

Consilierea este un proces de acordare a asistenței pentru orice elev, de stimulare a dezvoltării optime a personalității lui, prin care acesta este ajutat să-și definească scopuri, să ia decizii și să rezolve probleme legate de propria persoană, de educație și carieră.

Consilierea și orientarea în carieră a elevului sunt necesare datorită creșterii complexității pieței muncii, a valorilor care să dea sens vieții, necesității instruirii pentru a obține un loc de

muncă, deziluziei exprimate de unii tineri care au dificultăți în ceea ce privește propria lor formare. Consilierea este realizată de profesori, părinți, consilier școlar.

Părinții sunt primii care își pot îndruma copiii, astfel încât pașii în formarea carierei să nu pară dificili. Familia intervine în consiliere și orientare prin exemplul profesional al părinților, prin informarea profesională realizată de aceștia. Părinții trebuie să fie atenți la copii mai mult decât prin prisma rezultatelor școlare, să fie atenți la alegerile pe care le face copilul când este plin de entuziasm, cum alege să petreacă puținul timp liber pe care îl are. Membrii familiei trebuie să stea de vorbă cu copilul, să-l cunoască în sensul alegerilor pe care le face. De multe ori orgoliile părinților distrug destinele copiilor. Acest lucru demonstrează că nu-și cunosc suficient copiii sau nu au o bună colaborare cu școala.

Școala, prin toate componentele sale, participă hotărâtor la orientarea elevilor în carieră. Rolul școlii în acest proces se poate exercita la nivelul organizării sistemului de învățământ, a conținuturilor învățării și la nivelul acțiunii de orientare în școală.

Conținuturile învățării, prin planurile și programele școlare, reprezintă principalul instrument prin care se realizează inițierea elevilor în domeniul cunoașterii realității. Fiecare disciplină de învățământ, prin specificul cunoașterii contribuie la formarea priceperilor și deprinderilor de muncă, la dezvoltarea aptitudinilor și cristalizării intereselor și implicit, la precizarea unor opțiuni școlare și profesionale.

În școli trebuie să se desfășoare acțiuni specifice de informare sau de cunoaștere a personalității elevului, acestea, contribuind la realizarea maturizării vocaționale a elevilor.

Începând cu grădinița și terminând cu universitatea, cadrele didactice contribuie la orientarea școlară și profesională a elevilor atât prin specificul disciplinelor, cât și prin exemplul personal pe care îl oferă.

În ceea ce privește metodele și mijloacele de consiliere și îndrumare, profesorul poate apela la două modalități de acțiune:

1. o modalitate bazată pe trecutul elevului; profesorul va căuta în trecutul elevului un argument care să-i permită să prevadă evoluția elevului în viitor;
2. o modalitate bazată pe perspectivele de evoluție ale personalității elevului; profesorul trebuie să anticipeze ce va putea elevul în viitor.

Profesorul trebuie să explice elevilor că fiecare om are o identitate proprie, o personalitate unică, că fiecare evoluează diferit. Fiecare elev trebuie să înțeleagă acest lucru și să facă totul pentru a se cunoaște mai bine pe sine, să învețe cu răbdare și perseverență, să-și accepte limitele și să se simtă bine în propria piele, să fie conștient de toate calitățile pe care poate să se sprijine, dar și de toate defectele împotriva cărora trebuie să lupte.

Elevii trebuie sfătuiți să nu se supravalueze, dar nici să nu se desconsidere, să aibă încredere în propriile forțe atunci când aleg drumul spre liceu, spre o viitoare carieră și că fiecare are un "dar" ascuns pe care trebuie să-l găsească și să-l valorifice.

Profesorii, părinții și consilierul școlar trebuie să colaboreze pentru o eficientă consiliere a elevilor în carieră astfel încât să le deschidă drumul în viață, iar ei să poată să exploreze mai multe orizonturi pentru a ști să aleagă pe mai târziu.

Bibliografie:

- Ardelean, Otilia și alții. *Consiliere și dirigenție. Consultații volumul I*. Editura Eurobit, Timișoara, 1999
- Bogorin, Veronica; Tudose Alexandra. *Jocul de-a viața: exerciții pentru orele de dirigenție*. Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2003
- Marinescu, Silvia; Dinescu, Rodica. *Invitație la educație: suport metodic pentru lecțiile educative la gimnaziu și la liceu*. Editura Carminis, Pitesti, 2003
- Neamțu, Cristina. *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*. Editura Spiru Haret, Iasi, 1995

IDENTIFICAREA RESURSELOR PENTRU O CARIERĂ DE SUCCES

Neagoe Nicoleta

Career counseling work has a special role in human society and developed countries economically, with a standard of living increased and accorded due importance, developing legislation to help at carry out and development. Counseling is the heart of a career guidance program, a program that can be run successfully by each classroom teacher; significance of this is not only psychological but also education (teaching).

Activitatea de consiliere în carieră are un rol deosebit în societatea umană, iar țările dezvoltate din punct de vedere economic, cu un nivel de trai crescut i-au acordat importanța cuvenită, elaborând o legislație care să ajute la desfășurare și dezvoltarea acesteia. Consilierea reprezintă inima unui program de orientare a carierei, program ce poate fi derulat cu succes de fiecare dascăl la clasă; semnificația acestui fapt este nu numai de natură psihologică, ci și educațională (pedagogică). Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a educatorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare elev să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din ele.

O societate care tinde să se dezvolte armonios trebuie să ia în considerare și să susțină activitatea de orientare a carierei, ținând cont de necesitatea acesteia, oferind tuturor posibilitatea de a primi servicii gratuite, consolidând baza de pregătire profesională a celor care lucrează în acest domeniu, oferind posibilități de creare a unei baze materiale fără de care activitatea nu se poate desfășura în condiții optime. Cariera acoperă și identifică diferite roluri în care individul este implicat : elev, angajat, membru al comunității, părinte etc., modul în care acționează în familie, școală și societate și suita de etape prin care poate trece în viață: căsătorie, pensionare; toate acestea considerate ca un tot unitar, indivizibil. În această accepțiune, orice persoană are o carieră și nu doar cei care exercită cu succes o anumită profesie (Mihai Jigău, 2001, Consilierea carierei, pg.10)

Dezvoltarea carierei semnifică toate aspectele vieții umane aflate în devenire și cu o dinamică specifică în diferite planuri (Gysbers, 1994), adică:

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală,
- educația și formarea profesională inițială,
- asumarea de diferite roluri în viață,
- modul de integrare, trăire și planificare a diferitelor evenimente ale vieții.

Aceste direcții ale dezvoltării particularizate în context școlar semnifică:

- comportarea responsabilă în familie, școală, societate,
- efectuarea de alegeri școlar-profesionale raționale, justificate, motivate,
- utilizarea deplină a oportunităților oferite de școală și comunitate pentru integrarea personală socio-profesională,
- înțelegerea și respectul altora și a sinelui,
- ameliorarea continuă a comunicării cu ceilalți.

Profesorii la clasă, alături de cadre didactice specializate, precum consilierii școlari, sunt datori ca în afara achizițiilor cognitive, a întregului demers instructiv-educativ să sprijine elevii să

se autodescopere, să-ți identifice resursele necesare unei dezvoltări profesionale de succes făcându-l pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Educația pentru carieră include, adesea, și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum : *viața de familie, petrecerea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, chestiuni legate de valori și calitatea vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață : deces, divorț, cataclisme naturale, șomaj.*

Consilierea este și o formă de socializare și / sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes și într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor contexte critice ale vieții.

BIBLIOGRAFIE:

CENTRUL de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, PAEM, Editura Expert, 1997.

COMPUTERS in Careers Guidance. Watts A.G. Cambridge, CRAC/Hobsons, 1989.

DICȚIONAR de orientare școlară și profesională. Tomșa, G(coord). București, Editura Afelin, 1996.

The EUROPEAN Dimension in Vocational Guidance. Luxembourg, Office for Official Publication of The European Communities, 1995.

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ, O NECESITATE PENTRU ELEVI

Profesor Liviu Nica, Școala Gimnazială „Alice Voinescu” Drobeta Turnu Severin

Share of parents' influence on children in choosing a career is often decisive. Behavioral patterns related work and are circulated in the family will be taken and children, gradually helping to shape election. Many parents overestimate children and impose educational tracks and vocational trades to which they do not adhere to the conviction or the realization of which will hardly cope with the repeated failure or mediocre results, which will affect the satisfaction or success at work.

Opțiunea unui elev pentru o anumită carieră fără nici să fie sprijinit este un proces dificil, destul de des asociat cu alegeri greșite, ezitări, abandon și toate acestea cu un serios impact asupra viitorului său profesional.

Mulți dintre noi avem cunoștințe sau prieteni care au renunțat la o anumită facultate și au început alta, pe motiv că nu este ceea ce își doresc. Acesta este cazul fericit. Cazul nefericit este atunci când rămâne în acea facultate (la insistențele părinților sau pur și simplu din comoditate) și se pregătește pentru o meserie pe care nu o dorește sau poate chiar o urăște.

Fiecare ne alegem viitoarea meserie în funcție de anumite criterii. Astfel sunt mai multe tipuri de alegeri:

- social orientate: prestigiu, succes, poziție
- altruiste: sprijinirea familiei, a categoriilor defavorizate
- egoiste: confortul personal, câștigul material, muncă ușoară și fără responsabilități
- frustrante: alegerea unui traseu profesional opus dorinței celor cu care intrăm în conflict
- conformiste: acceptarea soluției găsite de altcineva și plierea aspirațiilor în năcest sens
- narcisiste: motivate prin plăcerea în sine, riscul pe care îl implică, satisfacția furnizată.

Cum în România cele mai multe școli nu au consilieri profesionali, consilierea tinerilor cu privire la carieră revine familiei.

Ponderea influenței părinților asupra copiilor în alegerea unei cariere este, de multe ori, decisivă. Modelele comportamentale ce țin de muncă și sunt vehiculate în familie (de apreciere sau, dimpotrivă, de depreciere a anumitor profesii) vor fi preluate și de copii, contribuind treptat la conturarea alegerilor. Din motive lesne de înțeles, mulți părinți își supraapreciază copiii (lucru de altfel bun până la un anumit punct) și le impun trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă cu convingere sau pentru realizarea cărora vor face față cu greu, în mod penibil, cu eșecuri repetate sau rezultate mediocre, fapt ce se va răsfrânge și asupra satisfacției sau reușitei lor în muncă.

Părinții transferă adesea copiilor nemulțumirile lor profesionale, stereotipurile cu privire la muncă (grea, bănoasă, sigură, de prestigiu, etc) sau propriile aspirații nerealizate, faptul având efecte nefavorabile în alegerea și realizarea carierei acestora. Ponderea în care copiii țin seama de dorința părinților cu privire la filiera școlară de urmat și profesia viitoare scade pe măsură ce aceștia sunt incluși în niveluri mai înalte de școlarizare (liceu, facultate). Toți cei abia ieșiți de pe băncile liceului și-au pus, la un moment dat întrebări cu privire la care profesie ar fi cea mai potrivită pentru ei. În general, „criteriile” pe care le au în vedere părinții în influențarea alegerii școlar-profesionale a copiilor se referă la:

- siguranța și viitorul profesiei pe piața forței de muncă
- durata studiilor pentru a atinge un astfel de obiectiv (timp în care tânărul este dependent material de familie)
- costurile financiare (taxe ale educației)
- avantajele materiale neașteptate
- poziția socială conferită de profesiei

Categoriile de argumente folosite de familie sunt, cel mai adesea, diferite de cele ale specialiștilor în consilierea și orientarea profesională, acestea fiind de natură economică, afectivă, de conservare a tradițiilor, de poziție socială.

Iată ce sfaturi le dă părinților, Mihai Jigău, autorul cărții „Consilierea Carierei”, în vederea consilierii elevilor:

- tânărul trebuie tratat cu seriozitate și respect, ascultat și încurajat să-și asume responsabilități;
- părinții trebuie să se asigure că vor să-l sprijine în a lua o decizie bună și nu să-și impună punctul de vedere sau profesia lor ca model, pentru a-și compensa propriile nereușite sau pentru a-și realiza propriile aspirații;
- să stea de vorbă cu copii pe tema carierei, să le asculte cu răbdare temerile, ezitățile, punctul de vedere;
- să stea de vorbă cu profesorii;
- să se informeze, împreună cu copiii, despre ofertele de educare/angajare;
- să le pună la dispoziție și să-i încurajeze să citească ziare și reviste de specialitate pe piața muncii, care conțin anunțuri de angajare și prezentări de companii;
- la început, lista opțiunilor profesionale ale tinerilor este mai largă; ei trebuie ajutați treptat să-și contureze interesele cu privire la carieră, prin luarea în considerare a tot mai multor criterii, condiții sau restricții impuse de ralitate și astfel, să se focalizeze pe un număr mai mic de alternative;
- nu trebuie inoculate, în mintea tinerilor, idei preconcepționate și stereotipuri cu privire la anumite profesii;
- elevii trebuie preveniți că este o realitate a pieței muncii schimbarea profesiei, a locului de muncă, concedierea și șomajul, învățarea continuă sau reorientarea profesională;
- pentru că unii tineri au tendința de a se limita la niveluri de studii mai reduse sau părăsesc un anumit tip de educație înainte de încheierea oficială a duratei acestuia și fără a se înscrie la o altă

formă de educație, ei trebuie avertizați asupra faptului că gama ofertei de locuri de muncă și salarizarea sunt în legătură directă cu nivelul de studii finalizate;

- este extrem de utilă cultivarea permanentă a încrederii în sine, în forțele proprii, în capacitatea de a realiza ceva, fără a exagera și fără a valoriza la modul absolut;

- elevii trebuie ajutați să nu se descurajeze dacă, după ce au mers la mai mulți angajatori, și după luni de căutare, nu și-au găsit încă un loc de muncă. Cautarea unui loc de muncă poate fi foarte frustrantă, de aceea se recomandă apelarea la ajutorul unor specialiști în recrutare;

- elevii nu trebuie împiedicați, ci dimpotrivă, să se angajeze pentru o lună sau două pe perioada verii;

- elevii trebuie informați asupra drepturilor ce le revin odată angajați, salarii, carte de muncă, concedii de odihnă și medicale, asigurări, protecția muncii.

Bibliografie :

Bócsa, E.și Munteanu, R. Consiliere și orientare în carieră, Editura Universității din Petroșani, 2002.

Jigău, M.. Consilierea carierei. Editura Sigma. București, 2001.

Salade, D.și Drăgan, I. Orientare școlară și profesională. Compendiu. București, Editura Paco, 1998.

Tomșa, G. Dicționar de orientare școlară și profesională, București, Editura Afelin, 1996.

THE ROLE OF THE FORM TEACHER IN COUNSELLING THE STUDENTS

*Prof.Nicola Ana Nicoleta
'Mihai Viteazu' Secondary School, Strehaiia*

Secondary school students are looking for their own identity and need someone to help them get to know themselves better and to provide them with a clearer perspective on the ways they can follow in life. The form teacher can help students in the eighth form in the development and affirmation of a free, creative and proactive personality. Knowing one's students is a fundamental condition of the organization and carrying out the educational process effectively. A process of deep introspection is also needed from the student, accompanied by the understanding and appreciation of those around, a self-assessment of the student's own behavior and results. Thus, students should get to know not only their qualities and possibilities, but also their flaws, deficiencies of character or will and intellect. Knowing all this, students can make a more mature choice, taking into consideration not only formal and exterior criteria or influences, but also an analysis of the personal qualities and their favorite high school/profession demands.

For career guidance cognitive interests and skills are very important, directing aspirations and nurturing a higher motivation underlying the school and professional options. This preparation of the students for the moment of choice does not mean taking a decision for them nor pushing them towards particular types of studies or professional activities, but guiding them towards finding the right balance between their dreams and their abilities and the demands of the society. The form teacher can act as a mediator between the students and themselves, as a mirror which helps them find their true selves.

Identification of one's own interests for different types of activities is essential because the occupations matching the personal interests lead to a richer, happier life. Different personalities prefer different backgrounds. The degree of concordance or conflict between the personality types and occupation influence the course of the career. The individuals choose occupations usually in those areas where they can demonstrate that they have the skills and the capabilities available to

them. Members of the same areas of activity are said to have similar personalities, even identical and can respond in a similar manner in many situations or to various problems. Vocational satisfaction, stability and accomplishment in the profession depends on the correlation between one's own personality and the characteristics of the environment in which they operate. Behavioral elements specific to an individual are determined by the particular mode of interaction of his/her personality traits and characteristics of the environment in which he/she lives and operates.

Specialists have created psychological tests that the form teacher can adapt and use to get to know the students and to help the students discover themselves. Among those we can mention the following:

- Pencil-paper tests are often used in educational and industrial organizations and do not involve physical manipulation or pieces of equipment. Performance tests of selection or formulation require accurate answers, finding solutions to situations or solving problems. The test score is given by the success with which the student answers.
- Tests of mental ability or intelligence have been used for a very long time, there was the belief that intelligence tests correlate with performance in work.
- Performance tests are asking the students to manipulate an object or piece of equipment. The score is a measure of the ability of the students in manipulation.
- Mechanical aptitude tests: there are two types of tests that deal with the suitability of mechanics: mechanical reasoning tests and tests about spatial relationships. In general, both types are asking the subject to recognize the mechanic principle suggested by a test item. Tests with spatial relations are included to ensure that the process involves abilities of establishing geometric relationships between physical objects and manipulating those objects.
- Skills tests are related to success in certain types of trades. Sensory ability tests assess acuity, colour and overall sensitivity. Fine motoric coordination of movements of both hands is also evaluated.
- Personality and interest inventories: in personality inventories, similar processes can reflect to what extent a person is intro or extravertita. These scaled scores are used to predict professional success or certain interests or personality behaviour patterns. There are two known categories of personality tests: objective tests (paper-pencil tests with well defined stimuli and requiring a clear set of answers) and projective tests (tests which shows ambiguous stimuli and do not restrict the format of the answer).
- Batteries of tests for multiple skills: this is a category of tests based on their composition rather than on the structural content of the items. Each of them measure factors such as intellectual aptitude and mechanical reasoning. The battery of tests is useful because it provides a large amount of useful information.
- Behavioural observations: a series of tests involve observation of the students' behavior in specific situations. The information thus obtained is used to establish several qualities or mental attributes (social skills, behaviour, performance).

Career counselling may be described as a body of activities which help participants become aware of the qualification and skills they possess, so as to enrich the resources and options in relation with the educational system, with the labor market and life in general. The form teacher gathers information about the students from school, family, friends or observing them during various extracurricular activities. He/She can use this information to help the students find their way by themselves, offering them examples and facilitating their access to data regarding high-schools. The form teacher can help the students base their decisions on their more stable goals (such as a successful career), not on the spur of the moment (because there are beautiful girls or the high-school is nearby).

In conclusion, we can say that an overview of the principles governing the labour market situation, a serious discussion about personal abilities and preferences, about the real possibilities of

employment, about the vocational training offered by a certain level of education is a useful approach during secondary school. The form teacher plays an important role in helping the students make a choice regarding their future careers.

Bibliography

- Mircea Miclea, Gabriela Lemeni - "Consiliere si orientare. Ghid de educatie pentru cariera", Asociatia de Stiinte Cognitive din Romania, 2010
- Valeria Stupcanu, Mariana Marin - "Consiliere si orientare scolara clasa a VIII-a", Caiet de lucru, ERC Press
- www.didactic.ro
- econsiliere.blogspot.com
- www.eprofessio.ro
- www.psyvolution.ro

ROLUL PROFESORULUI IN ORIENTAREA SI CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR VIITOARE.

*Prof. Nicolae Cosmin ,
L.T. "G.St.Marincu" , Poiana Mare , Dolj*

The teacher has an important role in guiding and advising students for choosing their future careers.

Counseling and student is a complex training and mentoring of students, depending on their skills and interests, to those forms of school or academic activity, enabling them to opt for certain professional.

Profesorul are un rol deosebit de important in orientarea si consilierea elevilor in vederea alegerii viitoarei lor cariere.

Orientarea si consilierea elevilor este un proces complex de pregatire si indrumare a elevilor, in functie de aptitudinile si interesele lor, spre acele forme de activitate scolara sau academice, care sa le permita sa opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar sa se cunoasca personalitatea elevului, sa se realizeze educarea sa in vederea alegerii carierei, sa fie informat cu privire la reseaua scolara, la profesiile existente, sa se consolideze si sa se indrume efectiv.

Educarea elevilor in vederea alegerii carierei, astfel incat acesta sa efectueze optiuni scolare si profesionale realiste, presupune transmiterea si insusirea unor informatii despre diferitele domenii ale realitatii, formare de priceperi si deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale si speciale, formarea unor trasaturi de caracter, volitive pozitive sollicitate in profesia pentru care opteaza elevul. Aceasta activitate are un caracter permanent si vizeaza echilibrul intre *ceea ce vrea, ceea ce poate si ceea ce trebuie* sa faca elevul.

Continutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legaturi permanente intre procesul de invatamant si activitatea social-productiva, activitatea individuala cu elevii, influenta personalitatii profesorului constituie modalitati ce mijlocesc educarea elevului.

Consilierea si indrumarea efectiva a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are in vedere trecutul elevului perspectivele de evolutie ale lui.

Cunoasterea, informarea si educarea elevilor constituie un *sistem* a carui rezultanta este consilierea si indrumarea.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privita dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde pentru activități de bază, și anume: *cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare* a elevilor spre scopul propus.

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei lucrări cu profesorii diriginți, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, esanționatul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a ședinței de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă a transformărilor. Este indicat să-și definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul școlar identifică și ghidează caile optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii telurilor fiecărui elev în parte.

Ședința de consiliere și orientare școlară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu părinții în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extrascolare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstrucționează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale.

Concomitent se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui.

Paralel cu metodele expuse anterior psihologul școlar utilizează și de analiza rezultatelor activității respectiv o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea Eului propriu fiecărui școlar în parte.

Aceste produse specifice pot fi: compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununează un anumit stil de personalitate care este unică în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Ședința de consiliere se aprofundează prin întrebarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care oferă nenumărate informații referitoare la situația elevului în cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personală, date ce includ unele probleme de sănătate sau diverse atitudini în raport cu activitățile școlare și extrascolare pe diverse paliere.

Autocaracterizarea este o alta metoda de investigatie psihologica foarte apropiata de analiza datelor biografice si totusi distincta. Ea consta intr-o introspectie profunda, greu accesibila psihologului, este practic o sursa de informatii proprii asupra atitudinii elevului fata de el insusi, o autoanaliza profunda corelata de o sinceritate specifica varstei.

Metoda testelor este un instrument des intrebuintat de psihologul scolar in cadrul evaluarii cat mai obiective si standardizate a unor abilitati, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidentiate in cadrul sedintelor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate in functie de anumite etape si in functie de scopul vizat. Testele cele mai intrebuintate in cadrul sedintelor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Finalitatea urmarita prin aceste metode trebuie sa fie in acord cu o anumita atmosfera de calm, liniste in cadrul cabinetului psihologic dublata de o atitudine empatica, de echilibru a psihologului, acesta putand sa creeze elevului acel nivel de confidentialitate si incredere absolut necesara in procesul de orientare spre cariera.

Bibliografie:

Gary, Johns, (1998), *Comportamentul organizațional*, Editura Economică, București
 Mathis, R.L., Nica, P.C., Rusu, C., (1997), *Managementul resurselor umane*, Editura Economică, București
 Manolescu, Aurel, (2001), *Managementul resurselor umane*, ediția a III-a, Editura Economică, București

CONSILIEREA ȘI ROLUL EI ÎN ADAPTAREA ȘCOLARĂ

*Prof.înv. primar Nicolaescu Georgeta Ionela
 Școala Gimnazială Nr.6, Dr.Tr. Severin, Mehedinți*

A child can be compared to a shrub in a forest: all are seeking to come out to light; the one who wins the battle. Deterrence, a child is labeling extremely dangerous. We, teachers must give them courage. Because our mission is to fill up what you don't have children at home or have ill-formed because, eh, have you courage where you feel at home ... to provide theoretical and practical models until they get to choose good from evil alone. Their personalities are fragile, vulnerable, easier to learn. To help them to shorten the road to their own moral conscience, i.e. toward that intrinsic motivation for learning, for one's own making.

Tagore said: "The basin fills with water, the fire ignites with fire, and the soul of a man is created thanks to another soul".

Trăim într-o lume definită prin mobilitate, fluiditate și tranziență, o lume a industriilor cerebrale, a tehnologiilor de vârf, în care resursa strategică cea mai importantă, informația, cunoașterea, înseamnă putere. În această lume, educația trebuie să dea răspunsuri adecvate, estenevoie de conținuturi diversificate care să cultive capacitățile de adaptare, creativitatea, spiritul întreprinzător, pentru a face față incertitudinii, schimbărilor insidioase, chiar brutale.

Lipsa de mobilitate intelectuală nu va mai putea fi tolerată într-o lume în care este tot mai ușor de prevăzut că se vor schimba trei-patru meserii într-o viață, că se va învăța permanent, și se va urmări prioritar creația, cercetarea, inovația, originalitatea. Lipsa unor repere morale, neutralitatea afectivă, disoluția moralității, criza familiei și a autorității, socialul impregnat de violență, datorită în principal mass-mediei, instituirea arbitrară de norme și valori amplifică și mai mult confuzia.

Preocuparea dominantă rămâne satisfacerea acelor trebuințe care ne asigură supraviețuirea și

în mai mică măsură profilul spiritual al celor care reprezintă viitorul oricărui popor: tinerii. De aceea nu este lipsită de utilitate cunoașterea mecanismelor, proceselor și comportamentelor personalităților noastre, într-o lume în care reușita în viață este condiționată de reușita școlară. Eforturile noastre trebuie să îndrepte către căutarea și descoperirea propriului lor Eu. Activitățile de consiliere oferă elevilor oportunitatea de a explora, descoperi și clarifica nevoile proprii, aspirații și posibilități, nemulțumiri, prejudecăți, înțelegerea acestei lumi haotice, absurde, complexă și totuși frumoasă în care trăiesc.

Prin procesul de consiliere un profesionist stabilește o relație bazată pe încredere cu un elev care are nevoie de sprijin. Această relație asigură exprimarea ideilor și sentimentelor în legătură cu o problemă și oferă sprijin în clarificarea sensurilor fundamentale, în identificarea unor pattern-uri valorice pe baza cărora se poate formula soluții. În felul acesta se poate ajunge la o înțelegere mai profundă a gândurilor, a trăirilor emoționale care asigură șansele unui nivel optim de dezvoltare a resurselor personale. Copilului i se deschid ferestre către propriul său suflet, învață să-și înțeleagă propria identitate, învață să rezolve probleme și să ia singur decizii.

În literatura de specialitate s-au conturat mai multe direcții de abordare a problemelor cu care se poate confrunta individul în timp: intervenția în situații de criză, intervenția ameliorativă, prevenția, intervenția formativă și de dezvoltare. Consilierea în școală are ca obiectiv dezvoltarea unui sistem coerent de scopuri în viață și întărirea comportamentului intențional. Consilierul folosește metode psihologice și pedagogice, bazate pe cunoașterea personalității copilului pentru a îmbunătăți imaginea de sine și implicit a comportamentului acestuia. Acest proces este complex și presupune mai multe etape în funcție de personalitatea celui consiliat.

În prima fază este absolută nevoie de stabilirea unei relații, bazată pe acceptare și încredere, pentru a putea produce schimbări pozitive. Se formulează împreună scopurile în legătură cu schimbările de atitudine, încurajarea comportamentului decizional, promovarea unei gândiri pozitive. Acum elevul știe că este acceptat așa cum este el, cu problemele sale și se poate face un inventar de nevoi ale acestuia, întrezărindu-se și anumite opțiuni.

Urmează apoi faza în care copilul este asistat pentru a-și dezvolta interesele sociale, de cooperare și comunicare cu ceilalți, este ajutat să se cunoască și să se autoevalueze. Lucrul acesta se poate face într-o atmosferă caldă, de încredere și respect reciproc; empatia este esențială în interpretarea diferitelor situații și confruntări constructive. În această etapă se poate folosi ca tehnică de lucru informarea, sugestia. I se pot sugera modalități practice de a gândi asupra puterii pe care orice om o are în transformarea propriului destin.

În etapa finală atenția copilului va fi canalizată spre acte și comportamente constructive. Vor fi învățate proceduri specifice, se vor dezvolta planuri de acțiune de la cele mai simple până la cele mai complexe. Este necesar ca elevul să fie capabil să-și asume propria responsabilitate, să conștientizeze urmările faptelor sale.

Ritmul actual al civilizației impune un grad crescut de solicitare căruia individul trebuie să-i facă față cu întregul său potențial fizic și psihic (mediul urban cu caracteristicile sale – izolare, frustrare afectivă, aglomerare). Rolul familiei în viața copilului este determinant pentru evoluția lui pe toate planurile.

Copilul, în lipsa unei familii suportive va manifesta conduite dezadaptative, proiecția școlii ca element insecurizant înscriindu-se în același cerc cu mediul stresant în care trăiește. Copilul frustrat de afecțiunea parentală, confruntat cu un autoritarism exagerat, neavând posibilitatea de a-și direcționa tensiunile acumulate într-o acțiune creativă, își descarcă nemulțumirea în alt context, aparent fără legătură cu cauzele generatoare : devine gelos, agresiv, împotriva lui sau a celor din jur, izolat, dependent, egoist, cu regres psihic și /sau intelectual. Dacă condițiile negative din mediu persistă ele vor afecta laturile profunde ale personalității. Acestea se manifestă , în principal, ca reacții de apărare la situațiile dificile la care copilul nu găsește un răspuns adecvat.

Reacțiile de apărare ale copiilor îmbracă forme diferite:

- reacția de opoziție – se manifestă prin indisciplină, obraznicie, sfidarea normelor de conduită, refuz școlar;
- reacția de demisie patologică – îmbracă forma lipsei de încredere în sine, în lume, nepăsare, lipsa voinței, sugestibilitate
- reacția de compensare și supracompensare – copilul este împiedicat să se valorizeze în mod pozitiv și recurge la alte forme de compensare: impertinența, sfidarea colectivului, comportament ostentativ.

Lipsa afectivității, neînțelegerea de către adult a nevoilor copilului determină scăderea toleranței la frustrări a acestuia și anxietatea, ca o formă a insecurității de fond a copilului și a dependenței, a imaturizării sale afective; acest lucru îl face incapabil să –și stăpânească tensiunea emoțională, agresivitatea, conflictele cu familia, inadaptarea la normele școlare.

Pentru a înlătura toate aceste surse ale demotivării unui elev, în general față de școală, de educație, trebuie să cunoaștem cauzele care le-au generat și să ținem seama de faptul că fiecare individ își are individualitatea sa distinctă, manifestând o anumită rezistență față de mesajele educative care nu se adresează componentei afective. Sentimentul de comuniune umană este imperativ, omul fiind definit nu prin „a fi” ci prin „a deveni”. De aceea consilierea are menirea de a le da copiilor convingerea că nu sunt singuri, că problemele lor nu sunt numai ale lor și că oricum pentru orice există o rezolvare.

Un copil poate fi comparat cu un arbust într-o pădure: toți caută să iasă la lumină; câștigă acela care luptă. Descurajarea, etichetarea unui copil este extrem de periculoasă; noi, dascălii trebuie să-i dăm curaj. Pentru că menirea noastră este aceea de a suplini ceea ce nu au copiii acasă sau au prost format- pentru că, nu-i așa, ai curaj acolo unde te simți acasă...să le oferim modele teoretice și practice până când vor ajunge să aleagă singuri binele de rău. Personalitățile lor sunt fragile, vulnerabile, răul se învață mai ușor. Să-i ajutăm să scurteze drumul spre propria conștiință morală, adică spre acea motivație intrinsecă pentru învățare, pentru propria devenire.

Tagore spunea: „Bazinul se umple cu apă, focul se aprinde cu foc, iar sufletul unui om se modelează datorită altui suflet”.

BIBLIOGRAFIE

5. Baban Adriana, *Consiliere educațională*, Ghid metodologic, Imprimeria „Ardealul”, Cluj-Napoca, 2001.
6. Baker Stanley, *School counseling for the twenty-first century, second edition*, Prentice Hall Publication, NY, 1996.
7. Ghica Vasile, *Ghid de consiliere și orientare școlară*, Editura Polirom, Iași, 1998.
8. Schmidt John, *Counseling in schools, Essential Services and Comprehensive Programs, second edition*, Allyn and Bacon Publishing Company, Massachusetts, 1996.
9. Neuman Helen, *Arta de a găsi o slujbă bună*, Editura Business TECH Internațional Press, SRL, București, 1994.
10. Tomșa, Gheorghe, *Consilierea și orientarea în școală*, Casa de Editura și Presa Viata Românească, București, 1999.
11. Tomșa Gheorghe, *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editura și Presa Viata Românească, București, 1999.
12. Zăpârțan Marioara, *Eficiența cunoașterii factorilor de personalitate în orientarea școlară și profesională a elevilor*, Editura Dacia, Cluj, 1990.

HOW TO HELP TEENAGERS FIND THEIR CAREER DREAMS

*Nadina Carmen NICOLICI
“LorinSalagean” Technical College
Drobeta-Turnu-Severin, Romania*

“Choose a job you love, and you will never have to work a day in your life” – Confucius, the Chinese sage, once said. He proved to be right, at least up to now, but the problem is if teenagers really know how to choose their future career. Once recent survey conducted by the Ferris State University, showed that 78% of high school students don't choose their future career based on what they want, but their parents have the biggest influence. However, there are other factors as well, as teenagers associate some values with future work, and I would like to mention here only some of them: high income, emotional engagement, prestige (how others respect the job), belonging to a group (the possibility of interacting with other people), independence (the ability to manage their own time), and a secure environment (comfort and tranquility). When it comes to their future careers, teenagers do not have enough information, and they do not get enough counseling regarding their future job. And when we think about the possibility of the retirement age to rise to 67 by 2026-28, the matter becomes even more serious, as these young people will soon work for 50 years or more.

Although the Ministry of Education in Romania has proved an active interest in career guidance for teenagers by introducing career counselors in every school, there are still problems, as teenagers are not used to asking for advice and guidance from the specialized networks and centers. Instead, they need some practical and pragmatic experiences before being actively involved on the labor market. Unfortunately, in Romania there is still a weak development of internship and traineeship programs within companies and institutes. Teenagers need to be more motivated and interested in working in their country, compared to the opportunities they have when it comes to working in other European countries.

There are many things to be done in this field. First of all, we need to take into account the current trends. Teenagers tend to develop the feeling of belonging to a social group which they can access to receive and share information regarding the work opportunities. Our society needs to introduce and develop a model based on social media which enables young people to communicate in a flexible way, and to offer them services of professional guidance and development. The most recent behavioral tendencies of the young people are to adhere to social networks and develop a virtual profile, which means that they need social communication and visibility. Thus, creating a virtual platform for them would be a solution. In this way, the process of accessing and getting the right information would be simplified. Teenagers would have access to the services provided by every member of the network, access to work places and internship programs, to volunteering and entrepreneurship programs, to online voting and call centers.

I would like to highlight now the key role high school has in training and educating the young people, as school can provide information in real time regarding the solutions to the problems the social cases have and to the early school leaving risks. Such an institute can set up partnerships with other key factors in the network, so that they may develop and grow social and professional insertion of young people. They can also inform a large number of young people, facilitating their access to quality education, can identify and develop the necessary competences for the labor market, can increase the studies adaptability to the labor market needs. School must decrease the early school leaving rate by stimulating students in order to make them finish their studies, by stimulating the active participation in school and community life, and by becoming active partners in programs. School is responsible for offering good quality education, services of information, guidance and counseling regarding the educational programs and professional training. It has to adapt the educational offer and training to the needs of the labor market, to set up studies and analysis regarding the need for education and professional training, to identify, evaluate and access the outcomes of learning, and to develop and adapt its offer to students with disabilities or special education needs.

As I am an English teacher, I would like to introduce only some aspects which concern the Curriculum area Language and Communication. Not only during the counseling classes, but whenever it is possible and necessary, teachers should focus on developing some competences, such as: communication – to encourage students to express opinions, to receive information, to argue, to give feedback; social – to collaborate, to work in a team; cultural expression – to set up a system of values for communication. Teachers should adopt and make use of the active and participative teaching methods, problem solving, exploring the reality by investigating and project, decision making, critical thinking. There should exist introductory lessons about the subject, the importance of the subject for the personal development, the link and relation with the labor market and career world; assessment lessons to develop the ability of communication (how and how much it developed), individual progress, student's profile, feedback and self-assessment; connection with the career world: inventors, jobs which require communication at different levels, ego-marketing techniques, mock interviews, writing a CV and a letter of intention, advertising, journalism, public relations, the history of the European jobs, and so on.

One solution would be to integrate career counseling in every school subject, to set up school projects based on career counseling, to focus on developing skills and abilities, not on content, as it is at present. Career counseling should be integrated into school curriculum so that students can improve the decisions they make about their future job or career. Moreover, students should benefit from in-person career exploration. Thus, they could get hands-on experience of a career field. Teenagers should be encouraged to talk to people in the industry, as most of them are happy to share their experiences. We could set up a job shadow so that teenagers can get a first-hand glimpse, or they could volunteer or intern at an organization to get a feel for the general work environment. They should be helped to see the connection between education, career goals and financial success. According to the Bureau of Labor Statistics, those who have the highest level of education, such as a doctoral degree, are unemployed at a rate of 1.9%, while those who have less than high school diploma are 14.9% unemployed.

At the same time, as teachers, we should focus on some basic principles, such as life experience, which is an important factor of education for every student. As long as they are involved, they are motivated and interested in learning. We must motivate our students, and we can do this by knowing every student, teaching them about self-education which leads to building their own career plan, and by treating them in a positive way. By involving them in planning and projecting, we can ensure their active participation in the educational process. And, we should not forget about teaching interdisciplinary, as it proved to be a real success.

Bibliography:

- Pathfinders and Guides, Oxford Mills, 2013
- Career Exploration for Teens: A Parent Guide, 2010
- The Bureau of Labor Statistics – Unemployment Rate

AUJOURD'HUI PRATIQUANT, DEMAIN EMPLOYÉ

Profesor Nițoi Leontina

Colegiul Tehnic „Lorin Sălăgean”, Dr.Tr.Severin

The purpose of the report „ Practicing today, tomorrow employee” is to provide professional counseling opinion to teachers involved in educational field. Evaluating alternatives according to strengths and weaknesses, we can build a career project so necessary for a correct professional students orientation. A career guidance purpose is to evaluate the potential of a student and to assist him to find an appropriate career path for him and desirable for society.

L'orientation professionnelle est un processus dynamique et continu de découverte des valeurs, des intérêts et aptitudes personnelles, qui permettent le choix de la meilleure profession/occupation. Le développement professionnel suppose la croissance du niveau de compétence professionnelle pour répondre aux besoins réels de personnel qualifié.

Ainsi, conformément à R. Mathias et H. Jackson, le développement serait un processus complexe qui a comme objectif l'acquisition des connaissances théoriques et pratiques nécessaires tant à la position actuelle qu'à celle future, donc l'anticipation professionnelle. Par le développement professionnel on suit l'amélioration des capacités existantes, étant vue parfois comme un stade dans la formation professionnelle, celui de l'accumulation des connaissances professionnelles supplémentaires à la formation de base.

Pour une orientation correcte dans la carrière il est nécessaire de développer un kit d'instruments spécifiques: matériaux supports élaborés professionnellement, application d'un protocole d'évaluation des élèves, l'évaluation des caractéristiques personnelles des élèves, caractéristiques relevantes pour l'orientation dans la carrière, la réalisation d'un profil individuel des élèves, l'élaboration des rapports individuels de carrière qui seront présentés aux élèves, l'appui des élèves dans la construction d'un projet de carrière et la prise d'une décision informée en ce qui concerne leur propre carrière.

En générant et évaluant les alternatives en fonction des points forts et points faibles personnels et des profils occupationnels on arrive à construire le projet de carrière si nécessaire

pour une orientation correcte des élèves. Pour réaliser cela on doit accomplir des actions informatives, telles que: informer les élèves en ce qui concerne les buts et les bénéfices de l'orientation professionnelle et des actions formatives telles que: identifier le profil individuel, identifier et évaluer les aptitudes et le développement pratique de celles-ci, développer une attitude responsable envers soi, envers les autres, envers la formation professionnelle, motiver et orienter les élèves pour une préparation universitaire efficace, former des capacités d'adaptation rapide aux changements socio-professionnels et technologiques, former des habiletés de communication efficace.

Pour obtenir les meilleurs résultats on doit élaborer une stratégie efficace pour une orientation correcte, c'est-à-dire on doit définir les matériaux, les instruments spécifiques, les procédures nécessaires, un calendrier pour l'implémenter.

Une vision correcte pour conseiller les élèves suppose un processus pour faciliter la projection d'un parcours professionnel de l'élève conformément à ses habiletés, intérêts et ses valeurs vocationnelles.

Optimiser les services pour conseiller et orienter les élèves conduit à l'amélioration des perspectives d'insertion sur le marché du travail. Promouvoir et fournir des services pour orienter et conseiller professionnellement les élèves facilite la transition de l'école à la vie active.

Les facteurs qui influencent les décisions en ce qui concerne la carrière sont: le marché du travail, les intérêts, les valeurs, les influences éducationnelles, les attitudes et les croyances, les habiletés, les caractéristiques de personnalité. Un parcours professionnel doit permettre aux élèves s'adapter à la dynamique technologique et sociale et doit conduire à la croissance de la mobilité et la flexibilité de la force de travail.

Chaque élève se pose parfois des questions telles: *Qui suis-je?, Par quoi je suis différent des autres, Quels sont mes points forts et faibles?, Quelles sont mes possibilités?, Comment pourrais-je développer mes qualités et vaincre mes faiblesses?* Les réponses se réfèrent à la connaissance des traits de personnalité définitoires, des aptitudes, du système motivationnel et des valeurs, de la croissance de l'estime de soi, de la confiance en soi, du développement de la créativité, de la capacité d'autocontrôle, des habiletés de communication et relationnement interpersonnel, de la possibilité de gérer les émotions. Former une image de soi et d'une estime de soi élevée dépend en premier lieu de l'attitude de ceux qui les entourent, surtout les parents, les frères, les amis, les professeurs. Ce sont eux qui, par leurs mots, leurs comportements, leurs réactions offrent une image en miroir, par l'intermédiaire de laquelle les élèves commencent à construire leur propre image.

Choisir une solution d'orientation scolaire et professionnelle suppose prendre une décision en vue plusieurs variantes possibles. Ce choix peut valoriser le potentiel existant.

La plupart des jeunes sont indécis en ce qui concerne le travail qu'ils vont choisir. Il n'y a rien de mal à être indécis autant qu'on se préoccupe à ramasser des renseignements dont on a besoin pour faire le choix au moment propice.

Le contentement et le succès ne dépendent pas d'être le meilleur dans ton domaine, mais de valoriser le mieux possible les ressources. Le monde change constamment, mais on peut profiter des opportunités en planifiant sa carrière, en développant une série d'habiletés et une attitude flexible rapportée à la carrière.

En conclusion, le but de l'orientation en carrière est d'évaluer le potentiel d'un élève et de l'assister pour trouver une voie professionnelle adéquate pour lui et désirable pour la société.

BIBLIOGRAPHIE:

Baban, Adriana, *Consiliere educațională*

Miclea, Mircea, *Consiliere și orientare. Ghid de educație pentru carieră.*

Ghid bune practice proiect POSDRU/161/2.1./G/133419, *Azi practicant, mâine angajat.*

MENTORATUL – CALE DE IMPULSIONARE ȘI CONSOLIDARE A CARIEREI PROFESIONALE

*Prof. OPRIȚA-MÂNDRUȚ ALINA-MIHAELA
Grădinița cu program prelungit Nr.19,
Drobeta Turnu Severin,
Mehedinți*

In the communication “Coaching - an impulse to consolidate your professional carrier” is mentioned the fact that professional success depends on several factors. One of them, with a big impact in youth potential at the beginning of the carrieris coaching. The process of coaching has a big impact in the company, in carrier and human resource development, due to this employee’s progressis quicker, and they have a feeling of satisfaction and professional realization, and develop a better self-esteem. In the article are presented different types of coaching and some dysfunctions of a coaching relationship.

***„Mentorul e un prieten, consilier și sursă de sprijin”
(Daft)***

Succesul profesional depinde, în zilele noastre, de mulți factori încât foarte greu îl poți pune printre obiectivele reale pe care dorești să le îndeplinești în meseria ta. El poate fi apreciat pe baza unor criterii obiective (nivel ierarhic, salariu etc.) și subiective (satisfația legată de carieră, percepția subiectivă a succesului etc.). Studiile în domeniul carierei profesionale denotă faptul că majoritatea factorilor succesului profesional pot fi grupați în următoarele categorii:

- Investițiile în capitalul uman – vârsta și anii de experiență acumulați, participare la cursuri de training și programe de dezvoltare;
- Factorii motivaționali – gradul de implicare în activitate și intensitatea nevoii de realizare;
- Relațiile interpersonale – rețeaua de suport social al persoanei în interiorul și în exteriorul firmei, congruența propriilor valori cu cele ale organizației, sprijinul primit pentru dezvoltarea sa în carieră, în care relația de mentorat joacă un rol foarte important;
- Alegerea carierei și strategiile adoptate pentru a reuși;
- Trăsăturile de personalitate – încrederea în sine, automonitorizarea, optimismul etc.;
- Caracteristicile organizaționale – mărimea companiei, structura ei, politicile de dezvoltare a personalului etc.;
- Statutul familial – timpul alocat pentru familie, atitudinea și comportamentul față de carieră etc.

Alături de această diversitate de factori ce modelează parcursul și succesul unei cariere, procesul de mentorat poate avea una dintre cele mai importante contribuții – mediind acțiunea și interacțiunea lor. Procesul de mentorat are un impact deosebit asupra companiei, dezvoltării resurselor umane și a carierei, datorită căruia angajații progresează mai rapid, au un sentiment de satisfacție și de realizare profesională, devin mai încrezători în propriile forțe. Mentoratul ca politică organizațională încearcă să echilibreze ponderea laturii practice a formării inițiale, prin aportul unor profesori mentori cu experiență mare, care să poată sprijini cu experiența lor activitatea profesională a începătorului. Are ca scop principal schimbarea la nivel de abilități, performanțe, deprinderi sociale sau parcurs în carieră. În mod tradițional, el presupune o relație bazată pe încredere, respect reciproc și onestitate, stabilită între o persoană cu experiență în domeniu și noul angajat, care va beneficia de suport în creșterea și dezvoltarea ei personală și profesională. Relația de mentorat este de natură profesională, în care mentorul este responsabil de transmiterea,

comunicarea standardelor, a normelor și a valorilor profesionale. Oferind suport și stimulând tânărul în dorința și efortul lui de dezvoltare și realizare. Este o relație dinamică, evolutivă în raport cu nivelurile de performanță atinse de el sub directa îndrumare a mentorului.

Un mentor de succes trebuie să posede următoarele calități:

- să fie deschis spre alții; bună cunoștință a oamenilor; să știe să comunice, dar și să asculte; să respecte și să accepte slăbiciunile și vulnerabilitățile celor cu care lucrează;
- să știe cum să motiveze, să încurajeze permanent, să creeze un mediu de învățare stimulat, în cadrul căruia protejatul să fie valorizat;
- să fie încrezător în sine, pentru care succesele protejatului său să nu constituie o amenințare, ci doar bucuria unor realizări la care a contribuit;
- să aibă o puternică dorință de realizare, de atingere a propriilor obiective de creștere și dezvoltare, inspirându-i astfel pe angajați.

Mentoratul este o acțiune extrem de complexă, implicând fie programe speciale ale organizației, fie inițiativa fiecărui nou membru mai tânăr al organizației. Referindu-ne la al doilea aspect, putem menționa că noul angajat poate întreprinde el singur o serie de acțiuni, precum:

- Determinarea persoanelor care au succes și sunt bine văzute în organizație;
- Cunoașterea acestora din punct de vedere social și profesional;
- Căutarea ocaziilor care să-i permită să iasă în evidență, să fie remarcat tocmai pentru a i se oferi oportunitatea de a lucra cu oameni experimentați și de succes;
- Informarea colegilor experimentați asupra propriilor interese și obiective; aducerea la cunoștința persoanelor experimentate a performanțelor obținute;
- Căutarea feedback-ului din partea persoanelor experimentate.

De obicei, relația de mentorat durează de la unu la cinci ani și trece prin trei faze: *inițiere* (durează aproximativ șase luni și are drept scop cunoașterea celor doi), *susținere* (mentorul ghidează și consiliază discipolul), *separarea* (când protejatul nu mai are nevoie de mentor). În funcție de tipurile de relații dezvoltate, putem vorbi despre mentorat de supervizare, mentorat situațional, mentorat formal și informal. *Mentoratul situațional* are la bază o relație spontană, de scurtă durată, prin care se urmărește acordarea de suport și îndrumare în rezolvarea unei probleme. *Mentoratul de supervizare* are scopul de a transmite informații despre organizație, a crea oportunități de învățare și dezvoltare a angajaților. În cadrul *mentoratului informal* relația se creează spontan sau este inițiată de una din cele două persoane: fie ca urmare a identificării de către mentor a potențialului discipolului, fie în urma abordării mentorului de către discipol. Această relație are un caracter personalizat și este, de obicei, de lungă durată (3-6 ani). Tradițional, organizațiile dezvoltă programe de *mentorat formal*, în încercarea de a satisface nevoile de dezvoltare ale angajaților sau ale companiei. Relația din cadrul acestor programe are o durată mai redusă decât cea informală (6 luni-1 an) și poartă un caracter formal. Ragins și Cotton (1999) au constatat că mentorii informali oferă protecție, stimulare, vizibilitate și expunere, prietenie, suport social, modelare și acceptare în mai mare măsură decât cei desemnați formal de organizație. De asemenea, cei care au beneficiat de mentorat informal au fost mai mulțumiți de mentorul lor și au obținut mai multe compensații, raportat la cei implicați într-o relație formală. Siebert (1999) menționează că gradul de satisfacție trăit într-o relație de mentorat este mult mai important decât caracterul formal sau informal al acesteia. Calitatea relației stabilite în mentorat depinde atât de mentor, cât și de discipol, fiind necesară înțelegerea de către fiecare a valorilor și expectanțelor, a sentimentelor și nevoilor pe care celălalt le are.

Dar există și relații disfuncționale, cu consecințe mai puțin benefice asupra mentorului sau/și asupra discipolului. O relație devine astfel atunci când satisfacerea nevoilor majore ale unuia din ei poate fi afectată. Williams, Scandura și Hamilton (2001) menționează o serie de dimensiuni ale disfuncționalității: *relațiile negative intenționate* – cu intimidarea discipolului, intensificarea comportamentelor agresive ale mentorului, abuzul său de putere etc.; *dificultățile* create de diferențele în ceea ce privește trăsăturile de personalitate, stilurile diferite de lucru, conflictele

nerezolvate, dezacordurile; *dezamăgirile* determinate de comportamentul discipolului; *docilitatea* exagerată a acestuia, care influențează balanța puterii; *gelozia și competitivitatea*, care conduc la suspiciune, diminuare a încrederii și comportamentului contraproductiv.

Dincolo de aceste aspecte disfuncționale, efectele unei relații “sănătoase” în cadrul procesului de mentorat pot fi observate atât la nivelul discipolului, cât și al mentorului. De cele mai multe ori, relațiile de mentorat merg dincolo de antrenare și învățare, devenind relații de prietenie apropiată și personalizată, bazate pe respect reciproc și afecțiune. Mentorul îl ajută pe discipolul său să înțeleagă organizația și mecanismele ei, el își folosește statutul și puterea de a-l proteja pe discipol sau chiar luându-l alături de el, dacă avansează sau părăsește organizația.

Bibliografie selectivă:

Avram E., Cooper L. Psihologie organizațional-managerială. Iași, Polirom, 2008.

Băban A., Consiliere educațională. Cluj-Napoca, 2001.

Zlate M., Tratat de psihologie organizațional-managerială. Iași, Polirom, 2008.

Tabachiu A., Psihologie ocupațională. București, Ed.U.P.B., 2003.

Dalat I., Ghidul reușitei tale profesionale. Iași, Polirom, 2003.

ASPECTE MOTIVAȚIONALE ÎN ORIENTAREA PROFESIONALĂ A ADOLESCENȚILOR

*Prof. Paloș Claudia Daniela
Grădinița cu program prelungit nr. 19
Drobeta Turnu Severin
Mehedinți*

Rezumat: *Professional orientation is a permanent action that begins in the first day of school and lasts throughout the schooling. The investigation of motivational sphere of choosing profession to students in the graduating classes will be more successful by presenting lessons, presentations, debater, school and professional monographs, folding of school and enterprises, films, tapes, laboratory activities etc. Choise of profession in an expression of personality and it depends on the congruence between their own personality and the environment in which they work or will work.*

Orientarea profesională este o acțiune complexă atât prin numărul factorilor implicați (profesori, părinți, sponsori, specialiști etc), cât și prin faptul că face parte integrantă din procesul instructiv-educativ. Este o acțiune permanentă care începe în prima zi de școală și durează toată perioada școlarizării.

Tinerii vor fi îndrumați spre alegerea unei anumite școli și profesii prin prezentarea de lecții, expuneri, dezbateri, monografii școlare și profesionale, pliante ale școlilor, întreprinderilor, filme, casete, activități în laboratoare etc.

Orientarea are trei direcții de abordare:

- Orientarea privind opțiunile școlare și are suportul elevilor;
- Orientarea profesională privind opțiunile și plasarea în rolurile ocupaționale și locurile de muncă;
- Orientarea /consilierea individuală.

Orientarea profesională prezintă acea activitate în cadrul căreia o persoană este ajutată să se dezvolte și să accepte o imagine completă despre sine, despre rolul său în societate, presupune testarea concepțiilor și transformarea lor în conformitate cu realitatea înconjurătoare, astfel încât acea persoană să obțină satisfacții și să desfășoare o activitate benefică societății. Orientarea carierei constă în activități și programe prin care indivizii sunt ajutați în asimilarea și integrarea cunoștințelor, a experienței în corelație cu:

Autoînțelegerea, care include cunoașterea propriei personalități și raportarea acesteia la personalitatea altora;

- Înțelegerea mecanismelor de funcționare a societății și a acelor factori care contribuie la schimbarea permanentă a acestora, incluzând aici și atitudinea față de muncă;
- Conștientizarea rolului pe care îl poate juca timpul liber în viața personală;
- Înțelegerea necesității existenței unei mulțimi de factori cu rol activ în planificarea carierei;
- Înțelegerea necesității informațiilor și abilităților în obținerea succesului și a satisfacției în activitățile de muncă, dar și în activitățile desfășurate în timpul liber;
- Învățarea procesului de luare a deciziilor în alegerea și dezvoltarea carierei.

Consilierea pentru orientarea școlară

Acest tip de consiliere constă în îndrumarea clientului în vederea alegerii unei forme de învățământ potrivit nivelului de pregătire atins anterior și, mai ales, potrivit aptitudinilor, intereselor profesionale și personalității lui. Nivelul cunoștințelor și deprinderilor poate fi cunoscut prin examene și probe profesionale. La acestea se adaugă diagnosticul psihologic stabilit de specialist prin aplicarea unor teste psihologice: teste de aptitudini, teste de interese profesionale, teste și chestionare de personalitate.

În urma evaluării, elevului i se fac recomandări privind continuarea educației, i se oferă informații despre unitățile școlare care corespund cerințelor sale educaționale, despre condițiile de acces la aceste unități și despre formalitățile ce trebuie îndeplinite în acest scop. Apoi se alcătuiește un plan de acțiune. Orientarea școlară este o etapă premergătoare orientării profesionale și este importantă că încă din această etapă să se țină seama de criteriul integrării ulterioare a actualului elev în viața activă.

Consilierea pentru orientarea profesională

Aceasta este strâns legată de alegerea, schimbarea sau evoluția profesiei. Ea se îmbină cu orientarea școlară atunci când se acordă elevilor care se îndreaptă spre o școală profesională, o școală de specialitate (liceu tehnologic, liceu de muzică, liceu sportiv etc.) sau care doresc să urmeze o facultate. Aceasta se concentrează pe alegerea optimă a profesiei, pe valorificarea maximală a capacității persoanei prin calificare și profesionalizare, se realizează în liceu, facultate, locul de muncă.

Reformele învățământului care la întâlnirea între pregătirea teoretică și pregătirea practic-productivă au răspuns necesităților economico-sociale și pentru a avea eficiență în consilierea profesională trebuie să îndeplinească anumite condiții:

- profesiunea trebuie înțeleasă și tratată ca un mod de viață și un rol social, nu numai o ocupație economică;
- modelul carierei trebuie privit din punct de vedere al psihologiei dezvoltării și nu al psihologiei diferențiale. Aceasta înseamnă că în evoluția subiectului educațional formarea și dezvoltarea sa este obiectivul principal și nu selecția acestuia pentru o anumită profesie;
- asumarea conceptului de carieră ca fiind nu ascensiunea pe plan social ci îmbinarea mai multor ocupații apropiate și integrarea lor unei cariere unice;
- principiul creativității trebuie să fie principiul coordonator superior al învățământului;
- piatra unghiulară a adaptării și integrării socio-profesionale trebuie să fie relația complexă și dinamică între învățământ – practică și profesie.

Într-o piață a forței de muncă aflată în continuă mișcare există o presiune asupra valorilor salariaților și nu numai. În mediul competitiv al economiei de piață, managerii îi determină pe angajați să adere la valorile circumscrise carierei și în special la cele ale întreprinzătorilor. În economia de piață tot mai multe reguli, roluri și valori ale salariaților sunt puse sub semnul întrebării de celelalte seturi de valori (ale întreprinzătorului și celui ce dorește să facă o carieră). Școlile serale, care au asigurat învățământul unui contingent specific de elevi: diferiți muncitori, mame tinere, persoane cu întreruperi îndelungate în studii, invalizi, persoane cu starea materială grea, care sunt nevoiți să activeze în câmpul muncii, în primul rând, pentru a avea o sursă de

existență. Un număr de elevi sunt veniți din suburbie pentru a găsi un loc de muncă și a continua studiile. Această categorie de elevi nu poate frecventa lecțiile într-un liceu de zi fiind faptul că nu le permite graficul de lucru și sunt supuși la condiții și reguli de piață. Majoritatea sunt elevi adecvați, conștienți, străduitori care au înțeles situația și statutul său și doresc să absolvească liceul seral după care să îmbrățișeze o profesie și să obțină un viitor decent.

Se poate menționa, că o informare asupra principiilor care guvernează piața muncii, despre situația privind perspectivele reale de angajare, despre posibilitățile profesionale oferite de un anumit nivel de educație reprezintă un demers util încă din perioada școlarizării ciclului gimnazial. Prin consilierea școlară și profesională acordată elevilor se urmărește creșterea încrederii acestora în forțele proprii și în capacitatea lor de a alege. Consilierea pentru orientarea școlară este un serviciu care se oferă atât persoanelor individuale, cât și unor grupuri de clienți (de exemplu, elevii unei clase). Orientarea școlară presupune și o serie de activități dedicate părinților și profesorilor. Influența acestora asupra deciziei copilului poate fi mai mare sau mai mică, în funcție de mentalitate, de poziția socială, de nivelul lor cultural. Colaborarea cu părinții se poate face prin întrevederi, reuniuni, seminarii, conferințe. Profesorilor li se pot propune stagii de formare prin activitatea de orientare și li se pot furniza materiale informative. Scopul este același: transformarea părinților și profesorilor în procesul de orientare conștientă și realistă a copiilor pe un drum profesional care să corespundă aptitudinilor, dar și posibilităților concrete oferite pe piața muncii.

Alegerea profesiei reprezintă o expresie a personalității; inventarele de interes sunt inventare de personalitate; membrii aceluiași domeniu de activitate au personalități similare, precum și istorii similare ale dezvoltării personalității; indivizii unui grup vocațional, având personalități similare, vor răspunde, în multe situații și la multe probleme, în mod similar, punându-și amprenta asupra mediului de muncă, dându-i acestuia anumite caracteristici; satisfacția profesională, stabilitatea și realizarea în profesie depind de congruența dintre propria personalitate și mediul în care lucrează sau va lucra.

Analizând date statistice care s-au atestat în școala noastră ipoteza ar avea următoarea formă: «Dacă statutul social al familiei este scăzut, atunci copiii acelei familii dau răspunsuri vagi». Caracterul vag al răspunsului presupune asocierea modului dereprezentare a realității sociale cu o mare doză de incertitudine.

De aici concluzia: «Cu cât nivelul social al familiei este mai scăzut, cu atât copiii acelei familii au reprezentări mai incerte cu privire la realitatea socială».

În soluționarea acestor probleme trebuie să cerem informații și sprijin din partea instituțiilor specializate, cum ar fi: CMIOP, ONG-uri, specialiști, psihologi etc. Analizând situația creată astăzi în sistemul de învățământ din țara noastră, menționăm:

Dacă va dispărea învățământul seral, elevii care au obținut studii gimnaziale în anii precedenți, nu vor mai putea să le continue. Cu întrerupere în procesul de învățământ, ei nu vor mai avea acces la liceele de zi. Nu trebuie de exclus persoanele de vârstă mai mare de 18 ani, care din anumite motive (starea familiară, financiară, boală, mame tinere etc.) nu au obținut studiile necesare la timpul lor. Este necesar de a crea condiții de învățământ cu frecvență (și fără frecvență) cu programele necesare de studii și coordonate cu specialiștii la disciplinele școlare.

Bibliografie:

Ghica V., Ghid de consiliere și orientare școlară, Editura Polirom, Iași, 1998.

Moisa, Plosca M., „Consiliere privind cariera”, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2001.

Tomșa Gheorghe, Consilierea și orientarea în școală, Casa de Editură și Presă Viața Românească, București, 2009.

BIBLIOTECA VIE- MODALITATE DE CONSILIERE A ELEVILOR IN CARIERĂ

Consilier școlar
Prof. PANĂ MARIA EDITH
C.J.R.A.E.MEHEDINȚI
Școala Gimnazială „Theodor Costescu”

Rezumat: *În acest articol sunt prezentate abordările cu referire la realitățile și posibilitățile existente în domeniul consilierii și orientării carierei. Sunt dezvăluite provocările timpului și acțiunile unei consilieri de calitate printr-o activitate de tip Bibliotecă Vie.*

Mai jos am prezentat un rezumat a ceea ce înseamnă această activitate și impresiile beneficiarilor.

In this article are represented the approaches with referring to the existing realities and possibilities in the field of counseling and career orientation. The challenges of time and the action of quality counseling are revealed through a Lively Library activity type.

I shall present the summary of what this activity means and the beneficiaries impressions and feelings.*

Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară sau academice, care să le permită să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv. Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între *ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie* să facă elevul.

Una din activitățile preferate, este cea de tip BIBLIOTECA VIE, care captează și satisface beneficiarii în tot ceea ce înseamnă informarea și atingerea tuturor obiectivelor propuse.

Biblioteca vie funcționează ca o bibliotecă obișnuită - cititorii vin și împrumută cărți pentru o perioadă limitată de timp. După ce au "citit" cărțile, le returnează în bibliotecă. Există însă un aspect important.

Cărțile din biblioteca vie sunt **oameni**. Însă, atunci când dorim să organizăm această formă de activitate, trebuie să luăm în considerare o mulțime de aspecte precum: obiectivele bibliotecii, spațiul în care organizăm biblioteca, modalități de recrutare a cărților, modalitatea de promovare a bibliotecii, modul de evaluare a impactului.

Pașii pe care trebuie să îi urmărim în vederea organizării Bibliotecii Vie sunt:

- Identificarea obiectivelor și stabilirea beneficiilor metodei
- Alegerea locației pentru organizarea evenimentului
- Selecția cărților și pregătirea cataloagelor
- Selecția și pregătirea bibliotecarilor
- Întâlnirea de pregătire a cărților
- Promovarea bibliotecii

- Desfășurarea propriu-zisă a bibliotecii
- Evaluarea bibliotecii

Principiile de bază ale Bibliotecii Vii sunt:

- Cărțile nu au voie să fie plătite în cadrul Bibliotecii Vii
- Intrarea este liberă în cadrul unei Bibliotecii Vii
- Biblioteca nu se folosește pentru scopuri comerciale sau de promovare a altor interese ale organizațiilor care implementează metoda.
- Biblioteca Vie este un spațiu de expunere pentru oameni celebri și pentru meserii celebre

Într-o bibliotecă, selecția de cărți reprezintă aspectul cel mai important, dar și punctul forte al acesteia. Dacă selecția cărților este făcută bine, atunci și cititorii vor fi atrași să exploreze biblioteca. Dar, până în acest moment, selecția cărților ar putea fi cea mai delicată sarcină, pentru că presupune o bună organizare, mult tact și atenție la detalii. Cărțile care vor fi selectate, vor fi prezentate într-un catalog, iar mărimea acestuia depinde de numărul de cărți și mărimea bibliotecii.

Materialele pe care le sugerăm a fi pregătite

- **o agendă a întâlnirii** pe care o trimiteți cărților înainte să vină la întâlnire dacă este posibil
- **o listă cu toate cărțile** care vor participa la Biblioteca Vie care să cuprindă: titlul cărții, numele “autorului”, datele de contact (e-mail), orarul în care va participa la bibliotecă
- **catalogul varianta draft** - astfel încât cărțile să poată să mai facă corecturi sau îmbunătățiri dacă doresc
- **rezultatele evaluărilor** de la alte biblioteci (dacă ați mai desfășurat și o altă bibliotecă înainte)
- **lista echipei de coordonare a bibliotecii** împreună cu datele lor de contact care vor fi date cărților
- **acorduri de voluntariat** pentru cărți
- **protocol:** suc, ceai, biscuiți, etc.

Recomandările bibliotecarilor pentru alți bibliotecari:

- să cunoașteți conținutul catalogului, fiecare carte în parte și câteva aspecte reprezentative pentru fiecare carte în parte
- să fiți stricți în aplicarea regulilor bibliotecii și să cereți același lucru din partea cărților și a cititorilor
- să faceți corect înregistrările în jurnalele de împrumut, altfel s-ar putea crea confuzii mari la un moment dat
- să încercați să lucrați bine cu ceilalți bibliotecari. Dacă apar neînțelegeri sau conflicte, acestea nu trebuie lămurite de față cu cărțile sau cititorii
- să cereți feedback de la cărți și cititori atunci când există momente de pauză

- să fiți capabili să identificați cititorii potențiali dificili și să fiți capabili să găsiți soluții pentru situații problematice care ar putea apărea
- să cunoașteți foarte bine mediul din jurul bibliotecii și să puteți să recomandați spații pentru citire pentru cărți și cititori
- să ajutați cititorii să înțeleagă conceptul de bibliotecă vie și regulile bibliotecii
- să aveți abilitatea de a vorbi cu presa atunci când este nevoie și în acest sens, să cunoașteți cele mai relevante informații despre organizatori
- să fiți ușor de recunoscut de către vizitatori. În acest sens, ar trebui să purtați tricouri diferite de ale cărților, pe care eventual să scrie ”bibliotecar”

Evaluarea în contextul bibliotecii vie își propune două obiective: Pe de o parte, să evaluăm evenimentul din punct de vedere al atingerii obiectivelor bibliotecii pentru cărți și cititori, pe de altă parte, de a evalua experiența de organizare a bibliotecii pentru a îmbunătăți calitatea următoarei bibliotecii.

Imagini de la activitatea Biblioteca Vie, desfășurată la Școala Gimnazială „Theodor Costescu,” în anul școlar 2015-2016.

Impresiile elevilor:

- „Mi-a plăcut, a fost o idee diferită. Un alt mod de abordare, mai ales că a fost prima dată când am luat contact cu o astfel de bibliotecă”. – Iovănel Ștefan, cls. a VIII a A
- „A fost o conversație privată între carte și cititor. Am avut un catalog cu cărți vii în care am avut o prefață pentru fiecare carte, o poză, un rezumat al lor și am putut să o aleg pe cea care m-a stârnit cel mai tare”-Răducan Andreea, cls. a VIII a A
- „Cărțile noastre vii au vrut să combată ceea ce se spune, se crede despre ele și ceea ce sunt de fapt. Să nu judeci o carte după copertă”. -David Camelia, cls. a VIII a A.

BIBLIOGRAFIE:

- Adriana Băban (coordonator) – Consiliere educațională _ Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere, Curriculum Național pentru învățământul obligatoriu. Cadru de referință”. M.E.C., C.N.C., București, Editura Corint, 1998.
- Pas cu pas către cariera ta – Ghid de consiliere și orientare, Centrul OCUP pentru Informare, Orientare și Formare Profesională București, 2004
- Gabriela Lemeni și Mircea Miclea (coordonatori) Consiliere și orientare în carieră, ghid metodologic teoretic și de activități <COGNITROM> Cluj
- Mihai Jigău, Consilierea carierei, Ed. Sigma, 2001
- www.jobsite.ro
- www.blogspot.com

APTITUDINI ȘI ATITUDINI PROFESIONALE

PANESCU MIHAELA
SCOALA PRIMARA BILVANESTII DE JOS

Aptitudinile profesionale sunt acele însușiri fizice și psihice **relativ stabile ale unei persoane care condiționează randamentul într-o profesie. Acestea sunt componente dobândite ale personalității dezvoltându-se prin exersarea în activitate. Sunt factori importanți în alegerea unei cariere / profesii, de aceea, consilierilor carierei le revine sarcina de a ajuta pe tineri să ajungă la o imagine realistă în ceea ce privește aptitudinile personale. În actul reorientării persoanei în carieră importante sunt deprinderile transferabile (componente ale aptitudinilor profesionale) care ajută persoana în noua muncă prin transferul vechilor deprinderi. Aptitudinile se împart în aptitudinea generală sau inteligența generală care ajută persoana să se descurce în orice situație, și aptitudini specifice (fluiditate verbală, memoria, reprezentarea spațială, dexteritatea manuală) care condiționează reușita în anumite categorii de activități.**

Atitudinea profesională este o dispoziție sau orientare generală a persoanei spre activitate sau complexul de idei, motive și cunoștințe despre o anumită profesie care condiționează modul de raportare a individului la o anumită profesie. Atitudinile sunt bipolare, pot fi pozitive sau negative, favorabile sau nefavorabile. În funcție de imaginea pe care o are subiectul despre anumite profesii va demonstra atitudini pozitive sau negative pentru acestea. Reușita profesională este condiționată de existența unor atitudini pozitive.

Aria curriculară consiliere și orientare este o componentă a Planului de învățământ, introdusă în Curriculum-ul național din România începând cu anul 1998 pentru a oferi un program de educație pentru carieră elevilor din toate nivelurile de învățământ. Se urmărește prin această arie curriculară pregătirea elevilor pentru o bună integrare socială și profesională, dezvoltarea personală a acestora în consens cu interesele, aspirațiile și capacitățile proprii. Obiectivele educaționale sunt: autocunoașterea elevilor, informarea cu privire la oportunitățile de dezvoltare a carierei personale, dobândirea tehnicilor de muncă intelectuală, a tehnicilor de găsire a unui loc de muncă, rezolvarea problemelor de comunicare între elevi etc.

Carieră profesională

Cariera profesională reprezintă parcursul profesional format din ocupații succesive asumate de un individ în termenii aceleiași ocupații de bază. Pregătirea pentru carieră se face obligatoriu pe căi formale (școlarizare, formare continuă), dar și informale (studiu individual, experiență de muncă în alt domeniu sau pe altă poziție ierarhică). Conceptul cu semnificație pentru zona profesională trebuie delimitat de cel peiorativ din expresia “a face carieră”.

Consilierul carierei

Persoana calificată (prin studii superioare speciale) care asistă clienții în managementul propriei cariere: oferă informații, acordă consultanță, consiliere, orientare, evaluare și sprijin pentru construirea și dezvoltarea planului personalizat pentru carieră, prin activități de autocunoaștere, dezvoltare și diversificare a strategiilor de învățare, dezvoltarea abilităților de a face față tranziției de la mediul educațional la piața muncii, autoevaluare și luarea deciziilor, conștientizarea șanselor

și oportunităților de (re)integrare socio-profesională, instruire și formare continuă sau complementară.

Consilierul carierei își poate desfășura activitatea în domeniul educațional: a) la nivel preuniversitar (cabinete de asistență psihopedagogică / cabinete OSP); b) la nivel universitar (cabinetele de informare și consiliere din universități), în cadrul oficiilor de forță de muncă și șomaj (consilier pentru îndrumare și orientarea profesională), în instituții private sau alte instituții de stat de profil.

Grupurile țintă vizate prin acest proces includ: elevi, studenți, tineri, adulți / șomeri, persoane defavorizate socio-cultural, persoane cu deficiențe etc. și care întâmpină dificultăți în luarea și punerea în practică a deciziilor cu privire la opțiunile de viitor și integrarea socio-profesională.

Ocupație; funcție; meserie; profesie

Ocupația este o activitate socialmente utilă care-i aduce beneficii sau constituie o sursă de existență pentru persoana care o exercită. Ocupația se exprimă prin funcție sau meseria exercitată de o anumită persoană activă. Calificarea într-o ocupație se realizează (în general) la locul de muncă. Ocupațiile pot fi clasificate pe baza unor criterii, precum: domeniul de activitate, nivelul de pregătire profesională, complexitatea sarcinilor de îndeplinit și au ca elemente specifice: uneltele, instrumentele utilizate, spațiul de lucru, durata muncii, condițiile de salarizare.

Funcția semnifică o activitate exercitată într-o anumită ierarhie funcțională (de conducere sau execuție).

Meseria reprezintă ansamblul de cunoștințe și deprinderi de activitate dobândite prin procesul de educație (inițială sau continuă) și formare practică, necesare exercitării anumitor servicii și activități.

Profesia reprezintă specializarea obținută prin studii (în general de niveluri mai înalte). Profesia poate constitui: sursă de venituri, modalitate de a obține satisfacții, realizări, prestigiu social, formă de valorificare a pregătirii profesionale, cadru de socializare și de identificare a unor modele de viață.

Piața muncii

Piața muncii este „spațiul” în care se dezvoltă raporturi între oferta și cererea de muncă, se stabilesc condițiile de angajare și salarizare ale persoanelor apte de muncă, se realizează schimburi de informații cu privire la cererea și oferta de forță de muncă și se evidențiază oportunitățile profesionale pentru persoanele care doresc să găsească un loc de muncă sau să îl schimbe pe cel existent. Piața muncii impune adaptarea structurilor de formare profesională inițială și continuă la cerințe angajatorilor, precum și dezvoltarea resurselor umane prin policalificare și recalificare.

Planificarea și dezvoltarea carierei

Planificarea carierei este procesul de identificare a pașilor care trebuie parcurși pentru dezvoltarea carierei și presupune stabilirea obiectivelor, acțiunilor care vor fi realizate, resurselor necesare (umane, financiare), termenelor, responsabilităților, rezultatelor concrete așteptate, eliminarea obstacolelor. În cadrul unui program de consilierea carierei planificarea se desfășoară după etapele de autocunoaștere și explorare ocupațională, educațională.

Planificarea carierei include aspecte ce țin strict de locul de muncă, dar și activitățile de timp liber, viață personală etc. În vederea realizării unei planificări a carierei este necesară o privire în

perspectivă, care să puncteze aspecte precum: scopul în viață, imaginea de sine, tipul de muncă dorit, relațiile cu ceilalți, tipul de locuință dorită, realizările globale de pe parcursul vieții. Dezvoltarea carierei este un proces de învățare și adaptare la diferite roluri exercitate de către o persoană pe parcursul vieții, include diferite stadii, aflate în succesiune cronologică și presupune medierea între factorii de personalitate și cerințele sociale, în beneficiul individului. Acest proces cuprinde totalitatea factorilor psihologici, sociologici, educaționali, fizici, economici care combinați influențează natura și importanța muncii pe parcursul întregii vieți a unei persoane.

În sprijinul a tot ce am spus mai sus am citit odată o poveste care m-a făcut să iau greutatea ca pe un obstacol ce trebuie depășit și trecut, la fel le-am explicat și elevilor mei că trebuie să facă.

POVESTEA UNUI MĂGAR

"Într-o bună zi, măgarul unui țaran căzu într-o fântână. Nefericitul animal se puse pe zbierat, ore întregi, în timp ce țaranul căuta să vadă ce e de făcut. Până la urmă, țaranul hotărî că măgarul era oricum bătrân, iar că fântâna, fiind secată, tot trebuia să fie acoperită odată și-odată. Astfel a ajuns la concluzia că nu mai merită osteneala de a-l scoate pe măgar din adâncul fântânii.

Așa că țaranul își chemă vecinii, ca să-i dea o mână de ajutor. Fiecare dintre ei apucă pe dată câte o lopată și începu să arunce de zor pământ înăuntrul fântânii. Măgarul pricepu de îndată ce i se pregătea și se puse și mai tare pe zbierat. Dar, spre mirarea tuturor, după câteva lopeti bune de pământ, măgarul se potoli și tăcu. Țaranul privi în adâncul fântânii și rămase uluit de ce văzu.

Cu fiecare lopată de pământ, măgarul cel bătrân făcea ceva neașteptat: se scutura de pământ și pășea deasupra lui. În curând, toata lumea fu martoră cu surprindere la momentul când măgarul, ajuns până la gura fântânii, sări peste ziduri și ieși."

Morala:

Viata va arunca poate și peste tine cu pământ și cu tot felul de greutate... Însă, secretul pentru a ieși din fântână este să te scuturi de acest pământ și să-l folosești pentru a urca un pas mai sus. Fiecare din greutățile noastre este o ocazie pentru un pas înainte. Putem ieși din adâncurile cele mai profunde dacă nu ne dăm bătuti. Folosește pământul pe care ti-l aruncă ceilalți peste tine ca să mergi înainte."

CONSILIEREA CARIEREI ELEVILOR - O NECESITATE PENTRU INTEGRAREA SOCIALĂ

*Prof. Pătruț Anișoara Ramona
Școala Gimnazială Eșelnița*

Career is characterized as a succession of professions, occupations, positions and functions in which a person engages in the evolution of working age. The determining factors in the formation and development of students' professional interests and aspirations are: family, school, socio-cultural society in general and the subject of education in a dynamic interaction. Tutor, teacher advisor, teacher educator by addressing a topic of professional master classes by personal discussions with the interested subjects will also play an increasingly specific educational and vocational counseling.

Înclinațiile observate din perioada copilăriei mici și a preșcolărității se dezvoltă în perioada miciei școlarități definind din ce în ce mai bine aptitudinile elevilor; acestea intră tot mai mult în interacțiune cu acele cunoștințe care stimulează și consolidează aptitudinile formând în interacțiune cu sentimentele și atitudinile specifice capacitățile. Pasiunile elevilor pentru un anumit tip de activitate sau altul definesc formarea vocației profesionale. Aceste pasiuni nu se dezvoltă pe un teren gol, ele au o relație de puternică interdependență cu capacitățile specifice formate și au un rol decizional în alegerea meserii / profesiuni.

Pasiunile elevilor pentru un anumit tip de activitate sau altul definesc formarea vocației profesionale. Aceste pasiuni nu se dezvoltă pe un teren gol, ele au o relație de puternică interdependență cu capacitățile specifice formate și au un rol decizional în alegerea meserii / profesiuni. Consilierea vocațională Reprezintă în acest sens ansamblul acțiunilor proiectate, organizate, desfășurate, în procesul educațional cu scopul identificării, stimulării, structurării capacităților specifice și pasiunilor complementare acestor capacități.

La nivelul școlii, reformele învățământului care în esență au condus la întâlnirea între pregătirea teoretică și pregătirea practic-productivă au răspuns necesităților economico-sociale. În acest sens pentru a fi eficientă consilierea profesională trebuie să îndeplinească anumite condiții:

- profesiunea trebuie înțeleasă și tratată ca un mod de viață și un rol social, nu numai o ocupație economică;
- modelul carierei trebuie privit din punct de vedere al psihologiei dezvoltării și nu al psihologiei diferențiale. Aceasta înseamnă că în evoluția subiectului educațional formarea și dezvoltarea sa este obiectivul principal și nu selecția acestuia pentru o anumită profesiune;
- asumarea conceptului de carieră ca fiind nu ascensiunea pe plan social ci îmbinarea mai multor ocupații apropiate și integrarea lor unei cariere unice;
- principiul creativității trebuie să fie principiul coordonator superior al învățământului;
- piatra unghiulară a adaptării și integrării socio-profesionale trebuie să fie relația complexă și dinamică între învățământ – practică și profesiune.

Dar pentru ca activitatea de consilierea școlară și profesională să-și îndeplinească obiectivele este nevoie de organizarea și programarea acesteia, de unitatea între componentele sale: consiliere școlară și consiliere profesională.

Consilierea școlară și profesională reprezintă un sistem de educare-formare care se desfășoară în mai multe etape și care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să genereze și să ofere permanent într-un flux continuu și diversificat informații despre școală și profesiune, despre schimbările care apar și cerințele socio-economice adresate școlii

- să organizeze o colaborare eficientă și nu formală între profesori, elevi, părinți, întreprinzători prin intermediul activităților comune (conferințe, târguri de carte, de job-uri) și a deciziilor comune.

- să inițieze și să realizeze acțiuni care să conducă la autocunoașterea subiecților educaționali, a capacităților personale a acestora dar și la cunoașterea profesiunilor.

- să monitorizeze școala în ceea ce privește valorificarea potențialului cognitiv, afectiv, fizic, comportamental al elevilor

- să fie realizată în cele două etape normale de evoluție a persoanei :

§ formarea inițială (în școală)

§ formarea continuă (educația permanentă)

- să se producă în ambele sensuri de la elev la profesiune și invers, de la societate la școală

Consilierea școlară în condițiile societății contemporane are în vedere asigurarea de șanse egale în formarea și dezvoltarea personalității. Ținându-se seama de diferențierile obiective ale potențialului genetic psihic și intelectual ale indivizilor dar și de deosebirile eforturilor depuse și a rezultatelor obținute, consilierea școlară nu-și propune egalizarea performanțelor elevilor. În acest context apare în mod obiectiv și necesar clasificarea și ierarhizarea elevilor în funcție de valoarea, nivelul performanțelor și eficiența pregătirii lor. În funcție de necesitățile socioeconomice contemporane și de perspectivă privind forța de muncă și specialiștii necesari, apare în mod obiectiv și selecția școlară și profesională prin intermediul examenului concurs, bazat pe competiție.

BIBLIOGRAFIE

1. Băban, A., 2001, Consiliere educațională. Ghid pentru orele de dirigenție consiliere, S.C.Psinet, S.R.L., Cluj Napoca
2. Butnaru, D., și colab., 1999, Consiliere și orientare școlară, Editura Spiru Haret, Iași
3. Carcea, M, 1997, *Pregătirea carierei profesionale. O abordare creativă*, Ed. Performantica, Iași
4. Dafinoiu, I., 2001, Psihoterapie integrativă, Editura Polirom, Iași
5. Dafinoiu, I., 2002, Personalitatea. Metode calitative de abordare. Observația și Interviu, Polirom, Iași
6. Tepelea, A. (coord.), 2001, Managementul conflictului. Ghid. Ministerul Educației și Cercetării. Consiliul Național pentru Pregătirea Profesorilor.

CONSILIEREA ȘI FORMAREA ELEVILOR. PREGĂTIREA PENTRU CARIERĂ

*Profesor Pătruțescu Stelian- Alin
Liceul De Arte ,, I.Șt.Paulian'', Dr.Tr.Severin*

This article describe the complex process of preparing and orientation students in career. Both education and orientation have goals that overlap, namely personality development. If education is developing the under ideal educational, the orientation aims has a practical purpose, namely the development of those parts of the personality that would allow the student a better integration in society.

Orientarea școlară și profesională presupune un ansamblu de etape și tehnici care se structurează într-un sistem. Componentele acestui sistem sunt: cunoașterea personalității elevului, educarea elevului în vederea alegerii carierei, cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor, consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte, care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permită elevului o cât mai bună integrare în societate.

Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe școlii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale: cunoașterea personalității elevului, educarea elevului în vederea alegerii carierei, cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale, consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însusirea unui ansamblu de cunostințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt: conținutul obiectelor de studiu; lecția – ca principală formă de organizare a activității didactice; stabilirea unei

legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă; metodele de instruire; activitatea individuală cu elevii; influența personalității profesorului.

În ceea ce privește cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor, pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

În practica orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea desigur, vizitele în unitățile productive, consultările date de specialistii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise.

În urma diverselor contacte cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu consilierul școlar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii. Rolul consilierului este de a-l învăța pe elev cum să obțină informații utile, cum să le utilizeze eficient, să le coreleze și raporteze corect la posibilitățile sale. Pe parcursul procesului de orientare, consilierul trebuie să-l sprijine și să-l încurajeze pe elev în diversele direcții posibile, cum ar fi: să acționeze în vederea luării unei decizii, să adopte un program specific de pregătire, să-și reevalueze periodic alegerile făcute.

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Fără îndoială, divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru componente structurale sau direcții de acțiune (cunoașterea, educarea, informarea și îndrumarea elevilor) este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se intercondiționează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces. Într-o asemenea perspectivă diversele categorii de metode și tehnici ale consilierii și orientării se conturează ca subsisteme polifuncționale care, la rândul lor, se intercondiționează și se completează reciproc.

Bibliografie:

- Bălan, A., *Consiliere educatională – ghid metodologic pentru orele de dirigentie și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
- Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999
- Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigentie*, Editura Polirom, Iasi, 1998
- Neamtu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1995
- Tomsa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viata Românească”, București, 2001

ORIENTAREA ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ

Paunescu_Madalina_Scoala_Gimnaziala_Simian

Student career guide is among one of the most difficult task people face, career guiding involves looking at someone based on his capacity and telling what will be best for that persons future, as difficult as it sound, career guiding has helped a lot of persons in the world today, people have dived into the wrong careers most at times and pay the prices in one way or the other, however, effective career guiding have pushed most persons to the top.

Orientarea școlară și profesională în țara noastră are tradiție; aceasta s-a desfășurat și se desfășoară în cabinete și laboratoare care au funcționat eficient, cele mai multe au fost situate în centre universitare, fiind dotate cu aparatură psihologică și personal de specialitate.

Activitatea de orientare școlară și profesională desfășurată în școli în beneficiul elevilor, este un proces de conturare generală –prin informare, asistență, autocunoaștere – a preferințelor și aspirațiilor în ceea ce privește ruta școlară și profesională.

Serviciile de consiliere, orientare și educare pentru carieră au evoluat semnificativ în societatea contemporană. Consilierea și orientarea școlară îl sprijină pe elev să-și îndeplinească propria carieră și prin aceasta îl ajută să aibă un destin demn în viață.

Sistemul socio-economic este într-un proces profund de schimbare în planul structurilor conținutului; drept consecință, și mediul de muncă al oamenilor este în aceeași măsură afectat: locurile de muncă, domeniile profesionale căutate pe piața forței de muncă, valorile individuale și sociale predominante. În acest context orientarea școlară presupune sprijinirea / asistarea elevului în procesul alegerii –justificate și în consens cu preferințele și aspirațiile sale – afilierelor de studii oferite de sistemul de educație și formare profesională existent.

Alegerea unei profesii trebuie să fie un act profund personal, liber, rezultat al procesului deliberării responsabile, în acord cu situațiile concrete, obiective ale realității sociale și economice, cu motivațiile interne și interesele dominante și stabile.

Orientarea profesională este procesul maximei sincronizări dintre aspirațiile personale și cele sociale cu privire la muncă privită ca sursă de satisfacții individuale și ca mijloc de progres economic general. Procesul presupune: competență, competiție, selecție, concurență, succes, eșec, învățare, pregătire profesională continuă, asumarea de responsabilități, etc.

Procesul consilierii și orientării școlare și profesionale vizează aspecte de natură: cognitivă (furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă); afectivă (ameliorarea imaginii de sine, cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă); acțională (luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a acțiunii).

Ambele procese de consiliere au aceleași caracteristici și obiective de bază, reprezintă două acțiuni care intervin în procesul de realizare a persoanei, se susțin și se întregesc având caracteristici și obiective distincte.

Activitatea de orientare școlară o precede pe cea profesională, ambele fiind componente ale orientării pentru carieră.

Debutul și intensificarea activității de orientare școlară are loc, de regulă, la nivelul anilor școlari care marchează sfârșitul și începutul ciclurilor de învățământ.

Trecerea de la consilierea și orientarea școlară la cea profesională se produce pe măsura apropierii de finalul unui ciclu de învățământ ce reprezintă și potențiale „ieșiri” din sistemul de educație și formare urmată de populația adultă care este în șomaj, cea care dorește schimbarea locului de muncă, ridicarea nivelului personal de competență sau cei care vor să facă față mai bine noilor sarcini de muncă modificate prin proces tehnologic etc.

Activitatea de orientare școlară se centreează asupra celor care intră în noi etape de formare inițială; se fundamentează pe ideea că fiecare persoană se poate realiza maxim numai dacă procesul de formare se desfășoară pe linia celor mai puternice aptitudini sau caracteristici generale de personalitate. Sarcina principală a orientării este în aceste condiții de a asigura concordanța dintre caracteristicile persoanei și obiectivele procesului formativ exercitat asupra sa. Orientarea școlară trebuie să fie rezultatul deciziei copilului sau poate, mai corect spus, al aderării acestuia la acțiunile diferențiate care se exercită asupra sa. În situația în care copilul nu are încă suficientă capacitate de discernământ, decid alți factori: familia, consiliul de tutelă, școala. Incapacitatea de decizie trebuie suplinită. Decizia trebuie să fie făcută în folosul copilului prin aprecierea obiectivă a realității.

Îndrumarea unui elev spre o anumită categorie de școli determină apropierea acestuia de anumite categorii sociale și, indirect, îndepărtarea de altele. În acest context, orientarea școlară constituie, funcțional, premisa orientării profesionale.

Orientarea profesională (pentru carieră) este un fenomen social, care s-a conturat în societate atât cu diferențierea formelor de activitate cât și cu libertatea persoanei, în vederea asigurării pentru tânăra generație a posibilităților de alegere a profesiei. Ea își propune adaptarea persoanei la condițiile muncii, la paleta largă a profesiunilor existente pe piața muncii în acord cu abilitățile, aptitudinile, caracteristicile generale de personalitate, aspirațiile persoanei și cu necesitățile sociale, urmărind stabilirea unui echilibru în interiorul relației om-activitate.

Bibliografie

Otilia Sanda Bersan - "Consilierea privind cariera", Editura Universitatii de Vest, 2016

David Geldard – "Consilierea copiilor", Editura Polirom, 2013

ROLUL PROFESORULUI ÎN CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR VIITOARE

*Prof. PETRESCU GABRIELA
C.S.E.I. "C-tin Pufan" – Dr.Tr-Severin*

The teacher has a special, important leading part in advising of pupils for choosing their future career. The orientation and advising of pupils is a complex process for guidance of pupils in accordance with their skills and interests to these forms of school activity or academic which permit them to select towards certain professional domains. It is necessary to have knowledge of pupils' personality carrying out their education in view of choosing of the career and they to be informed for consideration at school network existent, to be consolidated professions and they are guiding really.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive, solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între *ceea ce vrea*, *ceea ce poate* și *ceea ce trebuie* să facă elevul.

Conținutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă, activitatea individuală cu elevii, influența personalității profesorului constituie modalități ce mijlocesc educarea elevului.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului, perspectivele de evoluție ale lui. Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un *sistem* a cărui rezultat este consilierea și îndrumarea. Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde patru activități de bază, și anume: *cunoașterea personalității elevilor*, *educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor*, *o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii*, *actul propriu-zis de consiliere și îndrumare* a elevilor spre scopul propus.

Faza de începere a ședinței de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă a transformărilor. Este indicat să-și definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul școlar identifică și ghidează căile optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii țelurilor fiecărui elev în parte. Ședința de consiliere și orientare școlară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu părinții în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extrașcolare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstruiează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale.

Concomitent se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta

lui. Paralel cu metodele expuse anterior, psihologul școlar uzează și de analiza rezultatelor activității, respectiv o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea “Eului” propriu fiecărui școlar în parte. Aceste produse specifice pot fi : compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical, compoziții etc. Toate acestea încununează un anumit stil de personalitate care este unică în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere ; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul. Sedința de consiliere se aprofundează prin întrebarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care oferă nenumărate informații referitoare la situația elevului în cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personală, date ce includ unele probleme de sănătate sau diverse atitudini în raport cu activitățile școlare și extrașcolare pe diverse paliere. Autocaracterizarea este o altă metodă de investigație psihologică foarte apropiată de analiza datelor biografice și totuși distinctă. Ea constă într-o introspecție profundă, greu accesibilă psihologului, este practic o sursă de informații proprii asupra atitudinii elevului față de el însuși, o autoanaliză profundă corelată de o sinceritate specifică vârstei. Metoda testelor este un instrument des întrebuit de psihologul școlar în cadrul evaluării cât mai obiective și standardizate a unor abilități, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidențiate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate în funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat. Testele cele mai întrebuite în cadrul ședințelor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive). Finalitatea urmărită prin aceste metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosferă de calm, liniște în cadrul cabinetului psihologic, dublată de o atitudine empatică, de echilibru a psihologului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesară în procesul de orientare spre carieră.

Aplicarea unui model de Orientare și Consiliere cu privire la dezvoltarea carierei, presupune aducerea individului în centrul preocupărilor directe ale activității consilierului simultan cu focalizarea atenției pe următoarele direcții:

- **dezvoltarea personală și socială a individului:** autocunoașterea generală, autoevaluarea potențialului intelectual, înțelegerea identității sinelui, ca parte și întreg,
- **dezvoltarea în planul educației și formării profesionale:** înțelegerea lumii educației, a rolului și finalității acesteia, identificarea motivelor care dinamizează activitatea de învățare și dezvoltare intelectuală,
- **dezvoltarea în planul carierei:** înțelegerea proceselor economice și sociale care îi sunt accesibile: familie, economie, profesie, salariu, proprietate, bani, bunuri materiale și culturale etc., înțelegerea ambianței sociale și economice în care trăiește, conștientizarea valorii personale pe piața forței de muncă, diversitatea conținutului muncii, timp liber, activități comunitare, viața personală, familie etc.

Informarea despre posibilele rute școlare care pot fi urmate de orice elev care a absolvit un anumit nivel de învățământ, trebuie să cuprindă: denumirea școlii, adresa, numărul de telefon și fax, eventual adresa E-mail; persoanele de contact; tipurile de școli existente în diferite zone sau medii; profilurile de pregătire; condițiile de admitere; condițiile de școlarizare; dotări speciale ale școlii; calitatea pregătirii; modalitățile de a ajunge la sediul școlii. Aceste informații trebuie oferite într-o formă sistematizată, după anumite criterii și, la cerere, în mod neutru, cu avantajele și dezavantajele fiecărei unități.

Principalele mijloace utilizate în orientarea școlară și profesională, modernizate, actualizate și integrate în noile conținuturi ale învățământului sunt: vizitarea altor școli, universități, întreprinderi și instituții în scopul cunoașterii, informării, orientării, efectuarea de exerciții de autocunoaștere și interevaluare desfășurate în clasă, discutarea preocupărilor de timp liber, a hobby-urilor, pasiunilor personale, prezentarea profesiilor părinților, invitarea în școală a personalităților locale, oameni de diferite profesii și prezentarea activității lor, analizarea diferitelor lucrări, cărți, articole, emisiuni de radio și televiziune, filme documentare, ziare specializate în reportaje economice și despre muncă, a ziarelor de reclamă și a rubricilor de anunțuri etc. care au conținuturi ajutătoare Consilierii și Orientării, încurajarea participării elevilor la cercurile de specialitate organizate în școală și/sau în afara acesteia, invitarea de directori de școli profesionale, de licee, rectori din instituțiile de învățământ superior, organizarea de întâlniri cu fosta elevi ai școlii și care au realizări profesionale remarcabile, simularea în clasă a diferitelor contexte de viață și profesionale, organizarea de întâlniri comune elevi, părinți, profesori pe teme de Consiliere și Orientare.

Bibliografie:

Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998

Neamțu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995

Tomșa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001

TEACHERS' AND PARENTS' INVOLVEMENT IN THE HOME STUDYING ACTIVITIES

Pichineru Elena-Școala Gimnazială nr 1 Mirzanesti, jud. Teleorman

The research strategy: Since the subject involves the principles of the interpretive perspective research, I used the abductive research strategy. BLAIKIE (2000, p.25) mentioned the following about this strategy: "The starting-point is the social world of social actors being investigated their construction of reality, their way of conceptualizing and giving meaning to their social world, their tacit knowledge. This can only be discovered from the accounts which social actors provide. Their reality, the way they have constructed and interpreted their activities together, is embedded in their language." [1]. The questions and objectives of the research: According to the abductive strategy, instead of using the hypotheses, a range of questions are used which are subject to further development and refining. Through the selection of questions and the attention given to their order, I can determine *what is studied, to what degree and how it will be studied*. Therefore, the following *questions* were formulated:

- What are the concepts, attitudes and behaviors of adolescents towards the parents' involvement in home studying activities?
- What are the students' knowledge, attitudes and behaviors towards the relationships school-family?
- What kind of social processes do these behaviors produce?
- What are the patterns of the relationships between characteristic behaviors?
- Why do the identified patterns manifest themselves in a particular way? [2]
- *The objectives* aimed in the research are:
 - *the description*, in order to provide rich details about the studied phenomenon;
 - *the understanding*, to identify the rationale of the involved people's actions;
 - *the explanation*, to determine the elements, the factors and the mechanisms responsible for the production of the relationships between school-family. [3]

The method, the selection of the participants and the collection of the data: The focus group technique has become one of the most attractive and efficient investigation methods, being the most utilized qualitative method for approaching some varied social domains, such as education. Also, the focus group is one of the few available techniques used to obtain consistent data from children and adolescents. The participants were selected in order to obtain a wide array of different opinions. I took into consideration that they could socialize, that they could talk openly and honestly to each other, so that each group was homogeneous concerning the experience as well as the scholarly environment which they come from. As a result, a diversity of opinion was reached by choosing homogeneous groups where participants could freely interact and not by choosing a heterogeneous human composition that is also less recommended. I held eight focus group sessions with high school students consisting of 51 participants in order to gather their thoughts and opinions about parents' involvement in their education and in school-related activities. In each focus group there

were 5 to 8 students from the 10th, 11th, 12th grade between the ages of 16-18. Generally, each group consisted of students at the same education level, from the same school, but from classes having different profiles: languages, mathematics, IT, social sciences, music and arts, economics, etc. Two of the groups were a bit heterogeneous. A group consisted of students who were living in the village of Ighiu and who were studying in Alba Iulia (main municipal town in the county of Alba) and Blaj and these students were from different grades. Another group consisted of students from different grades and high schools in Alba Iulia. The conversations in these two groups were less consistent. [4]

The value of truth and confidence of the research: Because "there are no operationally defined tests that can be applied to the qualitative research" (EISNER, 1991, p.53), the pragmatic validation of the research results was achieved by its being judged in terms of its relevance and utility by a numerous group of M.A. students consisting of teachers and secondary or high school principals, as well as several groups of students. They confirmed that the study helped them understand a situation that sometimes seemed "enigmatic or confusing." [5]

I believe that *the lack of time*, considered "limited resource" by students, and the positive evaluation of the situation are causal conditions which interact in many contexts and generate the pattern of the style of limited involvement which, sometimes, has positive consequences, such as gaining the freedom of decision and, implicitly, taking responsibility. Nevertheless, the parental supervision remains, as I can notice from what a student told: "My parents have a healthy vision on education: "Until now we took care of you, now that you stepped into another world (high school), you will form yourself there on the structure that we offered to you." There is a shade, too: if my behavioral tendencies deviate a lot from what they think is good, they will bring it to my attention. Quite firmly." [6]

The limited time that parents spend with their children, the interest limited to only some aspects, produce effects that teenagers perceive and of which they become aware as frustrations. "We don't get time for what we think is important, namely they don't support us where we are the best or when we have a problem. I noticed that they like so much the comfort of a 'Did you get good grades? Do you need anything else? When is there another meeting? etc.' and they avoid as much as they can the delicate events that occur to us by invoking, I may say, infantile reasons." [7]. The style of excessive (authoritative) parental involvement: This style of parental involvement in education is more complex than the others because its perception is the least wanted and, at the same time, harder to deal with by the teenagers.

References

- Agabrian, Mircea & Millea, Vlad (2005). *Parteneriate școală – familie – comunitate. Studiu de caz*. Iași: Editura Institutul European.
- Barnes, John (1972). *Social networks*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Blaikie, Norman (2000). *Designing social research. The logic of anticipation*. Cambridge: Polity Press.
- Clark, Maxine (1991). Social identity, peer relations, and academic competence of African-American adolescents. *Education and Urban Society*, 24(1), 41-52
- Coleman, James (1987). Families and schools. *Educational Research*, 16(6), 32-38.
- Eisner, Elliot (1991). *The enlightened eye: Qualitative inquiry and the enhancement of educational practice*. New York: Macmillan Publishing Company.
- Epstein, Joyce (1992). School and family partnerships. In Marvin Alkin (Ed.), *Encyclopedia of educational research*, (6th edition, pp.1139-1151). New York: MacMillan.

Epstein, Joyce, & Lee, Valerie (1995). National patterns of school and family connections in the middle grades. In Bruce Ryan, Gerald Adams, Thomas Gullota, Roger Weissenberg, & Robert Hampton (Eds.), *The family-school connection: Theory, research and practice* (pp.108-154). Thousand Oaks, CA: Sage Publications.

Epstein, Joyce; Sanders, Mavis; Simon, Beth; Salinas, Karen; Jansorn, Natalie & Voorhis, Frances (2002). *School, family, and community partnership. Your handbook for action*. Thousand Oaks, Ca.: Corwin Press, Inc.

ASPIRATIONS ET OPTIONS EN CE QUI CONCERNE LA CARRIÈRE

*Profesor Pîrvulescu Mihaela
Colegiul Tehnic „Domnul Tudor”, Dr.Tr.Severin*

This paper is intended to be a playdoyer in favor of a career counseling classes, based on a survey among students on the importance of these classes and the steps to follow to motivate students to participate to this classes: realise a vocational correct profiling, a self-assessment tool, completing a career project who includes problems that young people can confront and, the most important thing, to review permanently this career plan.

Les objectifs suivis dans l'activité d'orientation dans la carrière sont: le développement du processus de la prise de décision, le développement de la conception de soi, le relationnement des styles de vie, des valeurs, de la modalité de passer le temps libre, l'établissement des différences individuelles, le développement de la flexibilité et de la capacité d'adaptation aux changements.

Pour une analyse correcte du degré d'information des élèves en ce qui concerne les bénéfices de l'activité d'orientation on doit connaître la perception des élèves de leur propre niveau d'information, le niveau de participation aux activités d'orientation, les domaines d'intérêt des élèves, la liaison entre le domaine éducationnel auquel l'élève appartient et le métier future vers lequel il se dirige, les intentions des élèves après la fin des études, leur perception envers les potentielles ressources dans le développement professionnel futur, les sources d'information regardant la carrière qu'ils accèdent. Dans une étude réalisée auprès de mes élèves, à la question *Est-ce que vous êtes informés suffisamment en ce qui concerne l'activité d'orientation dans la carrière?*, 33% des élèves se considèrent bien informés, 47% informés, 20% se déclarent très peu informés. En ce qui concerne le niveau de participation des élèves aux activités d'orientation dans la carrière, 57% ont déclaré qu'ils n'ont pas encore participé aux activités d'orientation, tandis que 43% ont dit qu'ils y ont participé. Par ces deux questions j'ai suivi la familiarisation des élèves à l'activité d'orientation. Les réponses qu'ils ont donné signifient le fait qu'une grande partie des élèves reçoivent l'information qu'ils considèrent relevante d'autres sources que la propre expérience (l'expérience propre avec l'activité d'orientation). À la question *Tu considères que les élèves ont besoin d'orientation dans le choix de la profession?*, la plupart des élèves considèrent qu'ils ont besoin d'orientation (85%), tandis que peu d'eux (15%) croient ne pas en avoir besoin. Donc la conclusion qu'on peut en tirer est que les élèves sont peu orientés vers la profession future et l'orientation dans la carrière, même si elle est appréciée au mode déclaratif est rarement accédée pour le choix de la carrière future.

Donc, pour gagner l'intérêt des élèves on doit leur capter l'attention et d'abord, dans mon opinion, on doit dresser leur profile vocationnel, un instrument pour autoévaluer:

-en premier lieu les habiletés cognitives: l'habileté de relationnement interpersonnel (la capacité d'interagir et de travailler avec les autres), l'habileté numérique (la capacité de réaliser rapidement et correctement des calculs numériques simples et d'analyser un problème/une tâche en utilisant la méthode adéquate), l'habileté verbale (la capacité d'utiliser correctement les mots et les règles grammaticales et de comprendre les textes qu'on lit), l'habileté spatiale (la capacité de retenir et d'utiliser des contenus mentales spatiaux, qui peuvent être présentés tant en plan qu'en espace et peuvent faire des renvois à des figures géométriques ou structures de la vie quotidienne - l'intérieur d'un bâtiment, une carte), l'habileté d'apprentissage (la capacité d'acquérir, utiliser et organiser les nouvelles connaissances tant dans les activités scolaires que celles du loisir), l'habileté de leadership (la capacité d'organiser, coordonner, monitoriser et guider les autres dans l'accomplissement d'une activité dans un but commun);

- en deuxième lieu l'autoévaluation des intérêts. La personnalité vocationnelle de chaque individu est une combinaison entre les six types vocationnels:réaliste, investigatif, artistique, social, antreprenorial et conventionnel.On doit quand même retenir que les intérêts, même s'ils reflètent des préférences pour certaines activités et connaissances peuvent se modifier en temps, du aux expériences personnelles;

- en troisième lieu l'autoévaluation des valeurs, qui montre ce que tu aimes quand il se pose le problème de choisir une profession. On a tous plusieurs valeurs quand il s'agit de choisir une profession: les relations sociales, la sécurité, la reconnaissance professionnelle, le temps libre, le développement des habiletés, l'autorité, le respect des règles, la provocation, l'autonomie.

Après avoir réalisé un profil vocationnel complet, on doit demander aux élèves de dresser un projet de carrière, qui comprend des problèmes avec lesquels ils peuvent se confronter, l'environnement du travail (connaissances, habiletés, opportunités de développement), l'autoconnaissance (les aptitudes, les capacités, les intérêts, les traits de personnalité), le développement des buts (ce que je veux réaliser et les compétences que je veux développer dans le futur proche, un état désirable, une réalisation spécifique, observable et réaliste), l'identification des actions futures pour toucher le but, la réalisation du plan de carrière proprement-dit (le but, les objectifs à court et long terme), les obstacles actuels et futurs, les ressources (connaissances et habiletés, support social, modèles dignes à suivre). Et finalement, on ne doit pas oublier de réviser constamment le plan de carrière, en éliminant les décisions qui ne vont plus.

BIBLIOGRAPHIE:

Herr, E. L., Cramer, S. H., & Niles, S. G. *Career guidance and counseling through the lifespan—Systematic approaches*

Lemeni, G., Negru, O. (2004). *Planificarea carierei*

<http://www.mh-procons.ro/>

ÎMPREUNĂ...PAS CU PAS!

*Prof. Pîtea Mădica
Colegiul Tehnic „Domnul Tudor”*

Rezumat: *Man has always sought out life to be a success. Teenagers associate success with power, money, prestige and a nice and happy family. Often they get confused by misleading values. At that point they must be supported by family, school, and friends with the understanding and involvement necessary to help them overcome this trying time. Working with parents and knowing the interests of students, the class master can advise and guide the student to achieve success.*

Dintotdeauna oamenii și-au creat un ideal de viață. Imaginea acestui ideal diferă în funcție de vârsta la care ne raportăm. Adolescenții asociază totdeauna succesul cu banii, puterea și prestigiul. Realizarea include bineînțeles și o familie frumoasă și fericită. Nu concep viitorul fără o profesie de top, fără a fi în vârful organizației, chiar propriei organizații, fără cea mai performantă mașină ori cele mai exotice vacanțe. Ei visează! Noi, le dorim ce-și doresc și ei. Dar....

Profesorul diriginte, prin consilierea școlară și profesională acordată elevilor, urmărește creșterea încrederii acestora în forțele proprii și în capacitatea lor de a alege. La nivelul învățământului liceal, personalitatea elevului este destul de bine conturată, astfel că aspirațiile sale sunt mult mai bine precizate, ca efect al unei bune cunoașteri de sine.

Orientarea școlară presupune și o serie de activități dedicate părinților și profesorilor. Influența acestora asupra deciziei copilului poate fi mai mare sau mai mică, în funcție de mentalitate, de poziția socială, de nivelul lor cultural.

Colaborarea cu părinții se poate face prin întrevederi, reuniuni, seminarii, lectorate, mese rotunde, conferințe. Profesorilor de la clasă li se pot propune stagii de formare privind activitatea de orientare și li se pot furniza materiale informative. Scopul este același: implicarea părinților și profesorilor în procesul de orientare conștientă și realistă a copiilor pe un drum profesional care să corespundă dorințelor acestora, aptitudinilor, dar și posibilităților concrete oferite pe piața muncii.

Una din sarcinile profesorului diriginte este de a realiza o informare directă a elevilor cu privire la studiile și profesiunile spre care se pot orienta, dar și îndrumarea activității de autoinformare în vederea autoorientării corecte. Activitatea dirigintelui se încheie cu formularea sugestiei de orientare, care trebuie să fie rezultatul interacțiunilor dintre posibilitățile, aspirațiile elevului, dorințele părinților și oferta socială. Această sugestie a dirigintelui nu trebuie să aibă caracter persuasiv, astfel încât elevul și familia să poată fi siguri că opțiunea le aparține în totalitate.

Educația pentru carieră include, adesea, și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum: viața de familie, organizarea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, probleme legate de valori și calitate vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață.

De remarcat că adolescentul trăiește și se dezvoltă în funcție de anumite trebuințe. Pe de altă parte, este vorba despre trebuințele societății, la care individul trebuie să răspundă. Nu trebuie minimalizate nici dorințele personale, a căror realizare îi conferă satisfacție și succes.

Ca profesor diriginte consider că o bună cunoaștere a trebuințelor și chiar dorințelor elevilor ajută în realizarea unei consilieri de calitate. Și pentru a avea un punct de plecare, la începutul clasei a IX-a, am cerut elevilor mei să realizeze un eseu prin care să imagineze „o zi a anului 2035”. Am ales anul 2035 deoarece atunci majoritatea elevilor clasei mele vor avea vârsta de 35 de ani, vor fi

niște tineri realizați. Le-am cerut să descrie „întreaga zi” și să atingă atât partea legată de profesie cât și de familie. Scrierea eseului nu era obligatorie.

Mărturisesc că după scurgerea celor două săptămâni, timp alocat realizării eseului, cu emoție și curiozitate am trecut la lecturarea acestora. În primul rând am fost plăcut surprinsă că toți elevii scriseseră eseul. E drept unii scurt și concis (1/2 pagini) alții cu lux de amănunte pe 2-3 pagini. Ei vor să aibă profesii de: medic veterinar, angajat pe un salariu mare, educatoare, profesoară de limba română, asistent medical, art designer, farmacist, Game designer, inginer la Ubisoft, informatician la Google, șofer pe tir-ul propriuetc. Și vor să aibă: soț/soție care să-i iubească, unii o fetiță, alții un băiețel sau doi îngerași, cărorale știu chiar și numele. Nu uită nici de părinți sau frați pe care „îi vor aproape”. Și ca să-și arate pe deplin frumusețe unii nu uită că ar vrea chiar și „un câine husky”!. Evident că vor și lumea la picioare: țări exotice, Los Angeles, Londra pot fi locațiile unde câțiva vor trăi în 2035. Frumos și greu, aș spune! Greu și, cu siguranță, frumos pentru unii dintre ei!

De aici ne putem implica noi: diriginte, părinți, profesori, consilieri școlari, comunitate. Noi toți nu trebuie să fim indiferenți față de interesele, înclinațiile și aptitudinile adolescentului și să adoptăm permanent o atitudine înțelegătoare față de acesta. Chiar dacă ni se pare greu, tânărul trebuie lăsat să-și aleagă singur meseria care îi place.

Se poate menționa, că o informare asupra principiilor care guvernează piața muncii, despre situația privind perspectivele reale de angajare, despre posibilitățile profesionale oferite de un anumit nivel de educație reprezintă un demers util încă din perioada ciclului liceal. Prin consilierea școlară și profesională acordată elevilor se urmărește creșterea încrederii acestora în forțele proprii și în capacitatea lor de a alege.

Școala trebuie să faciliteze dezvoltarea personală a elevului pentru luarea unor decizii, în concordanță cu cerințele personale și realitățile sociale. Succesul profesional poate fi definit printr-o adaptare performantă la cerințele pieței muncii. Elevul este propriul său manager, el trebuie să-și evalueze resursele cu realism, să-și stabilească obiectivele și să elaboreze proiecte existențiale pe termen lung, mediu și scurt, să se folosească de oportunități pentru a-și atinge scopurile în viață.

“Când vrei ceva cu tot dinadinsul, întreg Universul conspiră în favoarea ta” (Paolo Coelho).

Bibliografie:

1. Materialele Conferinței Științifico-Practice „ Consilierea privind cariera – abordare contemporană”, Ediția I, Chișinău, 5 mai 2011
2. Lemeni G., Miclea M., Consiliere și orientare - ghid de educație pentru carieră, Cluj-Napoca 2004.
3. Jigau M., Consilierea carierei, București, 2007.
4. Tomșa G., *Consilierea și dezvoltarea carierei la elevi. București, 1999.*
5. Baban A., Consiliere educațională, Ghid metodologic, Cluj Napoca, 2001.
6. Ghica V., *Ghid de consiliere și orientare școlară*, Editura Polirom, Iași, 1998.
7. <http://www.suntparinte.ro/dezvoltare-emotionala>
8. <http://consilieresorientare.ro/consilierea-in-cariera-la-varsta-adolescentei>

CONSILIERE ȘI ORIENTARE PERSONALA SOCIALĂ ȘI PROFESIONALĂ

Pleșa Mădălina_Colegiul Tehnic Motru

Career counseling work has a special role in human society and developed countries economically, with a standard of living rose and accorded due importance, developing legislation to help deploy and development. Counseling is the heart of a career guidance program; significance of this is not only psychological but also education (teaching). Students, young adults need to be trained so they can make better decisions about their lives. In this sense, their attention and, consequently, educators must move towards creating circumstances in which each advised to have freedom of taking decisions that bring them to an end and, at the same time to assume the consequences arising from it.

O societate care tinde să se dezvolte armonios trebuie să ia în considerare și să susțină activitatea de orientare a carierei, ținând cont de necesitatea acesteia, oferind tuturor posibilitatea de a primi servicii gratuite, consolidând baza de pregătire profesională a celor care lucrează în acest domeniu, oferind posibilități de creare a unei baze materiale fără de care activitatea nu se poate desfășura în condiții optime.

Cariera acoperă și identifică diferite roluri în care individul este implicat : elev, angajat, membru al comunității, părinte etc., modul în care acționează în familie, școală și societate și suita de etape prin care poate trece în viață: căsătorie, pensionare; toate acestea considerate ca un tot unitar, indivizibil. În această accepțiune, orice persoană are o carieră și nu doar cei care exercită cu succes o anumită profesie (Mihai Jigău, 2001, Consilierea carierei, pg.10).

Dezvoltarea carierei semnifică toate aspectele vieții umane aflate în devenire și cu o dinamică specifică în diferite planuri (Gysbers, 1994), adică:

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală,
- educația și formarea profesională inițială,
- asumarea de diferite roluri în viață,
- modul de integrare, trăire și planificare a diferitelor evenimente ale vieții.

Aceste direcții ale dezvoltării particularizate în context școlar semnifică:

- comportarea responsabilă în familie, școală, societate,
- efectuarea de alegeri școlar-profesionale raționale, justificate, motivate,
- utilizarea deplină a oportunităților oferite de școală și comunitate pentru integrarea personală socio-profesională,
- înțelegerea și respectul altora și a sinelui,
- ameliorarea continuă a comunicării cu ceilalți.

Actul consilierii și orientării școlare și profesionale a avut din totdeauna ca obiectiv „persoanelor ca obiectiv cu slujbelor” în cadrul unui model liberal al economiei de piață, simultan cu luarea în considerare a indivizilor cu competențele, abilitățile și concepțiile lor despre sine și muncă (Super, 1987), cu toată diversitatea psihologică individuală, diferită în funcție de structurile și ierarhia socială în care trăiesc și cu modul particular de interpretare a lumii prin prisma imaginilor, informațiilor, mesajelor care le sunt oferite și interpretate de persoane și instituții care au autoritatea socială să o facă : școala, instituții ale administrației publice, organizații, partide, etc. Consilierea și orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Consilierea și orientarea școlară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formarea profesională,
- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Educația pentru carieră include, adesea, și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum : viața de familie, petrecerea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, chestiuni legate de valori și calitatea vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață : deces, divorț, cataclisme naturale, șomaj.

Consilierea este și o formă de socializare și / sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes și într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor contexte critice ale vieții.

BIBLIOGRAFIE:

CĂPĂLNEANU, I. Orientarea profesională și de specialitate în domeniul militar. București, Editura Militară, 1975.

CENTRUL de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, Fiman, Editura Expert, 1997.

CENTRUL de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, PAEM, Editura Expert, 1997.

DICȚIONAR de orientare școlară și profesională. Tomșa, G(coord). București, Editura Afelin 1996.

FLOYER ACLAND, Andrew. Abilități și aptitudini perfecte. București, Editura Național, 1998.

OPȚIUNEA PROFESIONALĂ ȘI FACTORII CE O INFLUENȚEAZĂ

*Profesor pt. Învățământul Preșcolar Popescu Doina
Grădinița cu P.P. nr.3, Drobeta Turnu Severin*

Counseling is the heart of a career guidance program; its significance is not only psychological but also educational (pedagogical). Students, young people, adults need to be trained so they can make better decisions about their lives. In this sense, their attention must move towards creating circumstances in which each advised may have freedom of taking decisions that they carry out and, at the same time, to assume the consequences arising from it.

Factorii care influențează opțiunea profesională a elevilor, atât cei subiectivi cât și cei obiectivi (externi), sunt elemente hotărâtoare pentru drumul pe care îl aleg elevii după absolvirea școlii.

În ceea ce privește factorii subiectivi, acțiunile se vor îndrepta direct asupra elevului, iar în privința factorilor externi - atât asupra acestora (părinți, rude, etc.), cât și asupra elevului care este sub influența lor.

Este necesar să li se arate elevilor inconsistența unor criterii de alegere a profesiei cum sunt: *este frumoasă, este bună, mi se pare interesantă, imi place*, etc. Elevii dau în mod frecvent aceste motive ale alegerii profesiei. De aceea, elevilor care invocă asemenea motive, să li se ceară să argumenteze, iar dacă nu pot, să se documenteze pentru a putea demonstra că profesia respectivă este frumoasă, bună, interesantă, sau să se explice de ce le place.

O greșeală care îi duce pe elevi spre profesii pentru care nu au înclinații și interese corespunzătoare este alegerea profesiei în funcție de șansele de reușită la școala postgenerală (licee sau școli profesionale). În mod normal elevii trebuie să-și aleagă în primul rând profesia și în funcție de aceasta să se îndrepte către școala prin care urmează să se califice. Mulți elevi

procedează însă invers: întâi își aleg școala în care cred că pot intra mai ușor, profesiunea rămânând pe plan secundar. Satisfacă, iar preocuparea principală devine, de data aceasta, schimbarea locului de muncă și implicit a profesiei (după V. Lăscuș, 1972, p. 42-44).

Factorii generali ce influențează activitatea profesională sunt: ereditatea, mediul, experiența de viață și dezvoltarea individuală.

Ereditatea. Nu există teoretician care să nu evidențieze rolul eredității. Aici includem starea biologică a organismului uman, dar și potențialul aptitudinal și temperamental (ca modalitate de utilizare a energiei psihice, în viziunea Annei Roe).

Mediul. Nu se poate face o discriminare între cei doi factori (ereditate și mediu) în ceea ce privește nivelul de influență. Fiecare poate potența sau diminua efectul celuilalt. Mediul presupune în primul rând persoanele semnificative din viața individului, în timp ce structura genetică influențează nivelul ocupațional spre care aspiră. Această afirmație este valabilă numai dacă acceptăm ideea că nivelul de aspirație este direct proporțional cu potențialul intelectual și aptitudinal al unui individ; ori, realitatea demonstrează că anumiți factori de mediu, ca, de exemplu, izolarea sau deficitul financiar, constituie circumstanțe ce împiedică atingerea nivelului de performanțe pe care o persoană îl poate realiza, în pofida potențialului ereditar. Condițiile de mediu oferă sau nu posibilitatea valorificării zestrei genetice.

Ginzberg, Ginsburg, Axelrad și Helma consideră mediul o presiune exercitată de viața reală și care obligă ființa umană să răspundă, influențând-o în luarea deciziei vocaționale. Un rol important îl are statutul socioeconomic al părinților, care poate asigura un anumit nivel de instruire ce va avea un aport însemnat în alegerea carierei. Statutul social înalt și posibilitățile financiare mari ale părinților sau tutorilor oferă nu numai un model de urmat, ci și condiții optime de realizare profesională.

Experiența de viață din copilărie influențează opțiunile noastre:

- optăm pentru ocupații în care să avem posibilitatea contactării altor persoane sau pentru ocupații în care să lucrăm izolat, în funcție de mediul familial din care provenim (A. Roe);
- suntem motivați diferit, în funcție de modul în care s-a răspuns nevoilor noastre, de intensitatea acestor nevoi, dar și în funcție de bagajul ereditar (A. Roe);
- ocolim activitățile care nu ne-au plăcut și le căutăm pe cele care ne-au satisfăcut și în care am avut succese (J. Holland);
- învățăm să adoptăm acele comportamente care ne împlinesc și pentru care suntem aprobați de cei din jur (D. Super);
- ne maturizăm și ne formăm propriul stil de viață o dată cu propria personalitate și cu cerințele comunității în care trăim.

Dezvoltarea individuală în viziunea lui Ginzberg, Ginsburg, Axelrad, Helma se referă mai curând la niște etape prin care trece o persoană, și nu la stadiile de creștere și dezvoltare, așa cum apare în mod explicit la D. Super, iar acest lucru are o semnificație deosebită în activitatea practică a consilierului de orientare a carierei. Nu se poate pretinde maturitate vocațională unui copil de 14 ani, la această vârstă ne fiind încă identificate și clarificate propriile interese și valori. De regulă, acestea se schimbă de la un moment la altul, dar rămân relativ ferm formulate în jurul vârstei de 25 de ani.

Ginzberg, Ginsburg, Axelrad și Helma sunt printre primii (anii '50) care acordă un rol deosebit valorilor în luarea unei decizii ocupaționale, în virtutea diferitelor valori individuale subînțelese implicate în diferite tipuri de muncă. De exemplu: oferă aceeași activitate statutului social pe care-l doresc? Este o ocupație care se desfășoară în aer liber? Programul de lucru este flexibil? Trebuie să fac deplasări în țară și în străinătate? Salariul este pe măsura nevoilor mele? etc.

Deci fiind un proces cu o anumită dinamică, opțiunea profesională a elevilor poate fi cunoscută multilateral numai în măsura în care ea este studiată din perspectiva desfășurării ei, în funcție de factorii subiectivi și obiectivi (după M. Zlate, 2001, p. 347).

BIBLIOGRAFIE:

- JIGĂU, MIHAI. Consilierea carierei. Editura Sigma. București, 2001.
- ROE ANNE. The psychology of occupations. New York, John Wiley and Sons, 1956.
- SALADE, Dumitru; DRĂGAN, Ion, Orientare școlară și profesională. Compendiu. București, Editura Paco, 1998.
- SUPER, D.E. Career and life development. În Career choice and development. (Brown Eds), San Francisco, Jossey-Bass Publishers, 1987.
- WATTS, A.G; GUICHARD, J; PLANT, P; RODRIGUEZ, M.I. Educational and Vocational Guidance in the European Community. Brussels, Commission of the European Communities, 1993.

ROLUL PROFESORULUI ÎN ORIENTAREA ȘI CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA

Leontina POPESCU - Școala Gimnazială Nr.6, Drobeta Turnu Severin

Student guidance and counseling is a complex process of training and mentoring students, according to their skills and interests, to those forms of school activity that allow them to choose certain professional areas. It is necessary to know the personality of the student, to do his / her education for the career choice, to be informed about the school network and the existing professions.

Profesorul are un rol foarte important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei cariere.

Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și de îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară, care să le permită să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter pozitive solicitate în profesia pentru care optează elevul.

Această activitate are un caracter permanent. Continutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea socială, activitatea individuală cu elevii, influența personalității profesorului constituie modalități ce facilitează educarea elevului. Opțiunea adolescentului pentru o anumită profesie este rezultatul unor procese afective, mai mult influențată de dorință decât de recunoaștere obiectivă a posibilităților. Cadrul didactic este ca o punte între tânăra generație și o viitoare carieră.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului dar și perspectivele de evoluție ale lui.

Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un sistem a cărui rezultată este consilierea și îndrumarea. Acesta vizează orientarea educativă, legătura dintre orientarea școlară și cea profesională și integrarea lor în învățământ, caracterul permanent al orientării condiționat de conturarea orientării școlare și profesionale, mobilitatea profesiilor, posibilitatea apariției unor modificări în structura persoanei, erorile posibile în procesul orientării.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde patru activități de bază: *cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor de pe piața muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.*

Cunoașterea personalității elevilor se realizează printr-o strânsă colaborare între profesorii diriginti, familie și elev. Metodele de cunoaștere utilizate sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, analiza datelor biografice, autocaracterizarea .

Faza de începere a ședinței de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin și confidențialitate. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-l susțină pe elev în procesul de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă a transformărilor. Este indicat să-ți definească în mod evident obiectivele pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul școlar identifică și ghidează căile optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii țelurilor fiecărui elev.

Ședința de consiliere și orientare școlară are ca obiectiv, identificarea personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu părinții în diverse contexte de viață, respectiv timp liber. Aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale.

În același timp, se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui. În plus, analizează rezultatele activității respectiv o evaluare amănunțită a produselor lor care sunt poartă amprenta propriei individualități.

Aceste produse specifice pot fi : compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea descriu un anumit stil de personalitate care este unică în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere ; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Ședința de consiliere se aprofundează prin întrebuintarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care ofera nenumarate informatii referitoare la situatia elevului in cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personala, date ce includ unele probleme de sanatate sau diverse atitudini in raport cu activitarile școlare și extrascolare pe diverse paliere.

Autocaracterizarea este o altă metodă de investigație psihologică utilizată în analiza datelor biografice și totuși distinctă. Ea constă într-o introspecție profundă, greu accesibilă psihologului, este o sursă de informații proprii asupra atitudinii elevului față de el însuși, o autoanaliză profundă realizată cu o sinceritate specifică vârstei.

Metoda testelor este un instrument des utilizat de psihologul școlar în cadrul evaluării cât mai obiective a unor abilități, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer

evidențiate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate în funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat. Testele cel mai des folosite în cadrul ședințelor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Rezultatul final al acestor metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosferă de calm, liniște în cadrul cabinetului psihologic dublată de o atitudine empatică, de echilibru a psihologului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesară în procesul de orientare spre carieră.

Orientarea școlară și profesională este o activitate complexă, desfășurată în școală în mod periodic și realizată în cadrul orelor de dirigiență, disciplinelor școlare și activități extrașcolare. Orientarea are trei direcții de abordare:

- Orientarea școlară privind opțiunile școlare și sprijinirea elevilor;
- Orientarea profesională privind opțiunile și plasarea în rolurile ocupaționale și locurile de muncă;
- Orientarea/consilierea individuală.

Direcțiile ce pot fi urmărite în cadrul unui model de Orientare și Consiliere sunt:

- dezvoltarea personală și socială a individului:
 - autocunoașterea generală,
 - autoevaluarea potențialului intelectual,
 - înțelegerea identității sinelui, ca parte și întreg,
 - dezvoltarea în planul educației și formării profesionale:
 - înțelegerea lumii educației, a rolului și finalității acesteia,
 - identificarea motivelor care influențează activitatea de învățare și dezvoltare intelectuală,
 - dezvoltarea în planul carierei:
 - înțelegerea proceselor economice și sociale: familie, economie, profesie, salariu, proprietate, bani, bunuri materiale și culturale etc.,
 - înțelegerea ambianței sociale și economice ,
 - conștientizarea valorii personale pe piața forței de muncă,
 - diversitatea conținutului muncii,
 - activități comunitare, timp liber, viața personală, familie etc.

Informarea despre posibilele rutele școlare care pot fi urmate de orice elev care a absolvit un anumit nivel de învățământ, trebuie să cuprindă: denumirea școlii, adresa, numărul de telefon și fax, adresa e-mail; persoanele de contact; tipurile de școli existente în diferite zone sau medii; profilurile de pregătire; condițiile de admitere; condițiile de școlarizare; dotări speciale ale școlii; calitatea pregătirii; modalitățile de a ajunge la sediul școlii. Trebuie analizate avantajele și dezavantajele fiecărei unități.

Principalele mijloace utilizate în orientarea școlară și profesională sunt:

- vizitarea altor școli, universități, întreprinderi și instituții în scopul cunoașterii, informării, orientării,
- aplicarea exercițiilor de autocunoaștere și interevaluare desfășurate la clasă,
- discutarea preocupărilor de timp liber, a hobby-urilor, pasiunilor personale,
- prezentarea profesiilor părinților,
- invitarea în școală de personalități, oameni de diferite profesii și prezentarea activităților lor,
- încurajarea participării elevilor la cercurile de specialitate organizate în școală/sau în afara acesteia,
- vizitarea unor școli profesionale, licee, instituții de învățământ superior,
- organizarea de întâlniri cu foști elevi ai școlii care au realizări profesionale remarcabile,

- organizarea unor întâlniri comune elevi, părinți, profesori pe teme de Consiliere și Orientare. Profesorul-diriginte nu se poate substitui consilierului-psiholog, însă cei doi trebuie să colaboreze. Psihologul școlar trebuie să aplice probe psihologice: teste de aptitudini, teste de interese profesionale, teste și chestionare de personalitate, teste de inteligență.

Bibliografie:

- Baban A., Consiliere educațională, Ghid metodologic, Cluj Napoca, 2001.
 Dandara O., Orientarea școlară și profesională- dimensiune a educației pentru și prin profesie, Chișinău 2005.
 Ghica V., *Ghid de consiliere și orientare școlară*, Editura Polirom, Iași, 1998.
 Jigău, M.. Consilierea carierei, București, 2007
 Tomșa G., Consiliere și orientare școlară, București, 1999.

ACTIVITATEA DE CONSILIERE A ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Profesor în învățământul primar- POPESCU ALINA-MIHAELA

Education is primarily a process social whose purpose is represented by the integration of the individual in society with an important psychological dimension, which presupposes the development of those abilities which would permit them to identify those options which is the best suit in relation to the skills and his interests.

Educational counseling of students who are the first elections about the future of their professional assumed to strike a balance between resources and occupational ambitions and opportunities.

Educația reprezintă în primul rând un proces social a cărui finalitate este reprezentată de integrarea individului în societate. Dinamica societății românești aflată într-o continuă schimbare ca urmare a transformărilor economice și sociale, a determinat o amplă reformă în educație, cu multiple elemente de noutate, printre care și consilierea elevilor în carieră. Unul din principalele deziderate ale sistemului educațional românesc este reprezentat de faptul că își dorește dezvoltarea personalității elevilor, astfel încât aceștia să fie capabili să identifice acele opțiuni școlare sau profesionale realiste care să le permită să aleagă ceea ce li se potrivește mai bine dintre : *ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie să facă.*

Pornind de la aceste aspecte s-a dezvoltat un proces complex ce presupune orientarea, consilierea, îndrumarea și pregătirea profesională a elevilor, în funcție de interesele și aptitudinile personale, care să le permită să aleagă diverse domenii profesionale în funcție de oferta academică existentă.

Astfel, putem afirma că, consilierea elevilor în carieră are și o componentă psihologică, ce implică dezvoltarea acelor abilități care să le permită să identifice acele opțiuni care li se potrivesc cel mai bine în raport cu aptitudinile și interesele fiecăruia. Consilierea în carieră se adresează în primul rând elevilor care fac primele alegeri legate de viitorul lor profesional și presupune realizarea unui echilibru între resursele și aspirațiile profesionale și oportunitățile existente în societate, reprezentate de oferta educațională și profesională.

Privită astfel, activitatea de consiliere a elevilor în carieră reprezintă mai degrabă un proces de exploatare ce presupune :

- exploatarea caracteristicilor personale ale elevului, activitate în cadrul căreia elevii sunt învățați să se autocunoască și totodată importanța acestei autocunoașteri
- exploatarea pieței ocupaționale , activitate în cadrul căreia elevii sunt informați cu privire la ocupațiile existente pe piața muncii și caracteristicile acestora
- exploatarea ocupațiilor potrivite, activitate în cadrul căreia elevii sunt învățați să identifice acele ocupații care se potrivesc cel mai bine profilului lor vocațional și în cadrul căreia sunt strânse cele mai multe informații despre acestea.
- exploatarea traseelor educaționale, activitate ce presupune identificarea acelor direcții educaționale, care să le permită să ia cele mai potrivite decizii cu privire la parcursul educațional în alegerea ocupației potrivite profilului.

Deci, într-o abordare mai amplă, activitatea de consiliere a elevilor în carieră presupune mai multe activități de bază:

- cunoașterea personalității individuale
- educarea, în funcție de aptitudini în alegerea carierei
- cunoașterea rețelei școlare și a nomenclatorului profesiilor existente pe piața muncii
- activitatea propriu zisă de consiliere și orientare școlară

Cunoașterea personalității elevului este un proces amplu ce presupune conlucrarea mai multor factori și anume: profesorul, familia și colectivul clasei din care face parte elevul și se realizează pe baza unor metode clasice de cunoaștere ce constau în: observare, analiză a performanțelor elevului, convorbire, teste psihologice, autocaracterizarea și analiza datelor biografice.

Educarea în funcție de aptitudini în alegerea carierei, presupune analiza personalității elevului în diverse contexte de viață, în timpul liber dar și în relațiile cu profesorii, părinții și prietenii, identificarea pasiunilor extrașcolare dar și a dificultăților în dezvoltarea armonioasă e elevilor, utilizând o serie de produse specifice cum ar fi: desene, eseuri, compoziții artizanale și muzicale, pe baza cărora este relevată personalitatea și calitățile fiecăruia.

Cunoașterea rețelei școlare și a nomenclatorului profesiilor existente pe piața muncii implică prezentarea în formă sistematizată și în mod neutru atât a rețelei școlare (tipuri de școli existente în anumite zone și medii. profilurilor acestora, a condițiilor de admitere, a dotărilor) dar și a profesiilor (pregătirea necesară pentru a accede în respectiva profesie, respectiv avantajele și dezavantajele fiecăreia).

Activitatea propriu zisă de consiliere și orientare școlară presupune aplicarea unui model de orientare și consiliere bazat pe următoarele direcții:

- dezvoltare socială și personală a elevului ce constă în:
 - autocunoaștere
 - autoevaluare
 - înțelegerea identității de sine
- dezvoltarea în planul educației și formării profesionale:
 - înțelegerea mediului educațional, a finalității și rolului acestuia.
 - identificarea motivației în pregătirea școlară și profesională,
- dezvoltarea carierei:
 - înțelegerea proceselor sociale și economice: profesie, economie, salariu,
 - înțelegerea ambianței sociale și economice în care trăiește,
 - constientizarea valorii personale pe piața forței de munca,
 - diversitatea conținutului muncii,
 - avantaje, viață personală, timp liber, familie etc.

În concluzie principalele mijloace utilizate în consilierea profesională a elevilor constau în:

- vizitarea școlilor, universităților, întreprinderilor și instituțiilor pentru o corectă informare și orientare
- efectuarea de exerciții de autocunoaștere și evaluare a performanțelor în cadrul clasei

- discutarea pasiunilor personale, a hobby-urilor a modului în care este petrecut timpul liber. preocupărilor de timp liber
- prezentarea profesiilor existente pe piața ocupațională atât elevilor cât și părinților
- invitarea în cadrul activității desfășurate la clasă a unor oameni din diverse profesii în scopul prezentării activității pe care aceștia o desfășoară
- analizarea diverselor surse de informare (ziare, reviste, filme documentare, emisiuni de radio și televiziune) pe teme de consiliere și orientare a elevilor în carieră
- participarea elevilor la cercurile de specialitate în cadrul școlii dar și în afara acesteia
- întâlniri cu foști elevi și dicitii referitoare la modul în care și-au ales o anumită profesie
- simularea în cadrul orelor de curs a unor situații profesionale diferite
- întâlniri comune la care să participe elevii, părinții dar și cadrele didactice pe tema consiliere și orientare a elevilor în carieră

BIBLIOGRAFIE:

Baban Adriana, *Consiliere educațională*, Ghid metodologic, Imprimeria „Ardealul”, Cluj-Napoca, 2001.

Ghica Vasile, *Ghid de consiliere și orientare școlară*, Editura Polirom, Iași, 1998.

Tomșa, Gheorghe, *Consilierea și orientarea în școală*, Casa de Editura și Presa Viata Românească, București, 1999.

PROGRAM DE CONSILIERE ȘI ORIENTARE ÎN CARIERĂ

*Popii Camelia, Grădinița Nr. 3,
Drobeta Turnu Severin*

The activity of career advice has an important role in the human society, and the countries that are really economically stable, have elaborated a legislation to help and grow it. Advice means orientation of the career; the meaning of this is of psychological and educational nature. Students, teens, adult, they all have to be formed so they can make good decisions in their life. In this case, their attention, and their adviser's attention must be focused on creating circumstances that help people take some decisions that they are going to be full filed, and to accept the consequences that are coming.

Serviciile de consiliere, orientare și educare pentru carieră – ca organizare, metode, structură, resursele umane avute în vedere dar și structurile ocupaționale disponibile – au evoluat semnificativ în societatea industrială, post-industrială și informațională. Consilierea și orientarea școlară – profesională îl sprijină pe individ să-și îndeplinească propria carieră, prin aceasta îl ajută să aibă un destin demn în viață. De aceea alegerea unei profesii trebuie să fie un act profund personal, liber, rezultat al procesului deliberării responsabile, în acord cu situațiile concrete, obiective ale realității sociale și economice, cu motivațiile interne și interesele dominante și stabile.

Sistemul socio-economic este într-un proces profund de schimbare în planul structurilor conținutului; drept consecință, și mediul de muncă al oamenilor este în aceeași măsură afectat: locurile de muncă, domeniile profesionale căutate pe piața forței de muncă, valorile individuale și sociale predominante. În acest context orientarea școlară presupune sprijinirea / asistarea elevului în procesul alegerii –justificate și în consens cu preferințele și aspirațiile sale – afilierilor de studii oferite de sistemul de educație și formare profesională existent.

Orientarea profesională este procesul maximei sincronizării dintre aspirațiile personale și cele sociale cu privire la muncă privită ca sursă de satisfacții individuale și ca mijloc de progres

economic general. Procesul presupune: competență, competiție, selecție, concurență, succes, eșec, învățare, pregătire profesională continuă, asumarea de responsabilități, etc.

În viziunea lui M. Ghivirigă „orientarea devine simultan școlară și profesională și vizează împlinirea în timp a unei vocații ca segment particular al unei personalități permanent dinamice”(Tendințe Contemporane ale orientării școlare și profesionale. București, EDP, 1976).

Procesul consilierii și orientării școlare și profesionale vizează aspecte de natură: cognitivă (furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă); afectivă (ameliorarea imaginii de sine, cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă); acțională (luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a acțiunii).

Ambele procese de consiliere au aceleași caracteristici și obiective de bază, reprezintă două acțiuni care intervin în procesul de realizare a persoanei, se susțin și se întregesc având caracteristici și obiective distincte.

Activitatea de orientare școlară o precede pe cea profesională, ambele fiind componente ale orientării pentru carieră.

Debutul și intensificarea activității de orientare școlară are loc, de regulă, la nivelul anilor școlari care marchează sfârșitul și începutul ciclurilor de învățământ.

Trecerea de la consilierea și orientarea școlară la cea profesională se produce pe măsura apropierii de finalul unui ciclu de învățământ ce reprezintă și potențiale „ieșiri” din sistemul de educație și formare urmată de populația adultă care este în șomaj, cea care dorește schimbarea locului de muncă, ridicarea nivelului personal de competență sau cei care vor să facă față mai bine noilor sarcini de muncă modificate prin proces tehnologic etc.

Activitatea de orientare școlară se concentrează asupra celor care intră în noi etape de formare inițială; se fundamentează pe ideea că fiecare persoană se poate realiza maxim numai dacă procesul de formare se desfășoară pe linia celor mai puternice aptitudini sau caracteristici generale de personalitate. Sarcina principală a orientării este în aceste condiții de a asigura concordanța dintre caracteristicile persoanei și obiectivele procesului formativ exercitat asupra sa. Orientarea școlară trebuie să fie rezultatul deciziei copilului sau poate, mai corect spus, al aderării acestuia la acțiunile diferențiate care se exercită asupra sa. În situația în care copilul nu are încă suficientă capacitate de discernământ, decid alți factori: familia, consiliul de tutelă, școala. Incapacitatea de decizie trebuie suplinită. Decizia trebuie să fie făcută în folosul copilului prin aprecierea obiectivă a realității.

Îndrumarea unui elev spre o anumită categorie de școli determină apropierea acestuia de anumite categorii sociale și, indirect, îndepărtarea de altele. În acest context, orientarea școlară constituie, funcțional, premisa orientării profesionale.

Orientarea profesională (pentru carieră) este un fenomen social, care s-a conturat în societate atât cu diferențierea formelor de activitate cât și cu libertatea persoanei, în vederea asigurării pentru tână generație a posibilităților de alegere a profesiei. Ea își propune adaptarea persoanei la condițiile muncii, la paleta largă a profesiunilor existente pe piața muncii în acord cu abilitățile, aptitudinile, caracteristicile generale de personalitate, aspirațiile persoanei și cu necesitățile sociale, urmărind stabilirea unui echilibru în interiorul relației om-activitate.

Sarcinile orientării profesionale sunt mult mai complexe decât apar la prima confruntare cu realitatea. Orientarea profesională se ridică de la aptitudini la personalitate, de la posibilitatea de rezolvare a sarcinii la posibilitatea de a obține satisfacții, de la omul care execută, la omul care creează. În acest sens, profesiunea trebuie să satisfacă un număr însemnat de parametri umani: fondul aptitudinal, nivelul și direcția pregătirii, nivelul de aspirații, locul social pe care-l merită în raport cu parametrii menționați.

În perioada 12-18 ani se consideră că personalitatea puberului și adolescentului își cristalizează orientarea vocațională.

Pasiunile elevilor pentru un anumit tip de activitate sau altul definesc formarea vocației profesionale. Aceste pasiuni nu se dezvoltă pe un teren gol, ele au o relație de puternică

interdependență cu capacitățile specifice formate și au un rol decizional în alegerea meseriei sau profesiunii.

Consilierea vocațională reprezintă în acest sens ansamblul acțiunilor proiectate, organizate, desfășurate în procesul educațional cu scopul identificării, stimulării, structurării capacităților specifice și pasiunilor complementare acestor capacități.

Consilierea este și o formă de socializare și/sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes și într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor situații critice ale vieții.

În viziunea lui Drevillon orientarea carierei mai poate însemna și căutarea condițiilor de mediu social și profesional prin care rolurile trăite de un individ sunt adecvate aspirațiilor sale asigurându-i emergența eu-lui.

Consilierea și orientarea nu presupune, cu necesitate, înlăturarea obstacolelor din calea unei personalități în evoluție ci avertizarea individului că există, că majoritatea pot fi evitate și învățându-l cum să o facă.

Consilierea și orientarea școlară și profesională urmăresc să rezolve simultan, două aspecte importante în prezent:

- asigurarea unei egalități sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formare profesională și

- optimizarea utilizării resurselor umane de care dispune societatea.

Școala, ca instituție de educație, formare și orientare trebuie să se adapteze conținutului, structurilor și funcțiilor sale, să creeze premise favorabile pentru elevi care să le permită integrarea socială rapidă, flexibilitatea, inițiativa și rezolvarea de probleme, diminuarea imprevizibilului, a hazardului în alegerea carierei.

Procesul de educație și formare profesională desfășurat în școală constituie puntea necesară trecerii spre lumea muncii și viața socială adultă.

Consilierea și orientarea nu trebuie să constituie un obiect de studiu sau o disciplină școlară ci o arie de aplicații, dezvoltări practice, experiențe și atitudini care trebuie învățate și exersate în viață. Consilierea și orientarea pentru carieră este compatibilă cu ezitățile, renunțările, erorile, alegerile succesive. Decizia finală presupune adesea parcurgerea acestor etape.

Bibliografie

Centrul de orientare școlară și profesională, „Manual de înființare și operare”, București, Fiman, Editura Expert, 1997.

Tomșa, G, „Dicționar de orientare școlară și profesională”, București, Editura Afelin, 1996.

Jigău Mihai, „Consilierea carierei”, Editura Sigma, București, 2001.

Salade Dumitru, Drăgan Ion, „Orientare școlară și profesională”, Compendiu, București, Editura Paco, 1998.

„Tendințe Contemporane ale orientării școlare și profesionale”, București, EDP, 1976

„DIRECȚII RELEVANTE PENTRU MANAGEMENTUL CARIEREI”

*Prof. consilier școlar: Popovici-Cătăuță Milena
Colegiul Tehnic de Transporturi Auto*

Career counseling involves a personalized conversation that can clarify issues, provide support and hope, help in decision making and finding optimal solutions.

Vocational counseling turns human potential into skills and competencies. It can be done both individually, as well as in group activities and involves the identification of values, motivation, personality assessment in order to make the best decision regarding career.

Consilierea în carieră presupune o conversație personalizată care poate clarifica problema, poate asigura suport și speranță, poate ajuta în luarea deciziei și în găsirea unor soluții optime.

Consilierea vocațională transformă potențialul uman în aptitudini și competențe. Ea se poate realiza atât individual, cât și în grup și presupune activități de identificare a valorilor, motivației, evaluarea personalității, în vederea luării celei mai bune decizii privind cariera.

În consilierea privind cariera se consideră că o persoană este : 1) principalul factor de alegere și acțiune în viața sa și 2) se află sub influența unor relații reciproce cu alte persoane și aspecte ale lumii înconjurătoare.

Consilierea vocațională prin mecanismele ei specifice poate transforma potențialul uman în aptitudini și competențe ce îi slujesc autoafirmării ca personalitate multidimensională.

Consilierea privind cariera , atât cea individuală cât și cea de grup , are rolul de a sprijini individul la momentul potrivit, oferindu-i informațiile de care are nevoie și ajutându-l să interpreteze și să utilizeze aceste informații. Scopul consilierii privind cariera este de a evalua potențialul unei persoane și de a o asista în găsirea și trasarea unei căi profesionale potrivite pentru ea și dezirabile pentru societate (Super & Bohn, 1971).

Consilierea privind cariera cuprinde o serie de activități : identificarea aptitudinilor, evaluarea personalității, a motivației, a valorilor. În general, consilierea are în vedere îndrumarea unui individ spre o profesie sau o familie de profesii pentru care acesta dovedește că are înclinații și aptitudini. Acest tip de intervenție educațională constă în asistarea subiectului în vederea evaluării efortului de pregătire necesar, al alegerii celor mai adecvate forme și filiere de dezvoltare, al conceperii unui plan personal de formare profesională.

Consilierea în vederea orientării carierei este un domeniu al consilierii psihopedagogice care include activități specifice destinate educării și formării oamenilor pentru a adopta deciziile cele mai bune privind studiile, profesiile, ocupațiile și funcțiile ce ar putea fi parcurse/îndeplinite de fiecare persoană pe durata întregii sale vieți. Cariera și-o construiește fiecare. Ea este reușită și îi aduce persoanei satisfacții dacă este construită cât mai corect și realist, bazându-se pe :

- cunoașterea de sine a persoanei (autocunoașterea);
- cunoașterea lumii profesiilor, a activităților specifice unor ocupații și funcții diverse;
- dobândirea unor abilități de a lua decizii adecvate și rapide în funcție de posibilitățile persoanei și de cerințele (de forță de muncă) ale societății.

Intervențiile educaționale de orientare presupun anumite elemente comune precum:

- expunerea la informații ocupaționale;
- clarificarea aspirațiilor vocaționale;
- achiziționarea de structuri cognitive integrative pentru informațiile despre sine, ocupații și relațiile complexe dintre acestea;

- suport social în explorarea propriei persoane și a diverselor trasee educaționale și profesionale;

Structura generală a informațiilor relevante pentru managementul carierei cuprinde trei paliere fundamentale :

A.) *Informații despre carieră*, B) *Relații semnificative* și C) *Alegerea carierei*

A) Informațiile despre carieră se referă la :

- starea generală a pieței muncii;
- structura locului de muncă;
- starea generală a economiei;
- mituri legate de carieră;
- oportunități de formare;

B) Relațiile semnificative cuprind :

- așteptările celorlalți;
- tradiții de familie;
- planuri legate de relații interpersonale (căsătorie, copii);
- statut socio-economic;
- planurile persoanelor semnificative (părinți, soț, prieteni);

C) Alegerea carierei se axează pe:

- stil decizional;
- atitudini și credințe/convingeri;
- interese;
- deprinderi și abilități;
- valori;
- stil de viață;

În alegerea unei profesii trebuie să se răspundă sincer și matur la trei întrebări :

a) *Ce poate individul?* (cunoștințe, capacități, abilități, competențe etc.)

b) *Ce vrea individul?* (interesele, aspirațiile și idealurile acestuia, sistemul său personal de valori)

c) *Ce solicită societatea?* (meseriile, ocupațiile, profesiile și genurile de activități/munci necesare satisfacerii nevoilor oamenilor și ale societății)

Consilierea elevilor în carieră are menirea să permită valorificarea resurselor interne ale adolescenților, în privința alegerilor și deciziilor profesionale, aplicabile în școală.

Bibliografie:

„Consiliere privind cariera - Aplicații în școală”, Autori: Marin Plosca și Augusta Mois, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.

„Consiliere psihopedagogică – Baze teoretice și sugestii practice”, Autor: Ion Al.Dumitru, Editura Polirom, Iași, 2008.

„Consiliere educațională – Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere”, Coordonator: Adriana Băban, Editura Cluj-Napoca, 2003.

ORIENTAREA ÎN CARIERĂ A ELEVILOR - OBIECTIV ESENȚIAL AL ACTIVITĂȚII CADRULUI DIDACTIC ÎNTR-O SOCIETATE CONTEMPORANĂ

*Prof. Pricodan Cristina Georgeta
Drobeta Turnu Severin
Grădinița cu program prelungit nr. 19*

**„Alege o profesie care îți place și nu va trebui să muncești nici o zi în viața ta”
(Confucius)**

Rezumat: *Projecting current trends in contemporary society increasingly industrialized and technologically radically changed the aims of education, which places emphasis on creating a creative man, but one consumer. A responsible citizen is formed in school and choosing a profession appropriate and compatible own personality foreshadows a strong future. School is for the student to provide all possible sources and means that the student will create alternative option for the future profession.*

Pornind de la convingerea că un sistem de învățământ bine gândit poate face dintr-un elev obișnuit unul excepțional, ne-am fixat două *teorii* pe care le vom demonstra în acest articol, și anume:

- Pentru a educa profesioniști capabili, trei lucruri sunt necesare: natura, studiul și practica.
- Orientarea în carieră trebuie și e posibil de efectuat atât în cadrul lecției, cât și în cadrul disciplinelor opționale.

Analiza celor două sisteme de învățământ finlandez și singaporean, care conform testului PISA [1]⁹ sunt cele mai constructive, utile și adaptate cerințelor actuale, aduce unele experiențe care e necesar să fie aplicate și în școlile noastre, astfel ar susține practica orientării elevilor pentru alegerea unui domeniu de activitate profesional. În ceea ce privește Singapore, o importanță semnificativă este acordată programelor de educație pentru elevii supradotați. Pentru acești elevi au fost elaborate programe speciale în care materiile au fost adaptate nevoilor acestora, deci se demonstrează în practică învățământul individualizat și ierarhizat pe care noi abia îl menținem la etapa teoretică.

Orientarea în carieră în învățământul finlandez se fundamentează, în mare parte, pe cursurile opționale, care se stabilesc în funcție de nevoile elevilor, școala fiind obligată să găsească soluții pentru a le satisface, elevii nu sunt constrânși în nici un fel să studieze o anumită materie doar pentru a i se asigura catedra unui profesor. Spre exemplu, într-una dintre școlile finlandeze doi dintre elevi își exprimaseră dorința de a studia opțional limba germană, și cum școala respectivă nu avea un profesor specializat, s-a găsit soluția de a organiza cursuri on-line pentru cei doi copii, cu un profesor din altă școală. Aș vrea să mai rămânem puțin în zona materiilor opționale, pentru a discuta despre o disciplină care la noi se numește educație tehnologică și care ne-a impresionat teribil prin modul cum este predată în Finlanda.

⁹PISA este o evaluare standardizată internațional, proiectată împreună de către țările participante și administrată elevilor de 15 ani în aproximativ 60 de țări din întreaga lume, la testare participă între 4500 și 10 000 de elevi din fiecare țară. PISA acoperă trei domenii principale: citire-lectură, matematică, științe. Aceste domenii sunt investigate în termenii stăpânirii cunoștințelor și deprinderilor de bază, necesare în viața adultă, pentru educația permanentă, pentru piața muncii etc. și nu din perspectiva stăpânirii curriculumului școlar. Evaluarea competențelor trans-curriculare este o parte integrantă a PISA

Această materie se numește la ei *economie domestică* și este obligatorie în clasa a VII-a, apoi devine disciplină opțională în clasele a VIII-a și a IX-a. În cadrul acestei discipline elevii, atât băieții cât și fetele, învață să prepare bucate în laboratoare bine amenajate, după care gustă împreună mâncarea. Totodată aici se predă eticheta bunelor maniere la masă, tot în cadrul acestei materii elevii învață cum să spele rufe, cum să-și gestioneze banii, cum să-și decoreze locuința (la sfârșitul anului au ca temă un proiect cu titlul ”Cum aș vrea să arate casa mea” și, totodată, foarte important, discută ce înseamnă familia, relațiile de iubire dintre membrii ei etc. În ultimii ani se constată o tendință tot mai puternică a elevilor din Finlanda de a se orienta spre cursurile școlii profesionale, peste 60% dintre ei făcând această opțiune. Pentru finlandezi nu este important a deține o diplomă de studii universitare, deoarece nu au ca motivație statutul social și acumularea rapidă de bunuri, caracteristice unor state cu o economie în tranziție și în general, statelor postcomuniste și postsocialiste, ci nevoia de a răspunde comenzii sociale. Deci, ce am putea învăța de la Singapore și Finlanda?

- A aplica un învățământ individualizat cu cerințe formulate cu grad de dificultate ierarhizat;
- A pregăti elevii, viitori specialiști nu în baza concepției de a deveni „boss” și a avea mulți subalterni, ci ca să răspundă nevoilor reale ale statului. Și deci comenzii sociale;
- A instrui și a educa discipolii în baza unui sistem axat pe valori și nu pe acumulare de bunuri;
- A renunța la programe de învățământ excesiv teoretizate, ce nu creează competențe necesare în viața de adult și a promova un învățământ îmbinat cu practica și racordat la cerințele pieței muncii.

În activitatea practică, personal, zi de zi în cadrul școlii, am încercat, și în bună parte ne-a reușit, să direcționăm activitatea noastră întru ajutorarea elevilor în a-și proiecta, fie și superficial, opțiunile profesionale. La toate etapele lecției, este posibilă o astfel de perspectivă, care de altfel este observată și apreciată de către elevi.

Motivația: Cât n-ar părea de straniu, ne ajută în orientarea în carieră deoarece: de fiecare dată alegem citate, aforisme ale unor personalități din diferite domenii de activitate, diferite clase sociale și din diferite epoci istorice. În cazul unor personalități propunem un scurt biografic cu descrierea activității profesionale ale acestora, de regulă sunt scriitori, economiști, bancheri, politicieni, misionari, doctori, avocați, savanți. Se aplică la etapa captare a atenției.

Impactul: Elevii își creează un ideal, exemplu, despre care vor să cunoască mai mult, să le semene, culeg practici și experiențe necesare pentru viitoarea profesie.

Pentru a ști cum să-i pregătim pentru o viitoare carieră realizăm la începutul fiecărui an o scurtă **anchetă** cu doar trei întrebări:

- ce profesie îți dorești?
- de ce calități și cunoștințe ai nevoie pentru această profesie?
- cum te-ar putea ajuta disciplina pe care o studiem?

Impactul: putem să ne proiectăm o lecție cu conținut individualizat, specific fiecărui copil, care l-ar apropia de profesia acestuia pentru care optează. Putem să ajutăm elevii în elaborarea unui Plan Individual de Acțiuni pentru a se apropia de viitoarea carieră. Pentru elevii absolvenți această anchetă ne permite să-l consiliem la o anumită instituție, să-i ținem la curent cu orarul ușilor deschise la diferite instituții de învățământ, să le organizăm vizite la diferite instituții de profil, precum fabrici, ateliere, arhive, biblioteci, muzee, centre de cercetare etc. Totodată, ne străduim să anunțăm absolvenții despre toate programele educaționale pe care le propune Ministerul Educației, toate bursele la care pot aplica.

În carul disciplinei de istorie structurez astfel informația ca să creez atmosfera unui *atelier de profesii*, deci am itemi și sarcini pentru viitorii juriști, economiști, filosofi, administratori, istorici, militari, sociologi, politicieni, muncitori de diverse profesii.

Exemplu: Viitorul militar trebuie să enumere toate tacticile militare utilizate de Napoleon, Kutuzov, Ștefan cel Mare. Viitorul economist trebuie să analizeze ce doctrină economică ar trebui aplicată în Republica Moldova pentru a ieși din criză în baza exemplului Marii Britanii. Viitorul

muncitor va descrie situația minerilor în Anglia în epoca modernă și va propune soluții de ameliorare în calitate de șef de sindicat.

Impactul: Elevii se familiarizează cu profesia, descoperă avantaje și dezavantaje, își aprofundează studiul, se adresează profesorului în vederea consultării unei literaturi suplimentare de profil, adresează întrebări și, în fine, se implică în lecție, și simte un aport personal în concordanță cu ceea ce îi place și ce vrea pentru viitor.

În cadrul lecției de educație civică, care, de fapt, poartă toată răspunderea pentru orientarea profesională a elevilor, am structurat, imaginar, doar pentru mine, clasa de elevi în câteva categorii: viitori jurnaliști, viitori juriști, viitori cetățeni, viitori oameni ai legii, viitori medici, viitori lucrători sociali, în funcție de curriculum și temele abordate.

Exemplu: La tema „Delincvența juvenilă”, clasa a VII-a, am selectat un articol din presa. Un grup de elevi trebuiau să analizeze articolul în calitate de juriști, le-am pregătit în prealabil niște prevederi legale din Codul Penal al RM, alt grup în calitate de polițiști de la locul crimei, alt grup în calitate de jurnaliști să alcătuiască un articol propriu în baza aceleiași crime, grupul de psihologi trebuiau să descrie trăirile emoționale ale tinerilor delincvenți, iar grupul de sociologi în baza informației care le-am propus trebuiau să alcătuiască un tabel în care să prezinte rata criminalității juvenile în RM în ultimii cinci ani

Impactul: Elevii, deși cu un mare suport din partea mea, au gustat avantajele și dezavantajele fiecărui grup și pe viitor deja m-au anunțat din ce grup profesional ar vrea să facă parte.

În cadrul orei opționale „Erudit-café” pe care o conduc, mi-am propus și realizez câteva module:

Logică: cu exerciții și teme de reflecție care finisează cu întrebări logice de tipul CE? UNDE? CÎND?

Psihologie: Elevii adolescenți au mai mult ca oricând nevoie de a discuta cu cineva, profesorul, și între ei, eu le propun o anumită temă de discuție, pe care apoi o tratăm din punct de vedere a teoriei psihologice. Aici noi facem teste de personalitate, discutăm diferite portrete psihologice, facem exerciții de psihologie cum ar fi, în baza textului propus descrieți portretul psihologic al lui A.R.Cicatillo, alegând din termenii psihologici propuși în lista auxiliară, este necesar, ca elevul să aibă la îndemână termenii psihologici cu care le va trebui să opereze cu definițiile lor,

Drept: Se lucrează cu legislația în vigoare a RM, pentru care eu propun probleme de rezolvat, situații probleme, jocuri adevărat-fals, completează spațiile libere, etc.

Istorie: Rubrica „Destine marcante”, unde elevii analizează diferite personalități, din diferite perspective: ca om, ca specialist, ca părinte.

Societate: Unde analizăm presa moldovenească, propunem soluții, facem dezbateri.

Excursii pentru orientarea în carieră: locul destinației este foarte variabil, am vizitat muzeul Universității de Medicină, Fabrica de ambalaje plastice, Arhiva Națională, Stația Meteorologică, Muzeul de Etnografie, Expozițiile de Artă etc. Și cel mai important este că nu doar vizita se efectuează, dar insist ca și ghidul să ne povestească despre profesia sa „despre etapele parcurse în carieră, elevii putând adresa întrebări la rîndul lor, de regulă sunt întrebări, iarăși, legate de profesia celui care ne ghidează.

Ne-am propus, ca în luna mai să organizăm un club de întâlniri „*Punctul pe Tineri*”, în cadrul căruia să invităm persoanele implicate în studiul Pieței Muncii, agenți economici, reprezentanți ai Administrației Publice Locale, profesioniști, studenți, profesori universitari care să le vorbească viitorilor absolvenți despre un job anumit, bagajele necesare pentru o profesie și totodată elevii să le poată adresa întrebări legate de viitoarea carieră.

În concluzie, *nimic nu este imposibil pentru cel care încearcă.* (Alexandru Macedon).

Bibliografie:

Arhip A., Papuc L., Noile educații - imperative ale lumii contemporane, FEP „Tipografia centrală”, 1996.

CucoșC., Pedagogie, Polirom, Iași, 2002, p. 464.

DandaraO., Orientarea școlară și profesională – dimensiune a educației pentru și prin profesie, // În: Didactica Pro, nr. 2, , 2005, p. 10–12.

Pâslaru V., Mija, V., Curriculum la dirigenție, clasele V-XII, Univers Pedagogic, 2006.

ROLUL PROFESORULUI ÎN ORIENTAREA ȘI CONSILIEREA ELEVULUI ÎN CARIERĂ

*prof.înv.primar.Prîcnă Angela
Școala Gimnazială "C.Rădulescu Motru"*

The most important part in our life is our education. As a teacher, I consider that in school all the students have to develop some skills that are going to help them as grown – ups .

Teachers also play an essential role in that process because they can be students examples in what concerns their behavior, their attitude and even their way of thinking or expressing themselves.

Un rol major în dezvoltarea elevului și orientarea spre o carieră profesională o au profesorii. Profesorul are rolul de a ajuta la dezvoltarea intelectuală a tinerilor, a adolescenților și totodată de a dezvolta și, mai ales, de a educa partea estetică a copilului.

Consilierea educațională este un proces complex în cadrul căruia se stabilesc unele repere psihoeducaționale pentru sănătatea mentală, emoțională, fizică, socială și spirituală a copiilor. Consiliere și orientare vine în întâmpinarea nevoilor fundamentale ale fiecărui școlar și anume: cunoașterea de sine, dezvoltarea personală, relaționarea interpersonală, deprinderea unor tehnici de învățare eficientă, dezvoltarea capacității de a lua decizii și a rezolva probleme, formarea unui stil de viață sănătos.

Orientarea și consilierea elevilor este un pas complex de pregătire și îndrumare a acestora, în funcție de atitudinile și interesele lor. Consilierea și orientarea elevului presupune acordarea unui sfat de orientare din partea profesorului. Perioada adolescenței este una dintre cele mai dificile din viața unui om. Adolescentul se trezește manifestând atitudini contradictorii, putând fi ușor influențabil de persoanele cu care intră în contact. În aceste condiții, responsabilitatea morală a profesorului este una incalculabilă. Efectele negative sau pozitive ale comportamentului moral al profesorului acționează mult timp asupra adolescentului. Elevii apreciază întotdeauna profesorul care se apropie de ei, care îi încurajează și îi apreciază, în acest fel detensionându-se relația dintre elev – profesor.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității acestora. În raport de funcțiile esențiale ale consilierii, metodele și tehnicile utilizate pot fi de mai multe categorii: *metode de cunoaștere a personalității celui consiliat* prin teste și chestionare de interese profesionale; *metode de autocunoaștere a personalității* prin: autocaracterizare și autoevaluare; *metode de informare și documentare și metode de consiliere propriu-zisă (de sfătuire)* prin: dezbateri pe probleme de orientare și consiliere, studiul de caz , metoda situației („case-study”) a incidentului critic, jocul de rol și interviul.

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul consultării cu profesorii, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Pentru a vedea ce înclinații are, ce aptitudini și ce-i place să facă mai mult, elevul este sub observație profesorului și a părinților pentru o lungă perioadă de timp. Profesorul sfătuește elevul în cazul în care acesta o ia pe un drum greșit/nefavorabil, dar îl și ajută să-și atingă scopul în cazul în care acesta este bine ales.

Sunt adolescenți care știu din învățământul primar care știu ce vor să devină când vor fi mari, dar este posibil ca alegerea lor să se schimbe. Școala și familia facilitează dezvoltarea personală a elevului pentru luarea unor decizii, în concordanță cu cerințele personale.

Relația dintre elev – profesor trebuie să fie una cât mai deschisă, acesta fiind un avantaj atât pentru elev cât și pentru cadru didactic, însă trebuie să existe mereu o limită și o doză de respect. Având o relație deschisă cu profesorul său, elevul nu simte presiune asupra lui, simțindu-se chiar în siguranță știind că se poate baza pe cineva.

Puterea exemplului este ceea ce profesorul exercită asupra clasei sale. Copiii au temperamente diferite, însă văzând cum acționează majoritatea, vor face și ei la fel. Pornind de la cele mai simple exemple: cum ar fi salutul, gesturile, tonalitatea vocii sau chiar tinuta/postura cadrului didactic, modelele îl pot influența pe elev în sens negativ sau pozitiv și, tocmai din acest motiv profesorul trebuie să fie un exemplu demn de urmat: să aibă aptitudinea pedagogică, tact pedagogic, conduită pedagogică, percepția acestora de către elevi și cadrele didactice.

Consilierea educațională, așa cum ni se înfățișează ea astăzi, este un fenomen social, mai mult decât o profesiune oarecare. Este probabil una dintre foarte puținele “meserii” care presupune un efort interdisciplinar și o viziune de ansamblu asupra persoanei copilului, elevul de astăzi, adultul și specialistul de mâine.

Bibliografie:

Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001.

Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998.

Neamtu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995

Baban Adriana, *Consiliere educațională*, Ghid metodologic, Imprimeria „Ardealul”, Cluj-Napoca, 2001.

Tomșa, Gheorghe, *Consilierea și orientarea în școală*, Casa de Editura și Presă Viata Românească, București, 1999.

Tomsa Gheorghe, *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editura și Presă Viata Românească, București, 1999.

Zăpârțan Marioara, *Eficiența cunoașterii factorilor de personalitate în orientarea școlară și profesională a elevilor*, Editura Dacia, Cluj, 1990.

CONSILIEREA ÎN CARIERA ELEVULUI

*Prof. Prundeanu Dumitru
Școala Gimnazială Bala*

Rezumat: *In this article are represented the approaches with referring to the existing realities and possibilities in the field of counseling and career orientation. Are revealed the time challenges and actions of high quality advice.*

Educating students in choosing careers is, essentially, a main aspect of the general education that the school.

În societatea contemporană schimbările ce au loc contribuie evident și asupra domeniului de alegere a carierei, astfel încât în viitorul apropiat consilierea și orientarea școlară, profesională va trebui să facă față și următoarelor categorii de provocări și situații noi:

- globalizarea pieței forței de muncă;
- creșterea surplusului de forță de muncă și, mai ales, a celei tinere;
- extinderea sistemului economiei de piață în majoritatea țărilor lumii;
- transformarea organizațională a locului de muncă;
- creșterea importanței cunoștințelor, aptitudinilor de lectură, de calcul, comunicare, a alfabetizării informaționale și învățării continue;
- creșterea demografică;
- punerea în aplicare a noilor politici guvernamentale cu privire la dezvoltarea economică, școlarizare și formare profesională.

Procesul consilierii și orientării școlare și profesionale poate viza mai multe aspecte de natură:

- **cognitivă:** furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă;
- **afectivă:** ameliorarea imaginii de sine;
- **atitudinală:** cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă;
- **acțională:** luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a opțiunii.

Domeniul *Consiliere și orientare*, prin natura sa, impune interesul major pentru dezvoltarea dimensiunilor atitudinale și valorice ale personalității, în context educațional – fundament al caracterului viitorului adult. Prin consiliere și orientare au fost selectate, pentru a fi promovate prin învățare, pe întreg parcursul școlarității, următoarele valori și atitudini:

- respect și încredere în sine și în ceilalți;
- recunoașterea unicității fiecărei persoane;
- receptivitate la emoțiile celorlalți;
- valorizarea relațiilor interpersonale;
- valorificarea critică și selectivă a informațiilor;
- adaptare și deschidere la noi tipuri de învățare;
- motivație și flexibilitate în elaborarea propriului traseu educațional și profesional;
- responsabilitate și disponibilitate pentru decizii și acțiuni privind propria carieră;
- interes pentru învățare permanentă într-o lume în schimbare și în societatea cunoașterii;
- orientare spre o viață de calitate, în prezent și în viitor.

Este cunoscut că rata medie a șomajului la nivel național, cât și pe plan mondial, este ridicată și are o tendință de creștere. În aceste situații, prioritățile, din perspectiva consilierii în carieră sunt:

- oferirea informațiilor pentru a face alegeri adecvate cu privire la carieră;

- asigurarea accesului liber la educație și formare prin flexibilizarea școlii pentru a o face mai relevantă pentru o carieră profesională;
- eliminarea obstacolelor care limitează sau împiedică accesul pe piața forței de muncă;
- tratarea persoanelor cu respect și înțelegere pentru unicitatea lor ca ființe umane și manifestarea comportamentelor demne față de ei;
- asigurarea egalității de șanse în viață și pe piața muncii;
- sprijinirea elevilor în cultivarea flexibilității personale, pentru a fi capabili să-și schimbe ocupația, să reintre cu ușurința pe piața muncii, să se adapteze rapid la diferite contexte sociale și de muncă etc.

Activitățile unei consilieri și orientări a carierei elevilor se întemeiază pe acțiunile fundamentale, precum:

- cunoașterea personalității elevului;
- educarea elevului în vederea alegerii carierei;
- cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiilor;
- consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Punerea în practică a unui model de dezvoltare a carierei la treapta liceală de învățământ presupune focalizarea atenției pe:

- autocunoaștere și dezvoltare personală;
- comunicare și abilități sociale;
- managementul informațiilor și al învățării;
- planificarea carierei;
- promovarea unui stil de viață centrat pe calitatea relațiilor personale, sociale și ale mediului ocupațional.

În învățământul preuniversitar informații cu referire la orientarea școlară și profesională sunt prezentate doar secvențial, în cadrul orelor de dirigentie și educație civică. Actualmente sunt necesare ore de *Consiliere în carieră* care să includă metode ce ar respecta principiul centrării învățării pe persoană și ar conduce la dezvoltarea deprinderilor și competențelor integratoare, transferabile, utile atât în viața școlară, cât și în cea socio-profesională sau familială. Strategiile didactice utilizate trebuie să respecte specificul activităților de consiliere, dar și particularitățile elevilor, ale grupurilor cu care se lucrează.

Destul de vaste sunt activitățile care pot fi folosite în scopul consilierii carierei. Printre aceste activități de orientare școlară și profesională, la nivelul unității școlare, pot fi:

- *lecții de consiliere și orientare* susținute de către diriginții claselor în colaborare cu psihologii, persoanele responsabile în domeniul consilierii carierei;
- *ședințe cu părinții la nivel de școală, la nivelul fiecărei clase;*
- *proiecte educaționale;*
- *orientare școlară și profesională în cadrul Centrelor de Informare și Orientare Profesională, la solicitarea beneficiarilor: elevi, părinți, profesori;*
- *ghidul "Admiterea", care constituie un suport informativ referitor la licee, școli profesionale etc.;*
- *participarea la Tîrgul de oferte educaționale.*

Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a celor care educă trebuie să se orienteze spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din el.

Dezvoltarea carierei semnifică toate aspectele vieții umane aflate în devenire și cu o dinamică specifică în diferite planuri, adică:

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală;
- educația și formarea profesională inițială;
- asumarea de diferite roluri în viață;

- modul de integrare, trăire și planificare a diferitelor evenimente ale vieții.

Consilierea, orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei. Consilierea și orientarea școlară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formarea profesională;

- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Educația pentru carieră include, adesea, și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum: viața de familie, organizarea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, probleme legate de valori și **calitatea** vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață.

În procesul consilierii elevilor, tinerilor cu privire la lumea muncii trebuie permanent încurajate: utilizarea surselor alternative utile obținerii de date necesare, creativitatea, pluralitatea soluțiilor, autonomia investigatorie.

Conceptul de ghidare în carieră acoperă gama cea mai largă de activități, de la informare și evaluare de competențe, la consiliere și educație vocațională. Autorealizarea persoanei prin profesie este o tendință firească, deoarece valorifică potențialul individual, iar consilierea în carieră oferă modalități eficiente de promovare a acestui potențial conform nevoilor pieții muncii.

Recent cariera era percepută ca o ascensiune a persoanei în structurile ierarhice la locul de muncă, fapt infirmat de noile reprezentări asupra actualelor concepții, ce reflectă traseul de dezvoltare profesională a persoanei. În această ultimă accepțiune, cariera poate deveni accesibilă tuturor, valorificând potențialul fiecăruia.

Consilierea în carieră are la bază următoarele sarcini:

- Asistarea procesului de ghidare/orientare, informare profesională a elevilor, absolvenților, abiturienților, studenților și persoanelor în dificultate profesională;

Informarea subiecților vizavi de posibilitățile, ofertele, oportunitățile școlare și profesionale existente în plan local și național;

- Aplicarea instrumentelor, tehnicilor de măsurare a valorilor, intereselor profesionale și diagnostic aptitudinal;

- Organizarea seminarelor formative pentru elevi, adolescenți, tineri și agenții economici privind inserția profesională;

- Analiza și implementarea tehnicilor de căutare a locurilor de muncă pentru favorizarea angajării;

- Analiza cererii și ofertei pieții muncii, în scopul identificării ariilor profesionale actuale și perspectivelor pieții muncii;

Realizarea unui bilanț de competențe necesare accederii profesionale;

Formarea abilităților necesare accederii profesionale;

Medierea situațiilor problemă în formarea și dezvoltarea profesională.

Viitorul socio-profesional, economic și cultural al țării este „consecința” prezentului, în termeni de investiție în educație, formare și dezvoltare a resurselor umane, or idealul educațional presupune structurarea și formarea personalității, apte de a se integra socio-profesional, rezultanta unui act judicios de consiliere în carieră

Bibliografie:

Jigau M., Consilierea carierei, București, 2007.

Tomșa G., Consilierea și dezvoltarea carierei la elevi. București, 1999.

Lemeni G., Miclea M., Consiliere și orientare - ghid de educație pentru carieră, Cluj-Napoca 2004.

Singer Mihaela, Sarivan Ligia, Qui Vadis, academia? Repere pentru o reformă de profunzime în învățământul superior, Editura Sigma, București, 2006.

OARE ACEASTA ESTE CARIERA PE CARE DORESC SĂ O URMEZ?

*Prof. Râbu Minodora
C.N. "George Coșbuc"-Motru*

Career counseling plays an important role in human society. The students must be trained to make the best decisions in their lives. The activity "Is this the career I want to follow?" aims at raising the awareness of young people, by finding the right answers regarding their career path, by showing them options for growth and professional development based on skills, interests, motivations and level of knowledge.

Consilierea elevilor în carieră are un rol important în societatea umană, iar țările dezvoltate din punct de vedere economic, cu un nivel de trai ridicat i-au acordat importanța necesară, elaborând o legislație care să ajute dezvoltarea acesteia. Elevii trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și implicit a educatorilor, trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și în același timp, să-și asume consecințele ce decurg.

O societate care tinde să se dezvolte armonios trebuie să ia în considerare și să susțină activitatea de orientare a carierei, ținând cont de importanța acesteia.

Consilierea reprezintă și o formă de socializare sau învățare socială deoarece oferă indivizilor noi experiențe, informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitate și imaginea de sine, să se integreze cu succes într-un mod care să le aducă satisfacții sau să la faciliteze depășirea anumitor etape critice ale vieții.

Spre deosebire de adulți, în cazul cărora consilierea în carieră îmbracă adesea forma unei intervenții țintite și rezolvarea unei probleme de carieră, (reorientare profesională, reinscriere pe piața muncii după o perioadă de inactivitate etc), în cazul elevilor, acest tip de consiliere este mai degrabă, un proces de explorare:

- Explorarea caracteristicilor personale (elevii învață de ce este important să se cunoască și să identifice metodele prin care poate fi realizată autocunoașterea);
- Explorarea lumii ocupaționale (elevii învață unde să caute informații despre ocupații; care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele);
- Explorarea ocupațiilor potrivite (elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații);
- Explorarea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional).

Obiectivele consilierii în carieră țin de:

- Autocunoașterea- identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră;
- Explorarea lumii ocupațiilor –acumularea de informații referitoare la ocupații;
- Explorarea alternativelor de carieră în luarea deciziilor cu privire la carieră;
- Planificarea carierei-implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborare și implementarea unui plan de acțiune) și, în timp, reevaluarea acestora.

Temele dezvoltate în cadrul orelor de orientare școlară și profesională derulate în anul școlar 2015-2016 la clasa a XII-A :Autocunoașterea; Chestionare de interese; Chestionare de aptitudini; Imaginea de sine; Cariera mea și valorile mele; Caracteristici personale și domenii ocupaționale

Activitatea pe care o propun “Oare aceasta este cariera pe care doresc să o urmez?” îi va sprijini pe elevi să recunoască principalele meserii, ocupații și profesii, să identifice cât mai multe profesii din domenii date, să găsească corespondența dintre materiile școlare și anumite meserii posibile.

La finalul activității tinerii ar trebui să afle:

- la ce sunt buni;
- la ce au talent, ce-i pasionează;
- ce le-ar plăcea să lucreze;
- să descopere o serie de traiectorii profesionale care li se potrivesc,
- să afle ce-i motivează și în ce mediu le-ar plăcea să activeze.
- să-și lămurească opțiunile de creștere și dezvoltare profesională.

De cele mai multe ori adolescenții sunt indeciși cu privire la viitoarea carieră sunt influențați de anturaj, doresc să practice meserii la modă și manifestă nehotărâre privind profesia aleasă.

Opțiunea unui tânăr pentru o anumită carieră fără niciun sprijin extern este un proces dificil, adesea asociat cu alegeri greșite, ezitări, abandon, amânare și toate acestea cu un serios impact asupra viitorului său .

Am optat pentru această temă deoarece este de actualitate, alegerea carierei fiind un moment de maximă importanță în viața fiecăruia. De asemenea pentru a găsi răspuns la frecventele întrebări ale elevilor: Ce facultăți sunt? Care sunt cele mai bune? Ce posibilități de angajare există?

O diplomă nu înseamnă o garanție pentru carieră, dovadă fiind numărul mare al șomerilor tineri. Aceasta nu constituie o dovadă a calificării și a experienței. Le-am explicat tinerilor că o carieră nu înseamnă neapărat o facultate, poți să ai satisfacții materiale și împliniri profesionale din orice meserie bine făcută.

Facultatea rămâne în societatea noastră cea mai puternică prejudecată în privința carierei. Influența familiei poate duce la un eventual eșec pe care îl vor trăi ei și nu părinții lor.

Profesorul diriginte trebuie să faciliteze tranziția elevilor de la școală către piața muncii, să îi îndrume în luarea unor decizii profesionale realiste bazate pe aptitudini, interese, motivații, și pe nivelul de cunoștințe.

Bibliografie

Consiliere în carieră – Paul Olteanu

Clasificarea Ocupațiilor din România

Ghid metodic pentru orele de dirigenție și consiliere de Băbană Adriana

AUTOCUNOAȘTEREA –UN PAS IMPORTANT ÎN EDUCAȚIA CARIEREI

Radu_Rodica_Maria_Scoala Gimnaziala Eselnita Mehedinti

By discipline, career education, aims is the development of competencies in self-knowledge and personal development fields, communication and interpersonal networking, career planning, entrepreneurial education and lifestyle management. The purpose of this discipline is to provide students with skills and knowledge necessary for effective career. Self-knowledge and personal development can be stimulated through various activities carried out in an environment appealing to students.

Educația pentru carieră reprezintă o disciplină care derivă din aria curriculară Consiliere și Orientare a Curriculum-ului National pentru invatamant preuniversitar. Prin această disciplină se urmărește dezvoltarea de competențe în domeniile autocunoașterii și dezvoltării personale, a comunicării și relaționării interpersonale, a planificării carierei, educației antreprenoriale și a managementului stilului de viață. Scopul acestei discipline este înzestrarea elevilor cu abilități și cunoștințe necesare unui management eficient al carierei.

În cadrul acestei materii elevii au șansa de a-și împărtăși experimentele și cunoștințele generale referitoare la carieră și de a-și dezvolta abilități de comunicare, de rezolvare a problemelor, lucrul în echipă. Activitățile din cadrul acestei discipline se realizează cu ajutorul diriginților sau profesorilor consilieri. Astfel, se poate lucra cu grupe de diferite dimensiuni, oferind posibilitatea elevilor de a lucra împreună și a împărtăși cunoștințele referitoare la câmpul muncii, de a iniția propriile activități de explorare împreună cu alți elevi care au aceleași aspirații profesionale. Se pot împărtăși idei și aspirații care conduc la dezbateri între elevi, implicându-i și pe aceia care nu au început încă să își planifice cariera. În situațiile în care elevii întâmpină probleme și bariere personale, profesorii îi vor direcționa către consilierii școlari deoarece valoarea sesiunilor individuale constă în oportunitatea de a analiza personalizat aceste probleme și bariere.

Un prim pas în educarea pentru carieră îl reprezintă autocunoașterea. Aceasta este importantă pentru a-i face pe elevii să înțeleagă tipul de activități și de carieră, care le va oferi nivelul de satisfacție a muncii pe care și-l doresc. Activitățile trebuie să ia în considerare calitățile personale ale elevilor, aspectele care îi interesează, precum și lucrurile la care se pricep, atât în școală, cât și în activitățile și hobbyurile din timpul lor liber. Este la fel de important ca elevii să conștientizeze că sunt unici și că este absolut normal ca tipul de activitate care se potrivește prietenilor lor să nu fie de interes pentru ei.

Autocunoașterea și dezvoltarea personală pot fi stimulate prin diferite activități realizate într-un mediu atrăgător pentru elevi.

“EUL- PUZZLE” este un exercițiu - mozaic prin care elevii se vor reconstitui ca identitate prin diferite forme și culori, completând pe elementele puzzle: calități, defecte, abilități, interese, ultimele reușite și ceea ce doresc să schimbe la ei. .

Materiale necesare: hârtie colorată, foarfece, lipici, cartonașe albe, creioane colorate/Durata:40 min.

Scenariul activității: Se vor crea grupuri de câte cinci persoane care vor primi câte un săculeț cu “resurse personale” din diferite hârtii colorate (cu mărimi, forme variate) și foarfece. Fiecare membru al grupului își va construi “EUL-PUZZLE”. Acesta poate lua diferite forme, în funcție de identitatea sa. Pe fiecare element puzzle, participantul are ca sarcină să scrie calitățile și defectele,

abilitățile (“ce știu eu să fac cel mai bine”), pasiunile, ce vor să schimbe la ei și ultimele reușite. “Eul-Puzzle” va fi lipit pe un carton, va fi prezentat în grupul mare și analizat. La sfârșitul activității, vor fi afișate “construcțiile” pentru o cunoaștere în grup.

”VREAU SĂ COMUNIC!”

Este un exercițiu care constă în realizarea unei liste cu posibile cuvinte sugerate de conceptul de comunicare și exersarea brainstorming-ului ca metodă activ-participativă.

Materiale necesare: markere, flipchart / Durata: 10 min.

Scenariul activității: Formatorul propune afirmația: ”Când aud cuvântul comunicare mă gândesc la...”. Timp de 5 minute, participanții vor spune toate cuvintele care le trec prin minte, știind că nu vor fi criticați, fără teama de a greși. Toate ideile se vor nota pe flipchart. Acestea se discută pentru a fi conștientizate notele definatorii ale comunicării. Se fac precizări teoretice.

“GHICEȘTE HOBBY-UL!” (comunicare nonverbală)/Durata: 20 min.

Scenariul activității: Participanții se împart în grupuri, după componentele comunicării: emițătorii, receptorii, canalele, feedback-urile, mesajele, contextele. Fiecare participant din grup se gândește timp de un minut la hobby-ul personal, pe care-l va mima în fața celorlalți într-o manieră cât mai originală și plină de umor. Ceilalți membri vor încerca să ghicească ceea ce s-a mimat. Se face o listă comună cu hobbyurile grupului. Apoi, timp de șapte minute, se discută despre istoriile acestor pasiuni. Rezultatele se comunică grupului mare. Se analizează punctele comune și diferențele dintre membrii grupului.

“C O NFLICT”

- Găsiți definiția conflictului printr-o metaforă, apoi desenați-o printr-o caricatură!
- Conflictul pentru mine este ca și.....
- Ce imagini, gusturi, mirosuri vă vin în minte cand auziți cuvântul „conflict” ?
- Transformați cuvintele găsite în mesaje pozitive, din perspectiva conflictul este o oportunitate!
- Creați din cuvintele identificate un scurt eseu, o poveste sau o legendă personală a conflictului din care să reiasă o soluție, o metodă de rezolvare a conflictelor.
- Dezbateți în grupul mare ceea ce ați lucrat.

« DAC-AȘ FI... »

Se solicită ca fiecare din grup să-si aleagă pe rând mai multe obiecte sau animale cu care se identifică, justificandu-si alegerea. Ex: Dac-aș fi o floare, aș fi ... pentru că... , Dac-aș fi un animal, aș fi... pentru că... , Dac-aș fi o formă de relief, aș fi... pentru că... .

Imaginează-ți că ești o floare. Ce floare ai vrea să fii? Povestește-ne despre această floare. Spune-ne de ce ai ales-o?

« POVESTEA COPILĂRIEI »

Toți participanții se vor gândi la povestea și la personajul care i-a impresionat în copilărie. Vor alege prima poveste care le vine în minte și îi vor spune titlul și personajul. În continuare vor răspunde la următoarele întrebări.

Ce te-a impresionat la poveste?

Prin ce te identifici cu personajul?

Cu ce perioada din viața ta seamănă povestea? / cu ce experiență a ta rezonază povestea?

Care este emoția personajului?

Cum se simte el?

Cand te-ai simțit ca el?

Schimba povestea! Tu esti autorul. Cum arată povestea scrisă de tine?

Ce spune povestea aleasă si schimbarea ei despre tine în termeni de nevoi si temeri?

Ce te-a făcut să spui asta despre tine? / să te numesti așa?

La final, fiecare va primi feed-back din partea grupului și identificări (dacă mai sunt și alții care au trecut prin experiențe similare sau privesc lucrurile din aceeași perspectivă).

Punctul de plecare pentru orientarea în carieră este autocunoașterea. Fiecare tânăr trebuie să descopere, printr-o analiză proprie, ce fel de persoană este. Dezvoltarea cunoașterii de sine la tineri

este un proces continuu; ei încep să ia decizii la o vârstă fragedă, pe baza înțelegerii limitate a sinelui și a lumii înconjurătoare. Pe măsură ce cresc, deciziile devin mai rafinate și logice și vor începe să înțeleagă consecințele acțiunilor lor, dacă o decizie nu a reușit să ia în considerare toți factorii relevanți.

Bibliografie

1. Dăneț A., Managementul proiectelor, Brașov, 2000

2. Nedelcea C., Dumitru P., Optimizarea comportamentului profesional, Editura SPER, București, 1999

<http://www.preferatele.com/docs/psihologie/1/proiect-de-educatie-4.php>

<http://www.adolescenten.ro/6-exercitii-de-autocunoastere-si-dezvoltare-personala/>

<http://www.adolescenten.ro/6-exercitii-de-autocunoastere-si-dezvoltare-personala/>

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

*Rățoi Florentina Alina Școala Gimnazială „Dumitru Crașoveanu”,
Izvoru Barzii, Mehedinți*

Career is a sequence of activities and professional positions that a person touching them as attitudes, knowledge and associated components, which develops over time. Choosing a career and going through the necessary steps of forming a young specialist in your chosen field is a complex process that has a defining impact on his professional future.

Career guidance means guiding the person to a profession or group of professions in accordance with his wishes and possibilities. It aims to familiarize the student with the progressive features of the various professions and self-definition in relation to these professions and with its own interests, values, aspirations.

Carierea este o succesiune de activități și poziții profesionale pe care o persoană le atinge, ca și atitudinile, cunoștințele și componentele asociate, care se dezvoltă de-a lungul timpului. Sunt trei elemente importante pentru a înțelege ce este aceea o carieră. Primul element este reprezentat de conceptul conform căruia cariera este un proces dinamic în timp. De asemenea, cariera presupune interacțiunea între factorii organizaționali și cei individuali.

Percepția postului ca și poziția adoptată de către individ, depind de compatibilitatea între ceea ce concepe individul potrivit pentru sine, dar și ceea ce reprezintă postul de fapt. Cel de-al treilea element important în înțelegerea conceptului de carieră este reprezentat de faptul că această noțiune oferă o identitate ocupațională; profesia, poziția ocupată, organizația în care lucrează fac parte din identitatea individului.

Pe parcursul vieții noastre, mereu apar intersecții de drumuri, care necesită alegerea drumului corect, fără prea multe indicații. Aceste drumuri sunt vîltoarele vieții, iar drumul ales de noi reprezintă specialitatea aleasă.

Planificarea carierei reprezintă procesul prin care o persoană, un individ își conturează o direcție de carieră, își stabilește scopuri în legătură cu propria carieră și inițiază acțiuni în vederea atingerii acestor obiective. Planificarea carierei nu înseamnă realizarea unui plan pentru întreaga viață, ci este definit ca fiind un proces continuu de ajustare a scopurilor de carieră la caracteristicile personale și oferta educațională și ocupațională care se află într-o continuă dezvoltare.

Alegerea unei cariere, dar și parcurgerea demersurilor necesare formării unui tanar ca specialist într-un anumit domeniu este un proces complex care are un impact definitiv în viitorul său profesional.

Alegerea unei cariere și pregătirea pentru aceasta nu este un proces ireversibil ce nu poate fi schimbat, dar alegerea corectă a carierei și existența unor mecanisme care să ajute la dezvoltarea tuturor competențelor necesare tranziției către piața muncii pot reprezenta garanția unei bune investiții a timpului și a altor resurse în educația unei persoane.

În acest sens, existența unor servicii de consiliere și orientare în carieră pare mai mult decât necesară, atât pentru beneficiile individuale pe care acestea le aduc persoanelor care apelează la astfel de servicii, cât și pentru beneficiile aduse la nivelul societății.

De asemenea, este recunoscut faptul că serviciile de consiliere și orientare în carieră pot contribui la dezvoltarea maximă a potențialului profesional al cetățenilor în acord cu abilitățile și aspirațiile lor, la reducerea abandonului școlar, la tranziția tinerilor între diferitele nivele ale învățământului, la creșterea participării la educație, la dezvoltarea incluziunii și echității sociale în sistemul educațional sau la creșterea angajabilității prin facilitarea accesului către piața muncii.

Consilierea reprezintă o activitate prin care se urmărește sugerarea modului de a proceda sau a modului de comportare ce trebuie adoptat de către o persoană consiliată într-o situație dată sau, în general, în viață și activitatea sa cotidiană.

Orientarea carierei înseamnă îndrumarea persoanei către o anumită profesie sau un grup de profesii în conformitate cu posibilitățile, dar și dorințele sale; ea include, într-un tot unitar, orientarea școlară, orientarea profesională și consilierea pentru carieră.

Orientarea școlară urmărește accesul elevilor spre acele instituții școlare care sunt potrivite aspirațiilor și posibilităților lor și sunt în concordanță cu cariera profesională pe care doresc să o aibă la terminarea școlii.

Consilierea școlară se axează pe unitatea triadică: familie- copil- școală, în vederea desfășurării unei educații eficiente și a dezvoltării optime a personalității copilului.

Orientarea profesională are un dublu scop: pe de o parte, să-i ofere persoanei șansa de a găsi o activitate care să-i permită o dezvoltare deplină a capacităților, să-i ofere satisfacție personală în muncă; iar pe de altă parte, ea servește societății, prin compatibilizarea aspirațiilor individuale cu interesul social. Pentru a atinge aceste obiective, orientarea profesională include trei direcții principale de acțiune: cunoașterea de sine, cunoașterea lumii profesiilor și ghidarea opțiunii profesionale.

Se urmărește familiarizarea treptată a elevului cu particularitățile diferitelor profesii și autodefinirea sa în raport cu aceste profesii și cu propriile sale interese, valori, aspirații. În acest demers, testarea psihologică și consilierea privind cariera pot fi resurse semnificative, alături de informațiile și discuțiile cu părinții, prietenii, persoane reprezentând diferite domenii profesionale.

Consilierea și orientarea școlară, respectiv, profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin, prin informare, educare, autoformare, autoorientare, capabil de a face alegeri școlar- profesionale raționale, justificate și motivante.

Prin consilierea școlară și profesională acordată elevilor se urmărește creșterea încrederii acestora în ei înșiși și în capacitatea lor de a lua o decizie pentru viitoarea lor carieră.

Opțiunea unui tanar pentru o anumită carieră fără nici un sprijin extern este un proces dificil, adesea asociat cu alegeri greșite, abandon, ezitări, și toate acestea cu un serios impact asupra viitorului său profesional.

Decizia de carieră este mult influențată de exterior, de părinți, grupul de prieteni, modele de carieră din anturajul propriu sau promovate de mass- media. Pondere influenței părinților asupra copiilor în alegerea unei cariere este, de multe ori, decisivă.

Mulți părinți își supraapreciază copiii sau le impun trasee educaționale și profesionale la care aceștia nu aderă cu convingere sau pentru realizarea cărora vor face față cu greu, cu eșecuri

repetate sau rezultate mediocre, fapt ce se va răsfrange și asupra satisfacției sau reușitei lor în muncă.

Elevii pot fi clasificați în funcție de decizia sau alegerea privind cariera în trei categorii: hotărâți (cei care au o opțiune profesională bine definită), indeciși (cei care oscilează între mai multe alternative) și confuzi și dezorientați (cei care nu știu ce vor sau ce le-ar plăcea).

Indiferent de categoria din care fac parte, autocunoașterea este primul pas în alegerea unei profesii și cariere potrivite, chiar și în cazul celor cu o opțiune de carieră clară, dar mai ales în cazul celor indeciși și dezorientați.

Școala, ca instituție de învățământ, constituie cadrul desfășurării unor activități complexe, esențiale în raport cu adaptarea și dezvoltarea tinerei generații la condițiile de viață actuale și la cerințele sociale.

În școală se îmbină acțiunile procesului instructiv, în care elevilor le sunt furnizate mai multe informații pentru a înțelege utilitatea practică a cunoștințelor teoretice ale diverselor discipline, cu cele ale procesului educativ, orientat către formarea unor abilități sociale, sentimente / conduite prosociale și valori civice-morale.

Explorarea traseelor educaționale și ocupaționale se realizează prin colectarea informațiilor privind oportunitățile educaționale și la ocupații. Trebuie să încercăm să adunăm cat mai multe informații referitor la natura muncii pe care dorim să o efectuăm, cerințele educaționale pentru a ocupa un loc de muncă, perspectivele de angajare, mediul muncii, caștiguri. Corectitudinea informațiilor obținute este esențială pentru a putea face alegeri în concordanță cu interesele, valorile, însușirile de personalitate care ne caracterizează.

În concluzie, identificarea nevoilor este, poate, cel mai important pas din cadrul procesului propriu-zis de consiliere în carieră. Așadar, cei mai mulți dintre tineri nu au o reprezentare clară a nevoilor pe care le au în raport cu alegerile pe care trebuie să le facă în planul carierei.

Bibliografie:

1. www.anosr.ro
2. www.ebooks.unibuc.ro
3. www.via-consiliere.ro

REALIZAREA PROIECTULUI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ ȘI PROFESIONALĂ

*Prof. Mihaela-Eugenia Roman
Colegiul Național "Gh. Țițeica", Dr. Tr. Severin*

Professional developing and personal developing are not separated elements, they are interchangeable, are interlocked, realisation PDPP give us the possibility to promote an proactive attitude and to focus on the way that our future actions will synergic actions to achive our right and preset goals.

În cele mai multe cazuri suntem tentați să fim influențați pentru alegerea a ceea ce dorim să facem în viață de terțe persoane fără să luăm în calcul dorințele noastre interioare, aptitudinile noastre și simțămintele noastre. De exemplu, părinții doresc să urmărim cariera de medic pentru că în momentul de față se caută pe piața muncii, că e o meserie cu satisfacții; în cercul tău de prieteni mai există câțiva care doresc să devină medici; tu simți că ai putea lua examenul la facultatea de medicină, că ai putea urma și finaliza această facultate, că ai putea să faci și rezidențiatul; însă de mic ai dorit să devii profesor, simțând o chemare pentru această meserie, plăcându-ți să-i îndrumi și să-i înveți pe cei din jurul tău, plăcându-ți copiii. Întrebarea care se pune este "ce-ți dorești cu adevărat?". După ce ai reușit să te dumirești vizavi de această întrebare este bine să-ți faci un Plan de Dezvoltare Personală și Profesională (PDPP) găsit și sub denumirea de IDP (Plan de Dezvoltare Individuală) în care, pe baza unor pași mici în care să fii sincer cu tine, să-ți construiești propria declarație de misiune personală.

Este bine să încurajăm elevii, în special pe cei din clasele superioare, să-și facă acest plan deoarece un PDPP reprezintă un ajutor important în monitorizarea recordurilor (atât în ceea ce privește viața personală cât și cea profesională).

Un punct de plecare în realizarea PDPP poate fii răspunsul la următoarele întrebări:

- Ce fel de persoană doresc să fiu?
- Ce îmi doresc cu adevărat să realizez în această viață din punct de vedere personal și profesional?
- Sunt responsabil de nivelul la care am ajuns cu rezultatele din propria viață personală și profesională sau acestea au fost influențate de alți factori nedându-mi în acest moment posibilitatea la o măsură corectă?
- Ce aptitudini și talente am?
- Sunt sigur în legătură cu ambițiile și scopurile personale?
- Etc

După ce s-a răspuns la aceste întrebări ar trebui să se gândească care sunt adevăratele valori pe care le apreciază și să-și facă un top al lor. De exemplu, dacă în top apare onestitatea ca valoare este normal ca în misiunea PDPP-ului să apară ceva de genul "nu doresc să fiu o persoană ușor de corupt"!

Este foarte important ca la realizarea PDPP-ului să luăm în considerare mai multe aspecte ca de exemplu:

- ce fel de persoană doresc să fiu...
- ce contribuție doresc să-mi aduc în familie...
- ce contribuție doresc să-mi aduc în comunitatea în care trăiesc...
- ce fel de lider/sef/antreprenor doresc să fiu...
- etc;

și apoi să ne determinăm scopurile pe care să le atingem (pe plan fizic, mental, spiritual, material, emoțional etc.), pe termen mediu și lung.

Dezvoltarea profesională (adică dezvoltarea de competențe în managementul carierei) și dezvoltarea personală nu sunt elemente disjuncte, ele se întrepătrund, sunt influențate una de alta, se condiționează reciproc, realizarea PDPP dându-ne posibilitatea de a promova o atitudine proactivă și de a pune accent pe modul în care acțiunile noastre viitoare vor acționa sinergic la atingerea țintelor noastre corect și concret prestabilite.

Prin realizarea PDPP elevii vor reuși să se autocunoască (și chiar intercunoască dacă exercițiile din cadrul planului se desfășoară în grup) și vor avea o imagine de ansamblu mai clară asupra mediului social în care doresc să-și desfășoare activitatea, posibilitatea unei abordări pozitive asupra vieții, o conștientizare a contribuției pe care o pot aduce în societate și familie, o conștientizare a propriilor nevoi și a felului în care acestea pot fi îndeplinite, ce alegeri trebuie să facă pentru a-și atinge aspirațiile, o idee mai bună asupra mediului de viață și a meseriei pe care doresc să o urmeze, o întărire a încrederii în sine, a talentelor, competențelor și contribuțiilor cu care pot contribui la desfășurarea activității profesionale, etc.

Webgrafie:

<https://www.damaideparte.ro>

<http://mentoraturban.pmu.ro/>

Bibliografie:

Suport de curs "Leadership și self-leadership în educație", curs organizat de CCD Mehedinti, an școlar 2016-2017

CONSILIEREA - ACTIVITATE DE FORMARE A ELEVULUI

*Profesor ROMAN MIRELA- LILIANA
Școala Gimnazială Ilovița, Mehedinti*

Rezumat

The changes that have occurred in society in general have given rise to new trends in educational and vocational guidance. Since the orientation process must prepare students for taking decisions in school and vocational plan, it is obvious that this activity has a pedagogical basis. Thus in the current orientation is no longer a simple activity of psychological diagnosis and professional selection, but it involves structuring as long educational process that aims to develop personality of young people to educational and career options and prepare themselves for academic and career.

Educational and vocational guidance requires a set of steps and techniques that are structured in a system. The components of this system are: knowing the personality of the student, the student's education to career choice, school network and world knowledge professions, effective advice and guidance to the student.

The division of the contents of counseling and guidance in the four strands is conventional, being made methodical need of a systematic review. In practice advice and guidance, knowledge, information and educating students are interrelated and interdependent and constitute advice or guidance as a corollary, as a result of the whole process.

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația, cât

și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permită elevului o cât mai bună integrare în societate.

Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe școlii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale:

- I. Cunoașterea personalității elevului.
- II. Educarea elevului în vederea alegerii carierei.
- III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale.
- IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

I. Cunoașterea personalității elevului

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Cunoașterea personalității elevilor nu se realizează ușor și nici într-o perioadă scurtă de timp. Ea necesită parcurgerea unor etape ierarhice, observarea continuă a creșterii și dezvoltării individului precum și a atitudinilor sale, în urma unor evenimente apărute sau provocate. Cu alte cuvinte, este vorba de adoptarea unei viziuni longitudinale, care constă în observarea și examinarea evoluției aptitudinilor, capacităților și performanțelor elevilor de-a lungul școlarității. Profesorul, dirigintele și îndeosebi consilierul pot folosi o gamă largă de metode și tehnici de cunoaștere psihologică a elevilor. Ele pot fi grupate în două categorii principale:

- Metode de cunoaștere a individualității elevilor.
- Metode de investigare a grupurilor școlare.

Au fost enumerate doar câteva dintre ele, considerate a fi mai accesibile și în același timp mai eficiente în practica orientării școlare și profesionale.

1. Metode de cunoaștere a individualității elevilor: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, chestionarul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea, metoda testelor.

2. Metode de investigare a grupurilor școlare: metoda aprecierii obiective a personalității, proba "Ghici cine?", tehnicile sociometrice.

II. Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt:

- Ø conținutul obiectelor de studiu;
- Ø lecția – ca principală formă de organizare a activității didactice;
- Ø stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă;
- Ø metodele de instruire;
- Ø activitatea individuală cu elevii;
- Ø influența personalității profesorului.

III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor

Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

În practica orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea desigur, vizitele în unitățile productive, consultațiile date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise.

În urma diverselor contacte cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu consilierul școlar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii. Rolul consilierului este de a-l învăța pe elev cum să obțină informații utile, cum să le utilizeze eficient, să le coreleze și raporteze corect la posibilitățile sale. Pe parcursul procesului de orientare, consilierul trebuie să-l sprijine și să-l încurajeze pe elev în diversele direcții posibile, cum ar fi: să acționeze în vederea luării unei decizii, să adopte un program specific de pregătire, să-și reevalueze periodic alegerile făcute.

IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Metodologia elaborării sfatului de orientare constă în două metode principale de acțiune:

a) Esența primei metode constă în faptul că „trecutul determină viitorul” – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.

b) Cea de-a doua pornește de la ideea că „viitorul determină prezentul” – educatorul trebuie să știe nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe aceștia pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice.

Ambele metode sunt accesibile atât consilierului cât și tuturor cadrelor didactice, indiferent de specialitatea pe care o predau în școală. În aparență, ele ni se înfățișează ca fiind diferite sau chiar opuse. Deosebirea sau opoziția dintre ele este de suprafață și deci artificială. Acordarea sfatului de orientare pentru fiecare elev în parte presupune depășirea de către consilier a acestor deosebiri neesențiale și false contradicții și adoptarea unei atitudini pragmatice. Ca urmare, el nu trebuie să se limiteze la nici una dintre cele două metode, ci mai degrabă să încerce combinarea lor. Astfel, pornind de la cunoașterea personalității elevilor, într-o manieră longitudinală, prin intermediul metodelor și tehnicilor descrise mai sus și prin utilizarea fișei psihopedagogice, pot fi întrezărite, cu destulă certitudine, tendințele și direcțiile de evoluție ale personalității elevilor. Cu alte cuvinte, știind ceea ce a fost elevul și apreciind ceea ce ar putea să fie, consilierul poate să pună un diagnostic de adaptabilitate.

Metodologia consilierii și orientării elevilor constituie o variabilă cauzală deosebit de importantă, care este răspunzătoare, într-o mare măsură, de rezultatele concrete ale acestei activități. De aceea, cunoașterea și utilizarea ei corespunzătoare de către consilier, diriginte sau alte cadre

didactice, reprezintă o condiție fundamentală pentru desfășurarea unei activități de consiliere și orientare științifice și eficiente.

Fără îndoială, divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru componente structurale sau direcții de acțiune (cunoașterea, educarea, informarea și îndrumarea elevilor) este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se intercondiționează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces. Într-o asemenea perspectivă diversele categorii de metode și tehnici ale consilierii și orientării se conturează ca subsisteme polifuncționale care, la rândul lor, se intercondiționează și se completează reciproc.

Bibliografie:

- Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
- Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999
- Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998
- Neamțu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995
- Tomsa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ LA VÂRSTA ADOLSCENȚEI

*Săceanu Eliza, Grădinița Nr. 3,
Drobeta Turnu Severin*

The majority of people don't have a clear representation of the needs they have, speaking about the decisions they have to make, career wise. When they are face to face with a career adviser, most of the time, they blame their indecisiveness. This way, the adviser is guiding people into spotting their real problems, spotting the things that create them, and, of course, the adviser is helping people to recognize their individual needs.

În cadrul procesului de consiliere în carieră sunt investigate, pe de o parte, resursele și aspirațiile personale (caracteristici individuale, nivelul de educație, experiența acumulată, obiectivele de carieră), pe de altă parte, oportunitățile existente în mediu (oferta de educație și/sau formare profesională, apariția de noi ocupații, soluții flexibile de angajare). Așadar, consilierea în carieră are ca scop compatibilizarea resurselor și aspirațiilor personale cu oportunitățile mediului socio-economic.

Consilierea în carieră vizează asistarea indivizilor, indiferent de vârstă și de momentul vieții active, pentru a lua cele mai bune decizii cu privire la propria carieră. Cu alte cuvinte, consilierea în carieră se adresează deopotrivă elevilor, care fac primele alegeri legate de viitorul lor profesional, și persoanelor adulte, care doresc să își dezvolte cariera sau să se orienteze spre o nouă profesie.

Spre deosebire de adulți, în cazul cărora consilierea în carieră îmbracă adesea forma unei intervenții țintite pe rezolvarea unei probleme de carieră (reorientare profesională, reinsertie pe piața muncii după o perioadă de inactivitate etc.), în cazul elevilor, acest tip de consiliere este, mai degrabă, un proces de explorare:

- explorarea caracteristicilor personale (elevii învață de ce este important să se cunoască și identifică metodele prin care poate fi realizată autocunoașterea)
- explorarea lumii ocupaționale (elevii învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele)
- explorarea ocupațiilor potrivite (elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații)
- explorarea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional)

Astfel, la vârsta adolescenței obiectivele consilierii în carieră țin de:

- Autocunoaștere – identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră (cunoașterea intereselor, abilităților, valorilor, caracteristicilor de personalitate și conturarea profilului vocațional)
- Explorarea lumii ocupațiilor – acumularea de informații referitoare la ocupații (caracteristicile ocupațiilor și dinamica lor pe piața muncii)
- Explorarea alternativelor de carieră – luarea deciziilor cu privire la carieră (identificarea, explorarea și evaluarea alternativelor, având ca rezultat: alegerea unei ocupații, alegerea unui traseu educațional)
- Planificarea carierei – implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborarea și implementarea unui plan de acțiune) și, în timp, reevaluarea acestora

Tendențele actuale în consilierea carierei pun accent pe necesitatea formării și dezvoltării abilităților de management al carierei încă din timpul anilor de școală. Astfel, prin programele de educație pentru carieră, elevii își însușesc primele noțiuni legate de: promovarea personală, strategiile de căutare a unui loc de muncă, identificarea surselor de satisfacție profesională, învățarea permanentă, îmbinarea optimă a vieții profesionale cu viața de familie etc.

Etapele procesului de consiliere în carieră

Atunci când ne referim la procesul de consiliere în carieră trebuie să facem distincție între: demersul tipic de consiliere, cu valențe normative, care impune parcurgerea succesivă a mai multor pași, și un demers centrat pe nevoile clientului, asemănător unui proces de rezolvare de probleme, care presupune identificarea și rezolvarea problemei țintă cu care se confruntă clientul.

Procesul tipic de consiliere în carieră presupune parcurgerea următorilor pași:

1. Evaluarea caracteristicilor personale (interese, abilități, caracteristici de personalitate, valori) și întocmirea profilului vocațional al clientului.
2. Explorarea lumii ocupațiilor (caracteristici ale ocupațiilor).
3. Identificarea și evaluarea alternativelor (ocupații potrivite, trasee educaționale).
4. Elaborarea planului de carieră (scop și obiective de carieră, plan de acțiune).
5. Dezvoltarea abilităților de management al carierei (promovare și dezvoltarea personală).

Acest demers reprezintă, mai degrabă, un standard care se aplică identic în cazul tuturor clienților, fără să țină seama de nevoile individuale ale acestora. Prin prisma unei astfel de abordări, toți clienții au aceleași nevoi și urmăresc aceleași obiective.

În practică însă, lucrurile sunt mult mai nuanțate. În cele mai multe situații, clienții (fie că sunt elevi, fie că sunt persoane adulte) se prezintă la consilierul de orientare în carieră cu probleme țintite care nu necesită abordarea tuturor pașilor menționați. De exemplu, un client poate solicita ajutorul consilierului doar pentru a obține cât mai multe informații despre ocupațiile de pe piața muncii sau pentru a-și întocmi un curriculum vitae, un alt client vrea să-și exploreze interesele, abilitățile și valorile, pe când un altul vrea ajutor în elaborarea planului de carieră. Un bun consilier se va axa pe cerința sau cerințele clientului, fără să îl plimbe prin toți pașii procesului de consiliere. Altfel spus, eficiența procesului de consiliere în carieră nu este dată de implementarea obligatorie a

unui demers standard, cât mai ales de competența consilierului în a-și ajuta clientul să-și identifice problema reală cu care confruntă și de a-și centra intervenția pe nevoile acestuia.

Activitatea de consiliere în carieră are un rol deosebit în societatea umană, iar țările dezvoltate din punct de vedere economic, cu un nivel de trai crescut i-au acordat importanța cuvenită, elaborând o legislație care să ajute la desfășurare și dezvoltarea acesteia. Consilierea reprezintă inima unui program de orientare a carierei; semnificația acestui fapt este nu numai de natură psihologică, ci și educațională (pedagogică). Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a educatorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din el.

O societate care tinde să se dezvolte armonios trebuie să ia în considerare și să susțină activitatea de orientare a carierei, ținând cont de necesitatea acesteia, oferind tuturor posibilitatea de a primi servicii gratuite, consolidând baza de pregătire profesională a celor care lucrează în acest domeniu, oferind posibilități de creare a unei baze materiale fără de care activitatea nu se poate desfășura în condiții optime.

În concluzie, identificarea nevoilor este, poate, cel mai important pas din cadrul procesului propriu-zis de consiliere în carieră. Cei mai mulți dintre clienți nu au o reprezentare clară a nevoilor pe care le au în raport cu alegerile pe care trebuie să le facă în planul carierei. Atunci când ajung în fața unui consilier de orientare în carieră, problema pe care acești clienți o acuză, cel mai adesea, ține de incapacitatea de a lua o decizie. Astfel, consilierului îi revine rolul de a-și ghida clientul în identificarea problemelor sale reale, a factorilor care stau la baza acestor probleme și, implicit, în conturarea nevoilor individuale de consiliere.

Metodele, tehnicile și instrumentele utilizate în procesul de consiliere a carierei sunt selectate în funcție de nevoile individuale ale persoanei consiliate și de competențele consilierului, conferite acestuia prin pregătirea de specialitate.

Bibliografie:

- Tomșa, G, „Dicționar de orientare școlară și profesională”, București, Editura Afelin, 1996.
Jigău Mihai, „Consilierea carierei”, Editura Sigma. București, 2001
Salade Dumitru; Drăgan Ion, „Orientare școlară și profesională”, Compendiu. București, Editura Paco, 1998.

ALEGEREA UNEI CARIERE PE BAZA APTITUDINILOR INDIVIDUALE

*Prof. Sava Rodica
Școala Gimnazială Nr.1 Valea Seacă
Com.N.Bălcescu,jud.Bacău*

Choosing a career is one of the most important thing an individual must do in his life. In this very important task a student can receive help from his teacher in order to determine his skills and the best path for him to take. Helping the student in choosing a field of work is a complex process that can only be done by professionals with a high level of training and preparation. So this should not be a random choice instead we should help the students to take the best decisions regarding the future of their line of work.

Platon consideră educația „arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile nativ pentru virtute ale acelor care dispun de ele” .

Cuvântul “cariera” provine din cuvântul franțuzesc “carriere” și reprezintă o etapă sau o treaptă în ierarhia socială sau profesională, profesiune, ocupație, domeniu de activitate, timp cât cineva lucrează într-un anumit domeniu, poziție în societate, situație bună.

Alegerea viitoarei cariere nu ar trebui să fie aleatorie, haideți să ajutăm tinerii să ia decizii bine informate privind viitorul lor parcurs profesional!

Fiecare copil visează să aibă o meserie frumoasă atunci când va fi mare. Unii se visează doctori, alții se visează profesori, jurnaliști, pompieri...

Succesul în carieră sau succesul profesional înseamnă modul în care te adaptezi schimbărilor permanente de pe piața muncii, și mai ales, să manifesti responsabilitate.

Aptitudinile sunt însușiri fizice și psihice, relativ stabile, care reprezintă condiții necesare pentru ca un individ să efectueze cu succes o anumită activitate. Aptitudinile au la bază anumite predispoziții ereditare, dar se manifestă și se dezvoltă numai în cadrul desfășurării unei activități. Orice individ dispune de un complex de aptitudini generale și specifice. Exercițarea unei profesii reprezintă activitatea cea mai complexă prin care un individ își manifestă și își dezvoltă aptitudinile. De aceea, corespondența dintre nivelul și tipul aptitudinilor individuale și specificul profesiei alese asigură obținerea unor performanțe superioare în activitate. Identificarea aptitudinilor elevilor reprezintă, așadar, primul pas în activitatea de orientare profesională. Unele aptitudini ale elevilor pot fi identificate relativ ușor de către profesor, prin observarea activității lor în sarcini specifice și înregistrarea performanțelor deosebite pe care aceștia le manifestă. Alte aptitudini specifice sau complexe pot fi evidențiate și măsurate prin testarea psihologică de specialitate. Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor cariere. Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară sau academice, care sa le permită să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se indrume efectiv.

Deci, aptitudinile sunt trăsături ale personalității, în timp ce competențele sunt transferate din partea profesorilor sau de la alte persoane competente. Pentru a face o distincție si mai clară, competențele înseamna “să știi să faci”, în timp ce aptitudinile se rezumă la “să știi să fii, să exiști”. Tinerii, în general, își aleg o vocație care să fie la același nivel sau cu un nivel mai înalt decât ocupația tatălui lor. Acest lucru se întâmplă pe de o parte pentru că este dorința părinților ca copii lor să se realizeze mai bine decât ei (Bordua, 1960) și pe de altă parte pentru că părinții oferă suportul financiar și sprijin moral pentru atingerea unor nivele vocaționale mai înalte decât au avut

ei posibilitate să atingă. Câteodată, însă, influențele parentale asupra adolescenților în ceea ce privește opțiunea profesională sunt inoportune. Puțini părinți pot da sfaturi vocaționale adecvate copiilor lor, iar cei care fac acest lucru de multe ori o fac din motive greșite. Unii părinți doresc să-și retrăiască propria viață prin cea a copiilor lor, și-i vor îndruma către profesii pe care ei înșiși și le-ar fi dorit, dar care nu sunt potrivite pentru copilul lor. De asemenea, părinții nu întotdeauna judecă și apreciază corect și obiectiv interesele și capacitățile copiilor lor. Influențele școlare care afectează în mod direct opțiunile profesionale, aspirațiile și pregătirea pentru o viitoare profesie sunt dirigințele și consilierul școlar.

Aptitudinile se pot dezvolta odată cu acumularea continuă de experiență, informații și noțiuni, fiind de mare folos pentru a îndeplini sarcini specifice încredințate la locul de muncă. Există o graniță destul de fină între aptitudini și abilități, motiv pentru care cele două noțiuni sunt adesea confundate. Potrivit unor opinii, principala diferență dintre cele două ar fi că unele sunt dobândite, iar celelalte sunt înnăscute.

BIBLIOGRAFIE

1. Ceaușu, V. Cunoaștere de sine și creație. Editura Militară; București; 1980
2. Dr. Shirley, J., Ghidul carierei pentru absolvenții universitari, Cum să demarați cu succes către un viitor strălucitor, Editura: Curtea Veche Publishing, București, 2010;
3. Jigău M., Consilierea carierei. București: Editura Sigma (2001).

CONSILIEREA ȘCOLARĂ ȘI INTEGRAREA SOCIOPROFESIONALĂ

*Prof. Secu Cristina-Roxana
Colegiul Național Pedagogic Ștefan Odobleja*

The teacher has a very important role in guiding and advising students in choosing their future careers.

Guidance and counselling students is a complex process of preparation and training of students, depending on their skills and interests to those forms of school or academic activity, which allow them to opt for certain professions. It is necessary to know the student's personality, to educate the student about career choices, to be informed of the school network, existing professions, to consolidate and effectively guide.

Problema consilierii școlare este una considerată de importanță majoră în țările dezvoltate, preocupate de dezvoltarea tinerei generații. În această etapă istorică, în care rolul școlii este contestat – consilierea educațională pare a fi răspunsul pentru multe dileme. Unii experți consideră că soluția crizei școlii ar sta într-o abordare proactivă a posibilelor probleme cu care actualii elevi, viitorii absolvenți, se pot confrunta peste câțiva ani. Sociologi, antropologi, istorici, analiști economici, asistenți sociali – sunt chemați să facă echipă cu specialiștii în consiliere școlară. Elevul va fi beneficiarul unor programe echilibrate, de prevenire și de intervenție a consilierilor școlari.

În literatura de specialitate, dar chiar și în documentele oficiale internaționale referitoare la acreditarea consilierilor școlari, apar o serie de termeni specifici, care sunt utilizați pentru a desemna aceeași realitate: consiliere școlară, consiliere educațională, orientare școlară, consilier de orientare școlară și profesională.

FACTORII CONSILIERII ȘI ORIENTĂRII

Principalii factori implicați și cu responsabilități în consiliere și orientare școlară și profesională sunt: școala, familia, unitățile economice, mass-media, alte instituții specializate.

Școala joacă un rol esențial atât prin structurile sale, ciclurile și tipurile de programe, cât și prin diversitatea obiectelor de învățământ, a ariilor curriculare, a acțiunilor specifice de orientare școlară și profesională (ore de dirigenție, activitatea consilierilor și psihopedagogilor).

Familia exercită o influență puternică asupra opțiunilor școlare și profesionale atât prin transferul unor modele ale părinților către urmași, cât și prin proiecția unor ambiții, neîmpliniri către aceștia.

Unitățile economice, prin parteneriatul cu instituțiile de formare a forței de muncă, devin un factor important în determinarea unor opțiuni profesionale atât prin propaganda pe care o fac produselor și producătorilor, cât și prin întâlniri ale elevilor cu specialiști, sponsorizări, burse oferite celor mai buni elevi sau studenți.

Mass-media, prin programele sale educative, prin prezentarea diverselor tipuri de școli și specializări etc., se înscrie în ansamblul factorilor implicați în orientarea școlară și profesională.

Instituțiile specializate cuprind: cabinetele și laboratoarele de orientare școlară și profesională, Institutul de Științe ale Educației, organizațiile de tineret – prin programele „Infotin”, direcții ale muncii și solidarității sociale, iar pe plan internațional – Asociația Internațională de Orientare Școlară și Profesională (Geneva).

Cei doi agenți implicați direct în procesul de consiliere sunt cei doi factori umani: consilierul – ca specialist, și, respectiv, „clientul” – elevul, studentul, părinți.

METODE ȘI TEHNICI UTILIZATE ÎN CONSILIERE

În raport de funcțiile esențiale ale consilierii, metodele și tehnicile utilizate pot fi de mai multe categorii:

1. *Metode de cunoaștere a personalității celui consiliat* prin teste și chestionare de interese profesionale. Ilustrativ în acest sens este testul Holland, din care prezentăm câteva secvențe, pentru a înțelege modul său de construcție:

2. *Metode de autocunoaștere a personalității* prin:

- autocaracterizare – structurată de către consilier și realizată cu sprijinul logistic și metodic al acesteia, mai cu seamă în ceea ce privește utilizarea corectă a unor instrumente precum testele, portofoliile, referințele etc;

- autoevaluarea – potrivit unor baremuri și criterii de performanță cu ajutorul unor tehnici cât mai obiective.

3. *Metode de informare și documentare*, de marketing personal asupra pieței forței de muncă prin:

- proiecte profesionale și/sau de carieră, care definesc politica proprie în construcția devenirii și realizării socio-profesionale; rutele școlare și profesionale, competențele și nivelurile de performanță cerute de viitoarele profesii, oportunități de carieră etc.;

- târguri ale forței de muncă – prin care vin în contact cu ofertanții unor locuri posibile de muncă, unde participă la interviuri etc.;

- consultarea unor reviste de specialitate, a unor pliante de prezentare etc.;

- vizionarea unor emisiuni TV, video-casete, prin care se prezintă diverse domenii profesionale, medii de muncă;
- consultarea unor pagini web, site-uri cuprinzând informații utile consilierii;
- elaborarea unor scrisori de intenție care, împreună cu CV-ul, prezintă competențele solicitantului, interesele și motivațiile pentru respectivul lor de muncă, intențiile privind dezvoltarea firmei; eventual proiecte manageriale.

4. *Metode de consiliere propriu-zisă (de sfătuire) prin:*

- dezbateri pe probleme de orientare și consiliere, având drept obiectiv fie clarificarea opțiunilor și atitudinilor participanților, fie analiza avantajelor sau dezavantajelor în alegerea unei variante de rute socioprofesionale; clarificarea unor întrebări ale tinerilor, vizavi de evoluția în carieră;

- studiul de caz , metoda situației („case-study”) a incidentului critic, ce determină analiza situației, stabilirea unor variante de decizie a factorilor favorizanți sau defavorizanți pentru fiecare variantă, precum și măsurile corespunzătoare de aplicare a deciziei optime;

- jocul de rol, precum și simularea unei situații pot fi axate pe probleme precum problematica angajării, alegerea profesiei etc.;

- interviul: menit să clarifice problematica pe care se va axa consilierea sau chiar exersarea pentru interviul real prilejuit de angajare.

Consilierea educațională, așa cum ni se înfățișează ea astăzi, este un fenomen social, mai mult decât o profesiune oarecare. Este probabil una dintre foarte puținele “meserii” care presupune un efort interdisciplinar și o viziune de ansamblu asupra persoanei copilului, elevul de astăzi, adultul și specialistul de mâine.

BIBLIOGRAFIE :

1. Baban Adriana, Consiliere educațională, Ghid metodologic, Imprimeria „Ardealul”, Cluj-Napoca, 2001.
2. Baker Stanley, School counseling for the twenty-first century, second edition, Prentice Hall Publication, NY, 1996.
3. Ghica Vasile, Ghid de consiliere și orientare școlară, Editura Polirom, Iași, 1998.
4. Schmidt John, Counseling in schools, Essential Services and Comprehensive Programs, second edition, Allyn and Bacon Publishing Company, Massachusetts, 1996.

ROLUL PROFESORULUI IN ORIENTAREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA

*PROFESOR INVATAMANT PRIMAR
SERBAN LIVIA*

The teacher's role in advising students on career orientation helps increasing quality and even deciding the professional future. The teacher is helping pupils to solve problems and even contribute in the development of their own personalities.

Career counseling aimed at assisting students regardless of age and active time of life, are addressed both to all students who are at the first choices about their professional future.

Consilierea și orientarea școlară și profesională și-a reliefat importanța la începutul secolului XX, cu prilejul modificării semnificativ a raportului între cererea și oferta de locuri de muncă și a sporirii nivelului competențelor cerute de utilizarea noilor tehnologii.

Debutul și intensificarea activității de orientare școlară are loc, de regulă la nivelul anilor școlari care marchează sfârșitul și începutul ciclurilor de învățământ.

Consilierea în carieră vizează asistarea elevilor indiferent de vârstă și de momentul vieții active, pentru a lua cele mai bune decizii cu privire la propria carieră. Consilierea în carieră se adresează deopotrivă elevilor, care fac primele alegeri legate de viitorul lor profesional.

Orientarea profesională este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre alte forme de activitate școlară sau academică, care să le permită să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea și în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât aceasta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formarea deprinderii și priceperii, dezvoltarea intereselor și aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie să facă elevul.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ, părerea despre corectitudinea alegerii studiului și profesiei, despre felul în care se autocunoaște. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului și perspectivele de evoluție ale lui.

Sarcina consilierului educațional nu este de a instrui, ci aceea de a sprijini oamenii să se ajute singuri în rezolvarea problemelor în asigurarea dezvoltării proprii personalități. Consilierul educațional nu are soluții prestabilite al căror succes este garantat necondiționat, ci într-o situație

data ajută persoana în cauză să găsească soluția cea mai bună pentru rezolvarea propriei probleme. Conștientizarea de către fiecare persoană a propriei capacități și disponibilități și cultivarea dorinței de a se manifesta liber, independent sunt condiții esențiale ale trăirii unei vieți pline de sens, însoțită de sentimentul autoîmplinirii.

Activitatea de orientare a elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Pentru o bună orientare profesională trebuie să avem în vedere cunoașterea personalității elevilor care se efectuează prin intermediul unei bune colaborări cu profesorii, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul.

Faza de începere a sesiunii de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesor punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas.

În concluzie putem afirma că orientarea școlară și profesională realizată corect reprezintă premisele unei reușite integrări socio-profesionale și a unei afirmări sigure în domeniul pentru care individual a optat. Se evidențiază rolul profesorului, în ridicarea calității orientării școlare și profesionale și chiar în deciderea viitorului unui școlar pentru că el clarifică o situație, formulează un mod de gândire, intervine, îndrumă elevul și familia în luarea deciziilor.

BIBLIOGRAFIE

- Elena Joita, V. Ilie, M. Vlad, E. Frăsineanu – Pedagogie și elemente de psihologie școlară – Editura Arves Craiova 2003
- Anton Ilica, Dorin Herlo, Viorel Binchiciu, Corina Uzum, Ana Curețean - O pedagogie pentru învățământul primar – Editura Universității Aurel Vlaicu, Arad 2005

ȘCOALA DE AZI, PROFESIA DE MÂINE

Serdan Simona Gabriela

Scoala Gimnaziala Alice Voinescu Drobeta Turnu Severin

This work addresses necessity counseling for Educational and Vocational Guidance of graduate students of class-VIII, because of preadolescent period characterized by continuous searches about own identity, but also the influence of family, friends that can affect negatively the decision about the optimal educational path, for the needs, student aspirations correlated with possibilities and his real skills. A good school orientation ensure success in professional life.

Transformările economice și sociale aduc în societatea românească actuală, o noutate, dar și o problemă majoră, aceea a tranziției de la un nivel de școlaritate, la altul, de la școală, la locul de muncă, de la un loc de muncă, la altul. Cu toții ar trebui să știm că suntem ceea ce alegem să fim, prin urmare alegerea profesiei este o decizie care merită toată atenția.

Pentru absolvenții clasei a-VIII-a, orientarea școlară și profesională este o problemă majoră, datorită faptului că nu toți se pregătesc din timp, unii gândindu-se în ultimul moment la traseul educațional, ce liceu vor să urmeze, situație în care apelează, de obicei, la familie, prieteni, anunțurile din ziare și, uneori, la cadrele didactice, deoarece perioada preadolescenței este marcată de căutările de identitate, copilul întrebându-se care este locul său în lume. Pentru a găsi răspunsul la o astfel de întrebare, preadolescentul are nevoie de o persoană cu multă experiență care să-l ajute să se cunoască pe sine, evidențiindu-i căile ce pot fi urmate în viață.

Aici intervine necesitatea implicării consilierului școlar, deoarece este specialistul care cunoaște particularitățile de vârstă, tehnicile și metodele de consiliere. Astfel, consilierea și orientarea în carieră devin indispensabile dezvoltării și afirmării personalității fiecărui elev și alegerii corecte a traseului educațional care să asigure profesia conformă cu aspirațiile, dorințele și cunoștințele copilului.

La ora actuală, prea puțini elevi apelează la un specialist în consilierea carierei, deoarece ponderea influenței familiei este, de cele mai multe ori, decisivă, prin preluarea de către copii a modelelor comportamentale ale părinților, prin supraaprecierea subiectivă a copiilor de către aceștia, copiilor fiindu-le impuse trasee educaționale cărora le fac față cu greu, cu rezultate mediocre și eșecuri repetate, situație ce se va răsfrânge și asupra satisfacției profesionale.

Pentru a opta școlară și profesională, corect și realist, elevul trebuie informat în legătură cu tipurile și profilurile de studii pe care le poate urma, corelând disciplinele școlare la care are rezultate bune, cu profesiile ulterioare pe care le alege. Acest lucru nu împiedică răzgândirea elevului și urmarea unui alt domeniu de activitate. Astfel, dacă un elev are aptitudini, pentru limba română/ limbi străine, poate îmbrățișa cariere precum profesor de limba română sau limbi străine, cercetător lingvistic, bibliotecar, ghid, translator, învățător, educator, critic de artă, jurnalist, diplomat, editor, etc.; pentru istorie, poate deveni profesor sau cercetător în domeniu, ghid turistic, arheolog, muzeograf, etc.; matematica îl poate face economist- contabil, profesor de matematică, inginer, tehnician în construcții, pilot, statistician, astronom, etc.; fizică, chimie, biologie sunt discipline care conduc către biolog, biochimist, biofizician, tehnician agricol, inginer, farmacist, horticultor, geolog, agronom, etc.; informatica ajută elevul să devină informatician-programator, cartograf, astronom, statistician, lucrător în domeniul financiar-bancar, etc., iar educația fizică pregătește elevul să devină fizioterapeut, profesor de sport, antrenor, polițist, ofițer în armată, etc.

Cunoașterea rețelei școlare se poate realiza eficient prin vizite la licee, prin consultațiile date de specialiști din diferite domenii, prin filme documentare, etc., însă alegerea trebuie să aparțină în

totalitate copilului, consilierul având rolul de a-l învăța cum să obțină informațiile de care are nevoie, cum să le coreleze și să le raporteze la posibilitățile sale, încurajându-l, în luarea unei decizii, printr-un program personalizat de pregătire, reevaluând periodic alegerile făcute.

Compatibilitatea persoană-profesie este rezultatul implicit al unei bune orientări școlare și profesionale, a investiției inteligente a timpului în educație. Planificarea carierei profesionale începe cu o decizie corectă, luată din timp, fiind un proces ce se desfășoară de-a lungul vieții, și ajută elevul să-și îndrepte toată atenția spre ceea ce are de făcut pentru a fi admis la instituția, forma de învățământ pe care o dorește.

În concluzie, consilierea pentru orientarea școlară și profesională poate deveni o resursă de bază în alegerea profesiei.

Bibliografie:

Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998

Neamțu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995

Tomșa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001

ROLUL PROFESORULUI IN ORIENTAREA SI CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR

PROF. SIRBU DANIELA

Summary

In the following we wanted to highlight both the importance of knowledge of personality students by teacher to he could support and guide in the choice of an occupation and methods to help the professor at the orientation of the career choice. Such activity is a permanent nature and affects the balance between what he wants, what can and what must make the student. The contents of the objects of the study, the establishment of a permanent connections between the education process and the activity of the social-productive, the individual activity with students, the influence of the personality of professor constitutes a way which at ease the education of the pupil.

Profesorul are un rol deosebit de important in orientarea si consilierea elevilor in vederea alegerii viitoarei lor cariere. Orientarea si consilierea elevilor este un proces complex de pregatire si indrumare a elevilor, in functie de aptitudinile si interesele lor, spre acele forme de activitate scolara sau academice, care sa le permita sa opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar sa se cunoasca personalitatea elevului, sa se realizeze educarea sa in vederea alegerii carierei, sa fie informat cu privire la reseaua scolara, la profesiile existente, sa se consolideze si sa se indrume efectiv.

Educarea elevilor in vederea alegerii carierei, astfel incat acesta sa efectueze optiuni scolare si profesionale realiste, presupune transmiterea si insusirea unor informatii despre diferitele domenii ale realitatii, formare de priceperi si deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale si speciale, formarea unor trasaturi de caracter, volitive pozitive solicitate in profesia pentru care opteaza elevul. Aceasta activitate are un caracter permanent si vizeaza echilibrul intre ceea ce vrea, ceea ce poate si ceea ce trebuie sa faca elevul. Continutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legaturi permanente intre procesul de invatamant si activitatea social-productiva, activitatea individuala cu elevii, influenta personalitatii profesorului constituie modalitati ce mijlocesc educarea elevului. Consilierea si indrumarea efectiva a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are in vedere trecutul elevului perspectivele de evolutie ale lui. Cunoasterea, informarea si educarea elevilor constituie un sistem a carui rezultanta este consilierea si indrumarea. Directiile de evolutie vizeaza orientarea educativa, legatura dintre orientarea scolara si cea orientarea profesionala si integrarea lor in invatamant, caracterul permanent al orientarii conditionat de conturarea orientarii scolare si profesionale, mobilitatea profesiunilor pe verticala - cronologic si pe orizontala - in continut, de posibilitate a aparitiei unor modificari in structura persoanei, de erorile posibile in procesul orientarii, de extinderea actiunilor de orientare la nivelul intregului sistem de invatamant, de urmarirea subiectilor orientati, de reorientarea scolara si profesionala.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privita dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde pentru activități de bază, și anume: cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus. Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei conlucrări cu profesorii diriginți, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, esantionatul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a sesiunii de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă a transformărilor. Este indicat să-și definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul școlar identifică și ghidează căile optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii telurilor fiecărui elev în parte.

Sesiunea de consiliere și orientare școlară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu părinții în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extrascolare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstrucționează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale. Concomitent se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui. Paralel cu metodele expuse anterior psihologul școlar utilizează și de analiza rezultatelor activității respectiv o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea elevului propriu fiecărui școlar în parte. Aceste produse specifice pot fi: compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununează un anumit stil de personalitate care este unică în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte. Sesiunea de consiliere se aprofundează prin întrebarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Finalitatea urmărită trebuie să fie în acord cu o anumită atmosferă de calm, liniște în cadrul cabinetului psihologic dublată de o atitudine empatică, de echilibru a psihologului, acesta putând să

creeze elevului acel nivel de confidentialitate și încredere absolut necesară în procesul de orientare spre cariera.

BIBLIOGRAFIE

CĂPĂLNEANU, I. Orientarea profesională și de specialitate în domeniul militar. București, Editura Militară, 1975.

CENTRUL de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, Fiman, Editura Expert, 1997.

MESERIA, BRĂȚARĂ DE AUR

*Ec. Vasilica Valerica Șişman-bibliotecar
Școala Gimnazială "Nichita Stănescu"
Comuna Ceptura
Județul Prahova*

”Sunt succese care te înjosesc și înfrângerii care te înalță”.

Nicolae Iorga

Educational and Vocational Guidance has an important place in the educational process. In Romania, this process is an attribute of school. Made in optimal conditions, contribute to social integration of the student, according to his abilities and skills.

Educational and Vocational Guidance can be done with tact teaching both individually and in groups. Should take into account the following aspects: scientific foundation, objectivity, timeliness, student options, and dynamic and open nature.

The action itself can transform the model teacher for students.

Orientarea școlară și profesională ocupă un loc important în societatea contemporană, și are un rol decisiv în cadrul procesului educațional.

În România, acest proces intră în atribuțiile școlii în primul rând, dar acestea i se alătură și alte instituții educative.

Realizată în condiții optime și de către specialiști în domeniu, contribuie la dezvoltarea personalității elevului, la posibilitatea integrării lui în societate, prin alegerea profesiei pentru care are abilități și aptitudini.

Alegerea școlii și mai apoi a profesiei este cu siguranță determinată de comunicare, practic de interacțiunea dintre elevi și specialiștii în domeniu.

“Meseria, brățară de aur”, este un proverb românesc atât de cunoscut și de adevărat. Nu există cu siguranță elevi ideali, care să poată să asimileze din toate totul.

Elevii îndrăgesc anumite discipline, pentru care au o anumită afinitate, determinată adesea și de profesorul de la clasă care predă acea materie.

Tactul pedagogic trebuie să fie determinant în orientarea școlară și profesională a elevilor, care la sfârșitul ciclului gimnazial trebuie îndrumați pe calea dreaptă de realizare în viață, care devine din diverse motive tot mai complicată.

Orientarea școlară și profesională trebuie să fie în concordanță cu o serie de cerințe, precum:

- Activitățile desfășurate trebuie să fie fundamentate științific;
- Trebuie evitat caracterul subiectiv al aspiranților;
- Trebuie cunoscută personalitatea elevilor în toate aspectele;
- Trebuie să se desfășoare la momentul optim și oportun;
- Trebuie să țină cont de opțiunile elevilor;
- Trebuie să aibă caracter dinamic, deschis;
- Trebuie să ofere elevului multiple posibilități și soluții optime;
- Prin personalitatea sa, profesorul trebuie să aibă un rol important, decisiv;
- Cei care desfășoară astfel de activități, pot fi chiar modele pentru elevi;
- Elevul trebuie îndrumat să aleagă inițial școala potrivită, dorită, apoi profesia adecvată;

Orientarea școlară și profesională presupune o serie de strategii, care urmate, să conducă la succes. Astfel, dintre acestea, amintim:

- Utilizarea la scară largă a metodelor expositive, cum ar fi: conversația, explicația, modelarea, problematizarea, etc
- Utilizarea mijloacelor didactice moderne, diverse, cu precădere audio-vizualul
- Implicarea elevilor în activități extrașcolare diverse
- Tematică variată la orele de dirigenție
- Interacțiune continuă practică-teorie
- Petrecerea utilă și plăcută a timpului liber
- Convorbiri, dezbateri pe diverse teme de interes
- Aplicarea de teste de satisfacție
- Cunoașterea îndeaproape a elevilor

Îndrumarea elevilor spre anumite unități școlare, constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat cu caracter facultativ, constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare. Metodologia elaborării sfatului de orientare, presupune două direcții de acțiune, astfel:

- Esența primei metode constă în faptul că *“trecutul determină viitorul”* – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.
- Cea de-a doua porneste de la ideea că *“viitorul determină prezentul”* – educatorul trebuie să știe nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe aceștia pentru un anumit timp și determină la aceștia, anumite comportamente specifice.

Ambele metode sunt accesibile atât consilierului cât și tuturor cadrelor didactice, indiferent de specialitatea pe care o predau în școală. În aparență, ele ni se înfățișează ca fiind diferite sau chiar opuse. Deosebirea sau opoziția dintre ele este de suprafață și deci artificială. Acordarea sfatului de orientare pentru fiecare elev în parte presupune depășirea de către consilier a acestor deosebiri neesențiale și false contradicții și adoptarea unei atitudini pragmatice. Ca urmare, el nu trebuie să se limiteze la nici una dintre cele două metode, ci mai degrabă să încerce combinarea lor. Astfel,

pornind de la cunoașterea personalității elevilor, într-o manieră longitudinală, prin intermediul metodelor și tehnicilor descrise mai sus și prin utilizarea fișei psihopedagogice, pot fi întrezărite, cu destulă certitudine, tendințele și direcțiile de evoluție ale personalității elevilor. Cu alte cuvinte, știind ceea ce a fost elevul și apreciind ceea ce ar putea să fie, consilierul poate să pună un diagnostic de adaptabilitate.

Scopul principal al orientării școlare și profesionale trebuie să conducă la alegerea conștientă, adecvată și liberă a profesiei de către elevi. Această alegere trebuie făcută în conformitate cu cerințele economiei și ale culturii precum și interesele, înclinațiile, aptitudinile, atitudinile, aspirațiile și idealurile elevilor.

Bibliografie:

1. Bălan, A., *Consiliere educațională—ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001;
2. Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999;
3. Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998;

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

*Prof. Pt. Înv. Primar Sîrbulescu Florentina
Școala Gimnazială Rogova*

Counseling and professional guidance of the students represents a complex process of preparation and advice of them to some forms of scholastic and academic activity. These studies must permit them to choose from some professional areas and different occupations according to their skills and interests. This subordination of guidance to education confirms that both, education and guidance, have the same purpose: personality development. If the education considers the development according to educational purpose, the guidance will have a practical finality. This finality represents the development of those parts of personality which permit the student a better social integration.

Schimbările care s-au produs la nivelul societății în general au determinat apariția unor tendințe noi în orientarea școlară și profesională. Întrucât în procesul orientării elevii trebuie pregătiți pentru adoptarea unor decizii în plan școlar și profesional, este evident că această activitate are o bază psihopedagogică. Astfel, în perioada actuală orientarea nu mai este o simplă activitate de psihodiagnostic și de selecție profesională, ci ea presupune structurarea ca proces *educativ îndelungat care urmărește dezvoltarea personalității tinerilor în vederea opțiunilor școlare și profesionale și a viitoarei lor integrări școlare și profesionale.*

Orientarea școlară și profesională presupune un ansamblu de etape și tehnici care se structurează într-un sistem. Componentele acestui sistem sunt: cunoașterea personalității elevului, educarea elevului în vederea alegerii carierei, cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor, consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru direcții de acțiune este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se

intercondiționează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces.

Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe școlii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale:

- I. Cunoașterea personalității elevului.
- II. Educarea elevului în vederea alegerii carierei.
- III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale.
- IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

I. Cunoașterea personalității elevului

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară.

Cunoașterea personalității elevilor nu se realizează ușor și nici într-o perioadă scurtă de timp. Ea necesită parcurgerea unor etape ierarhice, observarea continuă a creșterii și dezvoltării individului precum și a atitudinilor sale, în urma unor evenimente apărute sau provocate. Cu alte cuvinte, este vorba de adoptarea unei viziuni longitudinale, care constă în observarea și examinarea evoluției aptitudinilor, capacităților și performanțelor elevilor de-a lungul școlărității. Profesorul, dirigintele și îndeosebi consilierul pot folosi o gamă largă de metode și tehnici de cunoaștere psihologică a elevilor. Ele pot fi grupate în două categorii principale:

- Metode de cunoaștere a individualității elevilor.
- Metode de investigare a grupurilor școlare.

Au fost enumerate doar câteva dintre ele, considerate a fi mai accesibile și în același timp mai eficiente în practica orientării școlare și profesionale.

- 1. Metode de cunoaștere a individualității elevilor:** observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, chestionarul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea, metoda testelor.
- 2. Metode de investigare a grupurilor școlare:** metoda aprecierii obiective a personalității, proba "Ghici cine?", tehnicile sociometrice.

II. Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt:

- Ø conținutul obiectelor de studiu;

- Ø lecția – ca principală formă de organizare a activității didactice;
- Ø stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă;
- Ø metodele de instruire;
- Ø activitatea individuală cu elevii;
- Ø influența personalității profesorului.

III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor

Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

În practica orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea desigur, vizitele în unitățile productive, consultațiile date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise.

În urma diverselor contate cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu consilierul școlar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii. Rolul consilierului este de a-l învăța pe elev cum să obțină informații utile, cum să le utilizeze eficient, să le coreleze și raporteze corect la posibilitățile sale. Pe parcursul procesului de orientare, consilierul trebuie să-l sprijine și să-l încurajeze pe elev în diversele direcții posibile, cum ar fi: să acționeze în vederea luării unei decizii, să adopte un program specific de pregătire, să-și reevalueze periodic alegerile făcute.

IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Metodologia elaborării sfatului de orientare constă în două metode principale de acțiune:

- a) Esența primei metode constă în faptul că “trecutul determină viitorul” – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.
- b) Cea de-a doua pornește de la ideea că “viitorul determină prezentul” – educatorul trebuie să știe nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe aceștia pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice.

Ambele metode sunt accesibile atât consilierului cât și tuturor cadrelor didactice, indiferent de specialitatea pe care o predau în școală. În aparență, ele ni se înfățișează ca fiind diferite sau chiar opuse. Deosebirea sau opoziția dintre ele este de suprafață și deci artificială. Acordarea sfatului de orientare pentru fiecare elev în parte presupune depășirea de către consilier a acestor

deosebiri neesențiale și false contradicții și adoptarea unei atitudini pragmatice. Ca urmare, el nu trebuie să se limiteze la nici una dintre cele două metode, ci mai degrabă să încerce combinarea lor. Astfel, pornind de la cunoașterea personalității elevilor, într-o manieră longitudinală, prin intermediul metodelor și tehnicilor descrise mai sus și prin utilizarea fișei psihopedagogice, pot fi întrezărite, cu destulă certitudine, tendințele și direcțiile de evoluție ale personalității elevilor. Cu alte cuvinte, știind ceea ce a fost elevul și apreciind ceea ce ar putea să fie, consilierul poate să pună un diagnostic de adaptabilitate.

Metodologia consilierii și orientării elevilor constituie o variabilă cauzală deosebit de importantă, care este răspunzătoare, într-o mare măsură, de rezultatele concrete ale acestei activități. De aceea, cunoașterea și utilizarea ei corespunzătoare de către consilier, diriginte sau alte cadre didactice, reprezintă o condiție fundamentală pentru desfășurarea unei activități de consiliere și orientare științifice și eficiente.

Fără îndoială, divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru componente structurale sau direcții de acțiune (cunoașterea, educarea, informarea și îndrumarea elevilor) este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se intercondiționează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces. Într-o asemenea perspectivă diversele categorii de metode și tehnici ale consilierii și orientării se conturează ca subsisteme polifuncționale care, la rândul lor, se intercondiționează și se completează reciproc.

Bibliografie:

- Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
- Butnaru, D. (coord.), *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1999
- Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iasi, 1998
- Neamtu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1995
- Tomsa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viata Românească”, București, 2001

EDUCATOAREA – PRIMUL CONSILIER AL COPILULUI PREȘCOLAR

*Profesor SLAPCIU ELENA
Școala Gimnazială nr. 6 Drobeta-Turnu-Severin*

Rezumat – Summary :

Counselling in kindergarten is a complex process with important interventions for parents, teachers and preschoolers. The teacher is advisor to the preschool child in an organized environment. Through the counseling process are promoted values and attitudes such as self-esteem and self-promotion, social responsibility and positive relationships with others, physical and mental wellbeing etc. Kindergarten supports physically and mentally unlocking the potential of each child to develop the ability to relate with other children and with adults.

Moto : "A iubi un copil nu înseamnă să îi faci toate capriciile; a-l iubi constă în a scoate tot ce este mai bun în el și a-l învăța să iubească dificultățile." Nadia Boulanger

Consilierea în grădiniță este un proces complex cu intervenții foarte importante pentru părinți, cadre didactice și preșcolari.

Scopul fundamental al consilierii educaționale îl constituie funcționarea psihosocială optimă a persoanei.

Obiectivele procesului de consiliere sunt: promovarea sănătății și a stării de bine, dezvoltarea personală și prevenția situațiilor problematice și de criză (emoțional, relațional, social).

Obiectivele consilierii psihopedagogice în grădiniță vizează următoarele aspecte:

- dezvoltarea stimei de sine;
- dezvoltarea abilităților socio-emoționale;
- dezvoltarea comportamentului asertiv în timpul jocului;
- reglarea emoțiilor negative etc.

Prin procesul de consiliere sunt promovate valori și atitudini precum respectul de sine și promovarea propriei persoane, responsabilitate socială și relaționare pozitivă cu ceilalți, stare de bine fizică și mentală.

În grădiniță comportamentele preșcolarilor sunt variate. Cele mai multe situații sunt comportamentele agresive fizice și verbale, gelozia între frați, dificultățile de atenție și de concentrare, hiperactivitate, tulburările de pronunție, dificultățile de relaționare, dificultățile de adaptare și de integrare, dificultățile de gestionare a emoțiilor etc.

Manifestări ale agresivității/violenței în grădinița sunt **de tip verbal** (vorbesc urât unul cu celălalt jignindu-se reciproc) sau **fizic**(se împing, se zgârie, se mușcă, aruncă cu jucării, se trag de păr, se lovesc etc.).

Grădinița este un important mediu de socializare, îi ajută pe copii să interacționeze cu alți copii, dar și cu adulți și le oferă acestora un mediu primitiv, adecvat învățării.

Totodată, grădinița oferă suport pentru valorificarea potențialului fizic și psihic al fiecărui copil, pentru dezvoltarea capacității de a intra în relație cu ceilalți copii și cu adulții. De asemenea,

grădinița sprijină copilul în interacțiunea cu mediul, favorizează descoperirea de către fiecare copil a propriei identități și îi formează o imagine de sine pozitivă.

Dar educația copiilor, priviți ca cei mai tineri membri ai unei comunități, este responsabilitatea întregii comunități. Ea este leagănul creșterii și devenirii copiilor ca viitori adulți responsabili de menirea lor în folosul întregii comunități, motiv pentru care cel mai important parteneriat care este necesar a fi implementat este cel dintre grădiniță și familie.

În luna septembrie am pornit cu pași timizi în tainele ce avea să ni le ofere mediul educațional, adică grădinița. Ce poate fi mai minunat după perioada „grea” de acomodare, de socializare, decât să apară rezultatele, care bineînțeles se datorează și implicării părinților în unele activități din grădiniță, dar și în actul educațional.

Înconjurându-i cu înțelegere și afecțiune, îi vom câștiga pe copiii treptat-treptat, fără să-și dea seama, antrenându-i în joc în așa fel încât să simtă o nouă bucurie, care le va atenua starea de apatie și le va dezvolta dragostea pentru grădiniță.

Apropierea de copii implică multe aspecte, printre care și exemplul personal. Educatoarea trebuie să fie blândă, bună, iubitoare, dar în același timp demnă și decentă. Sigur înțelegerea copilului ne apropie de inima lui, ne face să creștem în fața lui, dă acestuia putere, simțind că are alături „cea mai dragă ființă a sufletului său”. A fi consilierul copiilor înseamnă a fi partenera de joc, prietena cea mai bună, cea mai sinceră, prietena lor mai mare spre care se îndreaptă în orice clipă a vieții lor.

Copilul simte nevoia să-i aibă pe părinți alături de el. Participarea afectivă a părinților la evenimentele din viața acestora, le oferă liniște și siguranță. Părinții oferind timpul necesar să stea de vorbă cu copilul despre: „cum a fost azi la grădiniță?”, „cum a fost la joacă?”, „ce ți-a plăcut mai mult din ce vi s-a povestit?”, apreciind alături de copil faptele, situațiile ivite în cursul zilei, vor avea întotdeauna „evidența” copilului, iar acesta, la rândul lui, va căpăta încredere și va ține seama de sfaturile ce i se dau.

Educația făcută de primii educatori - părinții - ca și cea a grădiniței – educatoarea - se răsfrânge asupra tuturor laturilor personalității copilului, în funcție de particularitățile de vârstă și individuale ale acestuia. După familie, grădinița constituie prima experiență de viață a copilului în societate, aici copilul ia cunoștință cu activități și obiecte, descoperă o mulțime de lucruri din jurul lui: culorile, formele geometrice, desenul și muzica, lumea viețuitoarelor, învață să danseze, să se joace, să comunice.

Comunicarea este foarte importantă la această vârstă, un rol important avându-l și părinții care trebuie să vorbească cu copilul permanent, să răsfoiască /să citească cu acesta o carte cu imagini frumoase, chiar și să se joace împreună.

Copilul preșcolar începe să-și definească treptat începutul personalității sale. În cadrul grupei el trăiește prima experiență a vieții în colectivitate, a vieții sociale, alta decât familia. De la intrarea în grădiniță copilul realizează o adaptare la un anumit ritm, este vorba de încadrarea și respectarea unui anumit program, în urma căruia dobândesc deprinderi sociale: să împartă jucăriile cu alți copii; să-și aștepte rândul; să aibă răbdare; să aibă compasiune/empatie pentru cei din jur.

Investită cu această nobilă și plină de răspundere sarcină, educatoarea grupei cunoaște specificul fiecărui stadiu de dezvoltare a copilului, disponibilitățile intelectuale, precum și particularitățile lui temperamentale și caracteriale, de aceea va ști întotdeauna cum să-l modeleze pe preșcolar. Dezvoltarea psihică și fizică a copilului la această vârstă depinde în mare măsură și de

cadrele didactice, dar și de părinți și de aceea e nevoie stringentă de un parteneriat educațional în favoarea creșterii adecvate a copiilor.

Din acest motiv, ca educatoare, eu recomand părinților:

- să le prezinte copiilor grădinița ca un loc în care ei se pot juca împreună cu alți copii, în care pot învăța lucruri noi și interesante;
- să cunoască programul grădiniței și pe educatoarea copilului lor;
- să vorbească cu educatoarea, să stabilească o relație adecvată cu aceasta;
- să ofere informații suficiente educatoarei și să ceară sfatul acesteia;
- să participe la evenimentele din grădiniță (Ziua copiilor, Ziua grădiniței, serbări, șezători etc.);
- să se ofere voluntari prin implicarea în activități și să ceară și membrilor comunității lucrul acesta;
- să dorească să participe la luarea unor decizii cât mai bune pentru grădiniță;
- să discute permanent cu copilul despre ce se întâmplă în grădiniță;
- să creeze acasă un mediu bun de joc și educație.

Din această perspectivă, la grupa mare pe care o conduc am organizat o serie de activități în parteneriat cu părinții, care s-au bucurat de un real succes, atât în rândul preșcolarilor, cât și al părinților.

Participarea activă a părinților la activitățile din grădiniță le creează copiilor sentimente de siguranță, înțelegere, bucurie; copilul arată ce știe, ce poate iar părintele este mândru de copilul său în relație cu ceilalți. Așa pot să aprecieze împreună activitățile, faptele, evenimentele, rezultatele obținute. Părinții vor avea ”măsura” evoluției copilului său, comportarea în colectiv. Preșcolarii grupei mele au invitat părinții la activități comune părinte-copil pe anumite teme: ”Ziua Unirii – 1 decembrie”, ”Vine, vine MoșCrăciun!”, ”La mulți ani, mămico!”, ”Nimeni nu e singur pe pământ”, ”Prietenul la nevoie se cunoaște”.

Aceste activități au adus bucurie în rândul copiilor și adulților pentru rezultatele obținute din efortul reunit și plăcerea că au petrecut mai mult timp împreună. Reușita actului educațional o asigură unitatea de cerințe, existența unor reguli comune cunoscute și fixate împreună aplicate atât în grădiniță, cât și acasă.

Grădinița este partenerul educativ al familiei. Familia este chemată la luarea deciziilor legate de educația copiilor, la manifestările din activitățile și viața grădiniței. De aceea educatoarele și copiii vor spune mereu, deschis, cu plăcere ”Poftiți la noi în grădiniță!”.

Copilului îi place să i se acorde multă atenție, astfel el putându-se afirma. O educație sănătoasă îl face pe copil să devină deschis la nou, creativ, adaptabil, comunicativ, cooperant și tolerant, responsabil, competent, demn, împlinit și fericit.

Cred că putem ajunge la aceste finalități și prin consilierea preșcolarilor de către educatoare încă de la primii lor pași în grădiniță având în vedere adaptarea și pregătirea lor continuă pentru viitorii ani de școală, pentru viață.

Bibliografie :

Gherguț, Alois – Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație, Editura Polirom 2006

Milcu, Marius – Psihologia relațiilor interpersonale. Competiție și conflict, Editura Polirom 2008

Neculau, Adrian – Dinamica grupului și a echipei, Editura Polirom 2007

Negreț-Dobridor, Ion și

Pânișoară, Ion-Ovidiu – Știința învățării. De la teorie la practică, Editura Polirom 200

COORDONATE LEGISLATIVE PRIVIND CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

SLAPCIU GHEORGHÎȚA-DANIELA
Consilier juridic

Profile job market, dramatically different from the '80s, we find it necessary to determine the intervention school counselor for career guidance to students. School counseling is a field in which Romania this moment, there is often only sporadic call and unsystematic. Even if a European context recommending students career counseling and the legislative framework governing its existence and functionality in Romania, career counseling services are still at an early stage in terms of efficiency.

În general, schimbările care s-au produs la nivelul societății au determinat apariția unor tendințe noi în orientarea școlară și profesională. Întrucât în procesul consilierii elevii trebuie pregătiți pentru adoptarea unor decizii în plan școlar și profesional, este evident că această activitate are o bază psihopedagogică. Astfel în perioada actuală consilierea nu mai este o simplă activitate de psihodiagnostic și de selecție profesională, ci ea presupune structurarea ca proces *educativ îndelungat care urmărește dezvoltarea personalității tinerilor în vederea opțiunilor școlare și profesionale și a viitoarelor integrări școlare și profesionale.*

Termenul „*consiliere*” s-a răspândit în literatura de specialitate din țara noastră mai ales în anii 90, odată cu redeschiderea orizontului spre științele socio-umane și încercarea de reconsiderare a științelor psihopedagogice în planul utilității lor sociale. Baza legislativă a acestui domeniu s-a format și încă se conturează lent: este limitată la metodologie cadru scindată pentru învățământ preuniversitar și universitar, pe statutul consilierului trasat în linii mari și pe Ordin de ministru, e drept actualizat pe baza necesităților semnalate de consilieri, pe parcursul relațiilor acestora cu elevii.

Consilierea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a consilierii față de educație confirmă faptul că atât educația, cât și consilierea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, consilierea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permită elevului o cât mai bună integrare în societate.

Principalii factori implicați și cu responsabilități în consiliere școlară și profesională sunt: școala, familia, unitățile economice, mass-media, alte instituții specializate.

Consilierea elevilor în carieră, ca fenomen social, și-a reliefat importanța la începutul secolului XX, cu prilejul modificării semnificative atât a raportului între cererea și oferta de locuri

de muncă, dezvoltării industriale, cât și a sporirii nivelului competențelor cerute de utilizarea noilor tehnologii. În logica lucrurilor, consilierea profesională este precedată de consilierea școlară.

În România, consilierea școlară are tradiție; aceasta s-a desfășurat în cabinete și laboratoare care au funcționat eficient. Cele mai multe au fost situate în centre universitare, fiind dotate cu aparatură psihologică și personal de specialitate.

O etapă distinctă în istoria consilierii elevilor în carieră a fost aceea a „psihotehnicii” marcată prin derularea procesului de consiliere și orientare aproape exclusiv pe baza rezultatelor obținute de clienți la unele teste psihologice, de performanță, punându-se accent mai mult pe tehnicile orientării decât pe finalitățile acesteia.

Începutul consilierii din România a fost marcat de înființarea Institutului de Psihologie Experimentală, Comparată și Aplicată de la Cluj în anul 1922 și de începutul activității primului Laborator Psihotehnic la Societatea de Tramvaie din București în 1925. Acestea aveau drept scop inițial o mai bună organizare a muncii, restructurarea modului de utilizare a forței de muncă, distribuirea rațională a oamenilor pe posturi de lucru corespunzătoare capacităților personale de muncă și recrutare de tineri în vederea calificării.

După anii '50 se conturează preocupări sistematice, înființându-se instituții corespunzătoare pentru consilierea școlară.

Între anii 1950 și 1989, activitatea de consiliere, orientare școlară și profesională a avut o evoluție sinuoasă în ultimele decenii ale mileniului precedent fiind desființată pentru că a fost transferată – formal – tuturor cadrelor didactice, care nu dispuneau întotdeauna de o pregătire metodologică și de instrumentele de lucru necesare. După acest interval, se înființează un nou mecanism instituțional: Centrele de Asistența Psihopedagogică în scopul extinderii activității fostelor cabinete și laboratoare de consiliere, orientare școlară și profesională dar și a abordării altor categorii de probleme ale copiilor, părinților și profesorilor.

În anul 1997 schimbările socio-economice din țara noastră au impus demararea unui proiect de Informare și consiliere privind cariera. Proiectul a fost susținut de Guvernul României și de o finanțare externă și a avut ca obiective principale:

- elaborarea de profile ocupaționale,
- editarea de publicații cu informații referitoare la orientarea profesională,
- organizarea de cursuri pentru pregătirea consilierilor și a persoanelor care se ocupă cu consilierea în carieră,
- realizarea de programe interactive informatizate de orientare a carierei,
- adaptarea unor instrumente psihologice specifice activității de consiliere,
- dotarea unităților specializate cu echipamente ajutătoare activității de consiliere.

În ultimul deceniu al secolului XX, activitatea de consiliere școlară a fost influențată de:

- reînființarea Institutului de Științe ale Educației în anul 1990, ce desfășoară activități de cercetare în domeniu,
- crearea în anul 1995 a Asociației Naționale de Orientare Școlară și Profesională,

- organizarea în anul 1997, a Conferinței Asociației Internaționale de Orientare Școlară și Profesională,
- publicarea de lucrări științifice în domeniul consilierii și orientării școlare și profesionale,
- organizarea Centrelor de Informare și Orientare Profesională de către Agenția Națională de Ocupare și Formare Profesională în toate județele țării,
- crearea în 1999 a Centrului Național de Resurse pentru Orientarea Profesională.

În anul 2005 au fost înființate Centrele Județene de Resurse și Asistență Psihopedagogică, care au preluat în subordine Centrele Județene de Asistență Psihopedagogică, acestea coordonând activitatea Cabinetelor de Asistență Psihopedagogică deschise în unele școli.

Dintre reglementările din domeniul consilierii școlare și profesionale a elevilor voi enumera:

- LEGEA 1/2011-LEGEA EDUCAȚIEI NAȚIONALE;
- ORDIN MECTS NR5555/2011- Regulamentul privind organizarea și funcționarea centrelor județene/al municipiului București de resurse și asistență educațională;
- ORDIN MEC NR.6552/2011 privind evaluarea, asistența psiho-educatională, orientarea școlară și orientarea profesională a copiilor, a elevilor și a tinerilor cu cerințe educaționale speciale;
- LEGEA NR.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă.

Pe baza legislației în vigoare, în învățământul românesc consilierea elevilor în carieră reprezintă un demers educativ care se realizează astfel :

1. În cadrul curriculumului, prin orele de consiliere, de către profesorii diriginți ;
2. În cadrul cabinetelor de asistență psihopedagogică din școli, prin activități de consiliere individuală sau consiliere de grup, de către profesorii consilieri școlari.
3. Prin centre de informare și consiliere privind cariera, altele decât cele subordonate sistemului de învățământ, cum ar fi Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă etc;
4. În cadrul proiectelor dezvoltate în parteneriat cu comunitatea și care au ca scop consilierea tinerilor în privința carierei.

Iar furnizorii sunt:

- Ministerul Educației prin Centrele Județene de Resurse și Asistență Psihopedagogică / Centrele județene de Asistență Psihopedagogică/Cabinetele de Asistență Psihopedagogică din unitățile școlare;
- Agenția Națională a Ocupării Forței de Muncă/AJOFM;
- Diverse ONG-uri.

În România, nu se poate vorbi încă de un cadru etic bine conturat la nivel legislativ, profesiunea de consilier “împrumutând” o serie de reguli etice de la psihologi, pedagogi și sociologi. Ne așteptăm ca, în viitorul nu prea îndepărtat, odată cu ajustarea cadrului legal referitor la consiliere, să fie definitivat și un astfel de cod profesional, ca un semn că profesiunea de consilier a depășit momentul de interimat și și-a câștigat un spațiu bine definit în peisajul profesional românesc. Pe plan mondial, definitivarea unui cod etic al profesiunii de consiliere este semnul unei maturizări sociale și a unui nivel înalt de acceptanță a profesiunii ca atare de către opinia publică. În general, pentru formularea unor repere etice, modelul este cel american – model verificat de-a lungul timpului și foarte exact elaborat. Documentele americane de referință sunt Codul Etic (*Code*

of Ethics) și Standardele de Practică în Consiliere (*Standards of Practice*) ale ACA. Publicate prima oară în 1961, documentele au suferit de-a lungul timpului o serie de modificări.

Bibliografie:

- Băban, A. - *Consiliere educațională*, Editura Imprimeria „Ardealul”, Cluj-Napoca, 2001.
 Dima, Gabriela, Smeureanu, Mădălina, Petrescu, Monica Clara - *Manualul consilierului*, Profiles International SRL, Brasov, 2011.
 Jugău, M – *Consilierea carierei*, Editura Sigma, București, 2001.
 Memorandum on Lifelong Learning, Commission of the European Communities, Brussels, 2015.
 Ministerul Educației Naționale – Raport privind starea învățământului din România, 2016.
 Metodologia de evaluare externă, standardele de referință și lista indicatorilor de performanță a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământ, Proiect, ARACIP, București, 2016.

OPȚIUNEA PROFESIONALĂ ȘI FACTORII CE O INFLUENȚEAZĂ PROFESSIONAL OPTION AND FACTORS THAT INFLUENCE

*Prof. consilier Socrate Daniela
CJRAE-Mehedinti/C.N. "Gheorghe Țițeica"*

Career is all professional roles interpreted throughout working life, whose succession may follow different trajectories over time.

Career choice is a process of knowledge, but also an emotional one.

Factors influencing the choice of profession for students, both the subjective (level intellectual skills, motivation, traits dominant personality) and the objective (family, school, group of friends, the demand of the labor market, "fashion professions" prejudices some professions), are critical to the way that students are choosing their path after graduating school.

Carierea este ansamblul rolurilor profesionale performate de-a lungul vieții active a căror succesiune poate urma traiectorii diferite în timp. Traectoria în carieră depinde nu numai de resursele acționale ale persoanei la începutul carierei și pe parcursul ei, ci și de oportunități și, mai ales, de modul în care individul are obiective de carieră clare și este capabil să se folosească de aceste oportunități pentru a le atinge.

În mod normal elevii trebuie să-și aleagă în primul rând profesiunea și în funcție de aceasta să se îndrepte către școala prin care urmează să se califice. Mulți elevi procedează însă invers: întâi își aleg școala în care cred că pot intra mai ușor, profesiunea rămânând pe plan secundar. iar apoi preocuparea principală devine, schimbarea locului de munca și implicit a profesiunii.

Factorii care influențează opțiunea profesională a elevilor, atât cei subiectivi (nivelul intelectual, aptitudinile, motivația, trăsăturile dominante de personalitate) cât și cei obiectivi (familia, școala, grupul de prieteni, cererea pieței forței de muncă, “moda profesiunilor”, prejudecățile legate de

unele profesii), sunt elemente hotărâtoare pentru drumul pe care îl aleg elevii după absolvirea școlii.

Familia este unul dintre cei mai importanți factori în orientarea carierei și cauzele acestei influențe accentuate sunt :

- Familia este cea care optează pentru anumite școli, care îngrădesc mai mult sau mai puțin posibilitățile copiilor.
- Atitudinea, stilul educativ al părinților influențează încrederea în sine, direcția și măsura ambițiilor.
- Statutul socio-economic joacă un rol important în opțiunea vocațională a adolescentului, tânărului, chiar dacă se încearcă egalizarea șanselor. Posibilitățile de influență ale părinților sunt variate și se pot concretiza în: discuții pe tema alegerii carierei cu scopul de ale cunoaște punctul de vedere, temerile, ezitățile, succesele; oferirea de sugestii, dar fără impunerea punctului de vedere; încurajări permanente; informarea în legătură cu ofertele de muncă, etc.

Un alt factor important în dezvoltarea carierei o reprezintă corelarea dintre *disciplinele școlare studiate și profesia* pe care un tânăr o urmează. Spre exemplu, dacă un elev are rezultate bune la:

- limba română/limbi străine, acesta ar putea deveni: profesor de limba română sau de limbi străine, cercetător în lingvistică, bibliotecar, lucrător în publicitate, învățător, educator, ghid, translator, actor, diplomat, jurnalist, critic de artă, corector, editor etc.

- matematică: profesor de matematică, economist-contabil, informatician-programator, inginer, funcționar bancar, tehnician în construcții, agent comercial, arhitect, pilot, statician.

- fizică, chimie, biologie: profesor sau cercetător în unul din aceste domenii, fizician, chimist, biolog, biochimist, biofizician, tehnician agricol, inginer, farmacist, medic, stomatolog, agronom, geolog, horticultor, cosmetician.

- istorie: profesor sau cercetător în acest domeniu, ghid turistic, muzeograf, arheolog, diplomat, scriitor.

- informatică: profesor, contabil, informatician-programator, astronom, statician, cartograf, economist, inginer, lucrător în domeniul financiar-bancar, specialist în telecomunicații, arhitect.

- educație fizică: profesor de sport, antrenor, fizioterapeut, ofițer în armată, polițist, pompier, comentator sportiv, atlet, fotbalist etc.

Această modalitate de punere în relație a materiilor școlare cu ulterioarele dezvoltări profesionale este posibilă în măsura în care tânărul alege să continue pe domeniul ales. Desigur, rezultatele bune la aceste domenii nu pot împiedica un elev să aleagă un alt domeniu profesional. Performanțele școlare bune la anumite materii duc, cu o posibilitate mai mare, către anumite profesii și facilitează realizările în carieră sau, altfel spus, exercitarea unor profesii presupune anumite aptitudini.

Grupul de prieteni, grupul de referință influențează opțiunea vocațională mai ales prin evaluarea diferitelor tipuri de profesii, respectiv a diferitelor imagini de viitor prin prisma normelor culturale și a sistemului de valori proprii tinerilor.

Cererea pieței forței de muncă limitează și direcționează opțiunile vocaționale ale tinerilor. Lipsa sau limitarea unor posibilități poate deveni o sursă de frustrare, poate genera decepții.

Trăsăturile dominante de personalitate. Acest factor are un rol deosebit mai ales în realizarea identificării cu cariera aleasă, condiție a succesului profesional. Sunt importante: tipul de temperament, independența, rezistența la eșec, spiritul de inițiativă, spiritul de echipă etc

Aptitudinile speciale pot înlesni orientarea vocatională, dar identificarea și evaluarea lor necesită o bună autocunoaștere și informații suficiente despre lumea carierelor. Lipsa unor aptitudini speciale poate fi apreciată ca o contraindicație. Rolul aptitudinilor generale în orientarea profesională crește datorită mobilității profesionale (sunt utile în mai multe domenii de activitate).

Motivația. Sunt importante mai ales trebuințele de stimă și statut și trebuințele de autorealizare. Acestea motivează orientarea vocatională, precum și interesul pentru carierele care le pot satisface. La baza intereselor profesionale pot sta și anumite impresii, experiențe personale. Idealurile și concepția despre lume și viață influențează și ele opțiunea vocațională a tânărului.

Alegera carierei este un proces de cunoaștere, dar și unul afectiv. Factorul esențial îl constituie motivația. Astăzi, tot mai des, alegerea carierei presupune criterii ce vizează asigurarea unui nivel de trai bun (salariul, oportunități de promovare sau sfera de relații ce se poate genera la jobul respectiv), renunțându-se la satisfacții profesionale, afective.

BIBLIOGRAFIE:

Băban, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigentie și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Consilierea în cariera - curs master

Jigău, Mihai. *Consilierea carierei*. Editura Sigma. București, 2001.

Revista de Asistență Educațională - editată de Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Tulcea, 2012

Tomsa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viata Românească”, București, 2001

Tomsa, Gh., *Abordările generale ale consilierii și consultanței școlare* București, 2011

EDUCAȚIA MODERNĂ ȘI ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE

*Prof.înv.preșcolar SOPONARU ANA-PETRONELA
Școala Gimnazială nr.3/Gr.NR.9 Piatra-Neamț*

Cooperative learning has numerous advantages in the sense that more and better ideas start developing, it encourages the students' personal development leading to a wide range of opinions, solutions, more ways to solve a problem. Children learn from each other not only from the teacher who is not perceived as an authority anymore, but as a friend organizing the activities and supporting them, facilitating students' learning. Many of the stress factors disappear, the atmosphere in the classroom is more pleasant, therefore creating a positive school climate.

Also, cooperative learning generates increased feelings of empathy and acceptance for the other students, it stimulates promotive interaction (face to face) and it encourages the acceptance of others' success so that students gain higher self-esteem and self confidence.

Problemele complexe ce apar în învățământul românesc cer insistent din partea tuturor celor implicați, în acest vast proces, un nou mod de gândire, idei noi, informații multiple, diverse și moderne moduri de a învăța.

Școala, ca factor de bază al progresului general al societății, este chemată să răspundă comenzii sociale, să formeze personalități umane competitive, capabile să se adapteze la dinamica vieții sociale.

Demersul calității în educația modernă urmărește trecerea la o metodologie mai activă, centrată pe elev și implică elevul în procesul de învățare acesta participând la procesul didactic în calitate de subiect al instruirii.

S-a văzut că de-a lungul istoriei, specia umană a evoluat sub imperativul cooperării. În fiecare zi cooperăm în familie, la locul de muncă, în societate pentru atingerea unor scopuri comune, iar această cooperare se învață pe băncile școlii.

Învățarea prin cooperare implică folosirea grupurilor mici de elevi în scopuri instrucționale și-i determină să depindă pozitiv unii de alții, această interdependență îi conduce la devotament față de grup, devotament de tipul „unul pentru toți și toți pentru unul”. Elevii sunt motivați să obțină rezultate bune pentru echipă, considerându-se, fiecare în parte și ca grup, responsabil pentru a duce la bun sfârșit sarcinile trasate și a face o muncă de calitate.

Acest mod de lucru mai are avantajul că elevii își oferă reciproc sprijin, atât intelectual cât și personal, coordonându-și eforturile pentru îndeplinirea scopurilor.

S-a constatat, în urma experimentelor, că toți elevii au performanțe școlare mai bune acum decât atunci când ar lucra individual, că toți membrii grupului acceptă responsabilitatea de a conduce grupul.

Aceste grupuri de învățare prin cooperare nu reprezintă scopuri în sine, ci mijloace pentru atingerea obiectivelor. Măiestria didactică a învățătorului se vede în organizarea grupelor unde trebuie respectate particularitățile elevilor (interese, abilități, relații interpersonale, temperament etc. construind diferențiat sarcinile de învățare care să faciliteze succesul. Deși din punct de vedere al vârstei clasa este omogenă, totuși această omogenitate este imposibilă, având în vedere că fiecare elev constituie o individualitate.

Învățătorul trebuie să ia în considerare nivelul de cunoștințe și deprinderi, motivația pentru învățare, competențele sociale ale elevilor săi. De asemenea, se are în vedere ca atunci când se stabilește mărimea grupurilor să se țină cont de obiectivele lecției, conținuturile de învățare, vârsta elevilor, experiența lor de lucru în grup, de materialele și echipamentele disponibile, timpul alocat activității respective etc.

Experiența a demonstrat că în acest proces de cooperare, apare inevitabil și conflictul destul de des, mai ales în faza de început a lucrului în grup. Aceste conflicte sunt firești mai ales în momentul în care se concep reguli noi în cadrul grupului.

Odată cu trecerea timpului, apare o identitate a grupului și se lucrează în cooperare, coeziunea grupurilor mici, ca și a clasei, este puternică. Mai apar unele conflicte, dar elevii sunt conștienți de proces și pot depăși conflictele, continuându-și activitatea.

Am întâlnit cazuri când elevii se mută de la o grupă la alta, ceea ce duce la crearea anumitor neplăceri pentru anumiți elevi, deoarece trebuie să se acomodeze cu alți coechipieri, cu alte păreri, cu alte temperamente. Aici trebuie să intervenim noi, învățătorii și chiar avem obligația de a-i ajuta pe elevi să conștientizeze că parteneriatul cu alți colegi poate oferi șanse noi și o experiență eficientă de învățare, iar stimularea interdependenței pozitive în cadrul grupului se poate face prin limitarea resurselor oferite grupului.

În lucrul pe echipe, noi am căutat de fiecare dată să stabilim puncte-cheie pentru a asigura succesul lecției. În pofida tuturor piedicilor, fiind deschise spre acceptarea noului, am reușit să gestionăm rațional și în beneficiul educației elevilor resursele umane, materialul și timpul. Am avut în vedere de fiecare dată organizarea clasei, componența grupelor, coordonarea și evaluarea muncii în grup, dezvoltarea reprezentărilor grupului.

Lecțiile despre anotimpuri s-au desfășurat prin cooperare în cadrul unui proiect intitulat „Anotimpurile”. Tema proiectului le-a fost sugerată, iar fiecare grup a reprezentat câte un anotimp, în funcție de preferințele majoritare ale grupului.

Proiectul a avut următoarele:

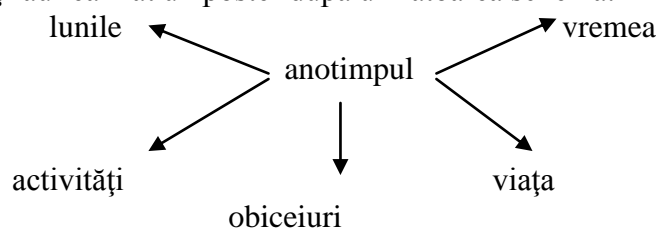
- obiective cognitive:
 - să înțeleagă fenomenul de formare a anotimpurilor;
 - să cunoască cele patru anotimpuri;
 - să prezinte caracteristicile naturale ale fiecărui anotimp;
 - să stabilească legătura dintre activitățile omului și anotimp;
 - să precizeze elementele de adaptare a viețuitoarelor în funcție de anotimp.
- obiective afective:
 - să coopereze optim cu membrii grupului;
 - să participe efectiv și afectiv la realizarea sarcinii primite;
 - să prelucreze datele culese și să le prezinte grupei;
 - să argumenteze în fața clasei materialele prezentate.

Pentru documentare, le-am pus la dispoziție materiale informative despre fiecare lună, precum și imagini cu diferite activități și aspecte ale fiecărui anotimp. La acestea au adăugat și resurse pe care și le-au procurat prin efort personal.

Sarcinile au fost aceleași pentru toți:

- precizarea lunilor anotimpului și denumirea lor populară;
- starea vremii;
- viața plantelor și a animalelor;
- activitățile oamenilor;
- obiceiuri, tradiții, sărbători din fiecare anotimp.

Membrii fiecărui grup au cules informațiile, le-au discutat în comun, le-au ales pe cele mai adecvate sarcinilor primite și au realizat un poster după următoarea schemă:

Posterele au fost expuse, s-a făcut un „tur al galeriilor” – prilej cu care ei și-au împărtășit cunoștințele și au făcut observații și completări.

Cu această ocazie s-a făcut și analiza activității de grup, iar în funcție de materialul prezentat, ei au dovedit cât de bine au relaționat unii cu alții și cât de bine și-au atins obiectivele propuse.

Chiar dacă la început elevii au fost reticenți în a coopera unii cu alții, tinzând spre munca individuală, pe parcurs ei au înțeles oportunitatea cooperării, a relaționării, a ajutorului reciproc, lucru în stare să ducă la satisfacție față de performanța fiecărui membru al grupului.

Elevii au înțeles că important nu e să-ți asumi singur merite, ci să colaborezi și să cooperezi pentru ca produsul efortului comun să aducă beneficii majore tuturor.

Noi, dascălii, trebuie să ne coordonăm astfel contribuția încât să nu pierdem din vedere obiectivul final, de învățare, prin acordarea unei mai mari atenții relațiilor din cadrul grupului și să găsim modalități de rezolvare a cazurilor când unii dintre copii au tendința de a domina grupul respectiv. O atenție specială am acordat-o copiilor timizi, cu deficiențe mari în comunicare, aceștia nereușind de multe ori să se integreze în grup, dar atentă am fost și cu dozarea eficientă a timpului având în vedere că în astfel de situații este nevoie de mai mult timp.

În concluzie, învățarea prin cooperare dezvoltă capacitatea elevilor de a lucra împreună, la toate tipurile de lecții, acoperind neajunsurile învățării individualizate, acordând în același timp, o importanță considerabilă dimensiunii sociale, prin desfășurarea proceselor interpersonale. Folosind acest mod de lucru este important să ținem seama de avantajele și dezavantajele, având în vedere că o bună organizare a activității în echipă este un succes pentru învățământul primar care trebuie să țină pasul cu întreg sistemul de învățământ românesc și să meargă împreună spre un învățământ modern, demn de epoca în care trăim.

Esențial este ca noi, educatorii, să avem o atitudine pozitivă față de diferitele dimensiuni ale schimbării, să fim abilitați să folosim diferite instrumente metodologice care să ne permită efectuarea „pasului înainte” pe care societatea ni-l cere.

Bibliografie:

- Dumitru, Gheorghe; Dumitru, Constanța, Psihologia procesului de învățământ, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București, 1997, p.11
- Joița Elena, Management educațional, Editura Polirom, Iași, 2000, p. 95-100;
- Joița Elena, Didactica Aplicată, partea I, învățământ primar, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 1994, p. 120-123;
- Oprescu, Victor, Fundamentele psihologice ale pregătirii și formării didactice, Editura Universitaria, Craiova, 2001, p. 438-441

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ LA VÂRSTA ADOLESCENȚEI

Prof. SPIRIDON MIRELA

Summary

In the following material I tried to emphasize the importance of the counsellors of the students and the difference between career students what constitutes a first step toward the future and the choice of the professional training of adults. Unlike the adult, in whose case the advice in career often takes the form of a targeted work on solving a problem of his career (occupations reinsertie, to the labor market after a period of inactivity, etc.), in the case of the students, this type of advice is rather a process of exploration.

Identifying the needs and he is the most important step in the process itself counseling career. Most of the customers do not have a clear representation of the needs of which they have in relation to the elections to be made in the plan of his career. When they arrive in front of a counsellor of career guidance, the problem on which these customers accuse, most often is the inability to take a decision.

Consilierea în carieră vizează asistarea indivizilor, indiferent de vârstă și de momentul vieții active, pentru a lua cele mai bune decizii cu privire la propria carieră. Cu alte cuvinte, consilierea în carieră se adresează deopotrivă elevilor, care fac primele alegeri legate de viitorul lor profesional, și persoanelor adulte, care doresc să își dezvolte cariera sau să se orienteze spre o nouă profesie.

În cadrul procesului de consiliere în carieră sunt investigate, pe de o parte, resursele și aspirațiile personale (caracteristici individuale, nivelul de educație, experiența acumulată, obiectivele de carieră), pe de altă parte, oportunitățile existente în mediu (oferta de educație și/sau formare profesională, apariția de noi ocupații, soluții flexibile de angajare). Așadar, consilierea în carieră are ca scop compatibilizarea resurselor și aspirațiilor personale cu oportunitățile mediului socio-economic.

Spre deosebire de adulți, în cazul cărora consilierea în carieră îmbracă adesea forma unei intervenții țintite pe rezolvarea unei probleme de carieră (reorientare profesională, reinsertie pe piața muncii după o perioadă de inactivitate etc.), în cazul elevilor, acest tip de consiliere este, mai degrabă, un proces de explorare:

- explorarea caracteristicilor personale (elevii învață de ce este important să se cunoască și identifică metodele prin care poate fi realizată autocunoașterea)
- explorarea lumii ocupaționale (elevii învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele)
- explorarea ocupațiilor potrivite (elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații)
- explorarea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional)

Astfel, la vârsta adolescenței obiectivele consilierii în carieră țin de:

- Autocunoaștere – identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră (cunoașterea intereselor, abilităților, valorilor, caracteristicilor de personalitate și conturarea profilului vocațional)
- Explorarea lumii ocupațiilor – acumularea de informații referitoare la ocupații (caracteristicile ocupațiilor și dinamica lor pe piața muncii)

- Explorarea alternativelor de carieră – luarea deciziilor cu privire la carieră (identificarea, explorarea și evaluarea alternativelor, având ca rezultat: alegerea unei ocupații, alegerea unui traseu educațional)
- Planificarea carierei – implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborarea și implementarea unui plan de acțiune) și, în timp, reevaluarea acestora

Tendențele actuale în consilierea carierei pun accent pe necesitatea formării și dezvoltării abilităților de management al carierei încă din timpul anilor de școală. Astfel, prin programele de educație pentru carieră, elevii își însușesc primele noțiuni legate de: promovarea personală, strategiile de căutare a unui loc de muncă, identificarea surselor de satisfacție profesională, învățarea permanentă, îmbinarea optimă a vieții profesionale cu viața de familie etc.

Etapele procesului de consiliere în carieră

Atunci când ne referim la procesul de consiliere în carieră trebuie să facem distincție între: demersul tipic de consiliere, cu valențe normative, care impune parcurgerea succesivă a mai multor pași, și un demers centrat pe nevoile clientului, asemănător unui proces de rezolvare de probleme, care presupune identificarea și rezolvarea problemei țintă cu care se confruntă clientul.

Procesul tipic de consiliere în carieră presupune parcurgerea următorilor pași:

1. Evaluarea caracteristicilor personale (interese, abilități, caracteristici de personalitate, valori) și întocmirea profilului vocațional al clientului.
2. Explorarea lumii ocupațiilor (caracteristici ale ocupațiilor).
3. Identificarea și evaluarea alternativelor (ocupații potrivite, trasee educaționale).
4. Elaborarea planului de carieră (scop și obiective de carieră, plan de acțiune).
5. Dezvoltarea abilităților de management al carierei (promovare și dezvoltarea personală).

Acest demers reprezintă, mai degrabă, un standard care se aplică identic în cazul tuturor clienților, fără să țină seama de nevoile individuale ale acestora. Prin prisma unei astfel de abordări, toți clienții au aceleași nevoi și urmăresc aceleași obiective.

În practică însă, lucrurile sunt mult mai nuanțate. În cele mai multe situații, clienții (fie că sunt elevi, fie că sunt persoane adulte) se prezintă la consilierul de orientare în carieră cu probleme țintite care nu necesită abordarea tuturor pașilor menționați. De exemplu, un client poate solicita ajutorul consilierului doar pentru a obține cât mai multe informații despre ocupațiile de pe piața muncii sau pentru a-și întocmi un curriculum vitae, un alt client vrea să-și exploreze interesele, abilitățile și valorile, pe când un altul vrea ajutor în elaborarea planului de carieră. Un bun consilier se va axa pe cerința sau cerințele clientului, fără să îl plimbe prin toți pașii procesului de consiliere. Altfel spus, eficiența procesului de consiliere în carieră nu este dată de implementarea obligatorie a unui demers standard, cât mai ales de competența consilierului în a-și ajuta clientul să-și identifice problema reală cu care confruntă și de a-și centra intervenția pe nevoile acestuia.

În concluzie, identificarea nevoilor este, poate, cel mai important pas din cadrul procesului propriu-zis de consiliere în carieră. Cei mai mulți dintre clienți nu au o reprezentare clară a nevoilor pe care le au în raport cu alegerile pe care trebuie să le facă în planul carierei. Atunci când ajung în fața unui consilier de orientare în carieră, problema pe care acești clienți o acuză, cel mai adesea, ține de incapacitatea de a lua o decizie. Astfel, consilierului îi revine rolul de a-și ghida clientul în identificarea problemelor sale reale, a factorilor care stau la baza acestor probleme și, implicit, în conturarea nevoilor individuale de consiliere.

Bibliografie:

DICȚIONAR de orientare școlară și profesională. Tomșa, G(coord). București, Editura Afelin, 1996.

The EUROPEAN Dimension in Vocational Guidance. Luxembourg, Office for Official Publication of The European Communities, 1995

ROLUL PROFESORULUI IN ORIENTAREA SI CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR VIITOARE

*Prof.înv.preșcolar: Stanciu Elena Cristina
Grădinița cu P.P. Nr.21;Drobeta Turnu Severin*

The teacher's part is very important to guide the pupil towards his future career. This is a complex process and it takes plenty of time to form it. The pupil's education starts by informing them certain fields, to create them good habits and skills. The actual counseling and guidance of the pupil is made by giving him an advice that may help him, giving this advice you need as a governess to take in consideration pupil's past and his perspectives. In order to apply a Counseling and Leading model you need to put the pupil in the limelight, not forgetting to focus him to certain directions.

Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor cariere.

Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară sau academice, care să le permită să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea să în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie să facă elevul.

Conținutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă, activitatea individuală cu elevii, influență personalității profesorului constituie modalități ce mijlocesc educarea elevului.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului perspectivele de evoluție ale lui.

Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un sistem a cărui rezultanta este consilierea și îndrumarea.

Direcțiile de evoluție vizează orientarea educativă, legătură dintre orientarea școlară și cea orientarea profesională și integrarea lor în învățământ, caracterul permanent al orientării condiționat de conturarea orientării școlare și profesionale, mobilitatea profesiunilor pe verticală - cronologic și pe orizontală - în conținut, de posibilitate a apariției unor modificări în structura persoanei, de erorile posibile în procesul orientării, de extinderea acțiunilor de orientare la nivelul întregului sistem de învățământ, de urmărirea subiecților orientați, de reorientarea școlară și profesională.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectiva mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde ptu activități de baza, și anume: cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei conlucrări cu profesorii diriginți, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatca

necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiză rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, eșantionatul, analiză datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a ședinței de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă a transformărilor. Este indicat să-și definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul școlar identifica și ghidează căile optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii telurilor fiecărui elev în parte.

Ședința de consiliere și orientare școlară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu părinții în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extrașcolare, se caută existența unor obstacole sau dificultari care obstrucționează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidentiere a valorilor personale.

Paralel cu metodele expuse anterior psihologul școlar uzează și de analiză rezultatelor activității respectiv o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprintate de individualitatea Eului propriu fiecărui școlar în parte.

Aceste produse specifice pot fi : compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununează un anumit stil de personalitate care este unică în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metodă convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere ; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Ședința de consiliere se aprofundează prin întrebuințarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Metodă testelor este un instrument des întrebuințat de psihologul școlar în cadrul evaluării cât mai obiective și standardizate a unor abilități, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidențiate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate în funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat. Testele cele mai întrebuințate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Finalitatea urmărită prin aceste metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosfera de calm, liniște în cadrul cabinetului psihologic dublată de o atitudine empatică, de echilibru a psihologului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesară în procesul de orientare spre carieră.

Aplicarea unui model de Orientare și Consiliere cu privire la dezvoltarea carierei, presupune aducerea individului în centrul preocupărilor directe ale activității consilierului simultan cu focalizarea atenției pe următoarele direcții:

- dezvoltarea personală și socială a individului:
 - autocunoașterea generală,

- autoevaluarea potențialului intelectual,
- înțelegerea identității sinelui, că parte și întreg,
- dezvoltarea în planul educației și formării profesionale:
 - înțelegerea lumii educației, a rolului și finalității acesteia,
 - identificarea motivelor care dinamizează activitatea de învățare și dezvoltare intelectuală,
- dezvoltarea în planul carierei:
 - înțelegerea proceselor economice și sociale care îi sunt accesibile: familie, economie, profesie, salariu, proprietate, bani, bunuri materiale și culturale etc.,
 - înțelegerea ambianței sociale și economice în care trăiește,
 - conștientizarea valorii personale pe piața forței de muncă,
 - diversitatea conținutului muncii,
 - timp liber, activități comunitare, viață personală, familie etc.

Informarea despre posibilele rute școlare care pot fi urmate de orice elev care a absolvit un anumit nivel de învățământ, trebuie să cuprindă: denumirea școlii, adresa, numărul de telefon și fax, eventual adresa E-mail; persoanele de contact; tipurile de școli existente în diferite zone sau medii; profilurile de pregătire; condițiile de admitere; condițiile de școlarizare; dotări speciale ale școlii; calitatea pregătirii; modalitățile de a ajunge la sediul școlii.

Aceste informații trebuie oferite într-o formă sistematizată, după anumite criterii și, la cerere, în mod neutru, cu avantajele și dezavantajele fiecărei unități (de exemplu: este situată la mare distanță de casă, dar are dotări deosebite: cămin, ateliere etc.; este situată în mediul rural, dar cu condiții foarte bune de învățare și rate înalte de plasare / integrare a forței de muncă tinere etc).

Principalele mijloace utilizate în orientarea școlară și profesională, modernizate, actualizate și integrate în noile conținuturi ale învățământului sunt:

- vizitarea altor școli, universități, întreprinderi și instituții în scopul cunoașterii, informării, orientării,
- efectuarea de exerciții de autocunoaștere și interevaluare desfășurate în clasă,
- discutarea preocupărilor de timp liber, a hobby-urilor, pasiunilor personale,
- prezentarea profesiilor părinților,
- invitarea în școală de personalități, oameni de diferite profesii și prezentarea activității lor,
- analizarea diferitelor lucrări, cărți, articole, emisiuni de radio și televiziune, filme documentare, ziare specializate în reportaje economice și despre muncă, a ziarelor de reclamă și a rubricilor de anunțuri etc. care au conținuturi ajutătoare Consilierii și Orientării,
- încurajarea participării elevilor la cercurile de specialitate organizate în școală și/sau în afară acesteia,
- invitarea de directori de sc. profesionale, de licee, rectori din instituțiile de învățământ superior,
- organizarea de întâlniri cu foști elevi ai școlii și care au realizări profesionale remarcabile,
- simularea în clasă a diferitelor contexte de viață și profesionale,
- organizarea de întâlniri comune elevi, părinți, profesori pe teme de Consiliere și Orientare.

Bibliografie:

Bălan, A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigentie și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Băban, Adriana, (coord.), (2001), *Consiliere educațională*, Ed. Imprimeria Ardealului, Cluj Napoca;

Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigentie*, Editura Polirom, Iasi, 1998

Neamtu, C., *Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivat și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iasi, 1995

Nedelcu, Vasile - *Invitație la cunoașterea de sine*, Editura științifică, 1970)

Tomsa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viata Românească”, București, 2001

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN ALEGEREA CARIEREI

*Prof. Stanciu Mihaela
Școala Gimnazială Rogova*

In this study ,it is about the teacher's role in guiding and counseling students on career choices.

It also ,presents basic activities and methods of counseling students.The basic activities are :knowing the personality of students and their skills , the knowledge of school network and the professions market.In counseling students using methods such as: observation, conversation and psychological tests.

Alegerea profesiei este un moment important în viața fiecăruia, constituind una din premisele inserției sociale și are loc într-un context mai larg în care sunt implicați factori de natură personală, educațională, economică, contextuală. Din acest motiv, planificarea carierei implică demersuri precum: orientarea școlară, orientarea profesională, consilierea pentru carieră.

Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară , care să le permită să opteze spre anumite domenii profesionale, de aceea trebuie să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară și la profesiile existente.

Cuvântul “carieră” provine din cuvântul franțuzesc “carriere” și reprezintă totalitatea profesiilor, meseriilor,ocupațiilor, rolurilor sociale, familiale, funcțiilor, experiențelor de muncă, timpul liber , hobby-urile- *este viața însăși.*

Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarelor lor cariere.

Educarea elevilor în alegerii carierei presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trasături de caracter, volitive pozitive solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între *ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie* să facă elevul.

Conținutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă, activitatea individuală cu elevii, influența personalității profesorului constituie modalități ce mijlocesc educarea elevului.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului perspectivele de evoluție ale lui.

Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un *sistem* a cărui rezultanță este consilierea și îndrumarea.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde patru activități de bază, și anume: *cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.*

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei colaborări cu profesorii diriginți, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt:

observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, eșantionatul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a ședinței de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesor, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă a transformărilor. Este indicat să-și definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Profesorul identifică și ghidează căile optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii țelurilor fiecărui elev în parte.

Sedința de consiliere și orientare școlară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu părinții în diverse contexte de viață, respectiv în timpul liber - aici se includ unele pasiuni extrașcolare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstrucționează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale.

Concomitent se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui.

Paralel cu metodele expuse anterior se poate face și analiza rezultatelor activității respectiv o amănunțită evaluare a produselor care sunt amprentate de individualitatea Eului propriu fiecărui școlar în parte.

Aceste produse specifice pot fi: compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununează un anumit stil de personalitate care este unică în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere, făcându-se o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial.

Ședința de consiliere se aprofundează prin întrebarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care oferă nenumărate informații referitoare la situația elevului în cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personală, date ce includ unele probleme de sănătate sau diverse atitudini în raport cu activitățile școlare și extrașcolare pe diverse paliere.

Autocaracterizarea este o alta metodă de investigație psihologică foarte apropiată de analiza datelor biografice și totuși distinctă. Ea constă într-o introspecție profundă, greu accesibilă, este practic o sursă de informații proprii asupra atitudinii elevului față de el însuși, o autoanaliză profundă corelată de o sinceritate specifică vârstei.

Metoda testelor este un instrument des întrebuițat de profesor în cadrul evaluării cât mai obiective și standardizate a unor abilități, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidențiate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate în funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat. Testele cele mai întrebuițate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Finalitatea urmărită prin aceste metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosferă de calm, dublată de o atitudine empatică, de echilibru a profesorului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesară în procesul de orientare spre carieră.

Consilierea carierei prin activitățile propuse îi ajută pe beneficiari să conștientizeze propriile calificări și resursele personale, să-și dezvolte abilități de a lua decizii, de a face alegeri privind cariera în orice moment pe parcursul vieții. Opțiunile personale trebuie să fie adecvate cerințelor sistemului educațional și pieței muncii, care evoluează în permanență.

Prin consilierea carierei, elevii reușesc să dețină controlul asupra propriei învățări/cariere/vieți, să învețe mai bine, eficient și conștient, la școală și în afara școlii, să se conducă pe ei înșiși, să se integreze ușor în mediul lor.

Tendențele actuale în consilierea carierei pun accent pe necesitatea *formării și dezvoltării abilităților de management al carierei* încă din timpul anilor de școală. Astfel, prin programele de educație pentru carieră, elevii își însușesc primele noțiuni legate de: promovarea personală, strategiile de căutare a unui loc de muncă, identificarea surselor de satisfacție profesională, învățarea permanentă, îmbinarea optimă a vieții profesionale cu viața de familie etc.

În concluzie, scopul orientării școlare și profesionale este de informare și consiliere a elevilor cu privire la alegerea rutei școlare și profesionale motivat considerată de individ ca optimă pentru sine și care să-i aducă acestuia, prin cariera exercitată, satisfacție, un nivel de trai decent, afirmare personală și socială, performanță profesională și participarea la viața publică.

Bibliografie:

1. *Revista de asistență educațională*, Nr. 1.2012;
2. Marcela, Marcinschi Călineci, *START pentru o carieră de succes !*;
3. Jigău, M., *Consilierea carierei*, Editura Sigma, București, 2001.

CONSILIEREA ELEVILOR IN ALEGEREA CARIEREI

Prof.Înv. Preșcolar Stegaru Ionica Janina

The teacher has an important role in guiding and advising students for choosing their future careers.

Counseling and student is a complex training and mentoring of students, depending on their skills and interests, to those forms of school or academic activity, enabling them to opt for certain professional fields. Este necesar sa se cunoasca personalitatea elevului, sa se realizeze educarea sa in vederea alegerii carierei, sa fie informat cu privire la reseaua scolara, la profesiile existente, sa se consolideze si sa se indrume efectiv.

Educarea elevilor in vederea alegerii carierei, astfel incat acesta sa efectueze optiuni școlare si profesionale realiste, presupune transmiterea si insusirea unor informatii despre diferitele domenii ale realitatii, formare de priceperi si deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale si speciale, formarea unor trasaturi de caracter, volitive pozitive sollicitate in profesia pentru care opteaza elevul. Aceasta activitate are un caracter permanent si vizeaza echilibrul intre ceea ce vrea, ceea ce poate si ceea ce trebuie sa faca elevul.

Continutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legaturi permanente intre procesul de invatamant si activitatea social-productiva, activitatea individuala cu elevii, influenta personalitatii profesorului constituie modalitati ce mijlocesc educarea elevului.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului perspectivele de evoluție ale lui.

Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un sistem a cărui rezultată este consilierea și îndrumarea. Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor cariere.

Directiile de evoluție vizează orientarea educativă, legătura dintre orientarea școlară și cea orientarea profesională și integrarea lor în învățământ, caracterul permanent al orientării condiționat de conturarea orientării școlare și profesionale, mobilitatea profesiunilor pe verticală - cronologic și pe orizontală - în conținut, de posibilitate a apariției unor modificări în structura persoanei, de erorile posibile în procesul orientării, de extinderea acțiunilor de orientare la nivelul întregului sistem de învățământ, de urmărirea subiecților orientați, de reorientarea școlară și profesională.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde pentru activități de bază, și anume: cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei colaborări cu profesorii diriginti, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, esanționatul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a sesiunii de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă a transformărilor. Este indicat să-și definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul școlar identifică și ghidează căile optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii telurilor fiecărui elev în parte.

Sesiunea de consiliere și orientare școlară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu părinții în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extrascolare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstrucționează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale.

Concomitent se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui.

Paralel cu metodele expuse anterior psihologul școlar utilizează și de analiza rezultatelor activității respectiv o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea elevului propriu fiecărui școlar în parte.

Aceste produse specifice pot fi: compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununează un anumit stil de personalitate care este unică în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere ; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Sedința de consiliere se aprofundează prin întrebarea unor chestionare de interes prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care oferă nenumărate informații referitoare la situația elevului în cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personală, date ce includ unele probleme de sănătate sau diverse atitudini în raport cu activitățile școlare și extrascolare pe diverse paliere.

Autocaracterizarea este o altă metodă de investigație psihologică foarte apropiată de analiza datelor biografice și totuși distinctă. Ea constă într-o introspecție profundă, greu accesibilă psihologului, este practic o sursă de informații proprii asupra atitudinii elevului față de el însuși, o autoanaliză profundă corelată de o sinceritate specifică vârstei.

Metoda testelor este un instrument des utilizat de psihologul școlar în cadrul evaluării cât mai obiective și standardizate a unor abilități, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidențiate în cadrul sesiunilor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate în funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat. Testele cele mai utilizate în cadrul sesiunilor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Finalitatea urmărită prin aceste metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosferă de calm, liniște în cadrul cabinetului psihologic dublată de o atitudine empatică, de echilibru a psihologului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesară în procesul de orientare spre carieră.

Bibliografie:

- Bălan, A., Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigiență și consiliere, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
- Butnaru, D. (coord.), Consiliere și orientare școlară, Editura Spiru Haret, Iași, 1999
- Ghica, V., Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigiență, Editura Polirom, Iași, 1998
- Neamtu, C., Orientarea școlară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivare și gradul didactic II, Editura Spiru Haret, Iași, 1995
- Tomsa, Gh., Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001

CONSILIEREA ELEVILOR IN CARIERĂ ADVISING STUDENTS ON CAREER

*Prof. Stoian Maria
Școala Gimnazială Salcia*

- *Advisors assist students in developing an academic and career plan, monitor students in the major, and discuss how a course of study fits a particular academic or career interest. Advisors answer questions concerning a specific academic concern, such as problems with a particular class, and guide students through the registration process, including providing information on various registration blocks and what needs to be done to remove them.*

Termenul de *consiliere* descrie relația interumană de ajutor dintre o persoană specializată , *consilierul*, și persoana sau grupul care solicită asistență de specialitate, *clientul*. Relația dintre consilier și persoana consiliată este una de alianță, de participare și colaborare reciprocă, ceea ce face posibilă exprimarea ideilor și sentimentelor în legătură cu o problemă, oferind, totodată, sprijin în clarificarea sensurilor fundamentale, în identificarea unor paternuri valorice pe baza cărora se pot formula soluții.

Necesitatea consilierii (din limba engleză: *guidance, advice*) psihologice și educationale s-a conturat la începutul secolului XX, mai întâi în S.U.A. Apariția acestui tip de activitate a fost generată de necesitatea orientării și selecției profesionale.

Consilierea privind cariera, este activitatea prin intermediul căreia elevilor le este facilitată cunoașterea obiectivă a propriilor capacități, a competențelor și resurselor personale.

Obiectiv central: crearea premiselor în vederea alegerii pertinente a traseului școlar/profesional individual.

Principalii factori implicați și cu responsabilități în consiliere și orientare școlară și profesională sunt : școala, familia, unitățile economice, mass-media, alte instituții specializate.

Școala joacă un rol esențial atât prin structurile sale, ciclurile și tipurile de programe, cât și prin diversitatea obiectelor de învățământ, a ariilor curriculare, a acțiunilor specifice de orientare școlară și profesională (ore de dirigenție, activitatea consilierilor și psihopedagogilor).

Familia exercită o influență puternică asupra opțiunilor școlare și profesionale atât prin transferul unor modele ale părinților către urmași, cât și prin proiecția unor ambiții, neîmpliniri, către aceștia.

Instituțiile specializate cuprind : cabinetele și laboratoarele de orientare școlară și profesională, Institutul de Științe ale Educației, organizațiile de tineret-prin programele „Infotin”, direcții ale protecției și solidarității sociale, iar pe plan internațional-Asociația Internațională de Orientare Școlară și Profesională (Geneva).

Cei doi agenți implicați direct în procesul de consiliere sunt cei doi factori umani : consilierul ca specialist și „clientul” - elevul, studentul.

Definire și obiective ale consilierii privind cariera

În domeniul pregătirii pentru carieră se pot distinge mai multe forme de intervenție sau mai mulți termeni care desemnează tipuri similare de intervenție. Se utilizează și termenul de „orientare vocațională” (vocational guidance) pentru a desemna tot o formă de asistare în domeniul carierei, diferită de consilierea privind cariera.

Consilierea privind cariera, atât cea individuală cât și cea de grup, are rolul de a sprijini individul la momentul potrivit, oferindu-i informațiile de care are nevoie și ajutându-l să interpreteze și să utilizeze aceste informații. Scopul consilierii privind cariera este de a evalua potentialul unei persoane și de a o asista în găsirea și trasarea unei căi profesionale potrivite pentru ea și dezirabile pentru societate.

Consilierea privind cariera cuprinde o serie de activități: identificarea aptitudinilor, evaluarea personalității, a motivației, a valorilor. În general consilierea are în vedere îndrumarea unui individ spre o profesie sau o familie de profesii, pentru care acesta dovedește că are înclinații și aptitudini. Acest tip de intervenție constă în asistarea subiectului în vederea evaluării efortului de pregătire necesar, al alegerii celor mai adecvate forme și filiere de dezvoltare, al conceperii unui plan personal de formare profesională.

Obiectivele consilierii privind cariera- pot fi structurate pe trei componente: *autocunoastere, dezvoltare vocațională, cunoașterea și planificarea carierei.*

Aceste obiective au în vedere:

- a. Autocunoașterea și descoperirea de către elevi a propriilor interese, aspirații și a potențialului de care dispun pentru a-și defini propria identitate;
- b. Dezvoltarea unei imagini de sine pozitive, a autoacceptării și a sentimentelor de prețuire personală;
- c. Formarea deprinderilor de a avea o atitudine pozitivă care se răsfrânge asupra comportamentului;
- d. Dezvoltarea aptitudinilor sociale și a abilităților inter-personale, de colaborare, a capacității de a comunica;
- e. Dezvoltarea capacității de autodirijare și de rezolvare a problemelor proprii;
- f. Formarea capacității de analiză a competențelor dobândite prin învățare, în vederea orientării spre o anumită carieră;
- g. Formarea abilităților de luare a deciziei privind alegerea școlii, a profesiei și asumarea responsabilității față de integrarea profesională și socială în condițiile oferite de piața muncii;
- h. Învățarea unor tehnici de planificare a propriei cariere, de concepere și monitorizare a planului de acțiune.

Etapele procesului decizional:

1. Clientul este pregătit să acționeze în sensul luării unei decizii privind propria carieră;
2. Clientul trebuie abilitat în algoritmul luării deciziilor referitoare la ulterioara sa opțiune profesională;
3. Clientul trebuie să-și identifice în mod obiectiv abilitățile și calitățile personale, corelativ cu cerințele viitoarei profesii vizate;
4. Clientul trebuie informat asupra raportului *cerere-ofertă*, existent pe piața forței de muncă;
5. Clientul trebuie să fie sigur că decizia luată este optimă;
6. Clientul trebuie să-și dezvolte abilitatea de a depista oportunitățile privind viitoarea carieră;
7. Clientul trebuie abilitat să răspundă exigențelor diferitelor locuri de muncă;
8. Clientul trebuie să cunoască standardele de calitate la care va trebui să lucreze în viitor;
9. Clientul trebuie abilitat în algoritmul specific gândirii proactive;
10. Clientul trebuie abilitat în managementul schimbării.

Bibliografie:

- Băban, A., (coord), (2001), *Consiliere educațională-Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Ed. Ardealul, Cluj
- Esbroeck, R., V., (2001), *Teorii ale dezvoltării carierei*, Institutul de Științe Pedagogice, București
- Jigău, M., (coord.), (2006), *Consilierea carierei*. Compendiu de metode și tehnici, Ed. Afirm, București

ASPECTE ALE ORGANIZĂRII ȘI DESFĂȘURĂRII JOCURILOR ȘI ACTIVITĂȚILOR ALESE DE COPII

*Prof STRÎMBEANU AURELIA,
Grădinița cu P. P. Nr. 3 Drobeta Turnu Severin – Mehedinți*

Motto:

„Lăsați pe elev să creadă că este stăpân și fiți voi în realitate... el să facă ce voiește, dar trebuie să vrea ceea ce vrei tu să faci; un pas să nu facă fără să-l fi prevăzut; o vorbă să nu scoată din gură fără s-o știi ce va fi.”

J.J.Rousseau

The game represents the child's natural and spontaneous occupation in his first years of life, especially at his pre-school age. At every hour of the day the child plays in different ways, with a special interest and concerning, with great joy even when he plays with improvised things, not being disturbed by what happens around him. Many theories about the game from the pedagogical literature, and also the place given to this in different systems of pre-school education, points out the importance of game under its various ways in the pre-school development of the child's personality.

„Valoarea funcțională a jocului rezidă în faptul că, copilul se transpune simbolic în rolurile adultului: cel conjugal, economic, profesional” pe care le imită, de unde decurge importanța îmbogățirii impresiilor copiilor despre viața și activitatea oamenilor într-o sferă largă de domenii profesionale, accesibile înțelegerii copilului preșcolar. Copilul preșcolar nu se joacă de-a ceea ce nu a văzut sau nu a auzit. Modelele de urmat pe care copilul le transpune apoi în joc sunt viața și activitatea adulților din preajma copilului (părinți, rude, prieteni de familie, educatoare).

Pe această cale el își asimilează semnificația socială a rolurilor care îl așteaptă în viață.

Viața adultului este definită prin ocupațiile profesionale; aceea a copilului este definită de joc. Rolul jocului în viața copilului rezultă și din ideea lui M.Dougall că „jocul este și o pregătire pentru viața de mai târziu, dar mai presus de toate, el este însăși viața copilului”.

Stimulările intelectuale implicate în joc, sunt necesare în dezvoltarea copilului, cum este hrana pentru corpul său. Grădinița prin ansamblul activităților instructiv-educative desfășurate cu copiii aduce mari contribuții în sprijinul dezvoltării plenare a personalității fiecărui copil, în măsura în care educatoarea reușește să cunoască trăsăturile psihofizice individuale ale copiilor și să îmbine fericit tratarea individuală diferențiată cu activitatea educativă frontală, cu grupul întreg de copii.

Programa activităților instructiv-educative în grădinițe prevede că până la începerea activităților dirijate și după aceste activități să li se ofere preșcolarilor posibilitatea de a practica diferite jocuri preferate de ei, cât și alte activități care corespund nevoilor de manifestare liberă și independentă sau care sunt dictate extrinsec de nevoile dezvoltării sistematice a anumitor capacități. Aceste „alte activități” cunoscute sub numele de activități alese sunt activități care pot fi alese uneori de către educatoare iar alteori de către copii.

Activitățile alese de către educatoare sunt de obicei atunci când situația educațională cere ca ea să rezolve anumite probleme de ordin instructiv-educativ prin munca individuală sau prin munca pe grupuri mici de copii. Când copiii prezintă anumite întârzieri în dezvoltarea lor fizică și psihică – întârzieri pricinuite de factori diferiți – educatoarea organizează și conduce direct activitatea de corectare a deficiențelor semnalate. Dacă constată anumite deficiențe în dezvoltarea fizică, recurge

la exerciții de gimnastică medicală. Dacă deficiențele se referă la modul de exprimare a copiilor, organizează jocuri – exerciții de corectare a vorbirii sub aspect fonetic, lexical și al structurii gramaticale, ajutându-i astfel să pronunțe corect cuvintele, să-și îmbogățească vocabularul cu cuvinte noi și să combine corect și cu sens cuvintele în propoziții și fraze.

În sfârșit, dacă constată anumite dereglări în capacitatea de analiză și sinteză mentală sau în generalizare și abstractizare, în conduita morală caracteristică etc., ea recurge la jocurile exerciții specifice de „ortopedie mentală”, cum le-a numit la vremea sa Alfred Binet: „exerciții de sortare a materialului mărunț, pentru dezvoltarea simțului pipăitului, de combinare a jetoanelor cu imagini după model, din memorie sau din imaginație – pentru a dezvolta spiritul de observație, procesele memoriei, formele imaginației, diferitele procese și calități ale gândirii, de sesizare a direcției unui semnal auditiv sau a sursei semnalului respectiv, pentru a dezvolta sensibilitatea auditivă ș.a.m.d.”

În alte situații, activitățile alese sunt rezultatul manifestării spontane, directe și libere a aptitudinilor copiilor pentru un anumit fel de activitate, în care primează satisfacerea unei dorințe personale oarecare.

Din inițiativă proprie, copii se pot antrena la activități de desen, de pictură, de modelaj, de pirogravură, de metaloplastie, de confecții, de cusături, de sortare, clasare sau de combinare a jetoanelor cu imagini etc., toate izvorâte fie din simpla plăcere pe care o produc acestea, fie din nevoia afirmării propriei personalități.

În această ultimă accepție – în funcție de vârsta și de gradul dezvoltării psihofizice la care se află copiii – activitățile alese se pot înscrie total în aria specificității jocului sau pot să se distanțeze de joc caracteristic personalității și să se apropie de învățare sau muncă, privite ca activități sistematice.

De aici ideea că, activitățile alese pot fi apreciate – în contexte psihologice diferite – atât ca activități ludice specifice vârstei preșcolare, cât și ca activități ocupaționale, înscrise în conduitele superioare ale acestei vârste, care reclamă și virtuți noi de afirmare umană și care atestă un început de drum în dezvoltare, acela al muncii sistematice.

BIBLIOGRAFIE:

- 1). Pop Eleonora – *Revista “Jocuri și alte activități alese”* Culegere metodică, editată de Revista de pedagogie, 1976.
- 2). Gheorghian M., Taiban M. – *Metodica jocului și a programului distractiv în Grădinița de copii*. E.D.P., 1971.
- 3). Mărgineanu N. – „*Condiția umană*” Editura Univers București, 1973.
- 4). Alfred Binet – „*Ideile moderne despre copii*” E.D.P. București 1975, trad.D.Todoran

CONSILIEREA ELEVILOR-PRIORITATE IN CICLUL SUPERIOR AL LICEULUI ADVISING STUDENTS-PRIORITY IN UPPER SECONDARY EDUCATION

*Șerban Otilia Ramona
Colegiul Național „Gheorghe Țițeica”
Drobeta Turnu Severin*

Summary:

"Career counseling refers to services and activities intended to assist individuals, of any age and at any point in their lives to make choices of education, training or employment and to achieve a management own career" (in OECD 2004, page 10).

These activities can be career counseling individually or in groups, face to face or remotely (including telephone help lines or web services).

Career counselor's role is to develop and facilitate access to attribute Aces student to professional opportunities and to assist in the career development process. Career counseling tends to make the student co-participant their own destinies through information, education, self-training, if not the author of this process of selection and career development.

Activities that can be carried to advise students:

- organization of practical training provided in mandatory curricula for students in high school;
- competitions crafts;
- participation in trade fairs;
- developing, implementing, monitoring and evaluating counseling and guidance;
- Build and equip a center for career counseling;
- exchanges, both students and counselors;
- visits to universities;
- Job fair;
- monitoring the insertion of graduates into the labor market for a period of six months after graduation;
- dissemination of results and good practice examples.

„Consilierea carierei se referă la serviciile și activitățile menite să-i asiste pe indivizi, indiferent de vârstă și în orice moment al vieții lor pentru a face alegeri educaționale, de formare sau ocupaționale și pentru a realiza un management al propriei cariere”(în OECD, 2004, pag.10).

Aceste activități de consiliere a carierei pot fi individuale sau în grup, față în față sau la distanță (incluzând linii telefonice de ajutor sau servicii web). Ele pot include oferirea de informații referitoare la carieră, instrumente de evaluare și autoevaluare, interviuri, programe (pentru a-i ajuta pe elevi să-și dezvolte stima de sine, să recunoască oportunitățile de carieră astfel încât să devină manageri ai propriei cariere), programe de tip testare (pentru a analiza opțiunile înainte de a alege) și programe de căutare a unui loc de muncă.

Principalele competențe cheie cerute de angajator sunt:

1. Competența pentru a învăța să înveți
2. Competența de relaționare interpersonală și competențe civice

3. Spirit de inițiativă și antreprenoriat

4. Competențe în utilizarea noilor tehnologii informaționale și de comunicație

Atributele persoanelor WOW, stabilite de cercetători - principalele calități care trebuie dezvoltate pentru piața muncii sunt:

1. Sunt orientați către rezultate
2. Sunt productivi
3. Se implică în activități din plăcere sau din pasiune
4. Se educă în mod continuu
5. Sunt generoși
6. Sunt atenți la detaliile care contează
7. Se explorează pe ei înșiși
8. Simplifică în mod continuu ceea ce fac ceilalți
9. Sunt strategici
10. Se autoevaluează și se automotivează
11. Își creează un anturaj cu valori pozitive
12. Sunt în căutarea permanentă a echilibrului
13. Renunță la a continua activitățile la care știu că nu vor fi niciodată buni
14. Au idealuri pe termen lung și modele
15. Lucrează din greu, perseverează în atingerea scopurilor.

Rolul consilierului în carieră este dezvoltarea acestor atribute și să faciliteze accesul elevului la oportunitățile profesionale și să-l asiste în procesul dezvoltării carierei. Consilierea în carieră tinde să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin prin informare, educare, autoformare, autoorientare, dacă nu chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Activități care pot fi desfășurate în vederea consilierii elevilor:

- organizarea stagiilor de pregătire practică prevăzute în curricula obligatorie pentru elevii din ciclul liceal;
- concursuri pe meserii;
- participarea la târguri de specialitate;
- dezvoltarea, implementarea, monitorizarea și evaluarea serviciilor de consiliere și orientare profesională;
- amenajarea și dotarea unui centru de consiliere în carieră;
- schimburi de experiență, atât pentru elevi cât și pentru consilieri;
- vizite la universități;
- bursa locurilor de muncă;
- monitorizarea inserției tinerilor absolvenți pe piața muncii pe o perioadă de șase luni de la absolvire;
- diseminarea rezultatelor și a exemplurilor de bună practică.

Bibliografie:

- [1.] <http://liceulbanatean.ro/posdru/consiliere-si-orientare-pentru-o-viitoare-angajare/>
- [2.] <http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:RGY1ETKQsy0J:www.grupscolarbrancusi.ro/%3Fm%3Dposdru+&cd=1&hl=ro&ct=clnk&gl=ro>
- [3.] http://practis-braila.ro/img/uploaded_docs/practica/Caiet_practica.pdf

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Ștefan_Georgiana_Colegiul Tehnic Henri Coandă Târgu Jiu

Students career counseling is aimed to assist individuals, regardless of age and active time of life, in order to make the best decisions about their own career. In other words, career counseling also addresses students who make their first choices about their professional future and for adults who want to develop their career or to embrace a new profession. In career counseling are investigated, resources and personal aspirations (individual characteristics, education level, career goals) and existing opportunities in the environment.

Pentru absolvenții din țara noastră, alegerea profesiei este dificilă pentru că ei se află sub influența unui sistem educativ ce pune accent mai mult pe teorie decât pe practică, vocație, talent. Pe de altă parte, mulți dintre adolescenți iau decizii sub presiunea părinților. Tinerii sunt îndrumați să fie pragmatici, să se gândească mai degrabă la aspectul financiar al deciziilor luate și mai puțin la ce le-ar plăcea să facă. Cu regret, și profesorii, și părinții au tendința de a impune alegerea profesiei, neglijând dorințele tânărului.

Consider că orientarea profesională trebuie să țină cont de talentul, aptitudinile, dorințele tânărului, de realitatea societății actuale. Părinții copiilor înzestrați cu talent au cea mai ușoară sarcină. Recomandarea pentru acești părinți este să le lase tinerilor libertatea de a-și alege cariera dorită. Realitatea demonstrează că mulți părinți își impun hotărârea reieșind din tradiția vocațională a familiei și, nu în ultimul rând, le plătesc meditațiile.

Unii părinți consideră că pentru a reuși în carieră, cele mai importante sunt cunoștințele. Astfel, copilul este supus unui program suplimentar de meditații, este orientat spre cele mai renumite și bine cotate școli, chiar dacă profilul acestora nu se potrivește cu talentele, aptitudinile, preferințele tânărului. La vârsta adolescenței planurile de viitor, autodeterminarea socială și profesională conțin gânduri despre modul și căile de atingere a scopurilor. De la visul de viitor adolescentul trece la planul de viitor, care devine din ce în ce mai evident un plan de activitate. Acest plan se materializează, în primul rând, în orientarea profesională.

Luarea deciziei concrete, alegerea practică a profesiei îi revine adolescenței. La această vârstă personalitatea concepe atât aspectul valoric, social al profesiei (adică, ce poate oferi profesia dată societății), cât și aspectul subiectiv (ce dorește, ce așteaptă ea însăși de la profesie, dacă dispune sau nu de aptitudinile necesare).

Punctul de plecare pentru orientarea în carieră este autocunoașterea. Fiecare tânăr trebuie să descopere, printr-o analiză proprie, ce fel de persoană este. Dezvoltarea cunoașterii de sine la tineri este un proces continuu, ei încep să ia decizii la o vârstă fragedă, pe baza înțelegerii limitate a sinelui și a lumii înconjurătoare. Pe măsură ce cresc deciziile devin mai rafinate și logice și vor începe să înțeleagă consecințele acțiunilor lor, dacă o decizie nu a reușit să ia în considerare toți factorii relevanți.

Adesea tinerii petrec mai mult timp analizând ce est pro și contra unor opțiuni privind activitățile sociale (unde să meargă, ce să îmbrace, ce să facă la destinația respectivă) decât să abordeze opțiunile de orientare în carieră care nu este ușor de urmat. Mulți sunt influențați de circumstanțele înconjurătoare, de părinți și colegi și își suprimă uneori înclinațiile naturale deoarece acestea nu sunt conforme cu normele societății lor.

Activitățile de educație pentru carieră sunt primul pas spre cunoașterea de sine a elevilor prin exerciții care iau în considerare ceea ce îi place sau nu îi place unui elev, pe baza înțelegerii lumii înconjurătoare în care acesta trăiește, ele reprezintă o intervenție educațională de dezvoltare în avans, a deprinderilor și abilităților necesare pentru dezvoltarea propriei cariere.

Autodeterminarea profesională presupune luarea deciziilor referitoare la trei aspecte ale activității: la profesie, la specialitate, la modul și căile de pregătire profesională. Din punct de vedere al diferențierii acestor decizii adolescenții diferă foarte mult. Unii se orientează numai la profesie („vreau să devin businessman”, „vreau să devin medic”), specialitatea concretă și modul de pregătire profesională fiind neclare și deseori lăsate la voia întâmplării. Unii se orientează, în primul rând, la continuarea profesiei („vreau să obțin studii universitare”), pe când profesia și specialitatea sunt trecute pe planul doi. Cercetările psihologice arată că aceste lacune la alegerea profesiei le au majoritatea adolescenților, ceea ce se explică, în mare măsură, prin nivelul nesatisfăcător al muncii de orientare profesională în liceu și în familie. Unii adolescenți continuă să rămână la nivelul preadolescentin de autodeterminare profesională, ceea ce duce la dereglarea orientării spre o caieră favorabilă.

Factorii care influențează opțiunea profesională a elevilor, atât cei subiectivi cât și cei obiectivi (externi), sunt elemente hotărâtoare pentru drumul pe care îl aleg elevii după absolvirea școlii.

În ceea ce privește factorii subiectivi, acțiunile se vor îndrepta direct asupra elevului, iar în privința factorilor externi - atât asupra acestora (părinți, rude, etc.), cât și asupra elevului care este sub influența lor.

Este necesar să li se arate elevilor inconsistența unor criterii de alegere a profesiei cum sunt: *este frumoasă, este bună, mi se pare interesantă, imi place*, etc. Elevii dau în mod frecvent aceste motive ale alegerii profesiei. De aceea, elevilor care invocă asemenea motive, să li se ceară să argumenteze, iar dacă nu pot, să se documenteze pentru a putea demonstra că profesiunea respectivă este frumoasă, bună, interesantă, sau să se explice de ce le place.

O greșeală care îi duce pe elevi spre profesii pentru care nu au înclinații și interese corespunzătoare este alegerea profesiei în funcție de șansele de reușită la școala postgenerală (licee sau școli profesionale). În mod normal elevii trebuie să-și aleagă în primul rând profesiunea și în funcție de aceasta să se îndrepte către școala prin care urmează să se califice. Mulți elevi procedează însă invers: întâi își aleg școala în care cred că pot intra mai ușor, profesiunea rămânând pe plan secundar. Satisfacă, iar preocuparea principală devine, de data aceasta, schimbarea locului de muncă și implicit a profesiei (după V. Lăscuș, 1972, p. 42-44).

Factorii generali ce influențează activitatea profesională sunt: ereditatea, mediul, experiența de viață și dezvoltarea individuală.

Ereditatea. Nu există teoretician care să nu evidențieze rolul eredității. Aici includem starea biologică a organismului uman, dar și potențialul aptitudinal și temperamental (ca modalitate de utilizare a energiei psihice, în viziunea Annei Roe).

Mediul. Nu se poate face o discriminare între cei doi factori (ereditate și mediu) în ceea ce privește nivelul de influență. Fiecare poate potența sau diminua efectul celuilalt. Mediul presupune în primul rând persoanele semnificative din viața individului, în timp ce structura genetică influențează nivelul ocupațional spre care aspiră. Această afirmație este valabilă numai dacă acceptăm ideea că nivelul de aspirație este direct proporțional cu potențialul intelectual și aptitudinal al unui individ; ori, realitatea demonstrează că anumiți factori de mediu, ca, de exemplu, izolarea sau deficitul financiar, constituie circumstanțe ce împiedică atingerea nivelului de performanțe pe care o persoană îl poate realiza, în pofida potențialului ereditar. Condițiile de mediu oferă sau nu posibilitatea valorificării zestrei genetice.

Ginzberg, Ginsburg, Axelrad și Helma consideră mediul o presiune exercitată de viața reală și care obligă ființa umană să răspundă, influențând-o în luarea deciziei vocaționale. Un rol important îl are statutul socioeconomic al părinților, care poate asigura un anumit nivel de instruire

ce va avea un aport însemnat în alegerea carierei. Statutul social înalt și posibilitățile financiare mari ale părinților sau tutorilor oferă nu numai un model de urmat, ci și condiții optime de realizare profesională.

Bibliografie:

- Butnaru Dan, Marinela Gulei, Consiliere și orientare școlară. Editura Spiru Haret, 1999, 156p.
Dobson James, Pregătire pentru adolescență, Timișoara, 1994, 166p.
Ploșca Marin, Consiliere privind cariera. Cluj-Napoca, Editura Dacia, 2001, 112 p.
Moscovici S., Psihologia socială a relațiilor cu celălalt, Editura Polirom, Iași, 1998.
Nestor M., Orientarea profesională, Polirom, Iași , 1999.

INFORMAREA ȘI CONSILIEREA PRIVIND CARIERA

*Prof. consilier școlar: Șuitariu Daniela Mihaela
Școala Gimnazială Prunișor/ Jud. Mehedinți*

„Cine nu se gândește la viitor, nu-l poate avea”(John Galworthy)

Summary:

In the context to nowadays life the information and consiliation regarding the career both from the conceptual point of view and the one of the applicative methods. The need for addapting to the new requests of the new professional life implies a great mobility on the one side and on the other side it assures the labor market with a more competent staff.

Rezumat:

În contextul perioadei actuale, informarea și consilierea privind cariera au dobândit valențe noi atât din punct de vedere conceptual cât și al metodelor aplicative.

Necesitatea adaptării la noile cerințe ale vieții profesionale implică o mare mobilitate pe de o parte, iar pe de altă parte, asigură piața muncii cu un personal competent.

Principalii factori implicați în consiliere și orientare școlară și profesională sunt: școala, familia, unitățile economice, mass-media, alte instituții. Școala joacă un rol esențial atât prin structurile sale, ciclurile și tipurile de programe, cât și prin diversitatea obiectivelor de învățământ, a ariilor curriculare, a acțiunilor specifice de orientare școlară și profesională (ore de dirigiență, activitatea psihologului școlar, activitatea profesorilor la discipline). Actualitatea și importanța ei este contribuția esențială pe care școala o poate aduce la soluționarea și îmbunătățirea acesteia, pregătirea tinerilor pentru a ști cum să ia o decizie constientă, liberă, dar fermă cu privire la devenirea lor școlară și profesională. Problema alegerii școlii și, ulterior, a profesiilor a devenit o problemă educativă de cel mai larg interes, mai ales în clasele terminale ale ciclurilor școlare.

Gimnaziul este perioada când se realizează procesul de pre-orientare profesională, deoarece la acest nivel apar două posibilități din punct de vedere al orientării școlare și profesionale: pregătirea elevilor pentru o activitate profesională și pregătirea pentru continuarea specializării într-o facultate de profil.

În continuare propun un proiect educațional “Îmi construiesc viitorul” de orientare școlară și profesională elaborat pentru elevii claselor terminale.

Scopul: informare, consiliere și orientare școlară și profesională privind cariera elevilor prin dezvoltarea intereselor, aptitudinilor, aspirațiilor, trăsăturilor pozitive de personalitate.

Obiective generale:

Dezvoltarea personalității în sensul existenței Eu-lui;

Exersarea capacităților de autocunoaștere și autoevaluare în vederea formării unei imagini realiste despre sine;

Conștientizarea necesității de a efectua o opțiune profesională;

Cunoașterea de către elevi a avantajului de profesii existente;

Achiziționarea de către elevi a exigențelor profesiilor existente;

Conștientizarea elevilor cu privire la compatibilitatea dintre aptitudini, interese, exigențe, oferte și nevoile comunității;

Ierarhizarea valorilor, scopurilor și obiectivelor și luarea deciziilor;

Stimularea autoantrenării tuturor resurselor interioare în vederea formării competențelor necesare adaptării la profesia aleasă;

Proiectarea și aplicarea activităților impuse de reorientarea profesională sau schimbarea locului de muncă.

Programul activităților:

I. Adaptarea la cerințele societății prin intermediul profesiei.

Activitatea 1: Introducere

Se asigură starea necesară începerii activității. Pregătirea materialelor, afișarea planșelor cu citate despre muncă. Se anunță că activitatea este actuală și importantă pentru alegerea traseului vocațional de viitor. Se precizează că vor primi informații, sugestii practice și vor avea surprize plăcute. Astfel se asigură climatul necesar. Sunt salutați invitații.

Scopul: crearea unui climat psihoafectiv favorabil.

Timp de realizare: 15 min.

Activitatea 2: Însușirea noțiunii ”Cariera”.

Metoda puzzle. Noțiunea de carieră este scrisă pe fișele decupate astfel, încât cuvintele să fie reprezentate în mod haotic. Subiecții trebuie să organizeze cuvintele în așa fel ca să poată restabili noțiunea inițială: „Cariera reprezintă evoluția profesională a unui individ pe parcursul întregii sale vieți”.

Metoda Brainstorming

Scopul: formularea conceptului de carieră de către elevi.

Timp de realizare: 15 min.

Activitatea 3: Invitație la reflecție. Discuții și dezbateri.

- Cine sunt persoanele ce ne pot ajuta la alegerea profesiei ce ne dorim s-o studiem?

- Cu ce v-au ajutat părinții sau alți membri ai familiei în luarea deciziei?

- Ce v-a plăcut și ce nu v-a plăcut din ceea ce v-au ajutat?

- Ce concluzie v-ați făcut?

- Crdeți că e important să-ți proiectezi cariera?

*Concluzia formatorilor.

Scopul: argumentarea necesității proiectării carierei.

Timp de realizare: 15 min.

II. Elucidarea potențialului profesional.

Activitatea 1: Aplicarea chestionarului diferențial-diagnostic ”Tipul de personalitate” după J. Holland. Interpretarea rezultatelor chestionarului.

Scopul: identificarea tipului de personalitate caracteristic fiecărui participant.

Timp de realizare: 25 min.

Activitatea 2: Energizant.

Invităm elevii să se ridice în picioare și-i organizăm în grupuri conform tipului de personalitate caracteristic, determinat în interpretarea testului. Fiecare grup trebuie timp de 5 minute să prezinte o profesie caracteristică tipului determinat doar prin gesturi și mimică.

Scop: dezvoltarea simțului comun, înviorarea participanților.

Timp de realizare: 20 min.

III. Domeniile profesionale și ofertele educaționale din RM. Sursele de informare

Activitatea 1: Prezentarea și explicarea domeniilor și profesiilor pe care le includ

Scopul: familiarizarea subiecților cu domeniile de activitate.

Timp de realizare: 30 min.

Activitatea 2: Prezentarea surselor de informare vis-a-vis de domeniile profesionale (piața muncii). Acces la internet, prezentarea unor surse de informare.

Scopul: Familiarizarea elevilor cu sursele de informare.

Timp de realizare: 15 min.

Activitatea 3: Prezentarea ofertelor educaționale din RM.

Scop: informarea elevilor referitor la ofertele educaționale din RM.

Timp de realizare: 15 min.

Activitatea 4: Pe verso foii A4 pentru prezentare fiecare participant își scrie profesia pe care s-a decis s-o urmeze, să o studieze pe viitor.

În cadrul consilierii de grup este eficientă informarea elevilor despre domeniile profesionale și dezvoltarea carierei.

Activitățile de autocunoaștere pentru elevi sunt importante, interesante în momentul în care elevul dorește să înțeleagă tipul de activitate ce i se potrivește și care îi va oferi nivelul de satisfacție a muncii nutrit.

Analiza oportunităților de alegere a viitoarei profesii motivează responsabilitatea autoevaluării și a implementării planului în acțiune, discută cu seminiile care au aceleași aspirații profesionale, trăiesc idei și aspirații comune, determină puncte slabe, puncte tari, precum și aptitudinile, valorile.

Elevii au posibilitatea de a se informa despre domeniile profesionale pentru a le relaționa cu interesele, aspirațiile și calitățile, valorile proprii pentru viitoarea meserie, să analizeze influențele, motivele alegerii.

E necesar ca cel puțin un proiect educațional de informare și consiliere să se desfășoare cu elevii din clasele terminale pentru alegerea carierei profesionale.

Bibliografie:

Bolboceanu A., Cunoașterea elevului consiliere și orientare. Chișinău, Știința, 2007.
Cosmovici A., Metode pentru cunoașterea personalității cu privire specială la elevi. București, Ed. Polirom, 1972.

Vintilescu D., Motivația învățării școlare. Iași, Ed. Facla, 1997.

Psihoteste, Vol.1,2. Coordonator: L.Savca, Chișinău, 2008.

www.traininguri.ro

ORIENTARE SCOLARA CONSILIERE ÎN CARIERĂ, O NECESITATE PENTRU TINERI

Ticus Mitidoi Valentina
Scoala Gimnaziala „Dr. Alexandru M. Popescu Ponoarele

The article contains:

- a few criteria according to which the choice in career;
- family role in choosing future career;
- criterias what the parents considering in election of carrer from theirs childrens;
- some tips wich Mihai Jigau, author of „Consilierea Carierei ” give parents in order to advise young people.

Opțiunea unui tânăr pentru o anumită carieră fără nici un sprijin extern este un proces dificil, adesea asociat cu alegeri greșite, ezitări, abandon, amânare, și toate acestea cu un serios impact asupra viitorului său profesional.

Mulți dintre noi avem cunoștințe sau prieteni care au renunțat la o anumită facultate și au început alta, pe motiv că nu este ceea ce își doresc. Acesta este cazul fericit. Cazul nefericit este atunci când rămâne în acea facultate (la insistențele părinților sau pur și simplu din comoditate) și se pregătește pentru o meserie pe care nu o dorește sau poate chiar o urăște.

Fiecare ne alegem viitoarea meserie în funcție de anumite criterii. Astfel sunt mai multe tipuri de alegeri:

- social orientate: prestigiu, succes, poziție
- altruiste: sprijinirea familiei, a categoriilor defavorizate
- egoiste: confortul personal, câștigul material, muncă ușoară și fără responsabilități
- frustrante: alegerea unui traseu profesional opus dorinței celor cu care intrăm în conflict
- conformiste: acceptarea soluției găsite de altcineva și plierea aspirațiilor în năcest sens
- narcisiste: motivate prin plăcerea în sine, riscul pe care îl implică, satisfacția furnizată.

Cum în România cele mai multe școli nu au consilieri profesionali, consilierea tinerilor cu privire la carieră revine familiei.

Ponderea influenței părinților asupra copiilor în alegerea unei cariere este, de multe ori, decisivă. Modelele comportamentale ce țin de muncă și sunt vehiculate în familie (de apreciere sau, dimpotrivă, de depreciere a anumitor profesii) vor fi preluate și de copii, contribuind treptat la conturarea alegerilor. Din motive lesne de înțeles, mulți părinți își supraapreciază copii (lucru dealtfel bun până la un anumit punct) și le impun trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă cu convingere sau pentru realizarea cărora vor face față cu greu, în mod penibil, cu eșecuri repetate sau rezultate mediocre, fapt ce se va răsfrânge și asupra satisfacției sau reușitei lor în muncă.

Părinții transferă adesea copiilor nemulțumirile lor profesionale, stereotipurile cu privire la muncă (grea, bănoasă, sigură, de prestigiu, etc) sau propriile aspirații nerealizate, faptul având efecte nefavorabile în alegerea și realizarea carierei acestora. Ponderea în care copii țin seama de dorința părinților cu privire la filiera școlară de urmat și profesia viitoare scade pe măsură ce aceștia sunt incluși în niveluri mai înalte de școlarizare (liceu, facultate). Toți cei abia ieșiți de pe băncile liceului și-au pus, la un moment dat întrebări cu privire la care profesie ar fi cea mai potrivită pentru

ei. În general, „criteriile” pe care le au în vedere părinții în influențarea alegerii școlar-profesionale a copiilor se referă la:

- siguranța și viitorul profesiei pe piața forței de muncă
- durata studiilor pentru a atinge un astfel de obiectiv (timp în care tânărul este dependent material de familie)
- costurile financiare (taxe ale educației)
- avantajele materiale neașteptate
- poziția socială conferită de profesiei
- potențialele riscuri ale muncii

Categoriile de argumente folosite de familie sunt, cel mai adesea, diferite de cele ale specialiștilor în consilierea și orientarea profesională, acestea fiind de natură economică, afectivă, de conservare a tradițiilor, de poziție socială.

Iată ce sfaturi le dă părinților, Mihai Jigău, autorul cărții „Consilierea Carierei”, în vederea consilierii tinerilor:

- tânărul trebuie tratat cu seriozitate și respect, ascultat și încurajat să-și asume responsabilități;

- părinții trebuie să se asigure că vor să-l sprijine în a lua o decizie bună și nu să-și impună punctul de vedere sau profesia lor ca model, pentru a-și compensa propriile nereușite sau pentru a-și realiza propriile aspirații;

- să stea de vorbă cu copii pe tema carierei, să le asculte cu răbdare temerile, ezităările, punctul de vedere;

- să stea de vorbă cu profesorii;

- să se informeze, împreună cu copii, despre ofertele de educare/angajare;

- să le pună la dispoziție și să-i încurajeze să citească ziare și reviste de specialitate pe piața muncii, care conțin anunțuri de angajare și prezentări de companii;

- să le atragă atenția supra conținutului unui anumit anunț care nu este serios (cum ar fi cele care conțin promisiuni exagerate și aluzii transparente la alte activități sau obligații);

- la început, lista opțiunilor profesionale ale tinerilor este mai largă; ei trebuie ajutați treptat să-și contureze interesele cu privire la carieră, prin luarea în considerare a tot mai multor criterii, condiții sau restricții impuse de ralitate și astfel, să se focalizeze pe un număr mai mic de alternative;

- nu trebuie inoculate, în mintea tinerilor, idei preconcepute și stereotipuri cu privire la anumite profesii;

- tinerii trebuie preveniți că este o realitate a pieței muncii schimbarea profesiei, a locului de muncă, concedierea și șomajul, învățarea continuă sau reorientarea profesională;

- pentru că unii tineri au tendința de a se limita la niveluri de studii mai reduse sau părăsesc un anumit tip de educație înainte de încheierea oficială a duratei acestuia și fără a se înscrie la o altă formă de educație, ei trebuie avertizați asupra faptului că gama ofertei de locuri de muncă și salarizarea sunt în legătură directă cu nivelul de studii finalizate;

- este extrem de utilă cultivarea permanentă a încrederii în sine, în forțele proprii, în capacitatea de a realiza ceva, fără a exagera și fără a valoriza la modul absolut;

- tinerii trebuie ajutați să nu se descurajeze dacă, după ce au mers la mai mulți angajatori, și după luni de căutare, nu și-au găsit încă un loc de muncă. Cautarea unui loc de muncă poate fi foarte frustrantă, de aceea se recomandă apelarea la ajutorul unor specialiști în recrutare;

- tinerii nu trebuie împiedicați, ci dimpotrivă, să se angajeze pentru o lună sau două pe perioada verii;

- tinerii trebuie informați asupra drepturilor ce le revin odată angajați, salarii, carte de muncă, concedii de odihnă și medicale, asigurări, protecția muncii.

În majoritatea situațiilor, familia este reperul major în conturarea opțiunilor pentru o anumită carieră a tinerilor.

- DICȚIONAR de orientare școlară și profesională. Tomșa, G(coord). București, Editura Afelin, 1996.
- FLOYER ACLAND, Andrew. Abilități și aptitudini perfecte. București, Editura Național, 1998
- JIGĂU, MIHAI. Consilierea carierei. Editura Sigma. București, 2001
- SALADE, Dumitru; DRĂGAN, Ion, Orientare școlară și profesională. Compendiu. București, Editura Paco, 1998.

CONSILIEREA ȘI ORIENTAREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Tuși Nicoleta-Lavinia

Unitatea de învățământ: Grădinița cu P.P. Nr.19

Consilierea și orientarea școlară și profesională a elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii, care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Dezvoltarea identității vocaționale și pregătirea tinerilor pentru carieră este unul dintre obiectivele principale ale întregului proces de învățământ. Cunoștințele, abilitățile și deprinderile dobândite în școală trebuie să le permită acestora să-și dezvolte individual o carieră profesională. Exercițierea unei profesii la un nivel de performanță ridicat necesită un ansamblu de aptitudini specifice, o motivație (interese, valori, atitudini) adecvată, precum și o serie de caracteristici ale personalității care pot constitui resurse cheie ale succesului în acea profesie. Baza formării profesionale se pune încă din școală, începând cu alegerea profilului liceal pe care elevii, absolvenți de clasa a VIII-a, o au de făcut sau a specializărilor universitare, în cazul elevilor de liceu.

Orientarea profesională este acea activitate în cadrul căreia o persoană este ajutată să se dezvolte și să accepte o imagine completă despre sine, despre rolul sau în societate ; testarea concepțiilor acesteia și transformarea lor în conformitate cu realitatea înconjurătoare, astfel încât acea persoană să obțină satisfacții și să desfășoare o muncă benefică societății.

Consilierea educațională reprezintă un ansamblu de acțiuni ce vin în sprijinul copiilor, al adolescenților, al părinților și al altor educatori, explicând motivele delincvenței, ale abaterilor comportamentale, ale deficiențelor relaționale din familie și ale problemelor de învățare și căutând împreună cu aceștia rezolvări comune.

Consilierea educațională are o sferă mai largă cuprinzând:

1. Consilierea școlară, care se realizează pentru elevii cu probleme școlare (absenteism, eșec școlar, tulburări comportamentale și de conduită) și se desfășoară în școală prin colaborarea profesorului diriginte cu cadrele didactice și cu profesorul psihopedagog.

2. Consilierea vocațională, ce are în centru probleme legate de înclinații, interese, aspirații, pasiuni, desfășurându-se în gimnaziu, liceu, facultate și chiar la locul de muncă al unui individ.

3. Consilierea profesională se centrează pe alegerea optimă a profesiei, pe valorificarea maximală a capacității persoanei prin calificare și profesionalizare, realizându-se în liceu, facultate, locul de muncă.

4. Consilierea psihopedagogică vizează problematica fenomenelor psihologice (anxietate, fobie, absențe); se realizează în școală, în familie, cabinetul psihologic, centre medicale

5. Consilierea de carieră se centrează pe alegerea și realizarea traseului optim de carieră al subiectului educațional; se desfășoară în liceu, facultate, loc de muncă, cabinete specializate, cu ajutorul consilierilor de carieră.

Consilierea și orientarea elevilor în carieră presupune, o acțiune permanentă de dirijare a procesului de formare a personalității fiecărui elev în parte în vederea realizării unei concordanțe între ceea ce vrea (sistemul de preferințe, aspirații, dorințe), ceea ce poate (cunoștințe, abilități și capacitățile de care dispune) și ceea ce trebuie să facă elevul (oferta de muncă, cerințele vieții sociale). Consilierul carierei este persoana calificată (prin studii superioare speciale) care asistă clienții în managementul propriei cariere: oferă informații, acordă consultanță, consiliere, orientare, evaluare și sprijin pentru construirea și dezvoltarea planului personalizat pentru carieră, prin activități de autocunoaștere, dezvoltare și diversificare a strategiilor de învățare, dezvoltarea abilităților de a face față tranziției de la mediul educațional la piața muncii, autoevaluare și luarea deciziilor, conștientizarea șanselor și oportunităților de (re)integrare socio-profesională, instruire și formare continuă sau complementară. Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe școlii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale:

- Cunoașterea personalității elevului.
- Educarea elevului în vederea alegerii carierei.
- Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale.
- Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarelor lor cariere. Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de, care să le permită să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului perspectivele de evoluție ale lui. Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni, etc) în realizarea unor interviuri și realizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și a desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară. Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă. Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de școli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Dezvoltarea carierei semnifică toate aspectele vieții umane aflate în devenire și cu o dinamică specifică în diferite planuri (Gysbers, 1994), adică:

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală,
- educația și formarea profesională inițială,
- asumarea de diferite roluri în viață,
- modul de integrare, trăire și planificare a diferitelor evenimente ale vieții.

Aceste direcții ale dezvoltării particularizate în context școlar semnifică:

- comportarea responsabilă în familie, școală, societate,

- efectuarea de alegeri școlar-profesionale raționale, justificate, motivate,
- utilizarea deplină a oportunităților oferite de școală și comunitate pentru integrarea personală socio-profesională,
- înțelegerea și respectul altora și a sinelui,
- ameliorarea continuă a comunicării cu ceilalți.

Consilierea și orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Consilierea și orientarea școlară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formarea profesională,
- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Educația pentru carieră include, adesea, și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum: viața de familie, petrecerea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, chestiuni legate de valori și calitatea vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață: deces, divorț, cataclisme naturale, șomaj.

Consilierea este și o formă de socializare și / sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes și într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor contexte critice ale vieții.

Metodologia consilierii și orientării elevilor constituie o variabilă cauzală deosebit de importantă, care este răspunzătoare, într-o mare măsură, de rezultatele concrete ale acestei activități. De aceea, cunoașterea și utilizarea ei corespunzătoare de către consilier, diriginte sau alte cadre didactice, reprezintă o condiție fundamentală pentru desfășurarea unei activități de consiliere și orientare științifice și eficiente.

Fără îndoială, divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru componente structurale sau direcții de acțiune (cunoașterea, educarea, informarea și îndrumarea elevilor) este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepătrund și se interconditionează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces. Într-o asemenea perspectivă diversele categorii de metode și tehnici ale consilierii și orientării se conturează ca subsisteme polifuncționale care, la rândul lor, se interconditionează și se completează reciproc.

Bibliografie:

Bălan, A., *Consiliere educatională – ghid metodologic pentru orele de dirigentie și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Ghica, V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigentie*, Editura Polirom, Iasi, 1998

Tomsa, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viata Românească”, București, 2001

ROLUL CADRULUI DIDACTIC IN CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR VIITOARE

*Prof. Udrea Ramona Cornelia
Gradinita cu program prelungit nr. 19
Drobeta Turnu Severin*

“A counsel is a complex process of training and guidance, taking into account the abilities and interests of students, the school or academic types of activities, allowing them to opt for certain professional fields.

It is necessary to know the personality of the student's education in order to career choice, be informed of the school network, existing professions, to consolidate and effectively guide”.

Dascaul ca pedagog si bun observator al abilitatilor si inclinatiilor elevilor, are un rol deosebit de important in orientarea si consilierea elevilor in alegerea viitoarei lor cariere.

A consilia, este un proces complex de pregatire si indrumare, tinand cont de aptitudinile si interesele elevilor, catre tipuri de activitati scolare sau academice, care sa le permita sa opteze spre anumite domenii profesionale.

Este necesar sa se cunoasca personalitatea elevului, educarea sa in vederea alegerii carierei, sa fie informat cu privire la reseaua scolara, la profesiile existente, sa se consolideze si sa se indrume efectiv.

Educarea elevilor in vederea alegerii carierei, astfel incat acesta sa efectueze optiuni scolare si profesionale realiste, presupune transmiterea si insusirea unor informatii despre diferitele domenii ale realitatii, formare de priceperi si deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale si speciale, formarea unor trasaturi de caracter, volitive pozitive solicitate in profesia pentru care opteaza elevul. Aceasta activitate are un caracter permanent si vizeaza echilibrul intre *ceea ce vrea, ceea ce poate si ceea ce trebuie* sa faca elevul.

Continutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legaturi permanente intre procesul de invatamant si activitatea social-productiva, activitatea individuala cu elevii, influenta personalitatii profesorului constituie modalitati ce mijlocesc educarea elevului.

Consilierea si indrumarea efectiva a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are in vedere trecutul elevului perspectivele de evolutie ale lui.

Cunoasterea, informarea si educarea elevilor constituie un *sistem* a carui rezultanta este consilierea si indrumarea.

Directiile de evolutie vizeaza orientarea educativa, legatura dintre orientarea scolara si cea orientarea profesionala si integrarea lor in invatamant, caracterul permanent al orientarii conditionat de conturarea orientarii scolare si profesionale, mobilitatea profesiunilor pe verticala - cronologic si pe orizontala - in continut, de posibilitate a aparitiei unor modificari in structura persoanei, de erorile posibile in procesul orientarii, de extinderea actiunilor de orientare la nivelul intregului sistem de invatamant, de urmarirea subiectilor orientati, de reorientarea scolara si profesionala.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde pentru activități de bază, și anume: *cunoașterea* personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei colaborări cu profesorii diriginti, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, esanționatul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a sesiunii de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă a transformărilor. Este indicat să-și definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul școlar identifică și ghidează căile optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii telurilor fiecărui elev în parte.

Sesiunea de consiliere și orientare școlară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu părinții în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extrascolare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstructionează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale.

Concomitent se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui.

Paralel cu metodele expuse anterior psihologul școlar utilizează și de analiză rezultatelor activității respectiv o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea elevului propriu fiecărui școlar în parte.

Aceste produse specifice pot fi: compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununează un anumit stil de personalitate care este unică în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Sedinta de consiliere se aprofundeaza prin intrebuintarea unor chestionare de interese prin intermediul carora se obtin date privind aspiratiile, optiunile pentru viitor, unele atitudini si idealuri care il motiveaza pe un elev in momentul respectiv si il conduc spre unele scopuri de viitor si il angreneaza in alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care ofera nenumarate informatii referitoare la situatia elevului in cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personala, date ce includ unele probleme de sanatate sau diverse atitudini in raport cu activitarile scolare si extrascolare pe diverse paliere.

Autocaracterizarea este o alta metoda de investigatie psihologica foarte apropiata de analiza datelor biografice si totusi distincta. Ea consta intr-o introspectie profunda, greu accesibila psihologului, este practic o sursa de informatii proprii asupra atitudinii elevului fata de el insusi, o autoanaliza profunda corelata de o sinceritate specifica varstei.

Metoda testelor este un instrument des intrebuintat de psihologul scolar in cadrul evaluarii cat mai obiective si standardizate a unor abilitati, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidentiate in cadrul sedintelor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate in functie de anumite etape si in functie de scopul vizat. Testele cele mai intrebuintate in cadrul sedintelor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Finalitatea urmarita prin aceste metode trebuie sa fie in acord cu o anumita atmosfera de calm, liniste in cadrul cabinetului psihologic dublata de o atitudine empatica, de echilibru a psihologului, acesta putand sa creeze elevului acel nivel de confidentialitate si incredere absolut necesara in procesul de orientare spre cariera.

Aplicarea unui model de Orientare si Consiliere cu privire la dezvoltarea carierei, presupune aducerea individului in centrul preocuparilor directe ale activitatii consilierului simultan cu focalizarea atentiei pe urmatoarele directii:

- dezvoltarea personala si sociala a individului:
 - autocunoasterea generala,
 - autoevaluarea potentialului intelectual,
 - intelegerea identitatii sinelui, ca parte si intreg,
- dezvoltarea in planul educatiei si formarii profesionale:
 - intelegerea lumii educatiei, a rolului si finalitatii acesteia,
 - identificarea motivelor care dinamizeaza activitatea de invatare si dezvoltare intelectuala,
- dezvoltarea in planul carierei:
 - intelegerea proceselor economice si sociale care ii sunt accesibile: familie, economie, profesie, salariu, proprietate, bani, bunuri materiale si culturale etc.,
 - intelegerea ambiantei sociale si economice in care traieste,
 - constientizarea valorii personale pe piata fortei de munca,
 - diversitatea continutului muncii,
 - timp liber, activitati comunitare, viata personala, familie etc.

Informarea despre posibilele rute scolare care pot fi urmate de orice elev care a absolvit un anumit nivel de invatamant, trebuie sa cuprinda: denumirea scolii, adresa, numarul de telefon si fax, eventual adresa E-mail; persoanele de contact; tipurile de scoli existente in diferite zone sau medii;

profilurile de pregătire; condițiile de admitere; condițiile de școlarizare; dotări speciale ale școlii; calitatea pregătirii; modalitățile de a ajunge la sediul școlii.

Aceste informații trebuie oferite într-o formă sistematizată, după anumite criterii și, la cerere, în mod neutru, cu avantajele și dezavantajele fiecărei unități (de exemplu: este situată la mare distanță de casa, dar are dotări deosebite: cămin, ateliere etc.; este situată în mediul rural, dar cu condiții foarte bune de învățare și rate înalte de plasare / integrare a forței de muncă tinere etc).

Principalele mijloace utilizate în orientarea școlară și profesională, modernizate, actualizate și integrate în noile conținuturi ale învățământului sunt:

- vizitarea altor școli, universități, întreprinderi și instituții în scopul cunoașterii, informării, orientării,

- efectuarea de exerciții de autocunoaștere și interevaluare desfășurate în clasă,
- discutarea preocupărilor de timp liber, a hobby-urilor, pasiunilor personale,
- prezentarea profesiilor părinților,
- invitarea în școală de personalități, oameni de diferite profesii și prezentarea activității lor,

- analizarea diferitelor lucrări, cărți, articole, emisiuni de radio și televiziune, filme documentare, ziare specializate în reportaje economice și despre muncă, a ziarelor de reclama și a rubricilor de anunțuri etc. care au conținuturi ajutătoare Consilierii și Orientării,

- încurajarea participării elevilor la cercurile de specialitate organizate în școală și/sau în afara acesteia,

- invitarea de directori de șc. profesionale, de licee, rectori din instituțiile de învățământ superior,

- organizarea de întâlniri cu foști elevi ai școlii și care au realizări profesionale remarcabile,
- simularea în clasă a diferitelor contexte de viață și profesionale,
- organizarea de întâlniri comune elevi, părinți, profesori pe teme de Consiliere și Orientare.

Prin urmare, rolul profesorului în dirijarea elevului spre o carieră viitoare este destul de dificil, de durată și implică o serie de factori care contribuie la dezvoltarea și integrarea ulterioară a adultului în piața muncii.

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ, O NECESITATE PENTRU TINERI

*Prof. Învățămint Preșcolar Ungureanu Cristina Daniela
Grădinița cu P.P. nr.3, Drobeta Turnu Severin*

A society which tends to develop harmoniously must consider and support career guidance activity, giving everyone the opportunity to receive free services, strengthening the basis of training for those who work in this field, offering opportunities for the creation of a database materials without which the work may be carried out in optimal conditions.

Opțiunea unui tânăr pentru o anumită carieră fără nici un sprijin extern este un proces dificil, adesea asociat cu alegeri greșite, ezitări, abandon, amânare, și toate acestea cu un serios impact asupra viitorului său profesional.

Mulți dintre noi avem cunoștințe sau prieteni care au renunțat la o anumită facultate și au început alta, pe motiv că nu este ceea ce își doresc. Acesta este cazul fericit. Cazul nefericit este atunci când rămâne în acea facultate (la insistențele părinților sau pur și simplu din comoditate) și se pregătește pentru o meserie pe care nu o dorește sau poate chiar o urăște.

Fiecare ne alegem viitoarea meserie în funcție de anumite criterii. Astfel sunt mai multe tipuri de alegeri:

- social orientate: prestigiu, succes, poziție
- altruiste: sprijinirea familiei, a categoriilor defavorizate
- egoiste: confortul personal, câștigul material, muncă ușoară și fără responsabilități
- frustrante: alegerea unui traseu profesional opus dorinței celor cu care intrăm în conflict
- conformiste: acceptarea soluției găsite de altcineva și plierea aspirațiilor în năcest sens
- narcisiste: motivate prin plăcerea în sine, riscul pe care îl implică, satisfacția furnizată.

Cum în România cele mai multe școli nu au consilieri profesionali, consilierea tinerilor cu privire la carieră revine familiei.

Ponderea influenței părinților asupra copiilor în alegerea unei cariere este, de multe ori, decisivă. Modelele comportamentale ce țin de muncă și sunt vehiculate în familie (de apreciere sau, dimpotrivă, de depreciere a anumitor profesii) vor fi preluate și de copii, contribuind treptat la conturarea alegerilor. Din motive lesne de înțeles, mulți părinți își supraapreciază copii (lucru dealtfel bun până la un anumit punct) și le impun trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă cu convingere sau pentru realizarea cărora vor face față cu greu, în mod penibil, cu eșecuri repetate sau rezultate mediocre, fapt ce se va răsfrânge și asupra satisfacției sau reușitei lor în muncă.

Părinții transferă adesea copiilor nemulțumirile lor profesionale, stereotipurile cu privire la muncă (grea, bănoasă, sigură, de prestigiu, etc) sau propriile aspirații nerealizate, faptul având efecte nefavorabile în alegerea și realizarea carierei acestora. Ponderea în care copii țin seama de dorința părinților cu privire la filiera școlară de urmat și profesia viitoare scade pe măsură ce aceștia sunt incluși în niveluri mai înalte de școlarizare (liceu, facultate). Toți cei abia ieșiți de pe băncile liceului și-au pus, la un moment dat întrebări cu privire la care profesie ar fi cea mai potrivită pentru ei. În general, „criteriile” pe care le au în vedere părinții în influențarea alegerii școlar-profesionale a copiilor se referă la:

- siguranța și viitorul profesiei pe piața forței de muncă
- durata studiilor pentru a atinge un astfel de obiectiv (timp în care tânărul este dependent material de familie)
- costurile financiare (taxe ale educației)

- avantajele materiale neașteptate
- poziția socială conferită de profesiei
- potențialele riscuri ale muncii

Categoriile de argumente folosite de familie sunt, cel mai adesea, diferite de cele ale specialiștilor în consilierea și orientarea profesională, acestea fiind de natură economică, afectivă, de conservare a tradițiilor, de poziție socială.

Iată ce sfaturi le dă părinților, Mihai Jigău, autorul cărții „Consilierea Carierei”, în vederea consilierii tinerilor:

- tânărul trebuie tratat cu seriozitate și respect, ascultat și încurajat să-și asume responsabilități;

- părinții trebuie să se asigure că vor să-l sprijine în a lua o decizie bună și nu să-și impună punctul de vedere sau profesia lor ca model, pentru a-și compensa propriile nereușite sau pentru a-și realiza propriile aspirații;

- să stea de vorbă cu copii pe tema carierei, să le asculte cu răbdare temerile, ezitățile, punctul de vedere;

- să stea de vorbă cu profesorii;

- să se informeze, împreună cu copii, despre ofertele de educare/angajare;

- să le pună la dispoziție și să-i încurajeze să citească ziare și reviste de specialitate pe piața muncii, care conțin anunțuri de angajare și prezentări de companii;

- să le atragă atenția supra conținutului unui anumit anunț care nu este serios (cum ar fi cele care conțin promisiuni exagerate și aluzii transparente la alte activități sau obligații);

- la început, lista opțiunilor profesionale ale tinerilor este mai largă; ei trebuie ajutați treptat să-și contureze interesele cu privire la carieră, prin luarea în considerare a tot mai multor criterii, condiții sau restricții impuse de ralitate și astfel, să se focalizeze pe un număr mai mic de alternative;

- nu trebuie inoculate, în mintea tinerilor, idei preconcepute și stereotipuri cu privire la anumite profesii;

- tinerii trebuie preveniți că este o realitate a pieței muncii schimbarea profesiei, a locului de muncă, concedierea și șomajul, învățarea continuă sau reorientarea profesională;

- pentru că unii tineri au tendința de a se limita la niveluri de studii mai reduse sau părăsesc un anumit tip de educație înainte de încheierea oficială a duratei acestuia și fără a se înscrie la o altă formă de educație, ei trebuie avertizați asupra faptului că gama ofertei de locuri de muncă și salarizarea sunt în legătură directă cu nivelul de studii finalizate;

- este extrem de utilă cultivarea permanentă a încrederii în sine, în forțele proprii, în capacitatea de a realiza ceva, fără a exagera și fără a valoriza la modul absolut;

- tinerii trebuie ajutați să nu se descurajeze dacă, după ce au mers la mai mulți angajatori, și după luni de căutare, nu și-au găsit încă un loc de muncă. Cautarea unui loc de muncă poate fi foarte frustrantă, de aceea se recomandă apelarea la ajutorul unor specialiști în recrutare;

- tinerii nu trebuie împiedicați, ci dimpotrivă, să se angajeze pentru o lună sau două pe perioada verii;

- tinerii trebuie informați asupra drepturilor ce le revin odată angajați, salarii, carte de muncă, concedii de odihnă și medicale, asigurări, protecția muncii.

În majoritatea situațiilor, familia este reperul major în conturarea opțiunilor pentru o anumită carieră a tinerilor.

Există o stânsă legătură între disciplinele școlare și profesia pe care un tânăr o urmează. Spre exemplu, dacă un elev are rezultate bune la:

- limba română/limbi străine, acesta ar putea deveni: profesor de limba română sau de limbi străine, cercetător în lingvistică, bibliotecar, lucrător în publicitate, învățător, educator, ghid, translator, actor, diplomat, jurnalist, critic de artă, corector, editor etc.

- matematică: profesor de matematică, economist-contabil, informatician-programator, inginer în diferite domenii, funcționar bancar, tehnician în construcții, agent comercial, arhitect, pilot, statician, astronom.

- fizică, chimie, biologie: profesor sau cercetător în unul din aceste domenii, fizician, chimist, biolog, biochimist, biofizician, tehnician agricol, inginer, farmacist, medic, stomatolog, agronom, geolog, horticultor, cosmetician.

- istorie: profesor sau cercetător în acest domeniu, ghid turistic, muzeograf, arheolog, diplomat, scriitor.

- informatică: profesor, contabil, informatician-programator, astronom, statician, cartograf, economist, inginer, lucrător în domeniul financiar-bancar, specialist în telecomunicații, arhitect, controlor de trafic aerian.

- educație fizică: profesor de sport, antrenor, fizioterapeut, ofițer în armată, polițist, pompier, comentator sportiv, atlet, fotbalist etc.

Această modalitate de punere în relație a materiilor școlare cu ulterioarele dezvoltări profesionale este posibilă în măsura în care tânărul alege să continue pe domeniul ales. Desigur, rezultatele bune la aceste domenii nu pot împiedica un elev să aleagă un alt domeniu profesional. Performanțele școlare bune la anumite materii duc, cu o posibilitate mai mare, către anumite profesii și facilitează realizările în carieră sau, altfel spus, exercitarea unor profesii presupune anumite aptitudini.

BIBLIOGRAFIE:

- DICȚIONAR de orientare școlară și profesională. Tomșa, G(coord). București, Editura Afelin, 1996.
- The EUROPEAN Dimension in Vocational Guidance. Luxembourg, Office for Official Publication of The European Communities, 1995.
- ETHICAL Standards. In : Educational and Vocational Guidance. International Association of Educational and Vocational Guidance-IAEVG. Bulletin, Berlin, nr.58,1996.
- FLOYER ACLAND, Andrew. Abilități și aptitudini perfecte. București, Editura Național, 1998.
- HOLLAND, J.L. Making Vocational Choices : A Theory of Vocational Personalities and Work Environments. Englewood Cliffs, Prentice-Hall, 1985.

EDUCATIA PENTRU CARIERA

*Profesor: Valentina Cilibia
Școala Gimnazială Prunișor/ Jud. Mehedinți*

„Marea artă a unui profesor constă în cizelarea manierilor și informarea minții; el trebuie să sădească în elevul său bunele obiceiuri și principiile virtuții și ale înțelepciunii, să-i dea treptat o viziune asupra omenirii și de a iubi și imita tot ce este excelent și demn de laudat”

(John Locke)

SUMMARY:

The problem of professional determination it is a social dilemma which the teacher - a promoter of moral and educational values tries to solve, one of the problems which the teenager confronts with is the indecision and the lack of professional motivation.

That is why the teachers have a difficult task to find the key of success to get to the child's heart.

Rezumat:

Problema determinării profesionale este o dilemă socială pe care cadrul didactic – ca un promotor al valorilor morale și educaționale încearcă să o soluționeze. Una din problemele cu care se confruntă adolescentul este indecizia și lipsa motivației profesionale.

De aceea cadrelor didactice le revine o sarcină grea de a găsi cheia succesului la inima copilului...

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei este, în esență, un aspect principal al educației generale pe care o asigură școala. Ea presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, formarea de abilități și deprinderi, dezvoltarea unor interese multilaterale și profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, formarea atitudinilor pozitive față de muncă, dezvoltarea motivației superioare și a idealului profesional.

Școala facilitează dezvoltarea personală a elevului pentru luarea unor decizii, în concordanță cu cerințele personale și realitățile sociale. Succesul profesional poate fi definit ca o adaptare performantă la cerințele pieței muncii. Elevul este propriul său manager, el trebuie să-și evalueze resursele cu realism, să-și stabilească obiectivele și să elaboreze proiecte existențiale pe termen lung, mediu și scurt, să se folosească de oportunități pentru a-și atinge scopurile în viață. Educația pentru cariera se impune mai ales datorită condițiilor actuale ale pieței muncii, caracterizată prin flexibilitate și, de multe ori, imprevizibilitate, într-o stare de schimbare continuă. Rolul unor activități specifice de educație pentru cariera este acela de a oferi elevilor repere în planificarea viitoarei cariere cât și jaloane practice pentru păstrarea unei stări de sănătate mentală, emoțională și fizică și spirituală de nivel înalt.

În cadrul consilierii de grup este eficientă informarea elevilor despre domeniile profesionale și dezvoltarea carierei.

Activitățile de autocunoaștere pentru elevi sunt importante, interesante în momentul în care elevul dorește să înțeleagă tipul de activitate ce i se potrivește și care îi va oferi nivelul de satisfacție a muncii nutrit.

Analiza oportunităților de alegere a viitoarei profesii motivează responsabilitatea autoevaluării și a implementării planului în acțiune, discută cu seminiile care au aceleași aspirații

profesionale, trăiesc idei și aspirații comune, determină puncte slabe, puncte tari, precum și aptitudinile, valorile.

Elevii au posibilitatea de a se informa despre domeniile profesionale pentru a le relaționa cu interesele, aspirațiile și calitățile, valorile proprii pentru viitoarea meserie, să analizeze influențele, motivele alegerii.

Educația pentru carieră derivă din aria curriculară Consiliere și Orientare a Curriculum-ului Național pentru învățământ preuniversitar, având ca obiectiv principal înzestrarea elevilor cu abilități și cunoștințe necesare pentru realizarea unui management eficient al propriei cariere (traseu educațional și profesional).

Această disciplină urmărește dezvoltarea de competențe în domeniile autocunoașterii și dezvoltării personale, a comunicării și relaționării interpersonale, a managementului informației și al învățării, a planificării carierei, educației antreprenoriale și a managementului stilului de viață.

Educația pentru carieră se impune mai ales datorită condițiilor actuale ale pieței muncii, caracterizată prin flexibilitate și, de multe ori, imprevizibilitate, într-o stare de schimbare continuă.

Locurile de muncă sunt caracterizate tot mai mult printr-o sporire a dificultăților sarcinilor, de a avea inițiativă, a fi motivat și flexibil în exercitarea muncii.

Un alt aspect important este că în majoritatea profesiilor se accentuează rolul abilităților de comunicare eficientă, de muncă în echipă, de rezolvare a conflictelor.

În acest sens, educarea pentru carieră semnifică educarea elevilor pentru independență și flexibilitate, prin dobândirea unor cunoștințe despre sine, a unor informații ocupaționale, prin exersarea abilităților de luare a deciziilor, planificare și rezolvare de probleme. Elevii sunt ghidați în dobândirea acestor competențe prin activități care solicită participarea lor activă, le dezvoltă inițiativa și abilitățile de comunicare.

Se urmărește îmbunătățirea capacității de autocunoaștere, dezvoltarea abilităților de comunicare eficientă cu cei din jur, achiziționarea unor cunoștințe care să integreze informațiile despre sine cu cele despre ocupații, toate acestea ajutându-i pe elevi să își clarifice aspirațiile vocaționale.

Termenul de carieră deci trebuie înțeles în sensul său pozitiv, de traseu educativ, profesional, social, de complexă dezvoltare personală și integrare socio-profesională reușită a unui individ, proces derulat pe întreaga perioadă a vieții.

Intrucât o carieră profesională presupune fenomene precum: tatonări și decizii ca și reorientări profesionale, reveniri în sistemul de formare profesională, perfecționare, actualizarea cunoștințelor etc. iar societatea modernă presupune învățare permanentă, se impune, ca o necesitate, orientarea continuă (lifelong guidance) direct asociată învățării permanente (lifelong learning). Schimbăm pasivitatea cu acțiunea.

Viața obișnuită a școlii nu oferă întotdeauna profesorului prilejul de a-l observa pe elev în situații caracteristice, de aceea este necesar să fie create situații experimentale care să pretindă elevului un comportament simplu sau complex prin care să dezvăluie lumea sa interioară, preocupările și interesele, convingerile și îndoielile, speranțele și idealurile sale.

Introducerea opționalului „Educație pentru carieră” în clasa a - VIII – XI, XII -a, reprezintă pentru elevi un mijloc de autocunoaștere și de conștientizare a unor trăsături pozitive și negative ale personalității lor, precum și de optimizare a relațiilor interpersonale la nivelul grupului din care fac parte.

Toate acestea îi ajută să își formeze o imagine de sine, să își cunoască defectele pentru a putea lupta împotriva lor, să își cunoască punctele tari, calitățile, pentru a le putea valorifica, să își cunoască mai bine colegii pentru a putea interacționa optim cu ei.

S-a constatat că lucrând în echipă apar mai multe idei decât atunci când membrii grupului lucrează separat. Ideile emise de către cineva din grup pot schimba punctul de vedere al celorlalți, ele putând fi prelucrate, continuate și îmbogățite.

Cooperarea între elevi și schimbul de păreri duc la dezvoltarea capacității de discuție imaginată esențială în rezolvarea problemelor. Diferențele de opinii,contrazicerile pe planul ideilor facilitează progresul cunoașterii,dezvoltă capacitatea de a raționa,evidențiind avantajul activității desfășurate de un grup eterogen .

Pe de altă parte,activitatea în grup comportă întotdeauna și aspecte emoțional afective,precum și nuanțe de tensiune și conflict. Activitatea în echipă se bazează pe ideea cooperării și nu a competiției între membrii echipei.

Colegii de echipă învață să intre în contact unii cu alții,să comunice,să-și acorde atenție,își găsesc afinități și trăiri asemănătoare care să îi aproprie. Cunoscându-se mai bine între ei,membrii grupului se vor înțelege mai bine unul cu celălalt și vor dezvolta sentimente de prietenie care vor duce la creșterea coeziunii,unității grupului.

Dacă reușim să schimbăm pasivitatea cu acțiunea și ignoranța cu implicarea,putem să spunem că viitorul este asigurat și se află pe mâini bune,iar timpul petrecut împreună a fost un real câștig.

Educația pentru cariera care reprezintă o intervenție educațională de dezvoltare, în avans, a deprinderilor și abilităților necesare tinerilor pentru dezvoltarea propriei cariere.

Bibliografie:

Adriana Baban (coordonator) – Consiliere educațională, Ghid metodologic pentru orele de dirigentie și consiliere, Ed. Imprimeria,, Ardealul,Cluj-Napoca, 2001

Mihai Jigau, Consilierea carierei, Ed. Sigma, 2001

Tomșa G., Consiliere și orientare școlară, București, 1999.

www.careerexperts.ro

CONSILIEREA ELEVILOR ȘI INTEGRAREA SOCIOPROFESIONALĂ

VĂRZARU ANA MARIA SEMIRAMIDA ȘCOALA GIMNAZIALĂ ILOVĂȚ

Educational and vocational guidance means all actions optional and consultative achieved by means teaching general and special subordinate, in terms of content, the technological dimension / applied education and in terms of methodological assistance activity pedagogical and social teachers, students and parents, designed the education system in order to correct educational and career options.

Problema consilierii școlare este una considerată de importanță majoră în țările dezvoltate, preocupate de dezvoltarea tinerei generații. În această etapă istorică, în care rolul școlii este contestat – consilierea educațională pare a fi răspunsul pentru multe dileme. Unii experți consideră că soluția crizei școlii ar sta într-o abordare proactivă a posibilelor probleme cu care actualii elevi, viitorii absolvenți, se pot confrunta peste câțiva ani. Sociologi, antropologi, istorici, analiști economici, asistenți sociali – sunt chemați să facă echipă cu specialiștii în consiliere școlară. Elevul va fi beneficiarul unor programe echilibrate, de prevenire și de intervenție a consilierilor școlari. În literatura de specialitate, dar chiar și în documentele oficiale internaționale referitoare la acreditarea consilierilor școlari, apar o serie de termeni specifici, care sunt utilizați pentru a desemna aceeași realitate: consiliere școlară, consiliere educațională, orientare școlară, consilier de orientare școlară și profesională.

Asociația Britanică de Consiliere: dă următoarea accepție termenului **consiliere**: “vorbim de o relație de consiliere atunci când o persoană (consilierul) este de acord în mod explicit să ofere timp, atenție și respect altei persoane (client). Scopul consilierii este de a oferi clientului șansa de a explora, de a descoperi și de a clarifica modalitățile optime de a-și trăi propria viață, de a avea o existență fericită”. Inițial, domeniul consilierii a fost identificat în mod eronat cu cel al psihoterapiei, pentru ca mai apoi sferile celor două activități să se delimiteze net din punct de vedere teoretic. Între cei doi termeni există diferențe semnificative: consilierea este o acțiune proactivă, în timp ce psihoterapia este intervenția postfactum (de remediere, de terapie).

În momentul actual, s-a conturat clar o serie de tipuri majore de consiliere psihosocială, în funcție de situație și de scopuri: consilierea individuală (tradițională), de grup, de familie, vocațională, consilierea multiculturală (*cross-cultural counseling*: în comunitățile multiculturale, pentru minorități etc) și consilierea educațională (care capătă nuanțe diferite în funcție de nivelul de școlaritate la care se raportează – școala primară, secundară, liceală sau superioară).

Orientarea (*guidance*) a fost termenul folosit pe scară largă în prima parte a secolului XX, ca desemnând totalitatea activităților pe care un consilier școlar le putea desfășura. La mijlocul secolului, în unele țări precum: Franța, Anglia, Olanda termenul preferat pentru acest specialist era *consilier de orientare* (*guidance counselor*).

Orientarea școlară și profesională reprezintă ansamblul acțiunilor opționale și consultative realizate prin modalități pedagogice, generale și speciale, subordonate, din punctul de vedere al conținutului, dimensiunii tehnologice/aplicative a educației, iar din perspectiva metodologică activității de asistență psihopedagogică și socială a cadrelor didactice, elevilor și părinților, proiectată la nivelul sistemului de învățământ, în vederea unor opțiuni corecte școlare și profesionale.

Pe lângă rolurile generale ale unui consilier (consiliere individuală, consiliere de grup, training, consultanță și dezvoltare organizațională), consilierul școlar mai este pregătit să desfășoare activități de evaluare, asistență în carieră, plasament, prevenire a problemelor de dezvoltare.

- **Factorii consilierii și orientării**

Principali factori implicați și cu responsabilități în consiliere și orientare școlară și profesională sunt: școala, familia, unitățile economice, mass-media, alte instituții specializate.

Școala joacă un rol esențial atât prin structurile sale, ciclurile și tipurile de programe, cât și prin diversitatea obiectelor de învățământ, a ariilor curriculare, a acțiunilor specifice de orientare școlară și profesională (ore de dirigiență, activitatea consilierilor și psihopedagogilor).

Familia exercită o influență puternică asupra opțiunilor școlare și profesionale atât prin transferul unor modele ale părinților către urmași, cât și prin proiecția unor ambiții, neîmpliniri către aceștia.

Unitățile economice, prin parteneriatul cu instituțiile de formare a forței de muncă, devin un factor important în determinarea unor opțiuni profesionale atât prin propaganda pe care o fac produselor și producătorilor, cât și prin întâlniri ale elevilor cu specialiști, sponsorizări, burse oferite celor mai buni elevi sau studenți.

Mass-media, prin programele sale educative, prin prezentarea diverselor tipuri de școli și specializări etc., se înscrie în ansamblul factorilor implicați în orientarea școlară și profesională.

Instituțiile specializate cuprind: cabinetele și laboratoarele de orientare școlară și profesională, organizațiile de tineret, direcții ale muncii și solidarității sociale.

- **Obiectivele și funcțiile consilierii**

Scopul fundamental al consilierii educaționale este asigurarea unei funcționări optime a individului sau grupului, scop care se poate atinge prin împlinirea obiectivelor consilierii: promovarea sănătății și a stării de bine; dezvoltare personală; prevenție.

Consilierea în vederea unei corecte orientări școlare și profesionale are *obiective și funcții specializate* bine definite:

- cunoașterea și autocunoașterea personalității elevilor, în vederea corelației cât mai eficiente între posibilități-aspirații și cerințe socioprofesionale; stimularea elevilor capabili de performanțe superioare să opteze pentru domenii profesionale în concordanță cu aptitudinile speciale de care dispun etc.;
- educarea elevilor în vederea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste; facilitarea percepției categoriilor socioprofesionale și de apreciere a situațiilor reale de muncă, de respect pentru fiecare domeniu de activitate;
- îndrumarea și consilierea elevilor în scopul planificării propriilor studii în raport de viitoarele proiecte profesionale și de carieră; sprijinirea elevilor în prefigurarea proiectivă a devenirii;
- informarea școlară și profesională, ce vizează cunoașterea unor informații corecte și suficiente despre profesie și domenii profesionale, cunoașterea realităților economice și sociale, precum și a riscurilor și avantajelor profesionale; informarea părinților cu privire la posibilitățile de formare ale elevilor, precum și cu dinamica obiectivă a rutelor școlare și profesionale;
- corectarea opțiunilor formulate eronat, reorientarea prin consiliere;
- consilierea elevilor, profesorilor și părinților are în vedere elemente de examinare psihologică și psihosocială a elevilor în general, și a elevilor-problemă în special, aspecte ale adaptării acestora la mediul școlar, familial și informal, prevenirea și rezolvarea cazurilor de eșec și abandon școlar, orientarea școlară și profesională a elevilor, adaptarea în școală – familie - comunitate;
- proiectarea măsurilor specifice pentru optimizarea activităților educative;
- sprijinirea activităților de perfecționare și de cercetare pedagogică organizate zonal de instituțiile de specialitate;
- elaborarea materialelor necesare administratorilor școlari pentru optimizarea activităților manageriale educaționale, desfășurate la nivel teritorial și local.

- **Metode și tehnici utilizate în consiliere**

În raport de funcțiile esențiale ale consilierii, metodele și tehnicile utilizate pot fi de mai multe categorii:

1. *Metode de cunoaștere a personalității celui consiliat* prin teste și chestionare de interese profesionale.

2. *Metode de autocunoaștere a personalității* prin:

- autocaracterizare – structurată de către consilier și realizată cu sprijinul logistic și metodic al acestuia;
- autoevaluarea – potrivit unor baremuri și criterii de performanță cu ajutorul unor tehnici cât mai obiective.

3. *Metode de informare și documentare*, de marketing personal asupra pieței forței de muncă prin:

- proiecte profesionale și/sau de carieră, care definesc politica proprie în construcția devenirii și realizării socio-profesionale; rutele școlare și profesionale, competențele și nivelurile de performanță cerute de viitoarele profesii, oportunități de carieră etc.;
- târguri ale forței de muncă – prin care vin în contact cu ofertanții unor locuri posibile de muncă, unde participă la interviuri etc.;
- consultarea unor reviste de specialitate, a unor pliante de prezentare etc.;
- consultarea unor pagini web, site-uri cuprinzând informații utile consilierii;
- elaborarea unor scrisori de intenție care, împreună cu CV-ul, prezintă competențele solicitantului, interesele și motivațiile pentru respectivul lor de muncă, intențiile privind dezvoltarea firmei; eventual proiecte manageriale.

4. *Metode de consiliere propriu-zisă (de sfătuire)* prin:

- dezbateri pe probleme de orientare și consiliere, având drept obiectiv fie clarificarea opțiunilor și atitudinilor participanților, fie analiza avantajelor sau dezavantajelor în alegerea unei variante de rute socioprofesionale.

Bibliografie:

- Baban Adriana, *Consiliere educațională*, Ghid metodologic, Imprimeria „Ardealul”, Cluj-Napoca, 2001.
- Baker Stanley, *School counseling for the twenty-first century, second edition*, Prentice Hall Publication, NY, 1996.
- Ghica Vasile, *Ghid de consiliere și orientare școlară*, Editura Polirom, Iași, 1998.
- Schmidt John, *Counseling in schools, Essential Services and Comprehensive Programs, second edition*, Allyn and Bacon Publishing Company, Massachusetts, 1996.

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

Vela Anisoara
Școala Gimnazială Domasnea

Students career orientation and counseling suppose a permanent action of routing and supporting the process of forming every student personality towards making an agreement between what he wants, can and must do.

First of all, it has focused on self-knowledge for students, to discover themselves, to be aware of their qualities and expectations, guided to achieve their purpose, being confident in their own strenght, because they will become the hope of the society.

Activitatea de consiliere în carieră are un rol deosebit în societatea umană.

Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. Atenția acestora cât și a educatorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și să-și asume consecințele.

Orientarea școlară trebuie să fie rezultatul deciziei copilului sau poate al aderării acestuia la acțiunile diferențiate care se exercită asupra sa. În situația în care copilul nu are încă suficientă capacitate de discernământ, decid alți factori pentru el, cum ar fi: familia, tutorele, școala. În astfel de cazuri incapacitatea de a lua o decizie trebuie suplinită. Decizia trebuie luată în folosul copilului prin aprecierea obiectivă a realității.

Orientarea profesională încearcă stabilirea unui echilibru adecvat între profesii considerate în ansamblul său și personalitatea privită în totalitatea sa.

Pasiunile elevilor pentru un anumit tip de activitate sau altul definesc formarea vocației profesionale. Aceste pasiuni nu se dezvoltă pe un teren gol, ele au o relație de puternică interdependență cu capacitățile specifice formate și au un rol decizional în alegerea meseriei sau profesiei.

Consilierea și orientarea nu presupune înlăturarea obstacolelor din calea unei personalități în evoluție ci avertizarea individului că există, că majoritatea pot fi evitate și învățându-l cum să o facă.

Mulți tineri își fac planuri de viitor fără să gândească dacă au calități necesare realizării acestora. La fel fac și părinții care doresc pentru copiii lor un viitor bun și plin de realizări. Cea mai sigură metodă pentru a evita regretele este ca părintele să facă echipă cu propriul copil în realizarea acestui proiect care este viitorul lui.

Pentru adolescenții clasei a VIII-a se pune spre rezolvare o importantă problemă de orientare: alegerea școlii și a ocupației de viitor, a pregătirii lor în continuare în direcția profesiei alese.

Nu toți elevii sunt pregătiți din timp, unii se gândesc la acest lucru în ultima clipă și de aceea apelează pentru rezolvarea problemei în mod întâmplător la familie, prieteni, uneori și la cadrele didactice. Luând o decizie în grabă, nu aleg întotdeauna varianta cea mai bună.

Elevii singuri nu-și pot cunoaște aptitudinile și capacitățile proprii, de aceea elevii trebuie ajutați de școală să se autocunoască și să-și însușească informațiile necesare cu privire la profilul școlar.

Consilierea și orientarea școlară și profesională intenționează să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin, chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Un rol decisiv în orientarea școlară și pregătirea pentru viață îl au și orele de dirigință. Dirigintele este dator ca temele alese să dea posibilitatea elevului de a-și exprima dorințele în mod laborios și deschis. Elevul trebuie să aibă încredere în propriile forțe, cât și în cel care îl consiliază, doar prin aceste mijloace elevul își poate exprima liber dorințele și mai târziu își poate realiza idealurile.

Dezvoltarea carierei este un proces de învățare și adaptare la diferite roluri exercitate de către o persoană pe parcursul vieții.

În practica consilierii și orientării cunoașterea, informarea și educarea elevilor se interpenetrează, iar consilierea se constituie ca o rezultată a întregului proces.

Prin cariera școlară și profesională acordată elevilor se urmărește creșterea încrederii acestora în ei înșiși și în capacitatea lor de a lua o decizie pentru viitoarea lor carieră.

BIBLIOGRAFIE:

Curs consiliere în carieră- Forum Edu.ro

CENTRUL de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, Fiman, Editura Expert, 1997.

CENTRUL de orientare școlară și profesională. Manual de înființare și operare. București, PAEM, Editura Expert, 1997.

BĂBAN, A. Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigință și consiliere, ed. PSINET, Cluj-Napoca, 2003 (p.215-217).

JIGĂU, M., Consilierea carierei, ed.SIGMA, București, 2001(p.49-52).

LEMENI, G., MICLEA M., „ Consiliere și orientare” ghid de educație pentru carieră, ed.ASCR, Cluj-Napoca, 2004(p.28-39).

TOMȘA, GH., Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi, Casa de Editură și Presă “Viața Românească”, București, 1998 (p.78).

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

VILAE FLORI LUMINITA

Students must have a clear understanding of the labour market in order to make realistic decisions related to their professional future. Career guidance is the method by which students are assisted in the process of analyzing information on possible professional options by understanding their talents, knowledge and experiences compared to the labour market opportunities. Therefore, it is important that teachers in schools support this process by creating a link between the subjects of study and the options for an occupation (for example, a student interested in science can study medicine in the future) and be aware of the future changes in the field of industry and commerce.

Datorită complexității tot mai mari a pieței muncii, este necesar ca elevii să ia decizii realiste în legătură cu viitoarele lor cariere, pentru a aduce contribuții eficiente la creșterea economică a țării, pe parcursul întregii vieți. Pe de o parte, din punctul de vedere al tinerilor, este important ca aceștia să își găsească un loc de muncă care să le ofere satisfacție profesională. Pe de altă parte, pentru prosperitatea țării, este esențial ca sistemul de învățământ să îi pregătească pe elevi pentru provocările legate de oportunități viitoare de angajare și să ia în considerare dinamica schimbărilor în industrie și comerț. Cu cât elevii primesc mai mult sprijin, printr-un program de educație pentru carieră, pentru a recunoaște nevoia de planificare a unei cariere și cu cât sunt mai

bine pregătiți pentru a lua decizii, cu atât este mai probabil ca ei să aibă o tranziție ușoară de la școală către piața muncii.

Conform definiției oferite de National Career Development Association - Asociația Națională de Dezvoltare a Carierei - („Career Development: A National Career Development Association policy Paper of Board of Directors” – 1993), cariera implică totalitatea experiențelor de muncă – remunerată și neremunerată – realizată de o persoană pe parcursul întregii sale vieți. „A avea o carieră” înseamnă, în limbaj cotidian, a avea o profesie sau un loc de muncă cu un statut ridicat, cu oportunități mari de avansare și de remunerare; și, dacă nu ai o carieră în sensul mai sus menționat, atunci se consideră că ai o slujbă, un job, un loc de muncă. Schimbările structurale semnificative ale pieței muncii, datorate globalizării și evoluțiilor tehnologice, au dus însă la transformarea modului în care înțelegem dezvoltarea unei cariere. Nu mai există certitudinea unui loc de muncă „pe viață”, stabil și cu atribuții clar definite, care nu se modifică în timp. Evoluția modului în care vedem cariera se leagă în mod direct de modificările în dinamica socio-economică, dintre care amintim: • apariția unor noi ocupații și scăderea masivă a angajabilității în ocupații „tradiționale”; • flexibilizarea sistemului de calificări profesionale; • creșterea migrației forței de muncă; • dezvoltarea unor noi forme de angajare (angajare pe perioadă determinată, autoangajare). Educația și orientarea în carieră sunt importante pentru a-i ajuta pe tineri să se înțeleagă pe sine, să aprofundeze instrumentele de care au nevoie pentru a înțelege oportunitățile de muncă disponibile și să-și dezvolte abilitățile de care au nevoie pentru a se corela cu respectivele oportunități”. Acordarea de servicii de dezvoltare în carieră a devenit tot mai complexă în lumina schimbărilor rapide de pe piața muncii, din educație și din formare. Se așteaptă de la persoanele care oferă aceste servicii să furnizeze sugestii precise și actuale, informații despre locurile de muncă, oportunități de educație și de formare a tinerilor din școli, pentru ca aceștia să facă o tranziție eficientă de la școală la locul de muncă. Prin urmare, este esențial ca tinerilor din școli să li se ofere oportunitatea de a-și asuma responsabilitatea pentru planificarea și dezvoltarea propriei cariere. Ei trebuie să înțeleagă importanța unei flexibilități sporite în ceea ce privește tipurile de locuri de muncă și pregătirea necesară de care au nevoie pentru a ocupa un loc de muncă. Piața muncii se schimbă cu rapiditate. Se face trecerea de la locuri de muncă organizate în jurul unor servicii clar definite, cu un set de sarcini previzibile, către locuri de muncă în care activitatea este alcătuită dintr-un set de proiecte în care sarcinile de lucru se modifică în funcție de priorități. Tinerii care intră pe piața muncii nu vor mai alege un „loc de muncă pentru întreaga viață”, ci va fi nevoie ca ei să dobândească o înțelegere clară a talentelor și intereselor lor și a modului în care acestea pot fi aplicate într-o piață a muncii aflată într-o continuă schimbare. Prin urmare, este important ca școlile să furnizeze un program cuprinzător de educație și orientare în carieră, astfel încât elevii să ia decizii realiste în ceea ce privește cariera. În contextul schimbărilor de pe piața muncii, luarea unor decizii realiste și bine informate devine extrem de importantă și școlile trebuie să se asigure că elevii sunt pregătiți eficient pentru a-și planifica în mod optim carierele profesionale viitoare. Procesul de luare a deciziilor trebuie să fie mult mai dezvoltat și este indicat să se lucreze cu elevii de-a lungul unei perioade mai lungi de timp, pentru a avea certitudinea că aceștia pot să facă singuri alegeri. Cadrele didactice joacă un rol important și, dacă înțeleg ce presupun serviciile de dezvoltare a carierei, ei pot sprijini procesul pentru a se asigura că tinerii iau decizii profesionale realiste și își pot implementa planurile de acțiune privind cariera. Astfel, profesorii contribuie la asigurarea unei tranziții ușoare a elevilor de la școală către muncă, formare profesională sau educație suplimentară.

Elevii trebuie să aibă o înțelegere clară a pieței muncii pentru a putea lua decizii realiste legate de viitorul lor profesional. Orientarea în carieră este metoda prin care elevii sunt asistați să analizeze informații despre posibile opțiuni profesionale, prin înțelegerea propriilor talente, cunoștințe și experiențe comparate cu oportunitățile de pe piața muncii. Prin urmare, este important ca profesorii din școli să susțină acest proces, făcând o legătură între disciplinele de studiu și opțiunile pentru o meserie (de exemplu, un elev interesat de discipline de studiu științifice poate studia medicina în viitor) și să fie conștienți de schimbările viitoare din industrie și comerț. Școlile

profesionale fac acest lucru în mod automat (dacă un elev studiază meseria de tâmplar, capătă experiența practică a muncii care îl va ajuta să facă alegeri realiste la încheierea cursului). Deoarece în liceele teoretice o experiență de muncă extinsă nu este posibilă, este important ca elevii să aibă oportunitatea de a discuta despre opțiunile lor profesionale și de a cerceta așteptările angajatorilor, pentru a înțelege gama de roluri și responsabilități pe care le presupune un loc de muncă. Cadrele didactice care predau anumite discipline pot susține procesul de orientare în carieră ajutându-i pe elevi să-și dezvolte abilități de luare a deciziilor care să le permită să facă alegeri realiste de-a lungul vieții lor școlare. Educația pentru carieră este un program planificat de activități curriculare și experiențe de învățare. Scopul său este de a-i ajuta pe tineri să-și dezvolte cunoștințele și abilitățile necesare pentru a face alegeri de succes și a administra tranziția de la perioada de studiu la un loc de muncă.

BIBLIOGRAFIE:

1. „Ghidul de metodologie de formare activă pentru formatori” publicat în cadrul proiectului Phare EuropeAid/121446/D/SV/RO „Asistență tehnică pentru sprijinirea Centrului Național pentru Formarea Personalului din Învățământul Preuniversitar”
2. „Educația antreprenorială în Europa – stimularea mentalității antreprenoriale prin educație și învățare” la Conferința Internațională găzduită de Comisia Europeană și guvernul norvegian, Oslo, 26-27 octombrie 2006

CHOOSING A CAREER

Vilceanu Alina, Șc. Primară Valea Mânăstirii, Cătunele, Gorj

We often fall into careers without first thoroughly investing our unique set of abilities, purpose, and personality needs. Basically, this is a process of getting to know and trust yourself. A poor career match usually turns into an economic exchange, your life and energy for money. Choosing a career is one of the most important decisions that you will make in your lifetime. By aligning your career choice with your personal values and abilities, you set yourself up to get what you want.

Getting what you want begins with having new choices and possibilities in your personal reality map. You do have a choice, you can reduce the pain temporarily or you can move toward creating new possibilities for your life.

What's important to me? What do I most value? What comes natural to me? What do I love about the world around me? If you've asked these questions in preparation for a career choice, you're probably in a career you love.

The most common “career from hell” story has a giant sucking sound. The life energy being sucked out of you for a job that just pays the bills. If you are not satisfied with your career, it's probably time to decide if you need to change careers or change what “career” means to you.

Most of us try to take one big leap from high school into a career. This is hard to do and for many people, very short sighted. Trying to decide on what to do with your life in one big step is what frees people from making positive changes. It's easier to learn about yourself and the world a little at a time and begin choosing smaller pieces to your career and lifestyle.

Use your imagination to integrate your definite commitments, values, dreams, desires and natural abilities into the perfect day. An interesting thing happens to people when they clean out the cobwebs and allow themselves to dream a little. The key thing about a future vision is “what it does” for you now, it gives you meaning and puts you in motion. Your career can be as exciting and

fulfilling as you dare to imagine it. As Einstein said, “Our imagination is a preview for what’s to come.”

As you begin building a vision for the future, there are many questions you need to ask yourself. What kind of job or career do you want after high school? Will you need to go to college or vocational school to get a job? Do you want to continue to live with your family or live on your own? “An individual’s real success at the work place is dependent on success in the home and with the family.”

As you prepare to enter into the work force, the first step will be deciding on a career path; preparing a resume; and landing your first interview. Your professional resume is your “first impression.” A professional resume will include a brief objective, a summary of your achievements and your skills. Your second impression will most likely be made over a telephone conversation with the prospective employer. Do you have professional phone manners? Finally, you’re first in-person first impression. The prospective employer will undoubtedly judge the manner in which you’re dressed and how you talk. Dress for success and present yourself with confidence.

How can employers tell whether the people they hire have integrity, are responsible, are drug-free and are hardworking? Many problems facing employer’s today result from a lack of employee integrity. It is extremely important that you display high personal work ethics and a positive attitude towards your work otherwise your employer sees that you are not motivated enough to help him or her highlight or help their business grow.

When showing interest in a particular job or prospect for a job, you should always be honest with your employer and potential employer. You should let them know as well as see your enthusiasm for that job. Seek information about the position to make yourself more knowledgeable. Do research and show them you are aware of what the company does. Talk to someone who might be able to give you insight on what the responsibilities of the job holds. Be prepared to answer both short and long-term goals, salary goals, past experiences that led to present career objectives. In order for a prospective employer to perform a meaningful assessment of any candidate, it is necessary to obtain data on four fundamental factors—intelligence, motivation, personality, and knowledge/experience. While it is not possible to obtain complete information on all of these elements, the absence of data on any one of the factors will be a significant handicap in assessing an applicant’s prospect for success at work.

Today, young adults, whether they are just out of high school or starting a second career or trying to enter into a career after raising children are faced with serious questions. These questions range from how do I pay for college to how to obtain needed on the job training while in school. Other than doing internships with companies that could exploit your time and effort, there is an alternative to internships paid or unpaid. The US Military offers a number of ways to assist many people in paying for college tuition and gaining crucially needed professional skills. The military offers both active duty tours of as little as years to as much as a twenty + year careers. The greatest program the military offers is their reserve program. In the reserves like its active duty component, the reserves offers all of the same benefits as its active duty counterpart with one additional benefit, Train while you go to school. This allows the student to attend the college of their choice while still in school. In the remaining portions of the paper I will discuss many of the additional benefits offered through the reserves that can assist young adults with their educational goals through financial assistance to on the job training to employment while in school.

In conclusion, young adults leaving home need to begin considering issues such as career goals, financial necessities, potential employers and even how they dress. In this paper issues of autonomy, responsibilities, where to find resources, responsibilities as a college student and resources for offsetting the cost of college. The fear of leaving home and going off to college can be a frightful one however, with patience, the right resources, proper planning and foresight, you will conquer college with all the tools necessary to be successful in the career of your choice.

Bibliography

1. Counselling in Different Settings. The reality of practice. Edited by Maggie Reid
2. www.google.ro

CONSILIEREA ȘI ORIENTAREA CARIEREI ELEVILOR O SARCINĂ A TUTUROR

*Vlădescu Marinela-Cristiana
C.J.R.A.E. Mehedinți*

Traditionally, the dominant model of career guidance provision was based on talentmatching approaches: measuring individual abilities and matching them to the demands of different occupations. The matching process should be concerned not just with individuals' abilities and aptitudes, but also with their needs, values and interests. An individual with a "career" orientation is more likely to focus on elements related to success or prestige. This individual will be interested in the ability to move upward in his or her career, to receive raises and new titles, and to achieve the social standing which comes from the career.

Elevii se confruntă cu sisteme de evaluare de tip concurențial, cu o societate în schimbare și cu incertitudine asupra viitorului. Ei sunt conștienți de faptul că părinții și adulții din preajma lor nu-i pot ajuta întotdeauna. De aceea, părinții, elevii și societatea în ansamblu așteaptă mai mult de la școală.

Singura soluție este implicarea tuturor „actorilor” din sistemul de învățământ: directori, consilieri și profesori. În această nouă viziune, asupra învățământului, se propune un model axat pe elev, elaborat în diverse niveluri de sprijin și punând laolaltă cele mai diferite experiențe de viață pentru a promova o abordare holistică a problemei orientării școlare.

Procesul de învățământ și orientare școlară, trebuie să ajute la dezvoltarea cunoștințelor și deprinderilor corespunzătoare, care să permită elevului:

- să acționeze în mod corespunzător pe tot parcursul vieții sale de adult, ca membru matur și responsabil al societății;
- să facă față tuturor rolurilor pe care le va avea de jucat în viață;
- să se comporte ca o persoană independentă și conștientă;
- să-și asume răspunderea pentru propriile decizii și să-și direcționeze (influențeze) propria evoluție.

Orientarea carierei constă în oferirea de sprijin în stabilirea opțiunilor educaționale, a ocupațiilor și a rolurilor de muncă; aici se include și pregătirea în vederea luării deciziei (elaborarea deciziei), procesul propriu zis de luare a deciziei (alegerea) și pregătirea pentru punerea în aplicare a opțiunii efectuate. Dezvoltarea spiritului de independență este un element cheie în acest domeniu. Consilierul va stimula procesul de auto-evaluare, de explorare a mediului (opțiunile educaționale și de carieră) și de dezvoltare a capacităților de luare a deciziei. Acest domeniu al orientării este o sarcină în care toți actorii din școală, în special profesorii, pot juca un rol, dar trebuie implicați și factori externi/specialiști.

Sprijinirea învățării include toate activitățile menite să maximizeze efectul activităților de învățare și poate fi preventiv cât și corectiv; astfel se pot elabora proiecte de sprijin în cadrul

activităților tradiționale de la clasă sau se pot organiza acțiuni/activități extrașcolare(implicați pot fi: profesori, consilieri, experți externi)

Orientarea individuală reprezintă sprijinul acordat elevilor, care se confruntă cu probleme personale, legate de personalitate și de interacțiune socială, ce pot influența procesul de învățare și cel de dezvoltare al carierei. Aici există 3 aspecte principale, ce pot fi preventive, corective, dar nu și terapeutice:

- Contactele individuale, ce-l ajută pe elev să se simtă mai bine la școală.
- Supravegherea comportamentului social al elevului la clasă și în școală.
- Influențarea atmosferei și a culturii în clasă/școală.

Va fi vizată viața personală, chiar și-n afara școlii, acest tip de sprijin este foarte delicat(sunt vizati profesorii specialiști, consilierii), trebuie respectată o deontologie strictă, intimitatea și demnitatea elevilor și a familiilor lor.

În orientarea carierei sunt incluse 4 activități:

- 1) Autoexplorarea
- 2) Explorarea mediului
- 3) Independența în luarea deciziilor
- 4) Dezvoltarea identității culturale

Autoexplorarea este efectuată în jurul a două tipuri de sprijin:

- ajutorul pentru găsirea unor informații despre diferite calități personale, ce sunt relevante pentru deciziile în privința carierei.
- facilitarea dezvoltării unei concepții realiste și pozitive de sine.

Cele mai importante activități pentru autodezvoltare sunt programele ce ajută la creșterea respectului de sine, la clarificarea valorilor, la eliberarea de stereotipurile legate de gen și de prestigiu.

Autoexplorarea este o activitate permanentă, de-a lungul întregii cariere școlare, care începe în școala primară și continuă în gimnaziu și deseori continuă. Acordarea sprijinului se încheie, când adolescentul a ajuns la un nivel de maturitate ce-i pot permite, să facă opțiuni independente în domeniul carierei și să se auto – evalueze în mod corespunzător.

În școala primară, autoexplorarea face parte din activitățile educaționale referitoare la carieră și este realizată în principal de profesori, în cadrul activităților obișnuite la clasă. Este foarte importantă dezvoltarea unei imagini pozitive despre propria persoană(elevii trebuie să aibă o imagine clară a punctelor lor forte și a celor slabe – activități de joacă, discuții de grup și comparații.

În gimnaziu, autoexplorarea continuă, elevii intră în perioada preadolescenței, de instabilitate datorate modificărilor fizice. Mulți tineri dezvoltă sentimente negative și un respect de sine scăzut. Elevii trebuie să-și dezvolte o imagine de sine nouă, pozitivă și realistă, esențială pentru dezvoltarea unor planuri de carieră realiste și mature. Activitățile trebuie să aibă-n vedere evitarea stereotipurilor legate de gen și de prestigiu.

În perioada adolescenței, trebuie să se ofere oportunități ample pentru testarea acurateței imaginii despre sine(vizite neoficiale, contacte cu persoane ce servesc ca model, participarea la activități profesionale organizate în comunitatea locală sau la școală, stagii de pregătire, etc.)

Autoexplorarea se finalizează în anii superiori de liceu. Programele de orientare pentru adolescenții mari, țin seama de faptul că aceștia și-au modificat relațiile cu adulții și colegii de generație. Adolescenții au tendința de a aprecia foarte mult sprijinul primit din partea colegilor de generație(pentru ei a fi pe placul grupului de prieteni este mai important decât a primi aprobarea părinților sau a adulților). Relația cu părinții și ceilalți adulți este marcată de lupta pentru identitate și independență(atitudinile adulților ce permit dezvoltarea personală, par mai potrivite decât pozițiile dure de autoritate). Influența adulților, inclusiv a consilierilor, se exercită mai bine oferind modele, decât prin directive autoritare.

Explorarea mediului, constă în sprijinul acordat elevilor pentru a afla mai multe despre mediul înconjurător; scopul activității este transmiterea de cunoștințe despre ocupații, profesii, organizații și prin aceasta, să se descopere valoarea modelelor, a intereselor și a talentelor necesare pentru diferite tipuri de cariere, astfel se înlesnește auto – dezvoltarea. Explorarea pieței forței de muncă este o activitate continuă, ce ar trebui să înceapă în școala primară, să continue în gimnaziu și în liceu. Explorarea forței de muncă trebuie să se realizeze în momentele de tranziție, examinându-se opțiunile educaționale.

Independența în luarea deciziilor: în școala primară, elevii ar trebui să ia decizii (sarcini simple legate de situația zilnică din clasă). Ulterior se trece la sarcini mai complexe (discuții, jocuri pe roluri, etc.), elevii trebuie să devină conștienți de influența mediului asupra propriilor lor decizii (folosirea anunțurilor din ziare și de la televiziune).

La sfârșitul gimnaziului, elevii trebuie să fie capabili să opteze să-și asume răspunderea pentru deciziile lor (în această perioadă, trebuie să fie implicați și părinții). Acest proces, va continua și la liceu.

Dezvoltarea identității culturale, constă în sprijinul acordat pentru a se înțelege problema identității culturale și contribuie la dezvoltarea propriei identități culturale. Membrii unui grup majoritar, trebuie să înțeleagă și să respecte existența altor grupuri culturale. Din punct de vedere teoretic, există 4 tipuri de identitate cu grupul:

- persoană asimilatoare, manifestă atitudine negativă față de propria cultură și pozitivă față de cealaltă cultură.
- separaționistii (identificarea pozitivă față de propria cultură și negativă față de cealaltă cultură).
- integraționistii – identifică pozitiv și cultura lor și alte culturi.
- marginalizații – identifică negativ propria cultură, dar și celelalte culturi, oameni aflați la periferia societății, ce-și creează o lume proprie.

Atenție:

În realitate, oamenii trec de la un tip la altul, pe parcursul vieții.

Este preferabil, ca elevii să fie ajutați să se alăture grupului de integraționisti.

Bibliografie:

1. Nicola, Ioan (1996) - *Tratat de pedagogie școlară*, Editura didactică și pedagogică, București
2. Dumitru, I. (2008), *Consiliere psihopedagogică*, Editura Polirom, Iași
3. Moisin, A. (2008), *Arta educării copiilor și adolescenților în familie și în școală*, Editura didactică și pedagogică, București
4. Miclea, M. (2010), *Consiliere și orientare*, Colecția Consiliere școlară

CONSILIEREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

*Grădinița cu P.P. Nr. 1, Motru
Prof. Zugravu Diana*

Counseling in preschool education is a complex process with important interventions for parents, teachers and preschoolers. The fundamental aim of educational counseling is the optimal psychosocial functioning of a person.

The aims of counseling are to promote health and wellbeing, personal development and prevention of problematic situations and crises (emotional, relational, social).

Consilierea în învățământul preșcolar este un proces complex cu intervenții foarte importante pentru părinți, cadre didactice și prescolari. Scopul fundamental al consilierii educaționale îl constituie funcționarea psihosocială optimă a persoanei.

Obiectivele procesului de consiliere sunt: promovarea sănătății și a stării de bine, dezvoltarea personală și prevenția situațiilor problematice și de criză (emoțional, relațional, social).

Obiectivele consilierii psihopedagogice în grădiniță vizează următoarele aspecte:

- dezvoltarea stimei de sine;
- dezvoltarea abilităților socio-emoționale;
- dezvoltarea comportamentului asertiv în timpul jocului;
- reglarea emoțiilor negative etc.

Prin procesul de consiliere sunt promovate valori și atitudini precum respectul de sine și promovarea propriei persoane, responsabilitate socială și relaționare pozitivă cu ceilalți, stare de bine fizică și mentală etc.

În grădiniță comportamentele preșcolarilor sunt variate. Cele mai multe situații sunt comportamentele agresive fizice și verbale, gelozia între frați, dificultățile de atenție și de concentrare, hiperactivitate, tulburările de pronunție, dificultățile de relaționare, dificultățile de adaptare și de integrare, dificultățile de gestionare a emoțiilor etc.

Manifestări ale agresivității/violenței în grădiniță sunt de tip verbal (vorbesc urât unul cu celălalt jignindu-se reciproc) sau fizic (se împing, se zgârie, se mușcă, aruncă cu jucării, se trag de păr, se lovesc etc.).

Consilierea părinților are un rol important în prevenția comportamentelor agresive. Părinții învață că în relația cu copilul următoarele:

- să aplice modalități de comunicare asertivă;
- să observe și să adopte modalități de relaționare pozitivă cu ceilalți;
- să recunoască comportamentele sănătoase și comportamentele de risc;
- să adopte deprinderi și comportamente favorabile în situații de conflict;
- să observe și să descrie rolul emoțiilor în rezolvarea agresivității.

Consilierea preșcolarilor se realizează doar în urma discuțiilor cu părinții, pe baza unui acord reciproc de reguli comune la cabinet, acasă, la grădiniță.

Preșcolarul este susținut, încurajat, modelat să dobândească comportamente dezirabile. Astfel el învață:

- să distingă între tipurile de comunicare verbală și non verbală;
- să aplice regulile de participare la discuțiile de grup;
- să exerseze deprinderile de ascultare activă;
- să aplice abilități de comunicare în grup;
- să sesizeze modalități de a-ti face prieteni;
- să adopte atitudini pozitive față de ceilalți;

- să evite atitudinile negative care pot duce la agresivitate;
 - să exemplifice comportamente sănătoase și comportamente agresive;
 - să recunoască și să utilizeze modalitățile potrivite de exprimare a emoțiilor plăcute și neplăcute;
 - să descrie efectele emoțiilor asupra organismului;
 - să aplice deprinderi de comunicare asertivă într-o situație de conflict.
- Activitatea de consiliere psihopedagogică privind prevenirea comportamentelor agresive prin lectură, dezvoltarea abilităților socio-emoționale:
- Lectura unor texte literare în care sunt prezentate diferite stări emoționale trăite de personajele acestora.
 - Realizarea unui poster în sala de grupă cu titlul: “ Cu cine mă aseamăn?”
 - “Ce-ai face tu dacă...?” – discuții libere pe grupe mici de copii.
 - Joc de comunicare asertivă: “ Mi-ar plăcea.....!” sau “ Cine este vinovat?”
 - jocuri de rol(papuși,marionete etc);
 - jocuri de simulare;
 - realizare de activități in grup: colaje, afișe, desene, colecții, postere;
 - discuții de grup;
 - completare de fișe;
 - povestiri cu început dat;
 - jocuri și exerciții de ascultare activă;
 - comentarea unor imagini reprezentând scene agresive (filme, desene animate);
 - exerciții de comunicare asertivă;
 - exerciții de exprimare a emoțiilor (verbal si non verbal).

Bibliografie

- Ezechil, Liliana,- *Laborator prescolar* , Editura V& Integral, Bucuresti, 2004
 Dumitrana, Magdalena – *Didactica prescolara*, Editura V& Integral, Bucuresti, 1998
 Baban, Adriana, (coord.), (2001), *Consiliere educationala*, Ed. Imprimeria Ardealului, Cluj Napoca;
 Nedelcu, Vasile - *Invatare la cunoasterea de sine*, Editura stiintifica, 1970)
 Revista invatamantului prescolar, Nr. 3-4/ 1998 pag. 23).

CONSILIEREA PĂRINȚILOR ÎN ȘCOALĂ PENTRU ALEGEREA CARIEREI COPILULUI

*Prof. Daniela ECOBICI
Școala Gimnazială nr.3
Drobeta Turnu Severin*

Family preparation for educating their children is effective and positive, when the parents gain communication skills, assimilate patterns of behavior, for supporting and achieving the social integration of the children. The teachers also have to support the parents to improve their skills in order to help their children develop their personality and choose their future profession.

În secolul tehnologiilor avansate, tot mai des se pune accent pe valorificarea potențialului intelectual al fiecărei personalități pentru integrarea socială optime a ei. Progresul dat începe în familie, grădiniță, școală și continuă pe tot parcursul vieții prin intermediul unui parteneriat constructiv dintre familie – școală – copil.

De la debutul școlar părinții și elevii sunt antrenați și implicați într-o activitate intelectuală continuă și sistematică, în bună parte necunoscută lor, ceea ce solicită un efort sporit atât din partea copiilor, cât și a părinților.

Vârsta școlară se deosebește de celelalte etape etative prin elementele specifice ale condițiilor de viață și a trebuințelor, prin construirea relațiilor dintre copil și lumea înconjurătoare, nivelul dezvoltării personalității copilului, dezvoltării intelectuale și al gândirii. În perioada școlarizării se stabilesc primele relații sociale cu semenii și adulții, de asemenea cu mediul înconjurător, adică are loc procesul de socializare, definită drept „proces prin care o ființă biologică se transformă într-un subiect al unei culturi specifice” (B. Bernștein).

Se formează atitudinea față de celelalte persoane care îl înconjoară, se formează și se conștientizează. La elevul de vârstă școlară mică apare cercul obligațiilor elementare, el este capabil de sine stătător să îndeplinească sarcinile formulate de adult, se formează identitatea și apare necesitatea recunoașterii de către persoanele cu care relaționează.

Copiii au mare nevoie de părinți, fără să-și dea seama de acest lucru. Personalitatea lor fragedă poate fi modelată discret, cu mult tact și, mai ales, cu argumentele cele mai raționale de care dispunem.

Orice amestec în sufletul copilului, îi creează resentimente și-l îndepărtează de părinți și învățător. Noi, cadrele didactice, nu putem rămâne indiferenți la dramele copiilor cu părinți excentrici sau conservatori, părinți „de duminică”, părinți „de concediu” sau, dimpotrivă, părinți care trudesc și se luptă cu greutățile vieții să-și educe copiii, părinți educați sau părinți care încearcă să se autoeduce.

Tipuri de implicare:

- Pariențialitatea sau calitatea de părinte;
- Comunicarea sau capacitatea de a comunica;
- Voluntariatul sau capacitatea de a acționa ca voluntar;
- Învățarea acasă;
- Luarea deciziilor;
- Colaborarea cu comunitatea.

Nimeni și nicăieri nu ne învață cum să fim părinți buni. Fiecare părinte face tot ce îi stă în putință la un moment dat pentru binele copilului.

Însă, câteodată, părinții dau greș și le e greu să recunoască. Înscrierea copilului în clasa pregătitoare schimbă radical modul de viață al copiilor și părinților în regimul zilei, planul de evenimente. Relația de colaborare permanentă cu familia micului școlar este una dintre condițiile esențiale care asigură succesul școlar. Dăruirea, experiența, tinerețea, profesionalismul, puterea, curajul, interesul, implicarea, perseverența sunt doar câteva din calitățile și în același timp valorile unui bun învățător care implică eficient părinții.

Părinții pot să-și aducă aportul ca:

Părinte learner – se informează asupra modului de conducere și organizare a procesului educativ din școală;

Părinte ca ajutor – ajută voluntar învățătorii în activitatea didactică, oferindu-se ca resursă de învățare;

Părintele ca susținător al motivației pentru învățare școlară;

Părintele ca sursă de informație pentru școală – oferă informații despre comportamentul copilului în familie;

Părintele ca sursă educațională – susține cu experiența sa de viață și cognitivă învățarea;

Părintele ca profesor – părintele este primul educator al copiilor săi, le oferă valori și modele de conduită;

Părintele ca învățător al schimbării în școală – analizează critic procesul educativ și viața școlară, intervine cu propuneri și sugestii de ameliorare acolo, unde este cazul.

Pentru favorizarea motivării participării părinților la activitățile propuse recurgem la aplicarea următoarelor modalități:

- Oferim părinților explicații despre activitatea din școală;
- Folosim o primă etapă pentru a-i cunoaște individual pe părinți, tutori, terți, ascultăm ce spun și ne străduim să le demonstrăm că avem încredere în ei și că le respectăm familia;
- Împărtășim părinților ceea ce facem și de ce facem, oferind exemple concrete;
- Fotografiem diferite activități, filmăm și păstrăm produsele copiilor pentru a le prezenta părinților;
- Realizăm o mică bibliotecă cu broșuri, casete și fotografii, care să explice problemele școlii și activitățile desfășurate de elevi, tehnicile de predare – învățare pe care le putem explica părinților;
- Familiazarea părinților cu structura programului educativ, văzut ca o parte a unui lanț de activități al căror scop este dezvoltarea copilului lor;
- Stabilim și planificăm de comun acord participarea părinților la activitățile organizarea pentru ei, dar și la cele școlare;
- Oferim ocazii de activități comune ale părinților și învățătorilor;
- Planificăm întâlniri dintre părinți și persoanele implicate în educarea copilului.

În această ordine de idei lansăm unele **concluzii** determinate de activitatea de investigare:

- Proiectăm lecții deschise pentru părinți și le permitem să asiste la anumite lecții;
- Implicăm părinții în acele lecții și activități la care ne pot ajuta nu doar material, ci și cu unele informații suplimentare, aspecte din sfera lor de pregătire și activitate socio – profesională;
- Programăm întâlniri cu părinții și ședințe periodice, astfel încât acesta să fie un moment de colaborare și de relaxare;
- Nu vom eticheta copiii în fața grupului de părinți și vom evita emiterea unor judecăți de valoare, care să-i stînjenească pe unii dintre ei.
- În consilierea părinților din școală ne bazăm pe strategiile lansate de autoarea E. Joița:

Fiți pozitiv, aveți deschidere către opiniile părinților;

Nu refuzați niciodată dialogul, când e vorba de a lua o decizie;

Armonizați punctele de vedere ale familiei cu ale Dumneavoastră și cu ale specialiștilor, dacă e nevoie de o opinie avizată;
 Explicați orice decizie ați luat;
 Sintetizați mereu discuțiile referitoare la luarea unei decizii;
 Decideți numai după ce v-ați sfătuit cu familia;
 Centrați-vă deciziile pe o viziune cât mai adecvată despre copil și căutați să aveți obiective comune cu familia.

Nu uitați că alegerea profesiei nu este definitivă și pe toată viața. Copilul are dreptul la greșală. Dacă copilul a greșit, nu-l învinovați. Greșala se poate corecta. Nimic nu este veșnic. Totul este în schimbare. Sarcina părintelui este de a fi alături de adolescent în autodeterminarea lui profesională, de a fi util copilului, de a fi pe aceeași „undă” cu copilul, de a nu evita întrebările dificile, de a simți starea lui de spirit.

Bibliografie:

- Joița E., Educația cognitivă. Fundamente. Metodologie. Iași Editura Polirom, 2002.
 Doleon S., Meseria de părinte, București, Editura Aramis, 2002.
 Crețu E., Psihopedagogia școlară pentru învățământul primar, București, Editura Aramis, 1999.
 Șoitu I., Vărăjmaș E., Consiliere familială, Iași, Institutul European, 2001.
 Băran E., *Familia azi. O perspectivă socio-pedagogică*. București, Editura Aramis, 2004.
 Cristea S., *Teorii ale învățării. Modele de instruire*. București, Editura Didactică și Pedagogică, 2005, p.192.
 Dima S., *Cei șapte ani de acasă*. București, Editura Didactică și Pedagogică, R. A. 1999.

ORIENTAREA PENTRU CARIERĂ A ELEVILOR DE LICEU

Prof. Daniel GIORGI

Liceul Tehnologic,, General Constantin Șandru”Bălta, Gorj

Choosing a career for a high school student is not an easy task. He must not be left alone. In this activity there must be several factors involved: the family, the community, but especially the school, through its teachers. The teacher (and especially the teacher) must be more an organizer of educational situations and a link between element and society that mediates and facilitates access to information.

Mulți tineri care termină liceul dețin cunoștințe vaste, dar nu știu să comunice, nu știu să lucreze în echipă, nu știu să expună o idee, nu știu ce înseamnă o carieră, nu știu să se prezinte la un interviu sau să se autoevalueze. De aceea apare nevoia tot mai acută de a-i învăța pe tineri capacități esențiale pentru viața lor, ceea ce se poate realiza doar prin educația non-formală ce cuprinde activități educative de tip non-formal desfășurate în sistemul de învățământ de către instituții educative. Cea mai importantă activitate de tip non-formal este ora de dirigiență pentru că aceasta, fiind cuprinsă în orarul elevului, are repetitivitate și continuitate. În alegerea carierei, educația informală ocupă un loc aparte.

Unul dintre elementele importante pentru managementul carierei este cunoașterea de sine. Aspectele care prezintă o relevanță mai mare pentru deciziile de carieră sunt: interesele elevului, valorile personale, aptitudinile și personalitatea ca element integrator.

Interesele reprezintă preferințele stabile ale unei persoane pentru anumite domenii de cunoștințe sau de activitate, factori motivaționali esențiali în alegerea carierei. Este foarte importantă investigarea intereselor fiecărui elev în trasarea planului individual de carieră. Trebuie

să existe o concordanță între interesele proprii și cerințele unei ocupații pentru ca persoana să fie mulțumită și motivată în activitatea pe care o desfășoară.

Valorile reprezintă convingeri de bază ale unei persoane despre ceea ce este important în viață, în muncă, în relaționarea cu ceilalți. Valorile și interesele reprezintă etaloane prin care persoanele se raportează la oportunitățile de carieră. Dacă valorile legate de muncă (securitate, câștiguri mari, realizare, statut, apreciere, putere etc.) corespund cu valorile personale, atunci ele vor ghida persoana în alegerea carierei (dacă elevul are ca valoare personală securitatea, el va căuta cu preponderență medii de muncă care să îi ofere securitate).

Conturarea la elevi a valorilor legate de muncă este influențată de mai mulți factori dintre care amintim: familia (prin oferirea de modele), școala (prin promovarea anumitor cerințe și metode de predare), grupul de prieteni (dorința de apartenență la un anumit grup), experiențe concrete de muncă (practica, voluntariat, organizarea de vizite la locul de muncă al părinților).

Aptitudinile reprezintă ansamblul de însușiri care diferențiază oamenii între ei în ceea ce privește maniera de desfășurare a diferitelor activități și mai ales în ceea ce privește randamentul calitativ și cantitativ al acestora.

Acestea stau la baza performanțelor în muncă și asigură parcurgerea cu succes a diverselor forme de pregătire academică și profesională. Modalitățile de identificare a aptitudinilor la elevi pot fi: observarea activităților pe care aceștia știu să le facă cel puțin la nivel mediu și fără un efort deosebit sau aplicarea de chestionare destinate identificării acestora.

Personalitatea reprezintă modul unic de gândi, simți, de a acționa, de a relaționa al unei persoane. Este important ca elevii și profesorii diriginți să cunoască aceste caracteristici personale pentru ca în demersul de orientare a carierei să îmbine cât mai corect posibilitățile proprii cu cerințele unei ocupații.

Pentru obținerea de informații privind deciziile de carieră și cunoașterea mediului profesional este necesar ca elevul să investigheze diverse medii ocupaționale și să cunoască mai multe posibilități de carieră.

Mulți tineri care termină liceul dețin cunoștințe vaste, dar nu știu să comunice, nu știu să lucreze în echipă, nu știu să expună o idee, nu știu ce înseamnă o carieră, nu știu să se prezinte la un interviu sau să se autoevalueze. De aceea apare nevoia tot mai acută de a-i învăța pe tineri capacități esențiale pentru viața lor, ceea ce se poate realiza doar prin educația non-formală ce cuprinde activități educative de tip non-formal desfășurate în sistemul de învățământ de către instituții educative.

Cea mai importantă activitate de tip non-formal este ora de dirigenție pentru că aceasta, fiind cuprinsă în orarul elevului, are repetitivitate și continuitate.

În ciclul superior al liceului trebuie să se acorde o atenție deosebită în orele de dirigenție orientării pentru carieră a elevului prin diverse modalități: chestionare, teste, exerciții prin care elevul își poate descoperi pentru sine și apoi pentru ceilalți punctele forte. În orele de dirigenție se pot derula activități, care au un impact deosebit pentru clasă, dar și pentru fiecare individ în parte, cum ar fi:

- Hexagonul intereselor (identificarea intereselor personale și a ocupațiilor care corespund acestora);
- Profilul realizărilor personale (identificarea de către elev a realizărilor personale, în vederea conturării profilului aptitudinal);
- Planul meu (dezvoltarea abilității de construire a unui plan de carieră);
- Portofoliul personal (realizarea unui portofoliu în vederea construirii branding-ului personal).

În cadrul orelor de dirigenție, se pot face exerciții simple care au rezultate importante în identificarea abilităților – cheie căutate în domeniul de activitate pentru care tânărul are interese. De exemplu pentru a lucra în vânzări este necesară încrederea în sine, capacitatea de comunicare cu

oameni diferiți, putere de convingere, perseverență. Pentru a afla dacă are astfel de abilități elevul se poate gândi dacă îi place să organizeze petreceri, drumeții sau activități de divertisment, dacă reușește să-i convingă pe cei mai mulți să accepte planurile sale. Pentru grafică și design sunt necesare alte calități precum: creativitate, cunoștințe tehnice de utilizare a programelor specifice. Dacă tânărul a realizat un album de fotografii ale familiei, le-a prelucrat cu ajutorul calculatorului și le-a transferat pe un website de profil, unde pot fi văzute de alții, sunt câteva calități ce pot fi dezvoltate.

Un alt exercițiu aplicat la clasă este descoperirea branding-ului personal (ce poate fi ulterior valorificat în activitatea „Portofoliul personal”). De la felul în care se îmbracă un tânăr, atitudinea pe care o afișează până la ce transmite prin limbaj, toate acestea alcătuiesc brandul personal. Cel în cauză trebuie să conștientizeze punctele tari și punctele slabe. Elevul este pus în situația de a întreba 10-12 persoane de încredere care sunt 3 lucruri pe care le apreciază la el și alte 3 care consideră că-l dezavantajează.

În alegerea carierei, educația informală ocupă un loc aparte. Educația informală înseamnă experiențe de învățare spontană, cotidiană, existențială, desfășurată în medii care nu au educația ca scop principal. Voluntariatul reprezintă una din principalele activități ale educației informale prin care elevul își poate descoperii abilități și forma competențe. Elevii s-ar putea implica într-o activitate a unei organizații de protecție a mediului, redactând pliante care să conțină informații privind legislația mediului și informații de natură legislativă, împărțindu-le populației din zona vizată pentru a-i conștientiza în problematica mediului, sau să urmeze un curs de training prin care elevii să învețe despre dezvoltare personală, dezvoltarea relațiilor, comunicare eficientă, prezentarea la interviu, coaching și feedback, planificarea productivității personale, formarea echipei, abilități de negociere.

În cadrul educației informale, recomandăm participarea la un târg de job-uri, unde viitorii absolvenți se pot informa direct de la societățile prezente despre particularitățile anumitor profesii, despre motivarea angajatului, despre condițiile de muncă, despre posibilitățile de promovare și nu în ultimul rând despre posibilitatea de a lucra în regim de part-time sau full-time pe perioada vacanțelor.

Presiunea competiției pe piețele naționale și internaționale a generat creșterea șomajului, creștere care, într-o primă etapă, a afectat forța de muncă tânără. Acest fenomen a avut drept rezultat scăderea motivației pentru învățare.

Instituțiile de învățământ s-au văzut silite să acționeze pentru optimizarea ofertei educaționale, atât din punctul de vedere al calității situațiilor și resurselor de învățare, cât și din cel al concordanței programelor educaționale în raport cu cererea de pe piața forței de muncă.

Bibliografie:

1. Florescu, Maria Cristina, Managementul educației, Ed. Eurogrup, Oradea, 2002
2. Neacșu, I. Instruire și învățare, Teorii-modele-strategii, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2000
3. George Văideanu, Educația la frontiera dintre milenii. Bucuresti, E. D. P.,2005;
4. Jinga I., Istrate E. (coordonator), Manual de pedagogie, Ed. ALL, București, 2001.
5. I. T. Radu, Teorie și practică în evaluarea eficienței învățământului, E. D. P. , București, 2001
- 6.M. Ionescu, I. Radu, Didactica modernă , Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2000

**În atenția colaboratorilor editurii
„Școala Mehedințiului”**

Articolele pe care doriți să le publicați în revista „Școala Mehedințiului” vor fi aduse la sediul Casei Corpului Didactic Mehedinți, str. Calomfirescu nr. 94, Drobeta Turnu Severin, în format electronic (CD sau stick) sau pe e-mail: ccdmehedinti@gmail.com. Articolele vor avea minimum ½ pagină și maximum 4 pagini, tehnoredactate cu diacriticele limbii române (ă, î, â, ș, ț), cu font Times New Roman de 12, la un rând, cu margini de 2 cm.

Autorul va achita contravaloarea unui exemplar din revista în care apare articolul. Colectivul de redacție își rezervă dreptul de a face selecția articolelor care vor fi publicate, în funcție de întinderea conținutului și de corectitudinea tehnoredactării, precum și dreptul de a face corecturi ortografice.

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Inspector Școlar General I.S.J. Mehedinți – Prof. Mirela PINTEA-ENEA
Inspector Școlar General Adj. I.S.J. Mehedinți – Prof. Cristian Florin HARCĂU
Inspector Școlar General Adj. I.S.J. Mehedinți – Prof. Daniela TRANCOTA
Director C.C.D. Mehedinți – Prof. Grigore GIORGI
Prof. metodist C.C.D. Mehedinți – Rodica TELEGUȚĂ
Prof. metodist C.C.D. Mehedinți – Melania-Voichița CRISTEA
Prof. metodist C.C.D. Mehedinți – Minodora BĂDESCU

Editor:

Informatician C.C.D. Mehedinți – prof. Loredana Doinea

Editura Școala Mehedințiului:

Casa Corpului Didactic Mehedinți

Drobeta Turnu Severin, str. Calomfirescu, nr. 94

TEL./FAX 0252/321537

E-mail: ccdmehedinti@gmail.com

www.ccdmehedinti.ro

Notă: Răspunderea pentru conținutul materialelor revine în exclusivitate autorilor